

ACADEMIA
REPUBLICII POPULARE ROMÎNE

DOCUMENTE
PRIVIND
ISTORIA ROMÎNIEI

VEACUL

XVII

A. M O L D O V A

VOL. IV (1616—1620)

EDITURA ACADEMIEI REPUBLICII POPULARE ROMÎNE

1956

ACADEMIA
REPUBLICII POPULARE ROMÎNE

DOCUMENTE
PRIVIND
ISTORIA ROMÎNIEI

COMITETUL DE REDACȚIE
ION IONAȘCU, L. LĂZĂRESCU-IONESCU,
BARBU CÎMPINA, EUGEN STĂNESCU, D. PRODAN,
MIHAIL ROLLER REDACTOR RESPONSABIL

VEACUL
XVII
A. MOLDOVA

VOL. IV (1616 — 1620)

EDITURA ACADEMIEI REPUBLICII POPULARE ROMÎNE

1956

www.dacoromanica.ro

**PREZENTUL VOLUM A FOST ÎNTOCMIT DE COLECTIVUL SECȚIEI
DE ISTORIE MEDIE A INSTITUTULUI DE ISTORIE DIN IAȘI
AL ACADEMIEI REPUBLICII POPULARE ROMÎNE**

PREFAȚĂ

Prezentul volum cuprinde 660 de documente din anii 1616—1620 din care 375 sînt traduceri după originale în limba slavă, 29 traduceri după copii slave, 107 sînt transcrieri după originale românești iar 140 sînt transcrieri după traduceri și rezumate. Restul de 9 documente, publicate separat, sînt de autenticitate îndoielnică.

★

Documentele din volumul de față se referă la evenimente întîmplute în domnia lui Radu Mihnea și Gașpar Grațiani, dar aduc știri și despre domniile anterioare. Și în acest răstimp aspectele societății sînt specifice orînduirii feudale. Procesul de acaparare a pămînturilor țărănimii nu se oprește. Mari dregători, prin poziția lor, reușesc mai repede să cumpere ocini, case și vii sau să fie dăruiți de domn pentru slujba lor « credincioasă ». Astfel, Nicoară mare vornic al țării de sus stăpînește satele : Mireni, Bicani, Balasinești, Iurceni, Cucoreni, Loești, Sărăuți, Rădești, Huhulești, Cajva, Munteani, Răcești, Măgura, Trițăuți, case în Iași și vii la Cotnar (doc. nr. 100, 108, 253, 259, 261, 276, 286, 305, 368, 563, 576 și 577). Deasemeni, Dumitru Goia mare vornic cumpără la Lățcani, Șendrești, Stăncești, Leucușeni, Buruienești și Balomirești (doc. nr. 93, 203, 204, 296, 335, 340, 457, 507 și 513).

Desigur că nu trebuie trecuți cu vederea dregători care sînt mai mici în vremea aceasta, dar « de viitor ». Ne referim în special la uricari și dieci, care cumpără ocini și sate, dar în mai mică măsură (doc. nr. 125, 126, 229, 300, 324, 341, 351, 436, 448, 452, 453, 522 și 541). În slujba lor, luau de întocmirea unui ispisoc cîte 2—3 ughi, așa cum ne asigură stolnicul Nicolache în izvodul lui de cheltuială, că i-a dat lui Nebojatco uricar (doc. nr. 394).

Dacă acestea sînt căi obișnuite, doc. nr. 219 transmite una nemaiîntîlnită în asemenea proporții. Nădăbaico fost vornic capătă întărire pentru nu mai puțin de 790 de curături « în făgetul întreg ». Defrișarea unor suprafețe atît de întinse necesita un efort uriaș pe care l-au depus « oamenii săi (adică ai lui Nădăbaico) și cu vecinii săi și cu ȱiganii săi și cu năimișii săi ». Vrînd să cuprindă cît mai mult, el folosește nu numai munca vecinilor săi ci recurge și la muncă plătită, la clăci și la năimiși. Pe aceste curături își întemeiază sate, noi izvoare de venituri.

★

În aceste condiții de exploatare a muncii, oamenii calcă « drepturile » proprietarilor. Domnia împuternicește mănăstirile Bistrița, Galata, sfântul Sava și altele să-și apere branștele călcate de cei nevoiți să taie în ele lemne și mlaje, să-și pască oile acolo, să cosească fîn, să prindă pește, să vîneze fiare, să culeagă hamei și nuci (doc. nr. 42, 117, 230, 343, 367, 383, 406, 407 și 442). Alții fug. Domnia împuternicește deasemeni pe mănăstiri și pe boieri să-și aducă legași cu ștreangul de gît pe vecinii fugiți (doc. nr. 206, 252, 388, 455, 489, 543 și 605). Aceștia, așezîndu-se pe ocini străine, unde nu sînt doriți, domnul poruncește ureadnicului de Piatra « să te duci acolo la acele case să le dărîmi și să arzi acele case și pe ei să-i gonești afară » (doc. nr. 502).

Aceste forme violente de reprimare, provoacă la rîndul lor răspunsul violent al celor năpăstuiți. Așa ziși tîlhari ca « Guria Țigan și alți tovarăși ai lor » pradă averea unuia ca Lupu al treilea logofăt (doc. nr. 262). O slugă a lui Alexa postelnic cînd i se ivește prilejul, dă la iveală cărțile stăpînului său și acestea sînt luate de Ștefan Tomșa (doc. nr. 122).

★

În legătură cu acestea domnia caută sau întărirea aparatului de stat sau o legalizare a situației prin acordarea de slobozii pe 3—5 ani (doc. nr. 260, 287, 315, 409, 477). În aceste slobozii oameni « care fugiseră din țara noastră », întorși, « să nu ne lucreze nici o muncă, nici iliș să plătească, nici 50 aspri, nici sulgiu pentru oi sau pentru vaci, nici gorștină de oi, nici de porci, nici o dabilă sau angherie » cum e cazul satului Uriești al mănăstirii Probota (doc. nr. 134). Altor oameni li se acordă ruptoare și astfel în locul numeroaselor dabile, dări, munci și angherii, apare o singură obligație fixă, de obicei de o sută galbeni ungurești pe an, cum e cazul satului Șivița a lui Condi mare vameș (doc. nr. 378). Se recunoaște aici transpunerea în Moldova a unei experiențe din Țara Romînească a lui Radu Mihnea.

Cît privește întărirea autorității unui aparat central ea se vede pe de o parte din înmulțirea specializărilor slujbașilor și dregătorilor domniei ca de exemplu: cerari, ilișari, perepisnici, pererubnici, rabotnici, cei pentru 50 aspri, globnici, deșugubinari, olăcari, podvodari, dăbilari (doc. nr. 1, 17, 27, 220, 273, 584, 598 și 625). Chiar și dregători, care la prima vedere ar părea că nu au o funcțiune bine delimitată, în realitate nu fac excepție. Așa de exemplu slugile, clucerilor sînt pomeniți în legătură cu luatul desetinei de varză, seminței de cînepă sau de mazăre (doc. nr. 363, 402, 403).

Pe de altă parte întărirea are loc prin acordarea de împuterniciri unor slujbași domnești înlăuntrul domeniului feudal mănăstiresc. În timp ce la 1616 ianuarie 6 Alexandru Movilă poruncește « marilor vătăși de ținutul Sucevei și globnicilor și deșugubinarilor . . . voi să lăsați în pace toate satele sfintei mănăstiri Voroneș . . . nimeni să nu aibă a intra în acele sate . . . să nu le judece, să nu le globească » (doc. nr. 1), la 1617 iulie 2 poruncește ca în satele mănăstirii Galata « glob-

nicii și vătafii mari și deșugubinariii să între și numai să judece cu dreptate, cu oameni buni, și să-și ia ferție ce se va cuveni, iar altă treabă cu gloabele și cu deșugubinele să nu aibă ci să fie ale rugătorilor noștri egumenul și călugării, pentru încălțăminte » (doc. nr. 227). La fel este și pentru satele mănăstirii Pingărași (doc. nr. 485).

O întărire a autorității acestui aparat reiese indirect și din acțiunile lui abuzive. Domnia se vede adesea nevoită în situația de a interzice ureadnicilor ȋrgurilor să între în satele de ținut, în deosebi în cele ale mănăstirilor (doc. nr. 188, 362, 363, 396—398, 401—403, 408 și 528). Acești ureadnici aveau în grija lor satele care țineau de ocolul ȋrgurilor, cum erau satele domnești. Deasupra acestor rivalități fie ele și oprite prin poruncă, trebuie văzută tendința statului de a-și extinde autoritatea.

★

Sistemul de idei juridice din perioada fărîmîțării feudale este în vădită decădere. Merită subliniată atitudinea lui Gașpar Grașiani față de satele domnești. Este știut că pînă la acest domn, averile boierilor hicleni erau confiscate pe seama domnească, fie că aceia plăteau sau nu și cu capul hiclenia lor. Aceste sate erau apoi dăruite treptat, treptat drept răsplată unor persoane din slujba voievodului.

Gașpar Grașiani adoptă o altă măsură. În fața lui dar și totodată în cea a sfatului domnesc, Vasilie și Anișa fiii lui Ionașco Bolea cer satele Băilești și Mărăței ale tatălui lor, omorît de Stefan Tomșa, cînd vine asupra lui cu Costantin Movilă și cu alți boieri. Cu toate că ambele sate erau dăruite, primul lui Ionașco Batin, celălalt mănăstirii Dobrovăț, domnul le înapoiază fiilor celui hiclenit. Această acțiune o motivează astfel: « dacă acei boieri au fost vinovați aceluia domn ei au plătit cu capetele lor, dar satele lor nu sînt vinovate, ocina lor nicidecum » (doc. nr. 471). Acelaș lucru se întîmplă și cu satul Horilcanii al lui Chirișă mare postelnic « luat domnesc de Stefan Tomșa ». Gașpar Grașiani îl înapoiază soției aceluia (doc. nr. 591), care avea să-l dăruiască peste pușină vreme mănăstirii Sf. Sava din Iași (doc. nr. 596).

REZUMATUL DOCUMENTELOR

1. — 1616 (7124) I a n u a r i e 6, I a ș i. — Alexandru Moghilă voevod poruncește dregătorilor din ținutul Suceava să nu se amestece în satele mănăstirii Voroneț, pe care le-a scutit de orice dări.

2. — 1616 (7124) I a n u a r i e 8, I a ș i. — Alexandru Moghilă voevod întărește m-rii Săcu satele Berindeiești și Săbăoani din ținutul Roman cu tot venitul.

3. — 1616 (7124) I a n u a r i e 8, I a ș i. — Alexandru Moghilă voevod întărește m-rii Săcu satul Ecușeni, ținutul Roman, dăruit de Ureche vornic.

4. — 1616 (7124) I a n u a r i e 20. — Ieremia dărăbanul vinde m-rii Hlincea o casă cu locul ei în Iași, pe Ulița Nouă.

5. — 1616 (7124) F e b r u a r i e 2. — Ionașco, fiul lui Stroici logofăt, dăruiește m-rii Sf. Sava satul Telița, ținutul Orhei și trei fălci de vic la Cotnari.

6. — 1616 (7124) A p r i l i e 27, I a ș i. — Alexandru Moghilă voevod poruncește pârcălabilor de Roman să lase în pace satele Berindeiești și Săboani ale m-rii Săcu.

7. — 1616 (7124) A p r i l i e 27. — Toader diac din Stănilăvești și alții dau mărturie că Toader diaconul din Rătești și rudele lui au vândut lui Vasile vistiernicul din Ungurași jumătate din satul Ungurași de pe Moldova, care s'a chemat Dobroslăvești, cu 24 taleri bătuți.

8. — 1616 (7124) M a i 12, I a ș i. — Alexandru Moghilă voevod întărește m-rii Homor tot hotarul din jurul ei, așa cum scrie în uricul lui Ștefan voevod cel Bătrân.

9. — 1616 (7124) M a i 12, I a ș i. — Alexandru Moghilă voevod întărește m-rii Sucevița satul Rujinți din ținutul Iași, primit în schimb pentru satul Negoști din ținutul Neamț dela Nechifor Beldiman fost logofăt.

10. — 1616 (7124) M a i 12. — Zaharia Derțca fost pitar zălogește partea sa din satul Derțca lui Miron Crăhleș.

11. — 1616 (7124) M a i 26, I a ș i. — Ciolpan fost hatman, Murgoci Toflea fost vornic, Gavril fost vornic, Cârjeu fost stolnic, Coruiu fost comis, Nicoară fost spătar dau mărturie că fostul vornic Ciomârțan și-a pierdut privilegiile pentru satul Târzii de pe Bârlad, când s'a refugiat împreună cu alți boieri în Țara Românească, la Buzău.

12. — 1616 (7124) I u n i e 6, I a ș i. — Alexandru voevod poruncește ureadnicului de Piatra să nu învăluie cu ocolul Pietrei satul Jidești al cneaghinei Damieneasa.

13. — 1616 (7124) Iunie 7, Iași. — Alexandru Moghilă voevod întărește m-rii Neamț parte din satul Buhăinți unde să-și adume vecinii, să-și facă mori și heleștee.

14. — 1616 (7124) Iunie 13, Iași. — Alexandru Moghilă voevod întărește m-rii Bisericiani satul Troița și o moară pe Cracău, ținutul Neamț.

15. — 1616 (7124) Iunie 15, Bălăceni. — Candachia din Bălăceni, fata lui Petcea pârcălab, împarte nepoților ei moșia din satul Bălăceni.

16. — 1616 (7124) Iulie 26, Iași. — Radu voevod întărește lui Iaconii postelnicul pe Onica Țigauul cumpărat dela Stoica și Șerban mazili călărași, din Târgoviște, cu 12 ugli.

17. — < 1616 după Iulie 26 >. — Lista de hani și alimente dați la dajde de Petre pentru alții în vremea lui Ștefan Tomșa și Alexandru Movilă.

18. — < 1616 Iulie 26 — 1619 Februarie 9; 1623—1626 >. — Radu voevod întărește m-rii Săcu hotarul moșiei Dumbrăvița și Moldovița.

19. — < 1616 Iulie 26 — 1619 Februarie 9; 1623—1626 > Neamț. — Șoltuzul și cei 12 pârgari din Tg. Neamț dau mărturie că m-rea Săcu nu a fost făcută pe locul m-rii Agapia, ci pe locul Cetății Neamț.

20. — < 1616 Iulie 26—1619 Februarie 9; 1623—1626 >. — Radu voevod, întărește lui Ionașco pitărel, fraților săi Toader, Toma, Vasile și surorilor lui Maria și Todosia fiii lui Lațco, jumătate de sat din Mogoșești, ținutul Cărligătura.

21. — < 1616 Iulie 26 — 1619 Februarie 9 >. — Radu voevod întoarce lui Costea Băcioc mare vornic de țara de jos satele Deleni și Rusi din ținutul Hârlău, luate pe nedrept.

22. — < 1616 Iulie 26—1619 Februarie 9; 1623—1626 >. — Radu voevod întărește m-rii Bogdana satul Hildeul de Sus pe Trotuș cumpărat dela m-rea Berzunț de Teodosie mitropolitul, fost stareț al Bogdaiei.

23. — 1616 (7124) Iulie 27, Cordăreni. — Solomia Posmăgoaie din Săpoteni vinde cneaghinei Ana Tăutuleasa partea sa de moșie din Cordăreni cu 25 taleri.

24. — 1616 (7124) August 2, Iași. — Radu voevod dăruiește lui Iacomie postelnic satul Voica din ținutul Soroca.

25. — 1616 (7124) August 9, Iași. — Radu voevod întărește m-rii Bisericiani satul Troița pe Cracău ținutul Neamț.

26. — 1616 (7124) August 9, Iași. — Radu voevod întărește m-rii Bisericiani o moară la Cracău în satul Averești ținutul Neamț.

27. — 1616 (7124) August 12, Iași. — Radu voevod poruncește dăbilarilor din ținutul Roman să lase în pace satele Șcheia, Ileucușani și Bogdănești ale episcopiei de Roman, că sunt scutite de dări.

28. — 1616 (7124) August 15, Iași. — Radu voevod întărește lui Onciul Iurașcovici, staroste de Cernăuți, satul Șendriceni ținutul Hârlău, pentru că a slujit « țării noastre » « cu boierul nostru credincios și cinstit Costi Băcioc mare vornic, la Țarigrad ».

29. — 1616 (7124) August 16, Iași. — Radu voevod întărește m-rii Pobrata iezerul Beleul cu gârle și mlăjet, iar pescuitul în ele să nu se facă « fără știrea egumenului ».

30. — 1616 (7124) August 16, Iași. — Radu voevod întărește m-rii Agapia poienele Fântăna Mălășeștilor din hotarul Negritești, Fănățelul din Țolici, Muncelul Florei Poiana lui Urche.

31. — 1616 (7124) August 16, Iași. — Radu voevod întărește m-rii Pobrata iezerul Belcul cu gârle și mlăjet «și să nu aibă nimeni a pescui fără știrea și fără binecuvântarea egumenului și fără știrea ureadnicului». Iar cine ar fi allat la pescuit sau tăiat mlăjet să i se ia «mrejele și vasele și boii și carele și securile lor și tot și să-i lase numai goi».

32. — 1616 (7124) August 16, Iași. — Radu voevod întărește m-rii Pobrata parte din satul Oriești ținutul Covurlui.

33. — 1616 (7124) August 16, Iași. — Radu voevod întărește m-rii Săcu case și dugleni în Tz. Orlici, dăruite de Donici părcălab.

34. — 1616 (7124) August 16, Iași. — Radu voevod întărește m-rii Secu satele Săboiani și Brendeești ținutul Roman.

35. — 1616 (7124) August 18, Iași. — Radu voevod întărește lui Căzan fost postelnic părți din satul Pietriș și seliștea Bădești, cu vaduri de moară în Bahlueț și cu locuri de prisacă și cu grădini.

36. — 1616 (7124) August 20, Iași. — Radu voevod întărește m-rii Săcu satele Jidcști și Rușciori din ținutul Neamț, dăruite de Damian vistier și cneaghina lui, Nastasia.

37. — 1616 (7124) August 20, Iași. — Ionașco Stroici dăruiește m-rii Drago-nirna satele Drujești și Tăistreni ținutul Ilârlău, Bărsănești, ținutul Dorohoi și Boriscăuți ținutul Cernăuți.

38. — 1616 (7124) August 20, Iași. — Radu voevod întărește lui Ionașco Rotompan jumătate din satul Ionășeni.

39. — 1616 (7124) August 21, Iași. — Radu voevod întărește popii Ionașcu și Ilarion diacon din Rătcști moșia din satul Ungheni ținutul Neamț răscumpărată dela Păscălina, jupăneasa lui Stroici logofăt.

40. — 1616 (7124) August 22, Iași. — Radu voevod întărește m-rii «Vânători» de peste Bistrița 12 poslușnici «pentru iliș și pentru muncă» și satul Dăncști.

41. — 1616 (7124) August 22. — Radu voevod dăruiește m-rii dela Vânători obroc din venitul domnesc.

42. — 1616 (7124) August 23, Iași. — Radu voevod întărește m-rii Bistrița hotarul braniștei dela pârâul Sărata peste Bistrița cu toate poienile.

43. — 1616 (7124) August 23, Iași. — Radu voevod întărește m-rii Bistrița satul Roznov pe Bistrița ținutul Neamț, cu hotarul satului Area.

44. — 1616 (7124) August 23, Iași. — Radu voevod întărește m-rii Homor hotarul din jurul moșiei începând dela Muntele Mare și până pe Moldova în sus la Izvorul Tocilelor.

45. — 1616 (7124) August 23, Iași. — Radu voevod întărește m-rii Sf. Ilie un iaz, anume Copcea și 24 fălci de fânaț în hotarul târgului Suceava dinspre hotarul Tătărășilor.

46. — 1616 (7124) August 25, Iași. — Radu voevod întărește fiilor lui Văscan Dobrenchi parte din satul Bălăceni ținutul Suceava, cu loc de iaz și moară luată ca schimb pentru moșia sa din Volcincț dela Prodan, Gligorie și sora lor Nastasia.

47. — 1616 (7125) Septembrie 1, Iași. — Radu voevod restituie m-rii Pantocrator a răposatului Toader Moghila satele Cobălia și Gligeni ținutul Soroca și Crăniceu ținutul Dorohoi, confiscate și date altor boicri de Ștefan Tomșa voevod.

48. — <1616 Septembrie 1—1617 August 31> 712 <5>. — Radu voevod întărește m-rii <Aron vodă> din țarina Iașilor, Țiganii «danie dela Aron voevod».

49. — <1616 Septembrie 1—1617 August 31> 7125. — Radu voevod întărește m-rii Săcu satul Brătulești ținutul Neamț, cumpărat cu 250 galbeni.

50. — <1616 Septembrie 1—1617 August 31> 7125. — Penteiu din Buciumi vinde lui Apostol postelnic moșia din satul Bălușești pentrucă l-a șters dela dajdie și i-a mai dat 7 zloți bătuți.

51. — <1616 Septembrie 1—1617 August 31> 7125. — Radu voevod întărește lui Drăgăilă armășel din Găncști părțile de moșie din Spineni.

52. — <1616 Septembrie 1—1617 August 31> 7125. — Radu voevod întărește lui Arscnie al treilea logofăt satul Albești pe Soloneț și satele Bălăbănești și Ionășești pe Răut cumpărate cu 550 ughi aur dela Ionașco Stroici și mama sa Păscălina

53. — <1616 Septembrie 1—1617 August 31> 7125. — Radu voevod întărește lui Pctre și femeii sale Malina moșie în hotarul Runcului «dela Bucovina» și cu vad de moară sub Dunavici cumpărată cu 48 lei dela Nichita și Dragoș pitar din Obârșie.

54. — 1616 (7125) Septembrie 3, Iași. — Radu voevod poruncește vătafilor și dăbilarilor din ținutul Sucevei să lase în pace de angării satele lui Vasile Ureche.

55. — <1616> Septembrie 4. — Ureche fost vornic poruncește lui Șepteș să lase în pace prisaca din hotarul Onești a lui Neniul Mamul diac.

56. — 1616 (7125) Septembrie 6, Iași. — Radu voevod poruncește lui Poiană să cerceteze pricina dintre Toader din Boțești cu Vartic pentru ocina din Brudurești.

57. — 1616 (7125) Septembrie 14, Iași. — Radu voevod întărește m-rii Neamț o moară pe pârâul Buhalnița cu casă și povarne cumpărate mai înainte dela Necoară logofăt cu 100 ughi.

58. — 1616 (7125) Septembrie 14, Iași. — Radu voevod întărește m-rii Ncamț un sat «la gura Jijiei».

59. — 1616 (7125) Septembrie 15. — Radu voevod poruncește dregătorilor din ținutul Fălciu să nu ia dări dela vecinii din satul Gușeței al m-rii Sf. Sava.

60. — 1616 (7125) Septembrie 15, Iași. — Radu voevod imputernicește m-rea Sf. Sava din Iași să-și urmărească și să strângă vecinii fugiți din satul Gușeței ținutul Fălciu.

61. — 1616 (7125) Septembrie 17, Iași. — Radu voevod întărește lui Gorciu din Mihăilașea partea de moșie din Telcnești, <ținutul Orhei> cumpărată dela Cioban cu 41 taleri.

62. — 1616 (7124) Septembrie 19. — Ionașco spatar, fost părcălab de Neamț, dă mărturie hotarnică pentru o poiană a m-rii Săcu în pricina cu târgoveții din Tg. Neamț.

63. — 1616 (7125) Septembrie 20, Iași. — Radu voevod întărește m-rii Bisericiani pocnile Bicăzul, Cârnu și Biserica în pricina cu călugării de la mănăstirea de sub Ceahlău.

64. — 1616 (7125) Septembrie 20, Iași. — Radu voevod întărește lui Drăgușan și Neniul dieci parte din satul Onești cu loc de iaz și de moară cumpărată cu 30 taleri de argint dela Odochia, cneaghina lui Vlădica pitar.

65. — 1616 (7125) Septembrie 20, Iași. — Radu voevod întărește lui Neniul diac o prisacă, o casă cu grădini și poiană în hotarul Oneștilor cumpărate cu 35 talcri dela Odochia, cneaghina lui Vlădica pitar.

66. — 1616 (7125) Septembrie 20, Iași. — Radu voevod întărește lui Vasile vistiernicul părți din satul Dobroslăvești care se numește Ungurașii cumpărate cu 50 zloți tătarești dela Ștefan și Gheorghită, fiii lui Lupșa.

67. — 1616 (7125) Septembrie 22, Iași. — Radu voevod întărește lui Nechita diac o moară în satul Vârtop în pricina cu popa Andrușco și Gheorghe diac din Dolhăști.

68. — 1616 (7125) Septembrie 23, Iași. — Radu voevod întărește m-rii Dragomirna satele Drujești și Tăistreni ținutul Hârlău, Pârsănești și Dimideni ținutul Dorohoi și Boroscăuți ținutul Cernăuți și seliștea Gârbești pe Sitna ținutul Hârlău, dăruit de răposatul Lupu Stroici fost mare logofăt.

69. — 1616 (7125) Septembrie 23, Suceava. — Radu voevod întărește lui Simion Gheuca mare spătar satele Portărești și Drujăști în pricina cu șoltuzul din târgul Bârlad și cu Crăciun și cu Bărbosul.

70. — 1616 (7125) Septembrie 23. — Petru Smilean voitul de Iași și cu 12 pângari dau măturie că Iacob Frâncul și femeia sa Marghita au vândut o casă, cu tot locul și cu pivniță de piatră din Iași lui Nicoriță mare vornic de țara de sus, cu 300 taleri.

71. — <1616 Septembrie 23—1619 Februarie 9>. — Radu voevod întărește lui Nicoară mare vornic parte din satul Lehăceni pe Berheci, cumpărată dela Andronic cu 40 taleri.

72. — 1616 (7125) Septembrie 24, Iași. — Radu voevod întărește m-rii Săcul poenile din hotarul Tg. Neamț, în pricina cu târgoveții de acolo.

73. — 1616 (7125) Septembrie 25, Iași. — Radu voevod întărește lui Pân-telei părți din satul Futești, numit și Botești, cumpărate cu 40 taleri dela Gheorghe și Sălăvăstru, fiii lui Toma.

74. — 1616 (7125) Septembrie 28, Iași. — Radu voevod întărește Agafiei cneaghina lui Boul vistier satul Davideni cu mori și satul Frățești ținutul Neamț, și partea ce se va alege din satul Nisporoști, ținutul Suceava, pentru că-i suut ocini și dedine de zestre.

75. — 1616 (7125) Septembrie 30, Iași. — Radu voevod întărește lui Pân-telei părți din satul Futești, numit acum Botești, cumpărate dela Alexa și Dumitru, fiii Bușcăi și dela nepoții Bușcăi cu 30 taleri argint.

76. — 1616 (7125) Octombrie 2, Iași. — Radu voevod întărește lui Alexa Musteață fost pârcaľab satul Iurceni pe Cubolta ținutul Soroca, dăruit de Maria, mama lui Ieremia Movilă.

77. — 1616 (7125) Octombrie 2, Iași. — Radu voevod întărește lui Botăș și rudelor sale satul Sidavsca pe care-l luase Balica fost hatman cu sila dela ei. Satul însă fiind pierdut în hienie, Ștefan Tomșa îl dăruise lui Beldiman mare logofăt, dela carc Botăș și rudele sale l-au răscumpărat cu patru cai.

78. — 1616 (7125) Octombrie 3, Iași. — Radu voevod poruncește lui Andreica din Almășeni să aleagă partea lui Gheorghe diac din satul Vârtop cumpărată dela Avrănescu și dela Buculeiu.

79. — 1616 (7125) Octombrie 9, Iași. — Radu voevod întărește lui Gheorghe și Iurașco Bașotă jumătate din satul Popșești ținutul Neamț, cumpărată dela Pătrașco Boldescu cu 100 taleri.

80. — 1616 (7125) Octombrie 10. — Radu voevod întărește lui Drăguțul Bogdan staroste o parte din satul Focșăști pe Putna cu vie și vad de moară în gârla Putnii, cum-

părată dela Condre și dela Pricopie și dela Crudu și dela Bătie și alții, dar uricele de cumpărătură « i-au pierit ... când l-au prădat Leșii ».

81. — 1616 (7125) Octombrie 13, Iași. — Iordache, fiul lui Sima fost vameș, vinde 12 fălci de vie la Cotnari lui Nicoară mare vornic de țara de sus pentru 500 galbeni ungurești.

82. — 1616 (7125) Octombrie 13. — Ionașco Stroici schimbă ocina sa din satul Nelipești cu alți răzeși din sat, anume Grozav și Berean și Moschici și cu verii lor Dumitru și, fratele său Ștefan.

83. — 1616 (7125) Octombrie 17, Iași. — Radu voevod întărește lui Ionașco Boldescu postelnic satul Vânători din ocolul Pietrei pe care l-a pierdut în hienie Chiriță fost postelnic.

84. — 1616 (7125) Octombrie 20, Iași. — Radu voevod întărește mitropoliei de Roman mai mulți robi Țigani.

85. — 1616 (7125) Octombrie 26. — Radu voevod întărește lui Ignat Ciogole fost părcălab și Stratul fost paharnic jumătate din satul Manova ținutul Soroca, în pricina cu Ionașco Cujbă fost staroste.

86. — 1616 (7125) Octombrie 30, Iași. — Radu voevod întărește lui Gheanghea marc logofăt parte din satul Epureni cumpărată dela Teodosia cneaghina lui Gheorghe fost medelnicer cu patru boi și două vaci, prețuit la 50 taleri.

87. — <1616> Noembrie 1, Iași. — Gheanghea mare logofăt poruncește lui Dumitrașco pitar să cerceteze pricina dintre Neaniul diac cu Condrea Malița pentru o prisacă, cu temnic și cu casă.

88. — <1616> Noembrie 4, Vârtop. — Gheorghe Boțul diac din Dolhești alege vadurile de moară ale lui Donici și Nichita din satul Vârtop.

89. — 1616 (7125) Noembrie 15, Iași. — Radu voevod întărește Vărvarei Hacimăndoe părți din satul Popeni pe Jubăneasa ținutul Dorohoi și o parte din Borădăeni.

90. — 1616 (7125) Noembrie 25. — Radu voevod întărește împărțeala pe care și-o fac nepoții lui Glăvan vistier cu nepoții lui Cozma Șarpe postelnic, pentru satele Șchei, Cioreni, Homiceni, Roginoși, Broșteni ținutul Neamț, Socol, Alcidarul ținutul Soroca, Navărneț ținutul Iași, trei fălci de vie în Dealul Ncted, cinci fălci în Dealul lui Vodă și 12 sălașe de țigani.

91. — 1616 (7125) Noembrie 28, Iași. — Radu voevod întărește m-rii Sf. Sava din Iași două fălci de vie din Huși dăruite de Cârstea fost vornic și cneaghina lui Anghelina.

92. — 1616 (7125) Noembrie 29, Iași. — Radu voevod întărește lui Costantin Roșca mare vistier satul Chișinău ținutul Lăpușna, cumpărat cu 180 ughi dela Solomia soția lui Drăguș fost vornic.

93. — 1616 (7125) Noembrie 30. — Ionașco, fiul lui Pătrașco, vinde lui Dumitru Goia fost mare vornic și cneaghinei lui, Candachia ocina sa din satul Lățcani cu 40 taleri bătuți.

94. — 1616 (7125) Decembrie 5, Iași. — Radu voevod întărește lui Petrea vistiernicel, Mariei și Martei, fiii lui Cârstea și altora satul Saca din ținutul Bacău, deoarece ispisoaccele de cumpărătură dela Iancu voevod « au ars în casa lui Anton de acolo, când i-au ars casele ».

95. — 1616 (7125) Decembrie 5. — Vasile Bogza dăruiește lui Vasile Hăbiac partea de moșie pe care o are în satul Hlăpești, ținutul Lăpușna.

96. — <1616> Decembrie 5, Focșani. — Arvat și Ion fost comis, pârălăbi din ținutul Putna, dau mărturie cum Axenia din Drăghicești fata Oprei a vândut lui Costache și femeii sale Mariica ocina sa cât se va alege din Drumul Furilor până în apa Siretului « 5 pământuri giunăți în frunte », pentru 50 taleri de argint.

97. — 1616 (7125) Decembrie 5, Iași. — Radu voevod întărește lui Dumitrașco și Tofan, nepoții lui Simion Scachil, parte din satul Bârjoveni în pricina cu Dumitru și frații lui, Ionașco și Ilea, fiii lui Popoțea.

98. — 1616 (7125) Decembrie 12. — Radu voevod întărește m-rii Galata o cârciumă pe care o scutește de camăna mare.

99. — 1616 (7125) Decembrie 15, Iași. — Radu voevod întărește lui Nicoriță mare vornic ocină cu loc de iaz și de moară în satul Vrăjitori pe Berheci, cumpărată dela Ploscuțan și Toader Bălțatul cu 50 taleri de argint.

100. — 1616 (7125) Decembrie 15, Iași. — Radu voevod întărește lui Nicoriță mare vornic părți din satul Rădăcinești pe Berheci, cumpărate dela Obreja și rudele lui cu 80 taleri.

101. — 1616 (7125) Decembrie 17, Iași. — Radu voevod întărește m-rii Secu mori, o prisacă cu odae și câțiva vecini din Tg. Frumos.

102. — 1616 (7125) Decembrie 18. — Maria, fiica lui Petru Șchiopul voevod, dăruiește m-rii Sf. Sava din Iași seliștea Cudreavenți alătura cu satul Stroești, ținutul Hârlău.

103. — 1616 (7125) Decembrie 24. — Radu voevod întărește lui Maței vistier-nicel din Săcueni partea din Săcueni cumpărată dela Gavril fiul Călinii cu 16 taleri, pe care neamurile lui au vrut s'o răscumpere.

104. — 1616 (7125) Decembrie 28, Iași. — Radu voevod poruncește lui Gli-gorie Ciolpan pârălăb de Neamț ca să pună în vedere lui Ciogolea fost sulger din Ionășești, să lase în pace oamenii din satul Scheuleți al episcopiei de Roman să pescuiască într'o gărlă a Siretului.

105. — 1616 (7125) Decembrie 28, Iași. — Radu voevod întărește episcopiei de Roman un loc de fânaț din hotarul satului Gădinti ținutul Roman.

106. — 1616 (7125) Decembrie 28. — Radu voevod întărește episcopiei de Roman o prisacă cu stupi în satul Răchitoasa ținutul Tecuci, dăruită de Ioan monahul.

107. — 1617 (7125) Ianuarie 3, Iași. — Radu voevod întărește episcopiei de Roman satele Scheuleți și Bogdănești ținutul Roman.

108. — 1617 (7125) Ianuarie 8, Iași. — Radu voevod întărește lui Nicoară mare vornic al țării de jos părți din satul Mireni pe Pereschiu, ținutul Tutova, cumpărate dela Parasca fiica Neagăi din Podeni și dela alții.

109. — 1617 (7125) Ianuarie 8, Iași. — Radu voevod întărește lui Roșca mare vistier moșie în satul Băiceni ținutul Hârlău, cumpărată dela Patrașco Udrea mare vătaf de Dorohoi cu 300 taleri.

110. — 1617 (7125) Ianuarie 9. — Radu voevod întărește m-rii Tazlău o bucată de loc din satul Colțești, cotropită de Bucioc paharnic.

111. — 1617 (7125) Ianuarie 10, Iași. — Radu voevod întărește episcopiei de Roman satele Scheuleți și Bogdănești ținutul Roman, ce le-a fost schimb cu călugării dela m-rea Râșca, pentru satul Bârlești cu iazuri și mori din ținutul Sucevei.

112. — 1617 (7125) I anuarie 10, Iași. — Radu voevod întărește lui Dumitrașco Solomon satul Hămeiani pe Tazlău ținutul Bacău, cumpărat dela urmașii lui Stroici fost mare logofăt.

113. — 1617 (7125) I anuarie 11, Iași. — Radu voevod întărește lui Pătrașco Udrea niște Țigani robi, cumpărați cu 40 taleri dela Vasile diacon, nepotul lui Bainschi părcălab.

114. — 1617 (7125) I anuarie 12, Iași. — Radu voevod întărește lui Ploter vistiernicel, Gligorcea vistiernicel, Ionașco stolnicel și popa Gligorie parte din satul Cudrești cu locuri de iaz și mori pe Bahlueț ținutul Cărligăturii, cumpărată cu 16 galbeni dela Nicolai și sora lui Maria.

115. — 1617 (7125) I anuarie 12, Iași. — Radu voevod întărește m-rii Agapia satul Childești ținutul Roman, în pricina cu Manole părcălab.

116. — 1617 (7125) I anuarie 13, Iași. — Simion fiul lui Ursu de Drăgoești, Ursu fiul lui Furduiu, Larion și Ionașcu fiii lui Obrejie, Toader fiul lui Păntei și Iachim fiul lui Ursu, toți răzeși din Drăgoești, dau partea lor de moșie «câtă să va alege» și vând vecini lui Aslan postelnicul ca să-i plătească de toate dabilele câte vor fi peste an «doi galbeni, în sat, la dajde».

117. — 1617 (7125) I anuarie 14, Iași. — Radu voevod întărește m-rii Neamț hotarul branștei «în munți cu poieni și cu izvoare și râul Bistrița»

118. — 1617 (7125) I anuarie 15. — Radu voevod întărește Antemiei jupâneasa lui Dumitru Lență fost staroste, satul Hroșăuțul și părți de moșie în satele Boiancini, Dorosăuți și Costești ținutul Cernăuți și în Iurcăuți și Văsăleu pe Nistru.

119. — 1617 (7125) I anuarie 16, Iași. — Radu voevod întărește lui Dumitru Buhuș și surorii lui, Safta, satele Vulpășești ținutul Roman, Molovata ținutul Orhei și Țepeni din ținutul Chigheci.

120. — 1617 (7125) I anuarie 16, Iași. — Radu voevod întărește lui Vasile Șeptelici fost mare vătaf moșie în satul Vascăuți pe Siret cumpărată cu 310 taleri dela Nicoară și alții.

121. — 1617 (7125) I anuarie 18. — Radu voevod întărește lui Dumitru Buhuș și surorii sale Safta, fiica lui Caraiman paharnic, satele Dobriceni «sub Cărpeniș» ținutul Dorohoi, Gâdinți pe Siret și Simionești pe Moldova ținutul Roman.

122. — 1617 (7125) I anuarie 20, Iași. — Radu voevod întărește lui Ionașco Jorea satul Vercești cu loc de iaz din ținutul Neamț, deoarece privilegiile unele au putrezit în pământ, iar altele au fost luate de Ștefan Tomșa voevod.

123. — 1617 (7125) I anuarie 20, Iași. — Radu voevod întărește lui Costantin uricar și fratelui său Cristian, fiii lui Ionașco cămăraș, parte din satul Băișești, în pricina cu Ionașco Stroici fiul răposatului Lupul Stroici fost mare logofăt.

124. — 1617 (7125) I anuarie 22, Iași. — Radu voevod întărește m-rii Bistrița satul Roznovul, până când cneaghina Bilăiasa, cu care ei au pără, își va aduce direscle.

125. — 1617 (7125) I anuarie 24, Iași. — Gheanghea mare logofăt, Arsenie logofăt al treilea și alți boieri dau mărturie, că fiii lui Petre Ciungul au vândut lui Marmure uricar parte din satul Săcăleni pentru 25 taleri.

126. — 1617 (7125) I anuarie 24, Iași. — Radu voevod întărește lui Marmure uricar parte din satul Săcăleni ținutul Vaslui, cumpărat cu 25 taleri dela fiii lui Petrea Ciungul și alții.

127. — 1617 (7125) I a n u a r i e 29, I a ș i. — Radu voevod întărește lui Dumitrașco portar și ginerelui său, Dimitru diac, a treia parte din satul Huși pe Șomuzul Mare ținutul Suceava, întorcând banii lui Costea Băcioc fost ceașnic și cumnaților săi.

128. — 1617 (7125) I a n u a r i e 30, I a ș i. — Radu voevod întărește Nastasiei, fiica lui Isac pârcălab, cneaghina lui Ionașco Rotumpan diac, jumătate de sat din Ionășeni, cu moară la Siret.

129. — 1617 (7125) F e b r u a r i e 1. — Radu voevod întărește lui Ionașco Boldescu postelnic satul Vânători ținutul Neamț, pierdut în hiclenie de postelnicul Chiriță sub Ștefan Tomșa voevod.

130. — 1617 (7125) F e b r u a r i e 1, I a ș i. — Radu voevod întărește Dragotesii și ginerelui ei Eremia Murguleț părți din satele Vilnești și Grăurești, cumpărate cu 50 taleri dela Mânăilă pârcălab, care le zălogise la Gârbescul vătaf din Gârbești, dar nu putuse restitui banii.

131. — 1617 (7125) F e b r u a r i e 1, I a ș i. — Radu voevod întărește clericilor din Iași privilegiile vechi, scutindu-i de toate obligațiile către domnie.

132. — 1617 (7125) F e b r u a r i e 2, I a ș i. — Radu voevod întărește lui Ionașco și fratelui său Pătrașco vistiernicel un loc de două case în Lățcani ținutul Suceava, cumpărate dela Ionașco fiul lui Arame și alții.

133. — 1617 (7125) F e b r u a r i e 6, I a ș i. — Radu voevod poruncește ureadnicului de Pietra să fixeze zi de judecată între m-rea Bistrița și cneaghina Bilăiasa, pentru satul Roznov.

134. — 1617 (7125) F e b r u a r i e 9, I a ș i. — Radu voevod imputernicește m-rea Pobrata să înființeze slobozie în satul Uriești ținutul Covurlui.

135. — 1617 (7125) F e b r u a r i e 10, I a ș i. — Radu voevod întărește lui Drăguțul Bogdan staroste părți din satul Țigănești ținutul Tecuci, cumpărate dela fiii lui Drăguș și alții.

136. — 1617 (7125) F e b r u a r i e 12, I a ș i. — Radu voevod întărește lui Grigorie Corotușco parte din satul Hădărăuți pe Rahovăț ținutul Hotin.

137. — 1617 (7125) F e b r u a r i e 17, I a ș i. — Radu voevod întărește lui Vasile Ureche și cneaghinei lui Magda, fiica lui Andrei hatman, satul Fcredeeni și un heleşteu numit Leahul din ținutul Hârlău.

138. — 1617 (7125) F e b r u a r i e 19, I a ș i. — Radu voevod întărește m-rii Galata satul Teșori ținutul Hârlău.

139. — 1617 (7125) F e b r u a r i e 19, I a ș i. — Radu voevod poruncește dregătorului din Tg. Frumos să lase în pace o moară, o casă și o odaie a m-rii Săcul dăruită de Mogâlde vornic, după cum a mărturisit și Ureche ce-a fost mare vornic.

140. — 1617 (7125) F e b r u a r i e 20, I a ș i. — Radu voevod întărește Nastasiei Dămieneasa satul Corni ținutul Neamț, în pricina cu cumnații ei.

141. — 1617 (7125) F e b r u a r i e 20, I a ș i. — Radu voevod întărește lui Toma aprod și rudelor sale un loc pustiu, unde se numește Mihăilășeni ținutul Soroca pe Căinari, pentru că și-au pierdut privilegiile în zilele lui Ștefan Tomșa voevod « când Leșii au cuprins toată țara Moldovei ».

142. — 1617 (7125) F e b r u a r i e 24. — Ion Gușeilă din târgul Pietra dăruiește m-rii Bisericiani o curătură de lângă poiana Cârnu.

143. — 1617 (7125) Februarie 26. — Radu voevod întărește lui Costandin aprod părți de moșie în Dolhești și Liești pe Crasna, cumpărate dela Agapia Samsonoaia cu 75 taleri.

144. — 1617 (7125) Martie 2, Iași. — Radu voevod întărește lui Gavril Bălțațul și surorii sale, Greaca, părți din satele Dilțigani, Pogănești, Cârstești, Glodeni, Hăl-măjeni și Strâmba, ținutul Tutova.

145. — 16<17> (71<25>) Martie 8, Iași. — Radu voevod întărește lui Ionașco fiul lui Petrea și Pietranei, fiica lui Ion Doțcul și oamenilor lor, toți strănepoții lui Dzeameșcel bătrân, satul Dzemeșești și cu priculul său Tufești la obârșia Răbricioarei ținutul Vaslui pentru că uricul lor a ars într'o sobă când au venit Leșii în țară cu Cancelarul.

146. — 1617 (7125) Martie 8. — Radu voevod întărește lui Ion Potlog cămăraș și rudelor lui parte din satul Bodești ținutul Soroca.

147. — 1617 (7125) Martie 8. — Radu voevod întărește lui Samoil vistiernicel și nepotului său Ion vistiernicel, nepoții Vrânceneștilor, o prisacă din hotarul satului Drăgești, ținutul Roman.

148. — 1617 (7125) Martie 9. — Radu voevod întărește m-rii Vizantea un loc la gura Vizăuțului celui Mare până în hotarul Răchitașului.

149. — 1617 (7125) Martie 12, Iași. — Radu voevod întărește lui Petru comișel parte din satul Tomești ținutul Cărligătura, cumpărat dela fiii lui Ignat cu 69 taleri de argint.

150. — 1617 (7125) Martie 12, Iași. — Radu voevod întărește nepoților lui Isaico și Turului parte din satul Tomești ținutul Cărligăturii.

151. — 1617 (7125) Martie 12, Iași. — Radu voevod întărește m-rii Sf. Sava din Iași trei fălci de vie în Dealul Epurelui, în viile Iașilor, dăruite de Manole Murat și soția lui.

152. — 1617 (7125) Martie 12, Iași — Radu voevod întărește lui Gheorghe Siminiceanu fost vornic de gloată părți din satele Simiceni și Bărbătești ținutul Roman, satele Mateuți, Cobăleani cu schiștele Stodolna și Ețcani pe Nistru ținutul Orhei și părți din satul Șircani.

153. — 7125 (8173) Martie 12, Iași. — Radu voevod restituie lui Gheorghe mare logofăt și ginerelui său Costantin Roșca mare vistier satele Coteleva, Sancăuți, Marșinți și Șișcăuți, ce se numește Novosclița, care fus seră cotropite de Gheorghe Țărcălab, socrul lui Ieremia vodă.

154. — 1614 (7125) Martie 12. — Radu voevod întărește lui Costantin Roșca mare vistier a treia parte din satul Căndești ținutul Sucevii, jumătate din satul Oncani și jumătate din seliștea Turbureni ținutul Hârlău și a treia parte din satul Băiceni, și satul Chișinăul ținutul Lăpușna.

155. — <1617> Martie 13, Iași. — Gheanghea mare logofăt judecă pâra dintre cneaghina lui Dumitrașco fost pitar și ginerile său Iordachi diac, cu Neaniul diac pentru o prisacă din hotarul Oneștilor. dând dreptate lui Neaniul.

156. — < înainte de 1617 > Martie 15. — Iliana din Voinești vinde lui Tudoran din Motășani partea sa de moșie din Voinești ținutul Cărligăturii, cu 30 taleri.

157. — 1617 (7125) Martie 15. — Radu voevod întărește lui Nicoară mare vornic mai multe sate întregi sau părți, cumpărate.

158. — 1617 (7125) Martie 18. — Radu voevod întărește nepoților lui Vlad Șofrac satul Șofrăcești cu heleșteu și moară în ținutul Neamț.

159. — 1617 (7125) Martie 19. — Radu voevod întărește lui Gheorghe Borș comișel părți din satul Soci și Dobrulești pe Moldova, de cumpăratură.

160. — 1617 (7125) Martie 20, Iași. — Radu voevod întărește lui Lupu fost părcălab părți din satul Macicăuți cumpărate de socrul său Ciucul, fiul lui Poroseaci.

161. — 1617 (7125) Martie 24. — Radu voevod întărește lui Gheorghe Borsea și Pătrașco Brut partea de ocină din Boureni cumpărată dela Gligorie Manea fost pitar și alții.

162. — 1617 (7125) Martie 24. — Radu voevod întoarce m-rii Homor părțile din satul Derțca ce fuseseră date în schimb răposatului Stroici logofăt pentru jumătate din satul Băișești pe Moldova.

163. — 1617 (7125) Martie 26, Iași. — Radu voevod întărește lui Ianache postelnic satul Stolniceni cu cătunele sale Stroceni, Vlășincasa și Scumpia cumpărat dela Pascalina, cneaghina răposatului Stroici logofăt cu 450 ughi galbeni.

164. — 1617 (7125) Martie 30, Iași. — Radu voevod întărește lui Onufrei Vrânceanu fost postelnic parte din satul Herța și jumătate din satul Lehăceni pe Prut ținutul Cernăuți.

165. — 1617 (7125) Martie 30, Iași. — Radu voevod întărește lui Stoica fost armaș moșie în satul Brădicești pe Crasna ținutul Fălciu, cumpărată dela copiii lui Toma și dela alții.

166. — 1617 (7125) Aprilie 1, Stolniceni. — Ștefan și Andronic din satul Crăești vând lui Nicoară Prăjescu vistier parte din satul Hăsnășeni cu vad de moară și cu livezi și fânațe cu 120 ughi.

167. — 1617 (7125) Aprilie 1. — Radu voevod întărește lui Mătieș Cărlig vistier-nicele parte din satul Bălogești, în pricina cu Pătrașcu.

168. — 1617 (7125) Aprilie 2. — Radu voevod întărește lui Lupul aprod, Ursul și Draga parte din satul Ruseni cu iaz și moară la Ciuhur ținutul Hotin.

169. — 1617 (7125) Aprilie 3, Iași. — Radu voevod poruncește ureadnicului din târgul Piatra să lase în pace satul Vercești al lui Ionașco Jora și să nu-l învâluie cu ocolul Pietrii, căci «l-au lăsat să fie cu ținutul».

170. — 1617 (7125) Aprilie 4, Iași. — Radu voevod dăruiește lui Pârvan mare armaș satul Mărișeani pe Bârlad, pentru care a dat domnului 6 cai buni.

171. — 1617 (7125) Aprilie 4, Iași. — Radu voevod întărește Sinclitichiei cneaghina lui Bilăi fost mare vornic și fiului ei, Ionașco, satul Roznov și cu vad de moară la Bistrița, cumpărat dela domnie cu 500 zloți tătărești și 8 cai buni.

172. — 1617 (7125) Aprilie 6, Iași. — Radu voevod întărește lui Deleu aprod ocină în satul Spătărești, hotărnicită «dinspre alți răzeși ai săi» de Dubău fost părcălab.

173. — 1617 (7125) Aprilie 6. — Radu voevod întărește lui Toader Dubău hotnog livada Gotftan și părți din acelaș sat, cumpărate dela Grigorie Hulubei și dela alții.

174. — 1617 (7125) Aprilie 6. — Radu voevod dăruiește lui Ieremia vornic de poartă satul Călimani cu heleșteu și mori în ținutul Ncamț.

175. — 1617 (7125) Aprilie 8, Iași. — Radu voevod întărește lui Nicoară Prăjescu fost vistier satele: Hălăștiiani, Tețcani, jumătate din Oboroceni, jumătate din Oniceni, parte din Buțcăteni, seliștea Șopârlenilor, satul Mircești și Cozmești, jumătate din Purcelești, jumătate din Stolniceni pe Siret, jumătate din Brătiești, Dubovățul pe Prut, Băimăceni pe Jijia, jumătate din Prisăcani pe Miletin, Tăpălușeni pe Jijia, satul Rânghilești,

Conțești, jumătate din satul Blândești pe Jijia, Cotova, Visoca, Crivcenii, jumătate din Cozești, Vășiani, Prăjești, Războianii și parte din satul Românești.

176. — 1617 (712<5>) Aprilie 8, Iași. — Radu voevod întărește Aftimiei satul Vercești cu vad de moară la Cracău și seliștea Murgucești ținutul Neamț.

177. — 1617 (7125) Aprilie 8. — Radu voevod dăruiește lui Părvana mare armaș seliștea Mărișeni pe Bârlad pentru care a dat domniei 2 cai buni.

178. — 1617 (7125) Aprilie 12, Iași. — Radu voevod întărește lui Ioan Vitolt al doilea logofăt părți de ocină din satul Gligorești și cu vaduri de moară în gârla Putnei, cumpărate cu 100 taleri de argint dela Toma fiul Radei, nepotul lui Toma Nistor staroste.

179. — 1617 (7125) Aprilie 14, Iași. — Radu Mihnea voevod întărește lui Rusu mare stolnic și cneaghinei lui, Antemia, ocină la Căpenegi și la Boxești pe Itchil cu locuri de moară, în ținutul Orhei.

180. — 1617 (7125) Aprilie 14, Iași. — Radu voevod întărește lui Nebojato uricar părți din satul Găurenii la Turia primit dela Gavril stolnicul în schimb pentru satul Tolocicani pe Prut.

181. — 1617 (7125) Aprilie 14, Iași. — Radu voevod întărește lui Petru fost mare vâtav o vie din satul Gușății ținutul Fălciu, cumpărată cu 170 taleri dela Grigorie Brahăș.

182. — 1617 (7125) Aprilie 15, Iași. — Radu voevod întărește Antimiei, cneaghina lui Lupu logofăt un vad de moară la Răut, mai jos de Orheiul Vechiu.

183. — 1617 (7125) Aprilie 16, Iași. — Radu voevod întărește lui Ureche mare vornic toate satele de moștenire, danie și cumpărătură, pe care le are confirmate de domniile anterioare.

184. — <1617—1622> Aprilie 16, Iași. — Ion Bărbăuță vinde ocina sa din satul Berbinceni lui Iordachi părcălab pe un cal și o vacă cu giunc.

185. — 1617 (7125) Aprilie 20, Iași. — Radu voevod întărește lui Lupu Balș sulger părți din satele Albeștii Vechi, Șerbănești, Zlătărei, Albești, Fedești, Giulești, Ciupești și Căpotenii.

186. — <1617 Aprilie 20—1618 Martie 20>, Iași. — Radu voevod întărește lui Băseanu vornic părți din satele Botești, Sofrănești, Țibănești, Răzina, Stoilești, Crăciunești, Glodeni, Scânțea, Vulturești, Miclăușeni, Dobroslăvești pe Bârlad și seliștea Nicorina.

187. — <1617—1619; 1623—1626> Aprilie 22. — Radu voevod întărește lui Toader Corbaci părți de moșie din satul Tomești, Hănțești, Vlamnic, Scutași și Cărbunești.

188. — 1617 (7125) Aprilie 30. — Radu voevod poruncește ureadnicului din Piatra să nu oprească venitul morii din Dărmănești și nici să nu oprească pe oameni să macine la moara m-rii Pângărați.

189. — 1617 (7125) Aprilie 30, Iași. — Radu voevod poruncește dăbilarilor din Piatra să nu învâluiască cu ocolul pe vecinii din două sate ale m-rii Pângărați din ținutul Neamț.

190. — 1617 (7125) Mai 2, Iași. — Radu voevod întărește m-rii Sf. Sava din Iași o falce de vie din târgul Iași unde se numește Tanga ♣.

191. — 1617 (7125) Mai 3, Iași. — Radu voevod întărește mănăstirii Pantocrator a lui Toader Movilă jumătate din satul Sârbi de pe Bașeu în pricina cu Mălai și răzeșii săi.

192. — 1617 (7125) M a i 4., Iași. — Radu voevod poruncește slugilor care scriu satele boerești de pe Nistru din ținutul Orhei să lase în pace de dări satul Ustia al m-rii Răcica.

193. — <1617> M a i 6, V a s l u i. — Vasile Bucium și Ionașcu Batin dau mărturie că Dumitru fost vâtav a părât pe Toma și feciorii săi din Negoești că «i-au mâncat bucatele» când a fost «pribag cu Ștefan vodă în Țara Muntenească».

194. — 1617 (7125) M a i 8. — Radu voevod întărește Vărvarei și fraților ei, fiii lui Șandru pârcălab, niște Țigani.

195. — 1617 (7125) M a i 8. — Dochia și Antimia, fetele popii Ion din Dăncești, schimbă partea lor de ocină din Săcălești cu Iordache, Gligorcea, Năcuță și Grapina.

196. — 1617 (7125) M a i 9, I a ș i. — Radu voevod întărește lui Nicoară Prăjescu fost mare vistier moșie în satul Hăsnășeni ținutul Suceava cumpărată dela nepoții lui Tălășman din satul Crăești ținutul Vaslui.

197. — 1617 (7125) M a i 10. — Ion Tăilac cu fiii și verii lui din Străviceni vând popii Ionașco și lui Vasili din Mădărjaci a treia parte din jumătatea satului Mădărjaci, cu 40 taleri.

198. — 1617 (7125) M a i 12, I a ș i. — Radu voevod întărește lui Arsenie Nebojato uricar satul Vlădeni pe Jijia cu mori, în ținutul Hârlău și satul Făureni cu iazuri pe Jijia.

199. — <1617—1618> M a i 12. — Grozav hotnog din Nelipești vinde partea sa de moșie din Nelipești lui Micul, fiul lui Mălai din Nelipești cu 12 taleri numărați.

200. — <1617—1618> M a i 16, Iași. — Mihul hatman și pârcălab de Suceava poruncește «giudecilor» și vătafilor de Țigani să lase în pace Țiganii lui Dumitru diac din Costești.

201. — <1617—1618> M a i 17, I a ș i. — Mihul hatman și pârcălab de Suceava poruncește «giudecilor» și vătafilor de Țigani să lase în pace Țiganii lui Dumitrașco Ștefan.

202. — 1617 (7125) M a i 18, I a ș i. — Radu voevod întărește lui Dumitru Ștefan un Țigan pe care-l are cumpărat mătușa sa Grămoae dela Sultana, fata Mirceoaei din Țara Muntenească.

203. — 1617 (7125) M a i 20, H u ș i. — Mitrofan episcop de Huși dă mărturie că Dumitru Goia mare vornic a cumpărat niște vie în Huși pe Dealul Dricului dela fiul lui Bărboi fost mare vornic și dela alții.

204. — 1617 (7125) M a i 20, I a ș i. — Ionașco, feciorul lui Pătrașco, vinde 15 pământuri din Lățcani ținutul Roman cu 50 taleși lui Dumitru Goie vornic.

205. — <1617—1619; 1623—1625> M a i 20. — Radu voevod întărește lui Costandin Iane și Lucci uricar niște Țigani în pricina cu Nădăbaico fost vornic mare.

206. — 1617 (7125) M a i 21, I a ș i. — Radu voevod dă carte lui Ionașco Bilăie fost pârcălab, să-și aducă înapoi vecinii fugiți din satul Roznov.

207. — 1617 (7125) M a i 24, I a ș i. — Radu voevod întărește lui Alexa negustorul două jirebii locuri de casă în satul Buțcăteni, în pricina cu Patrichie și Cârstea.

208. — 1617 (7125) M a i 24, I a ș i. — Radu voevod întărește lui Nicoară Prăjescu părți din satul Hăsnășeni cumpărate dela Andronic pitărel și a alții.

209. — 1617 (7125) M a i 25, I a ș i. — Radul voevod întărește Siminii, cneaghina lui Jora ceașnic și surorii ei, Anița, împărțeala satelor și a viilor lor.

210. — 1617 (7125) M a i 25. — Radu voevod întărește mănăstirii de călugărițe «di piste Bistrița» «o bucată di hotar» din satul Dănești, ținutul Neamț.

211. — 1617 (7125) **Mai 26, Iași.** — Radu voevod întărește împărțeala de sate și vîi pe care o face Anița cu sora sa Simina, cneaghina lui Jora paharnic.

212. — 1617 (7125) **Mai 29, Troțuș.** — Dumitrașco staroste de Troțuș cu șoltuzul și cei 12 părgari întăresc lui Toader Grecul din Mogoșești ocină în satul Mogoșești cumpărată dela Văsiica, fata Badiului, pentru 15 taleri argint.

213. — 1617 (7125) **Mai 30, Iași.** — Radu voevod întărește m-rii Dragomirna satele Drujești pe Sitna și Tăistreni pe Miletin ținutul Hârlău, dăruite de Stroici logofăt. Mitropolitul Anastasie a plătit lui Bernat mare postelnic suma datorată de Stroici.

214. — 1617 (7125) **Mai 30, Iași.** — Radu voevod întărește m-rii Dragomirna satul Dimideani pe Prut și seliștea Bărsănești sub Cărpeniș, ținutul Dorohoi, dăruite de Stroici logofăt, dar luate pe seama domniei de Ștefan Tomșa. Mitropolitul Anastasie a plătit domniei 200 ughi.

215. — 1617 (7125) **Mai 31, Iași.** — Radu voevod poruncește lui Gheorghe fost vornic să aleagă moșia lui Nicoară fost vistier din satul Hăsnășeni.

216. — 1617 (7125) **Mai 31.** — Marco din Costești, popa Nechita și alții dau măr-turie că Samfira, fata lui Mihăilă, a vândut lui Iacob moșia sa din satul Ilițoci cu 14 taleri.

217. — 1617 (7125) **Iunie 2, Iași.** — Radu voevod întărește m-rii Dragonirna opt sălașe de Țigani dăruiti de răposatul Lupul Stroici logofăt.

218. — 1617 (7125) **Iunie 2.** — Radu voevod întărește lui Ionașco, fiul logofătului Stroici, satele Ivășcani, Oneștii de Sus și de Jos, Borăsăni și Nelipești, răscumpărate dela Bernat postelnic cu 400 galbeni.

219. — 1617 (7125) **Iunie 3, Iași.** — Radu voevod întărește lui Nădăbaico fost mare vornic niște curături « din făgetul întreg » în hotarul satului Sucmezeu, Găureana, Mărvila, Mărcești și Hrițești, făcute cu vecinii, țiganii și năimiții săi.

220. — 1617 (7125) **Iunie 3, Iași.** — Radu voevod hotărăște ca Stefan dela Bahnă să plătească cislă cu satul Bahna, iar nu cu Maxineștii.

221. — 1617 (7125) **Iunie 6, Suceava.** — Simion și Gligorcea împart cu Stețco și Mierla partea lor din satul Liteni, rămasă moștenire dela părinți.

222. — 1617 (7125) **Iunie 14.** — Radu voevod întărește Iloaii din Volcineți parte de ocină din satul Boiani, în pricina cu fratele ei Pătrașco Stărcea dela Popiani.

223. — <1617—1620> **Iunie 24, Iași.** — Ghenghea mare logofăt și Nicoară mare vornic poruncesc lui Sava și Ilisei din Borzești să aleagă părțile de ocină din Poieni ale lui Toader Măilat de către Petrilă.

224. — 1617 (7125) **Iunie 26, Iași.** — Radu voevod întărește lui Malcoci mare cămănar o casă cu loc în Iași, dăruită de Ivdochia femeia lui Roman.

225. — 1617 (7125) **Iunie 30, Iași.** — Radu voevod întărește Sorei fiica lui Toader Groza părți de ocină din Alexăști și Frânciuci ale căror acte « li-au pierdut în vreme când i s'au furat toată starea lui și averea ».

226. — 1617 (7125) **Iulie 2, Iași.** — Radu voevod întărește m-rii Galata satele Pizdeni și Plopi cu iazuri și mori ținutul Hârlău.

227. — 1617 (7125) **Iulie 2, Iași.** — Radu voevod împuternicește m-rea Galata să strângă gloabele și dușegubinele din toate satele sale.

228. — 1617 (7125) **Iulie 2.** — Radu voevod întărește m-rii Galata satele Vorovești, Mihăilești, Plopi, Cârstești, Belcești, Sadna și Tămășani.

229. — 1617 (7125) Iulie 2, Iași. — Radu voevod întărește lui Dumitru uricar moșie în satul Toderești pe Vaslui cumpărată cu 27 taleri dela Brăilă Ușurel.

230. — 1617 (7125) Iulie 3, Iași. — Radu voevod întărește m-rii Sf. Sava din Iași o baltă cu pește pe care o are în satul Gușăței și să o apere de oamenii din Vitoltești.

231. — 1617 (7125) Iulie 3, Iași. — Radu voevod întărește giupănesii lui Macri fost armaș satul Volovciniți, ținutul Hotin, în pricina cu Iurașco Dracea.

232. — 1617 (7125) Iulie 8, Iași. — Radu voevod întărește lui Costea Bucioc paharnic două jirebii cu vecini și case în satul Hănțești ținutul Suceava, cumpărate cu 60 lei dela nepoții lui Drăgășan.

233. — 1617 (7125) Iulie 8, Iași. — Radu voevod cercetează pricina dintre popa Mihail din Pașcani cu călugării dela m-rea Râșca pentru un vad de pod la Siret și le pune zi de soroc pentru a se aduce jurători « până a treia zi după bobotează ».

234. — <1617 Iulie 8—1618 Ianuarie 6>. — Catastihul jurătorilor cari jură că popa <Mihail> din Pașcani n'a vândut moșia sa lui Balica hatman.

235. — 1617 (7125) Iulie 10, Iași. — Radu voevod întărește Nastei un loc de prisacă în făget pe Valea lui Nanco pe Bârlad, cumpărat cu 8 taleri argint.

236. — 1617 (7125) Iulie 11, Iași. — Radu voevod întărește m-rii Pătna un loc de mănăstire numit sf. Onufrei « în hotarul târgoveților », dăruit de popa Mihul din târgul Siret.

237. — 1617 (7125) Iulie 12, Iași. — Radu voevod întărește m-rii Sf. Sava din Iași o biserică din Cotnari zidită de boerul Enache cel bătrân.

238. — 1617 (7125) Iulie 12, Iași. — Radu voevod întărește lui Onciul Iurașcovici fost staroste părți de moșie în satele Bobești, Zastavna, Toltri, Boiancic și Căbești toate cumpărate.

239. — 1617 (7125) Iulie 13, Iași. — Radu voevod întărește m-rii Bisericiani satul Troița ținutul Neamț, cu mori.

240. — <1617—1618> Iulie 14. — Maria fata lui Petru voevod închină m-rea Hlincea și cu satul Scorul la m-rea Galata ctitoria tatălui său.

241. — 1617 (7125) Iulie 16, In tabără. — Radu voevod întărește m-rii Bisericiani satul Troița ținutul Neamț, în pricina cu Eremia vornic de gloată.

242. — 1617 (7125) Iulie 18, Orhei. — Aslan părcălab de Orhei hotărânește satele m-rii Golia: Trăbujanii pe Răut, Ocsintia pe Nistru și Marcăuți.

243. — <1617—1618> Iulie 20. — Radu voevod întărește m-rii Bisericiani satul Popcești pe Cracău ținutul Neamț.

244. — 1617 (7125) August 10, Iași. — Gheanghea mare logofăt întărește lui Petrea, fiul lui Tomșea, parte din satul Hănțești ținutul Dorohoi, cumpărată dela Drăguța Gândăcoae și rudele ei.

245. — 1617 (7125) August 15, Chivări. — Radu voevod întărește lui Lupu al treilea logofăt a cincea parte din satul Măcicăuți pe Răut, cumpărată dela Ana Proțoia cu 50 taleri argint.

246. — 1617 (7125) August 17, Pietrosul — Radu voevod întărește lui Ionașco mare hânsar parte din satul Dușești, cumpărată dela Isac Ciortea cu 52 taleri argint.

247. — 1617 (7125) August 19, Iași. — Cârstina părcălăboia adeverește că a primit 18 ughi, care fac 30 taleri, dela Grigore din Vișnovăț, pentru satul Păltiniș.

248. — <1619 după August 19>, Hotin. — Cârștina părcălăboia adeverește că a primit 50 taleri dela Grigore și Bilava pentru satul Păltiniș pe care-l vânduse lor, rămânând să-i achite și restul.

249. — 1617 (7125) August 20, Iași. — Radu voevod poruncește părcălăbilor de Neamț să lase în pace locurile de fânaț ce se numesc Poiana lui Țolici și Sasca și Răchita, care sunt ale m-rii Secul, iar ei le stăpânesc pe nedrept.

250. — 1617 (7125) August 20, Bârlad. — Vasile Tălmaci și Gligorie Dohoncean ureadnic din Bârlad cu șoltuzul și cei 12 părgari întăresc lui Constantin, fiul lui Crețul părcălăb, parte din satul Mohorâți cumpărată dela Șarpe, fiul lui Toader Bogza.

251. — <1617 Septembrie 1—1618 August 31> 7126. — Radu voevod întărește lui Vasile Bucium și fraților săi, fiii lui Bucium vornic, părțile de moșie din Găleşești pe Răcătău cu locuri de două mori în ținutul Ajud, cumpărate dela feciorii lui Danciu Hurea părcălăb, cum și cumpărăturile din satele Horjăști, Nănești și Iloțești.

252. — <1617 Septembrie 1—1618 August 31> 7126. — <Radu> voevod împuternicește pe Coroiu fost comis să-și aducă oamenii fugiți din satul lui, Colfoșeni.

253. — 1617 (7126) Septembrie 4, Iași. — Radu voevod întărește lui Nicoară mare vornic părțile din satele Bicani și Balosinești pe Smila, cumpărate dela Ignat cu 50 ughi.

254. — 1617 (7125) Septembrie 15, Șeptiliciani. — Radu voevod întărește lui Dumitru uricar ocina lui Toma din satul Negoești, în schimbul unor bucate pe care acsta, cu fiii săi, i le-au mâncat.

255. — 1617 (7126) Septembrie 26, Iași. — Radu voevod întărește lui Dumitru uricar părți din satul Negoești în pricina cu Toma și fiii săi, care-i mâncaseră 40 stupi, două poloboace cu vin și alte bucate, când au venit Leșii în țară și țara toată fugise în codri.

256. — 1617 (7126) Octombrie 10, Iași. — Radu voevod poruncește marilor vatafi de Bacău să oprească pe femeia lui Lupu, fiul lui Anghel, să nu mai supere pe Onciul Iurașcovici fost staroste în stăpânirea viei, pe care Orăș fost vornic a cumpărat-o dela Anghel cu 240 ughi.

257. — 1617 (7126) Octombrie 12. — Radu voevod întărește lui Onciul Iurașcovici ocina și doi vecini ai săi din satul Bainți ținutul Suceava, iar Iurașco Dracea să n'aibă nici o treabă cu vecinii săi.

258. — 1617 (7126) Octombrie 14, Iași. — Radu voevod întărește m-rii Sf. Sava satele Băiceni și Cărăulești ținutul Roman, dăruite de Lupul Dragotă și Toader Franga.

259. — 1617 (7126) Octombrie 15, Iași. — Radu voevod întărește lui Nicoară mare vornic satul Iurciani pe Cobolta ținutul Soroca, cumpărat dela Alexandru Musteață părcălăb cu 500 taleri.

260. — 1617 (7126) Octombrie 18, Iași. — Radu voevod scutește pe trei ani oamenii care se vor așeza în satul Manea ținutul Soroca, al mănăstirii răposatului vistier Zota.

261. — 1617 (7126) Octombrie 20, Dorohoi. — Tudosie și Dochia Ciurca, fetele lui Roman Cucoranul, vând lui Nicoară mare vornic de sus și Tudosie, satul Cucoreni și jumătate din siliștea Loești ținutul Hârlău, cu 600 taleri argint.

262. — 1617 (7126) Octombrie 20, Iași. — Radu voevod întărește lui Lupu al treilea logofăt și Antimiei un vad de moară în satul Măcicăuți, al cărei uric le-a fost furat, când i-au jefuit niște tâlhari.

263. — 1617 (7126) Octombrie 22. — Andrei și Condrea din Măzănăești vând lui Ion Hămeianul o bucată de loc din Piatra în sus, alături cu Cernul, pentru doi taleri.

264. — 1617 (7126) Noembrie 3, Iași. — Radu voevod poruncește vameșilor din Reni să nu ia vamă de pește m-rii Galata, din iezerul Cavul, dreptul de vamă fiind al m-rii « de veac ».

265. — 1617 (7126) Noembrie 4. — Tudosie și Mărian plătesc datoria de pe moșia Muncelul pentru o moarte de om a fraților lor, care s'au lepădat de moșie.

266. — 1617 (7126) Noembrie 10, Iași. — Radu voevod întărește lui Petrică vătaf partea de ocină în satul Florințești pe care i-a dăruit-o Agafia pentru sufletul ei.

267. — 1617 (7126) Noembrie 11, Iași. — Radu voevod întărește lui Marco din Clipicești o moară în Clipicești în pricina cu jupâneasa lui Vartic și fiul ei, Ursu, care nu au venit la soroc pentru judecată.

268. — 1617 (7126) Noembrie 14, Iași. — Radu voevod poruncește părcălabilor și vameșilor din Galați ca să dea m-rii Pobrata tot peștele, pe care l-au prins oamenii puși de ei în iezerul Beleul și pe Prut în sus până la Trifești.

269. — 1617 (7126) Noembrie 18, Iași. — Radu voevod scrie părcălabilor de Neamț să silească pe Lupul din Urecheni să dea lui Toader Dubău urednic din Câmpulung, uricul de vânzare a părții sale de ocină din Antălești.

270. — 1617 (7126) Noembrie 22. — Radu voevod întărește lui Simion spătar și fratelui său Dămian spătar parte din satul Pipircenii de Sus ținutul Orhei, cumpărată dela Ana, fata lui Buzdugan, nepoata lui Tomșa Piperciu, cu 62 taleri.

271. — 1617 (7126) Noembrie 28, Iași. — Radu voevod poruncește lui Lupu aprod din Popești să cerceteze pricina dintre Andrei aprod și popa Gonțea, cu Sava din Nistoreni, « pentru o moarte de om ce s'a găsit în hotarul Mănjeștilor ».

272. — 1617 (7126) Decembrie 7. — Mărturie dată de oameni din ținutul Orhei pentru un vad de moară din satul Măcicăuți, vad, care a fost în stăpânirea lui Poroseaci și a fraților săi « de când s'au descălicat acel sat dela Alexandru vodă până la Ștefan vodă ».

273. — 1617 (7126) Decembrie 9, Iași. — Radu voevod poruncește dregătorilor din ținutul Neamț să lase în pace o siliște a m-rii Bistrița, care « este scrisă cu strajă », pentrucă nu este nimeni acolo.

274. — 1617 (7126) Decembrie 9, Iași. — Radu voevod întărește Cărstinei, cneaghina răposatului Buzul părcălab niște vii în satul Soltănești ținutul Iași, cumpărate dela Zaharioaia.

275. — 1617 (7126) Decembrie 15, Iași. — Radu voevod întărește lui Pană cămăraș părți de moșie în Petrimănești, cumpărate cu 80 galbeni ungurești dela Gligorcea și frații săi.

276. — 1617 (7126) Decembrie 21, Iași. — Radu voevod întărește lui Nicoară mare vornic 12 fălci de vie la Cotnari, cumpărate dela Iordachi, fiul lui Sema fost vameș, cu 500 galbeni.

277. — 1617 (7126) Decembrie 24, Iași. — Radu voevod judecă pe Toma aprod din Mihăilăseni cu Petrea și oamenii lui pentru « niște stâlpi la două sate care sânt în ținutul Soroca pe Căinar, între Popești și între Mihăilăseni » dând dreptate lui Toma, care a jurat cu 24 jurători.

278. — 1618 (7126) Ianuarie 8. — Andrei Stănilavici părcălab vinde lui Toma postelnic și fratelui său Iordachi seliștea Căucelești pe Cracău, ținutul Neamț.

279. — 1618 (7126) Ianuarie 10. — Radu voevod întărește m-rii Homor părți din satul Derșca dăruite de Ionașcu Stroici.

280. — 1618 (7126) **I a n u a r i e 11, I a ș i.** — Radu voevod întărește lui Neculai și oamenilor săi satul Moldova în pricina cu Dinga și nepotul său Vasile.

281. — 1618 (7126) **I a n u a r i e 14, I a ș i.** — Radu voevod întărește lui Lupu al treilea logofăt un vad de moară la Măcicăuți în pricina cu Roman, Toader și rudele lor.

282. — 1618 (7126) **I a n u a r i e 19, O r h e i.** — Radu voevod dă împuternicire m-rii Râcica să-și apere bucatele din satul Ostia ținutul Orhei.

283. — 1618 (7126) **I a n u a r i e 28, I a ș i.** — Radu voevod întărește lui Toma ureadnic din Piatra și fratelui său Iordachi aprod seliștea Căucilești pe Cracău ținutul Neamț.

284. — 1618 (7126) **I a n u a r i e 30, I a ș i.** — Radu voevod întărește lui Petre Cehan vatag siliștea Străhoiești, parte din satul Mărăței și parte din satul Răei, ținutul Vaslui, cumpărături.

285. — 1618 (7126) **F e b r u a r i e 1, I a ș i.** — Radu voevod întărește lui Efrim parte de ocină din satul Mogoșești și jumătate de vad de moară, care i-a fost cumpăratură în timpul lui Ieremia Movilă voevod.

286. — 1618 (7126) **F e b r u a r i e 8, I a ș i.** — Radu voevod întărește lui Nicoară mare vornic părți din satele Balasinești și Bicani pe Smila ținutul Tutova, cumpărate.

287. — 1618 (7126) **F e b r u a r i e 9, I a ș i.** — Radu voevod scutește de orice obligațiuni pe locuitorii ce se vor așeza în slobozia Plopi din ținutul Hârlău, a m-rii Galata.

288. — 1618 (7126) **F e b r u a r i e 10, I a ș i.** — Radu voevod întărește lui Lupu al treilea logofăt două fălci și jumătate de vie în Huși pe Dealul Dricului, cumpărate cu 200 taleri dela popa Neniul.

289. — 1618 (7126) **F e b r u a r i e 10, I a ș i.** — Radu voevod întărește lui Nistor păhărnicele părți de ocină din satele Fedcăuți și Novoselca ținutul Hotin, cumpărate dela Selian și Olcna.

290. — 1618 (7126) **F e b r u a r i e 12, I a ș i.** — Radu voevod poruncește dăbilarilor din ținutul Suceava și Neamț să nu învăluiască vecinii m-rii Pobrata și nici să le ia vitele pentru alți oameni și alte sate.

291. — 1618 (7126) **F e b r u a r i e 12, T â r g o v i ș t e.** — Gavril Movila voevod dăruiește mănăstirii Balica din Iași, satul Heciul din ținutul Soroca.

292. — 1618 (7126) **F e b r u a r i e 18, C e r n ă u ț i.** — Ionașco Stroici vinde finului său Gavrilaşco, satul Bacicăuți ținutul Hotin, cu 300 taleri bătuți, dintre care 100 a primit în zilele lui Ștefan Tomșa.

293. — 1618 (7126) **F e b r u a r i e 24, I a ș i.** — Radu voevod întărește lui Drăgan medelnicerul părți de ocină la Frâncești pe Bahlui, în ținutul Cărligăturii, cumpărate dela Grozava și Mărica.

294. — 1618 (7126) **F e b r u a r i e 25, I a ș i.** — Radu voevod întărește lui Toader Onilă vistier părți cumpărate din satul Berindiești ținutul Vaslui.

295. — 1618 (7126) **F e b r u a r i e 25.** — Ghenghea mare logofăt, Arsenie al doilea logofăt, Tăutul logofăt și alți boieri dau mărturie că Nica Drabou din Tulești a dăruit un loc de prisacă cu pomăt în obârșia satului Miclești lui Focea uricar și soției lui Maria.

296. — 1618 (7126) **M a r t i e 2, I a ș i.** — Radu voevod întărește lui Dumitru Goia vornic părți din satele Șendrești, Stăncești și Frățești.

297. — 1618 (7126) **M a r t i e 5.** — Radu voevod întărește lui Pătrașco Udre părți din satul Orășeni ținutul Hârlău și din seliștea Giurcășeni ce se cheamă Buzăni și o vie la Schimbeni, la Hârlău, cumpărate.

298. — 1618 (7126) *Martie 6, Iași.* — Radu voevod poruncește lui Ionașco din Tărănciani să cerceteze pricina dintre Drăgoteasa din Gârbești cu Chivul din Vilnești, pentru niște părți de moșie.

299. — 1618 (7126) *Martie 7.* — Nestor Pârvana mare armaș împreună cu soția lui, Anghelușa, fac așezământ cu m-reă Tazlău să le dea seliștea Ostâpceni pe Bistrița, pe care ei au să facă « mori, case și sat și vecini și alte clădiri care vor fi de trebuință noastră cât vom fi în viață », iar după moartea lor să rămână sat al m-rii.

300. — 1618 (7126) *Martie 8, Iași.* — Radu voevod întărește lui Nebojato uricar parte din satul Fcușani ținutul Suceava, răscumpărat dela Todosia, cneaghina lui Gorcea Udrea, și fiii săi, cu 42 taleri.

301. — 1618 (7126) *Martie 9, Iași.* — Radu voevod întărește Sinclitichiei, cneaghina lui Bilăi vornicul, și fiului ei Ionașco niște Țigani de danie și cumpăratură.

302. — 1618 (7126) *Martie 12, Iași.* — Radu voevod întărește m-rii Sf. Sava din Iași satul Cudreavînți ținutul Hârlău, pe care l-a dăruit acum Maria, fiica lui Petru voevod.

303. — 1618 (7126) *Martie 13, Iași.* — Radu voevod întărește lui Anastasie Crimca fost mitropolit niște Țigani.

304. — 1618 (7126) *Martie 14, Iași.* — Radu voevod întărește m-rii Bisericii satul Troița, jumătate din satul Orbic și trei poeni « unde se cheamă Biserica lui Iov, poiana Cârnel și Biczul ».

305. — <1618> *Martie 16, Iași.* — Radu voevod întărește lui Nicoară vornic de țara de sus satul Iurceni pe Cobolta din ținutul Soroca, părți din satul Bălăsinești pe Simla și Bicani, ținutul Tutova și 12 fălci de vie la Cotnari în Dealul Piscopolui, toate de cumpăratură.

306. — 1618 (7126) *Martie 20, Iași.* — <Radu voevod> întărește lui Toma vornic seliștea Căucelești de pe Cracău ținutul Neamț, care a fost al lui Boul vistier și o seliște în ținutul Cârlișăturii.

307. — 1618 (7126) *Martie 20, Iași.* — Radu voevod întărește lui Ionașco Ghenghea mare logofăt satele: Parcova ținutul Iași, Zadubrovca, Rohozna, Lențești, Costești, Cernești și satul Roșcani toate de cumpăratură.

308. — 1618 (7126) *Martie 21.* — Ioan Radu voevod întărește fiilor lui Bucium, moșiile din satele Gălășești, Nănești, Horgești și Oțești ținutul Adjud.

309. — 1618 (7126) *Martie 22, Iași.* — Radu voevod întărește lui Dumitru Hăugul pitărel și fratelui său părți de moșie în Bășeani pe Turia ținutul Iași, cumpărate dela Ionașco stolnicul cu 80 taleri.

310. — 1618 (7126) *Martie 26, Iași.* — Radu Mihnea voevod închină m-reă Galata bisericii sfântul Mormânt dela Ierusalim cu iazuri, mori, vii, prisăci, cu stupi și Țigani.

311. — 1618 (7126) *Martie 26, Iași.* — Radu voevod întărește lui Ieremia vornic un vad de moară la Prut în satul Șucani, cumpărat dela Vasile spătar cu 10 galbeni.

312. — 1618 (7126) *Martie 28, Iași.* — Radu voevod întărește lui Costea Băcioc mare vornic de țara de jos satele Ploscăreni, Avrămeni, Băbulești și seliștea Navârneți, toate de cumpăratură.

313. — 1618 (7126) *Martie 30, Iași.* — Radu voevod dăruiește lui Condre fost cămăraș seliștea Șivița pe Prut ținutul Căvurlui, primind dela el și 300 ughi.

314. — 1618 (7126) Aprilie 1, Iași. — Radu voevod întărește lui Obrejie sulițaș părți în satul Griești pe Șacovăț, cumpărate dela Frăsina, fiica Sorei, cu 50 taleri.

315. — 1618 (7126) Aprilie 1, Iași. — Radu voevod volnicește pe Condre cămăraș, urednicii și vătămării săi să aducă oameni streini în seliștea Șivița, scutiți de dări pe cinci ani.

316. — 1618 (7126) Aprilie 2, Iași. — Radu voevod întărește m-rii Dragomirna satul Flămânzi ținutul Hârlău, al cărei uric de stăpânire a putrezit într'o tainiță.

317. — 1618 (7126) Aprilie 2. — Radu voevod întărește mănăstirii Dragomirna satul Dobrânăuți ținutul Sucevii.

318. — <1618> Aprilie 7, Iași. — Radu voevod întărește m-rii sf. Nicolae <Aron vodă> din țarina Iașilor, satele Nicorești, Jurov, Silicicani și Averești. Totodată hotărăște ca m-rea să fie a călugărilor români, iar călugării sârbi, veniți dela m-rea Zograf din Muntele Athos să fie alungați.

319. — 1618 (7126) Aprilie 10, Toderești. — Popa Șimion din Toderești, Ionașco comis și alții dau mărturie că Ionașco și Marica și rudele lor au vândut lui Drăgușan părțile lor de ocină din satul Toderești pentru 15 taleri.

320. — 1618 (7126) Aprilie 12. — Radu voevod poruncește dregătorilor de Huși și Stăniilești să lase sub ascultarea episcopiei de Huși moșiile Râșești, Hrubeni și alte cinci moșii.

321. — 1618 (7126) Aprilie 15, Iași. — Radu voevod întărește m-rii Solca satele Fărăoani, Căjveni, Solca, Ciorsaci, Broșteni, Lămășani, Stupca, Badeuți, Ustia, Stăniilești, Iubănești, Podoleni, Mănăstireni, Costești, Drăgănești, Crănicești, Vancicăuți, Prălișani, 2 fâlci de vie la Cotnari și niște Țigani.

322. — 1618 (7126) Aprilie 15, Iași. — Radu voevod întărește lui Gligorie Blendea diac din Mihăești ținutul Suceava, satul Plotunești ținutul Cârligăturii.

323. — 1618 (7126) Aprilie 17, Iași. — Bernat mare postelnic dăruește m-rii Secul satele Berindeești și Săbăoani ținutul Roman, pe care le avea dela unchiul său Brut postelnic.

324. — 1618 (7126) Aprilie 17, Iași. — Radu voevod întărește lui Dumitru uricar parte de ocină din satul Prodănești, care se cheamă Liești, cumpărată dela Țiganca, fiica Sanhirei, cu 50 taleri.

325. — 1618 (7126) Aprilie 18, Iași. — Radu voevod întărește lui Lupu logofăt al treilea o parte din satul Macicăuți, cumpărată dela Hilimon și rudele lui, urmașii lui Poroseci stolnic, cu 50 taleri argint.

326. — 1618 (7126) Aprilie 27, Iași. — Toader diac din Stănișlăvești și alții, dau mărturie că Toader diaconul și rudele lui au vândut lui Vasile vistiernicul părțile lor de ocină din satul Ungurași, care se numea demult Dobroslăvești, cu 24 taleri.

327. — 1618 (7126) Aprilie 29, Iași. — Radu voevod restituie târgoveților din târgul Siret o bucată de loc din hotarul târgului, care fusese cotropită de Iurașco Dracea fost sulger.

328. — 1618 (7126) Aprilie 30, Iași. — Radu voevod acordă slobozie satului Scumpia din ținutul Iași, a lui Enache postelnicul, ca să plătească numai 100 taleri pe an.

329. — 1618 (7126) Mai 5, Iași. — Radu voevod întărește lui Băseanul fost vornic și fiilor lui Huhulea împărțeala Țiganilor, pe care-i au de moștenire dela Huhulea.

330. — 1618 (7126) **Mai 6, Iași.** — Radu voevod întărește lui Manole medelnicer satul Ecușani în pricina cu călugării dela m-rea Secul și cu fiii răposatului vornic Ureche.
331. — 1618 (7126) **Mai 11, Iași.** — Radu voevod întărește lui Costul visternicel parte din satul Tatomirești, cumpărată cu 55 taleri dela Anton, fiul Florii.
332. — 1618 (7126) **Mai 12, Iași.** — Radu voevod întărește lui Mierăuță diac și lui Apostol părcălab niște Țigani, moșteniți dela tatăl lor Nicoară armaș.
333. — 1618 (7126) **Mai 15, Iași.** — Radu voevod întărește lui Nicoară Prăjescul fost vistier mai multe sălașe de Țigani, moșteniți dela socru-său Ivul postelnic.
334. — 1618 (7126) **Mai 16, Iași.** — Radu voevod întărește lui Simion Capșea medelnicer o parte din seliștea Giameni cu iaz ținutul Cârlișăturii, cumpărată cu 70 taleri dela Toader, fiul lui Giamănul.
335. — 1618 (7126) **Mai 29, Iași.** — Bernat mare postelnic vinde lui Dumitru Goia vornic satul Leucușani ținutul Roman pe care Manole părcălab, care-l tocmise cu Benetic ceașnic arvinindu-i 66 ughi, nu-l putuse achita.
336. — 1618 (7126) **Mai 31.** — Marcu din Costești și Crețul diac dau mărturie că Samfira a vândut partea ei de ocină din Hițoci, lui Iacob cu 14 taleri.
337. — 1618 (7126) **Iunie 16, Iași.** — Radu voevod poruncește pentru a treia oară dușegubinarilor din ținutul Fălciu să lase în pace de dușegubină satele episcopiei de Huși.
338. — 1618 (7126) **Iunie 23.** — Toader Derzsca pitar vinde m-rii Homor parte de moșie din satul Derzsca cu 60 taleri.
339. — 1618 (7126) **Iunie 26.** — Zăharca vinde m-rii Homor partea sa de moșie din satul Derzsca cu 60 taleri.
340. — 1618 (7126) **Iulie 1, Iași.** — Radu voevod întărește lui Dumitru Goia mare vornic satul Ecușani ținutul Roman, cumpărat cu 250 ughi dela Manole medelnicer.
341. — 1618 (7126) **Iulie 1, Iași.** — Radu voevod întărește lui Daniil diac din Românești o prisacă din Butunești, cumpărată dela popa Simion din Toderești.
342. — 1618 (7126) **Iulie 2.** — Radu voevod întărește m-rii Homor părți de moșie din satul Derzsca cumpărate dela Toader Derzsca pitar și Zaharca cu 80 taleri leșești.
343. — 1618 (7126) **Iulie 10, Iași.** — Radu Mihnea voevod întărește m-rii Galata un eleșteu și morile care sunt lângă mănăstire.
344. — 1618 (7126) **Iulie 12, Iași.** — Radu voevod dăruiește preotului Ionașco dela biserica domnească sf. Paraschiva din târgul Piatra 16 fălci de fânaț între Vaduri în Dumbravă.
345. — 1618 (7126) **Iulie 12, Galata.** — Radu voevod judecă pâra dintre Tănasia, fiul Candachiei și Condrea, pentru 40 taleri, pe care Condrea îi datora oelui dintâiu.
346. — 1618 (7126) **Iulie 20.** — Isaia egumenul dela Aron vodă dă mărturie că Ana Mustețoaiie a dăruit o prisacă cu pomăt m-rii Aron vodă.
347. — 1618 (7126) **Iulie 24, M-rea Galata.** — Radu voevod întărește m-rii Solca satul Lămășani fost în ocolul cetății Suceava, în pricina cu Cârștian fost spătar, găsind că plângerea acestuia asupra călugărilor n'are temei.
348. — <1618—1620> **August 2, Bârlad.** — Costea Băcioc mare vornic dă carte lui Drăguțul din Bilțigani să stăpânească ocina Buniții din Cogeni.

349. — <1618> August 3, Iași. — Nastasia, fata Trofanei, vinde lui Neaniul și Drăgușan dieci partea sa de ocină din satul Gemeni, ce s'au chemat Roșiori, din ținutul Cărligăturii.

350. — 1618 (7126) August 5. — Radu voevod întărește lui Ionașco Capotă și altora un vad de moară în satul Hotcești ținutul Vaslui în pricina cu Petre, Țigan și Crețul.

351. — 1618 (7126) August 6, Toderesti. — Busca, fata Trofanei și rudele ei vând lui Drăgușan și Neniul dieci partea lor din satul Roșiori ținutul Cărligăturii, cu 56 taleri.

352. — 1618 (7126) August 7, Iași. — Radu voevod întărește lui Vasile Bolea și Aniței satele Băilești, Rătezi, Mărățai, Prigorceni și Tăcmănești ținutul Vaslui.

353. — 1618 (7126) August 10, Iași. — Radu voevod poruncește părcălabilor din ținutul Fălciu să cerceteze dacă Vitolteștii au ocină în satul Gușeței al m-rii Sf. Sava de unde iau a zecea « din pâine ». În caz când nu au să li se ia 12 boi gloabă și să-i trinită la poarta domniei.

354. — 1618 (7126) August 12, Tabăra. — Radu voevod întărește lui Petrea Cehan vataf părți de moșie din satul Făstăci cumpărate cu 139 taleri de argint dela Ana Gădoe și dela fiii lui Solomon din Sacaluș.

355. — 1618 (7126) August 18, Iași. — Radu voevod poruncește părcălabilor de Neamț să cerceteze pricina dintre m-rea Secul și Neamț pentru o moară din satul Târpești.

356. — <1618 Septembrie 1—1619 Iulie 31> 7127. — Gligorcea Mlinovschie împrumută dela Nicoară Prăjeseu 30 galbeni și zălogește partea sa din satul Hăsnășeni, până când o va alege ca să i-o vândă.

357. — <1618 Septembrie 1—1619 August 31> 7127. — Ecaterina, cneaghina răposatului Iorğa postelnic dăruiește m-rii Secu o vie și 2 vaduri de moară în satul Târgoveți pe apa Putnei, pentru sufletul soțului său.

358. — 1618 (7127) Septembrie 14, Tighina. — Radu voevod poruncește ureadnicilor și vătămănilor din Șerpeni să prinză pe Istrate și Casian din Șerpeni care au furat 2 cai dela Constantin și Coruiu fost comis și să-i trimită legați la domnie.

359. — <1618 Septembrie—1619 Februarie> 20, 7127, Iași. — Radu voevod întărește Mariicăi moșia sa din Piciorogani, în pricina cu Isac fratele ei.

360. — 1618 (7127) Octombrie 10, Cotnari. — Mihail Furtună mare ceașnic și Arsenie logofăt arată că Miron și Pătrașcu Boldescu recunoscând datoria bătrânului Lențe de 100 taleri față de Vrânceneasa și neputând-o plăti, i-au dat acesteia de veci 2 fâlci de vie în Dealul lui Vodă.

361. — 1618 (7127) Noembrie 6. — Radu voevod întărește mănăstirii lui Aron Vodă din țarina Iașilor Țigani ce sunt dăruite de Petru voevod și Aron voevod.

362. — 1618 (7127) Noembrie 12, Iași. — Radu voevod întărește mănăstirii Aron Vodă satele Averești, Giurov și Nicorești. Iar ureadnicii din Piatra să nu le tragă cu ocolul târgului și nici să nu le învâluie slugile clucerilor pentru desetina de varză, sămânța de cânepă sau mazăre.

363. — 1618 (7127) Noembrie 12, Mănăstirea Aron Vodă. — Radu voevod poruncește ureadnicilor din târgul Piatra să nu învâluie cu ocolul târgului satele Averești, Giurov și Nicorești ale mănăstirii Aron Vodă. Și nici slugile clucerilor să nu le turbure pentru desetina de varză, sămânță de cânepă sau mazăre.

364. — 1618 (7127) *Noembrie 16, Iași.* — Radu voevod dăruiește m-rii Aron vodă 4 fălci de vie la Cotnari cumpărate dela Constantin Celebi, ce le moștenise dela Dumitrache fost postelnic, unchiul său după mamă.

365. — 1618 (7127) *Noembrie 18, Iași.* — Radu voevod poruncește dabilarilor din ținutul Iași să nu turbure satele Fălcoești și Mândzești ale m-rii Galata, luându-le vitele pentru datoriile altor sate.

366. — 1618 (7125) *Noembrie 18, Iași.* — Radu voevod poruncește pârcașilor de Neamț să ia dela Lupul uricul satului Antălești, pentru a-l da lui Toader Dubău vornic.

367. — 1618 (7127) *Noembrie 19, Iași.* — Radu voevod împuternicește călugării dela m-rea Secul să-și stăpânească braniștea, iar cine vor fi prinși în braniște să li se ia tot ce se va găsi la ei «și pârcașii încă să aibă a-i globi».

368. — 1618 (7127) *Noembrie 22, Iași.* — Radu voevod întărește lui Nicoară mare vornic satul Cucorării și seliștea Loești cumpărate cu 1200 taleri dela Ghiorghei și Isac, fiii lui Cristea Cucoreanul și dela verele lor Todosca și Odochia, fiicele lui Roman Cucoreanul.

369. — 1618 (7127) *Decembrie 14, Iași.* — Radu voevod întărește lui Niculachi mare stolnic ocină în satul Sârbi partea lui Ciocărlie fost pârcaș, pentru datoria de 60 ughli ce avea la socrul său, Boul fost vistier.

370. — 1618 (7127) *Decembrie 17.* — Radu voevod întărește mănăstirii lui Balica din Iași locul de lângă m-re cu semnele de hotar, pârcaș Galata și Cetățuia.

371. — 1619 (7127) *Ianuarie, Iași.* — Radu voevod întărește Tudosiei, soția lui Nicoriță mare vornic, satul Șirăuți de pe Prut, 2 fălci de vie în Dealul Porcului și un inel, date de soacra sa Cărstina pârcașboiaia.

372. — 1619 (7127) *Ianuarie 8.* — Radu voevod întărește unui boer și lui popa Cornaci părți din satul Derzșca ținutul Dorohoi, răscumpărate dela Ionașco Stroici.

373. — 1619 (7127) *Ianuarie 8.* — Andrei Stanislavici pârcaș vinde lui Toma postelnic seliștea Căuciulești ținutul Neamț, cu 100 galbeni, 4 cai și 50 oi.

374. — 1619 (7127) *Ianuarie 9, Iași.* — Radu voevod întărește lui Deleu aprod o jirebie și o casă în satul Spătărești, cumpărată dela Dămiiian din Dumbrăvița cu 20 taleri.

375. — 1619 (7127) *Ianuarie 9, Iași.* — Radu voevod poruncește deseticilor de stupi din ținutul Hârlău să nu ia desetina dela prisaca m-rii Neamț, pentru că mănăstirilor «nu li s'a luat desetina niciodată».

376. — 1619 (7127) *Ianuarie 14, Iași.* — Radu voevod întărește lui Ion Petriul fost pârcaș părți din satele Ghițivoești și Deleni Ciolănești din ținutul Fălciu, cumpărate.

377. — 1619 (7127) *Ianuarie 16.* — Radu voevod întărește m-rii Secul satul Vlădeni, dăruit de Constantin Bociuc.

378. — 1619 (7127) *Ianuarie 18, Iași.* — Radu voevod scutește de dări satul Șivița din ținutul Covurlui al lui Condi mare vameș, numai să dea pe an 100 galbeni ungurești.

379. — 1619 (7127) *Ianuarie 21, Iași.* — Radu voevod întărește lui Eremia fost pârcaș un loc de casă în satul Potlogeni, ținutul Neamț, pe care-l răscumpără dela Nicolacii mare stolnic, ginerele lui Boul fost vistier.

380. — 1619 (7127) *Ianuarie 23, Iași.* — Radu voevod poruncește lui Ghenghea mare logofăt și Ionciul fost staroste să cerceteze pricina dintre dregătorii și târgoveții orașului

Cernăuți cu feciorii lui Cracaleiu, pentru un loc ce aceștia au luat din hotarul târgului Cernăuți.

381. — 1619 (7127) Februarie 1, Iași. — Radu voevod întărește lui Archir din Bârlad un vad de moară cu loc de un ogor și un loc pentru vie, toate cumpărate cu 600 zloți tătărăști dela Efrim.

382. — 1619 (7127) Februarie 6, Iași. — Radu voevod întoarce lui Dragotă vornic satul Tarasova confiscat de Ștefan Tomșa voevod « pentru vina fratelui său, Boul vistier ».

383. — 1619 (7127) Februarie 7. — Radu voevod întărește m-rii Bistrița hotarele braniștei.

384. — 1619 (7127) Februarie 9, Iași. — Radu voevod întărește lui Gheorghe mare spătar seliștea Săcălășești pe Topolița și cu vad de moară în ținutul Neamț.

385. — 1619 (7127) Februarie 12, Stolniceni. — Rusca, giupăneasa lui Căldărușe, vinde lui Ifrim, fiul lui Gligorie suliașul, jumătate din satul Vlăiceni cu 130 galbeni.

386. — <1619> Martie 7, Iași. — Constantin Ciogole și Pătrașco Ciogole logofăt și rudele lor dau lui Ionașco Cârjan o fată de Țigan, pentru o datorie.

387. — 1619 (7127) Aprilie 5. — Crețu din Codrești vinde lui Dumitru partea sa de ocină cu 15 taleri.

388. — 1619 (7127) Aprilie 11, Iași. — Gașpar voevod împuternicește m-rea Sf. Sava să-și adune vecinii fugiți din satul Stroești.

389. — <1619—1620> Aprilie 11. — Vasile Șeptelici hatman și părcălab de Suceava poruncește slugilor hătmănești din ținutul Trotuș să lase în pace pe toți Țigani lui Dumitrașco Ștefan.

390. — 1619 (7127) Aprilie <după 11>, Iași. — Gașpar voevod scutește satul Scumpia al lui Enachi postelnic de orice dări și prestații, numai să plătească 100 taleri pe an în două rânduri.

391. — <1619 după Aprilie 11—1620 Septembrie>. — Gașpar voevod întărește m-rii Bistrița vama cea mică dela Bacău.

392. — <1619 după Aprilie 11—1620 Septembrie>. — Gașpar voevod poruncește lui Gavril din Cocoreni să aducă la domnie pe Micul cu un uric al său pentru satul Vlădeni.

393. — <1619 după Aprilie 11—1620 Septembrie>. — Gașpar voevod întărește lui Ieremia vornic de gloate satul Călimani pe Cracău și jumătate din satul Șocani.

394. — <1619 după Aprilie 11>. — Izvod de cheltuelile lui Niculachi stolnicul pentru moștile lui Boul din satele Cacărădzeni, Bulăești, Mihuleni și Isporești.

395. — 1619 (7127) Aprilie 12, Iași. — Gașpar voevod întărește m-rii Sf. Sava din Iași dreptii săi Țigani.

396. — 1619 (7127) Aprilie 12, Iași. — Gașpar voevod întărește episcopiei de Huși satele Rășești, Podeni, Coziaci, Cărligați, Plopeni, Crețești și Hrubeni.

397. — 1619 (7127) Aprilie 13, Iași. — Gașpar voevod poruncește slugilor sale, pitari și joldinari, care macină la moara din Scheuleți a episcopiei de Roman, să dea uium, să nu mănânce fânul, nici să ardă gardurile.

398. — 1619 (7127) Aprilie 13, Iași. — Gașpar voevod poruncește dregătorilor din târgul Șchei să lase în pace de orice dări oamenii din satul Șcheuleți al episcopiei de Roman.

399. — 1619 (7127) Aprilie 13, Hotin. — Cârstina pârcălaboia vinde lui Tudorie pârcălab de Hotin satul Păltiniș ținutul Dorohoi.

400. — 1619 (7127) Aprilie 16, Iași. — Gașpar voevod poruncește ureadnicului, șoltuzului și pârgarilor din Huși să lase în pace de orice angarii 8 poslușnici ai episcopiei de Huși: 2 cococari, 2 croitori, 1 curelar, 1 olar, 1 butnar și 1 măcelar.

401. — 1619 (7127) Aprilie 16, Iași. — Gașpar voevod poruncește ureadnicului, șoltuzului și pârgarilor din Huși să lase în pace satele episcopiei de Huși de jold și podvoade.

402. — 1619 (7127) Aprilie 20, Iași. — Gașpar voevod întărește mănăstirii Aron Vodă satele Averești, Giurov și Nicorești ținutul Neamț, scutindu-le de dări, iar ureadnicii din Piatra să nu tragă aceste sate cu alte sate de ocol.

403. — 1619 (7127) Aprilie 20, Iași. — Gașpar voevod poruncește ureadnicilor din Piatra să nu supere satele mănăstirii Aron Vodă, Averești, Giurov și Nicorești ținutul Neamț cu dările ocolului, căci ele umblă cu ținutul.

404. — 1619 (7127) Aprilie 20. — Gașpar voevod întărește lui Ștefan diaconul părți din satul Mărgineni cu vie și cu vad de moară în pâraul Trebișului.

405. — 1619 (7127) Aprilie 23, Iași. — Gașpar voevod întărește m-rii Bistrița două poiene de sub Ceahlău, care fuseseră luate de arhiepiscopul Gheorghe.

406. — 1619 (7127) Aprilie 23, Iași. — Gașpar voevod întărește m-rii Bistrița hotarele braniștei și un loc de stână la Pângărați.

407. — 1619 (7127) Aprilie 23, Iași. — Gașpar voevod întărește m-rii Pobrata iezerul Beleul cu gârlele sale și mlăjetul dela Văleni.

408. — 1619 (7127) Aprilie 24, Iași. — Gașpar voevod poruncește pârgarilor și șoltuzilor din Hârlău să nu mai supere cu podvoade pe vierul din via episcopiei de Roman.

409. — 1619 (7127) Aprilie 24, Iași. — Gașpar voevod întărește m-rii Galata satul Vâlcești ținutul Sucevii scutindu-l de dări, afară de darea împărătească.

410. — 1619 (7127) Aprilie 26, Iași. — Gașpar voevod întărește m-rii Agapia satul Childești, pe care Ieremia voevod îl dăduse lui Manole pârcălab.

411. — 1619 (7127) Aprilie 28, Iași. — Gașpar voevod poruncește lui Zaharia din Frăcești și Golăe din Hălăseni, să aleagă părțile de moșie din Brăești ale lui Ștefan.

412. — 1619 (7127) Aprilie 28, Iași. — Gașpar voevod întărește mănăstirii Secul moșie, o prisacă, o odae și niște vecini din hotarul Tg. Frumos.

413. — 1619 (7127) Aprilie 29, Iași. — Gașpar voevod întărește lui Vorontar mare comis satul Negritești ținutul Neamț.

414. — 1619 (7127) Aprilie 30, Iași. — Gașpar voevod întărește lui Vorontar mare comis satul Negritești ținutul Neamț, în pricina cu Duca mare ușar.

415. — 1619 (7127) Aprilie 30, Iași. — Gașpar voevod întărește m-rii Secul satele Rușciori și Jidești ținutul Neamț, Săboani și Berindiești ținutul Roman.

416. — 1619 (7127) Aprilie 30, Iași. — Gașpar voevod întărește m-rii Secul satul Vlădeni pe Dobrușa ținutul Soroca, dăruit de Costea Băcioc mare vornic.

417. — 1619 (7127) M a i 1, I a ș i. — Gașpar voevod întărește m-rii Sf. Ilie o bucată de loc din hotarul satului Șchei, aparținând de ocolul târgului Suceava.
418. — 1619 (7127) M a i 1, I a ș i. — Gașpar voevod întărește m-rii Secul case cu dugheni în târgul Orhei, dăruite mai înainte de Donici fost pârcălab.
419. — 1619 (7127) M a i 2, I a ș i. — Gașpar voevod întărește lui Ionașco fost vătav de visternicei ocina sa din satul Dragomirești ținutul Neamț.
420. — 1619 (7127) M a i 4, I a ș i. — Gașpar voevod poruncește dregătorilor din târgul Iluși sau de ocol, să nu tragă la podvoade satele episcopiei de Huși.
421. — <1619—1620> M a i 5, I a ș i. — Vasile Șeptilici hatman poruncește vata-tilor și « giudecilor » de Țigani să lase în pace pe Țiganii Ursu și Pichiul ai prietenului său, Dumitru Ștefan.
422. — <1619—1620> M a i 5, I a ș i. — Vasile Șeptelici hatman și pârcălab de Suceava poruncește vataivilor și giudecilor de Țigani să lase în pace pe Țiganul Zgârca al lui Dumitru Ștefan.
423. — <1619—1620> M a i 5. — Vasile Șeptelici hatman poruncește vataivilor de Țigani să lase în pace pe Țiganul Singur al lui Dumitru Ștefan.
424. — <1619—1620> M a i 5, I a ș i. — Vasile Șeptelici hatman și pârcălab de Suceava poruncește vataivilor și giudecilor de Țigani, să lase în pace pe Țiganul Eremia, al lui Dumitru Ștefan.
425. — 1619 (7127) M a i 5. — Sofroniia și fiii ei schimbă 3 fălci de vie dela Copou-Iași cu m-rea Sf. Sava, pentru 3 fălci de vie în Dealul lui Vodă și 20 taleri.
426. — 1619 (7127) M a i 6, I a ș i. — Gașpar voevod întărește lui Sima și Apostol din tg. Trotuș un vad de moară în satul Cofești, cumpărat dela Vlaicu și frații săi.
427. — 1619 (7127) M a i 7, I a ș i. — Gașpar voevod întărește m-rii Bisericani parte de moșie în satul Orbic ținutul Neamț, dăruită de Ciolpan sulițaș.
428. — 1619 (7127) M a i 7, I a ș i. — Gașpar voevod întărește m-rii Bisericani poie-ncele Cârnuț, Biczul și Biserica, în pricina cu Mănăstirea de sub Ceahlău.
429. — 1619 (7127) M a i 8, I a ș i. — Gașpar voevod scutește pe preoții dela bisc-ricile din Iași de toate dările și angăriile.
430. — 1619 (7127) M a i 8, I a ș i. — Gașpar voevod întărește m-rii Sf. Paraschiva din târgul Iași, satul Lucaș ținutul Neamț, scutindu-l de podvoade și cai de olac, « numai dabila s'o dea, cât va fi scris asupra lor ».
431. — 1619 (7127) M a i 8. — Gașpar voevod întărește m-rii Tazlău o bucată de loc din Conțăști, încălcată de Bucium vornic.
432. — 1619 (7127) M a i 9, I a ș i. — Gașpar voevod întărește m-rii Bisericani 2 mori pe Cracău în hotarul satului Troița, în pricina cu călugărițele dela Vânători.
433. — 1619 (7127) M a i 9, I a ș i. — Gașpar voevod întărește lui Nicoară Pră-jescu vistier o bucată de hotar din satul Războieni, încălcată de Ionașcu din Uscăți.
434. — 1619 (7127) M a i 11. — Gașpar voevod întărește m-rii metohul Sinai <sf. Paraschiva din Iași> satul Ulmi, scutindu-l de orice obligații, în afară de darea împărătească.
435. — <1619> M a i 12, I a ș i. — Gheanghea mare logofăt întărește lui Drăgușan și Neaniul diiaci ocina cumpărată în satul Roșiori ținutul Cârlișău, în pricina cu Simion Capșea medclucier, neavând acesta drept să le întoarcă banii.

436. — 1619 (7127) M a i 12, I a ș i. — Gașpar voevod întărește lui Drăgușan și Neaniul dieci parte din satul Roșiori, care se numește Geameni ținutul Cărligătura, cumpărată dela Busca și rudele ei cu 56 taleri arginți.

437. — 1619 (7127) M a i 14, I a ș i. — Gașpar voevod întărește lui Drăgușan și Neaniul dieci ocina cumpărată în satul Roșiori ținutul Cărligăturii, respingând pretenția lui Capșea medelnicer de Toderești de a le întoarce banii.

438. — 1619 (7127) M a i 14, I a ș i. — Gașpar voevod întărește lui Drăgan vistier-nichel moșie în satul Nărești ținutul Fălciu, cumpărată cu 20 taleri dela Tudosia, Ana și Magda.

439. — 1619 (7127) M a i 14, I a ș i. — Gașpar voevod întărește m-rii Dragomirna un vad de moară pe Suceava, în hotarul de jos al satului Bonemți.

440. — <1619> M a i 18, I a ș i. — Vasile Șeptelici pârcaľab de Suceava poruncește slugilor din ținutul Sucevei să lase în pace pe Grecul din Pașcani și să nu-i învăluiească casa, bucatele și vecinii săi pentru alți oameni, ci numai dabila să și-o plătească.

441. — <1619, d u p ă M a i 18>. — Gașpar voevod întărește lui Ionașco Grecul o parte din satul Pașcani, ținutul Suceava și cu loc de pod umblător, să stăpânească nesupărat de călugării m-rii Neamț.

442. — 1619 (7127) M a i 21, I a ș i. — Gașpar voevod întărește m-rii Secul hotarul vetrei m-rii și să aibă a globi pe cei ce vor vâna sau pescui în acest hotar.

443. — 1619 (7127) M a i 22, I a ș i. — Gașpar voievod întărește m-rii Secul casele și dughenile din târgul Orhei dăruite ei de răposatul Nicoară Donici, fost pârcaľab.

444. — 1619 (7127) M a i 23, I a ș i. — Gașpar voevod întărește fiilor lui Ionașco Bole satul Grumăzești ținutul Vaslui, în pricina cu Manole medelnicer.

445. — 1619 (7127) M a i 27, I a ș i. — Gașpar voevod întărește lui Costin și lui Lupul visternicei ocină la Iurghiceni, cumpărată dela Mărica, fiica lui Udrea vătaf și dela alții.

446. — 1619 (7127) M a i 27, I a ș i. — Gașpar voevod împuternicește pe Costin vistiernicul din Iurghiceni să stăpânească partea lui Frimu, pentrucă i-a plătit capul dela spânzurătoare cu 46 taleri.

447. — 1619 (7127) M a i 30, I a ș i. — Gașpar voevod întărește lui Tăutul fost logofăt 5 jirebii din satul Bălilești, în pricina cu vărul său Cavril diac.

448. — 1619 (7127) M a i 31, I a ș i. — Gașpar voevod întărește lui Coman Berchez părți din satul Comănești pe Bașeu și din Băseni ținutul Hotin, cumpărate.

449. — 1619 (7127) I u n i e, I a ș i. — Gașpar voevod vinde lui Costea Bucioc mare vornic părți de ocină în satul Brăești ținutul Hărlău, cu 300 ughi.

450. — 1619 (7127) I u n i e 2, I a ș i. — Gașpar voevod întărește lui Gavriľaș Matiaș un loc în pŭstie pe părăul Borodaci și satul Ciurbeni ținutul Dorhoi.

451. — 1619 (7127) I u n i e 2. — Avram Părvul vinde lui Dŭmitru Goe vornicul parte din satul Buruinești ținutul Roman, cu 150 taleri.

452. — 1619 (7127) I u n i e 3, I a ș i. — Gașpar voevod întărește lui Gheorghe diac și soției sale Obretina părți de moșie în satul Vărtop ținutul Neamț.

453. — 1619 (7127) I u n i e 3, I a ș i. — Gașpar voevod întărește lui Gheorghe diac, fiul lui Boțul, părți din satul Lățcani, ținutul Suceava, răscumpărate cu 95 taleri dela Ionașco Stroici.

454. — 1619 (7127) Iunie 3, Iași. — Gașpar voevod întărește lui Ion Hăugu moșie în Băloșeni pe Jijia, în pricina cu copiii Motrei.
455. — 1619 (7127) Iunie 3, Iași. — Gașpar voevod poruncește lui Trifan vistiernicel din Marcoviceni să ia ocina din Leucușeni a lui Pătrășcan fugit de cislă și să o dea lui Vlașca vistiernicel, care a plătit partea lui de cislă.
456. — 1619 (7127) Iunie 4. — Gașpar voevod întărește lui Marmură uricarul părți de moșie în satele Șandreni și Căpotești în pricina cu Andrii ficiorul Ilieșăi.
457. — 1619 (7127) Iunie 6. — Gașpar voevod întărește lui Dumitru Goe fost mare vornic moșie în satul Buruinești, cumpărată dela Avram Pârvul cu 150 taleri.
458. — 1619 (7127) Iunie 7, Iași. — Gașpar voevod întărește lui Chicoș stolnic un loc de prisacă în satul Pleșani ținutul Tutova, cumpărată dela Cârstina cu 35 taleri.
459. — 1619 (7127) <înainte de Iunie 8>. — Doamna Maria, fiica lui Petru voevod, închină m-rea Galata patriarhiei din Ierusalim.
460. — 1619 (7127) Iunie 8, Iași. — Gașpar voevod întărește patriarhiei de Ierusalim, m-rea Galata, cu toate satele cu iazurile și veniturile după cum a fost închinată de Radu vodă și de doamna Maria, fiica lui Petru voevod, ctitorul m-rii Galata.
461. — 1619 (7127) Iunie 8, Iași. — Gașpar voevod întărește lui Eremia Băseanul niște Țigani în urma pricinei cu Vasile și Stratul, fiii lui Huhulea, cărora li se confirmă iarăși câțiva Țigani.
462. — 1619 (7127) Iunie 8, Iași. — Gașpar voevod întărește lui Ionașco Jorea fost păharnic satul Vercești ținutul Neamț, cumpărat dela Golăe logofăt cu 450 taleri.
463. — 1619 (7127) Iunie 10, Iași. — Gașpar voevod poruncește lui Nistor vâtaf și Ion Pialeș din Obrejani să cerceteze pricina dintre Eremia, cu Vasile Roșca, pentru un heleșteu.
464. — 1619 (7127) Iunie 11, Iași. — Gașpar voevod judecă cearta dintre Isac Stârcea cu Ionașcu diac, pentru un loc de moară din satul Popeni. Ionașcu rămâne de lege.
465. — <1619—1620> Iunie 12. — Gașpar voevod întărește lui Ionașco Ghenghe logofăt o parte din satul Tudura, cumpărată dela fiii lui Huhulea și o parte din satul Roșcani, dela Dumitru Mihilescu.
466. — 1619 (7127) Iunie 14, Iași. — Gașpar voevod întărește lui Gheorghe mare spătar satul Sacalașești.
467. — 1619 (7127) Iunie 14. — Gașpar voevod întărește lui Smolian păharnicel parte din satul Gemeni, ce se numesc acum Tătărani.
468. — 1619 (7127) Iunie 14. — Gașpar voevod întărește lui Gheorghe păharnicel și Smolian fratele său, parte din satul Tătărani.
469. — 1619 (7127) Iunie 15, Iași. — Gașpar voevod întărește m-rii Pantocrator, ctitoria lui Teodor Moghilă, satul Gligeni ținutul Sorocea, în pricina cu Iremia și frații lui.
470. — 1619 (7127) Iunie 15. — Popa Ionașco mărturisește că a primit niște unelte dela Gheorghică Bălan, care i-au pierit. Trebuind să le plătească cu 50 lei și neavând bani, îi dă ocina dela părinți.
471. — 1619 (7127) Iunie 17, Iași. — Gașpar voevod întoarce lui Vasile Bolea și Aniței, fiii lui Ionașco Bolea fost vornic satele Băilești, Mărăței, Prigorceni, și jumătate

din Grumăzești ținutul Vaslui, confiscate de Ștefan Tomșa, tatăl lor fiind învinuit de hiclenie.

472. — 1619 (7127) Iunie 18, Iași. — Gașpar voevod întărește lui Albul și Frimul moșie în satul Suseni, în pricina cu Crețul armășel.

473. — 1619 (7127) Iunie 20, Iași. — Gașpar voevod întărește lui Costin și Lupul vistiernicel ocină la Iurghiceni, cumpărată dela Iosif, fiul lui Vasile Cergaș cu 46 taleri.

474. — 1619 (7127) Iunie 20, Iași. — Gașpar voevod întărește lui Costin vistiernicel din Iurghiceni parte de ocină în Iurghiceni, cumpărată dela Frimu, fiul lui Bilan, cu 46 taleri de argint.

475. — 1619 (7127) Iunie 22, Iași. — Gașpar voevod întărește lui Nicoară vistiernic satul Burdujăni ținutul Soroca, rămânând de judecată nepoții lui Habriș.

476. — 1619 (7127) Iunie 25, Iași. — Gașpar voevod împuternicește m-rea Pobrata să-și aducă înapoi vecinii din satele sale fugiți din pricina cislei.

477. — 1619 (7127) Iunie 25, Iași. — Gașpar voevod întărește m-rii Sf. Sava dela Ierusalim satul Stroești ținutul Hârlău și îl face slobozie, scutindu-l de toate dările, afară de darea împărătească.

478. — 1619 (7127) Iunie 25, Iași. — Gașpar voevod scrie lui Anastasie Crimca mitropolit de Suceava să judece pricina dintre m-rea Bisericieni și călugărul Dionisie dela biserica Sf. Troiță pentru o ocină în satul Orbic și cu 2 mori: una în Orbic, alta în Bistrița.

479. — 1619 (7127) Iunie 25. — Gașpar voevod judecă pricina dintre Naștea, fata Salomii și rudele ei cu Vasile diac pentru satul Folești, găsind neîntemeiată plângerea lui Vasile diac și a rudelor lui.

480. — 1619 (7127) Iunie 29, Iași. — Gașpar voevod întărește lui Drăgușan diac moșie în Toderești, cumpărată dela Ionașco și rudele lui cu 26 taleri.

481. — 1619 (7127) Iunie 30, Iași. — Anastasie Crimca, mitropolitul Sucevii, întărește m-rii Bisericieni parte de ocină din satul Orbic în pricina cu m-rea Sf. Troiță.

482. — 1619 (7127) Iulie 1, Iași. — Gașpar voevod întărește m-rii Bisericieni ocină de danie în satul Orbic, în pricina cu m-rea Sf. Troiță și urmașii lui Ciolpan.

483. — 1619 (7127) Iulie 1, Iași. — Gașpar voevod întărește lui Dumitru Buhuș satele Spinoasa și Brălilești.

484. — 1619 (7127) Iulie 4, Iași. — Gașpar voevod întărește lui Ionașco și Agafiei din Rohotești ocina din satul Crăciunești, dăruită de Șteful Bodea.

485. — 1619 (7127) Iulie 14, Iași. — Gașpar voevod întărește m-rii Pângărași gloabele și dușegubinele din satele mănăstirii.

486. — 1619 (7127) Iulie 14, Iași. — Gașpar voevod întărește lui Enache postelnic parte din satul Scumpia ținutul Iași, cumpărată dela Simion și rudele sale cu 40 taleri.

487. — 1619 (7127) Iulie 20. — Eromonahul Isaia, egumenul m-rii Aron vodă din Iași, dă mărturie că Anna Musteșoae din Iași a închinat m-rii o prisacă cu pomi și cu tot hotarul.

488. — 1619 (7127) Iulie 20, Iași. — Gașpar voevod întărește lui Nicoară vistiernic satul Burdujăni în pricina cu Isaico Gavoaia și ceilalți nepoți ai lui Havriș, care rămân de judecată.

489. — 1619 (7127) Iulie 21, Iași. — Gașpar voevod împuternicește pe Nicoară Prăjescu vistier să urmărească și să aducă înapoi pe un vecin al său, Panas, fugit din satul Cotova.

490. — 1619 (7127) Iulie 21. — Gașpar voevod întărește lui Simion Pilipovschi satul Adiecăuți numit și Briceni.

491. — 1619 (7127) Iulie 23, Iași. — Gașpar voevod poruncește șoltuzului și pârgarilor din Iași să lase în pace de jold, podvoade și alte angarii oamenii dela Copou, care sunt lăsați să fugijească de biserica de acolo.

492. — 1619 (7127) Iulie 27, Iași. — Gașpar voevod întărește lui Apostol Cehan părți din satele Grumăzești și Fauri ținutul Vaslui, cumpărate dela Vasile Bogza cu 100 taleri argint și un cal bun.

493. — 1619 (7127) Iulie 27, Iași. — Gașpar voevod poruncește ureadnicului din Piatra să alcagă, cu oameni buni, hotarul satului Dănești al călugărițelor dela Vânători, care s'au judecat la domnie cu călugării dela Bisericiani.

494. — 1619 (7127) Iulie 28, Iași. — Nicoară mare vornic, Voruntar mare comis, Nebojatco logofăt și alți boieri dau mărturie cum Tănase și Crăciun, fratele său din Cotova, dau partea lor de moșie din satul Cruceni, partea Vlășineștilor, pentru că a slobozit din vecinie pe Tănase, și i-a plătit și cîsla.

495. — 1619 (7127) Iulie 30, Iași. — Gașpar voevod întărește cneaghinei lui Ionașco Tolocico satul Mlinăuți ținutul Dorohoi, în pricina cu Toma și Gheorghe, copiii lui Costiu Moişan.

496. — 1619 (7127) August 3, Iași. — Gașpar voevod întărește lui Deleu aprod și Solomieii preoteasa o parte din satul Spătărești răscumpărată dela Marica Ghiorghiasa.

497. — 1619 (7127) August 4, Iași. — Gașpar voevod întărește lui Isac Stârcea părți din satul Popeni ținutul Dorohoi, cumpărate cu 180 taleri dela Dumitru, fiul Măriuței, strănepotul Dumcăi.

498. — 1619 (7127) August 6. — Gașpar voevod întărește lui Toma Brae comișel părți din satul Belcești, dinspre Șerbești, în pricina cu strănepoții lui Crăciun Belcescu.

499. — 1619 (7127) August 7, Iași. — Gașpar voevod întărește lui Nicoară vistier moșie în satul Crivceni, partea lui Tănase și Crăciun pentru care plătit el cîsla. Tănase este liberat din vecinic «să se ducă unde îi va fi voia lui».

500. — 1619 (7127) August 12, Iași. — Gașpar voevod poruncește unui boier să cerceteze pricina de hotar între Ionașco Grecul și călugării dela m-rea Neamț.

501. — 1619 (7127) August 12. — Pătrașco Bașotă dela Bodești și alții dau mărturie că Urăta, fata lui Andreica miedarul, a vândut lui Nechita diiac un loc de casă în Vârtop cu 10 pământuri și jumătate de vad de moară pe Cracău, pentru 20 galbeni.

502. — 1619 (7127) August 18, Iași. — Gașpar voevod poruncește ureadnicului din tg. Piatra să strice și să ardă casele făcute de călugărul Simion și de alți oameni în poienile dela Hangu ale m-rii Bistrița, «și pe ei să-i gonești afară de acolo».

503. — 1619 (7127) August 21, Iași. — Gașpar voevod întărește lui Gligorie Ciolpan pîrcălab de Suceava 2 case în satul Pogănești, partea mamei sale, Nastasia pentru o datorie de 56 taleri.

504. — 1619 Septembrie 1—1620 August 31. — Ion Scutaru, la porunca lui Gașpar vodă, cercetează cu oameni bătrâni vechea matcă a Miletinului pentru a stabili hotarul moșii satului Vlădeni, în pricina dintre Nebojatco logofăt și satele Bulbucani și Dănuțeni.

505. — <1619 Septembrie 1—1620 August 31> 7128, Iași. — Gașpar voevod întărește lui Nebojato al doilea logofăt vechea matcă a Miletinului ca hotar între Bul<bu>cani și Dănuțeni.

506. — <1619 Septembrie 1—1620 August 31> 7128. — Gașpar voevod întărește lui Gheorghe comișel parte de ocină în satul Soci, ținutul Suceava, cumpărată dela Toader Calapod cu 50 taleri.

507. — <1619 Septembrie 1—1620 August 31> 7128. — Gașpar voevod întărește lui Dumitru Goe marc postelnic moșic în satul Buruinești ținutul Roman, cumpărată dela Maxin fost cămăraș.

508. — <1619 Septembrie — 1620 August 31> 7128. — Gașpar voevod întărește giupănesii lui Murgoci fost vornic cât va fi în viață și apoi mănăstirii lui Toflea ccl bătrân toată averea rămasă dela Murgoci.

509. — <1619 Septembrie 1—1620 August 31> 7128, Prăjești. — Savin sulger și Costin diac cercetează pricina dintre Mihăilă, fiul lui Blagul, cu Dumitru Popoțea și frații săi pentru ocina din satul Bârjoveni. Mihăilă a jurat în biserică cu oameni buni, rămânând pe Popoțea.

510. — <1619 Septembrie 1—1620 August 31> 7128. Gașpar voevod întărește nepoților lui Sâma Băcle jumătate din satul Hotinești, ce se numesc Deleni.

511. — <1619 > Septembrie 2, Iași. — Gașpar voevod întărește Alexandrei și lui Ghidion fratele ei, împărțirea satelor rămase dela tatăl lor Voicu logofăt: Ciripcău, Camenca, Nicorești, Unguraș, Ghideșeni, Fitinghești, Grumăzești, Stăncni, Soluncani, Bălți pe Cobolta, Itvoești, Grumăzești și Faur.

512. — <1619> Septembrie 8, Iași. — Gașpar voevod întărește m-rii Bisericiani o poiană cu fânaț dintre vaduri, la gura pârâului Secu.

513. — 1619 (7128) Septembrie 19. — Gașpar voevod întărește lui Dumitru Goia vornic mai multe pământuri în satul Balomirești ținutul Roman.

514. — <1619 înainte de Septembrie 21>. — Sanfira, femeia lui Petrc, vinde mănăstirii Aron vodă un loc de prisacă și pomăt, cu 20 lei.

515. — 1619 (7128) Septembrie 21. — Gașpar voevod întărește mănăstirii Aron vodă o prisacă dăruiată de Dragoș Musteață postelnic și cneaghina lui.

516. — 1619 (7128) Septembrie 24, Iași. — Gașpar voevod întărește lui Onciul Iurașcoviici mare vâtav al ținutului Suceava satul Șendriceni ținutul Hârlău.

517. — 1619 (7128) Septembrie 24, Iași. — Gașpar voevod poruncește urcadnicului și șoltuzului de Dorohoi să nu tragă cu târgul satul Șendriceni al lui Onciul Iurașcoviici

518. — 1619 (7128) Octombrie 18, Iași. — Gașpar voevod poruncește unei slugi domnești din Toderești să cerceteze pricina dintre Andrei aprod și popa Gonțea cu Sava din Nistoreni, pentru o moarte de om din hotarul satului Mânjești.

519. — 1619 (7128) Octombrie 20, Iași. — Gașpar voevod întărește lui Ionașco aprod mai multe cumpărături în satul Cudrești pe Bahluet ținutul Cârlișeni.

520. — 1619 (7128) Octombrie 21, Iași. — Gașpar voevod întărește m-rii Neamț un loc cu mori la gura Jijiei.

521. — 1619 (7128) Octombrie 22. — Gașpar voevod întărește lui Toader Rugină un hotar în gura pârâului Jidovca de lângă satul Liveni <ținutul Dorohoi>.

522. — 1619 (7128) Octombrie 27. — Gașpar voevod întărește lui Păcurar diac parte de ocină în satul Cripcești, cumpărată dela Mihăilă cu 20 taleri.

523. — 1619 (7128) Noiembrie 5, Hotin. — Ion Hăbășescul zălogește lui Pătrașco Ciogole fost logofăt, părcălab de Hotin, moșia sa din satul Pomârla.

524. — 1619 (7128) Noiembrie 23, Iași. — Gașpar voevod întărește lui Batica păhărnicele din Măndrești parte de ocină în satul Năvărneți, cumpărată dela Ilea Pâhnă din Măceșani cu 80 zloți tătărești.

525. — 1619 (7128) Noiembrie 24, Iași. — Gașpar voevod întărește lui Loghina moșie în satele Grumăzești și Fauri ținutul Vaslui, în pricina cu Trifan Crasnăș diac și Gogoia.

526. — 1619 (7128) Noiembrie 27, Iași. — Costea Băcioc mare vornic de țara de jos întărește lui Ștefan din Brăești un Țigan, în pricina cu Bahrin diacon, pentru o datorie în vite.

527. — 1619 (7128) Decembrie 4, Iași. — Gașpar voevod poruncește lui Savin sulger și altora să cerceteze pricina dintre Ionașco Bilăi și un vecin al său, Cârstea din Măscăni, pentru o curătură din Soci ținutul Neamț.

528. — 1619 (7128) Decembrie 4, Iași. — Gașpar voevod poruncește ureadnicului, șoltuzului și pârgarilor din Piatra să nu turbure satul Roznov al giupănesei Bilăiasa, căci umblă cu ținutul încă din zilele lui Petru voevod Șchiopul.

529. — 1619 (7128) Decembrie 4. — Gașpar voevod întărește preotului Grigore și fratelui său Savin niște pământuri cumpărate lângă hotarul Rădenilor și din Tulești.

530. — 1619 (7128) Decembrie 7. — Isac dă ocina sa din Băloșești ținutul Roman lui Stoica, pentru că i-a plătit un poloboc de miere, cu care era dator lui Pană neguțătorul din Roman.

531. — 1619 (7128) Decembrie 10, Iași. — Gașpar voevod întărește lui Vasile comișel parte de ocină în satul Voinești, cumpărată dela Goiul cu 40 taleri.

532. — 1619 (7128) Decembrie 11, Iași. — Gașpar voevod întărește lui Lupul logofăt parte de ocină în satul Bălănești ținutul Lăpușna, cumpărată dela nepoții lui Mihail Pupăză cu 50 taleri argint.

533. — <1619 înainte de Decembrie 17>. — Busca, fata Teclii, vinde lui Toader Modruz partea sa de ocină din Urlați, cu 15 taleri.

534. — <1619 înainte de Decembrie 17>. — Mărturia unor oameni din Plotunești, Dănești etc. că Busca, fata Teclii, a vândut lui Toader Modruz ocina sa din satul Urlați cu 15 taleri.

535. — 1619 (7128) Decembrie 17, Iași. — Gașpar voevod întărește lui Toader Modruz hotnog ocină în satul Urlați, cumpărată dela Busca, fata Teclii, cu 18 taleri.

536. — 1619 (7128) Decembrie 18, Iași. — Gașpar voevod întărește popii Evstratie părți de ocină în satele Brăteni ținutul Lăpușna și Dragomirești.

537. — 1619 (7128) Decembrie 20, Iași. — Gașpar voevod întărește popii Gligorie și frașilor săi, fiii lui Drăghici Bilan, parte din satul Pășcani ținutul Hârlău.

538. — 1619 (7128) Decembrie 31, Iași. — Gașpar voevod întărește popii Dediul ocină în satul Dumșani, ținutul Dorohoi, cumpărată cu 45 taleri.

539. — 1620 (7128) I a n u a r i e 1, I a ș i. — Gașpar voevod întărește lui Dumitrașco părcălab un vad de moară în Bolotești la gârla Putnei, cumpărat dela Vasile cu 30 taleri și o vie la Ionășeni ținutul Tecuci, cumpărată cu 20 taleri.

540. — 1620 (7128) I a n u a r i e 5, I a ș i. — Gașpar voevod întărește lui Mănăilă ureadnic de Ștefănești a șasea parte din satul Vlăiceni ținutul Dorohoi și cu 6 vecini, cumpărată dela Maria Cazaca, cu 70 ughi galbeni.

541. — 1620 (7128) I a n u a r i e 5. — Gașpar voevod întărește lui Marmure uricarul parte din satul Mărmureni și un loc de dugheană în târgul de sus din Iași, ce i s'au venit pentru niște datorii.

542. — 1620 (7128) I a n u a r i e 8. — Păcurar și frații săi, fiii Dobrei, vând lui Obrejje, feciorul lui Petrică, partea lor de ocină din Șerbănești și Chilie cu 54 zloți.

543. — 1620 (7128) I a n u a r i e 9, I a ș i. — Gașpar voevod împuternicește m-rea Putna ca să-și adune vecinii fugiți de cislă din satul Sinești și alte sate ale m-rii, prin sate domnești, boerești, călugărești, târguri sau slobozii și să-i « ia cu ștreangul de gât cu tot avutul ».

544. — 1620 (7128) I a n u a r i e 12, I a ș i. — Gașpar voevod întărește lui Toma diac și fraților săi satul Mlinăuți ținutul Dorohoi în pricina cu Agafia, cneaghina lui Ionașco fost sulger și ginerii săi.

545. — 1620 (7128) I a n u a r i e 12. — Gașpar voevod întărește m-rii Moldovița și Homoruliezerale Orehovul, Covurluiul, gârla Rauca și gârla Dumbrăvii.

546. — 1620 (7128) I a n u a r i e 15, I a ș i. — Gașpar voevod dăruște m-rii Bisericiani satul Popcești pe Cracău ținutul Neamț.

547. — 1620 (7128) I a n u a r i e 16, I a ș i. — Gașpar voevod întărește boierului Coste Bucioc mare vornic două jirebii în satul Hănțești, ținutul Suceava, cumpărate cu 60 taleri.

548. — 1620 (7128) I a n u a r i e 18, I a ș i. — Gașpar voevod poruncește ureadnicului din Piatra să lase în pace satul Popcești, pe care l-a dăruit m-rii Bisericiani. Ea are dreptul să-și caute vecinii fugiți pr'n satele boierești, călugărești, slobozii sau în târg.

549. — 1620 (7128) I a n u a r i e 23, I a ș i. — Gașpar voevod poruncește lui Nechita vistiernicel dela Vârtop să aleagă și să stâlpească un loc din Orbic al m-rii Bisericiani.

550. — 1620 (7128) F e b r u a r i e 20, I a ș i. — Gașpar voevod întărește lui Dumitrașco părți din satele Cârstești, Hălmăgeni și Glodeni, pe râul Tutova, cumpărate cu 85 taleri.

551. — 1620 (7128) F e b r u a r i e 25. — Roman din Suceava vinde lui Giurge și Muslinci o prisacă «supt țarina Arenilor », cu pomi, casă, heleșteu și două pământuri « în hotaru târgului », cu 170 taleri.

552. — 1620 (7128) F e b r u a r i e 29, I a ș i. — Gașpar voevod întărește lui Manea pitar, Tonea vistiernicel, Drăgan diac și rudelor lor satele de moștenire Cerevăcești și Costinești, care se numește Șarba din ținutul Hârlău.

553. — 1620 (7128) M a r t i e 2, I a ș i. — Maria postelniceasa, cneaghina răposatului Chiriță Paleologu fost postelnic, revenită din Polonia după o pribegie de opt ani, dăruște m-rii Sucevița satul Văscăuți din ținutul Soroca.

554. — 1620 (7128) M a r t i e 2. — Maria cneaghina răposatului Chiriță postelnicul întoarce lui Băsna medelnicerul moșia din Coropeni, pe care acesta o vânduse lui Chiriță în zilele lui Constantin voevod.

555. — 1620 (7128) Martie 3, Iași. — Gașpar voevod poruncește marilor vătăfi din ținutul Bacău să silească pe Petrea să restituie lui Ștefan diiac o datorie din zilele lui Radu voevod, când l-a plătit de dajdie și iliș, iar de nu va plăti, să-i dea ocina sa din Mărgineni lui Ștefan.

556. — 1620 (7128) Martie 8, Iași. — Gașpar voevod întoarce lui Onciul Iurașcoviți mare vatah de Suceava și soției sale, Anghelina, satul Șendriceni, care a fost luat de Ștefan Tomșa voevod dela socrul său Orăș fost vornic.

557. — 1620 (7128) Martie 12, Iași. — Gașpar voevod poruncește unei slugi să aleagă și să stâlpească hotarul satului Gușeții al m-rii Sf. Sava, încălcat de megieși.

558. — 1620 (7128) Martie 13, Iași. — Gașpar voevod întărește lui Vasile Macri trei părți din satul Vălovcinițe în pricina cu Iurașco Drace sulger.

559. — 1620 (7128) Martie 13, Iași. — Gașpar voevod întărește lui Dumitrașcu și fraților săi, fiii lui Pătrașcu logolăt, seliștea Broșteni de pe Șomuzul mare, cumpărată dela Constantin Măvilă voevod, cu 4 cai, drept 200 galbeni ungurești și cu încă 150 galbeni ungurești, bani gata.

560. — <1620> Martie 14, Iași. — Vasile Șeptelici hatman poruncește vătăfilor de Țigani să lase în pace pe cei trei Țigani ai m-rii Sf. Sava din Iași, fiind Țigani ei.

561. — 1620 (7128) Martie 15, Iași. — Gașpar voevod întărește lui Iurașco Dracea sulger și cneaghinei lui, Ilinca, parte din satul Sănăuți și părți din Culiceni ținutul Suceava, cumpărate.

562. — 1620 (7128) Martie 15, Iași. — Gașpar voevod poruncește lui Bașotă din Bodești să oprească pe Ionașco vatah de comișei din Uscați să are o bucată de loc din hotarul satului Războieni a lui Lupul Prăjescu și să le fixeze zi de înfățișare la domnie.

563. — 1620 (7128) Martie 15. — Șoltuzul și 12 pângari din Iași întăresc lui Nicoriță mare vornic de țara de sus o casă de pe Ulița Ungurească din Iași, cumpărată dela Vitolt logofătul cu 20 taleri.

564. — 1620 (7128) Martie 18. — Gașpar voevod poruncește ureadnicului din Botoșani să nu tragă pentru lucru domnesc satul Teișori al m-rii Galata.

565. — 1620 (7128) Martie 20, Iași. — Gașpar voevod dăruiește m-rii Solca satul Crănicești din ocolul Bădeuți.

566. — 1620 (7128) Martie 20, Tecuci. — Dumitru șoltuz cu 12 pângari din Tecuci întăresc lui Toader Dima din Ionășești 9 pământuri, un loc de casă și de prisacă, cumpărate dela Luca din Slipotești cu 35 taleri.

567. — 1620 (7128) Martie 22, Iași. — Gașpar voevod întărește Sinclitichiei, cneaghina lui Bilăi vornic și lui Ionașco Bilăi fost staroste satul Roznov ținutul Neamț, în pricina cu m-rea Bistrița.

568. — 1620 (7128) Martie 28, Iași. — Ionașco Stroici recunoaște că nici mitropolitul Anastasie, nici m-rea Dragomirna nu datorează bani răposatului său tată. În multe rânduri a vorbit împotriva mitropolitului « căce că nu ne socotia la sărăcica noastră ».

569. — 1620 (7128) Aprilie 3. — Gașpar voevod dăruiește m-rii Sf. Sava din Iași satul Heciu pe Răut, fost al lui Isac Balica, care n'a avut copii.

570. — <1620> Aprilie 5, Iași. — Gașpar voevod întărește lui Vasile Bogza satele Căcăceni și Lălești pe Cracău.

571. — 1620 (7128) *Aprilie 11, Iași.* — Gașpar voevod întărește lui Vasile stolnicul ocină în satul Bărbănceni pe Crasna ținutul Fălciu, cumpărat dela Nastea, fiica lui Gligorie Roșca, cu 12 ughi și 10 stupi.

572. — 1620 (7128) *Aprilie 12, Iași.* — Gașpar voevod întărește lui Gorcea păhărnicele parte din satul Dolniceni, cumpărată cu 14 taleri dela fiicele lui Vasco.

573. — 1620 (7128) *Aprilie 12, Iași.* — Gașpar voevod dăruiește lui Gheorghe mare spătar seliștea Săcălășești pe Topolița ținutul Neamț și cu vad de moară.

574. — 1620 (7128) *Aprilie 12.* — Gașpar voevod întărește m-rii Sf. Sava din târgul Iași, satele Bănceni, Cărăulești, Șerbănești și 2 mori dăruite de Lupul Dragotă vornic de gloate și cneaghina lui, Marta Candachia.

575. — 1620 (7128) *Aprilie 12.* — Gașpar voevod întărește lui Costea Bucioc mare vornic al țării de jos mai multe sate și sălașe de țigani.

576. — 1620 (7128) *Aprilie 12.* — Gașpar voevod întărește lui Nicoară mare vornic al țării de sus și cneaghinei lui, Tudosia, satele: Măgura, Trifăuți, Cucoreni, Loești, Șirăuți, Rădești, Huhulești, Munteni, (Scutași), Cajva și o prisacă în satul Răcești-Vaslui.

577. — 1620 (7128) *Aprilie 12, Iași.* — Gașpar voevod întărește lui Nicoară mare vornic al țării de sus satul Cucoreni și siliștea Loești cu iazuri și mori pe pârăul Sitnei cumpărate de fiii lui Cârstea Cucoranul.

578. — 1620 (7128) *Aprilie 12.* — Gașpar voevod întărește lui Costandin Roșca hatman și fraților lui satele Balomirești și Hoisești pe Bahlui ținutul Cărligăturii.

579. — 1620 (7128) *Aprilie 12.* — Gașpar voevod întărește lui Costandin Roșca fost hatman și fraților lui părți de moșii în satele Hoisești ținutul Cărligăturii, Popești pe Bârlad și Volcăești ținutul Lăpușna.

580. — 1620 (7128) *Aprilie 13, Iași.* — Gașpar voevod întărește lui Lupu logofăt și cneaghinei lui Marica, fiica lui Ștefan Prăjescul vornic, și fraților ei, satele Hăbășești, Sărbii, Jurgeștii, Iacobești, Selomonești, Țibucani, Popișcani, Drumeșești, Stăncești, Pelituci, Itești, Botășești, Poiana pe Tazlău și Ciorbeni din ținutul Putna.

581. — 1620 (7128) *Aprilie 13, Iași.* — Gașpar voevod întărește lui Onciul Iurașcovic mare vătaf satul Șendriceni ținutul Hărlău, fost al socrului său, Orăș vornic.

582. — 1620 (7128) *Aprilie 13, Iași.* — Gașpar voevod întărește m-rii Dragomirna satul Mătieni pe Jijia, seliștea Borzăști, o prisacă în Braniște și un vad de moară pe râul Suceava.

583. — 1620 (7128) *Aprilie 14, Iași.* — Maria, cneaghina răposatului Dumitrachi Paleologul fost postelnic, dăruiește m-rii Bisericieni satul Vânători ținutul Neamț.

584. — 1620 (7128) *Aprilie 18, Iași.* — Gașpar voevod scutește satul Vorovești al m-rii Galata de toate dările și angariile, dar « să dea și să plătească sf. mănăstiri ».

585. — 1620 (7128) *Aprilie 21, Iași.* — Gașpar voevod dăruiește m-rii Pantocrator seliștea Mereni ținutul Suceava.

586. — 1620 (7128) *Aprilie 21, Iași.* — Gașpar voevod întărește m-rii Aron vodă din Iași o prisacă cu grădini la Micula, dăruită de Dragomir Mustăță postelnic.

587. — 1620 (7128) *Aprilie 24, Iași.* — Maria, cneaghina răposatului Chiriță Paleologul, dăruiește m-rii Pobrata satul Ciocănești, ținutul Lăpușnei.

588. — 1620 (7128) *Aprilie 28, Iași.* — Maria, cneaghina lui Chiriță Paleologul postelnic, dăruiește m-rii dela Ierusalim satul Buicani, ținutul Lăpușnei.

589. — <1620 A p r i l i e 28>. — Maria, cneaghina lui Dumitrachi Chiriță fost mare postelnic, dăruște m-rii Agapia satul Childești ținutul Roman.

590. — 1620 (7128) A p r i l i e 29, I a ș i. — Gașpar voevod poruncște lui Căzan fost postelnic să aleagă hotarul dintre Războieni și Ușcați în pricina dintre Lupul Prăjescul și Ionașcu vătah de comiși.

591. — 1620 (7128) A p r i l i e 30, I a ș i. — Gașpar voevod întărește cneaghinci Măria, fiica lui Gheorghe părcălab de Hotin, satul Horilcani ținutul Orhei luat de Ștefan Tomșa dela soțul ei, Chiriță Dumitrache postelnicul pentru hielenie.

592. — 1620 (7128) M a i 2, I a ș i. — Anastasie mitropolitul Sucevei cu cei 3 episcopi și cu câțiva boieri mari dau mărturie că Mănăilă cel bătrân fost părcălab, neavând copii lasă soției sale Erina satul Pecic de pe Prut din ținutul Hotinului, de care să se folosească până la moartea ei.

593. — 1620 (7128) M a i 4, I a ș i. — Gașpar voevod întărește m-rii <Sf. Sava> de la Ierusalim, satul Buicani pe Bâc, dăruit de Marica, cneaghina lui Chiriță postelnicul.

594. — 1620 (7128) M a i 6, I a ș i. — Gașpar voevod poruncște părcălabilor din ținutul Neamț să aducă înapoi în satul Vercești al lui Ionașco Jorea 2 vecini fugiți de cislă de oriunde i-ar găsi « în sat boieresc sau călugăresc sau în târg ».

595. — 1620 M a i 10. — Gașpar voevod întărește nepoților lui Pătrașco, strănepoții lui Cozma ușar, moșia satului Cobălia, în pricina cu mănăstirea lui Toader Movilă.

596. — 1620 (7128) M a i 11, H o t i n. — Maria postelniceasa, cneaghina răposatului Chiriță Dumitrachi, dăruște mănăstirii Sfântul Sava din Iași satul Horilcani ținutul Orhei.

597. — 1620 (7128) M a i 12, I a ș i. — Gașpar voevod întărește lui Eremia Băseanul și nepoților săi; fiii lui Ionașco Huhulea, stăpânirea unor Țigani.

598. — 1620 (7128) M a i 12, I a ș i. — Gașpar voevod poruncște ureadnicului de Piatra să aducă înapoi în satul Girov pe Drăgușoae și Sava cu tot avutul lor, deoarece au fugit în alte sate, având să plătească cislă.

599. — 1620 (7128) M a i 15, I a ș i. — Gașpar voevod scrie lui Căzan fost postelnic să scoată din satul Nisporești pe Ionașco și Căzan fratele său, să se ducă unde vor avea altă ocină, pentrucă « i-au rămas din toată legea și cu ce le-a fost, le-au plătit deplin ».

600. — 1620 (7128) M a i 16, I a ș i. — Pătrașco Ciolpan și alți boernași adeveresc pentru împărțirea satelor Crivești, Răvăcani, Găureni și Gănești între nepoții lui Ion Gănescu și Dumitru Buhuș, fiul lui Cârstea, iarăși nepot Gănescului.

601. — 1620 (7128) M a i 25, I a ș i. — Gașpar voevod întărește m-rii Sf. Sava din Iași satul Horilcani ținutul Orhei, dăruit de Maria, cneaghina răposatului Chiriță postelnic.

602. — 1620 (7128) M a i 28, I a ș i. — Gașpar voevod întărește lui Vasile Lupan vistiernicel și rudelor lui Dealul Țiganilor din hotarul satului Scobențeni ținutul Cărligăturii.

603. — 1620 (7128) M a i 30, I a ș i. — Nicoară cu femeia sa, Nastasia și fiul lor Toader, vând de sărăcie lui Ion Pușcariul din Iași o vie a lor de pe Valea Cozmoaei, cu 60 taleri.

604. — 1620 (7128) I u n i e, V ă r ă ș t i. — Maria, fata lui Arame, dăruște lui Toader Modruz hotnog jumătate din partea sa de ocină din satul Urlați.

605. — 1620 (7128) I u n i e 13, I a ș i. — Gașpar voevod împuternicește pe egumenul m-rii Sf. Sava din Iași, pe diregătorul și vătămănușul satului Horilcani să tragă înapoi vecinii fugiți din sat ori unde îi vor afla « veri în satele dumnii mele, veri în satu boerescu sau călugărescu veri în slobodie sau în târgu », ca să plătească cislă acolo, la Horilcani.

606. — <1620> Iunie 13, Iași. — Ionașco Stroici vinde satul Ternauca ținutul Cernăuți lui Ghianghea logofăt cu 100 galbeni.

607. — 1620 (7128) Iunie 14, Iași. — Gașpar voevod întărește m-rii Sf. Sava, satul Horilcani din ținutul Orhei, dăruit de Maria cneaghina lui Chiriță postelnic.

608. — 1620 (7128) Iunie 14, Iași. — Vasile Șeptilici hatman și pârcălab al Sucevei dă lui Băisanul fost vornic un Țigan domnesc, Gligorie Răul, pentru a cărui tâlhărie a plătit el 20 taleri.

609. — 1620 (7128) Iunie 15, Pleșești. — Varvara, fata Mărinei, vinde partea sa de ocină din satul Podobiți lui Simion, Vasile și Toader cu 9 taleri.

610. — 1620 (7128) Iunie 17, Iași. — Gașpar voevod întărește învoiala dintre Lupul și Ionașco fiii lui Nicoară Prăjescu fost mare vistier cu Ionașco comis din Ușcați și alți răzeși pentru o bucată de loc din hotarul satului Războieni.

611. — 1620 (7128) Iunie 23, Iași. — Gașpar voevod poruncește lui Nicoară diac din Dănești să cerceteze pricina dintre Gligore, Văsiu, Lupu aprod și Băte, cu Toader Modruz, pentru o ocină din Urlați, cumpărată de Modruz.

612. — 1620 (7128) Iunie 28, Iași. — Gașpar voevod întărește lui Isac Stârcea urednic de Dorohoi niște Țigani cumpărați dela Dumitra cneaghina lui Gheorghe comis și dela fiii ei, cu 70 taleri argint.

613. — 1620 (7128) Iunie 30, Iași. — Gașpar voevod întărește m-rii Secul hotarul satului Petricani și o împuternicește să-și tragă la urmă « cu toate bucatele lor » vecinii fugiți din acel sat, « să plătească dabila unde i-au apucat scrisoari ».

614. — 1620 (7128) Iulie 4. — Gașpar voevod întărește m-rii Sinai satul Sărățeni ținutul Lăpușna dăruit de Maria, văduva răposatului postelnic Chiriță.

615. — <1620> Iulie 6. — Nicoară diac și câțiva boer-nași adevărați că la cercetarea făcută, răzeșii Gligore, Lupul, Băte medelnicer și Vasile aprod în pricină cu Toader Modruz hotnog pentru ocina cumpărată în satul Urlați, n'au avut să întoarcă 30 taleri și cheltuiala și s'au împăcat, lăsându-l să stăpânească nesupărat.

616. — <1620 după Iulie 6>. — Marii vătafi de Fălcui dau mărturie cum Gligore Văsiu cere să se cerceteze câți bani a dat Toader Modruz Buscăi, fat. Teclii, pe moșia din satul Urlați și cât pe casă.

617. — 1620 (7128) Iulie 7. — Gașpar voevod întărește m-rii Homor părți din moșia satului Dersca ținutul Suceava, dăruite de Ionașco Stroici.

618. — 1620 (7128) Iulie 12, Iași. — Coste Băcioc mare vornic și alți boieri întăresc învoiala dintre Rusca Căldărușoae și m-rea Homor, astfel ca Rusca să stăpânească satul Vlăiceni, iar mănăstirea satul Hrițcani pe Jijia și 2 fălci vie la Cotnari.

619. — 1620 (7128) Iulie 15, Iași. — Gașpar voevod întărește lui Popuța diac părți de moșie în satele Ciuciuleni, Bodești, Bărjoveni și niște Țigani.

620. — 1620 (7128) Iulie 16, Iași. — Gașpar voevod întărește lui Petre diac jumătate din satul Dărmănești cu un vecin, în pricina cu Nicoară uricar.

621. — 1620 (7128) Iulie 18, Iași. — Gașpar voevod poruncește pârcălabilor, șoltuzului și pârgarilor din Roman să lase în pace de orice obligații oamenii din satul Sadna al m-rii Galata, « numai să-și plătească ei cizla lor, cât vor hi scriși ».

622. — 1620 (7128) Iulie 18, Iași. — Gașpar voevod poruncește pârcălabilor, șoltuzului și pârgarilor din Roman să lase în pace de orice obligații oamenii din satul Tămășani al m-rii Galata, să nu-i tragă cu târgul sau cu ținutul.

623. — 1620 (7128) Iulie 22, Iași. — Gașpar voevod împuternicește pe Costin din Iurghiceni să stăpâncască ocina lui dreaptă din Iurghiceni, cu lănețe, cu heleșteu și cu tot venitul, iar cine îi va încălca ocina va da la poarta domniei 12 boi.

624. — 1620 (7128) Iulie 25, Iași. — Gașpar voevod poruncește « slugilor » din ocolul Piatra, să nu ia dijmă din satul Negritești, al lui Voruntar comis, care « îi eșit de demult dela ocol ».

625. — 1620 (7128) Iulie 31, Iași. — Gașpar voevod scutește satul Folfoești de pe Jijia al m-rii Galata de orice obligații afară de « cisla lor pentru capetele lor ».

626. — 1620 (7128) August 5, Dorohoi. — Botici ureadnic de Dorohoi, Lazor fost pitar, Gligorie Mitrofanovici șoltuzul cu 12 pârgari din Dorohoi scriu lui Ghenghea mare logofăt că au ales cu oameni bătrâni hotarul satului Șendriceni, ocina lui Onciul Iurașovici, după cum li s'a poruncit prin cartea domnească.

627. — <1620 Septembrie 1—1621 August 31> 7129. — Alexandru voevod întărește lui Dumitru Lupe vornic de gloată satul Iacobeni numit Slobozieni.

628. — <1620 Septembrie 1—1621 August 31> 7129. — Alexandru voevod întărește lui Ionașco și Grigore Ghenghea satelc: Joldești, Vlădești, Șerbăuți, Târnauca, Zadobrevca, Rohozna, Dobrenăuți, Grămești, Onutul de Sus, Lențești, Boian, Chelmești Soci, Parcovă, Strășineni, Bocani, Pietroasa, Surdești, Popești, Măgiurcani și Stărceni.

629. — <1620 Septembrie 1—1621 August 31> 7129, Iași. — Dumitru Duca mare hatman întărește lui Băseanu fost vornic un Țigan cu femeia și copiii lui pînă când acesta îi va da lui Băseanu 20 taleri, cu care-i este dator.

630. — <1620 Septembrie 1—1621 August 31> 7129. — Tudosca, fata Cristei Diicianul din Miclești, dă lui Tiron partea sa de ocină din Berindeești ținutul Vasluj, pentru niște vite pe care el le-a dat pentru dabilele Tudoscai.

631. — 1620 (7129) Octombrie 18, Iași. — Alexandru voevod întărește cneaghinei Gaftoia Nebojatcoae ocina ei din satul Vlădeni.

632. — 1620 (7129) Octombrie 18, Iași. — Alexandru voevod întărește cneaghinei lui Eremia pârcălab ocina și curțile din satul Brăești, în pricina cu Vasile Grumaz.

633. — 1620 (7129) Octombrie 23, Iași. — Alexandru voevod poruncește pârcălabilor, șoltuzului și pârcălabilor din Roman să lase în pace oamenii din satul Tămășani al m-rii Galata de orice obligațiuni, afară de dabile.

634. — 1620 (7129) Noembrie 1, Iași. — Alexandru voevod întărește m-rii Secul « niște mori și o prisacă și o oada și niște vecini » din hotarul Tg.-Frumos.

635. — 1620 (7129) Noembrie 1, Iași. — Alexandru voevod întărește m-rii Secul satele Berindeești și Săbăoani ținutul Roman.

636. — 1620 (7129) Noembrie 1, Iași. — Alexandru voevod poruncește dregătorului, șoltuzului, pârgarilor și dabilarilor din târgul Huși să lase în pace de orice obligație oamenii episcopiei de Huși, din satele: Plopeni, Hrubeni, Cărligați, Crețești, Rășești, Coziaci și Podeni. « Iară cesla lor, bir ce va li, ei să plătească ».

637. — 1620 (7129) Noembrie 2, Iași. — Alexandru voevod întărește m-rii Secul satul Petricani și dreptul de a-și trage înapoi vecinii fugiți din sat.

638. — 1620 (7129) Noembrie 7, Iași. — Alexandru voevod poruncește ureadnicului din Botășani să lase în pace de orice obligațiuni oamenii m-rii Galata din satul Teșori.

639. — 1620 (7129) **Noembrie 11, Iași.** — Alexandru voevod întărește m-rii Sinai a lui Balica hatman jumătate din satul Iucaș, ținutul Neamț.

640. — 1620 (7129) **Noembrie 15, Gligorești.** — Solomon și Arvat staroști de Putna și Adjud dau mărturie că Petrea Cepoiu cu rudele sale și Giurgea Gârbovin au vândut lui Pavel fost părcălab părțile lor de ocină din satul Cofești cu 7 galbeni aur.

641. — 1620 (7129) **Noembrie 17, Iași.** — Alexandru voevod întărește m-rii Sf. Sava din Iași, satul Horilcani pe Nistru ținutul Orhei.

642. — 1620 (7129) **Noembrie 18, Iași.** — Alexandru voevod întărește lui Gheorghe diiac de Dolhești satul Giurgești pe Topolița în ținutul Neamț.

643. — 1620 (7129) **Noembrie 18.** — Alexandru voevod întărește lui Onciu, fiul lui Iurașco, hotarul satului Șendriceni dinspre târgul Dorohoi.

644. — 1620 (7129) **Noembrie 21, Iași.** — Alexandru voevod poruncește dregătorilor din Cotnari și Hârlău să lase în pace de orice angarii 2 vieri ai m-rii Neamț să aibă ei a-și plăti numai darea împărătească.

645. — 1620 (7129) **Noembrie 22, Iași.** — Alexandru voevod întărește m-rii Bisericanii satul Troița de pe Cracău și o moară din hotarul satului Averești ținutul Neamț.

646. — 1620 (7129) **Noembrie 24, Iași.** — Alexandru voevod întărește m-rii Bisericanii satul Popcești pe Cracău ținutul Neamț.

647. — 1620 (7129) **Decembrie.** — Grama fost stolnic, Tănase fost vornic și alții dau mărturie că Stoica din Băloșești a vândut ocina sa lui Apostol fost postelnic.

648. — 1620 (7129) **Decembrie 7, Iași.** — Alexandru voevod întărește m-rii Agapia satul Childești pe Moldova, în pricina cu Manole părcălab.

649. — 1620 (7129) **Decembrie 9, Iași.** — Alexandru voevod întărește m-rii Sf. Sava din Iași niște Țigani.

650. — 1620 (7129) **Decembrie 20, Iași.** — Alexandru voevod întărește lui popa Dediul parte din satul Dumșani, cumpărată dela Sora, fiica Anei.

651. — 1620 (7129) **Decembrie 28, Târgul Baia.** — Lupul șoltuz și cci 12 pârgari din Baia întăresc lui Anton ocină în satul Antălești cumpărată cu 17 taleri și 2 vaci cu vițel prețuite cu 14 taleri dela Dumitru, nepotul Țintei.

DOCUMENTE ÎNDOIELNICE

1. — 1616 (7124) **Aprilie 2.** — Vasilica și fiul ei Vasilie vând partea lor de moșie din satul Meleșcani lui Dima de Marcoviceni cu 10 lei bătuți, 3 stupi, 2 gonitori și o vacă cu vițel.

2. — 1616 (7125) **Septembrie 16.** — Boerii orânduți de Radu Mihnea voevod aleg moșia Ciuculeni din ținutul Lăpușnei.

3. — 1617 (7125) **Ianuarie 28, Iași.** — Radu voevod întărește lui Necchifor și fraților săi Badul și Flore jumătate din satul Păulești ținutul Putnii.

4. — 1617 (7125) **August 3, Suceava.** — Radu voevod întărește lui Pantelei Lupul ocină la Crugleanca din ținutul Hotinului, cumpărată dela Ionașco, fiul lui Isac Bilava.

5. — 1617 (7125) August 10. — Gheorghe Ghețău și Budurlan Tâmpa își împart locuri și poene din seliștea Tâmpcești ținutul Neamț vecină cu moșie Uscății.

6. — <1618> Noiembrie 22. — Părcălabul de Neamț și un vornic de poartă cerce-tează braniștele mănăstirilor Slatina, Râșca, Neamț, Secu și Agapia de oamenii « fără ispravă » și « fără dajdie » și le ard casele.

7. — 1619 (7127) Martie 12. — Tomșa și Florea împart moșia din satul Uscății rămasă dela Ivan Uscatul.

8. — 1619 (7127) Iunie 25, Iași. — Gligorcea Baenschie împrumută dela Nicoară Prăjcsul logofăt 30 galbeni până la 15 August, pentru care-i zălogește partea sa de ocină din Hăsnășeni.

9. — <1619 Septembrie 1—1620 August 31> 7128. — Simion Curea împru-mută dela Tudosio de Fărlăești 11 zloți bătuți și își pune zălog partea sa de ocină din Fărlăești.

СОДЕРЖАНИЕ ГРАМОТ

1. — 1616 (7124) г. января 6, Яссы. — Господарь Александр Могила приказывает чиновникам Сучавской области не вмешиваться в дела освобожденных от всех податей сел Воронецкого монастыря.

2. — 1616 (7124) г. января 8, Яссы. — Господарь Александр Могила подтверждает Секулскому монастырю села Бериндешти и Сэбэоани, Романского края, со всеми доходами.

3. — 1616 (7124) г. января 8, Яссы. — Господарь Александр Могила подтверждает Секулскому монастырю село Екушани, Романского края, дарованное дворником Уреке.

4. — 1616 (7124) г. января 20. — Дарэбан Еремия продает монастырю Глинча дом в Яссах на Новой улице.

5. — 1616 (7124) г. февраля 2, Яссы. — Сын логофета Строича Ионашко дарует монастырю св. Савы село Телица, Оргеевского края, и 3 фалчи виноградника в Котнари.

6. — 1616 (7124) г. апреля 27, Яссы. — Господарь Александр Могила приказывает романским пыркэлабам оставить в покое принадлежащие Секулскому монастырю село Бериндешти и Сэбэоани.

7. — 1616 (7124) г. апреля 27, Яссы. — Дьяк из Стэнислэвешти Тоадер и другие лица свидетельствуют, что дьяк из Рэтешти и его родственники продали вистерничелу Василие из Унгураши за 24 талера наличными половину села Унгураши на Молдове по названию Доброслэвешти.

8. — 1616 (7124) г. мая 12, Яссы. — Господарь Александр Могила подтверждает Гоморскому монастырю все границы вокруг так, как это написано в грамоте господаря Стефана Старого.

9. — 1616 (7124) г. мая 12, Яссы. — Господарь Александр Могила подтверждает Сучевицкому монастырю село Ружинци, Ясской области, полученное от бывшего логофета Некифора Белдимана в обмен на село Негоешти, Нямецкого края.

10. — 1616 (7124) г. мая 12. — Бывший питар Захария Дерцска закладывает Мирону Крыхлеху свою часть села Дерцска.

11. — 1616 (7124) г. мая 26, Яссы. — Бывший хатман Чолпан, бывший дворник Мургоч Тофля, бывший дворник Гаврил, бывший стольник Кыржеу, бывший комис Корую и бывший спатар Никоарэ свидетельствуют, что бывший дворник Чомыртан утерял свою льготную грамоту на село Тырзии на Бырладе, когда бежал вместе с другими боярами в Валахию, в Бузэу.

12. — 1616 (7124) г. июня 6, Яссы. — Господарь Александр Могила приказывает уряднику из Пятры не включать в округ Пятры село Жидешти, принадлежащее княгине Даминясе.

13. — 1616 (7124) г. июня 7, Яссы. — Господарь Александр Могила подтверждает Нямецкому монастырю часть села Бухэинци, чтобы собрать туда крепостных для постройки мельниц и чтобы выкопать пруд.

14. — 1616 (7124) г. июня 13, Яссы. — Господарь Александр Могила подтверждает Бисериканскому монастырю село Троица, Нямецкого края, с мельницей на Кракэу.

15. — 1616 (7124) г. июня 15, Балэчани. — Кондакия из Балэчени, дочь пыркэлаба Петча, делит между детьми поместье в селе Балэчени.

16. — 1616 (7124) г. июля 26, Яссы. — Господарь Раду подтверждает постельнику Ягоми цыгана Онику, купленного у Тырговиштских великих кэлэрашей Стойки и Шербана за 12 уги.

17. — <1616 г. после июля 26>. — Список денежных сумм и продуктов, уполоченных Петре за чужие налоги во времена Стефана Томша и Александра Могила.

18. — <1616 г. июля 26—1619 г. февраля 9; 1623—1626>. — Господарь Раду подтверждает Секулскому монастырю границу поместий Думбравица и Моддовица.

19. — <1616 г. июля 26—1619 г. февраля 9; 1623—1626>. — Шолтуз Нямца и 12 пыргарей из Тыргу Нямца свидетельствуют, что Секулский монастырь не был выстроен на месте Агапиевского монастыря, а на месте Нямецкой крепости.

20. — <1616 г. июля 26—1619 г. февраля 9; 1623—1626>. — Господарь Раду подтверждает питэрелу Ионашку, его братьям Тоадеру, Томе, Василе и сестрам Марие и Тодоссие, детям Ляцко, половину села в Могошешти, Кырлигэтурского края.

21. — <1616 г. после июля 16—1619 г. февраля 9>. — Господарь Раду возвращает великому дворнику Нижней Земли Косте Бучоку несправедливо отобранные у него села Делени и Руши, Хырлауского края.

22. — <1616 г. июля 26—1619 г. февраля 9; 1623—1626>. — Господарь Раду подтверждает Богданскому монастырю село Верхний Хилтеул на Тротуше, купленное у Берзаунцкого монастыря бывшим настоятелем Богданского монастыря митрополитом Теодосие.

23. — 1616 (7124) г. июля 27, Кордэрени. — Соломия Посмэгоя из Сэпотени продает за 25 талеров княгине Ане Тэутулясе свою часть поместья в Кордэрени.

24. — 1616 (7124) г. августа 2, Яссы. — Господарь Раду дарует постельнику Якомие село Вожка, Сорокского края.

25. — 1616 (7124) г. августа 9, Яссы. — Господарь Раду подтверждает Бисериканскому монастырю село Троица на Кракэу, Нямецкого края.

26. — 1616 (7124) г. августа 9, Яссы. — Господарь Раду подтверждает Бисериканскому монастырю мельницу на Кракэу в селе Аверешти, Нямецкого края.

27. — 1616 (7124) г. августа 12, Яссы. — Господарь Раду приказывает мытникам Романского края оставить в покое освобожденные от податей села Шкея, Илекушани и Богдэнешти, принадлежащие романскому епископству.

28. — 1616 (7124) г. августа 15, Яссы. — Господарь Раду подтверждает черновицкому старосте Ончулу Юрашковичу село Шендричени, Хырлэуского края, так как он служил верой и правдой «нашей стране» в Царьграде вместе с нашим боярином великим дворником Косте Бэчоком.

29. — 1616 (7124) г. августа 16, Яссы. — Господарь Раду подтверждает Побратскому монастырю озеро Белеул с гирлами и ивняком, а также право не разрешать там рыбной ловли «без ведома игумена».

30. — 1616 (7124) г. августа 16, Яссы. — Господарь Раду подтверждает Агапиевскому монастырю поляны Фынтына Мэлэштот в пределах Негритешти, Фэнэцелул в Цоличе, Мунчелул Флорей и Пойяну Уреке.

31. — 1616 (7124) г. августа 16, Яссы. — Господарь Раду подтверждает Побратскому монастырю озеро Белеул с гирлами и ивняк. «Никто не имеет право удить рыбу без ведома и согласия игумена и без ведома урядника. У тех же кого растанут за рыбной ловлей или рубкой ивняка будут отобраны сети и лодки, волю, телеги, тóпоры и все остальное, чтобы они остались не при чем».

32. — 1616 (7124) г. августа 16, Яссы. — Господарь Раду подтверждает Побратскому монастырю часть села Ориешти, Ковурлуйского края.

33. — 1616 (7124) г. августа 16, Яссы. — Господарь Раду подтверждает Секулскому монастырю дома и лавки в местечке Оргееве, дарованные пыркэлабом Доничем.

34. — 1616 (7124) г. августа 16, Яссы. — Господарь Раду подтверждает Секулскому монастырю села Сэбояни и Берендэешти, Романского края.

35. — 1616 (7124) г. августа 18, Яссы. — Господарь Раду подтверждает бывшему постельнику Кэзану части села Пиетриша и селище Бэдешти с мельничными бродами на Бахлуеце, с местами для пчельника и садами.

36. — 1616 (7124) г. августа 20, Яссы. — Господарь Раду подтверждает Секулскому монастырю села Жидешти и Рушчори, Нямецкого края, дарованные вистьером Дамианом и его женой Настасией.

37. — 1616 (7124) г. августа 20, Яссы. — Ионашко Строич дарует Драгомирскому монастырю села Дружешти и Тэистрени, Хырлэуского края, Бырсэнешти, Дорохойского края, и Борискэуци, Черновицкого края.

38. — 1616 (7124) г. августа 20, Яссы. — Господарь Раду подтверждает Ионашко Ротомпану половину села Ионэшени.

39. — 1616 (7124) г. августа 21, Яссы. — Господарь Раду подтверждает попу Ионашко и дьякону Илариону из Рэтешти поместье в селе Унгени, Нямецкого края, выкупленное у Пэскэлины, жупанясы логофэта Строича.

40. — 1616 (7124) г. августа 22, Яссы. — Господарь Раду подтверждает Преображенскому монастырю «Вэнэтори», находящемуся по ту сторону Бистрицы, 12 послушников «для оброков и работы», а также село Дэнешти.

41. — 1616 (7124) г. августа 22. — Господарь Раду дарует Ванэторскому монастырю четверик с господарских доходов.

42. — 1616 (7124) г. августа 23, Яссы. — Господарь Раду подтверждает Бистрицкому монастырю границы заповедного леса со всеми полянами, проходящие вдоль речки Сарата за Бистрицу.

43. — 1616 (7124) г. августа 23, Яссы. — Господарь Раду подтверждает Бистрицкому монастырю село Рознов, Нямецкого края, на Бистрице, граничащее с селом Аря.

44. — 1616 (7124) г. августа 23, Яссы. — Господарь Раду подтверждает Гоморскому монастырю границы вокруг поместья от Большой Горы до Молдовы, вверх от Источника Точилов.

45. — 1616 (7124) г. августа 23, Яссы. — Господарь Раду подтверждает монастырю св. Ильи пруд Копча и 24 фалчи луга в пределах местечка Сучавы, в направлении границы Тэтэрашов.

46. — 1616 (7124) г. августа 25, Яссы. — Господарь Раду подтверждает сыновьям Вэскана Добренки часть села Балэчени, Сучавского края, с местом для пруда и мельницу, полученную от Продана, Глигория и их сестры Настасии в обмен на поместье в Волчинеце.

47. — 1616 (7125) г. сентября 1, Яссы. — Господарь Раду возвращает Пантократорскому монастырю принадлежавшие покойному Тоадеру Могила села Кобэлия и Глиджени, Сорокского края, и Краиничени, Дорохойского края, конфискованные господарем Стефаном Томша и отданные другим боярам.

48. — <1616 г. сентября 1—1617 г. августа 31> 712<5>. — Господарь Раду подтверждает монастырю <Господарь Арон>, находящемуся на Ясской земле, Цыганов «дарованных господарем Ароном».

49. — <1616 г. сентября 1—1617 г. августа> (7125). — Господарь Раду подтверждает Секулскому монастырю купленное за 50 золотых село Брэтулешти, Нямецкого края.

50. — <1616 г. сентября 1—1617 г. августа 31> (7125). — Пентею из Бучуми отдает постельнику Апостолу поместье в селе Балушешти за то, что он его освобождает от податей и кроме того платит 7 золотых наличными.

51. — <1616 г. сентября 1—1617 г. августа 31> (7125). — Господарь Раду подтверждает армэшелу Драгэилэ из Гэнешти части поместья в Спинени.

52. — <1616 г. сентября 1—1617 г. августа 31> (7125). — Господарь Раду подтверждает третьему логофэту село Албешти на Солонече, а также села Балэбэнешти и Ионэшешти на Рэуте, купленные за 550 золотых уги у Ионашко Строича и его матери Паскалины.

53. — <1616 г. сентября 1—1617 г. августа 31> (7125). — Господарь Раду подтверждает Петре и его жене Малине поместье в пределе Рункула «в Буковине» с мельничным бродом у Динавичи, купленные за 48 лей у Никиты и питара Драгоша из Обуршии.

54. — 1616 (7125) г. сентября 3, Яссы. — Господарь Раду приказывает вэтафам и мытникам Сучавского края не беспокоить налогами села Василе Уреке.

55. — <1616 г.> сентября 4. — Бывший дворник Уреке приказывает Шептешу оставить в покое пчельник дьяка Нениула Мамула, находящийся в пределе Онешти.

56. — 1616 (7125) г. сентября 6, Яссы. — Господарь Раду приказывает Поюна рассудить распрю между Тоадером из Ботешти и Вартиком из-за вотчины в Брудурешти.

57. — 1616 (7125) г. сентября 14, Яссы. — Господарь Раду подтверждает Нямецкому монастырю мельницу на речке Бухалнице с домом и винокурнами, купленными раньше за 100 уги у логофата Некоарэ.

58. — 1616 (7125) г. сентября 14, Яссы. — Господарь Раду подтверждает Нямецкому монастырю село «у устья Жижики».

59. — 1616 (7125) г. сентября 15. — Господарь Раду приказывает чиновникам Фэлчиуского края не взимать податей с крепостных села Гушецей, принадлежащего монастырю св. Савы.

60. — 1616 (7125) г. сентября 15, Яссы. — Господарь Раду уполномочивает монастырь св. Савы в Яссах преследовать и собрать крепостных, бежавших из села Гушешти, Фэлчиуского края.

61. — 1616 (7125) г. сентября 17, Яссы. — Господарь Раду подтверждает Горччу из Михаиаша часть поместья в Теленешти «Оргеевского края», купленную за 41 талер у Чобана.

62. — 1616 (7125) г. сентября 19. — Спатар Ионашко, бывший пыркалаб Нянца, свидетельствует насчет границ поляны Секулского монастыря, находящегося в тяжбе с торговцами местечка Нямец.

63. — 1616 (7125) г. сентября 20, Яссы. — Господарь Раду подтверждает Бисериканскому монастырю, находящемуся в тяжбе с иноками монастыря, расположенного под Чахлау, поляны Биказул, Кырнул и Бисерика.

64. — 1616 (7125) г. сентября 20, Яссы. — Господарь Раду подтверждает дьякам Дрэгушану и Нениулу часть села Онешти с местом для пруда и мельницу, купленную за 30 серебрянных талеров у Одокии, жены питара Влэдики.

65. — 1616 (7125) г. сентября 20, Яссы. — Господарь Раду подтверждает дьяку Нениулу пасеку, дом с садами и поляну в пределах Онештов, купленные за 35 талеров у Одокии, жены питара Влэдики.

66. — 1616 (7125) г. сентября 20, Яссы. — Господарь Раду подтверждает вистерничелу Василе части села Доброслэвешти, теперь называемого Унгураши, купленные за 50 татарских золотых у детей Лупша Стефана и Георгице.

67. — 1616 (7125) г. сентября 22, Яссы. — Господарь Раду подтверждает дьяку Неките, находящемуся в тяжбе с попом Андрушко и дьяком Георге из Долхэшти, мельницу в селе Выртопе.

68. — 1616 (7125) г. сентября 23, Яссы. — Господарь Раду подтверждает Драгомирнскому монастырю дарованные бывшим великим логофатом покойным Лупу Строичем села Дружешти и Тэистрени, Хырлеуского края, Бырсэнешти и Димидени, Дорохойского края, Бороскэуци, Черновицкого края, и селище Гэрбешти на Ситне, Хырлеуского края.

69. — < 1616 г. > сентября 23, Сучава. — Господарь Раду подтверждает села Портарешти и Дружешти великому спатару Симмиону Геука, находящемуся в тяжбе с шолтузом из Бырлада, с Крэчуном и Бэрбосулом.

70. — 1616 (7125) г. сентября 23. — Воит Петру Смилян из Ясс с 12 пыргарями свидетельствуют, что Якоб Фрынкул и его жена Маргита продали за 300

талеров великому дворнику Верхней Земли Никорица дом в Яссах с участком земли и каменным погребом.

71. — <1616 г. сентября 23—1619 г. февраля 9>. — Господарь Раду подтверждает великому дворнику Никоарэ часть села Лехэчени на Берхечи, купленную за 40 талеров у Андроника.

72. — 1616 (7125) г. сентября 24, Яссы. — Господарь Раду подтверждает Секулскому монастырю, находящемуся в тяжбе с местными торговцами, поляны в пределах местечка Нямц.

73. — 1616 (7125) г. сентября 25, Яссы. — Господарь Раду подтверждает Пынтелею части села Футешти, названное Ботешти, купленные за 40 талеров у сыновей Томы Георге и Салавастру.

74. — 1616 (7125) г. сентября 28, Яссы. — Господарь Раду возвращает Агафии, жене вистьера Боула, село Давидени с мельницами, село Фрэтешти, Нямецкой области, и часть, которая будет отмежевана от села Ниспорешти, Сучавского края, так как они являются ее вотчинами и даны ей в приданое.

75. — 1616 (7125) г. сентября 30, Яссы. — Господарь Раду подтверждает Пэнтелею части села Футешти, называемого теперь Ботешти, купленные за 30 талеров у Алекса и Думитру, сыновей Бушкэи и племянников Бушкэи.

76. — 1616 (7125) г. октября 2, Яссы. — Господарь Раду подтверждает бывшему пыркалабу Алексу Мустацэ село Юрчени на Коболте, Соронской области, дарованное матерью Еремии Могила Марией.

77. — 1616 (7125) г. октября 2, Яссы. — Господарь Раду возвращает Боташу и его родственникам село Сидавьку, отобранное насильно бывшим хатманом Балика. Но так как село было утеряно из-за измены, Стефан Томша дарует его великому логофату Белдиману, у которого Ботэш с родственниками выкупил его за четыре лошади.

78. — 1616 (7125) г. октября 3, Яссы. — Господарь Раду приказывает Андрейке из Алмэшени отмежевать от села Выртопа часть дьяка Георге, купленную у Аврамеску и у Букулею.

79. — 1616 (7125) г. октября 9. — Господарь Раду подтверждает Георге и Юрашко Башотэ половину села Попшешти, Нямецкого края, купленную за 100 талеров у Пэтрашко Болдеску.

80. — 1616 (7125) г. октября 10. — Господарь Раду подтверждает старосте Богдану Дрэгуцулу части села Фокшешти на Путье с виноградником и мельничным бродом в гирле Путьи, купленные у Кондре, Прикопие, Круду, Бэтие и других; его купции «были уничтожены, когда его грабили ляхи».

81. — 1616 (7125) г. октября 13, Яссы. — Иордаке, сын бывшего вамеша Симы, продает за 500 венгерских золотых 12 фалч виноградника в Котнари великому дворнику Верхней Земли Никоарэ.

82. — 1616 (7125) г. октября 13. — Монашко Строич выменивает свою отчину в селе Нелипешти на земли других разешей а именно: Грозава, Беряна, Москича и их двоюродных братьев Думитру и Штефана.

83. — 1616 (7125) г. октября 17, Яссы. — Господарь Раду подтверждает постельнику Ионашко Болдеску село Вынэтори, округа Пиетри, которое он утерял из-за предательства бывшего постельника Кирица.

84. — 1616 (7125) г. октября 20, Яссы. — Господарь Раду подтверждает романской митрополии нескольких подневольных цыган.

85. — 1616 (7125) г. октября 26. — Господарь Раду подтверждает бывшему пыркэлабу Игнату Чоголе и бывшему пахарнику Стратулу, находящихся в тяжбе с бывшим старостой Ионашко Кужбэ, половину села Манова, Сорокского края.

86. — 1616 (7125) г. октября 30, Яссы. — Господарь Раду подтверждает великому логофэту Гянге часть села Епурени, купленную у жены бывшего меделничера Георге Теодосии за 4 вола и 2 коров, оцененных в 50 талеров.

87. — <1616> ноября 1, Яссы. — Великий логофэт Гянгя приказывает питару Думитрашко расследовать распрю между дьяком Нениулом и Кондрей Малица из-за пасеки с зимним помещением для пчел и домом.

88. — <1616> ноября 4, Выртоп. — Дьяк из Долгешти Георге Боцул разграничивает мельничные броды Донича и Никиты в селе Выртопе.

89. — 1616 (7125) г. ноября 15, Яссы. — Господарь Раду подтверждает Вэрваре Хачимэндое части села Попени, Дорохойского края, и часть Борэдэчени.

90. — 1616 (7125) г. ноября 25. — Господарь Раду подтверждает племянникам вистиера Главана с племянниками постельника Козьмы Шарпе раздел сел: Шеи, Чорени, Хомичени, Роджиноши, Броштени, Нямецкого края, Сокол, Алчидарул, Сорокского края, Навэрнец, Ясского края, 3 фалчи виноградника в Дялул Негед, 5 фалч в Дялул луй Водэ и 12 семейств цыган.

91. — 1616 (7125) г. ноября 28, Яссы. — Господарь Раду подтверждает монастырю св. Савы в Яссах 2 фалчи виноградника в Хуши, дарованные бывшим дворником и его женой Ангелиной.

92. — 1616 (7125) г. ноября 29, Яссы. — Господарь Раду подтверждает великому вистиеру Константину Рошка село Кишинев, Лэпушнянского округа, купленное за 180 угы у Соломии, жены бывшего дворника Дрэгуша.

93. — 1616 (7125) г. ноября 30. — Сын Пэтрашко Ионашко продает за 40 талеров великому дворнику Думитру Гоя и его жене Кондакии свою вотчину в селе Лэцкани.

94. — 1616 (7125) г. декабря 5, Яссы. — Господарь Раду подтверждает вистерничелу Петря, дочерям Кырстя Марии и Марте, а также другим лицам село Сака, Бакэуского края, так как грамоты, выданные на него господарем Янку «сгорели в доме Антона, когда горели его дома».

95. — 1616 (7125) г. декабря 5. — Василе Богэа жалует Василе Хэбияку часть поместья, находящегося в селе Хлэпешти, Лэпушнянского края.

96. — <1616 г.> декабря 5, Фокшани. — Арват и бывший комис Ион, пыркэлабы Путны, свидетельствуют, что дочь Опри из Дрэгичешти Аксения продала за 50 серебряных талеров Костаке и его жене Марике часть вотчины из Дороги Фурилов до Серета.

97. — 1616 (7125) г. декабря 5, Яссы. — Господарь Раду подтверждает Думитрашко и Тофану, внукам Симиона Сякила, часть села, принадлежащего Бържовени, находящегося в тяжбе с сыновьями Попоця Думитру и его братьями Ионашко и Иля.

98. — 1616 (7125) г. декабря 12. — Господарь Раду подтверждает Галатскому монастырю корчму, которую освобождает от большой подати.

99. — 1616 (7125) г. декабря 15, Яссы. — Господарь Раду подтверждает великому дворнику Никорице вотчину с местом для пруда и мельницы в селе Врăжители на Берхече, купленную за 50 серебряных талеров у Плоскуцана и Тоадера Балцатула.

100. — 1616 (7125) г. декабря 15, Яссы. — Господарь Раду подтверждает великому дворнику Никорице части села Рăдăчинешти на Берхече, купленные за 80 талеров у Обрежа и его родственников.

101. — 1616 (7125) г. декабря 17, Яссы. — Господарь Раду подтверждает Секулскому монастырю мельницу, пасеку с зимним помещением для пчел и несколько крепостных из Тыргу Фрумаса.

102. — 1616 (7125) г. декабря 18. — Дочь господаря Петра Хромого Мария жалует ясскому монастырю св. Савы селище Кудрявенци, рядом с селом Строешти, Хырлăуского края.

103. — 1616 (7125) г. декабря 24. — Господарь Раду подтверждает вистерничелу Матею из Сăкуени часть Сăкуени, купленную за 16 талеров у Гавриила, сына Кăлинии, которую его родственники хотели выкупить.

104. — 1616 (7125) г. декабря 28, Яссы. — Господарь Раду приказывает пыркалабу Нямца Григорие Чолпану поставить на вид бывшему слуджеру Чоголя из Ионăшешти, чтобы он не мешал людям села романского епископства Шеулеци удить рыбу в гирле Сирета.

105. — 1616 (7125) г. декабря 28, Яссы. — Господарь Раду подтверждает романскому епископству луг в пределах села Гыдинци, Романского края.

106. — 1616 (7125) г. декабря 28. — Господарь Раду подтверждает романскому епископству пасеку с ульями в селе Рăкитоаса, Текучского края, дарованную монахом Ионом.

107. — 1617 (7125) г. января 3, Яссы. — Господарь Раду подтверждает романскому епископству села Скеулеци и Богдăнешти, Романского края.

108. — 1617 (7125) г. января 8, Яссы. — Господарь Раду подтверждает великому дворнику Нижней Земли Никоарэ части села Мирени на Перескицу, Тутовского края, купленные у дочери Нягăи из Подени Параски и других лиц.

109. — 1617 (7125) г. января 8, Яссы. — Господарь Раду подтверждает великому вестьеру Рошка поместье в селе Бăичени, Хырлăуского края, купленное за 300 талеров у великого втафа Дорохой Пăтрашко Удря.

110. — 1617 (7125) г. января 9. — Господарь Раду подтверждает Таэлăускому монастырю место в селе Колцешти, захваченное пахарником Бучоком.

111. — 1617 (7125) г. января 10, Яссы. — Господарь Раду подтверждает романскому епископству села Секулеци и Богдăнешти, Романского края, на которые оно обменяло с монахами монастыря Рышка село Бырлешти, Сучавского края, с озером и мельницами.

112. — 1617 (7125) г. января 10, Яссы. — Господарь Раду подтверждает Думитрашку Соломону село Хăмеяни на Тазлăу, Бакауского края, купленное у потомков великого логофэта Строчича.

113. — 1617 (7125) г. января 11, Яссы. — Господарь Раду подтверждает Пэтрашко Удря несколько подневольных цыган, купленных за 40 талеров у дьяка Василия, племянника пыркэлаба Бэински.

114. — 1617 (7125) г. января 12, Яссы. — Господарь Раду подтверждает вистерничелу Плотя, вистерничелу Григорча, стольнику Ионашко и попу Глигорие часть села Кудрешти с местами для мельниц на Бахлуеце, Кырлигэтурской области, купленную за 16 талеров у Николая и его сестры Марии.

115. — 1617 (7125) г. января 12, Яссы. — Господарь Раду подтверждает Агапиевскому монастырю, находящемуся в тяжбе с пыркэлабом Маноле, село Килдешти, Романского края.

116. — 1617 (7125) г. января 13, Яссы. — Сын Урсу из Дрэгоешти Си-мион, сын Фурдюю Урсу, сыновья Обрежие Ларион и Ионашко, сын Панте Тоадер и сын Урсу Яким, все разеши из Дрэгоешти, дают свои части поместья «сколько придется» и «продают крепостных постельника, чтобы заплатить все его подати за один год»... подать в два золотых, с села.

117. — 1617 (7125) г. января 14. — Господарь Раду подтверждает Нямецкому монастырю границы заповедного леса «в горах с полянами, источниками и рекой Бистрицей»....

118. — 1617 (7125) г. января 15. — Господарь Раду подтверждает Антемии, жупанясе бывшего старосты Думитру Ленце, село Хрошауцул и части поместий в селах Боянчини, Дорошауци и Костешти, Черновицкого края, а также в Юркэуци и Вэсэлеу на Днестре.

119. — 1617 (7125) г. января 16, Яссы. — Господарь Раду подтверждает Думитру Бухушу и его сестре Сафте села Вулпашешти, Романского края, Молвата, Оргеевского края, и Цепени, Гигечского края.

120. — 1617 (7125) г. января 16. — Господарь Раду подтверждает бывшему великому ветафу Василе Шептеличу поместье в селе Вэскэуци на Сирете, купленное за 310 талеров у Никоарэ и других лиц.

121. — 1617 (7125) г. января 18. — Господарь Раду подтверждает Димитру Бухушу и его сестре Сафте, дочери пахарника Караймана, села Добричени «у Кэрпиша», Дорохойского края, Гыдинци на Серете и Симинешти на Молдове, Романского края.

122. — 1617 (7125) г. января 20, Яссы. — Господарь Раду подтверждает Ионашко Жоря село Верчешти, Нямецкого края, с местом для пруда, потому что одни из его льготных грамот сгнили в земле, а другие были отобраны господарем Стефаном Томша.

123. — 1617 (7125) г. января 20, Яссы. — Господарь Раду подтверждает часть села Бэйшешти писарю Константину и его брату Кристиану, сыновьям кэмэ-раша Ионашко, находящимся в тяжбе с Ионашко Строичем, сыном бывшего великого логофэта покойного Лупула Строича.

124. — 1617 (7125) г. января 22, Яссы. — Господарь Раду подтверждает Бистрицкому монастырю село Розновул до тех пор, пока княгиня Билэяса, с которой он в тяжбе, не представит своих грамот.

125. — 1617 (7125) г. января 22, Яссы. — Великий логофэт Гянгя, третий логофэт Арсений и другие бояре свидетельствуют о том, как сыновья Петре Чунгула продали писцу Мармуре за 25 талеров часть села Сэкэлени.

126. — 1617 (7125) г. января 24, Яссы. — Господарь Раду подтверждает писцу Мармуре часть села Сэкалени, Васлуйского края, купленную за 25 талеров у сыновей Петра Чунгула и других.

127. — 1617 (7125) г. января 29, Яссы. — Господарь Раду подтверждает портару Думитрашко и его зятю дьяку Димитру третью часть села Хуши на Великом Шомузе, Сучавского края, возвращая деньги бывшему чашнику Бэчоку и его шуринам.

128. — 1617 (7125) г. января 30, Яссы. — Господарь Раду подтверждает дочери пыркэлаба Исака Настасии, жене дьяка Ионашко Ротумпана, половину села Ионэшени, с мельницей на Серете.

129. — 1617 (7125) г. февраля 1, Яссы. — Господарь Раду подтверждает постельнику Ионашко Болдеску село Вышэтори, Нямецкого края, утраченное им во времена господаря Стефана Томша из-за предательства постельника Кирицэ.

130. — 1617 (7125) г. февраля 1, Яссы. — Господарь Раду подтверждает Драготесэ и ее зятю Еремии Мургулецу части сел Вилнешти и Грэурешти, купленные за 50 талеров у пыркэлаба Мэнэилэ, который заложил их вэтафу Гирбеску из Гырбешти и не смог ему вернуть денег.

131. — 1617 (7125) г. февраля 1, Яссы. — Господарь Раду подтверждает яскому духовенству старые привилегии, освобождая его от всех обязательств в отношении себя.

132. — 1617 (7125) г. февраля 2, Яссы. — Господарь Раду подтверждает Ионашко и его брату вистерничелу Пэтрашко место для двух домов в Лэцкани, Сучавского края, купленное у Ионашко, сына Араме, и других.

133. — 1617 (7125) г. февраля 6, Яссы. — Господарь Раду приказывает ударнику Пятры назначить разбор дела между Бистрицким монастырем и княгиней Билэяса относительно села Рознована.

134. — 1617 (7125) г. февраля 9, Яссы. — Господарь Раду уполномочивает Побратский монастырь выстроить слободу в селе Уриешти, Ковурлуйского края.

135. — 1617 (7125) г. февраля 10, Яссы. — Господарь Раду подтверждает старосте Дрэгуцулу Богдану части села Цигэнешти, Текучского края, купленные у сыновей Дрэгуша и других.

136. — 1617 (7125) г. февраля 12, Яссы. — Господарь Раду подтверждает Григорию Коротушко часть села Хэдэрэуци, Хотинского края, на Раховэце.

137. — 1617 (7125) г. февраля 17, Яссы. — Господарь Раду подтверждает Василе Уреке и его жене Магде, дачери хатмана Андрея, село Ферееени и пруд Ляхул, в Хырлэуском крае.

138. — 1617 (7125) г. февраля 19, Яссы. — Господарь Раду подтверждает Галатскому монастырю село Теишори, Хырлэуского края.

139. — 1617 (7125) г. февраля 19, Яссы. — Господарь Раду приказывает чиновникам из Тыргу Фрумуса не трогать мельницу, дом и загон для скота Секулского монастыря, дарованные дворником Могылде, как об этом свидетельствовал бывший великий дворник Уреке.

140. — 1617 (7125) г. февраля 20, Яссы. — Господарь Раду подтверждает Настасии Дэмниенясе село Корни, Нямецкого края, после суда с ее зятьями.

141. — 1617 (7125) г. февраля 20, Яссы. — Господарь Раду подтверждает апроду Томе и его родственникам пустырь, называемый Михайлэшени, Сорокского края, на Кэинари, так как он утерял свои привилегии во времена господаря Стефана Томша, «когда ляхи захватили всю Молдавскую Землю».

142. — 1617 (7125) г. февраля 24. — Ион Гушеилэ из местечка Пятра жертвует Бисериканскому монастырю рощисть вблизи поляны Кырнул.

143. — 1617 (7125) г. февраля 26. — Господарь Раду подтверждает апроду Константину части сел Долхешти и Лиешти на Красне, купленные за 75 талеров у Агапии Самсоной.

144. — 1617 (7125) г. марта 2, Яссы. — Господарь Раду подтверждает Гаврилу Балцатулу и его сестре Гряке части сел Дилцигани, Погэнешти, Кырстешти, Глодени, Хэлмэжени и Стрымба, Тутовского края.

145. — 16<17> (71<25>) г. марта 8, Яссы. — Господарь Раду подтверждает Ионашко, сыну Петря и Пиетраны, дочери Иона Доткула и их родственникам, — все правнуки старого Дземеша, — село Дземешешти с его выселком Туфешти у устья Рэбричоары, Васлуйского края, так как их льготная грамота сгорела в печи, когда в страну пришли ляхи с канцлером.

146. — 1617 (7125) г. марта 8. — Господарь Раду подтверждает Клэмэрашу Иону Потлогу и его родственникам часть села Бодешти, Сорокского края.

147. — 1617 (7125) г. марта 8. — Господарь Раду подтверждает вистерничелу Самоилу и племяннику его вистерничелу Иону, внукам Врынченештов, пасеку в пределах села Дрэджешти, Романского края.

148. — 1617 (7125) г. марта 9. — Господарь Раду подтверждает монастырю Византия место у истоков Великого Визэуцула до границы Рэкиташа.

149. — 1617 (7125) г. марта 12, Яссы. — Господарь Раду подтверждает комишелу Петру часть села Томешти, Кырлигэтурского края, купленную за 60 серебряных талеров у сыновей Игната.

150. — 1617 (7125) г. марта 12, Яссы. — Господарь Раду подтверждает племянникам Исайко и Трлюю часть села Томешти, Кырлигэтурского края.

151. — 1617 (7125) г. марта 12, Яссы. — Господарь Раду подтверждает монастырю св. Савы в Яссах 3 фалчи виноградника на Зайчем Холме в ясских виноградниках, дарованные Маноле Муратом (Мораец) и его женой.

152. — 1617 (7125) г. марта 12, Яссы. — Господарь Раду подтверждает бывшему дворнику глоты Георге Симичанулу части сел Симичени и Бэрбэтешти, Романского края, села Матеуци и Кобэляну с селищами Стодолна и Ецкани на Днестре, Оргеевского края, а также части села Ширкани.

153. — 1617 (7125) г. марта 12, Яссы. — Господарь Раду возвращает великому логофэту Генгя и его зятю великому вистиеру Константину Рошка села Котелева, Санкэуци, Марсинци и Шишкэуци, называемое Нововселица, захваченные пыркэлабом Георге, тестем господаря Еремии.

154. — 1617 (7125) г. марта 12. — Господарь Раду подтверждает великому вистиеру Константину Рошка третью часть села Гындешти, Сучавского края, половину села Онкани, половину селища Турбурени, Хырлауского края, третью часть села Бэичени и село Кишинев, Лэпушнянского края.

155. — <1617 г.> марта 13, Яссы. — Великий логофэт Гянга разбирает распрю между женой бывшего питара Думитрашко и ее зятем дьяком Иордаки и дьяком Няниулу из-за пасеки в пределах Онештов; он признает Няниулу правым.

156. — <1617 г.> марта 15. — Илиана из Войнешти продает за 30 талеров Тудорану из Моташани свою часть поместья в Войнешти, Кырлигэтурского края.

157. — 1617 (7125) г. марта 15. — Господарь Раду подтверждает великому дворнику Никоарэ купчую на несколько сел целиком, а также на части.

158. — 1617 (7125) г. марта 18. — Господарь Раду подтверждает племянникам Влада Шофрака село Шофрэчешти с озером и мельницами в Нямецком крае.

159. — 1617 (7125) г. марта 19, Яссы. — Господарь Раду подтверждает комишелу Георге Боршу покупку частей сел Сочи и Добрулешти на Молдове.

160. — 1617 (7125) г. марта 20, Яссы. — Господарь Раду подтверждает бывшему пырэлабу Лупу части села Мачинэуци, купленные его тестем Чукулом, сыном Поросячи.

161. — 1617 (7125) г. марта 24. — Господарь Раду подтверждает Георге Борся и Пэтрашко Бруту части вотчины в Борени, купленные у бывшего питара Глигорие Маня и других.

162. — 1617 (7125) г. марта 24. — Росподарь Раду возвращает Гоморскому монастырю части села Дерцска, которые были даны покойному логофэту Строичу взамен половины села Бэейшешти на Молдове.

163. — 1617 (7125) г. марта 26, Яссы. — Господарь Раду подтверждает постельнику Ионаке село Столничени с его хуторами Строичени, Влэшиняса и Скумпия, купленные за 450 золотых уги у жены покойного логофэта Строича Паскалиной.

164. — 1617 (7125) г. марта 30, Яссы. — Господарь Раду подтверждает бывшему постельнику Онуфрею Врынчанулу часть села Херця и половину села Лехачени на Пруте, Черновицкого края.

165. — 1617 (7125) г. марта 30, Яссы. — Господарь Раду подтверждает бывшему армашу Стойка поместье в селе Брэдичешти на Красне, Фэлчиуского края, купленное у детей Тома и других.

166. — 1617 (7125) г. апреля 1, Столничени. — Штефан и Андроник из села Грэешти продают за 120 уги вистернику Никоарэ часть села Хэснэшени с мельничным бродом, плодовыми садами и лугами.

167. — 1617 (7125) г. апреля 1. — Господарь Раду подтверждает вистерничелу Матешу Кырлигу, находившемуся в тяжбе с Пэтрашку, часть села Белоджешти.

168. — 1617 (7125) г. апреля 2. — Господарь Раду подтверждает апроду Лупулу, Урсулу и Драга часть села Русени, Хотинского края, с озером и мельницей.

169. — (1617 (7125) г. апреля 3, Яссы. — Господарь Раду приказывает уряднику из местечка Пятра оставить в покое село Верчешти, принадлежащее Ионашке Тора и не включать его в округ Пятры, так как «оно должно относиться к краю».

170. — 1617 (7125) г. апреля 4, Яссы. — Господарь Раду жалует великому армашу Пырвану село Мэришани на Бырладе, за которое получает от него 6 добрых коней.

171. — 1617 (7125) г. апреля 4, Яссы. — Господарь Раду подтверждает Синклитикие, жене бывшего великого дворника Билэи, и ее сыну Ионашко село Рознов с мельничным бродом на Бистрице, купленное у Господаря за 500 татарских золотых и 8 добрых коней.

172. — 167 (7125) г. апреля 6, Яссы. — Господарь Раду подтверждает апроду Делеу вотчину в селе Спэтрешти, отмежеванную бывшим пыркалабом Дубау «от других рэзешей».

173. — 1617 (7125) г. апреля 6. — Господарь Раду подтверждает хотного Тоадеру Дубау плодовый сад Готфтан и части этого же села, купленные у Григорие Хулубей и других.

174. — 1617 (7125) г. апреля 6. — Господарь Раду жалует дворнику порты село Калимани с озерами и мельницами в Нямецком крае.

175. — 1617 (7125) г. апреля 8, Яссы. — Господарь Раду подтверждает бывшему вистьеру Никоарэ Прэжеску села: Хэлэштяни, Тецкани, половину Обочрочени, половину Оничени, часть Буджэтени, селище Шопырленов, села Мирчешти и Ковмешти, половину Пурчелешти, половину Столничени на Серете, половину Брэтиешти, Дубоваду на Пруте, Бэимэчени на Жижии, половину Присэкани на Милетине, Тэпэлужени на Жижии, село Рэнгилешти, Контешти, половину села Блындешти на Жижии, Котова, Висока, Кривчени, половину Козешти, Васиани, Прэжешти, Рэзбойни и часть села Ромынешти.

176. — 1617 (7125) г. апреля 8, Яссы. — Господарь Раду подтверждает Афтимие село Вэрчешти с мельничным бродом на Кракэу и селище Мургучешти, Нямецкого края.

177. — 1617 (7125) г. апреля 8. — Господарь Раду жалует великому армашу Парвану селище Мэришени на Бырладе, за которое получает от него 2 добрых коня.

178. — 1617 (7125) г. апреля 12, Яссы. — Господарь Раду подтверждает второму логофэту Иону Витольту части вотчины в селе Глигорешти с мельничным бродом в устьи Путны, купленные за 100 серебряных талеров у сына Рады Тома, внука старосты Тома Нистора.

179. — 1617 (7125) г. апреля 14, Яссы. — Господарь Раду Михня подтверждает великому стольнику Русулу и его жене Антемии вотчину в Капенеджи и Бокешти на Иткиле, Оргеевского края, с местом для мельницы.

180. — 1617 (7125) г. апреля 14, Яссы. — Господарь Раду подтверждает письмоводителю Небожатко части села Гаурени на Турии, полученные от Гаврила Столника взамен села Толочикани на Пруте.

181. — 1617 (7125) г. апреля 14, Яссы. — Господарь Раду подтверждает бывшему великому вѣтафу виноградник в селе Гушэци, Фэлчиуского края, купленный за 170 талеров у Григорие Брахаша.

182. — 1617 (7125) г. апреля 15, Яссы. — Господарь Раду подтверждает жене логофэта Ллупу Антимии мельничный брод на Рэуте, ниже Старого Оргеева.

183. — 1617 (7125) г. апреля 16, Яссы. — Господарь Раду подтверждает великому дворнику Уреке все унаследованные села, — полученные по дарственной или купленные, — утвержденные прежними господами.

184. — <1617—1622 гг.> апреля 16, Яссы. — Ион Бэрбуца продает пыркалабу Иордаки свою вотчину в селе Бербинчени за лошадь и корову с бычком.

185. — 1617 (7125) г. апреля 20, Яссы. — Господарь Раду подтверждает слуджеру Балшу части села Старые Албешти, Шербанешти, Златэрей, Албешти, Федешти, Джулешти, Чупенги и Кэпотени.

183. — <1617 г. апреля 20—1618 г. марта 20>, Яссы. — Господарь Раду подтверждает дворнику Басканулу части сел Ботешти, Софранеци, Цибанешти, Рэзина, Стоилешти, Крэчунешти, Глодени, Скынтея Вултурешти, Миклаушени, Доброславешти на Бырладе и селище Никорина.

187. — <1617—1619; 1623—1625 гг.> апреля 22. — Господарь Раду подтверждает Тоадеру Корбачи части поместья в селах Томешти, Хэнцешти, Вламнике, Скуташи и Кэрбунешти.

188. — 1617 (7125) г. апреля 30. — Господарь Раду приказывает уряднику из Пестры не удерживать доходов дарэмэнештской мельницы, а людям не препятствовать молоту на мельнице Пынгэрацкого монастыря.

189. — 1617 (7125) г. апреля 30, Яссы. — Господарь Раду приказывает сборщиков налогов из Пятры не обкладывать крепостных 2 сел Немецкого края, принадлежащих Пынгэрацкому монастырю.

190. — 1617 (7125) г. мая 2, Яссы. — Господарь Раду подтверждает монастырю св. Савы в Яссах фалчу виноградника в местечке Яссы, «часть называемую Танга».

191. — 1617 (7125) г. мая 3, Яссы. — Господарь Раду подтверждает Пантократорскому монастырю Тоадера Могила, находящемуся в тягбе с Мэлаем и его рэзешами, половину села Сырби на Башеу.

192. — 1617 (7125) г. мая 4, Яссы. — Господарь Раду приказывает слугам, делающим перепись боярских сел на Днестре, в Оргеевском крае, не беспокоить податями село Устя, принадлежащее Рэчикскому монастырю.

193. — <1617 г.> мая 6, Васлуй. — Васили Бучум и Ионашку Батин свидетельствуют о том, как бывший вэгаф Думитру наклеветал на Тома и его сыновей из Негоешти, что «они съели его зерно» во времена «бегства в Валахию с Господарем Стефаном».

194. — 1617 (7125) г. мая 8, Яссы. — Господарь Раду подтверждает цыган Варваре и ее братьям, детям пыркэлаба Шандрю.

195. — 1617 (7125) г. мая 8. — Дочери попа Иона из Дэнчешти Докия и Антимия обменивают свою часть вотчины в Сэклешти на вотчину Иордаке, Глигорчи, Накуца и Грапины.

196. — 1617 (7125) г. мая 9, Яссы. — Господарь Раду подтверждает бывшему великому вистиеру Никоарэ Прэжеску поместье в селе Хэвнешени, Сучавского края, купленное у внуков Тэлэшмана из села Крэешти, Васлуйского края.

197. — 1617 (7125) г. мая 10. — Ион Тэйлак из Стрэвичени с сыновьями и двоюродными братьями продает за 40 талеров попу Ионашко и Василе из Мэдыржача третью часть половины села Мэдыржача.

198. — 1617 (7125) г. мая 12, Яссы. — Господарь Раду подтверждает письмоводителю Небожатко село Влэдени на Жижии, Хырлэуского края, с мельницами и село Фэурени с озером на Жижии.

199. — <1617—1618 гг.> мая 12. — Хотног Грозав из Нелипешти продает за 12 талеров наличными свою часть поместья в Нелипешти Микулу, сыну Мэлаи из Нелипешти.

200. — <1617—1618 гг.> мая 16, Яссы. — Хатман и пыркэлаб Сучавы Михул приказывает «жудечам» и вѣтафам цыган оставить в покое цыган дьяка Думитру из Костешти.

201. — <1617—1618 гг.> мая 17, Яссы. — Хатман и пыркэлаб Сучавы приказывает «жудечам» и вѣтафам цыган оставить в покое цыган Думитрашко Стефана.

202. — 1617 (7125) г. мая 18, Яссы. — Господарь Раду подтверждает Думитру Штефана цыгана, купленного у Султаны его теткой Грэлоаей, дочерью Мирчои из Валахии.

203. — 1617 (7125) г. мая 20, Хуш. — Хушский епископ Митрофан свидетельствует, что великий дворник Думитру Гоя купил несколько виноградников в Хуши на Холме Дрикула у сына бывшего великого дворника Бэрбои и других.

204. — 1617 (7125) г. мая 20, Яссы. — Ионашко, сын Пэтрашко, продает дворнику Думитру Гоие за 50 талеров 15 земельных участков в Лэцкани, Романского края.

205. — <1617—1618 гг.; 1623—1625 гг.> мая 20. — Господарь Раду подтверждает цыган Константину Яне и письмоводителю Луочу, находящимся в тяжбе с бывшим великим дворником Надэбайко.

206. — 1617 (7125) г. мая 21, Яссы. — Грамота, выданная Господарем Раду, бывшему пыркэлабу Ионашко Билэе для возвращения бежавших из Рознова крепостных.

207. — 1617 (7125) г. мая 24, Яссы. — Господарь Раду подтверждает торговцу Алекса, находящемуся в тяжбе с Патрикие и Кырстя, 2 места для домов в селе Буцкэтени, полученные им по жребью.

208. — 1617 (7125) г. мая 24, Яссы. — Господарь Раду подтверждает Никоарэ Прэжеску части села Хэснэшени, купленные у питэреля Андроника и других.

209. — 1617 (7125) г. мая 25, Яссы. — Господарь Раду подтверждает жене чашника Жоры Симиине и ее сестре Анице раздел их сел и виноградников.

210. — 1617 (7125) г. мая 25. — Господарь Раду подтверждает женскому монастырю «по ту сторону Бистрицы» «часть земли в пределе» села Данешти. Немецкого края.

211. — 1617 (7125) г. мая 26, Яссы. — Господарь Раду подтверждает раздел сел и виноградников Аницы и ее сестры Симины, жены пахарника Жоры.

212. — 1617 (7125) г. мая 29, Тротуш. — Тротушский староста Думитрашко с шолтузом и 12 пыргарями подтверждают Тоадеру Грекулу из Могошешти вотчину в селе Могошешти, купленную за 15 серебряных талеров у Васикии, дочери Бадиула.

213. — 1617 (7125) г. мая 30, Яссы. — Господарь Раду подтверждает Драгомирскому монастырю села Дружешти на Ситне и Тэистрени на Милетине, Хырлауского края, дарованные логофетом Строичем за то, что митрополит Анастасие уплатил великому постельнику Бернату задолженную Строичем сумму.

214. — 1617 (7125) г. мая 30, Яссы. — Господарь Раду подтверждает Драгомирнскому монастырю село Димидяни на Пруте и селище Бырсэнешти у Кэрпишиа, Дорохойского края, дарованные логофэтом Строицем, забранные потом Господарем Штефаном Томша. Митрополит Анастасие выплатил Господарю 200 уги.

215. — 1617 (7125) г. мая 31, Яссы. — Господарь Раду приказывает бывшему дворнику Георге отмежевать поместье бывшего вистьера Никоарэ от села Хэснэшени.

216. — 1617 (7125) г. мая 31. — Марко из Костешти, поп Некица и другие лица свидетельствуют, что дочь Михала Замфира продала за 14 талеров Якобу свое поместье в селе Хицочи.

217. — 1617 (7125) г. июня 2, Яссы. — Господарь Раду подтверждает Драгомирнскому монастырю 8 семейств цыган, дарованных покойным логофэтом Лупулом Строицем.

218. — 1617 (7125) г. июня 2. — Господарь Раду подтверждает Ионашко, сыну логофэта Строича, села Ивэшкани, Верхние Онешти и Нижнее Онешти, Борэсени и Нелипешти, выкупленные за 400 золотых у постельника Берната.

219. — 1617 (7125) г. июня 3, Яссы. — Господарь Раду подтверждает бывшему великому дворнику Надэбайко рощисти «буковника» в пределах сел Сукмезеу, Гэуряна, Мэрвила, Мэрчешти и Хрицешти, обработанные крепостными, цыганами и наемными людьми.

220. — 1617 (7125) г. июня 3, Яссы. — Господарь Раду постановляет, чтобы Штефан из Бахны платил налоги с селом Бахной, а не с Макшинешти.

221. — 1617 (7125) г. июня 6, Сучава. — Симион и Глигорча делят с Стецко и Мнерла свою часть села Литени, оставшуюся от родителей.

222. — 1617 (7125) г. июня 14. — Господарь Раду подтверждает часть вотчины в селе Бояни Илое из Волчинешти, находящейся в тяжбе с ее братом Пэтрашку Стрыга из Попиани.

223. — <1617—1620 гг.> июня 24, Яссы. — Великий логофэт Генгя и великий дворник Никоарэ приказывают Саве и Илизе из Борвешти отмежевать части вотчины в Поени, принадлежащие Тоадеру Маилату от частей Петрилэ.

224. — 1617 (7125) г. июня 26, Яссы. — Господарь Раду подтверждает великому кэмэнару Малкочи дом в Яссах, дарованный Ивдокией, женой Романа.

225. — 1617 (7125) г. июня 30, Яссы. — Господарь Раду подтверждает Соре, дочери Тоадера Гроза, части вотчин в Алексэшти и Фрэнчучи, льготные грамоты на которые «были утеряны тогда, когда разграбили все его имущество».

226. — 1617 (7125) г. юлиб 2, Яссы — Господарь Раду подтверждает Галатскому монастырю села Пиэдени и Плопи, Хырлэуского края, с озерами и мельницами.

227. — 1617 (7125) г. июля 2, Яссы. — Господарь Раду уполномочивает Галатский монастырь собрать глобы и душегубины со всех своих сел.

228. — 1617 (7125) г. июля 2. — Господарь Раду подтверждает Галатскому монастырю села Воровешти, Михэйлешти, Плопи, Кырстешти, Белчешти, Садна и Тэмэшани.

229. — 1617 (7125) г. июля 2, Яссы. — Господарь Раду подтверждает письмоводителю Думитру поместье в селе Тодерешти на Васлуе, купленное за 27 талеров у Брэила Ушуреле.

230. — 1617 (7125) г. июля 3, Яссы. — Господарь Раду подтверждает монастырю св. Савы в Яссах рыбный пруд в селе Гушэеи и право оберегать его от людей из Витолтешти.

231. — 1617 (7125) г. июля 3, Яссы. — Господарь Раду подтверждает жупанясе бывшего армаша Макри, находящейся в тяжбе с Юрашко Драга, село Воловчинци, Хотинского края.

232. — 1617 (7125) г. июля 8, Яссы. — Господарь Раду подтверждает пахарнику Косте Бучоку 2 жребия с крепостными и домами в селе Хынцешти, Сучавского края, купленные за 60 лей у внуков Дрэгэшана.

233. — 1617 (7125) г. июля 8, Яссы. — Господарь Раду разбирает распрю между попом Михаилом из Пашкани и монахами монастыря Рышка из-за парома па Серете и назначает срок для явки свидетелей «до третьего дня после крещения».

234. — <1617 г. июля 8—1618 г. января 6>. — Регистр присяжных, которые присягают, что поп <Михаил> из Пашкани не продавал поместья хатману Балика.

235. — 1617 (7125) г. июля 10, Яссы. — Господарь Раду подтверждает Насте купленное за 8 серебрянных талеров место для пасеки в буковнике Долины Нанко, на Бырладе.

236. — 1617 (7125) г. июля 11, Яссы. — Господарь Раду подтверждает место для монастыря св. Онуфрия «в торговом пределе», пожертвованное попом Михулом из местечка Серет.

237. — 1617 (7125) г. июля 12, Яссы. — Господарь Раду подтверждает ясскому монастырю св. Савы церковь в Котнари, выстроенную старым цыганом Енаке.

238. — 1617 (7125) г. июля 12, Яссы. — Господарь Раду подтверждает бывшему старосте Ончулу Юрашкотичу части поместий, купленные в селах Бо-бешти, Заставна, Толтри, Боянчик и Кэбешти.

239. — 1617 (7125) г. июля 13, Яссы. — Господарь Раду подтверждает Бисериканскому монастырю село Тройцу, Нямецкого края, с мельницами.

240. — <1617 г. — 1618 г.> июля 14. — Мария, дочь господаря Петре посвящает монастырь Глинча с селом Скурулом Галатскому монастырю, ктитором которого был ее отец.

241. — 1617 (7125) г. июля 16, в лагере. — Господарь Раду подтверждает Троицкое село Бисериканскому монастырю, находящемуся в тяжбе с дворником глоты Еремией.

242. — 1617 (7125) г. июля 18, Оргеев. — Пыркэлаб Оргеева размеже-вывает села монастыря Голия: Трэбужани на Рауте, Оксинтия на Днестре и Мэрнэуци.

243. — <1617—1618 гг.> июля 20. — Господарь Раду подтверждает Бисериканскому монастырю село Попчешти на Кракэу, Нямецкого края.

244. — 1617 (7125) г. августа 10, Яссы. — Великий логофэт Гянгя подтверждает логофэту Петре, сыну Томша, часть села Хэнешти, Дорохойского края, купленную у Дрэгущы Гындэоке и ее родственников.

245. — 1617 (7125) г. августа 15, Кивэри. — Господарь Раду подтверждает третьему логофату Лупу пятую часть села Мечикауци на Рэуте, купленную за 50 серебряных талеров у Аны Прооя.

246. — 1617 (7125) г. августа 17, Пиетрос ул. — Господарь Раду подтверждает великому ханзару Ионашко часть села Душешти, купленную за 52 серебряных талера у Исака Чиорта.

247. — 1617 (7125) г. августа 19, Яссы. — Жена пыркалаба Кристина свидетельствует, что получила от Григоре из Вишновэца 18 уги (30 талеров) за село Пэлтиниш.

248. — <1619 г. после августа 19> Хотин. — Жена пыркалаба Кристина свидетельствует, что получила 50 талеров от Григоре и Билага за проданное им село Пэлтиниш с тем, что позже будет выплачена и оставшаяся сумма.

249. — 1617 (7125) г. августа 20, Яссы. — Господарь Раду приказывает пыркалабам Нямца оставить в покое луга, называемые Поляна Цолича, Саска и Рэкига, которыми они владеют незаконно и которые принадлежат Секулскому монастырю.

250. — 1617 (7125) г. августа 20, Бырлад. — Бырладские урядники Василе Тэлмачи и Глигорие Дохончан с шолтузом и 12 пыргарями подтверждают Константину, сыну пыркалаба Крецула, часть села Мохорыци, купленную у Шарпе, сына Тоадера Богза.

251. — <1617 г. сентября 1 — 1618 г. августа 31> 7126. — Господарь Раду подтверждает Василе Бучуму и его братьям, сыновьям дворника Бучума, части села Галешешти, на Рэкэгау, в Адьюдском крае, с местами для 2 мельниц, купленные у сыновей пыркалаба Дангу Хуря, а также купчие на села Хоржэшти, Нанешти и Илотешти.

252. — <1617 г. сентября 1 — 1618 г. августа 31> 7126. — Господарь Раду поручает бывшему комису Корою доставить обратно бежавших из его села Колфошени крепостных.

253. — 1617 (7126) г. сентября 4, Яссы. — Господарь Раду подтверждает великому дворнику Никоарэ части сел Бикани и Балосинешти, на Смиле, купленные за 50 уги у Игната.

254. — 1617 (7126) г. сентября 15, Шептиличани. — Господарь Раду подтверждает письмоводителю Думитру вотчину Тома в селе Негоешти взамен зерна, которым Тома воспользовался вместе со своими сыновьями.

255. — 1617 (7126) г. сентября 26, Яссы. — Господарь Раду подтверждает письмоводителю Думитру, находящемуся в тяжбе с Тома и его сыновьями, части села Негоешти, так как они забрали у него 40 улей, 2 бочки вина и зерно, когда в страну пришли ляхи «и вся страна бежала в леса».

256. — 1617 (7126) г. октября 10, Яссы. — Господарь Раду приказывает великим вэафам Бакэу воспрепятствовать жене сына Ангела Лупу беспокоить бывшего старосту Ончула Юрашковича из-за виноградника, купленного бывшим дворником Орэшулом за 240 уги у Ангела.

257. — 1617 (7126) г. октября 12. — Господарь Раду подтверждает Ончулу Юрашковичу вотчину и двух его крепостных из села Баинци, Сучавского края, с тем чтобы Юрашко Драча не имел никакого отношения к его крепостным.

258. — 1617 (7126) г. октября 14, Яссы. — Господарь Раду подтверждает монастырю св. Савы села Бэйчени и Кэрэулешти, Романского края, пожертвованные Лупулом Драготэ и Тоадером Франга.

259. — 1617 (7126) г. октября 15, Яссы. — Господарь Раду подтверждает великому дворнику Никоарэ село Юрчани на Коболте, Сорокского края, купленное за 500 талеров у пыркэлаба Александра Мустьяэ.

260. — 1617 (7126) г. октября 18, Яссы. — Господарь Раду освобождает на 3 года от податей всех селящихся в селе Маня, Сорокского края, принадлежавшем покойному вистиернику Зота.

261. — 1617 (7126) г. октября 20, Дорохой. — Тудосие и Докия Чурка, дочери Романа Кукоранула, продают великому дворнику Никоарэ и Тудосие за 600 серебряных талеров село Кукорени и половину селища Лоешти, Хырлэуского края.

262. — 1617 (7126) г. октября 20, Яссы. — Господарь Раду подтверждает третьему логофэту Лупу и Антимии мельничный брод в селе Мэчикэуци, грамота на который была украдена во время его ограбления.

263. — 1617 (7126) г. октября 22. — Андрей и Кондря из Мэзнэешти продают Иону Хэмеянулу за 2 талера место в верхней Пятре, рядом с Чернулом.

264. — 1617 (7126) г. ноября 3, Яссы. — Господарь Раду приказывает мытникам из Рени не взимать у Галатского монастыря рыбную пошлину с озера Кавула, так как эта пошлина принадлежала монастырю «из покоя веку».

265. — 1617 (7126) г. ноября 4. — Тудосие и Мэриан уплачивают долг, числившийся за помещьем Минчелула из-за убийства человека их братьями, покинувшими помещье.

266. — 1617 (7126) г. ноября 10, Яссы. — Господарь Раду подтверждает ветафу Петрикэ часть вотчины в селе Флоринтешти, дарованную Агафией на поминовение ее души.

267. — 1617 (7126) г. ноября 11, Яссы. — Господарь Раду подтверждает мельницу Марко из Клипичешти в Клипичешти.

268. — 1617 (7126) г. ноября 14, Яссы. — Господарь Раду приказывает галацким пыркэлабам и вამешам дать Побратскому монастырю всю рыбу, пойманную их людьми в озере Белеуле и на Пруте, вверх до Трифешти.

269. — 1617 (7126) г. ноября 18, Яссы. — Господарь Раду пишет пыркэлабам Нямца, чтобы они заставили Лупула из Урекени выдать уряднику из Кымпу-Лунга Тоадеру Дубэу купчую на его части вотчины в Антэлешти.

270. — 1617 (7126) г. ноября 22. — Господарь Раду подтверждает спатару Симиону и его брату спатару Дэмиану часть села Верхнее Пипирчени, Оргеевского края, купленную за 62 талера у дочери Буздугана Аны, внучки Томши Пиперчиу.

271. — 1617 (7126) г. ноября 28, Яссы. — Господарь Раду приказывает апроду из Попешти Лупу расследовать распрю между апродом Андреем с попом Гонця и Савой из Нисторени «из-за убитого человека, который был найден в пределах Мэнештов».

272. — 1617 (7126) г. декабря 7. — Показания, данные людьми Оргеевского края относительно мельничного брода села Мэчикэуци, который принадлежал Поросячи и его братьям «с тех пор как это село было заселено Господарем Александром и Господарем Стефаном».

273. — 1617 (7126) г. декабря 9, Яссы. — Господарь Раду приказывает чиновникам Немецкого края не трогать селище Бистрицкого монастыря, которое «записано со стражей», так как «там нет никого».

274. — 1617 (7126) г. декабря 9, Яссы. — Господарь Раду подтверждает Кристине, жене покойного пыркалаба Бузула, виноградники, купленные у Захария в селе Солтанешти, Ясского края.

275. — 1617 (7126) г. декабря 15, Яссы. — Господарь Раду подтверждает кэмарашу Панэ части поместья Петриманешти, купленные за 80 венгерских золотых у Глигорчи и его братьев.

276. — 1617 (7126) г. декабря 21, Яссы. — Господарь Раду подтверждает великому дворнику Никоарэ 12 фалч виноградника в Котнари, купленные за 500 золотых у Иордане, сына бывшего вамеша Семы.

277. — 1617 (7126) г. декабря 24, Яссы. — Господарь Раду судит апрода Тома из Михэилэшени с Петря и его людьми из-за «столбов, находящихся в двух селах на Кэинаре, Сорокского края, между Попешти и Михэилэшени», вынося приговор в пользу Тома, который присягал с 24 присяжными.

278. — 1618 (7126) г. января 8. — Пыркалаб Андрей Стэниславич продает постельнику Томе и его брату Иордану селище на Кракэу, Немецкого края.

279. — 1618 (7126) г. января 10. — Господарь Раду подтверждает Гоморскому монастырю части села Дерцска, дарованные Ионашко Строичем.

280. — 1618 (7126) г. января 11, Яссы. — Господарь Раду подтверждает Некулау и его людям, находящимся в тяжбе с Дингой и его племянником Василе, село Молдова.

281. — 1618 (7126) г. января 14, Яссы. — Господарь Раду подтверждает третьему логофэту Лупу, находящемуся в тяжбе с Романом, Тоадером и его родственниками, мельничный брод в Мэчунэици.

282. — 1618 (7126) г. января 19, Оргеев. — Господарь Раду уполномочивает монастырь Рычика защищать свои пашни в селе Остилия, Оргеевского края.

283. — 1618 (7126) г. января 28, Яссы. — Господарь Раду подтверждает уряднику Пятры Томе и его брату апроду Иордане селище Кэучилешти на Кракове, Немецкого края.

284. — 1618 (7126) г. января 30, Яссы. — Господарь Раду подтверждает вэтагу Петре Чехану купчи на селище Страхоешти, часть села Марэцей и часть села Рэи, Васлуйского округа.

285. — 1618 (7126) г. февраля 1, Яссы. — Господарь Раду подтверждает Ефриму часть вотчины в селе Могошешти и половину мельничного брода, купленные им во времена господаря Еремии Могилы.

286. — 1618 (7126) г. февраля 8, Яссы. — Господарь Раду подтверждает великому дворнику Никоарэ купчи на части сел Балэсинешти и Бикани на Смиле, Тутовского края.

287. — 1618 (7126) г. февраля 9, Яссы. — Господарь Раду освобождает от всех обязательств людей, которые поселятся в слободе Плопи, Хырлауского края, принадлежащей Галатскому монастырю.

288. — 1618 (7126) г. февраля 10, Яссы. — Господарь Раду подтверждает третьему логофату Лупу 2 1/2 фалчи виноградника в Хуши на холме Дрикула, купленные за 200 талеров у попа Нениула.

289. — 1618 (7126) г. февраля 10, Яссы. — Господарь Раду подтверждает пахарничелу Нистору части вотчины в селах Федкэуци и Новоселка, Хотинского округа, купленные у Селяяна и Олены.

290. — 1618 (7126) г. февраля 12, Яссы. — Господарь Раду приказывает мытникам Сучавы и Нянца не притеснять крепостных Побратского монастыря и не вабирать у них скот за других людей и другие села.

291. — 1618 (7126) г. февраля 12, Тырговиште. — Господарь Гаврил Могила жалует яскому монастырю Балика село Хечул, Сорокского края.

292. — 1618 (7126) г. февраля 18, Черновицы. — Ионашко Строич продает своему крестнику Гаврилашко село Бачикауци, Хотинского округа, за 300 талеров наличными, из которых 100 он получил во времена Стефана Томша.

293. — 1618 (7126) г. февраля 24, Яссы. — Господарь Раду подтверждает мелелничеру Драгану части вотчины в Фрынчешти на Бахлуе, Кырлигэтурского края, купленные у Грозава и Мэрики.

294. — 1618 (7126) г. февраля 25, Яссы. — Господарь Раду подтверждает вистиеру Тоадеру Онилэ части, купленные в селе Бериндешти, Васлуйского края.

295. — 1618 (7126) г. февраля 25. — Великий логофат Гянгя, второй логофат Арсение, логофат Таутул и другие бояре свидетельствуют, что Ника Драбон из Тулешти подарил письмоводителю Фоца и его жене Марии место для пасеки с землей в пределах села Миклешти.

296. — 1618 (7126) г. марта 2, Яссы. — Господарь Раду подтверждает дворнику Думитру Гоя части села Шендрешти, Стэнчешти и Фрацешти.

297. — 1618 (7126) г. марта 5. — Господарь Раду подтверждает Патрашко Удре купции на части села Орэшени, Хырлауского края, части селища Джуркэшени, навываемого Буээни и на виноградник Скимбени на Хырлау.

298. — 1618 (7126) г. марта 6, Яссы. — Господарь Раду приказывает Ионашко из Гэрчани разобрать распрю из-за частей поместья между Дрэготясой из Гырбешти и Кивулом из Вилнешти.

299. — 1618 (7126) г. марта 7. — Великий армаш Нестор Пырван с женой Ангелиной заключают с Тэзлауским монастырем следующий договор: монастырь им уступает селище Остапчени на Бистрице, на котором они выстроят «мельницы, дома, село с крепостными и другие нужные им постройки, которыми они будут пользоваться пожизненно», а после их смерти село останется монастырю.

300. — 1618 (7126) г. марта 8, Яссы. — Господарь Раду подтверждает письмоводителю Небожатко часть села Екушани, Сучавского края, выкупленное за 42 талера у жены Горча Удря Тодосии и его сыновей.

301. — 1618 (7126) г. марта 9, Яссы. — Господарь Раду подтверждает жене дворника Билэя Синклитикие и ее сыну Ионашко подаренных и купленных цыган.

302. — 1618 (7126) г. марта 12, Яссы. — Господарь Раду подтверждает Ясскому монастырю св. Савы село Кудрявинци, Хэрлауского края, которое ему теперь пожертвовала Мария, дочь Господаря Петра (Хромого).

303. — 1618 (7126) г. марта 13, Яссы. — Господарь Раду подтверждает бывшему митрополиту Анастасие Кримка цыган.

304. — 1618 (7126) г. марта 14, Яссы. — Господарь Раду подтверждает Бисериканскому монастырю село Тройцу, половину села Орбика и три поляны, «где церковь Иова, поляна Кырнул и Биказул».

305. — <1618 г.> марта 16, Яссы. — Господарь Раду подтверждает дворнику Нижней Земли Никоарэ купчую на село Юрчени на Коболте, Сорокского округа, части села Белэсинешти на Смиле, Бикани, Тутовского края, и 12 фалч виноградника в Котнари на холме Пископула.

306. — 1618 (7126) г. марта 20, Яссы. — <Господарь Раду> подтверждает дворнику Томе селище Каучелешти на Кракэу, Нямецкого края, принадлежавшее вистернику Боулу, и селище в Кырлигэтурском округе.

307. — 1618 (7126) г. марта 20, Яссы. — Господарь Раду подтверждает великому логофэту Ионашко Генгя купчи на села: Паркова, Ясского края, Зудубровка, Рогозна, Ленцешти, Костешти, Чернешти и Рошкани.

308. — 1618 (7126) г. марта 21. — Господарь Раду подтверждает сыновьям Бучума поместья в селах Гэлэшешти, Нэнешти, Горджешти и Отешти, Адбюдского края.

309. — 1618 (7126) г. марта 22, Яссы. — Господарь Раду подтверждает питарелу Думитру Хэгулу и его брату части поместья в Башани на Турии, Ясского края, купленные за 80 талеров у столничела Ионашко.

310. — 1618 (7126) г. марта 26, Яссы. — Господарь Раду Михня посвящает Галатский монастырь церкви св. Гроба в Ерусалиме с озерами, мельницами, виноградниками, пасеками, ульями и цыганами.

311. — 1618 (7126) г. марта 26, Яссы. — Господарь Раду подтверждает дворнику Еремии мельничный брод на Пруте в селе Шукани, купленный за 10 золотых у спэтара Василе.

312. — 1618 (7126) г. марта 28, Яссы. — Господарь Раду подтверждает великому дворнику Нижней Земли купчую на села Плоскэрени, Аврэмени, Бэбулешти и селище Навырнеци.

313. — 1618 (7126) г. марта 30, Яссы. — Господарь Раду жалует бывшему кэмэрашу Кондре селище Шивица на Пруте, Ковурлуйского края, получая от него и 300 уги.

314. — 1618 (7126) г. апреля 1, Яссы. — Господарь Раду подтверждает кошьеносу Обрежие части села Гриешти на Саковэце, купленные за 50 талеров у Фрэсины, дочери Соры.

315. — 1618 (7126) г. апреля 1, Яссы. — Господарь Раду уполномочивает кэмэраша Кондрю, урядников и ветэманов привести чужих людей в селище Шивицу, освободив их на пять лет от податей.

316. — 1618 (7126) г. апреля 2, Яссы. — Господарь Раду подтверждает Драгомирнскому монастырю село Флэмынзи, Хырлэуского края, грамота на которое сгнила в одном потайном месте.

317. — 1618 (7126) г. апреля 2, Яссы. — Господарь Раду подтверждает Драгомирнскому монастырю село Добрэнауци, Сучавского края.

318. — <1618> г. апреля 7, Яссы. — Господарь Раду подтверждает монастырю св. Николая <Арон Вода> в Ясской Земле села Никорешти, Журов, Силичикани и Аверешти. В то же время постановляет, чтобы этот монастырь остался румынским монахам, а сербские монахи, пришедшие из Афонского монастыря Зограф, были изгнаны.

319. — 1618 (7126) г. апреля 10, Тодерешти. — Поп Симион из Тодерешти, комис Ионашко и другие свидетельствуют о том, как Ионашко, Мария и их родственники продали Драгушану за 15 талеров свои части вотчины в селе Тодерешти.

320. — 1618 (7126) г. апреля 12. — Господарь Раду приказывает хушским чиновникам оставить под попечительством хушского епископства поместья Рышешти, Хрубени и 5 других.

321. — 1618 (7126) г. апреля 15, Яссы. — Господарь Раду подтверждает Солкскому монастырю села Фэрэоани, Кэжвени, Солка, Чорсачи, Броштени, Лэмашани, Ступка, Брадеуци, Устилия, Стэнилешти, Юбанешти, Подолени, Мынастирени, Костешти, Драгэнешти, Крэничешти, Ванчикэуци, Прэлишани, 2 фалчи виноградника в Котнари и цыган.

322. — 1618 (7126) г. апреля 15, Яссы. — Господарь Раду подтверждает дьяку Глигорие Блендя из Михэешти, Сучавского края, село Плотунешти, Кырлягэтурского края.

323. — 1618 (7126) г. апреля 17, Яссы. — Великий постельник Бернат жертвует Секулскому монастырю села Бериндешти и Сэбоани, Романского края, полюбленные им от своего дяди постельника Брута.

324. — 1618 (7126) г. апреля 17, Яссы. — Господарь Раду подтверждает письмоводителю Думитру часть вотчины в селе Продэнешти, называемом Лиешти, купленную за 50 талеров у Циганки, дочери Занхирь.

325. — 1618 (7126) г. апреля 18, Яссы. — Господарь Раду подтверждает третьему логофэту Лупу часть села Мачикэуци, купленную за 50 талеров у Хилимона и его родственников, наследников столника Поросечи.

326. — 1618 (7126) г. апреля 27, Яссы. — Дьяк Тоадер из Стэнислэвешти и другие свидетельствуют, что дьяк Тоадер и его родственники продали за 24 талера вистерничелу Василие свои части вотчины в селе Унгураши, называемом раньше Доброслэвешти.

327. — 1618 (7126) г. апреля 29, Яссы. — Господарь Раду возвращает торговцам из местечка Серета участок земли в пределах местечка, который был захвачен бывшим слуджером Юрашко Драга.

328. — 1618 (7126) г. апреля 30, Яссы. — Господарь Раду разрешает постельнику Енакие платить ежегодно лишь по 100 талеров за пожалованную ему слободу села Скумния, Ясского края.

329. — 1618 (7126) г. мая 5, Яссы. — Господарь Раду подтверждает бывшему дворнику Бэяну и сыновьям Хухули раздел цыган, унаследованных ими от Хухули.

330. — 1618 (7126) г. май 6, Яссы. — Господарь Раду подтверждает меделничеру Маноле, находящемуся в тяжбе с монахами Секулского монастыря и сыновьями покойного дворника Уреке, село Екушани.

831. — 1618 (7126) г. мая 11, Яссы. — Господарь Раду подтверждает вистерничелу Костулу часть села Татомирешти, купленную у сына Флории Антоия за 55 талеров.

832. — 1618 (7126) г. мая 12, Яссы. — Господарь Раду подтверждает дьяку Миерауца и пыркалабу Апостолу цыган, унаследованных от их отца армаша Никоара.

833. — 1618 (7126) г. мая 15, Яссы. — Господарь Раду подтверждает бывшему вистиеру Никоара Пражескулу несколько семейств цыган, унаследованных от его тестя постельника Ивула.

834. — 1618 (7126) г. мая 16, Яссы. — Господарь Раду подтверждает меделничеру Симиону Капша часть селища Джамени с прудом и село Кырлигатури, купленное за 70 талеров у сына Джаманула Тоадера.

835. — 1618 (7126) г. мая 29, Яссы. — Великий постельник Бернат продает дворнику Думитру Гоя село Ленкушани, Романского края, которое хотел купить пыркалаб Маноле у чашника Бенетика и, давши задаток в 56 уги, не смог выплатить всей суммы.

836. — 1618 (7126) г. мая 31. — Марку из Костешти и дьяк Крецул свидетельствуют, что Замфира продала за 14 талеров Якобу свою часть вотчины в Хицочи.

837. — 1618 (7126) г. июня 16, Яссы. — Господарь Раду в третий раз приказывает сборщикам душегубин Фалчиуского края не требовать уплаты душегубин с сел Хушского епископства.

838. — 1618 (7126) г. июня 23. — Питар Тоадер Дерзка продает Гоморскому монастырю за 60 талеров часть поместья в селе Дерска.

839. — 1618 (7126) г. июня 26. — Захарка продает за 60 талеров Гоморскому монастырю свою часть поместья в селе Дерска.

840. — 1618 (7126) г. июля 1, Яссы. — Господарь Раду подтверждает великому дворнику Думитру Гое село Екушани, Романского края, купленное за 250 уги у меделничера Маноле.

841. — 1618 (7126) г. июля 1, Яссы. — Господарь Раду подтверждает дьяку из Романешти Даниле пасеку в Бутунешти, купленную у попа Симиона из Тодерешти.

842. — 1618 (7126) г. июля 2. — Господарь Раду подтверждает Гоморскому монастырю части поместья в селе Дерска, купленные за 80 ляшских талеров у питара Тоадера Дерска и Захарка.

843. — 1618 (7126) г. июля 10, Яссы. — Господарь Раду Михня подтверждает Галатскому монастырю пруд и мельницы, находящиеся вблизи монастыря.

844. — 1618 (7126) г. июля 12, Яссы. — Господарь Раду жалует попу Ионашку господарской церкви св. Прасковьи в местечке Пятра 16 фалч сенокоса «Между Вадури» в Думбравэ.

845. — 1618 (7126) г. июля 12, Галата. — Господарь Раду разрешает спор между сыном Кандакии Тэнасе и Кондря из-за 40 талеров, которые Кондря был должен Тэнасе.

346. — 1618 (7126) г. июля 20 — Игумен Исаия из монастыря Арона свидетельствует, что Ана Мустецоае подарила монастырю господаря Арона пасеку с плодовыми деревьями.

347. — 1618 (7126) г. июля 24, Галатский монастырь. — Господарь Раду подтверждает Солкскому монастырю, находящемуся в тяжбе с бывшим спэтаром Кэрстианом, село Лэмэшани, находившееся в окружности Сучавской крепости, находя жалобу последнего необоснованной.

348. — <1618—1620 гг.> августа 2, Бырлад. — Великий дворник Костя Бэчок выдает Дрэгуцулу из Билцигани грамоту на владение вотчиной Буници в Коджени.

349. — 1618 г. > августа 3, Яссы. — Дочь Трофаны Настасья продает дьякам Нениулу и Дрэгушану свою часть вотчины в селе Джемени, называвшемся Рошиори, Кырлигэтурского края.

350. — 1618 (7126) г. августа 5. — Господарь Раду подтверждает Ионашко Капота и другим мельничный брод в селе Хотчешти, Васлуйского края, после распри с Петром, Цыганом и Крецулом.

351. — 1618 (7126) г. августа 6, Тодерешти. — Дочь Трофаны Буска и ее родственники продают за 56 талеров дьякам Дрэгушану и Нениулу свою часть в селе Рошиори, Кырлигэтурского края.

352. — 1618 (7126) г. августа 7, Яссы. — Господарь Раду подтверждает Василе Боля и Анице села Бэилешти, Рэтези, Мэрэцэи, Пригорчени и Такмэнешти, Васлуйского края.

353. — 1618 (7126) г. августа 10, Яссы. — Господарь Раду приказывает пьркэлабам Фэлчиуского края расследовать, имеют ли Витолтешти вотчину в селе Гупецеи, принадлежащем монастырю св. Савы, откуда они снимают десятину «хлэба». В противном случае они должны дать глобу в 12 волов и отправить их на господарский двор.

354. — 1618 (7126) г. августа 12, Табэра. — Господарь Раду подтверждает вэафу Петре Чехану части поместья в селе Фыстычи, купленные за 139 серебрянных талеров у Аны Гэдоэ и у сыновей Соломона из Сакалуша.

355. — 1618 (7126) г. августа 18, Яссы. — Господарь Раду приказывает пьркэлабам Нямца расследовать тяжбу между Секулским и Нямецким монастырями из-за мельницы в селе Тэрцешти.

356. — <1618 г. сентября 1—1619 г. июля 31> 7127. — Глигорча Млиновский одалживает у Никоарэ Прэжеску 30 золотых и закладывает свою часть села Хэснешени до ее отмеживания для продажи.

357. — <1618 г. сентября 1—1619 г. августа 31> 7127. — Жена покойного постельника Иорги Екатерина дарует Секулскому монастырю за упокой души ее мужа виноградник и два мельничных брода в селе Тырговеци на реке Пунта.

358. — 1618 (7127) г. сентября 14, Тигина. — Господарь Раду приказывает урядникам и вэтаманам из Шерпени разыскать Истрати и Касиана из Шерпени, укравших 2 лошадей у бывшего комиса Коруою Константина, отправив их связанными господарю.

359. — <1618 г. сентября — 1619 г. февраля> 20, 7127, Яссы. — Господарь Раду подтверждает Марике, находящейся в тяжбе с ее братом Исаком, поместье в Пичиорогани.

360. — 1618 (7127) г. октября 10, Котнари. — Великий чашник Михаил Фуртуна и логофэт Арсение показывают, что Мирон и Пётрашку Болдескул признают долг в 100 талеров старика Ленце Врынчиясе и не имея возможности его выплатить дают ей в пожизненное пользование 2 фалчи виноградника в Дялул луй Вода.

361. — 1618 (7127) г. ноябрь 6. — Господарь Раду подтверждает монастырю осподаря Арона цыган из окрестностей Ясс, дарованных господами Петру и Ароном.

362. — 1618 (7127) г. ноября 12, Яссы. — Господарь Раду подтверждает монастырю господаря Арона села Аверешти, Джуров и Никорешти. Урядники же из Пятры не должны включать села в торговые округа и забирать клучерских слуг для сбора десятины капусты, конопляного семени или гороха.

363. — 1618 (7127) г. ноября 12, Монастырь Господаря Арона. — Господарь Раду приказывает урядникам местечка Пятра не устраивать ярморок в селах Аверешти, Джирове и Никорешти, принадлежащих монастырю господаря Арона и не докучать клучерским слугам сбором десятины с капусты, конопляного семени или гороха.

364. — 1618 (7127) г. ноября 16, Яссы. — Господарь Раду жалует монастырю господаря Арона $\frac{1}{4}$ фалчи виноградника в Котнари, купленные у Константина Челеби, получившего их в наследство от своего дяди с материнской стороны, бывшего постельника Думитраке.

365. — 1618 (7127) г. ноября 18, Яссы. — Господарь Раду приказывает сборщикам податей Ясского края не беспокоить села Фалфоешти и Мындзешти Галатского монастыря, забирая скот за долги других сел.

366. — 1618 (7127) г. ноября 18, Яссы. — Господарь Раду приказывает пыркэлабам Нянца отобрать у писца Лупула грамоту на село Антэлешти и передать ее дворнику Тоадеру Дубэу.

367. — 1618 (7127) г. ноября 19, Яссы. — Господарь Раду уполномочивает монахов Секулского монастыря владеть заповедным лесом, у тех же, кто будет пойман в лесу, отбирать все находящееся при них, «пыркэлабам же дается право на взимание с них глоб».

368. — 1618 (7127) г. ноября 22, Яссы. — Господарь Раду подтверждает великому дворнику Никоарэ село Чокорэни и селище Лоешти, купленные за 1200 талеров у сыновей Кристи Кукорянула Гиорги и Исака и у дочерей Романа Кукорянула Тудоски и Одокии.

369. — 1618 (7127) г. декабря 14, Яссы. — Господарь Раду подтверждает великому стольнику Никулаки вотчину в селе Сырби часть бывшего пыркэлаба Чокэрлие, за долг в 60 уги своему тестю, бывшему вистиеру Боулу.

370. — 1618 (7127) г. декабря 17. — Господарь Раду подтверждает ясскому монастырю Балики место вблизи монастыря с намеченными границами — ручьем Галата и Четэуей.

371. — 1619 (7127) г. января, Яссы. — Господарь Раду подтверждает великому дворнику Тудосии Никорице село Ширэуци на Пруте, 2 фалчи виноградника в Дялул Поркулуй и кольцо, данное его свекровью, женой пыркэлаба Кэратыной.

872. — 1619 (7127) г. января 8. — Господарь Раду подтверждает одному боярину и попу Корначи части села Дерсака, Дорохойского края, выкупленные у Ионашко Строица.

873. — 1619 (7127) г. января 8. — Пыркэлаб Андрей Станиславич продает постельнику Тома селище Каучелешти, Нямецкого края, за 100 золотых, 4 лошадей и 50 овец.

874. — 1619 (7127) г. января 9, Яссы. — Господарь Раду подтверждает апроду участок земли по жребию и дом в селе Спэтарешти, купленный за 20 талеров у Димиана из Думбравицы.

875. — 1619 (7127) г. января 9, Яссы. — Господарь Раду приказывает десятникам ульев, Хырлауского края, не занимать десятины с пчельника Нямецкого монастыря, так как «десятина никогда не ваималась» с монастырей.

876. — 1619 (7127) г. января 14, Яссы. — Господарь Раду подтверждает бывшему пыркэлабу Иону Петриулу купленные части сел Гицивоешти и Делени Чоланешти, Фэлфиуского края.

877. — 1619 (7127) г. января 16. — Господарь Раду подтверждает Секулскому монастырю село Владени, дарованное Константином Бочуком.

878. — 1619 (7127) г. января 18, Яссы. — Господарь Раду освобождает от податей село Шивица, Ковурлуйского края, великого мыггника Конди, с условием, чтобы он выплачивал ежегодно по 100 венгерских золотых.

879. — 1619 (7127) г. января 21, Яссы. — Господарь Раду подтверждает бывшему пыркэлабу Еремия место для дома в селе Потлоджени, Нямецкого края, выкупленное у великого стольника Николаки, зятя бывшего вистиера Боула.

880. — 1619 (7127) г. января 23, Яссы. — Господарь Раду приказывает великому логофэту Генгя и бывшему старосте Иончулу расследовать тяжбу между чиновниками с купцами города Черновицы и сыновьями Кракалау из-за места, захваченного ими на границе местечка Черновицы.

881. — 1619 (7127) г. февраля 1, Яссы. — Господарь Раду подтверждает Архиру из Бырлада мельничный брод с местом для пашни и местом для виноградника, все это купленное у Ефрима за 600 татарских злотов.

882. — 1619 (7127) г. февраля 6, Яссы. — Господарь Раду возвращает дворнику Драготэ село Тарасова, конфискованное господарем Стефаном Томша, «за вину его брата вистиера Боула».

883. — 1619 (7127) г. февраля 7, Роман. — Господарь Раду подтверждает Бистрицкому монастырю пределы заповедного леса.

884. — 1619 (7127) г. февраля 9, Яссы. — Господарь Раду подтверждает великому спэтару Георге селище Сэкалэшешти на Тополице и мельничный брод в Нямецком крае.

885. — 1619 (7127) г. февраля 12, Столничени. — Жупаняса Кэлдэруша Руска продает за 130 золотых сыну Григорию Ифриму половину села Влэичени.

886. — <1619 г.> марта 7, Яссы. — Константин Чоголе и логофэт Пэтарашко Чоголе со своими родственниками дают Ионашко Кыржану за долг девушку-цыганку.

887. — 1619 (7127) г. апреля 5. — Крецу из Кодрешти продает Думитру за 15 талеров свою часть вотчины.

888. — 1619 (7127) г. апреля 11, Яссы. — Гошподарь Гашпар уполномочивает монастырь св. Савы собрать бежавших из села Строешти крепостных.

889. — <1619—1620 гг.> апреля 11. — Хатман и пыркэлаб Сучавы Василе Шептелич приказывает хатманским слугам из Тротушского края оставить в покое всех цыган Стефана Думитрашко.

890. — 1619 (7127) г. апрель после 11, Яссы. — Господарь Гашпар освобождает село постельника Енаки Скупция от всяческих податей и повинностей, с условием платить ежегодно, в два срока, 100 талеров.

891. — <1619 г. после апреля 11 — 1620 г. сентябрь>. — Господарь Гашпар подтверждает Бистрицкому монастырю малую пошлину в Бузэу.

892. — <1619 г. после апреля 11 — 1620 г. сентябрь>. — Господарь Гашпар приказывает Гаврилу из Кокорени привести к господарю Микула с его грамотой на село Влэдени.

898. — <1619 г. после апреля 11 — 1620 г. сентябрь>. — Господарь Гашпар подтверждает дворнику глоты Еремия село Қаллимани на Қракэу и половину села Шокани.

894. — 1619 г. <после апреля 11>. — Список расходов стольника Никулаки по поместьям Боула в селах Какэвэшени, Булэешти, Михулени и Испорешти.

895. — 1619 (7127) г. апреля 12, Яссы. — Господарь Гашпар подтверждает ясскому монастырю св. Савы его цыган.

893. — 1619 (7127) г. апреля 12, Яссы. — Господарь Гашпар подтверждает Хушскому епископству села Рэшэшти, Подени, Козиачи, Қырлигаци, Плопени и Крецешти.

897. — 1619 (7127) г. апреля 13, Яссы. — Господарь Гашпар приказывает своим слугам, питарам и жолдинарам, производящим помол на мельнице в Секулеци, Романского епископства, сдавать гарцевый сбор за помол, не потреблять сена и не сжигать изгородей.

898. — 1619 (7127) г. апреля 13, Яссы. — Господарь Гашпар приказывает чиновникам местечка Шкеи оставить в покое и не взимать податей с жителей села Шкеулеци, Романского епископства.

899. — 1619 (7127) г. апреля 13, Хотин. — Жена пыркэлаба Кристина продает пыркэлабу Хотина Тудорие село Пэлтиниш, Дорохойского края.

400. — 1619 (7127) г. апреля 16, Яссы. — Господарь Гашпар приказывает уряднику, шолтузу и пыргарям из Хуша освободить от оброков 8 послушников хушского епископства, 2 скорняков, 2 портных, 1 седельника, 1 гончара, бондара и 1 мясника.

401. — 1619 (7127) г. апреля 16, Яссы. — Господарь Гашпар приказывает хушским урядникам, шолтузу и пыргарям освободить от барщины и оброков села хушского епископства.

402. — 1619 (7127) г. апреля 20, Яссы. — Господарь Гашпар подтверждает монастырю господаря Арона села Аверешти, Джуров и Никорешти, Нямецкого края, освобождая их от всех податей; урядники не должны включать эти села в число других окружных сел.

403. — 1619 (7127) г. апреля 20, Яссы. — Господарь Гашпар приказывает урядникам из Пятры не докучать окружными податями, селам монастыря

господаря Арона Аверешти, Джурову и Никбрешти, Нямецкого края, так как они подотчетны краю.

404. — 1619 (7127) г. апреля 20. — Господарь Гашпар подтверждает дьяку Штефану части села Мэрджинени с виноградником и мельничным бродом на речке Требишуле.

405. — 1619 (7127) г. апреля 23, Яссы. — Господарь Гашпар подтверждает Бистрицкому монастырю две поляны под Чахлэу, взятые архиепископом Георге.

406. — 1619 (7127) г. апреля 23, Яссы. — Господарь Гашпар подтверждает Бистрицкому монастырю пределы заповедного леса и место для овчарни в Пынгэраци.

407. — 1619 (7127) г. апреля 23, Яссы. — Господарь Гашпар подтверждает Побратскому монастырю пруд Белеул с речками и ивняком в Вэлени.

408. — 1619 (7127) г. апреля 24, Яссы. — Господарь Гашпар приказывает пыргарям и шолтузам из Хырлэу не докучать барщиной виноградарю Романского епископства.

409. — 1619 (7127) г. апреля 24, Яссы. — Господарь Гашпар подтверждает Галатскому монастырю село Вэлчешти, Сучавского края, освобождая его от податей, кроме господарской.

410. — 1619 (7127) г. апреля 26, Яссы. — Господарь Гашпар подтверждает Агапиевскому монастырю село Килдешти, данное господарем Еремией пыркэлабу Маноле.

411. — 1619 (7127) г. апреля 28, Яссы. — Господарь Гашпар приказывает Захарии из Фрэчешти и Голме из Хэлэсени размежевать части поместья Штефана из Брэешти.

412. — 1619 (7127) г. апреля 28, Яссы. — Господарь Гашпар подтверждает Секулскому монастырю поместье, пчельник, дом и крепостных у предела Тыргул Фрумаса.

413. — 1619 (7127) г. апреля 29, Яссы. — Господарь Гашпар подтверждает великому комису Воронтару село Негришешти, Нямецкого края.

414. — 1619 (7127) г. апреля 30, Яссы. — Господарь Гашпар подтверждает великому комису Воронтару, находящемуся в тяжбе с великим ушером Дукой, село Негришешти, Нямецкого края.

415. — 1619 (7127) г. апреля 30, Яссы. — Господарь Гашпар подтверждает Секулскому монастырю села Русчиори и Жидешти, Нямецкого края, Сэбояни и Бериндешти, Романского края.

416. — 1619 (7127) г. апреля 30, Яссы. — Господарь Гашпар подтверждает Секулскому монастырю село Влэдени на Добруше, Сорокского' края, дарованное великим дворником Костя Бэчоком.

417. — 1619 (7127) г. мая 1, Яссы. — Господарь Гашпар подтверждает монастырю св. Ильи кусок места у предела села Шкеи, принадлежащего округу местечка Сучавы.

418. — 1619 (7127) г. мая 1, Яссы. — Господарь Гашпар подтверждает Секулскому монастырю ряды лавок в местечке Оргееве, ранее дарованные бывшим пыркэлабом Доницем.

419. — 1619 (7127) г. мая 2, Яссы. — Господарь Гашпар подтверждает бывшему вѣтафу казны Ионашко вотчину в селе Драгомирешти, Нямецкого края.

420. — 1619 (7127) г. мая 4, Яссы. — Господарь Гашпар приказывает чиновникам местечка или округа Хуша освободить от барщины села хушского епископства.

421. — <1619—1620 гг.> мая 5, Яссы. — Хатман Василе Шептилич приказывает вѣтавам и цыганским «жудечиям» оставить в покое цыган Урсу и Пикиула, принадлежащих его другу Думитру Штефану.

422. — <1619—1620 гг.> мая 5, Яссы. — Хатман и пыркѣлаб Сучавы Василе Шептилич приказывает вѣтавам и цыганским жудечиям оставить в покое цыгана Эгьрка, принадлежащего Думитру Штефану.

423. — <1619—1620 гг.> мая 5. — Хатман Василе Шептилич приказывает вѣтавам цыган оставить в покое цыгана Сингура, принадлежащего Думитру Штефану.

424. — <1619—1620 гг.> мая 5, Яссы. — Хатман и пыркѣлаб Сучавы Василе Шептилич приказывает вѣтавам и жудечиям цыган оставить в покое цыгана Думитру Штефана Еремию.

425. — 1619 (7127) г. мая 5. — Софрония со своими сыновьями дает монастырю св. Савы 3 фалчи виноградника в Копоу-Яссы взамен 3 фалч виноградника в Дялул луй Водѣ и 20 талеров.

426. — 1619 (7127) г. мая 6, Яссы. — Господарь Гашпар подтверждает Симе и Апостолу из местечка Тротуша мельничный брод в селе Кофешти, купленный у Влайку и его братьев.

427. — 1619 (7127) г. мая 7, Яссы. — Господарь Гашпар подтверждает Бисериканскому монастырю часть поместья в селе Орбике, Нямецкого края, дарованного копыеносцем Чопланом.

428. — 1619 (7127) г. мая 7, Яссы. — Господарь Гашпар подтверждает Бисериканскому монастырю, находящемуся в тяжбе с монастырем под Чахлѣу, поляны Кырнул, Биказул и Бисерика.

429. — 1619 (7127) г. мая 8, Яссы. — Господарь Гашпар освобождает от всех податей и барщины попов ясских церквей.

430. — 1619 (7127) г. мая 8, Яссы. — Господарь Гашпар подтверждает монастырю св. Параскивы в местечке Яссы село Юкаш, Нямецкого края, освобождая его от барщины и почтовых лошадей, при условии «платить причитающиеся ему подати».

431. — 1619 (7127) г. мая 8. — Господарь Гашпар подтверждает Тазлѣу-скому монастырю часть места в Концешти, захваченного дворником Бучулом.

432. — 1619 (7127) г. мая 9, Яссы. — Господарь Гашпар подтверждает Бисериканскому монастырю, находящемуся в тяжбе с монахами из Вѣнѣтори, 2 мельницы на Кракѣу у предела села Троицы.

433. — 1619 (7127) г. мая 9, Яссы. — Господарь Гашпар подтверждает вистьеру Никоарѣ Прѣжеску часть границы в селе Рѣзбоени, захваченную Ионашку из Ускаци.

434. — 1619 (7127) г. мая 11. — Господарь Гапшар подтверждает монастырю Синайского мехота <св. Параскивы в Яссах> село Улми, освобождая его от всех податей, помимо господарской.

435. — <1619 г.> мая 12, Яссы. — Великий логофэт Гянгя подтверждает дьякам Дрэгушану и Няниулу, находящимся в тяжбе с меделничером Симионом Капша, который не имеет права возратить им деньги, вотчину, купленную в селе Рошиори, Кырлигэтурского края.

436. — 1619 (7127) г. мая 12, Яссы. — Господарь Гапшар подтверждает дьякам Дрэгушану и Няниулу часть села Рошиори, называемое Джамени, Кырлигэтурского края, купленную у Буска и его родственников за 56 серебряных талеров.

437. — 1619 (7127) г. мая 14, Яссы. — Господарь Гапшар подтверждает дьякам Дрэгушану и Нениулу вотчину, купленную в селе Рошиори, Кырлигэтурского края, отказывая меделничеру Теодорешти Капше в его желании вернуть им деньги.

438. — 1619 (7127) г. мая 14, Яссы. — Господарь Гапшар подтверждает вистерничелу Дрэгану поместье в селе Нэрешти, Фэлчиуского края, купленное у Тудосии, Аны и Магды за 20 талеров.

439. — 1619 (7127) г. мая 14, Яссы. — Господарь Гапшар подтверждает Драгомирнскому монастырю мельничный брод на Сучаве у нижней границы села Боненци.

440. — <1619 г.> мая 18, Яссы. — Пыркэлаб Сучавы Василе Шептилич приказывает слуджерам Сучавского края оставить в покое Грекула из Пашкани и не обкладывать налогами его дома, зерна и крепостных за других людей, а взимать с него лишь полагающуюся подать.

441. — <1619 г. после мая 18>. — Господарь Гапшар подтверждает Ионашко Грекулу часть села Пашкани, Сучавского края, с местом для пловучего моста и приказывает, чтобы монахи Нямецкого монастыря не беспокоили его владений.

442. — 1619 (7127) г. мая 21, Яссы. — Господарь Гапшар подтверждает Секулскому монастырю пределы монастыря и дает право на взимание глобы со всех кто будет охотиться или удить рыбу в этих границах.

443. — 1619 (7127) г. мая 22, Яссы. — Господарь Гапшар подтверждает Секулскому монастырю дома и лавки в местечке Оргееве, дарованные бывшим покойным пыркэлабом Никоарэ Доничем.

444. — 1619 (7127) г. мая 23, Яссы. — Господарь Гапшар подтверждает сыновьям Ионашко Боле, находящимся в тяжбе с меделничером Маполе, село Грумзешти, Васлуйского края.

445. — 1619 (7127) г. мая 27, Яссы. — Господарь Гапшар подтверждает вистерникам Костину и Лупу вотчину в Юргичени, купленную у дочери вэафа Удри Марики и у других.

446. — 1619 (7127) г. мая 27, Яссы. — Господарь Гапшар уполномачивает вистерничела Юргичени Костина владеть частью Фрима, так как он спас его от виселицы, уплатив 46 талеров.

447. — 1619 (7127) г. мая 30, Яссы. — Господарь Гапшар подтверждает бывшему логофату Тэутулу, находящемуся в тяжбе с его двоюродным братом дьяком Гаврило, 5 жребий.

448. — 1619 (7127) г. мая 31, Яссы. — Господарь Гашпар подтверждает Коману Беркезу купленные части села Команешти на Башеу и в Бэсени, Хотинского края.

449. — 1619 (7127) г. июнь, Яссы. — Господарь Гашпар продает за 300 уги великому дворнику Костя Бучоку части вотчины в селе Брешти, Хырлауского края.

450. — 1619 (7127) г. июня 2, Яссы. — Господарь Гашпар подтверждает Гэврилашу Матиашу место на пустыре на речке Бордачи и село Чурбени, Дорохойского края.

451. — 1619 (7127) г. июня 2. — Аврам Пырвул продает за 150 талеров дворнику Думитру Гое часть села Буруинешти, Романского края.

452. — 1619 (7127) г. июня 3, Яссы. — Господарь Гашпар подтверждает дьяку Георге и его жене Обретине части поместья в селе Выртопе, Нямецкого края.

453. — 1619 (7127) г. июня 3, Яссы. — Господарь Гашпар подтверждает сыну Боцула дьяку Георге части села Лэцкани, Сучавского края, выкупленные у Ионашко Строе за 95 талеров.

454. — 1619 (7127) г. июня 3, Яссы. — Господарь Гашпар подтверждает Иону Хэугу, находящемуся в тяжбе с детьми Мотри, поместье в Бэлошени на Жижи.

455. — 1619 (7127) г. июня 3, Яссы. — Господарь Гашпар приказывает вистерничелу Марковичени Трифану забрать вотчину Лэукушени бежавшего от податей Пэтрашкана и отдать ее вистерничелу Влашка, уплатившему свою часть налогов.

456. — 1619 (7127) г. июня 4. — Господарь Гашпар подтверждает писцу Мармуре, находящемуся в тяжбе с сыном Илисеи Андрием, части поместья в селах Шандрени и Кэпошешти.

457. — 1619 (7127) г. июня 6. — Господарь Гашпар подтверждает бывшему великому дворнику Думитру Гое поместье в селе Буруинешти, купленное за 150 талеров у Аврама Пырвула.

458. — 1619 (7127) г. июня 7, Яссы. — Господарь Гашпар подтверждает стольнику Гико место для пчельника в селе Плешани, Тутовского края, купленное за 35 талеров у Кристины.

459. — 1619 (7127) г. до июня 8. — Дочь господаря Петру Мария подчиняет Галатский монастырь иерусалимскому патриаршеству.

460. — 1619 (7127) г. июня 8, Яссы. — Господарь Гашпар подтверждает иерусалимскому патриаршеству Галатский монастырь со всеми селами, прудами и доходами, пожалованные господарем Раду и его женой Марией, дочерью господаря Петру, ктитора Галатского монастыря.

461. — 1619 (7127) г. июня 8, Яссы. — Господарь Гашпар подтверждает Еремие Бэянулу цыган после тяжбы с сыновьями Хухуля Василие и Стратулом, которым подтверждает также нескольких цыган.

462. — 1619 (7127) г. июня 8, Яссы. — Господарь Гашпар подтверждает бывшему пахарнику Ионашко Жоря село Верчешти, Нямецкого округа, купленное за 450 талеров у логофета Голае.

463. — 1619 (7127) г. июня 10, Яссы. — Господарь Гашпар приказывает втафу Нистору и Иону Пиалешу из Обрежани расследовать распрю из-за пруда между Еремия и Василе Рошка.

464. — 1619 (7127) г. июня 11, Яссы. — Господарь Гашпар разбирает спор между Исаком Стырча и дяком Ионашку из-за места для мельницы в селе Попени. Ионашко теряет.

465. — <1619—1620 гг.> июня 12. — Господарь Гашпар подтверждает логофату Ионашко Генге часть села Тудура, купленное у сыновей Хухули и часть села Рошкани у Думитру Михилеску.

466. — 1619 (7127) г. июня 14, Яссы. — Господарь Гашпар подтверждает великому спатару Георге село Сакэлэшешти.

467. — 1619 (7127) г. июня 14. — Господарь Гашпар подтверждает пэхэрничелу Смолиану часть села Джемени, называемого теперь Тэтэрани.

468. — 1619 (7127) г. июня 14. — Господарь Гашпар подтверждает пэхэрничелу Георге и его брату Смалиану часть села в Тэтэрани.

469. — 1619 (7127) г. июня 15, Яссы. — Господарь Гашпар подтверждает Пантократорскому монастырю ктиторство Тоадера Могилэ, находящемуся в распре с Еремия и его братьями, село Глиджени, Сорокского края.

470. — 1619 (7127) г. июня 15. — Поп Ионашко свидетельствует, что потерял инструменты, полученные от Георгица Балана и, не имея необходимых для уплаты 50 лей, отдает ему отцовскую вотчину.

471. — 1619 (7127) г. июня 17, Яссы. — Господарь Гашпар возвращает детям бывшего дворника Ионашко Боля Василе Боля и Анице села Бэилешти, Марацей, Пригорчени и половину Грумээшети, Васлуйского края, конфискованные Штефаном Томша из-за обвинения их отца в измене.

472. — 1619 (7127) г. июня 18, Яссы. — Господарь Гашпар подтверждает Албулу и Фримулу, находящемуся в распре с армэшелом Крецулом, поместье в селе Сусени.

473. — 1619 (7127) г. июня 20, Яссы. — Господарь Гашпар подтверждает Костину и вистерничелу Лупулу вотчину в Юргичени, купленную за 46 талеров у сына Василе Чергаша Иосифа.

474. — 1619 (7127) г. июня 20, Яссы. — Господарь Гашпар подтверждает вистерничелу Костину из Юргичени часть вотчины в Юргичени, купленную за 46 серебряных талеров у сына Билана Фриму.

475. — 1619 (7127) г. июня 22, Яссы. — Господарь Гашпар подтверждает кавначю Никоара село Бурдужэни, Сорокского края, причем внуки Гавриша теряют суд.

476. — 1619 (7127) г. июня 25, Яссы. — Господарь Гашпар уполномочивает Побратский монастырь привести обратно своих крепостных, бежавших из монастырских сел от налогов.

477. — 1619 (7127) г. июня 25, Яссы. — Господарь Гашпар подтверждает монастырю св. Савы в Иерусалиме село Строешти, Хырлэуского края, и делает его слободой, освобождая от всех податей кроме господарской.

478. — 1619 (7127) г. июня 25, Яссы. — Господарь Гашпар уполномочивает митрополита Сучавы Анастасие Кримка разобрать тяжбу между Бисериканским монастырем и монахом Дионисие из Троицкой церкви из-за вотчины в селе Орбике с двумя мельницами: одна в Орбике, другая в Бистрице.

479. — 1619 (7127) г. июня 25. — Господарь Гашпар разбирает распрю из-за села Фолешти между дочерью Саломии Настей с ее родственниками и дьяком Василе, находя необоснованной жалобу дьяка Василе и его родственников.

480. — 1619 (7127) г. июня 29, Яссы. — Господарь Гашпар подтверждает дьяку Дрэгушану поместье в Тодерешти, купленное за 26 талеров у Ионашко и его родственников.

481. — 1619 (7127) г. июня 30, Яссы. — Митрополит Сучавы Анастасие Кримка подтверждает Бисериканскому монастырю, находящемуся в тяжбе с Троицким монастырем, часть вотчины в селе Орбике.

482. — 1619 (7127) г. июля 1, Яссы. — Господарь Гашпар подтверждает Бисериканскому монастырю, находящемуся в тяжбе с Троицким монастырем и наследниками Чолпана, пожертвованную в селе Орбике вотчину.

483. — 1619 (7127) г. июля 1, Яссы. — Господарь Гашпар подтверждает Думитру Бухушу села Спиноаса и Брэилешти.

484. — 1619 (7127) г. июля 4, Яссы. — Господарь Гашпар подтверждает Ионашко и Агафии из Рохотешти вотчину в селе Кречунешти, дарованную Штефулом Бодя.

485. — 1619 (7127) г. июля 14, Яссы. — Господарь Гашпар подтверждает Пынгарацкому монастырю глобы и душегубины с монастырских сел.

486. — 1619 (7127) г. июля 14, Яссы. — Господарь Гашпар подтверждает постельнику Енаке части села Скумпия, Ясского края, купленную за 40 талеров у Симиона и его родственников.

487. — 1619 (7127) г. июля 20. — Игумен монастыря господаря Арона иеромонах Исаия свидетельствует, что Ана Мустецоае из Ясс пожертвовала монастырю пасеку с плодовыми деревьями и со всем пределом.

488. — 1619 (7127) г. июля 20, Яссы. — Господарь Гашпар подтверждает вистернику Никоара, находящемуся в тяжбе с Исако Гавоя и другими внуками Гавриша, проигравшими дело, село Бурдужани.

489. — 1619 (7127) г. июля 21, Яссы. — Господарь Гашпар уполномочивает вистьера Никоара Празеску преследовать и вернуть своего крепостного Панаса, бежавшего из села Котова.

490. — 1619 (7127) г. июля 21. — Господарь Гашпар подтверждает Симйону Пилиповски село Адиекауци, называемое и Бричени.

491. — 1619 (7127) г. июля 23, Яссы. — Господарь Гашпар приказывает ясскому шолтузу и пыргарям не докучать барщиной и другими оброками людям из Копоу, оставленным там для ухода за тамошней церковью.

492. — 1619 (7127) г. июля 27, Яссы. — Господарь Гашпар подтверждает Апостолу Чехану части сел Грумзешти и Фаури, Васлуйского края, купленные у Василе Богза за 100 серебряных талеров и доброго коня.

493. — 1619 (7127) г. июля 27, Яссы. — Господарь Гашпар приказывает урядникам Пятры размежевать с добрыми людьми пределы села Дәнешти, принадлежащего монахиным из Вынэтфри, находящимся в тяжбе с Бисериканскими монахами и судимым господарем.

494. — 1619 (7127) г. июля 28, Яссы. — Великий дворник Никоарэ, великий комис Ворунтар, логофэт Небожатко и другие бояре свидетельствуют, что Тэнасе и его брат Крэчун из Котовы отдают свою часть поместья в селе Кручени — часть Влэшинештов — потому что Тэнасе был освобожден из крепостничества и за него были уплачены подати.

495. — 1619 (7127) г. июля 30, Яссы. — Господарь Гашпар подтверждает жене Ионашко Толочико, находящейся в тяжбе с детьми Костина Томой и Георге, село Млинэуци, Дорохойского края.

496. — 1619 (7127) г. августа 3, Яссы. — Господарь Гашпар подтверждает апроду Делеу и попадье Соломии часть села Спэтэрешти, выкупленную у Марии Гиоргасы.

497. — 1619 (7127) г. августа 4, Яссы. — Господарь Гашпар подтверждает Исаку Стырча части села Попени, Дорохойского края, купленные за 180 талеров у правнука Душки, сына Мэриуцы Думитру.

498. — 1619 (7127) г. августа 6. — Господарь Гашпар подтверждает комিশелу Томе Брае, находящемуся в тяжбе с правнуками Крэчуна Белческу, части села Белчешти, со стороны штербешти.

499. — 1619 (7127) г. августа 7, Яссы. — Господарь Гашпар подтверждает вистперу Никоарэ поместье в селе Кривчени, часть Тэнасе и Крэчуна, за которую он уплатил налоги; Тэнасе освобожден из крепостничества «и может пойти куда угодно».

500. — 1619 (7127) г. августа 12, Яссы. — Господарь Гашпар приказывает одному боярину расследовать распрю из-за предела между Ионашко Грекулом и монахами Нямецного монастыря.

501. — 1619 (7127) г. августа 12. — Пэтрашко Башотэ из Бодешти и другие свидетельствуют, что дочь миедарула Урыта продала за 20 золотых дьяку неките место для дома в Выртопе с 10 земельными участками и половину мельничного брода на Кракэу.

502. — 1619 (7127) г. августа 18, Яссы. — Господарь Гашпар приказывает уряднику местечка Пятра разобрать и сжечь дома, выстроенные монахом Симеоном и другими людьми на полянах Хангу Вистрицкого монастыря, «а их всех разогнать».

503. — 1619 (7127) г. августа 21, Яссы. — Господарь Гашпар подтверждает ыркэлабу Сучавы Глигорие Чоплану 2 дома в селе Погэнешти, часть его матери Настасии, за долговое обязательство в 56 талеров.

504. — <1619 г. сентября 1 — 1620 г. августа 1>. — По приказу господаря Гашпара Ион Скутару исследует со стариками старое русло Милетина для установления предела поместья села Влэдени в связи с распрей логофэта Небожатко с селами Булбукани и Дэнучами.

505. — <1619 г. сентябрь 1>— 1620 г. августа 31 > 7128, Яссы. — Господарь Гашпар подтверждает второму логофэту Небожатко старое русло Милетина как границу Булбукани и Дэнучени.

506. — <1619 г. сентября 1 — 1620 г. августа 31> 7128. — Господарь Гашпар подтверждает комшелу Георге часть вотчины в селе Сочи, Сучавского края, купленную за 50 талеров у Тоадера Калапода.

507. — <1619 г. сентября 1 — 1620 г. августа 31> 7128. — Господарь Гашпар подтверждает великому постельнику Думитру Гое поместье в селе Буруинешти, Романского края, купленное у бывшего кэмэраша Максина.

508. — <1619 г. сентября — 1620 г. августа 31> 7128. — Господарь Гашпар подтверждает жупанясе бывшего дворника Мургоча пожизненно и затем монастырю Тофли старого все оставшееся от Мургоча имущество.

509. — <1619 г. сентября 1 — 1620 г. августа 31> 7128, Прэжешти. — Слуджер Савин и дяк Костин разбирают тяжбу между сыном Благоула Михзилэ с Думитру Попотя и его братьями из-за вотчины в селе Быржовени. Михзилэ приносит вместе с добрыми людьми присягу и «Попотя проигрывает дело».

510. — <1619 г. сентября 1 — 1620 г. августа 31> 7128. — Господарь Гашпар подтверждает внукам Сыма Быкле половину села Хотянешти, называемого Делени.

511. — <1619> сентября 2, Яссы. — Господарь Гашпар подтверждает Александре и ее брату Гидиону раздел сел, оставшихся от их отца лог-фета Войко: Чирипкэу, Каменка, Никорешти, Унгураш, Гиадешани, Фистингешти, Грумэешти, Стэнени, Солункапи, Балци на Коболте, Итовоешти, Грумэешти и Фаур.

512. — <1619> сентября 8, Яссы. — Господарь Гашпар подтверждает Бисериканскому монастырю луг с сенокосом между бродами у устья речки Секу.

513. — 1619 (7128) г. сентября 19, Яссы — Господарь Гашпар подтверждает дворнику Думитру Гоя несколько земельных участков в селе Баломирешти, Романского края.

514. — <1619 г. до сентября 21>. — Жена Петру Занфира продает монастырю господаря Арона место для пасеки в селе Баламирешти, Романского края, за 20 лей.

515. — 1619 (7128) г. сентября 21, Яссы — Господарь Гашпар подтверждает монастырю господаря Арона пасену, дарованную постельником Драгошем Мустяца и его женой.

516. — 1619 (7128) г. сентября 24, Яссы. — Господарь Гашпар подтверждает великому ветафу Сучавского края Ончулу Юрашковичу село Шендрикани, Хырлэуского края.

517. — 1619 (7128) г. сентября 24, Яссы. — Господарь Гашпар приказывает уряднику и шолтузу Дорохой не включать в местечко село Ончула Юрашковича Шендрени.

518. — 1619 (7128) г. октября 18, Яссы. — Господарь Гашпар приказывает господарскому слуге из Тодерешти расследовать тяжбу между апродом Андреем с попом Гонця и Савой из Несторени из-за человекоубийства в границах села Мынжешти.

519. — 1619 (7128) г. октября 20, Яссы. — Господарь Гашпар подтверждает апроду Ионашко несколько покупок в селе Кудрешти на Бахлуеце, Кырлигэтурского края.

520. — 1619 (7128) г. октября 21, Яссы. — Господарь Гашпар подтверждает Нямецкому монастырю место с мельницами у устья Хижи.

521. — 1619 (7128) г. октября 22. — Господарь Гашпар подтверждает Тоадеру Руджине предел у устья речки Жидовка, вблизи села Ливени, Дорохойского края.

522. — 1619 (7128) г. октября 27. — Господарь Гашпар подтверждает дяку Пәкурару часть вотчины в селе Крипчинешти, купленную за 20 талеров у Михаэля.

523. — 1619 (7128) г. ноября 5, Хотин. — Ион Хабәшескул закладывает бывшему логофэту пыркәлабу Хотина Пәтрашко Чиголе свое поместье в селе Помырла.

524. — 1619 (7128) г. ноября 23, Яссы. — Господарь Гашпар подтверждает пәхәрничелу Балика из Мындрешти часть вотчины в селе Нәвернеци, купленную за 80 татарских золотов у Или Пахнә из Мәчисени.

525. — 1619 (7128) г. ноября 24, Яссы. — Господарь Гашпар подтверждает Лонгинә, находящемуся в тяжбе с дяком Трифаном Краснашом и Гогоя. поместья в селах Грумәвешти и Фаури, Васлуйского края.

526. — 1619 (7128) г. ноября 27, Яссы. — Великий дворник Нижней Земли Костя Бәчок подтверждает находящемуся в тяжбе с дяконом Бахрином из-за скота Штефану из Брәешти цыгана.

527. — 1619 (7128) г. декабря 4, Яссы. — Господарь Гашпар приказывает слуджеру Савину и другим расследовать тяжбу между Ионашко Биләи и его крепостным Кырстя из Мәстәкани из-за рощисты в Сочи, Нямецкого края.

528. — 1619 (7128) г. декабря 4, Яссы. — Господарь Гашпар приказывает уряднику, шолтузу и пыргарям Пятры не докучать селу Рознову жупанясы Биләиасы, так как оно принаблежит краю еще со времени господаря Петра Хромого.

529. — 1619 (7128) г. декабря 4. — Господарь Гашпар подтверждает попу Григоре и его брату Савину земельные участки, купленные в пределе Рәдәнов и в Тулешти.

530. — 1619 (7128) г. декабря 7. — Исак отдает свою вотчину из Бәлошешти, Романского края, Стойке, уплатившему за нее романскому купцу Панә долг за боченок меда.

531. — 1619 (7128) г. декабря 10, Яссы. — Господарь Гашпар подтверждает комишелу Василе часть вотчины в селе Воинешти, купленную за 40 талеров у Гоюла.

532. — 1619 (7128) г. декабря 11, Яссы. — Господарь Гашпар подтверждает логофэту Лупулу часть вотчины в селе Бәләнешти, Ләпушнянского края, купленную за 50 серебрянных талеров у внуков Михаила Пупэза.

533. — <1619 г. до декабря 17>. — Дочь Теклы Буска продает за 15 талеров Тоадеру Модрузу свою часть вотчины в Урлаци.

534. — <1619 г. до декабря 17>. — Показания людей из Плотинешти, Дәнешти и т. д., что дочь Теклы Буска продала за 15 талеров Тоадеру Модрузу свою вотчину в селе Урлаци.

535. — 1619 (7128) г. декабря 17, Яссы. — Господарь Гашпар подтверждает хотногу Тоадеру Модрузу вотчину в селе Урлаци, купленную за 18 талеров у дочери Теклы Буски.

536. — 1619 (7128) г. декабря 18, Яссы. — Господарь Гашпар подтверждает попу Евстратие части вотчины в селах Брәтени, Ләпушнянского края, и Драгомрешти.

537. — 1619 (7128) г. декабря 20, Яссы. — Господарь Гашпар подтверждает попу Глигорие и его братьям, сыновьям Дрэгича Бирана, часть в селе Пашкани, Хырләуского края.

538. — 1619 (7128) г. декабря 31, Яссы. — Господарь Гашпар подтверждает попу Дедиулу вотчину в селе Думшани, Дорохойского края, купленную за 45 талеров.

539. — 1620 (7128) г. января 1, Яссы. — Господарь Гашпар подтверждает пыркәлабу Думитрашко мельничный брод в Болотешти у гирла Путны, купленный за 30 талеров у Василие, и виноградник в Ионәшени, Текучского края, купленный за 20 талеров.

540. — 1620 (7128) г. января 5, Яссы. — Господарь Гашпар подтверждает уряднику Штефәнешти Мәнәилә шестую часть села Вләичени, Дорохойского края, и 6 крепостных, купленных за 70 золотых уги у Марии Казака.

541. — 1620 (7128) г. января 5. — Господарь Гашпар подтверждает письмоводителю Мармуре часть села Мәрмурени и место для лавки в верхней части местечка Ясс, полученные за долг.

542. — 1620 (7128) г. января 8. — Пәкурар и его братья, сыновья Добре, продают сыпу Петрикә Обрәжие их часть вотчины в Шербәнешти и Килие за 54 злотов.

543. — 1620 (7128) г. января 9, Яссы. — Господарь Гашпар дает полномочия Путневскому монастырю собрать бежавших от налогов крепостных из села Синешти и других монастырских сел в господарские, боярские и монашеские села, в местечки или слободы и «пригнать их с веревкой на шею вместе со всем имуществом».

544. — 1620 (7128) г. января 12, Яссы. — Господарь Гашпар подтверждает дьяку Томе и его братьям, находящимся в тяжбе с Агафией, женой бывшего слуджера Ионашко, и ее зятьями село Млипәуци, Дорохойского края.

545. — 1620 (7128) г. января 12. — Господарь Гашпар подтверждает Молдовницкому и Гоморскому монастырям пруды Ореховул, Коворлуяла, речку Гауку и Думбрэвин.

546. — 1620 (7128) г. января 15, Яссы. — Господарь Гашпар жалует Бисериканскому монастырю село Попчешти на Кракәу, Нямецного края.

547. — 1620 (7128) г. января 16, Яссы. — Господарь Гашпар подтверждает великому дворнику боярину Косте Бочоку два жребия в селе Хәнчешти, Сучавского края, купленные за 60 талеров.

548. — 1620 (7128) г. января 18, Яссы. — Господарь Гашпар приказывает уряднику Пятры оставить в покое село Попчешти, дарованное им Бисериканскому монастырю, которому он дает право искать своих крепостных, разбежавшихся по боярским и монашеским селам, по слободам или по местечку.

549. — 1620 (7128) г. января 23, Яссы. — Господарь Гашпар приказывает вистерничелу Вы топа Пеките размежевать и владеть местом в Орбике, принадлежащим Бисериканскому монастырю.

550. — 1620 (7128) г. февраля 20, Яссы. — Господарь Гашпар подтверждает Думитрашко части сел Кристешти, Хэлмэджени и Глодени на реке Тутова, купленные за 85 талеров.

551. — 1620 (7128) г. февраля 25. — Роман из Сучавы продает за 170 талеров Джурдже и Муслине пчельник «под пашней Аренов» с плодовыми деревьями, домом, озером и двумя земельными участками «в пределе местечка».

552. — 1620 (7128) г. февраля 29, Яссы. — Господарь Гашпар подтверждает питару Маня, вистерничелу Тоня, дяку Дрэгану и его родственникам оставшиеся в наследство села Черевэчешти и Костинешти, называемое Шарба, Хырлоу-ского края.

553. — 1620 (7128) г. марта 2, Яссы. — Жена бывшего постельщика покойного Кирица Палеологу Марня, возвратившись через 8 лет из изгнания, жалуется Сучевицкому монастырю село Воскэуци, Сорокского края.

554. — 1620 (7128) г. марта 2. — Жена покойного постельщика Кирица Мария возвращает меделничеру Басна поместье в Коропчени, проданное ею во времена господаря Константина Могила.

555. — 1620 (7128) г. марта 3, Яссы. — Господарь Гашпар приказывает великим ватафам Бакауского края принудить Петря, чтобы он возвратил дяку Штефану долг за уплаченные им во времена господаря Раду налоги и подати натурой; в случае же неуплаты он должен отдать Штефану свою вотчину в Мэрджинени.

556. — 1620 (7128) г. марта 8, Яссы. — Господарь Гашпар возвращает великому ватаху Сучавы Ончулу Юрашковицу и его жене Ангелине село Шепдричени, отнятое господарем Штефаном Томша у его тестя, бывшего дворника Ореша.

557. — 1620 (7128) г. марта 12, Яссы. — Господарь Гашпар приказывает слуге размежевать и отметить нарушенные соседями пределы села Гушецей, принадлежащего монастырю св. Савы.

558. — 1620 (7128) г. марта 13, Яссы. — Господарь Гашпар подтверждает Василе Макри, находящемуся в тяжбе со слуджером Юрашко Драче, три части села Воловчиници.

559. — 1620 (7128) г. марта 13, Яссы. — Господарь Гашпар подтверждает Думитрашку и его братьям, сыновьям логофэта Пэтрашку, селище Броштени на Шомузе, купленное за 4 добрых коня, стоящих 200 венгерских золотых, и за 150 венгерских золотых наличными.

560. — <1620 г.> марта 14, Яссы. — Хатман Василе Шептилич приказывает ватафам цыган не беспокоить обязательствами 3 цыган монастыря св. Савы в Яссах, так как они принадлежат поместью, выкупленному монастырем за 60 талеров и 2 коровы.

561. — 1620 (7128) г. марта 15, Яссы. — Господарь Гашпар подтверждает слуджеру Юрашко Драча и его жене Илинке часть села Сэнэуци и купленные части в Куличени, Сучавского края.

562. — 1620 (7128) г. марта 15, Яссы. — Господарь Гашпар приказывает Башоте из Бодешти запретить ватаху комишен из Ускаци Ионашко пахать земель-

ный участок в пределе села Рэзбоени, принадлежащий Лупулу Прэжеску, и назначить им день явки перед господарем.

563. — 1620 (7128) г. марта 15. — Шолтуэ и 12 пыргарей из Ясс подтверждают великому дворнику Верхней Земли Никорице дом в Яссах на Венгерской улице, купленный за 20 талеров у логофета Витолта.

564. — 1620 (7128) г. марта 18. — Господарь Гашпар прикаэывает уряднику Ботошани не приуждать к работе господарское село Теишори, принадлежащее Галатскому монастырю.

565. — 1620 (7128) г. марта 20, Яссы. — Господарь Гашпар жалует Соколскому монастырю село Крэничешти, Бадеуцкого округа.

566. — 1620 (7128) г. марта 20, Текучи. — Шолтуэ Думитру с 12 пыргарями Текучи подтверждают Тоадеру Дима из Ионашешти 9 земельных участков, место для дома и для пчельника, купленные за 35 талеров у Луки из Слипотешти.

567. — 1620 (7128) г. марта 22, Яссы. — Господарь Гашпар подтверждает жене дворника Билэй, Синкитикие и бывшему старосте Ионашке Билэй, находящимся в тяжбе с Бпстрицким монастырем, село Рознов, Нямецкого края.

568. — 1620 (7128) г. марта 28, Яссы. — Ионашко Строич свидетельствует, что ни митрополит Анастасие, ни Драгомирский монастырь не имеют долговых обязательств в отношении его покойного отца. Он неоднократно осуждал митрополита «за то, что тот не считался с нами из-за нашей бедности».

569. — 1620 (7128) г. апреля 3. — Господарь Гашпар жалует монастырю св. Савы село Хечу на Рэуте, принадлежавшее бездетному Исаку Балака.

570. — <1620>, апреля 5. Яссы — Господарь Гашпар подтверждает Василе Богаэ села Кэкэчени и Лэелешти на Кракэу.

571. — 1620 (7128) г. апреля 11, Яссы. — Господарь Гашпар подтверждает столничелу Василе вотчины в селе Бербенчени на Красне, Фэлчеуского края, купленную за 12 уги и 10 ульев у дочери Глигорие Рошка Настя.

572. — 1620 (7128) г. апреля 12, Яссы. — Господарь Гашпар подтверждает пахарничелу Горча часть села Долничени, купленную за 14 талеров у дочерей Васно.

573. — 1620 (7128) г. апреля 12, Яссы. — Господарь Гашпар жалует великому спэтару Георге селище Сэкэлешешти на Тополице, Нямецкого края, а также и мельничный брод.

574. — 1620 (7128) г. апреля 12. — Господарь Гашпар подтверждает монастырю св. Савы в местечке Яссы села Бэнчени, Кэраулешти, Шербэнешти и 2 мельницы, дарованные дворником глоты Лупулом Драготэ и его женой, Мартой Кандакия.

575. — 1620 (7128) г. апреля 12. — Господарь Гашпар подтверждает великому дворнику Нижней Земли Костя Бэчоку несколько сел и цыганских семейств.

576. — 1620 (7128) г. апреля 12. — Господарь Гашпар подтверждает великому дворнику Верхней Земли Никоарэ и его жене Тудосии села Магура, Трифэуци, Кукурени, Лоешти, Ширауци, Рэдешти, Хухулешти, Мунтени (Скуташи), Кажва и пасеку в селе Рэчешти — Васлуй.

577. — 1620 (7128) апреля 12, Яссы. — Господарь Гашпар подтверждает великому дворнику Верхней Земли Никоарэ село Кукурени и селиште Лоешти с прудами и мельницами на речке Ситне, купленные у сыновей Кырсти Кукорянула.

578. — 1620 (7128) г. апреля 12. — Господарь Гашпар подтверждает хатману Константину Рошка и его братьям села Баломирешти и Хойсешти на Бахлуе, Кырлигатурского края.

579. — 1620 (7128) г. апреля 12. — Господарь Гашпар подтверждает бывшему хатману Константину Рошка и его братьям части поместья в селах Хойсешти, Кырлигатурского края, Попешти на Бырладе и Волкэешти, Лэпушнянского края.

580. — 1620 (7128) г. апреля 13, Яссы. — Господарь Гашпар подтверждает логофэту Лупу и его жене Марике, дочери дворника Штефана Прэжеску, и ее братьям села Хэбэшешти, Сырба, Журджешти, Якобешти, Селомонешти, Цибукани, Попишкани, Друмешешти, Стэчешти, Пелитучи, Итешти, Ботэшешти, Пояна на Тавлау и Чорбени, Путненского края.

581. — 1620 (7128) г. апреля 13, Яссы. — Господарь Гашпар подтверждает великому вѣтафу Ончулу Юрашковичу село Шендричени, Хырлэуского края, принадлежавшее его тестю дворнику Орэшу.

582. — 1620 (7128) г. апреля 13, Яссы. — Господарь Гашпар подтверждает Драгомирнскому монастырю село Мэтиени на Жижии, селище Борзешти, пасеку в Браниште и мельничный брод на рене Сучаве.

583. — 1620 (7128) г. апреля 14, Яссы. — Жена бывшего постельника покойного Думитраки Палеологу Мария жалует Бисериканскому монастырю село Вынэтори, Нямецкого края.

584. — 1620 (7128) г. апреля 18, Яссы. — Господарь Гашпар освобождает село Галатского монастыря Воровешти от всех податей и оброков, но при условии «давать и платить св. монастырю».

585. — 1620 (7128) г. апреля 21, Яссы. — Господарь Гашпар жалует Пантократорскому монастырю селище Мерени, Сучавского края.

586. — 1620 (7128) г. апреля 21, Яссы. — Господарь Гашпар подтверждает монастырю господаря Арона в Яссах пчельник с садом в Микуле, дарованный постельником Драгомиром Мустяцэй.

587. — 1620 (7128) г. апреля 24, Яссы. — Жена покойного Кирицэ Палеологу Мария жалует Побратскому монастырю село Чокэнешти, Лэпушнянского края.

588. — 1620 (7128) г. апреля 28, Яссы. — Жена постельника Кирицэ Палеологу Мария жалует Иерусалимскому монастырю село Буекани, Лэпушнянского края.

589. — <1620 г. апреля 28>. — Жена бывшего великого постельника Кирицэ Мария жалует Агапиевскому монастырю село Килдешти, Романского края.

590. — 1620 (7128) г. апреля 29, Яссы. — Господарь Гашпар приказывает бывшему постельнику Кэзану, находящемуся в тяжбе с Лупулом Прэжескулом и вѣтахом комиши Ионашку, размежевать границы между Рэзбоени и Ускаци.

591. — 1620 (7128) г. апреля 30, Яссы. — Господарь Гашпар подтверждает дочери пыркэлаба Хотина Георге Марике село Хорликани, Оргеевского края, отобранное у ее мужа постельника Думитраке Кирицэ за измену Штефаном Томша.

592. — 1620 (7128) г. мая 2, Яссы. — Митрополит Сучавы Анастасие вместе с 3 епископами и несколькими знатными боярами свидетельствует, что

бывший пыркэлаб Мэнзилэ старший, оставшись бездетным, оставляет своей жене Ерпне в пожизненное пользование село Печик на Пруте, Хотинского края.

593. — 1620 (7128) г. мая 4, Яссы. — Господарь Гашпар подтверждает монастырю «св. Савы» в Иерусалиме село Буйкани на Быке, дарованное женой постельника Кирице Марикой.

594. — 1620 (7128) г. мая 6, Яссы. — Господарь Гашпар приказывает пыркэлабам Немецкого края вернуть в село Верчешти, принадлежащее Ионашко Жоря, двух бежавших от налогов цыган, будь они «в боярском селе, в монашеском или в местечке».

595. — 1620 г. мая 10. — Господарь Гашпар подтверждает внукам Пэтрашко, правнукам ушара Козмы, находящимся в тяжбе с монастырем Тоадера Могила, поместье села Кобэлли.

596. — 1620 (7128) г. мая 11. — Жена покойного постельника Кирице Думитраки Мария жалует монастырю св. Савы в Яссах село Хорликани, Оргеевского края.

597. — 1620 (7128) г. мая 12, Яссы. — Господарь Гашпар подтверждает Еремие Бэсяпулу и его внукам, сыновьям Ионашко Хухуля, владение несколькими цыганами.

598. — 1620 (7128) г. мая 12. — Господарь Гашпар приказывает уряднику Пятры вернуть в село Джиров Дрэгушоае и Саву со всем их имуществом, так как они сбежали в другие села из-за неуплаты податей.

599. — 1620 (7128) г. мая 15, Яссы. — Господарь Гашпар пишет бывшему постельнику Кэзану разрешить Ионашко и его брату Кэзану покинуть село Ниспорешти и поселиться там, где они будут иметь другую вотчину, так как они «уплатили согласно закону все подати».

600. — 1620 (7128) г. мая 16, Яссы. — Пэтрашко Чоплан и другие бояре утверждают раздел сел Кривешти, Рэвэкани, Гэурени и Гэнешти между внуками Иона Гэнеску и сыном Кырсти Думитру Бухушем, также внуком Гэнескула.

601. — 1620 (7128) г. мая 25, Яссы. — Господарь Гашпар подтверждает монастырю св. Савы в Яссах село Хорликани, Оргеевского края, дарованное женой покойного постельника Кирице Марией.

602. — 1620 (7128) г. мая 28, Яссы. — Господарь Гашпар подтверждает вистерничелу Василе Лупану и родственникам Дялул Цыган в пределе села Скотбенцени, Кырлигэтурского края.

603. — 1620 (7128) г. мая 30, Яссы. — Никоарэ и его жена Настасья со своим сыном Тоадером продают по бедности за 60 талеров Иону Пушкариулу из Ясс свой виноградник в долине Козмоаеи.

604. — 1620 (7128) г. июнь, Вэрэшти. — Дочь Араме Мария дарует хотногу Тоадеру Модрузу половину своей части вотчины в селе Урлаци.

605. — 1620 (7128) г. июня 13, Яссы. — Господарь Гашпар уполномочивает пгумена монастыря св. Савы в Яссах, чиновника и вэтэмана села Хорилкани, вернуть бежавших из села крепостных, где бы они не находились, «в селах ли моей милости, в боярских или монашеских, в слободе или в местечке» для уплаты налогов в Хорилкани.

606. — < 1620 г. > июня 13, Яссы. — Ионашко Строич продает логофэту Гянтя за 100 золотых село Тернаука, Черновицкого края.

607. — 1620 (7128) г. июня 14, Яссы. — Господарь Гашпар подтверждает монастырю св. Савы село Хорилкани, Оргеевского края, дарованное женой постельника Кирица Марией.

608. — 1620 (7128) г. июня 14, Яссы. — Хатман и пырколаб Сучавы Василие Шептилич дает бывшему дворнику Бэисапулу господарского цыгана Глигорие Рыула, за злодеяния которого он уплатил 20 талеров.

609. — 1620 (7128) г. июня 15, Плешешти. — Дочь Марины Варвара продает Симйону Василе и Тоадеру за 9 талеров свою часть вотчины в селе Подобици.

610. — 1620 (7128) г. июня 17, Яссы. — Господарь Гашпар подтверждает соглашение между сыновьями бывшего вистьера Никоарэ Прэжеску Лупулом и Ионашко с комисом Ускаци Ионашко и другими рэзешами относительно части места в пределе села Разблени.

611. — 1620 (7128) г. июня 23, Яссы. — Господарь Гашпар приказывает дьяку Никоарэ из Дэнешти расследовать тяжбу между Глигоре, Вэсну, апродом Лупу с Быце и Тоадером Модрузом из-за вотчины в Урлаци, купленной Модрузом.

612. — 1620 (7128) г. июня 28, Яссы. — Господарь Гашпар подтверждает уряднику Дорохоя Исаку Стырча цыган, купленных за 70 серебряных талеров у жены комиса Георге Думитры и ее сыновей.

613. — 1620 (7128) г. июня 30, Яссы. — Господарь Гашпар подтверждает Секулскому монастырю село Петрикани и уполномочивает преследовать крепостных, «вместе со всем их зерном», бежавших из этого села, и «принудить их уплатить подати, там где они будут находиться во время получения грамоты».

614. — 1620 (7128) г. июля 4. — Господарь Гашпар подтверждает Синайскому монастырю село Сарэцени, Лэушьянского края, дарованное вдовой покойного постельника Кирица Марией.

615. — < 1620 г. > июля 6. — Дьяк Никоарэ и несколько молодых бояр, свидетельствуют, что при имевшем место расследовании рэзеша Глигоре, Лупул, меделничер Быце и апрод Василе, находящиеся в тяжбе с хотногом Тоадером Модрузом из-за вотчины, купленной в селе Урлаци, не могли возвратить 30 талеров и расходы по суду, вследствие чего помирились, предоставив ему владение вотчиной.

616. — < 1620 г., после июля 6 >. — Великие вэафы Фэлчну свидетельствуют, что Глигоре Вэсиу просит расследовать какую сумму денег дал Тоадер Модруз дочери Теклы Бускэ за поместье в селе Урлаци и за дом.

617. — 1620 (7128) г. июля 7. — Господарь Гашпар подтверждает Гоморскому монастырю части посмесьтя Дерска, Сучавского края, дарованные Ионашко Строичем.

618. — 1620 (7128) г. июля 12, Яссы. — Великий дворник Косте Бэчок и другие бояре подтверждают соглашение между Рускэ Кэлдэрушоае и Гоморским монастырем так, чтобы Рускэ владела селом Влэичени, а монастырь селом Хрицкани на Жижии и 2 фалчами виноградника в Котнари.

619. — 1620 (7128) г. июля 15, Яссы. — Господарь Гашпар подтверждает дьяку Попуче части поместья в селах Чулулени, Бодешти, Быржовени и нескольких цыган.

620. — 1620 (7128) г. июля 16, Яссы. — Господарь Гашпар подтверждает дьяку Петре, в тяжбе с писцом Никоарэ, половину села Дэрмэнешти с крепостным.

621. — 1620 (7128) г. июля 18, Яссы. — Господарь Гашпар приказывает пыркэлабам, шолтузу и пыргарям Романа освободить от обязательств людей села Садна Галатского монастыря «при условии, чтобы они уплатили, причитающиеся им подати».

622. — 1620 (7128) г. июля 18, Яссы. — Господарь Гашпар приказывает пыркэлабам, шолтузу и пыргарям Романа освободить от обязательств людей села Тэмэшани Галатского монастыря и не включать их ни в местечко, ни в край.

623. — 1620 (7128) г. июля 22, Яссы. — Господарь Гашпар уполномочивает Костина из Юргичени владеть принадлежавшей ему вотчиной в Юргичени, а также сенокосами, озерами и всеми доходами; тот, кто посмеет нарушить его владение должен будет дать господарю 12 волов.

624. — 1620 (7128) г. июля 25, Яссы. — Господарь Гашпар приказывает «слугам» округа Пятра не взимать подати с села Негритешти, принадлежащего комису Ворунтару, которое «уже давно не принадлежит округу».

625. — 1620 (7128) г. июля 31, Яссы. — Господарь Гашпар освобождает село Фолфоешти на Жижии, Галатского монастыря, от всех обязательств, кроме «поголовного налога».

626. — 1620 (7128) г. августа 5, Дорохой. — Урядник Дорохой Ботич, бывший питар Лазор, шолтуз Григорие Митрофанович и 12 пыргарей из Дорохой пишут великому логофэту Генгя, что они вместе с старыми людьми размежевали границы села Шендричени, вотчину Ончула Юрашковича, согласно приказу господарской грамоты.

627. — <1620 г. сентября 1 — 1621 г. августа 31> 7129. — Господарь Александр подтверждает дворнику глоты Думитру Луне село Якобени, называемое Слобозени.

628. — <1620 г. сентября 1 — 1621 г. августа 31> 7129. — Господарь Александр подтверждает Ионашко и Григоре Генгя села: Жолдешти, Влэдешти, Шербэуци, Тырнаука, Задабровка, Рохозна, Добринауци, Грэнешти, Онутул де Сус, Ленцешти, Боян, Келмешти, Сочи, Паркова, Стрэшинени, Бокани, Пиетроасэ, Сурдешти, Попешти, Маджуркани и Стэрчени.

629. — <1620 г. сентября 1 — 1621 г. августа 31> 7129. Яссы — Великий хатман Думитру Дука подтверждает бывшему дворнику Бэяну цыгана с женой и детьми, до того времени, пока тот не сможет выплатить Бэяну долг в 20 талеров.

630. — <1620 г. сентября 1 — 1621 г. августа 31> 7129. — Дочь Кристи Динчану из Миклешти Тудоска отдает Тирону свою часть вотчины в Бериндешти, Васлуйского края, за скот, которым он уплатил подати Тудоски.

631. — 1620 (7129) г. октября 18, Яссы. — Господарь Молдавии Александр, подтверждает нягине Гафтоя Нэбожатко ее вотчину в селе Влэдени.

632. — 1620 (7129) г. октября 18, Яссы. — Господарь Александр подтверждает жене пыркэлаба Еремни, находящейся, в тяжбе с Василе Грумазом, вотчину и дворы в селе Брэешти.

633. — 1620 (7129) г. октября 23, Яссы. — Господарь Александр приказывает пыркэлабам, шолтузу и пыркэлабам Романа освободить людей села Тэмэшани Галатского монастыря от всех обязательств, кроме податей.

634. — 1620 (7129) г. ноября 1, Яссы. — Господарь Александр подтверждает Секулскому монастырю «мельницы и пчельник, дом и крепостных» в пределе Тыргул Фрумаса.

635. — 1620 (7129) г. ноября 1, Яссы. — Господарь Александр подтверждает Секулскому монастырю села Бериндиешти и Сэбэоани, Романского края.

636. — 1620 (7129) г. ноября 1, Яссы. — Господарь Александр приказывает сановнику, шолтузу, пыргарям и сборщикам податей местечка Хуша освободить от обязательств людей Хушского епископства из сел: Хрубени, Кырлигади, Крецешти, Рэзешти, Козиячи и Подени «с условием, чтобы они платили причитающиеся им подати и налоги».

637. — 1620 (7129) г. ноября 2, Яссы. — Господарь Александр подтверждает Секулскому монастырю село Петрикани и право вернуть всех бежавших из села крепостных.

638. — 1620 (7129) г. ноября 7, Яссы. — Господарь Александр приказывает уряднику Ботошани не беспокоить никакими обязательствами людей Галатского монастыря из села Теишори.

639. — 1620 (7129) г. ноября 11, Яссы. — Господарь Александр подтверждает Сипайскому монастырю хатмана Балики половину села Юкаш, Нямецкого края.

640. — 1620 (7129) г. ноября 15, Глигорешти. — Старосты Путны и Аджуда Соломон и Арват свидетельствуют, что Петря Чепою со своими родственниками и Джурджей Гэрбовином продали бывшему пыркэлабу Павелу за 7 золотых свои части вотчины в селе Кофешти.

641. — 1620 (7129) г. ноября 17, Яссы. — Господарь Александр подтверждает монастырю св. Савы в Яссах село Хорликани на Днестре, Оргеевского края.

642. — 1620 (7129) г. ноября 18, Яссы. — Господарь Александр подтверждает дьяку Долхешти Герге село Джурджешти на Тополице, Нямецкого края.

643. — 1620 (7129) г. ноября 18. — Господарь Александр подтверждает сыну Юрашко Ончу предел села Шендричени со стороны местечка Дорохой.

644. — 1620 (7129) г. ноября 21, Яссы. — Господарь Александр приказывает сановникам Котнари и Кырлэу освободить от всех оброков 2 виноградарей Нямецкого монастыря; положено им платить только господарскую подать.

645. — 1620 (7129) г. ноября 22, Яссы. — Господарь Александр подтверждает Бисериканскому монастырю село Троица на Кракэу и мельницу в пределе села Аверешти, Нямецкого края.

646. — 1620 (7129) г. ноября 24, Яссы. — Господарь Александр подтверждает Бисериканскому монастырю село Попчешти на Кракэу, Нямецкого края.

647. — 1620 (7129) г. декабрь. — Бывший стольник Грама, бывший дворник Тома и другие свидетельствуют, что Стойка из Белощести продал свою вотчину бывшему постельнику Апостолу.

648. — 1620 (7129) г. декабря 7, Яссы. — Господарь Александр подтверждает Агапиевскому монастырю, находящемуся в тяжбе с пыркэлабом Маноле, село Килдешти на Молдове.

649. — 1620 (7129) г. декабря 9, Яссы. — Господарь Александр подтверждает монастырю св. Савы в Яссах цыган.

650. — 1620 (7129) г. декабря 20, Яссы. — Господарь Александр подтверждает попу Дедиулу часть села Думшани, купленную у дочери Аны Соры.

651. — 1620 (7129) г. декабря 28, Тыргул Бая. — Шолтуз Лупу и 12 пыргэрей Бая подтверждают Антону вотчину в селе Антэлешти, купленную у внука Цинты Думитру за 17 талеров и 2 коров с телянком, оцененных в 14 талеров.

СОМНИТЕЛЬНЫЕ

1. — 1616 (7124) г. апреля 2. — Василика и ее сын Василие продают свою часть поместья в селе Мелешкани Диме из Марковени за 10 лей наличным, 3 улья, 2 быков и корову с телянком.

2. — 1616 (7125) г. сентября 16. — Избранные господарем Раду Михня бояре размежевывают поместье Чукулени, Лэпушьянского уезда.

3. — 1617 (7125) г. января 28, Яссы. — Господарь Раду подтверждает Никифору и его братьям Радулу и Флоре половину села Пэулешти, Путненского края.

4. — 1617 (7125) г. августа 3, Сучава. — Господарь Раду подтверждает Пантелею Лупулу вотчину в Круглянке, Хотинского края, купленную у сына Исака Билова Ионашко.

5. — 1617 (7125) г. августа 10. — Георге Гецэу и Будурлян Тымпе делятся местами и полянами в селище Тымпешти, Нямецкого края, находящегося по соседству с поместьем Ускаци.

6. — 1618 г. ноября 22. — Пыркэлаб Нянца и дворник Порты очищают заповедные леса монастырей Слатина, Рышка, Нямец, Секу и Агапия от людей «вредных» и «не уплативших подати» и сжигают их дома.

7. — 1619 (7127) г. марта 12. — Томша и Флоря делят поместье в селе Ускаци, оставшееся от Ивана Ускатула.

8. — 1619 (7127) г. июня 25, Яссы. — Глигорча Баенские одалживает у логофэта Никифора Прэжеску 30 золотых до 15 августа, за которые закладывает свою часть вотчины в Хэснэшени.

9. — <1619 г. сентября 1 — 1620 г. августа 31> 7128. — Симион Куря одалживает у Тудосие из Фырлэешти 11 золотых наличными под залог своей части вотчины в Фырлэешти.

DOCUMENTE

1

1616 (7124) Ianuarie 6, Iași.

† Io Alexandru Moghila voevod, din mila lui Dumnezeu, domn al țării Moldovei. Scriem slugilor noastre, marilor vătafi de ținutul Sucevei și globnicilor și deșugubinarilor și olăcarilor și podvodarilor și tuturor celorlalte slugi ale domniei mele, dăbilarilor câți vor umbla cu slujbele domniei mele prin acel ținut. Pentru aceea, cum veți vedea această carte a domniei mele, voi să lăsați în pace toate satele sfintei mânăstiri Voronț, unde este hramul sfântului Gheorghe, câte sate sunt în acel ținut, ca nimeni să nu aibă a intra în acele sate ale sfintei mânăstiri, să nu le judece, să nu le globească, nici bucatele lor să nu le tragă pentru alți oameni.

Iar cui i se va părea vreo strâmbătate cu vreunii dintre vecinii din satele sfintei mânăstiri, să se pârască de față înaintea domniei mele, pentrucă au cărți de iertare și dela alți domni dinainte.

De aceea, domnia mea încă ne-am milostivit și i-am iertat pentru toate cele ce sunt mai sus scrise.

De aceea, cum veți vedea această carte a domniei mele, nimeni din câți sunt mai sus scriși, să nu aveți a-i turbura, nici bucatele lor să nu le trageți. Iar cine va voi să mai ¹⁾ turbure de aici înainte satele sfintei mânăstiri, pentru gloabe și pentru deșugubine ²⁾, pentru cai de olac și pentru podvoade, un astfel de om va avea mare pedeapsă dela domnia mea.

Așa să știți. Altfel să nu faceți înaintea acestei cărți a domniei mele.

¹⁾ „mai“, așa în orig.

²⁾ „șugubine“ în orig.

Scris la Iași, în anul 7124 <1616> Ianuarie 6.
Insuși domnul a poruncit.
Alexandru voevod <m. p.>
† Borăleanul <a scris>.

Acad. R.P.R. LXXXIII 81.
Orig. slav, hârtie, pecete aplicată.

2

1616 (7124) Ianuarie 8, Iași.

† Io Alexandru Moghila voevod, din mila lui Dumnezeu, domn al țării Moldovei. Iată domnia mea m-am milostivit și am miluit sfânta mănăstire numită Săcul cu un sat anume Ecușenii, din ținutul Roman, care sat a fost ascultător de ocolul Roman, iar apoi a fost cumpăratură lui Ureche vornic, pe bani gata și a fost dat de Ureche vornic mai sus scrisei sfinte mănăstiri Săcul. Astfel domnia mea încă am miluit sfânta mănăstire cu acest sat, ca să-i fie dreaptă ocină și danie dela domnia mea, cu tot venitul. Și altul să nu se amestece înaintea acestei cărți a domniei mele.

Scris în Iași, în anul 7124 <1616> Ianuarie 8.

† Domnul însuși a poruncit.

Alexandru voevod <m. p.>

† Marii boieri au învățat.

Borăleanul <a scris>.

Arh. St. Buc., M-rea Neamț, CXLII/8.
Orig. slav, hârtie, pecete aplicată.
Cu o trad. rom. din 1804.

3

1616 (7124) Ianuarie 8, Iași.

† Io Alexandru Moghila voevod, din mila lui Dumnezeu, domn al țării Moldovei. Iată domnia mea m-am milostivit și am miluit sfânta mănăstire numită Săcul cu două sate, anume Berendieștii și Săbuoanii, din ținutul Roman, fiindcă aceste două sate, le-au fost danie dela sfântărașul părinte al domniei mele, Io Eremia Moghilă voevod, veșnica lui pomenire.

Astfel și domnia mea încă am miluit această sfântă mănăstire cu aceste sate, cu tot venitul lor, ca să-i fie ocină dreaptă și danie neclintită, niciodată, în veac, înaintea acestei cărți a domniei mele. Și altul să nu se amestece.

Scris la Iași, în anul 7124 <1616> Ianuarie 8.

† Insuși domnul a poruncit.

Alexandru Moghila voevod <m. p.>

† Marii boieri au învățat.

Borăleanul <a scris>.

Arh. St. Buc., M-rea Neamț, CXLII/7.

Orig. slav, hârtie, pecete aplicată.

Cu o trad. rom. din 1804.

4

1616 (7124) Ianuarie 20.

Zapis dela un Irimie Dărăbanul din let 7124 <1616> Ghenarie 20, pe o casă cu locul ei ci este în Ulița Noaă ei au vândut-o egumenului de Hlince.

Arh. St. Buc., Cîndica m-rii Aron Vodă, nr. 644, f. 12.

Rezumat rom.

5

1616 (7124) Februarie 2.

Adecă eu Ionașco, feciorul lui Stroici *mare log<o>f<ă>t*, mărturisescu cu aciastă scrisoare a mea precum de nimenea silit nici asupra mi-au lăsat maica mea Pascalina încă când era cu limba vie ma<i> nainte de 6 zăle. Pentru acéia eu m'am milostivit și i-am dat pentru sufletu nostru și al părinților noștri un sat, anume Telița în țănutul Orhéului apro<a>pe de Nistru, care iaste a noastră dreapt<ă> ocin<ă> și moșie dela tată-mieu Toader părcălabul și l-am dat acel sat sfintii mân<ă>stiri sfe<n>tii Savei de Erusalim.

Pentru acéia și la săv<ă>rșeniia sufletului meu eu așjiderea m'am milostivit și l-am dat sfe<n>tii mân<ă>stiri acea a mea dreaptă ocin<ă> și după moartea maicei méle ca să fie noao pom<e>nire din an în an.

Insă acest satu iaste în uricile Druj<e>știlor și uricile Druj<e>știlor sânt la mân<ă>stirea Pobrata.

Pentru aceia Pobrateni<i> ca să aibă a rade dintr'acele urice a satului Druj<e>știlor.

Și iar<ă>ș<i> am dat 3 fălci de vie din Piscop, apro<a>pe de Trifăneasa, iar<ă>ș<i> sfintii mân<ă>stiri sfe<n>tii Savei de Erusalim.

<Și> când au fost atuncea la darea sufletului meu, s'au tãmplatu egumãnul Calistru din Pobrata și cu toți bătrãni<i> și cu tot sãboru și sânt mărturie și dum<nealui> Ionașco Jora și călugãri<i> dela Vatoped și Stafie negustoriul din Iași și Iane iar<ă>ș<i> din Iași și alți negustori mulți s'au tãmplat atuncea când am dat.

Iar cini va strica aciastă tocmală și danie și miluire a no<a>stră, acela ca să fie neiertat de dumnezău și de preacurata maica lui dumnezău și să fie blestemat de 318 sfinți părinți dela Nichiia.

Și pentru mai mare mărturie și credinți am pus iscălitura și pecetea no<a>stră și a altora câți s'au prilejit ca să știe.

Scrisu-s'au la mănăstirea Pobrata.

Anul 7124 <1616> Fevr<uarie> 2 zile.

Arh. St. Buc., Condica Asachi, ms. 628, f. 672.

Trad. rom.

6

1616 (7124) Aprilie 27, Iași.

† Io Alexandru Moghila voevod, din mila lui dumnezeu, domn al țării Moldovei. Scriem slugilor noastre credincioase, pârălabilor de Roman. Vă dăm știre că domnia mea ne-am milostivit și am întors două sate anume Săboanii și Berindiaștii, care aceste sate sunt danie sfintei mănăstiri numite Săcul, dela răposatul părintele domniei mele Eremia Moghila voevod, pentru care are și privilegiu dela el.

Pentru aceasta să aveți a lăsa în pace. Altfel să nu faceți.

Scris la Iași, anul 7124 <1616> Aprilie 27.

† Domnul a spus.

Alexandru voevod <m. p.>

† Marii boieri au învățat.

† Băseanul <a scris>.

Arh. St. Buc., M-rea Neamț, CXLII/9.

Orig. slav, hârtie, pecete aplicată.

Cu o trad. rom. din 1804.

7

1616 (7124) Aprilie 27, Iași.

† Eu Toader diiac de Stănilăvești și Lupul comișel de acolo și Rusul visternicel de Rătești și Avram păhărnicele de acolo și Nicoar<ă> vist<iernicel> de acolo. Iată că au venit înainte noastră mulți oameni buni, din pregiur megiași: Toader diiaconul, feciorul popii lui Marco de Rătești și cu ruda lui, Grigorie și Nacul, feciorii Lupului, nepoții Siliu, de bună voe a lor, de nime înpresurați nice sili<i>, au vândut a lor diriaptă moșie din parté moșu-său Siliu, a patra parte din giământate di sat di Unguraș<i>, din parte din gios, pre Moldova, care mai de mult s'au chemat Dobroslăvești, lui Vasilie visternicel de Ungurași, drept 24 taleri bătuți.

Și s'au sculat Vasilie visternicelul înaintea noastră și au plătit deplin acei 24 taler<i>, în mâinile lui Toader diaconul și a lui Grigorie și a Nacului.

Pentru acéia, dacă am vădzut de bună voc tocmală și plată deplin, i-am făcut de la noi această mărturie, ca să s<ă> știe și să s<ă> creadă, să-ș<i> facă și dires domnescu. Și pentru mai mare credință am pus pecețile noastre. L<ea>t 7124 <1616> Ap<rilie> 27.

L<ea>t 7230 <1722> Iul<ie> 24.

Am scris de pe sirbic: Pavăl diac.

Acad. R.P.R., CCXX/37.

Trad. rom.

8

1616 (7124) Mai 12. Iași.

† Io Alexandru Moghila voevod, din mila lui dumnezeu, domn al țării Moldovei. Am dat și am întărit rugătorilor noștri, egumenului și întregului sobor dela sfânta mânăstire Homor, unde este hramul adormirea preacuratei stăpânei noastre născătoare de dumnezeu, dreptele hotare ale sfintei mânăstiri, pe care le are în munți, din uricul pe care l-au avut dela Ștefan voevod cel Bătrân și din ispisocul de întărire dela Petru voevod și din alt zapis dela frațele domniei mele, Costantin voevod, începându-se hotarul dela însăși poarta sfintei mânăstiri, în sus pe cărare până la Muntele Mare și iarăși Muntele Mare până la Poiana Merilor.

De acolo pe opcină până la obârșia Homorului și până la Brazii Mucrii și până la Dealul Ulmului și pe Dealul Paltinului și de acolo pe pârâul Racova la vale până unde se varsă în Ihnat și peste Ihnat, și de acolo în vârful muntelui Gcământul¹⁾ și pe opcină până la săcătura Bucura și până la Poiana lui Ihnat și până la Brăduleț și iarăși până la Lozii și până la Miezurie.

Și de acolo la Trei Brazi prin Soloneț și până la vârful Scărișoara pe opcină în sus, până la Poiana Popei și până la Fântâna lui Dragomir, tot pe opcină la deal până la Poiana Paltinului și pe pârâul Bucovița și iarăși pe Bucovița la vale până la Moldova²⁾ și deasemenea dela gura Bucoviței pe Moldova în sus până la izvorul Tocilelor și tot cărarea în sus până la Dealul Mare, și iarăși dela Muntele Mare de unde s'a început mai întâi. Atât este tot hotarul sfintei mânăstiri.

1) „Gemanului“, în orig.

2) „Moldova“ în orig.

De aceia să-i fie și dela noi ocină și întărire sfintei mânăstiri și cu tot venitul neclintit, niciodată în veci, înaintea acestei cărți a noastre.

Scris în Iași, în anul 7124 <1616> Mai 12.

Insuși domnul a spus.

Acad. R.P.R., LXXXIV/15.

Orig. slav, hâ-tie, pecete aplicată, căzută.

9

1616 (7124) Mai 12, Iași.

† Io Alexandru Moghila voevod, din mila lui dumnezeu, domn al țării Moldovei. Iată au venit înaintea noastră și înaintea tuturor boierilor noștri moldoveni, mari și mici, egumenul și tot soborul sfintei mânăstiri Sucevița unde este hraniul sfânta înviere a domnului dumnezeu și mântuitorului nostru Iisus Hristos, cu un zapis de mărturie dela Beldiman fost logofăt că au făcut schimb de bună voia lor, nesiliți de nimeni, nici asupriți.

Și au dat călugării un sat anume Negoeștii la Oarbic, care e în ținutul Neamț, cu iaz și cu moară.

Astfel Beldiman logofăt le-a dat schimb pentru schimb un sat anume Rujinții pe Ciuhur care este în ținutul Iași cu iaz și cu moară. Și le-a mai¹⁾ dat o sută de <galbeni> ungurești.

Deci noi am văzut schimbul lor de bunăvoie și tocmeala cu înțelegere între ei. Intr'aceea și noi am dat și am întărit dela noi călugărilor satul Rujinții ca să le fie și dela noi ocină și uric cu tot venitul. Și altul să nu se amestece înaintea acestei cărți a noastre.

S'a scris la Iași, în anul 7124 <1616> Mai 12.

† Domnul a spus.

Alexandru voevod <m. p.>

† Marii boieri au învățat.

† Bașea <a scris>.

Acad. R.P.R., LXI/19.

Orig. slav, hârtic, pecete inelară în ceară roșie.

10

1616 (7124) Mai 12.

7124 <1616> Mai 12. Scrisoare dela Zaharia Dertșca *fost pit<a>r*, cum au zălojit o parte a sa din sat Dertșca, la Miron Crâhle, la care s'au întâmplat și alți oameni.

Arh. St. Iași, CCCL/140.

Rezumat rom.

¹⁾ « mai » așa în orig.

1616 (7124) Mai 26, Iași.

În anul șapte <mii>¹⁾ o sută douăzeci și patru <1616> luna Mai 26 zile. Zapis de mărturie pe care l-am scris noi mulți boieri câți ne-am întâmpnat cu Ștefan voevod în Țara Muntenească în târgul Buzău când s'au ridicat și au lovit trădătorii noștri <și>²⁾ Leșii, până acolo și au făcut mult rău și a fost multă pradă. . .¹⁾

În acea vreme a fost cu noi acolo Ciomârtan fost vornic cu toată agoniseala lui, pe care a avut-o el. Astfel atunci l-au prădat acei dușmani și atunci i-au pierit și uricile pe care le-a avut pentru satul Târzii, ce este pe apa Bârladului în partea de răsărit și cu vad de inoară pe apa Bârladului, care acest sat Târzii lângă apa Bârladului este dreaptă și adevărată lui cumpărătură dela Samson diac, fiul lui Repede aprod din târgul Iași, pentru 120 ughi. Astfel toată păgubirea lui a fost înaintea ochilor noștri, când i-au pierit acele privilegii cu celelalte, cu toate averile sale în acea răutate.

Deci noi, i-am făcut dela <noi>¹⁾ această adevărată mărturie cu sufletele noastre și toți am scris aici <pe>¹⁾ rând pe nume: eu Ciolpan fost hatman și Murgoci Toflea vornic și Gavril fost vornic și Cârjeu fost stolnic și Coruiu fost comis <și> Ionașco mare hănsar și Ionașco Cârjeu fost sulger și Necoară fost spătar și Movilița fost pârçălab, toți, în ce chip am văzut cu ochii noștri, așa mărturisim.

Și pentru mai mare încredințare noi toți ne-am pus aici, fiecare pecetea sa, pe această adevărată mărturie a noastră, oricând va vrea Ciomârtan să-și facă privilegiu dela domnul nostru, să se creadă cu credință neîndoioasă, după cinstita noastră mărturie, pe care o mărturisim aici.

† Scris la Iași, Mai 26.

<Pe verso contemporan:> Zapis dela boieri în Țara Muntenească, când <au prădat>¹⁾ Leșii tabăra.

Acad. R.P.R., CCCXXVI/137.

Orig. slav, hârtie, 8 peceți inelare, aplicate în fum.

1616 (7124) Iunie 6, Iași.

† Io Alexandru Moghila voevod, din mila lui Dumnezeu, domn al țării Moldovei. Scriem slugii noastre urednicul de Piatra. Cum vei vedea această carte a domniei mele, tu să nu ai a turbura satul Jideștii cu ocolul Pietrei,

¹⁾ loc rupt în orig.

²⁾ omis.

pentru că ne-a arătat cneaghina Damieneasa directă de miluire a panului său Damian vistier, dela sfântrăposatul părintele domniei mele Eremia voevod, veșnica lui pomenire.

La aceea și domnia mea am dat și am miluit pe cneaghina Damieneasa cu acel mai sus scris sat Jideștii, ca să-i fie și dela noi ocină cu tot venitul. Și altul să nu se amestece înaintea acestei cărți a noastre.

Scris la Iași, în anul 7124 <1616> Iunie 6.

† Domnul a spus.

Alexandru Moghila voevod <m. p.>

† Marii boieri au învățat.

† Pătrașco <a scris>.

Arh. St. Buc., M-rea Neamț. III/9.

Orig. slav, hârtie, pecete aplicată.

Cu o trad. rom. din sec. XIX.

13

1616 (7124) Iunie 7, Iași.

† Io Alexandru Moghila voevod, din mila lui Dumnezeu, domn al țării Moldovei. Am dat această carte a domniei mele rugătorului nostru egumenului și întregului sobor al sfintei mănăstiri Neamț pentru aceia ca să fie ei tari și puternici cu această carte a domniei mele, să ia și să intre în satul, care se numește Buhainți o casă¹⁾, din ținutul Hârlău¹⁾, acel sat care a fost drept al lor, după cum au ei și zapis pe acel sat.

Și să aibă ei a-și aduna pe vecinii lor și să facă mori și helește²⁾. Și nimeni să nu aibă a-i împiedica sau a-i opri înaintea acestei cărți a domniei mele.

Scris în Iași, anul 7124 <1616> luna Iunie 7.

Domnul a poruncit.

Alexandru voevod <m. p.>

Marii boieri au învățat.

Lucoci <a scris>.

Acad. R.P.R., LXXII/19.

Orig. slav, hârtie, pecete aplicată, stricată.

14

1616 (7124) Iunie 13, Iași.

† Io Alexandru Moghila voevod, din mila lui Dumnezeu, domn al țării Moldovei. Iată domnia mea am dat și am întărit rugătorilor noștri călugări dela sfânta mănăstire numită Beserecanii, unde este hramul sfintei blago-

¹⁾ « Buhainții o casă » și « Hârlău » adăugat cu altă cerneală pe loc lăsat liber.

²⁾ « hălăștae » în orig.

veștenii a preasfintei stăpânei noastre născătoare de dumnezeu, pururea fecioară Maria, satul anume Troița, pe Cracău, în ținutul Neamț și cu loc de moară în pârâul Cracăului și cu toate hotarele lui, câte le are, din câmp și din pădure și din apă, care acel sat Troița a fost drept domnesc, ascultător de ocolul târgului Piatra și a fost danie și miluire sfintei mânăstiri mai sus scrise dela Ștefan Tomșevici voevod. Pentru aceea să-i fie și dela noi danie și învoire sfintei mânăstiri neclintit, niciodată, în veci.

Și deasemeni am dat și întărit mai sus scrisei sfinte mânăstiri dreapta lor ocină și dedină o moară pe râul Cracău, lângă satul Averești, care și cea moară a fost făcută pe locul nostru drept domnesc, care este ascultător de mai sus scrisul ocol Piatra, din ispisoaace de danie și de miluire pe care le-a avut sfânta mânăstire dela sfânt răposatul părintele domniei mele, Eremia voevod și dela unchiul domniei mele Simion voevod.

Pentru aceea să-i fie, și dela noi, sfintei mânăstiri ocină și uric, cu tot venitul. Și altul să nu se amestece înaintea acestei cărți a noastre.

Scris la Iași, în anul 7124 <1616> Iunie 13.

† Domnul a spus.

Alexandru voevod <m. p.>

† Marii boieri au învățat.

† Pătrașco <a scris>.

Ath. St. Buc., M-rea Bisericiani, IV/15.

Orig. slav, hârtie, pecete aplicată.

Cu o trad. rom. din 1834.

15

1616 (7124) Iunie 15, Bălăciani.

† Eu Candachiia bătrâna de Bălăcén<i> fata Petcei părcălabului, mărturisesc cu scrisoarea mia cum eu de bună voia mea strânsu-mi-am feciorii mei <a>¹⁾nume Miron și Candachiia feciorii fetei miale Cărstinei și gineru-mieu Dumitru Ciochină și fiia mea Nastasiia, de le-am împărțit a mea direaptă ocină și moșie ce am avut în satu în Bălăcén<i>. Deci trei părți am dat lor, a patra parte am lăsat mie, de comandare.

Și într'această tocmală au fost Ion Albotă de Cătămăreșt<i> și Simion de acolo și Simion de Soloneț<i> și Dumitrașco de Dragsini și pop<a> Savici de Uricén<i> și Dumitrașco de Epoteșt<i> și Glegorcea de Comăneșt<i>.

Și Ionașco Dobrencul am scris. De această mărturisescu.

Scris în Bălăcian<i>, v<e><ea>t 7124 <1616> Iun<ie> 15.

Acad. R.P.R., LXXXIV/93.

Orig. rom., hârtie patru peceti aplicatc.

¹⁾ loc rupt în orig.

1616 (7124) Iulie 26, Iași.

† Io Radul voevod, din mila lui dumnezeu, domn al țării Moldovei. Iată au venit înaintea noastră și înaintea tuturor boierilor noștri moldoveni, Stoica și Șerban mazili, călărași din Târgoviște și au vândut pe un Țigan anume Onaca, care era Țiganul lui Nicoară Prăjescul, pe care l-au dobândit ei în tabăra leșească, când s'au bătut cu domnia mea Alexandru voevod și cneazul Korecki cu marea lor oaste leșească, cu domnia mea și s'a făcut războiu mare și tabăra lor s'a spart și au fost goniți și domnul lor Alexandru cu fratele lui și cu mama lui, doamna lui Eremia voevod.

Și au vândut pe acest Țigan slugii noastre credincioase, Iacomii postelnic, pentru doisprezece ughi galbeni și le-a plătit deplin acești 12 ughi în mâna lor și dinaintea noastră.

De aceea, să-i fie lui Țigan rob¹⁾ în vecii vecilor. Și altul să nu se amestece înaintea acestei cărți a noastre. Scris la Iași, Iulie 26, în anul 7124 <1616>.

Domnul a poruncit.

Ghianghea mare logofăt a învățat. Și am iscălit <m. p.>

Marmure <a scris>.

Arh. St. Buc., Achiziții Noi, MDXXI/3.
Orig. slav, hârtie, pecete aplicată.

<1616 după Iulie 26>.

† Izvod de bani ce s'au dat în dzilele lui Ștefan vodă:

† 9 pot<ronici> au dat Petré pentru Gavril, la dajde împătrită.

† 9 pot<ronici> au dat Petré pentru Gavril, dajde împătrită deasemenea.

† 5 pot<ronici> buni deasemenea au dat Petré pentru unt în mâinile lui Steriian, pentru Gavril.

† 3 pot<ronici> 8 băni buni deasemenea a dat Petré la dajde înșesită pentru Gavril.

† 6 pot<ronici> buni deasemenea a dat Petré la dajde, pentru Gavril.

† 12 pot<ronici> buni deasemenea a dat Petré la iliș pentru Gavril.

† 2 zloți deasemenea a dat Petré pentru Gavril pentru un bou domnesc la mâinile lui Ionașco dela Murgești.

¹⁾ « holop » în orig.

† 13 pot<ronici> *la dajde înșesită a dat Petrè în mâinile lui Vartic pentru Gavril.*

† 13 pot<ronici> *buni a dat Petrè în mâinile lui Sacotă, dajde înșesit pentru Gavril.*

† 7 pot<ronici> *buni a dat Petrè în mâinile lui Mircea și Gavril, dajnic pentru Gavril.*

† 13 pot<ronici> *buni a dat Petrè pentru Gavril dajdie înșesită la mâinile lui Bilava.*

† 11 pot<ronici> *a dat Petrè dajde 5 'în mâna lui Dumitru uricar pentru Gavril.*

† 10 pot<ronici> *pentru ceară a dat Petrè în mâinile cerari<lor>, pentru Gavril la Mih<ă>ilă Colivă.*

† 6 pot<ronici> *buni a dat Petrè pentru Gavril în mâinile slugile vistèrnicului.*

† 6 taleri bani buni au întorsu Petrè, direaptu Gavril, în mâna Căpracei.

† 4 zloți *a dat Petrè la mâinile direptarilor Dumitru uricar, pentru Gavril.*

† Izvod de bani a dat Petrè, bani de dajde, în dzilele lui Alexandru vodă, potronicul câte 16 bani.

† 9 pot<ronici> *a dat Petrè pentru Gavril, dajde înșesită la mâinile lui Stanciul.*

† 18 pot<ronici> *a dat Petrè pentru Gavril la dajde 7, la mâinile lui Mircea dajnicu.*

† 1 ughi 4 pot<ronici> *a dat Petrè pentru Gavril, dajde 8 la mâinile lui Vasilie Buznăiu.*

† 2 taleri *a dat Petrè pentru Gavril pentru iliș în mâinile lui Stahie.*

† 6 pot<ronici> *a dat Petrè pentru Gavril, pentru sulgiu, în mâinile lui Popăscul.*

† 7 taler<i> *a dat Petrè pentru Gavril, bani buni de dajde.*

† 10 pot<ronici> *buni deasemenea a dat Petrè pentru Gavril, la mâinile lui Ștefan gălbănar dela Orheiu.*

† 6 pot<ronici> *a dat Petrè pentru Gavril, pentr'o oae de sulgiu în mâna Popăscului.*

† 5 pot<ronici> 5 bani *buni a dat Petrè pentru Gavril daj<de> împătrită la mâinile lui Ștefan Moimăscul.*

† 4 pot<ronici> bani buni *a dat Petrè pentru Gavril, dajde întreită la mâinile lui Fădurașco.*

† 4 pot<ronici> *deasemenea a dat Petrè pentru Gavril, dajde întreită.*

† 11 pot<ronici> *a dat Petrè pentru Gavril dajde.*

† 4 pot<ronici> *a dat Petrè pentru Gavril, la dajde întreită la mâinile lui Mircea.*

† 2 pot<ronici> *a dat Petrè pentru Gavril la dajde.*

† 2 pot<ronici> a dat Petré pentru Gavril, pentru unt și pentru miere la mâinile lui Obréjie părcălab.

† 5 pot<ronici> a dat Petré pentru Gavril, deasemenea pentru unt în mâinile slugilor logofătului anume Badiul.

† 5 pot<ronici> a dat Petré pentru Gavril, pentru sulgiu, pentru o vacă ce au mâncat Alexandru vodă la Scântée.

† 5 zloți a dat Petré pentru Gavril, în dajde de giurățate de poloboc de miiare.

† 4 pot<ronici> a dat Petré pentru Gavril la dajde întreită la mâinile slugilor banului. Să se știe.

Cisla face 25 ug<hi>, 5 pot<ronici>, bani buni. Să se știe.

† Izvod de bani ce am dat pentru> Simion Gagiul:

† 5 pot<ronici> a dat Petré pentru Gagiul, dajde împătrită la mâinile lui Ștefan Moimășcul.

† 4 pot<ronici> a dat Petré pentru Gagiul, dajde întreită la mâinile lui Fădurașco.

† 4 pot<ronici> a dat Petré pentru Gagiul, dajde întreită la mâinile slugile banului.

† 6 pot<ronici> a dat Petré pentru Gagiul, la mâinile slugile vistêrnicului.

† 5 pot<ronici> a dat Petré pentru Gagiul, pentru sulgiu la mâinile Călugărulu<i>.

† 1 ughi, 4 pot<ronici> a dat Petré pentru Gagiul, dajde 8.

† 6 pot<ronici> a dat Petré pentru Gagiul, pentru sulgiu, la mâinile lui Popășcul.

† 1 tal<er> a dat Petré pentru Gagiul, pentru iliș la mâinile lui Pănteleiu.

† 1 ughi a dat Petré pentru Gagiul, la mâinile lui Ștefan gălbănaș dela Orheiu.

† 11 pot<ronici> a dat Petré pentru Gagiul, dajdie 4 la mâinile lui Gavril.

† 4 pot<ronici> a dat Petré pentru Gagiul, dajde întreită la mâinile lui Badiul.

† 2 pot<ronici> a dat Petré Gagiul, dajde 2.

† 2 pot<ronici> a dat Petré pentru Gagiul, pentru unt și miere în mâinile lui Obréjie părcălabu.

† 5 pot<ronici> a dat Petré pentru Gagiul, deasemenea pentru unt, în mâinile lui Busiiucu.

† 5 zloți a dat Petré pentru Gagiul, în dajde giurățate de poloboc de miiare.

† Cisla face la Simion Gagiul 7 ug<hi> și jumătate. Să se știe. Bani buni.

Acad. R.P.R., CCV1/181.

Orig. rom. l.ărtie, ruptă.

Datat după domnia lui Ștefan Tomșa și Alexandru Movilă.

<1616 Iulie 26 — 1619 Februarie 9; 1623 — 1626>.

Un suret a domnului Radu în care se arată hotarul moșiilor Dumbrăvița și Movilița, proprietatea mănăstirii Săcul.

7121 <1612—1613>¹⁾ Copii.

Un suret a domnului Radu v<oe>vod, scos de iermonac Iorist ecli-siarh mitropolii, din condica *domnească*, în care arată hotarul acestor doo moșii a mănăstirii Săcului (cari este Dumbrăvița), fiind atunce în stăpânire mănăstirii Săcului și a Moldoviții, începând din apa Rășcăi, printr-o luncuți și lac și din lac într'un ulmu ci s'au făcut boor, fiind un plop cu boor căzut; din ulmu drept peste câmpu, într'o moviliți ci este într'o poiană, alătore cu hotarul Rășcăi, ci să chiamă Bogoslovul.

Din moviliți drept în topliți, unde să înpreună cu hotarul Moldoviții, Blăgești, cari topliți să chiamă Praștiia și toplița în gios până unde cade drumul ci treci peste Moldova, unde s'au pus și boor într'un tei, în gura topliții și treci drept piste Moldova, în iasta parte, unde se înpreună cu hotarul Moldoviții, cu Răciuleni, allatu-s'au și boor vechi, într'un plop și au căzut.

Dar s'au pus alt boor, într'un plop, lângă acela; din boor drept la câmpu afară, la drumul cel mare, în capul dălmii, tot alătore cu hotarul Răcilenilor; și tot dălma peste câmpu drept la Șomuz, într'o moviliți ci este lângă Șomuz, și treci Șomuzul și lovești în gura Erugii ci este pe din gios de bisărica Răciulenilor, în capul Erugii din sus, într'o moviliți, de acolo drept peste câmpu spre Spătărești, într'altă moviliță, unde este un loc și loziia lângă moviliți, și dintr'ace moviliți în costiși ci este hotarul Răcilenilor, a Moldoviții; iar dintr'a Moldoviții hotar în gios, este hotarul Dumbrăviții, și cu parte lui Urechi vor<nic, de Răciuleni, cari este a mănăstirii Săcului; și așa să închei hotarul acestor doo mănăstiri.

Acad R.P.R. CLI/1.

Trad. rom. din sec. XIX.

<1616 Iulie 26—1619 Februarie 9; 1623—1626>, Neamț.

Celui întru Hristos dumnezeu binecinstitorului și de Hristos iubitorului și strălucitului întru duhul sfânt și cu mare cunună încununatului, prea împodobitului și întru tot milostivului domnului nostru, Io Radul voevod, din mila lui dumnezeu, domn al țării Moldovei.

¹⁾ Data este greșit scrisă de traducător. Radul voevod domnește în prima domnie din 1616 Iulie 26 până în 1619 Februarie 9; iar în a doua domnie din 1623—1626.

Cătr'aceastia dăm știre măriei d<u>m<i>t<a>le m<i>k<o>stive do<a>[m]mne ca domnului nostru m<i>k<o>stiv, cum au venit cinstiț<i> boiarii măriei tale, giupănul Alexa vornicul și Ghiorghii Roșca visternicul, cu cinstită cartea măriei tal<e> să hotărăscă Agăpiianilor cu Să[să]canii.

Și deac-au venit aicea în târg în Neamțu, ne-a strănsu pre noi pre toț<i> și bătrâni și tineri ș-au scos uricul <Agă>piianilor de l-au cetit, spuindu dela Iancul vodă.

Și noi, pre unde spune lor acel uric, nu știm să hie ei ținut, nici înainte de ci-au fost mănăstirea Săcului, nici de-acia încoace, nici s'au aflat om nici den târg, nici di în sate de pre înpregiur să știe c-au ținut ei pre unde spune acel uric.

Citi[ti]t-au și uricul Săcanilor și uricul lor le spune pre hotarul cetăției Neamțului ș-a satului Vânătorilor, ce simt de strajă aicea la prihodiștea târgului. Și mănăstire<a> Săcului nu iaste descălecată pre hotarul Agăpiianilor, ce-i descălecată pre hotar domnescu, ca ș-alte sfente mănăstiri.

Noi cum știm cu sufletele no<a>stre și cum ținem mente di în bătrâni, așa dăm știre măriei tale. Iar măriia d<u>m<i>t<a>le ver<i> faci ca un domnu înțeleptu, cum te va năstăvi dumnezău și cinstitaa maică. Întru tot m<i>k<o>stivul dumnezău să-ț<i> înmulțească dzilele și anii cu paci și fără grij<ă> dela H<risto>s, amin.

Robi<i> și haraciari<i>, șoltuz și 12 părgari și toți târgoveșii bătrâni și tineri din târgul Neamțu.

<Adresa:> *Binecinstitorului și de Hristos iubitorului și strălucitului întru duhul sfânt și cu mare cunună încununatului, prea milostivului domnului nostru, Io Radul voevod, din mila lui dumnezeu, domn al țării Moldovei.*

Arh. St. Buc., M-rea Neamț, V/1.

Orig. rom., hârtie, pecete aplicată.

Datat după cele două domnii ale lui Radu Mibnea în Moldova.

20

<1616 Iulie 26 — 1619 Februarie 9; 1623 —162<>.

Suret.

Noi Radul v<oe>vod, cu mila lui d<um>n<e>zău, domn țării Moldovii. Adică au venit înaintea noastră și înaintea tuturor boierilor noștri a Moldovei, mari și mici, slugile noastre Ionașco pitărel și frati-seu Toder și Toma și Vasili și surorile lor Mariia și Todosiia, fiii lui Lațco, nepoții Măgdălinii, și ni s'au jăluit cu mari jălobă și mari mărturii și zicând că dresile ce-au avut moșul lor dela Ștefan v<oe>vod cel Bătrân și un uricu dela acest Petre v<oe>vod pe a sa driaptă ocină și moșii, pe gumătati di sat din Mogoșăști, ci esti supt

rădiu în ținut Cărligăturii, acel uric și acel ispisoc au arătat că li-au rupt Leșii în zilele lui Alexandru v<oe>vod, ficiorul lui Eremie v<oe>vod. Numai pecete acelui uric au adus faț<ă>, înainte noastră.

Și văzând noi, drept aceia domnie me și cu sfatul nostru văzând așa jalobă și mărturii, al doile că le esti driaptă ocină și moșii, noi am crezut și așăjdirē și dela noi am dat și am întărit numiț<i>lor de sus ficiorilor lui Lațco pe ace giumătăți di sat din Mogoșești ca să le fii și dela noi cu tot venitul.

Domnul au poruncit.

Veletul esti rupt.

Asămine s'au tălmăcit di mini <1>796 Dechcmv<rie> 5. Andrei tălmăciu căpit<an>.

Acad. R.P.R. DCXXIII/12.

Trad. rom.

21

<1616 Iulie 26 — 1619 Februarie 9>.

Ispisoc pi sârbie di la Radul vod<ă> pi satul Dilēnii, den l<ea>† 7120 <1611—1612>¹⁾.

† Io Radul v<oe>vod, *din mila lui Dumnezeu, domn țării Moldovei*. Adică domniia mea am dat și am întorsu a lui nostru credincios și cinstit boiar giupănul Coste Băciog maril<e> vornic de țara de gios, pre a lui driaptă ocină și danie și cumpăratur<ă> doi sate anum<e> Delianii și Rusii, car<e> au fost din ocolul Hărlăului, car<e> acēste sate i-au fost lui danie și cumpăratur<ă> dila răpoșaii domnii ce-au fost mai dinainte.

Întru aceia, domniia mea am fost luat acēl satu Delēnii, pi cuvintil<c> unor oameni<i> mincinoș<i>, iar după acēe, dacă am văzut domniia mea dresur<i> ce-au avut dila alț<i> domni ce-au fost mai înainte di danie și di cumpăratur<ă>, domniia mea n'am cutidzat a strica, ce iarăși așăjderea am dat ș'am întorsu di iznoav<ă>, a lui nostru di mai sus numit boiar Cost<e> Băcioc vornicul, pi acil sat Delēnii, ca să-i fie și dila domniia mea driaptă ocină și moșie și uric di întăritur<ă> cu tot hotarul nielătit niuruși<i>, stă<tă>tor în veci vecilor.

Aș<i>jder<ea> și după a noastră vīiaț<ă> și domnie, pri cin<e> va alegi dumnizău domnu, sau alți, nim<e> să n'aibă a-i strica; iar car<e> s'ar ispiti a strica, scrie cu tot blăstămul cel mar<e> și cu toat<ă> afurisanēiia.

Acad. R.P.R., ms. 237, f. 546 v.

Trad. rom. din 1742.

¹⁾ Data este greșit pusă. Radul voevod domnește din Iulie 1616 pînă în Februarie 1619, în prima domnie. Costea Bucioc este vornic mare în prima domnie. Vezi și documentul din 15 August 1616.

<1616 Iulie 26—1619 Februarie 9; 1623—1626>.

Suret de întăritură dela Radul vodă pentru Hiltiu de Sus. Au fost a Berz<un>țului și călugări<i> l-au fost vândut mitropolitului Theodosie, carele au fost și stareț mănăstirii Bogdana și tot mănăstire au stăpănit Hiltiu de Sus pe Trotuș din Piscul Creț drept în gura Gărbovăului din gios și din sus în gura părăului Răcii.

Arh. St. Buc., M-rea Bogdana, VIII/3.
Rezumat rom.

1616 (7124) Iulie 27, Cordăreni.

† Iată eu Solomia Posmăgo<a>e din Săpoteni, însumi înștiințez cu această scrisoare a mea, că am întors banii panului Tăutul din Cordăreni, pentru o parte ce mi-am cumpărat dela Nicoară din Mogoșești, fiul lui Zaharia, nepot ¹⁾ lui Săpoteanul fost portar, pentru douăzeci și cinci taleri numărați, din jumătatea cea din jos a satului Săpoteni, dela al șaptelea stâlp a treia parte, ce se cuvine un ogor la toloacă.

Deasemeni mărturisesc cu această scrisoare a mea, că am vândut cneaghinei Ana Tăutuleasa din Cordăreni, pentru acești bani ce <sunt> mai sus scriși, douăzeci și cinci taleri numărați și zăpăsul l-am întors, ce scrie de Nicoară din Mogoșești, fiul lui Zaharia de acolo.

Pentru aceasta, de acum înainte să-i fie ei dedină și ocină, cu tot venitul.

Și la această tocmeală au fost: Rugină din Cordăreni și Toader Arbure de acolo și alți oameni buni.

Și pentru mai mare credință, am pus pecetea mea pe acest zăpăsi. Pentru aceasta dăm de știre.

Scriș în Cordăreni, Iulie 27, anul 7124 <1616>.

Rugină a iscălit <m. p.>

Arh. St. Buc., M-rea Doljești, XXIX/24—25.
Orig. slav, hârtie, două pecetei aplicate.
Cu o trad. rom. din sec. XVIII.

1616 (7124) August 2. Iași.

† Io Radul vovod, din mila lui dumnezeu, domn al țării Moldovei. Iată domnia mea am dat și am miluit pe credinciosul nostru boier, Iacomie postelnic, cu un sat anume Vojca, în ținutul Sorociei. Pentru aceea, să-i fie dela domnia

¹⁾ «nepot» așa în orig.

mea danie și miluire, cu tot venitul, neclintit. Și altul să nu se amestece înaintea acestei cărți a domniei mele.

Scris la Iași, în anul 7124 <1616> August 2 zile.

Insuși domnul a poruncit.

Io Radul voevod <m. p.>

Acad. R.P.R., XCVI/13.

Orig. slav, hârtie, pecete aplicată, căzută.

Cu o trad. rom. din 1747.

25

1616 (7124) August 9, Iași.

† Io Radul voevod, din mila lui Dumnezeu, domn al țării Moldovei. Am dat și am înțit și am întărit sfintei mănăstiri, care se cheamă Beserecani, unde este hramul sfintei blagoveștenii a preasfintei stăpânei noastre nascătoare de Dumnezeu și pururea fecioară, Maria, din ispisoc de danie și miluire ce are sfânta mănăstire dela Ștefan Tomșea voevod, un sat anume Troița, pe pârâul Cracăului, în ținutul Neamț și cu loc de mori pe pârâul Cracăului.

Pentru aceea, ca să-i fie și dela domnia mea, danie și întărire, sfintei mănăstiri mai sus scrise, cu tot venitul. Și altul să nu se amestece înaintea acestei cărți a domniei mele.

Scris la Iași, în anul 7124 <1616> August 9.

† Domnul însuși a poruncit.

Io Radul voevod <m. p.>

† Marmure <a scris>.

Arh. St. Buc., M-rea Bisericiani, IV/17.

Orig. slav, hârtie, pecete aplicată.

Cu o trad. rom. din 1843.

26

1616 (7124) August 9, Iași.

† Io Radul voevod, din mila lui Dumnezeu, domn al țării Moldovei. Am dat și am înțit și am întărit rugii noastre, sfintei mănăstiri, care se cheamă Beserecani, unde este hramul sfintei blagoveștenii a preasfintei stăpânei noastre nascătoare de Dumnezeu și pururea fecioară Maria, din ispisoc de danie și miluire pe care-l are sfânta mănăstire dela Eremia voevod și de întărire dela Ștefan voevod, pentru o moară dela satul Averești pe Cracău, care a fost ascultător de ocolul târgului Piatra.

Pentru aceea ca să-i fie și dela noi sfintei mânăstiri danie și miluire cu tot venitul. Și altul să nu se amestece înaintea acestei cărți a noastre.

Scris la Iași, în anul 7124 <1616> August 9 zile.

Domnul însuși a poruncit.

Io Radul voevod <m. p.>

† Marmure <a scris>.

Arh. St. Buc., M-rea Biserici, VI/6—7.

Orig. slav, hârtie, pecete aplicată.

Cu o trad. rom. din 1843.

27

1616 (7124) August 12, Iași.

† Io Radul voevod, din mila lui Dumnezeu, domn al țării Moldovei. Scriem slugilor noastre, tuturor dăbilarilor, câți vor merge cu slujbele domniei mele prin ținutul Romanului. Cum veți vedea această carte a domniei mele, voi să lăsați foarte în pace, de toate angheriile, și vitele din satele sfintei episcopii, din târgul Roman, anume Șcheii și Ileucușanii și Bogdăneștii.

Și nici pentru alte sate de prin altă parte nici voi șoltuzi și pârgari din târg să nu faceți podvoade din satele episcopiei, ci pentru toate să fie în pace, numai să aibă ei a-și plăti dabilele lor, așa cum sunt înscriși.

Mai mult să nu-i turburați. Altfel să nu faceți.

La Iași, anul 7124 <1616> August 12.

Însuși domnul a poruncit.

† Lucoci <a scris>.

Arh. St. Buc., Ep. Roman, XXII/4.

Orig. slav, hârtie, pecete aplicată.

28

1616 (7124) August 15, Iași.

† Io Radul voevod, din mila lui Dumnezeu, domn al țării Moldovei. Iată această adevărată credincioasă slugă a noastră Onciul Iurașcovici, staroste de Cernăuți, ne-a slujit nouă și țării noastre, cu dreptcredincioasă slujbă, cu boierul nostru credincios și cinstit Coste Băcioc mare vornic, la Țarigrad.

Domnia mea văzând dreptcredincioasa lui slujbă, ne-am milostivit și am dat și l-am miluit cu un sat, anume Șendriceanii, ce este pe pâraul Buhaiul, în ținutul Hârlău, care acel sat anume Șendriceanii a fost al socrului său Orăș, fost vornic și l-a pierdut în hiclania sa, când s'a ridicat cu Costantin Moghilă voevod, cu multă oaste de Leși asupra lui Ștefan Tomșa voevod.

Pentru aceea, ca să-i fie dela domnia mea danie și miluire și uric și întărire și ocină cu tot venitul, lui și copiilor lui și nepoților și strănepoților <și> răstrănepoților, care i se va alege cel mai aproape, neclintit niciodată, în vecii vecilor.

Iar după viața și domnia noastră, cine va fi domn, dintre copiii noștri sau din neamul nostru sau iarăși pe oricine îl va alege dumnezeu să fie domn țării noastre, Moldova, acela să nu-i clintească dania și întocmirea și miluirea și întărirea noastră, ci să-i dea și să-i întărească, precum și noi am dat și am întărit, pentru dreptcredincioasa lui slujbă.

Iar cine se va ispiti să strice dania și miluirea și întărirea noastră, acela să nu fie iertat de domnul dumnezeu și de preacurata lui maică și de toți sfinții, amin și să o aibă protivnică înfricoșat înaintea înfricoșatei judecăți a lui Hristos.

Și altul să nu se amestece înaintea acestei cărți a domniei mele.

Scris la Iași, în anul 7124 <1616> luna August 15.

Însuși domnul a poruncit.

Ghianghea mare logofăt a învățat și a iscălit <m.p.>

Lucoci <a scris>.

Arh. St. Iași, CDXXIII/4.

Orig. slav, hârtie, pecete aplicată.

29

1616 (7124) August 16, Iași.

† Io Radul voevod, din mila lui dumnezeu, domn al țării Moldovei. Iată au venit, înaintea noastră și înaintea boierilor noștri, rugătorii noștri monahi, dela ruga noastră mănăstirea dela Pobrata, să ne roage cu rugămintele și să-și ceară ispisoc de întărire, din ispisoc de danie ce au avut dela Petru voevod cel Bătrân pentru un iezer ce se numește Beleul și cu toate gârlele sale și mlăjetul, ca să fie tari și puternici, cu această carte a domniei mele, a-și apăra iezerul Beleul și cu toate gârlele sale ce intră și ies din acel iezer, o gârlă anume Chicița, care este din gura Prutețului și cu Prutețul, altă gârlă, Topileana, ce iese din Beleu și cade în <O>¹⁾rehov, a treia gârlă, Neagra, care cade la Trifești, a patra gârlă Vidra, a cincea gârlă, Bursuc, a șasea gârlă Pancova ²⁾, ce iese din Chicița, a șaptea gârlă, Plopul, a opta gârlă, Vlaca, a noua gârlă, Petrea ²⁾ și mlăjetul ²⁾ dela Văleni, mai sus de Rădeni, ca să nu se pescuiască în aceste gârle și nici să se taie mlăjet, fără știrea egumenului.

¹⁾ omis.

²⁾ așa în orig.

Iar pe cine vor afla ei pescuind în orice gărlă, fără voia egumenului sau tăind din mlăjet, ei să aibă a lua totul dela acei oameni și carul cu boi, deasemeni și dela mlăjet și securea și totul. Și dela cine vor avea pâără, acei oameni să aibă a sta de față înaintea noastră.

Pentru aceasta nimeni să nu îndrăznească a-i opri, înaintea acestei cărți a noastre.

Scris la Iași, în anul 7124 <1616> August 16.

† Însuși domnul a poruncit.

Io Radul voevod <m.p.>

† Ion ¹⁾ <a scris>.

Arh. St. Buc., M-rea Pobrata, XIII/68—70.

Orig. slav, hârtie, pecete aplicată.

Cu o trad. rom. din 1796, și o copie a acesteia din 1817.

30

1616 (7124) August 16, Iași.

† Io Radul voevod, din mila lui dumnezeu, domn al țării Moldovei. Am dat și am înorit și am întărit domnia mea rugătorilor noștri, egumenului și întregului sobor dela sfânta mânăstire numită Agapia, unde este hramul sfinților arhangheli Mihail și Gavriil și celorlalte puteri fără trup și cerești, dreptele lor ocine și dedine, din ispisoaice ²⁾ de danie și de cumpărătură, pe care le-a avut dela Bogdan voevod și dela Iancul voevod și dela Petru voevod și din privilegii de întărire ce au avut dela Eremia voevod, o poiană ce se numește la Fântâna Mălășeștilor și din hotarul Negriteștilor și din altă poiană ce se numește Fănățelul ²⁾ dela Țolici și iarăși niște poiene și curături, deasemeni din Țolici și altă poiană ce se numește a Rusului și o altă poiană, care se numește a lui Ureche și Muncelul Florei ²⁾.

De aceea, aceste mai sus scrise poiene să fie și dela noi, sus scrisei sfintei mânăstiri, cu tot venitul și cu toate hotarele lor. Și altul să nu se amestece înaintea acestei cărți a noastre.

La Iași, anul 7124 <1616> August 16.

† Însuși domnul a poruncit.

Io Radul voevod <m.p.>

† Lucoci <a scris>.

Arh. St. Buc., M-rea Agapia, XIII/5.

Orig. slav, hârtie, pecete aplicată, căzută.

Cu o trad. rom. din 1837.

¹⁾ scris de aceeași mână peste «Vasilie».

²⁾ așa în orig.

1616 (7124) August 16, Iași.

† În numele tatălui și al fiului și al sfântului duh, troiță sfântă și de o ființă și nedespărțită, amin.

Iată eu robul stăpânului meu domnul dumnezeu și mântuitorului nostru, Iisus Hristos și închinător al troiții, Io Radul voevod, din mila lui dumnezeu, domn al țării Moldovei. Iată domnia mea am binevoit cu a noastră bunăvoință, cu inimă curată și luminată, din tot sufletul nostru și din toată mila și cu ajutorul lui dumnezeu și cu binecuvântarea preasfințiților celor trei sfinți părinți ierarhi și rugători ai noștri, chir Anastasie mitropolit de Suceava și chir Atănasi episcop de Roman și chir Efrim episcop de Rădăuți și am râvnit sfânt-răposașilor domni dinaintea noastră, care au miluit și întărit sfintele mânăstiri și am dat și am înorit și am întărit rugii noastre, sfintei mânăstiri Pobrata, unde este hramul sfântului ierarh și făcător de minuni al lui Hristos, Nicolae, drepte ocini și danie, din ispisoace ¹⁾ de danie, pe care le-a avut sfânta mânăstire dela Petru voevod cel Bătrân, care a și zidit-o și din ispisoc de întărire dela Simion voevod, un iezer anume Beleul și cu toate gârlele sale, care intră și ies din Beleu: o gârlă anume Chicița, ce iese din Beleu până la gura Prutețului și cu Prutețul mai sus de Tămăoani, altă gârlă Topileana, care iese din <O> ²⁾ reahov și cade la Beleu, a treia gârlă, Neagra, dela Șipote la Beleu, a patra gârlă Vidra cu iezercanul său, a cincea gârlă Bursucul iarăși cu iezercanul său, a șasea gârlă, Pancova ce iese din Chicița, a șaptea gârlă, Petreasa, a opta gârlă, Vlaca, a noua gârlă, Plopul și cu mlăjet, cât este din gârlela Plopului până în sat și trei iezercane, ce sunt aproape de Șivița. Și iarăși un iezercan anume Vizoiul și Scărișoara, unde sunt sălașele năvodarilor și cu fânețele ei și iarăși mlăjetul dela Văleni, mai sus de Rădeni.

Toate acestea mai sus scrise să fie sfintei mânăstiri și dela noi, uric și ocină, cu tot venitul, neclintit, niciodată, în veci și să nu aibă nimeni a pescui, nici a tăia mlăjet fără știrea și fără binecuvântarea egumenului și fără știrea urednicului. Și pe cine ar afla pescuind și tăind mlăjet să fie puternică a le lua mrejele și vasele și boii și carele și securile lor și tot și să-i lase numai goi.

Iar după viața noastră, dintre copiii noștri sau din neamul nostru sau iarăși pe cine dumnezeu îl va alege să fie domn al țării noastre Moldova, acela să nu clinească întărirea și miluirea și dania noastră sfintei mânăstiri, ci să dea și să întărească, fiindcă este dreaptă ocină sfintei mânăstiri. Iar cine s'ar ispiti să nimicească dania și întărirea noastră, acela să fie neiertat de domnul

¹⁾ așa în orig.

²⁾ omis.

dumnezeu, făcătorul cerului <și al pământului și de>¹⁾ preacurata lui maică și de sfântul Nicolae și de toți sfinții plăcuți lui Dumnezeu amin, și de domnia mea. Pentru aceea, altul să nu se amestece.

Scriș la Iași, în anul 7124 <1616> August 16.

† Înșuși domnul a poruncit.

Io Radul voevod <m.p.>

† Lucoci <a scriș>.

Arh. St. Buc., M-rea Pobrata, XIII/57—59.

Orig. slav, hârtie, pecete aplicată, căzută.

Cu o trad. rom. din 1796.

32

1616 (7124) August 16, Iași.

† Io Radul voevod, din mila lui Dumnezeu, domn al țării Moldovei. Iată au venit, înaintea domniei mele și înaintea tuturor boierilor noștri, mari și mici, rugătorii noștri călugări dela sfânta noastră rugă, mănăstirea Pobrata, cu un ispisoc dela Costantin voevod, așa scriind și mărturisind, cum s'a sculat Sora, fiica Stancăi, nepoata lui Danciul Oiar, de bună voia ei și a dat o parte de ocină din satul Oriști, în ținutul Covurlui, cu tot venitul, din câmp și din apă și din pădure.

De aceea și domnia mea, când am văzut acel ispisoc, domnia mea încă le-am dat și le-am întărit acea parte de ocină mai sus zisă, ca să le fie și dela domnia mea, cu tot venitul. Altul să nu se amestece înaintea acestei cărți a noastre.

În Iași, anul 7124 <1616> August 16.

† Înșuși domnul a poruncit.

Io Radul voevod <m.p.>

† Lucoci <a scriș>.

Arh. St. Buc., M-rea Sf. Sava Iași, XIII/5—6.

Orig. slav, hârtie, pecete aplicată, căzută.

Cu o trad. rom., din 1787.

33

1616 (7124) August 16, Iași.

† Io Radul voevod, din mila lui Dumnezeu, domn al țării Moldovei. Iată domnia mea am dat și am înțit cartea rugătorilor noștri călugărilor dela sfânta mănăstire Săcul, unde este hramul cinstitului și slăvitului prooroc și înainte

¹⁾ loc rupt în orig.

mergător și botezător al domnului, Ioan, și cinstitei tăieri a capului lui, dreptele lor ocini și dedine din ispisocul lor de întărire, ce au avut ei dela răposatul Simion voevod și dela Ștefan voevod, niște case și cu tot locul lor și cu dugheni, care sunt în mijlocul târgului Orhei, ce acele case și dughene le-a dat Donici fost pârcălab acestei sfinte mânăstiri, pentru pomenirea lui și a părinților lui.

Pentru aceea, cum am văzut domnia mea dreptele lor drese, dela alți domni de mai înainte și domnia mea încă am dat și am întărit acestei sfinte mânăstiri ca să-i fie și dela domnia mea, cu tot venitul neclintit. Și altul să nu se amestece înaintea acestei cărți a domniei mele.

Scris la Iași 7124 <1616> August 16.

† Domnul însuși a poruncit.

Io Radul voevod <m.p.>

† Ion <a scris>.

Arh. St. Buc., M-rea Neamț CII/6.

Orig. slav, hârtie, pecete aplicată, căzută.

Cu o trad. rom. din sec. XVIII și alta din 1820.

34

1616 (7124) August 16, Iași.

† Io Radul voevod, din mila lui dumnezeu, domn al țării Moldovei. Iată au venit, înaintea noastră și înaintea tuturor boerilor noștri moldoveni, mari și mici, rugătorii noștri, egumenul și tot soborul dela sfânta mânăstire numită Săcul, unde este hramul cinstitului și slăvitului prooroc și înainte mergător, botezător al lui Hristos, Ioan și a cinstitei lui tăieri și au adus, înaintea noastră, un uric de danie și de miluire dela răposatul Eremiia Moghila voevod, pe două sate ungurești, anume: Săboianii și Berendeștii, în ținutul Roman, care acele mai sus înainte zise sate au fost ale noastre, drepte domnești, ascultătoare către ocolul de Roman și le-a dat și răposatul Eremiia voevod acestei mai sus scrise sfinte mânăstiri, pentru pomenirea lui și a părinților lui și s'a înscris în sfântul și marele pomelnic și s'a făcut acolo mare pomenire, din an în an, cum în acest chip este scris și în acel uric.

Pentru aceea, domnia mea cu cei trei ierarhi ai noștri moldoveni și cu tot sfatul nostru, când am văzut acel drept uric al lor, de danie și de miluire dela acei de mai înainte domni, ce au dat și miluit acea sfântă mânăstire, domnia mea n'am voit să stric dania și miluirea lor, ci și domnia mea m'am milostivit și am dat și am miluit acea mai sus scrisă sfântă mânăstire Săcul cu acele două sate ungurești, anume Berindești și Săboianii, ca să fie, și dela noi, sfintei mânăstiri, cu tot venitul. Altul să nu se amestece înaintea acestei cărți a noastre.

Scris la Iași, în anul 7124 <1616> August 16.

† Însuși domnul a poruncit.

Io Radul voevod <m.p.>

† Lucoci <a scris>.

Arh. St. Buc., M-rea Neamț, CXLII/6.

Orig. slav, hârtie, pecete aplicată.

Cu o trad. rom. din 1804.

35

1616 (7124) August 18, Iași.

† Io Radul voevod, din mila lui Dumnezeu, domn al țării Moldovei. Iată am dat și am întărit slugii noastre Căzan fost postelnic dreapta lui ocină și danie și miluire pe care o are el dela Eremia Moghila voevod și dela copiii lui, pentru pomenirea domniilor lor și pentru sufletul lui Isac Balica fost hatman, niște părți de ocină din satul Pietriș și siliștea Bădești, care este în hotarul Pietrișului din ținutul Romanului și cu vaduri de moară pe pârâul Bahlueț și pe pârâul satului Pietriș și cu locuri de prisacă și cu grădini în hotarul satului, care aceste părți de ocină din satul Pietriș și siliștea Bădești a fost dreaptă dedină a mai sus scrisului Isac Balica fost hatman și deasemenea dedină și a slugii noastre Căzan fost postelnic.

Însă din aceste părți este și câțeva cumpărătură a lui Isac Balica. Însă toate aceste părți sunt danie dela acei domni, care sunt mai sus scriși, pentrucă cu adevărat a fost ocină și dedină dreaptă a mai sus zisului Căzan fost postelnic,

De aceea, să-i fie și dela noi danie și miluire și întocmire cu tot venitul. Și altul să nu se amestece înaintea acestei cărți a noastre.

Scris la Iași, în anul 7124 <1616> August 18.

† Domnul a spus.

Ghenghea mare logofăt a învățat.

Eu Ghianghea mare logofăt am iscălit <m.p.>

† Costantin <a scris>.

Muzeul Lupta revoluționară a poporului, XX/18.

Orig. slav, hârtie, pecete aplicată, căzută.

36

1616 (7124) August 20, Iași.

† Io Radul voevod, din mila lui Dumnezeu, domn al țării Moldovei. Am dat și am întărit domnia inea rugătorilor noștri, egumenului și întregului sobor dela sfânta mânăstire Săcul, unde este hramul cinstitului și slăvitului prooroc

și înainte mergătorul botezător Ioan și a cinstitei tăieri <a capului său> dreptele lor ocine și dedine, din dreptul lor ispisoc și direasă, ce au avut dela Ștefan voevod și dela alți domni de mai înainte, satul Rușciorii și satul Jidești, în ținutul Neamț, cu loc pentru mori și pentru iazuri, care acele sate mai sus scrise, Rușciorii și Jideștii le-au dat răposatul Dămiian vistier și cneghina lui Nastasia, acestei sfinte mânăstiri, pentru pomenirea lor și a părinților lor.

De aceea să-i fie și dela noi sfinte mânăstiri cu tot venitul. Și altul să nu se amestece înaintea acestei cărți a noastre.

La Iași, în anul 7124 <1616> August 20.

† Însuși domnul a poruncit.

† Ghianghea mare logofăt a iscălit

Eu Ghianghea logofăt am iscălit <m.p.>

† Tecman <a scris>.

Arh. St. Buc., M-rea Neamț, III/8.

Orig. slav, hârtie, pecete aplicată.

Cu o trad. rom. din sec. XIX.

37

1616 (7124) August 20, Iași.

† Iată dar eu Ionașco Stroici mărturisesc cu acest zăpis al meu, dinaintea părintelui episcop Mitrofan și dinaintea panului Gheanghea mare logofăt și dinaintea panului Coste Băcioc fost ceașnic și dinaintea panului Gherghina și dinaintea altor boieri și mazili, care s'au întâmplat în această vreme, că eu socotind spre nevoința și osârdia părinților noștri, pan Lupul Stroici mare logofăt și cneaghina lui Pascalina, către sfântul lăcaș zis Dragomirna, unde este hramul coborîrea sfântului duh asupra sfinților ucenici și apostoli, care sfânt lăcaș s'a zidit de părinții noștri și cu prea sfințitul nostru părinte, chir Anastasie Crimcovici arhiepiscop și mitropolit de Suceava, deasemeni, și eu, nesilit de nimeni, nici asuprit, ci de bună voia mea, am dorit să miluiesc și să întăresc pomana și osârdia părinților noștri, această sfântă mânăstire anume Dragomirna, cu dreptele noastre dedine și cumpărături, cu satul Drujești în ținutul Hârlău și cu satul Tăistreni în ținutul Hârlău și satul Bârsăncuți în ținutul Dorohoi și satul Boriscăuți¹⁾ în ținutul Cernăuți și cu două fâlcă de vie dela Cotnari, peste Rediul domnesc, care aceste mai sus scrise sate ne-au fost drepte dedine și cumpărături.

Și după acest zăpis al nostru, de bună voie, scris de mâna noastră, să aibă părinții călugări dela sfânta mânăstire să-și facă întărire și dela măria

¹⁾ în loc de « Boroscăuți ».

sa doinnul nostru, milostivirea lui, și să aibă a ruga pe domnul dumnezeu pentru păcatele noastre și ale părinților noștri și să facă pomenire părinților noștri și nouă, din an în an, precum și marilor ctitori.

Iar după moartea noastră, dacă cineva va voi să încerce să strice sau să tragă această danie și miluire a noastră, dintre copiii noștri dacă ne va da dumnezeu, sau din neamul nostru, acela să fie neiertat de domnul dumnezeu făcătorul cerului și al pământului și de toți sfinții și să-i fie pârâși la înfricoșata judecată a lui Hristos, Ilie proorocul și Inoh și Io<an> Bogoslovul.

Iar pentru mai mare credință, eu am semnat mai jos cu mâna mea, și mi-am pus pecetea pe acest zapis.

Scris la Iași, în anul 7124 <1616> August 20.

Eu Ionașco Stroicel am iscălit <m.p.>

Mitrofan episcop <m.p.>

Eu Ghianghea mare logofăt am iscălit <m.p.>

Costea Bucioc ceașnic <m.p.>¹⁾

Biblioteca Universității-Cluj, Fond. Sion, nr. 13—14.

Orig. slav, hârtie, trei peceți aplicate.

Cu o trad. rom. din sec. XIX.

O fotocopie la Acad. R.P.R., Filiala Iași, III/169.

(1) copie slavă la Arh. St. Iași, CCCXXIII/8—9 și o trad. rom. din 1787.

38

1616 (7124) August 20, Iași.

†.Io Radul voevod, din mila lui dumnezeu, domn al țării Moldovei. Am dat această carte a domniei mele slugii noastre, Ionașco Rotompan, pentru aceia ca el să fie tare și puternic cu această carte a domniei mele, să stăpânească și să apere jumătate din satul Ionășeni, această jumătate de sat care este dreaptă ocină și dedină a cneaghinei lui, Nastasia, fiica lui Isaac din Ionășeni.

De aceea, nimeni să nu cuteze să i-o ia sau să se amestece, înaintea acestei cărți a domniei mele.

Scris la Iași, 7124 <1616> August 20.

Însuși domnul a poruncit.

Gheanghea mare logofăt a învățat.

Eu Gheanghea logofăt am iscălit <m.p.>

Acad. R.P.R., Fotografii, II, 23.

Fotocopie slavă.

¹⁾ iscălitura cetită după copia slavă.

1616 (7124) August 21, Iași.

Suret de pe ispisoc vechiu pe sârbic dela Radul v<oe>vod, scris în Iaș<i> de Constandin diiac, din leat 7124 <1616> Av<gust> 21.

Iată viind înaintea noastră și înaintea boerilor noștri, popa Ionașcu și cu Ilarion diaconu din Rătești, ș'au <a>dus înaintea noastră un zapis de mărturiia dela Pătrașcu Bașotă și dela Ionașcu Péicul și dela Iran comisul și dela Mogâlde și dela alți mulți oameni buni, zicând într'acel zapis de mărturiia, precum că mai sus numitul popa Ionașcu și Ilarion diaconul au întors banii înapoi și ș'au răscu<m>părat oareșcare ocină din satul Unghenii, toate părțile câte au fost de cumpărătură lui Stroici logofăt, dela Haruțul și dela alte niamuri a lui din Gănești și din Tămpești și dela Purece și dela lunuță.

Ș'au întors înapoi doaă sute și optzeci taler<i> de argint, în mănule Păscălinii, giupănesii lui Stroice logofăt și ficiorului ei, lui Ionașcu Stroici, precum și însuș Ionașcu Stroici au mărturisit înaintea noastră, cum că de buna voia lor, acești de mai sus arătați bani doaă sute optzeci taler<i>, i-au priimit dela popa Ionașcu și dela Ilarion diaconul și li-au dat aceste părți de ocină din satul Unghenii, ținutul Niamțului, pe Moldova, toate cumpărăturile câte li-au fost cumpărat acolo Stroici logofătul.

Însă dresul ce l-au avut de cumpărătură Stroici log<o>f<ăt>, pe acele părți de ocină din satul Unghenii, s'au prăpădit în Țara Leșeasc<ă>. Însă dacă să va găsi în vreo oareșcare vreme niscaiva direse, ori la cine, să aibă a să da în mănule popii lui Ionașcu și diaconului Ilarion.

Deci domnie<a> me<a> cu tot sfatul nostru, văzind acel de mai sus numit zapis de mărturie și precum că însuș au mărturisit Ionașcu Stroici, înaintea noastră, noi încă am dat credință.

Drept aceia, am dat și am întărit popii lui Ionașcu și diaconului Larion acele părți de ocină din satul Unghenii, pentru ca să le fie lor și dela noi ocină și cumpărătură, cu tot venitul și altul să nu să amestece înpotriva cărții noastre aceștie.

Domnul au zis.

Ghenghea mare log<o>f<ă>t au învățat.

Ghianghea mare log<o>f<ă>t au iscălit.

De pe sârbie pe limba moldoveniasc<ă> am tălmăcit la anul 1812 Mai 4. Cliucer P<a>v<e>l Debr<i>ț<e>.

Arh. St. Iași, CLVIII/8.

Trad. rom.

1616 (7124) August 22, Iași.

† Io Radul voevod, din mila lui dumnezeu, domn al țării Moldovei. Iată domnia mea m'am milostivit și am miluit și am înțoit această carte a domniei mele, rugătoarelor noastre călugărițe, dela sfânta mânăstire unde este hramul sfintei preobrajenii a domnului dumnezeu și mântuitorului nostru, Isus Hristos, peste pâraul Bistrița, în fața Vânătorilor și le-am lăsat 12 poslușnici, pentru iliș și pentru muncă, pentru ca ei să aibă a lucra sfintei mânăstiri, și să dea ascultare, ce va fi trebuință sfintei mânăstiri, pentrucă am văzut domnia mea cărțile dela unchiul domniei mele, sfântrăposatul Petru voevod, cu blestemi, cine îi va turbura, pentrucă cu acești poslușnici se ține această sfântă mânăstire.

Și iarăși și un sat, anume Dăneștii. Deasemeu domnia mea le-am lăsat acești oameni din acel sat, pentru gloabe și pentru deșugubine. Să nu aibă nimeni cu ei nicio treabă a-i judeca și nici să ia ferăe dela ei, ci să fie călugărițelor, de veșminte și pentru ciubote.

De aceea nimeni să nu cuteze a le turbura, înaintea acestei cărți a domniei mele.

Scris la Iași, în anul 7124 <1616> August 22.

Însuși domnul a poruncit.

Io Radul voevod <m.p.>

† Bălașco <a scris>.

Arh. St. Iași, CCCL/141
Copie slavă din sec. XX.

1616 (7124) August 22.

† În anul 7124 <1616> August 22. Catastih de obroc, ce dă domnul Io Radul voevod, din mila lui dumnezeu, domn al țării Moldovei, la mânăstirea sa dela Vânători, unde este hramul sfintei preobrajenii a domnului dumnezeu și mântuitorului nostru, Iisus Hristos.

† 2 coloade de grâu.

† 1 coloadă de orz.

† 2 butii de vin.

† 3 poloboace de miere curată.

† 30 zloți, pentru trebuințe.

† 100 drobi¹⁾ de sare peste an.

Arh. St. Iași, CCCL/142
Copie slavă din sec. XX.

¹⁾ așa în orig.

1616 (7124) August 23, Iași.

† Io Radul voevod, din mila lui dumnezeu, domn al țării Moldovei. Am dat și am întărit rugătorilor noștri, egumenului și întregului sobor dela sfânta mânăstire Bistrița, unde este hramul adormirea preasfintei stăpânei noastre de dumnezeu născătoare, pururea fecioară Maria, spre întărire și din ispisoc de întărire dela Petru voevod, după uricul lui Ștefan voevod cel Bătrân, braniștea veche, care se începe dela pârâul Sărata, peste Bistrița și Doamna și până la Angărcina Secul, dela Cozia, pe Muntele Mare, la poienițele dela Hitioaia, la Pentenul și se împreună cu braniștea mânăstirii Tazlău, la Răchitiș și la Piscul ¹⁾ lui Balica, în jos, între Tarcău și Bistrița, două poieni sub Ceahlău, peste Bistrița, la Jurcoaia, la Seajdu ²⁾ până la Opișani, până chiar la Mehtodie, la gura Pângărăciurului până la obârșie și loc de stână la Pângărați.

Și nimeni să nu pască oile acolo sau să prindă pește sau să ia lemne sau nuiele în pădure sau să culeagă hameiu sau alune sau orice, fără știrea lor. Dacă vor găsi pe cineva acolo, pe locul mai înainte zis, ei să fie tari și puternici cu această carte a domniei mele, să ia tot ce vor avea aceia la ei.

Pentru aceasta, nimeni să nu aibă să stăpânească sau să oprească înaintea acestei cărți a noastre.

În Iași, anul 7124 <1616> August 23.

† Înșuși domnul a zis.

† Lucoci <a scris>.

Acad. R.P.R., CCCC/112.

Orig. slav, hârtie, pecete aplicată, căzută.

Completările făcute după doc. din 1612 Februarie 12.

1616 (7124) August 23, Iași.

† Io Radul voevod, din mila lui dumnezeu, domn al țării Moldovei. Iată domnia mea m'am milostivit și am dat și am întărit rugii noastre, sfintei mânăstiri Bistrița, un sat anume Roznovul, pe Bistrița, care este în ținutul Neamț, hotarul acestui sat Răznovul care s'a împreunat cu hotarul satului Area; care sat l-a dat întâi ctitorul sfintei mânăstiri, Alixandru voevod cel prea Bun, și apoi de Ștefan voevod cel Bătrân și de toți domnii vechi, până la Ștefan Tomșevici voevod.

De aceea și domnia mea m'am milostivit și am dat și am întărit sfintei mânăstiri acest mai sus scris sat Roznovul, cu hotarul satului Area și cu toate

¹⁾ « Piscul », așa în orig.

²⁾ probabil greșit de diac în loc de « la Cuejdiu » ca în hotarnica din 1612 Februarie 12.

veniturile, precum au stăpănit din veac. Altul să nu se amestece înaintea acestei cărți a noastre.

Scris la Iași, în anul 7124 <1616> August 23.

† Însuși domnul a poruncit.

† Ghianghea mare logofăt a învățat.

† Lucoci <a scris>.

Arh. St. Iași, D/2.

Copie slavă.

44

1616 (7124) August 23, Iași.

† Io Radul voevod, din mila lui dumnezeu, domn al țării Moldovei. Am dat și am întărit rugătorilor noștri, egumenului Agafton și tuturor monahilor dela sfânta mănăstire Homor, unde este hramul adormirea preasfintei stăpânei noastre născătoare de dumnezeu, dreptul lor hotar al sfintei mănăstiri pe care îl are în munți, din uricul pe care l-au avut dela Ștefan voevod cel Bătrân și din ispisoc de întărire dela Petru voevod, începându-se hotarul dela însăși poarta sfintei mănăstiri, pe cărare în sus până la Muntele Mare și iarăși dela Muntele Mare până la Poiana Merilor, de acolo pe oșcină până la obârșia Homorului și până la Brazii Muerii și până în Dealul Ulmul și pe Dealul Paltinului de acolo pe pârâul Racova în jos, până unde cade în Ilnat și peste Ilnat.

Și de acolo drumul până în vârful muntelui Geamănului¹⁾ și oșcina până la săcătura Bucura până la Poiana lui Ilnat și până la Brăduleț și iarăși până la Lozii și până la Miezurie, de acolo la Trei Brazi, prin Soloneț și până în vârful Scărișoara pe oșcină în sus până la Poiana Popei și până la Fântâna lui <Drago>²⁾ mir tot pe oșcină la deal până la Poiana Paltinului și pe pârâul Bucovița și iarăși pe Bucovița la vale până la Moldova și deasemeni dela gura Bucoviței pe Moldova în sus până la isvorul Tocilelor și tot cărarea în sus până la Dealul Mare și deasemenea dela Muntele Mare de unde s'a început mai întâi. Atât este tot hotarul sfintei mănăstiri.

De aceea să-i fie și dela noi oșcină și întărire sfintei mănăstiri cu tot venitul neclintit niciodată în veci, înaintea acestei cărți a noastre.

Scris în Iași, anul 7124 <1616> August 23.

Însuși domnul a poruncit.

† Lucoci <a scris>.

Acad. R.P.R., LXXXIV/3.

Orig. slav, hârtie, pecete aplicată, desprinsă.

¹⁾ în text s'a corectat ulterior: Germenelui.

²⁾ completat după actul din 12 Mai 1616, care cuprinde aceiași hotărnicie.

1616 (7124) August 23, Iași.

† Io Radul voevod, din mila lui Dumnezeu, domn al țării Moldovei. Iată domnia mea am dat și am miluit sfânta mănăstire, unde este hramul sfântului și marelui proroc Ilie, cu un iaz numit Copcea și cu 24 fălci de fâneată, care este în hotarul târgului Suceava, dinspre hotarul Tătărașilor, care le-a fost danie dela alți domni dinainte.

De aceea, să-i fie sfintei mănăstiri și dela domnia mea danie și miluire acest iaz mai sus scris Copcea, cu aceste fânețe și cu tot venitul, neclintit niciodată, înaintea acestei cărți adevărate a noastre.

Scris la Iași, 7124 <1616> August 23.

Însuși domnul a spus.

Ghianghea mare logofăt a învățat.

Ghianghea logofăt a iscălit <m.p.>

† Gheorghie Ventilescul <a scris>.

Acad. R.P.R., LXXXIV/60.

Orig. slav, hârtie, pecete aplicată.

1616 (7124) August 25, Iași.

† Io Radul voevod, din mila lui Dumnezeu, domn al țării Moldovei. Iată am dat și am întărit fiilor lui Văscan Dobrenchi dreapta lor ocină și cumpărătură și schimb al tatălui lor, a treia parte din jumătatea satului Bălăceni, partea de jos, cu loc de iaz și de moară, în ținutul Sucevii, din direse de schimb ce au dela Eremia voevod și din ispisocul de pără dela Ștefan voevod, când Prodan și fratele lui, Gligorie și sora lor, Nastasca, femeia lui Dumitru Ponici, au părît pe fiii lui Văscan Dobrenchi pentru această a treia parte din jumătatea satului Bălăceni, zicând că o stăpânesc fără drept.

Dar fiii lui Văscan Dobrenchi au arătat direse dela Eremia voevod, că le este schimb drept cu ei, pentru că a cumpărat mai înainte vreme Văscan Dobrenchi a treia parte din satul Volcineț, partea de mijloc, tot dela dânșii pentru 100 ughi și după aceea singuri, de bună voia lor, au avut împreună tocmeală și au făcut schimb și a dat Văscan Dobrenchi cumpărătura sa din Volcineț, tot mai sus zișilor, Prodan și fratelui lui, Gligorie și surorii lor Nastasca pentru acea parte din Bălăceni.

Dar când au avut pără înaintea lui Ștefan voevod, Prodan și frații lui au zis că i-au întors acei 100 ughi lui Văscan Dobrenchi și nu au făcut nici un schimb cu Dobrenchi, nici nu știu nimic. Întru această au avut judecată

în acest chip, ca să jure Prodan cu frații lui cu 24 jurători că i-au întors acei 100 ughi și că nu au făcut schimb cu Văscan Dobrenchi.

Deci când le-a fost ziua, ei au venit <cu> toți jurătorii lor și nu au voit să jure și au rămas de acea lege. Iar fiii lui Văscan Dobrenchi s'au îndreptat și și-au pus fierăe.

Deci noi văzând dreptele lor direse pe care le au, cum s'a scris mai sus, noi le-am crezut. Pentru aceea, am dat și am întărit fiilor lui Văscan Dobrenchi această a treia parte din jumătatea satului Bălăceni, partea din jos, ca să le fie și dela noi danie și cumpărătură și schimb cu tot venitul, neclintit, nici-odată. Și altul să nu se amestece înaintea acestei cărți a noastre.

Scris la Iași, în anul 7124 <1616> August 25.

Domnul a poruncit.

† Ghianghea mare logofăt a învățat.

Eu Ghianghea logofăt am iscălit <n.p.>

Costantin <a scris>.

Acad. R.P.R., LXXXIV/94.

Orig. slav, hârtie, pecete timbrată.

47

1616 (7125) Septembrie 1, Iași.

† Io Radul voevod, din mila lui Dumnezeu, domn al țării Moldovei. Iată au venit înaintea noastră și înaintea tuturor boierilor noștri moldoveni, mari și mici, rugătorii noștri, călugării dela sfânta mânăstire Pantocrator a răposatului Toader Moghila și ni s'au jeluït cu mare plângere, spunând așa: câte sate de moștenire și de cumpărătură a avut răposatul mai sus scris Toader Moghila, toate le-a dat sfintei mânăstiri mai sus zise, cum au arătat înaintea noastră și uricul de danie și miluire dela Eremia voevod.

Iar când a fost după aceea, după moartea lui Toader Moghila și în zilele lui Ștefan voevod a fost oarecare pâră pentru aceste sate, anume: satul Cobălia și Gligenii în ținutul Soroca și Cârnicenii în ținutul Dorohoi. Deci s'au luat aceste sate dela călugări și s'au dat altor boieri.

Deci noi și cu tot sfatul domniei mele am socotit și am cercetat și acel uric de danie și miluire a sfintei mânăstiri, cu blestem, pe care l-au avut ei dela Eremia voevod. Deci n'am vrut domnia mea să iau blestemul acelei sfinte mânăstiri, nici să stric dania și miluirea celui mai sus scris Toader Moghila, ci m'am milostivit domnia mea și iarăși am dat și am miluit mai sus zisa sfântă mânăstire Pantocrator cu acele sate mai înainte zise, anume: Cobălia și Gligenii în ținutul Soroca și Cârnicenii în ținutul Dorohoi, ca să le fie lor și dela noi uric și ocină cu tot venitul.

Iar <pentru> două sate, anume: Sărbii din ținutul Dorohoi și Durnești din ținutul Suceava, pentru care ei au avut pără cu Mălai și cu Gorcioaie și Ionașco Albotă și Petrea și Comisoaia și sora ei, domnia mea am lăsat să vină de față înaintea noastră cu acei oameni și să-și aducă diresele ce vor avea. Deci dacă vor câștiga ei dinaintea domniei mele și a întregului sfat al domniei mele, domnia mea le vom face lor ispisoace și pe acele două sate.

De aceea, altul nimeni să nu se amestece înaintea acestei cărți a noastre.

Scris la Iași, în anul 7125 <1616> Septembrie 1.

† Însuși domnul a poruncit.

Io Radul voevod <m.p.>

† Nicoară <a scris>.

Acad. R.P.R., CCCVII/71.

Orig. slav, hârtie, pecete mică aplicată, căzută.

Cu o fotocopie ibid., Fotografii, XXXII/17.

48

<1616 Septembrie 1—1617 August 31>712<5>.

† Io Radul voevod, din mila lui dumnezeu, domn al țării Moldovei. Iată am dat și am întărit rugătorilor noștri călugări dela sfânta mânăstire care este în Țarina Iașilor, care este nou zidită de Aron voevod, unde este hramul sfântului ierarh și făcător de minuni al lui Hristos, Niculaie, dreptii lor robi ¹⁾ Țigani, anume: Ghiorghie cu femeia și cu copiii și Ivan cu femeia și cu copiii și Simion Piroșcan cu femeia și cu copiii ²⁾ și alt Simion cu femeia și cu copiii, care sunt danie sfintei mânăstiri dela unchiul domniei mele, Petru voevod; și deasemenea Ignat cu femeia și cu copiii și Gașpar cu femeia și cu copiii, care sunt danie dela Aron voevod.

Dar diresele pe care le-au avut dela Petru voevod și dela Aron voevod, astfel s'au jeluț înaintea noastră că le-au pierdut din pricina oștilor leșești, în zilele lui Eremia voevod.

Pentru aceasta, să fie și dela noi mai sus zisei sfintei mânăstiri, acești drepti robi ¹⁾ Țigani, neclintiți, niciodată, în veci. Și altul să nu se amestece.

Scris în Iași, în anul 712<5> <1616—1617>.

Domnul a spus.

¹⁾ «holopi» în orig.

²⁾ pasagiul «și Simion Piroșcan cu femeia și cu copiii» șters cu o linie.

Ghianghea mare logofăt a învățat și am iscălit <m.p.>
Nebojatco <a scris>.

Acad. R.P.R., LXXVII/92,

Orig. slav, hârtie, pecete aplicată.

Cu o trad. rom. la Arh. St. Buc. ms. 628 f. 56 v.

Cifra unităților din dată fiind adausă cu altă cerneală s'ar putea ca anul să nu fie cel exact. Văleatul 7125 <1616—1617> corespunde cu domnia lui Radu Mihnea în Moldova și cu prezența în divan a lui Ghianghea mare logofăt.

49

<1616 Septembrie 1—1617 August 31> 7125, Iași.

Uric dela Radul vovoda din văliat 7125 <1616—1617> întru carele scrie precum au venit înaintea domniei sale și a tot sfatul sluga domniei sale Vasilie Aronescul și de bună voia lui au vândut a sa driaptă ocină și miluire pentru slujbă credincioasă din direse de danie ci-au avut dela Ieremia Movila vovod și dela Simion vodă și dela Costandin vodă și dela Tomșea vodă un sat, anume Brătuleții în ținutul Niamțului cu mori în păraul satului, care sat au fost ascultător de cetatea Neamțului.

Pre acela dară l-au vândut părintelui și rugătorului domnii sale clir Mitrofan, episcopul de Huși, drept 250 galbeni aur, iar părintele Mitrofan episcopul au dat acel sat sfintei mănăstiri Secului, unde au fost de postrig.

Pentru acéia și domnia sa au dat și au întărit pre acel sat sfintei <mănăstiri> Secului, ca să-i fie driaptă ocină și moșie în véci. Iar hotarul satului după hotarul véchiu.

Arh. St. Buc., Condica Asachi, ms. 628, f. 551 v.

Copie rom.

50

<1616 Septembrie 1—1617 August 31>, 7125.

† Adecă eu Pentciu din Buciumi, însumi pre mine mărturisescu cu cestu zapis al mciu, cum a<m> vândutu partea de ocină din satu den Boloșiști, di<n> țarină și din fânața și din totu locul ce va alége di sat în Boloșiști<i> o-m vundutu dumisale Apostol ci-au fost postelnic, pentru ce mi-u raș dajde di câte...¹⁾ din satu din Buciu>mi și mi-u mai datu și 7 zloț<i> bătuți.

Pentre-aceia, o-m vundut dumisale postelnicului ca să h<ie> dumisale moșii și ficiorilor dumisali, denai<n>tea lu<i> Ursu de Boloșești și a lui Mirăuți *de acolo* și dinaintea Zahariei de Glodeni și denaintea lui Vasili Goși di Boloșiști și Istratie *de acolo* și denaintea a mu<l>ți o<a>mi<ni> buni.

¹⁾ loc alb în orig.

Deci ca vădzindu noi plat<ă> diplin<ă> și tocmală de bunu voe lui, noi i-am făcut acesta zapis, ca să fie de credinți, până va faci dires<e> domnești. Pre mai mari mărturie ne-a<m> pus pece<ți>le și iscăliturile să se știe.

In Iași, 7125 <1616—1617>.

Ursul di Boloșești <m.p.>

Eu Mirăuți diiac.

Zahariia dea Glodeani am iscălit <m.p.>

Istratie.

Vasilie Gurșe.

Arh. St. Buc., M-rea Neamț, XXIX/4.

Orig. rom., hârtie, trei peceți aplicate.

51

<1616 Septembrie 1—1617 August 31> 7125.

Suretu dipe ispisoc sirbăsc dila Radul vodă, den vălet 7125 ¹⁾ <1616—1617>.

† Adică au vinitu înnaintea noastră și înnaintea ai noștri moldovinești boeri, sluga noastră Drăgăilă bătrânul armășel din Gănești, și au arătat înnaintea noastră un zapis de mărturie dela oameni buni ș<i> slugi domneșt<i>, anume Berheciu *din* Tulești și Blaga *de acolo* și Petre Otic *din* Găneșt<i> ș<i> Tele *de acolo* și Pașco *la fl* și Căpoticiu la fel. Așe scriindu precum au vinitu înnaintea lor Bogdan, ficior Moșii și Tudora, fata lui Copaciu și Bălae și Antonie, nepoții Neghii, de a lor bună voe, de nime siliț<i>, nici asupriț<i>, ș'au vândutu a lor driaptă ocină ș<i> moșie, toate părțil<e> lor ce să vor alege din satul Spinenii. Aceste le-au vândutu slugii noastre, bătrânului Drăgăilă, drept 30 taler<i>, cu tot vinitul.

Și iarăș<i> au vinitu înnaintea noastră Nechifor, ficioru lui Ghiorghie, de a lui bună voe, de nime silitu, nici asupritu, ș'au vândutu a lui driaptă ocină ș<i> moșie, toată parte lui ce să va alege din satu din Spineni. Aceasta iarăș<i> au vândut-o slugii noștri lui Drăgăilă, drept 140 zloț<i> bătuț<i> ș<i> cu acei bani ș'au plătitu capul lui dela Huțul și dila Verdiș marii vătaș<i> *din*, ținutul Tutovii.

Și iarăși au vinitu înnaintea lor Trifan Brehențe ș'au datu parte lui de ocină lui Ion, *fiul lui* Drăgăilă, drept un bou albu ce l-au păgubitu vorniciei de Bărlad.

Drept aceia pe toate aceste mai sus scrisă, i-am dat, să-i fie cu totu vinitul.

¹⁾ ultimele două cifre sunt corectate.

Și este iscălit: Ghénghe mare log<o>f<ă>t.

Acest suretu dipe sirbie l-am scris eu Simion Cheșco uricarul, la văletu 7257 <1748> Noem<brie> 1.

Acad. R.P.R., CLXXIV/9.

Trad. rom. din 1748 și cu 2 copii din 1835.

52

<1616 Septembrie 1—1617 August 31> 7125.

Suret depi alt suret de pe ispisocul Radului v<oe>voda în cari cuprind așa:

Suret depi ispisocul Radului v<oe>voda pre cât s'au putut ceti și înțilegi pentru că fiind stricat, multe cuvinte lipsăseu dintr'ânsul, cari cuvinte să înțăleg din scrisul ci arată mai jos dintru cari v<ă>letul lipsești. S'au cunoscut și veletul 7125 <1616-1617>.

Facem știre cu această scrisoare a noastră tuturor cine pre dânsa a căuta sau cetindu-o ar auzi, precum au venit înnaite noastră și înnaite a lor noștri moldovenești boeri, a mari și mici, sluga noastră Ionașco, *fiul lui* Stroici log<o>f<ăt>, de a lui bună voi, de nimi silit, nici asuprit și singur cu gura sa au mărturisit, fiind vii, maică-sa Păscălina, jupăniașa lui Stroici log<o>f<ăt> ci s'au sculat dinpreună și au vândut a lor drepti moșii și cumpărături a boierului Stroici, satul anumi: Albeștii pe Soluneț cu loc de heleșteu și satul Bălăbăneștii și satul Ionășeștii pre Răut cu locuri di hăleștii și de mori în Răut ci sint în țin<u>t Sorocii lui Arsenii 3 log<o>f<ăt> drept 550 ugh<i> de aur. Și au plătit deplin acei mai sus scriș<i> bani 550 ugh<i>. Iar ispisoaice și alte dresi ce-au avut dela cei mai denainte răpoșați domni, așe zisă Ionașco Stroici că di undi vor fi, le va aduci și le va da pre mânnule mai sus scrisului Arsenii log<o>f<ăt>.

Iar de să va tămpla ca s<ă> nu le dea și s'ar arăta cândva în niscareva vremi sau în niscaiva zili la alți oameni, să nu s<ă> criază și nimi să nu aibă îndreptare cu dânsili ci ca să l<e> dia în mânăli lui Arsenii log<o>f<ăt>.

Iar aceli sate anumi Albeștii pe Soluneț cu loc de hăleșteu și satul Bălăbăneștii și Ionășeștii pre Răut și cu hăleșteu și cu mori în Răut cu toati hotarâli lor, ca să fii lui Arsenii 3 log<o>f<ăt> uric și moșii și întărire cu tot venitul, lui și copuilor lui, nepoților, strănepoților lui și a tot niamul lui cine să va alegi mai de aproape nestrămutat niciodinioară în] veci, în veci vecinici.

Iar hotarul acelor 3 sate, ci mai sus scrii, anumi Albeștii pe Soluneț cu loc de hăleșteu și satul Bălăbăneștii și Ionășeștii pre Răut cu locuri de hăleștei

în Răut, ca să fii de cătră toate părțile după ale sali vechi hotară pre unde din veci au lăcuit.

7248 <1740> Iul<ie> 14.

Acest suret cercetându-se de mine și posleduindu-se din cuvânt în cuvânt și cu toată lipsa ce iaste din cel vechiu, dar să înțălegi tot aceastaș cuprindere cătă să arată în suretul acesta. Și spre încredințare am iscălit. 1793 Iunie 15.

Polc<o>v<nic> Pavăl Debriț *dela* mitropolii.

A *citit* Vasili Buhăescul *al doilea* log<o>f<ăt>.

Suretul acesta de pe suretul cel adivărat l-am scris eu și fiind asemine am iscălit. 1793 Iunie 16.

Dumitrașco Iacodin log<o>f<ăt> de taină.

Muzeul Lupta revoluționară a poporului, XLIII/3.

Trad. rom.

53

<1616 Septembrie 1—1617 August 31> 7125.

† Suret dela Radul vodă, la velet 7125 <1616—1617>.

† Noi Radul vovod, cu mila lui dum<ne>zeu, domnu pământului Moldov<e>¹)i. Iată au venit înainté noastră și înainté boerilor n<o>¹)ștri Petré și femee lui Mălina, cu un zăpis di mărturie dila boeriul nostru Vitol<d> logofăt și Anton dila Fruntești și popa Simion di acolo și Puiul dela Rogojeni și Oncescul dila Oncești și Gheorghie di acolo și Obreje dila Godiniș<i>¹), scriu cum au venit înainté lor Nichita și Dragoș pit<a>¹)r și Nistor dela Obărșie, di a sa bună voe, de nime si<l>¹)iți nici asupra<i> ci di a lor bună voe, așăjdere și Pavăl și Tiron dila Hilipești și au vândut a sa driaptă ocină și moșii di uric dila moș<i> dila bătrâni, o bucat<ă> di moșii dila Bucovina, din hotarul Runcului, dila Dorog Ungurianul, dela Șipotul Boțului în jos spre Dunaviciu, a patra <parte a> Dunavicilor, până când s'au cumpărat, cu hotar Frunțiștii, undi să numiști Sălașăli, cu un vad di moar<ă> căti doa hotară supt (lipsă) Du<na>vicilor, au cumpărat pământ dila Du<na>vicinii a cine și i-au vândut-o Pitrii și muerii lui Mălinii, drept 48 di taleri bătuți.

Ce încă noi văzând acist zăpis di cumpăratur<ă> dela atăți boiri și oamini buni și bătrâni, și noi am încredințatu așăjdiré și dila noi am întărit cilui mai sus scris zăpis, Petrii și muerii lui, la ace bucat<ă> di moși<i>¹) mai sus scrisă,

¹) loc rupt in text.

cum dat esti și dila noi, di uric și cumpărătură, cu tot vinitul și alții nime să nu să amestice.

<Pe verso:> Frunteștii.

Acad. R.P.R., CCXIII/2.

Trad. rom., dela sfârșitul sec. XVIII.

54

1616 (7125) Septembrie 3, Iași.

† *Io Radul voevod, din mila lui Dumnezeu, domn al țării Moldovei. Scriem dumné-mé slugilor noastre, vătăjilor celor mari din ținutul Suceavei și tuturor dăbilarilor de acolo: dămu-vă știr<i> că dumné-mé m'am m<i>|<o>stivit și am dat și am întorsu toate satele boiarinului nostru Vas<i>|<o>lie Uréche, câte le are acolo de moșie și de socrie.*

Derept acéia, deacă veți vedé cartia dum<ni>i méle, iar voi să aveți a lăsa foarte în pace de podvoade, de alte anghereli de toate, nici dobitocul lor pentr<u> alți oameni să nu trageți, nice pentru alte sate, numai să aibă a-și plăti dabila lor, cum vor hi scriș<i>|<o>; iar mai multu să nu-i învăluți.

Aceasta scriem. Altfel să nu faceți.

† *Insuși domnul a poruncit.*

La Iași, în anul 7125 <1616> Sep<embrie> 3.

Acad. R.P.R., CLVII/100.

Orig. rom., hârtie, pecete aplicată.

55

<1616> Septembrie 4, Iași.

† *Pan Uréche f st vornic scriem fiului nostru Sépteș. Decă ver vedea cartea nuastră, iar tu să lași în pace prisaca Nêniului diiac Mamul de la Oneștii ¹⁾, tu să nu învăluești că ș'au adus și dirésele înaintea noastră: deci am vădzut și noi că are dirése bune și iaste cumpărătură direaptă acee prisacă din hotarul Oneștilor ²⁾ Nêniului.*

Deci să-l laș în paci, să nu faci într'altu chip.

In Iași, Sept<embrie> 4.

Uréche vor<nic>.

Acad. R.P.R., CXXXVIII/2.

Orig. rom., hârtie, pecete aplicată.

Dat înaintea de documentul de întărire dat de Radu voevod la 1616 Septembrie 20.

¹⁾ cuvintele « de la Oneștii » scrise mai târziu de altă mână cu altă cerneală.

²⁾ cuvintele: « din hotarul Oneștilor » scrise de altă mână cu altă cerneală.

1616 (7125) Septembrie 6, Iași.

† Io Radul voevod, din mila lui Dumnezeu, domn al țării Moldovei. Scriem slugii noastre, Poiană. Ți dăm știre că s'a jeluț înaintea domniei mele sluga noastră Toader și cu fratele lui, din Boțești, împotriva fiilor lui Vartic și a nepoților lui. Și astfel au spus înaintea noastră că a avut el o ocină împreună <cu ei> în satul Brudurești, iar Vartic cu fiii lui și cu nepotul lui, ei au vândut partea lor de ocină din Brudurești și au vândut cu acea ocină a lor și partea de ocină a lui Toader de acolo, fără știrea lor.

De aceea, cum vei vedea această carte a domnici mele, tu să mergi acolo și să întrebi pe oameni buni, megiași, dacă este așa cum a spus el; și tu să oprești părțile de ocină ale lui Vartic și ale nepotului lui, pentru acea parte a lui Toader, pe care au vândut-o ei din Brudurești și să oprești părțile din Boțești. Iar cui i se va părea nedreptate, tu să-i dai zi, să stea față, înaintea noastră. Și altfel să nu faceți.

Scris la Iași, anul 7125 <1616> Septembrie 6.

Domnul a spus.

Marele logofăt a învățat.

Acad. R.P.R., CXXXII/62

Orig. slav, hârtie, partea de jos cu numele diacului lipsește, pecete aplicată.

Cu o trad. rom. din 1817 cu data zilei greșită = 7.

1616 (7125) Septembrie 14, Iași.

† Io Radul voevod, din mila lui Dumnezeu, domn al țării Moldovei. Iată au venit, înaintea noastră și înaintea boicrilor noștri, rugătorii noștri egumenul și tot soborul dela sfânta mânăstire Neamț și s'au jeluț înaintea noastră, cu mare jalbă, zicând că ei au cumpărat sfintei mânăstiri o moară pe pârâul Buhalnița ¹⁾, cu casă și cu povarne, de la Necoară logofăt, pentru o sută <galbeni> ungurești și au arătat înaintea noastră ispisoace ²⁾ de cumpăratură dela Eremia voevod și zăpis dela Necoară logofăt, scris cu mâna sa și carte de întărire dela Ștefan voevod.

Deci domnia mea m'am milostovit și iarăși am dat și am întărit acea moară de pe pârâul Buhalnița ¹⁾ cu casă și cu povarnă ca să fie și dela noi sfintei mânăstiri neclintit niciodată în veci. Și altul să nu se amcstece.

¹⁾ « Buhanița » în orig.

²⁾ « ispisoace » așa în orig.

† Scris la Iași, anul 7125 <1616> Septembrie 14.

† Insuși domnul a poruncit.

Eu Ghianghea logofăt am iscălit <m.p.>

† Nicoară <a scris>.

Arh. St. Buc., M-rea Neamț, LIII/2.

Orig. slav, hârtie, pecete timbrată, căzută.

Cu o trad. rom. din sec. XIX.

58

1616 (7125) Septembrie 14, Iași.

† Io Radul voevod, din mila lui Dumnezeu, domn al țării Moldovei. Am dat această carte a domniei mele, rugătorului nostru egumenului și întregului sobor dela sfânta mănăstire Neamț și pe cine vor pune ureadnic în satul lor, ce este la gura Jijiei, el să fie tare și puternic, cu această carte a domniei mele, a ține și apăra toată partea lor de ocină din acel sat, cu tot hotarul lor și cu tot venitul lui.

Pentru aceea, nimeni să nu aibă a se amesteca, să intre în hotarul aceluia sat, înaintea acestei cărți a domniei mele.

Scris la Iași, în anul 7125 <1616> Septembrie 14.

† Insuși domnul a zis.

Darie <a scris>.

Arh. St. Buc., M-rea Neamț, XXX/10.

Orig. slav, hârtie, pecete aplicată.

Cu o trad. rom. din sec. XIX și o copie slavă și altă trad. rom. din sec. XX.

59

1616 (7125) Septembrie 15.

† Io Radul voevod, din mila lui Dumnezeu, domn al țării Moldovei. Scriem slugilor d<o>mnei mēli, tuturor dăbilarilor și globnicilor și deșugubinari și podvodari și olăcar<i> și altor, tuturor slugilor d<o>mnie mēle, căț<i> vor înbla cu slujbe pin ținutul Fălciiului. Dacă veț<i> videa cartea d<o>mnie mēle, iar voi să aveț<i> a lăsa foarte în pace, ceșt<i> vecini a sv<i>ntii mănăstir<i> Savi, anume Gușețai, să nu aveț<i> a-i tragi de nimica, nici a-i globi, nici dobitocul lor să nu să tragă pentr-alte sate, nici în podvoade, nici de nimica, căci simtu vecinii sv<i>ntii mănăstiri Sava și să strângu acmu acolea într'acel săt<i>cel.

De aciasta scriem, iar mai mult nimică să n'aibă val. Iar cine va avea vr-o strănbătate, să fie de faț<ă> înaintea d<o>mnie mēli. *Altfel să nu faceți.*

La Iași, v<ă>l<ea>t 7125 <1616> Sep<tembrie> 15.

Io Radul voevod <m.p.>

† *Marele logofăt a învățat.*

† *Dumitru <a scris>.*

Arh. St. Buc., M-rea Sf. Sava-Iași, XLVII/1.

Orig. rom., hârtie, pecete aplicată.

60

1616 (7125) Septembrie 15, Iași.

† Io Radul voevod, din mila lui Dumnezeu, domn al țării Moldovei. Am dat această carte a noastră rugătorilor noștri egumenului și la tot soboru, dela sfânta mănăstire Sava și ureadnicului lor Ciohiiac, din satul Gușeței, ținutul Fălciu, ca să fie ei tari și puternici, cu această carte a domniei mele, să strângă toți vecinii lor drepti, câți vor fi fugit din sat, ori pe unde îi vor afla și să-i tragă pe toți înapoi, la satul lor, Gușeței.

Și să nu aibă nimeni a-i opri înaintea acestei cărți a noastre.

La Iași, anul 7125 <1616> Septembrie 15.

† Domnul a spus.

† Marele logofăt a învățat.

† Dumitru <a scris>.

Arh. St. Buc., M-rea Sf. Sava-Iași, XLVII/2.

Orig. slav, hârtie, pecete aplicată.

61

1616 (7125) Septembrie 17, Iași

† Io Radul voevod, din mila lui Dumnezeu, domn al țării Moldovei. Iată domnia mea am dat și am înorit și am întărit lui Gorciu din Mihăilașea dreapta lui ocină și cumpărătură, ce are dela Cioban din Telenești, toată partea câtă se va alege, partea lui din Telenești, ce a cumpărat-o dela el pentru patruzeci și unu taleri, fiindcă are ispisoc de cumpărătură dela Ștefan voevod.

Pentru aceea să-i fie și dela noi ocină și cumpărătură, cu tot venitul, și din sat și din câmp și din tot din ce va fi venitul acelei părți. Și altul să nu se amestece înaintea acestei cărți a domniei mele.

Scris la Iași, în anul 7125 <1616> Septembrie 17.

† Domnul a spus.

Marele logofăt a învățat.

Ghianghea logofăt a iscălit <m.p.>
Stratilat <a scris>.

Arh. St. Iași, CXCI/3—4.

Orig. slav, hârtie, pecete aplicată, căzută.

Cu o trad. rom. din 1784.

62

1616 (7124) Septembrie 19.

† Iată deci eu, Ionașco spătar fost pârălab de Neamț, mărturisim și dăm de știre cu acest zăpis al nostru că s'au pârît călugării dela mânăstirea Săcul cu târgoveții din târgul Neamț pentru o poiană, înaintea domniei sale, Radul vovod, din mila lui dumnezeu, domn al țării Moldovei.

De aceea, milostivirea sa, domnul, m'a ales și m'a trimis să le hotărnicesc acel hotar, cum va fi mai ¹⁾ cu dreptate. De aceea eu am mers acolo și am strâns oameni buni, din satele din prejur anume: Loghin din Ghindăoani și Lupul din Bălțătești și Grigorie din Mâinjești ²⁾ și Vasilie Răspop și Pântileiu din Ciahlești și Vlad și Vasilie din Vânători și alți mulți oameni buni, împreună cu episcopul Pavel, cu egumenul și cu întregul sobor dela sfânta mânăstire Neamț.

Și am mers acolo și am umblat de jos în sus pe semnele locurilor și am aflat, cu sufletele oamenilor buni, cari sunt scriși mai sus, că acea poiană este dată cu uric și cu privilegiu de Eremia vovod și a fost hotărnicită de hotariciu de demult, în hotarul și în partea mânăstirii Săcul.

Deci noi cum am aflat cu oameni buni, după cum este porunca milostivirii sale, domnului, astfel am și făcut acest zăpis, să fie sfintei mânăstiri neclintit, în veci, precum spune și în privilegiul pe care îl au ei dela Eremia vodă ³⁾. Și să nu mai aibă de acum înainte a se mai scula cineva și a pârî, niciodată în veci.

Astfel mărturisim și dăm de știre.

În anul 7124 <1616> Septembrie 19.

Arh. St. Buc., M-rea Neamț, LIII/1 bis.

Orig. slav, hârtie, pecete aplicată, căzută.

Cu o trad. rom. dela încep. sec. XIX și o copie slavă din sec. XX.

Data socotită cu anul dela Ianuarie, căci în Septembrie 1615 nu domnea încă Radu vodă.

¹⁾ « mai » așa în orig.

²⁾ « Mâinjești » așa în orig.

³⁾ « vodă » așa orig.

1616 (7125) Septembrie 20, Iași.

† Io Radul voevod, din mila lui Dumnezeu, domn al țării Moldovei. Iată au venit, înaintea noastră și înaintea boierilor noștri, rugătorii noștri călugări dela sfânta mânăstire dela Beserecani și s'au pârît cu călugării dela sfânta mânăstire de sub Ciahlău, pentru o poiană ce este sub Ciahlău, zicând astfel călugării dela Beserecani că le este dreaptă danie și miluire dela alți domni de mai înainte, după cum au arătat înaintea noastră și drese, iar călugării dela mânăstirea de sub Ciahlău iarăși au spus și au arătat, înaintea noastră, drese dela Simeon voevod precum le-a dat și i-a miluit.

Deci noi și cu tot sfatul domniei mele am cercetat și am aflat că este mai veche dania și miluirea sfintei mânăstiri Beserecani dela alți domni de mai înainte. Deci ei, de bună voia lor, s'au tocmit, înaintea noastră și dinaintea boierilor noștri, și au dat călugării dela mânăstirea de sub Ciahlău, pentru acea poiană, trei poiene, care sunt: Bicazul, Cârnel și Biserica și cu curături sfintei mânăstiri Beserecanii.

Pentru aceea ca să le fie și dela noi cu tot venitul. Și altul nimeni să nu se amestece înaintea acestei cărți a noastre.

Scris la Iași, anul 7125 <1616> Septembrie 20.

Domnul a poruncit.

Ghianghea mare logofăt a învățat.

Ghianghea logofăt a iscălit <m.p.>

† Nicoară <a scris>.

Arh. St. Buc., M-rea Biserici, XIII/2.

Orig. slav, hârtie, pecete aplicată.

Cu o trad. rom. din 1850.

1616 (7125) Septembrie 20, Iași.

† Io Radul voevod, din mila lui Dumnezeu, domn al țării Moldovei. Iată au venit, înaintea noastră și înaintea boierilor noștri Odochia, cneaghina lui Vlădica pitar și fiica ei, Solonca, de bună voia lor, nesilite de nimeni, nici asuprite și au vândut ocina și cumpărătura lor dreaptă, toată partea lui Brahăș, a șaptea parte din satul Onești cu loc de iaz și de moară, care le-a fost cumpărătură dela Drăghici, din ispisocul pe care l-a avut Drăghici dela Iancul voevod, cumpărătură ce și-a cumpărat dela Brahăș. Și au vândut slugilor noastre Drăgușan și Neaniul dieci, pentru treizeci taleri de argint. Și le-a plătit deplin acești bani mai sus ziși, 30 de taleri de argint.

Pentru aceasta, să le fie și dela noi uric și ocină cu tot venitul. Și altul nimeni să nu se amestece înaintea acestei cărți a noastre.

Scris la Iași, anul 7125 <1616> Septembrie 20.

Domnul a spus.

Ghianghea mare logofăt a învățat.

Eu Ghianghea logofăt am iscălit <m.p.>

Nicoară <a scris>.

Acad. R.P.R., CXXXVIII/249—249 a.

Orig. slav, hârtie, pecete aplicată.

Cu o trad. rom. din 1766.

65

1616 (7125) Septembrie 20, Iași.

† Io Radul voevod, din mila lui dumnezeu, domn al țării Moldovei. Iată a venit, înaintea noastră și înaintea boierilor noștri, Odochiia, cneaghina lui Vlădica fost pitar și fiica ei, Solonca, de bună voia lor, nesilite de nimeni, nici asuprite și au vândut dreapta lor ocină și cumpărătură din ispisocul de cumpărătură pe care l-a avut dela Petru voevod, unchiul domniei mele, o prisacă care este în hotarul Oneștilor, cu temnic¹⁾ și cu case și cu grădini și cu poiană. Și au vândut slugii noastre Neniul diac, pentru treizeci și cinci taleri, acel loc care este din vârful dealului până la pârâu. Și s'a sculat sluga noastră Neniul diac și le-a plătit deplin acești bani mai sus ziși 35 taleri.

Deci noi văzând tocmeala lor de bună voie și plata deplină noi deasemeni și dela noi, am dat și am întărit slugii noastre Neniul diac această prisacă mai înainte zisă, care este în hotarul Oneștilor, cu temnic¹⁾ și cu case și cu grădini și cu poiană, care acel loc este din vârful dealului până la pârâu, ca să-i fie și dela noi uric și ocină, cu tot venitul. Și altul nimeni să nu se amestece înaintea acestei cărți a noastre.

Scris la Iași, anul 7125 <1616> Septembrie 20.

Domnul a poruncit.

<Ghi>anghea mare logofăt a învățat.

Eu Ghianghea logofăt am iscălit <m.p.>

Nicoară <a scris>.

Acad. R.P.R., CXXXVIII/250—250 a.

Orig. slav, hârtie, pecete aplicată.

Cu o trad. rom. din sec. XVIII (cu data necompletă).

¹⁾ « temnic » așa în orig.; săpătură pentru adăpostirea stupilor iarna.

1616 (7125) Septembrie 20, Iași.

† Io Radul voevod, din mila lui dumnezeu, domn al țării Moldovei. Iată domnia mea am dat și am întărit slugii noastre, Vasilie vistiernicel din Ungurași dreapta lui ocină și cumpărătură, din ispisocul pe care l-a avut el dela Eremia voevod, toate părțile de ocină din Dobroslovești, care acum se numește Ungurașii, partea lui Ștefan și a fratelui lui, Gherghiță, fiii lui Lupșa, nepoții lui Silea, pe care și le-a cumpărat el dela dânșii pentru cincizeci zloți tătărești.

Și deasemenea îi dăm și îi întărim din ispisocul tot dela Eremia voevod o parte de ocină tot din acel sat, partea unchiului său, Petrea, care îi este danie dela unchiul lui, Petrea, pentrucă alți copii din trupul lui nu a avut și pentru niște rămășițe, pe care le-a avut Vasilie vistiernicel dela tatăl său i-a dat în mâinile unchiului său și să le aibă până la moartea sa și după moartea lui să-l pomenească precum se cuvine.

De aceea, să-i fie lui și dela noi uric și ocină cu tot venitul. Și altul să nu se amestece.

Scriș la Iași, anul 7125 <1616> Septembrie 20.

Domnul a poruncit.

Ghianghea mare logofăt a învățat.

Eu Ghianghea logofăt am iscălit <m.p.>

Nicoară <a scris>.

Acad. R.P.R., CCXX/38—39.

Orig. slav, hârtie, pecete aplicată.

Cu o trad. rom. din 1722.

1616 (7125) Septembrie 22, Iași.

† Io Radul voevod, din mila lui dumnezeu, domn al țării Moldovei. Iată a venit înaintea noastră, sluga noastră Nechita diac din Vârtop cu popa Andrușco de acolo și cu Gheorghe diac din Dolhăști și cu alte rude ale lor și s'au părft de față, înaintea domniei mele, pentru un vad de moară ce au împreună, în satul Vârtop. Deci Nechita a zis că are a treia parte din acest vad de moară, iar popa Andrușco cu Gheorghe au două părți din acest vad și au făcut moara singuri, fără Nechita.

Deci Nechita a rămas pe popa Andrușco și pe Gheorghe, ca să stăpânească moara cu ei și să le întoarcă ce se cuvine cu dreptate, ce au cheltuit pe acea moară sau să-și ia apa a treia zi.

Deci, de acum înainte, să nu aibă popa Andrușco și Gheorghe a mai pâri pe Nechita pentru această pâra, nici Nechita pe ei, niciodată, înaintea acestei cărți a noastre.

Scris la Iași, în anul 7125 <1616> Septembrie 22.

Domnul a poruncit.

Ghianghea mare logofăt a învățat.

Eu Ghianghea logofăt am iscălit <m.p.>

Ionașco <a scris>.

Acad. R.P.R., Filiala Iași, Fond Spiridonie, XXX/175.

Orig. slav, hârtie, pecete aplicată.

Cu o trad. rom. din 1827.

68

1616 (7125) Septembrie 23, Iași.

† Io Radul voevod, din mila lui Dumnezeu, domn al țării Moldovei. Iată domnia mea am dat și am întărit rugii noastre, sfânta mânăstire Dragomirna, unde este hramul coborârea sfântului duh, dreptele sale ocini și miluiri pe care le-a dat răposatul Lupul Stroici mare logofăt, pentru sufletul său și întru pomenirea sa și a părinților lui și a copiilor lui, aceste sate anume: Drujeștii și Tăistrenii din ținutul Hârlău și Bârsăneștii și Dimidenii din ținutul Dorohoi și Boroscăuții din ținutul Cernăuți, care sate i-au fost lui drepte ocini, din drepte urice și ispisoace dela domnii de mai înainte, pe care unele le-a avut din moștenirea sa părintească, altele cumpărate pe dreptii săi bani.

Și iarăși altă seliște anume Gârbeștii în ținutul Hârlău, pe râul Sitna, care seliște a fost pusă zălog la el pentru șase sute ughi, de fiii lui Drăgan logofăt, anume Toader și Iurașco, cari rămăseseră <datori> la visteria domnească cu 600 ughi, dintr'o desetină de albine din ținutul Suceava, în zilele lui Eremia voevod și s'au plătit de acea datorie ¹⁾).

Pentru aceasta, toate mai sus scrisele sate, împreună și cu această seliște să fie sfintei mânăstiri și dela domnia mea date și întărite cu toate hotarele lor și cu toate veniturile, care sunt pe ele, orice ar fi pe fiecare, iazuri și mori și locuri de moară, cu câmp și fânațe și în păduri și în grădini și în toate celelalte, să fie sfintei mânăstiri neclintite și neschimbate, în vecii vecilor și nimeni altul să nu se amestece nicăieri, înaintea acestei cărți a domniei mele.

Și dacă cineva, cândva, se va ispiti să strice ctitoria și pomenirea acelu boier răposat și peste dania și întărirea noastră va lua din aceste mai sus scrise sate sau seliște dela sfânta mânăstire, unul ca acela să fie de trei ori blestemat și blestemat [și de trei ori blestemat], anatema, maranafta de domnul Dumnezeu și de preacurata maică a lui Dumnezeu și de toți sfinții și să aibă

¹⁾ pasagiul « Și iarăși... datorie » șters cu cerneală în orig.

parte cu de trei ori blestematul Arie și cu Iuda vânzătorul și cu Evreii, cari au strigat împotriva domnului nostru Iisus Hristos, spunând: sângele lui asupra lor și asupra copiilor lor și cu. . . ¹⁾, în muncile fără de sfârșit, în vecii vecilor, amin.

Scris la Iași, în anul 7125 <1616> luna Septembrie 23 zile.

† Insuși domnul a spus.

Io Radul voevod <m.p.>

† Dumitru Filip <a scris>.

Biblioteca Universității-Cluj, Fond. Sion, nr. 15.

Orig. slav, hârtie, pecete aplicată, căzută.

O fotocopie la Acad. R.P.R., Filiala Iași.

Cu o trad. rom. din 1811 ibid. XIX/79.

69

<1616> Septembrie 23, Suceava.

† *Io Radul voevod, din mila lui Dumnezeu, domn al țării Moldovei.* Adecă au venit al nostru credencios și cinstit boiaren Simion Gheuca spătariul cel mare, de s'au părăt de faț<ă> nainté dumnc<iei> m<é>le cu șoltuzul de târg de Bărladu și cu Crăciun și cu Bărbosul de acolo, pentru nește ocenă, cum au adus spătariul și urecu de cumpărătură, de au arătat nainté dumne m<é>le; ș'au adus și șoltuzul uricul lor.

Deci cum au spus urecul spătariului pre aciaș urmă au spus și urecul șoltuzului.

Pentr'aceia să aibă Simion <spătar>²⁾ iul a-ș ține partea de cumpărătură cumu-i scrie și în uricu lui, pentre Portărește și pentre Drujeșt<i>.

Și nemerelē ca s<ă> nu s<ă> amestece a ține sau a opri nainté cărței dumne m<é>le, *niciodată în veci. Așa să știți, altfel să nu faceți.*

Domnul a poruncit.

† Cujocca <a scris>.

La Suceav<a>, Sep<tembrie> 23.

Acad. R.P.R. CXL/161.

Orig. rom., hârtie, pecete aplicată.

70

1616 (7125) Septembrie 23.

În anul 7125 <1616> luna Septembrie 23.

† In zilele binecinstitorului și iubitorului de Hristos domnului nostru Io Radul voevod, din mila lui Dumnezeu, domn al țării Moldovei și în zilele lui Petru Smilean voitul de Iași și cu doisprezece pângari.

¹⁾ neclar în orig.

²⁾ loc rupt în orig.

Iată au venit înaintea noastră Iacob Frâncul și cu femeia sa, anume Marghita, nesiliți de nimeni, nici asuprași, de bunăvoia lor și au vândut ocina și dedina lor dreaptă, o casă și cu tot locul cât este împrejurul ei și cu pivnița de piatră, între Vitolt și între Zane Frâncul, pentru trei sute taleri numărați.

Și s'a sculat panul Nicorița mare vornic de țara de sus și a cumpărat acea casă cu banii săi gata, precum s'a scris mai sus, ca să-i fie, de acum înainte, dreaptă ocină și dedină panului Nicorița și copiilor lui și nepoților săi și cui i se va alege rudă mai aproape, neclintit niciodată în veci.

De aceea, noi cum am văzut această bună tocmeală și plată deplină, noi am scris în catastihul orașului după obiceiul din zilele de demult.

Și pentru mai mare mărturie: Arvat și Samson și Farcaș și Mihai și Anton Frâncul și Ionașco portariul din Popeni, ținutul Dorohoi.

Arh. St. Buc M-rea Sf. Sava-Iași, XIV/3.

Orig. slav, hârtie pecete aplicată.

71

<1616 Septembrie 23—1619 Februarie 9>.

† Io Radul voevod, din mila lui dumnezeu, domn al țării Moldovei. <Iată a venit înaintea> ¹⁾ noastră și înaintea boierilor noștri sluga noastră Andronic, fiul Ti ... ¹⁾ de bună voia lui, nesilit de nimeni și nici asuprași și <a vândut dreapta sa> ¹⁾ ocină și dedină, toată partea lui, cât se va alege din partea bunicului ... ¹⁾ sat, din satul Lehăceani, ce este pe Berheci.

Aceasta a vândut-o <credinciosului> ¹⁾ și cinstitului <nostru> ¹⁾ boier, pan Nicoară mare vornic <de țara de sus pentru patru> ¹⁾ zeci taleri numărați.

De aceea, ca să-i fie și <dela noi uric> ¹⁾ și cumpărătură, cu tot venitul și altul să nu se amestece.

S

† Domnul a spus.

Eu Ghian<ghea logofăt am iscălit> ¹⁾ <m.p.>

... <a scris>.

Arh. St. Buc., M-rea Nicorița, I/1.

Orig. slav, hârtie, lipsă o treime din dreapta, pecete aplicată, căzută.

Datat din domnia lui Radu Mihnea și după Ghianghea logofăt și Nicoară vornic de țara de sus.

¹⁾ loc rupt în orig.

1616 (7125) Septembrie 24, Iași.

† Io Radul voevod, din mila lui Dumnezeu, domn al țării Moldovei. Iată au venit, înaintea noastră și înaintea boierilor noștri moldoveni, șoltuzul cu toți târgoveții din Neamț și s'au pârît, de față, înaintea noastră, cu călugării dela sfânta mânăstire Săcul, pentru niște poeni ce au fost ale târgului, zicând ei că le stăpânesc călugării fără niciun drept, iar călugării au spus, înaintea noastră, că acele poeni sunt date sfintei mânăstiri de Eremiia voevod, din hotarul târgului și sunt scrise în privilegii pe semnele hotarului mânăstirii.

Deci, întru aceea, domnia mea i-am judecat, cu judecată dreaptă și le-am aflat lege ca să stăpânească călugării pe unde le sunt semnele în privilegiile ce le-a dat Eremiia voevod. Și la aceea și-au ales ei hotarnic, de bunăvoia lor, pe Ionașco spătar, ca să cerceteze cu oameni buni, cu megieși dimprejur, după semnele uricului mânăstirii.

Astfel a cercetat cu oameni buni, și a fost acolo și rugătorul nostru, episcopul Pavel și au aflat ei că acele poeni sunt în hotarul și în semnele uricului mânăstirii.

Și, în aceea, au rămas târgoveții dela Neamț de toată legea, iar rugătorii noștri călugări dela sfânta mânăstire Săcul s'au îndreptat și și-au pus ferăie.

Pentru aceea, de acum înainte să nu aibă a-i mai pârî târgoveții, nici a dobândi, niciodată, în veci, înaintea acestei adevărate cărți a noastre, să se știe.

La Iași, în anul 7125 <1616> Septembrie 24.

† Domnul a poruncit.

† Ghianghea mare logofăt a învățat.

Eu Ghianghea logofăt am iscălit <m.p.>

† Tăutul <a scris>.

Arh. St. Buc., M-rea Neamț, LIII/3.

Orig. slav, hârtie, pecete aplicată, căzută.

Cu o trad. rom.

1616 (7125) Septembrie 25, Iași.

† Io Radul voevod, din mila lui Dumnezeu, domn al țării Moldovei. Iată au venit, înaintea noastră și înaintea boierilor noștri mari și mici, Gheorghe și fratele lui, Sălăvăstru, fiii lui Toma și ai Maicăi, de bună voia lor, nesiliți de nimeni, nici asupriți și au vândut dreapta lor ocină și cumpărătură a părinților lor, din ispisoc de cumpărătură, ce au avut părinții lor Toma și Maica, dela Petru voevod, toată partea, cât se va alege partea Agafiei din satul

Futești, care se numește acum Botești. Aceasta au vândut-o slugii noastre Păntelei fost comis și cneaghinei lui, Titiiana, pentru patruzeci taleri de argint.

Și s'a sculat sluga noastră Păntelei comis și cneaghina lui, Titiana și a plătit deplin toți acești mai sus ziși bani, 40 taleri, în mâinile celor mai sus scriși, Gheorghie și fratele lui, Sălăvăstru, fiii lui Toma și ai Maicăi ¹⁾.

Pentru aceea, să le fie și dela noi uric și ocină și cumpărătură cu tot venitul, neclintit, niciodată în veci. Și altul nimeni să nu se amestece înaintea acestei cărți a noastre.

Scris la Iași, anul 7125 <1616> Septembrie 25.

† Domnul a poruncit.

† Ghianghea mare logofăt a învățat.

† Eu Ghianghea logofăt am iscălit <m.p.>

† Nicoară <a scris>.

Acad. R.P.R., CLVII/101.

Orig. slav, hârtie, pecete timbrată.

74

1616 (7125) Septembrie 28, Iași.

† Io Radul voevod, din mila lui dumnezeu, domn al țării Moldovei. Iată domnia mea m'am milostivit și am dat și am întors Agafiei, cneaghina lui Boul vistier, satul anume Dăvideanii și cu mori și satul Frăteștii, ce sunt în ținutul Neamț și partea ei, ce se va alege din satul Nisporești, din ținutul Suceava, pentrucă îi sunt drepte ocini și dedine de zestre ²⁾.

Pentru aceea, altul să nu aibă a se amesteca înaintea acestei cărți a noastre.

Scris la Iași, în anul 7125 <1616> Septembrie 28.

Insuși domnul a poruncit.

Io Radul voevod <m.p.>

Nebojatco <a scris>.

Acad. R.P.R., Filiala Iași, Fond Spiridonie, XXXIII/4.

Orig. slav, hârtie pecete aplicată.

Cu o trad. rom. din 1845.

75

1616 (7125) Septembrie 30, Iași.

† Io Radul voevod, din mila lui dumnezeu, domn al țării Moldovei. Iată au venit înaintea noastră și înaintea boierilor noștri Alexa și fratele lui, Dumitru, fiii Buscăi și Gligorcea Hrețcanul, fiul Grozavei și Vasilie, fiul lui Onciul și dea-

¹⁾ « Maicăi » așa în orig.

²⁾ « dzeastre » în orig.

semenea ... ¹⁾), fiul lui Condrea, toți nepoții Buscăi, de bună voia lor, nesiliți de nimeni, nici asupriți și au vândut dreapta lor ocină și dedină, toată partea Buscăi, cât se va alege din satul Futești, care se numește acum Boteștii, în ținutul Cârligăturii. Aceasta au vândut-o slugii noastre, Păntelei fost comis, pentru treizeci taleri de argint, din direse pe care le-au avut dela ... ¹⁾ voevod.

De aceea, să-i fie și dela noi ocină și cumpărătură cu tot venitul. Și altul să nu se amestece.

Scris la Iași, în anul 7125 <1616> Septembrie 30.

† Insuși domnul a spus.

† Ghianghea mare logofăt a învățat.

† Eu Ghianghea logofăt am iscălit <m.p.>

† Nebojatco <a scris>.

Acad. R.P.R., CLVII/102.

Orig. slav, hârtie, pecete aplicată.

76

1616 (7125) Octombrie 2, Iași.

† Io Radul voevod, din mila lui Dumnezeu, domn al țării Moldovei. Iată a venit, înaintea noastră și înaintea boierilor noștri, mari și mici, sluga noastră Alexa Mustață fost pârcălab și a arătat, înaintea noastră, ispisoc dela Alexandru voevod și alt ispisoc dela mama lui, doamna Elisafra, că s'a sculat Maria, mama lui Ercmia voevod, înainte de moartea ei, de bună voia ei, nesilită de nimeni, nici asuprită și a dat și a miluit pe mai sus scrisa sluga noastră Alexa Mustață fost pârcălab și pe cneaghina lui, Neacșa, cu un sat ce se numește Iurceanii, pe Cobolta, în ținutul Soroca, cu iaz și mori și l-a dat întru pomenirea ei și pentru slujba ce le-a slujit din tinerețe până la bătrânețea lui; care acel sat i-a fost ei dreaptă cumpărătură pe dreptii și proprii săi bani.

Deci domnia mea, când am văzut acele ispisoaice ²⁾ dela acei mai sus ziși, de danie și miluire și cu blestem, domnia mea n'am voit a lua acel blestem, ci și domnia mea m'am milostivit și am miluit pe mai sus scrisa sluga noastră Alexa Mustață fost pârcălab și cneaghina lui, Neacșa, cu acel sat, mai sus scris, anume Iurcianii, din ținutul Soroca, cu iaz și cu moară, ca să-i fie și dela noi, danie și miluire și uric și ocină, cu tot venitul, lui și copiilor lor și nepoților, neclintit, niciodată în veci. Iar cine se va ispiti să strice dania și miluirea pe care el a avut-o dela mai sus zisa, deasemeni și dela domnia mea, danie și miluire, acela să fie de trei ori blestemat de domnul Dumnezeu și de 318 părinți cei dela Nicheia.

¹⁾ loc alb în orig.

²⁾ așa în orig.

Pentru aceea, altul nimeni să nu se amestece înaintea acestei cărți a noastre.
Scris la Iași, anul 7125 <1616> Octombrie 2.

† Domnul a poruncit.

† Ghianghea mare logofăt a învățat.

† Eu Ghianghea logofăt am iscălit <m.p.>

† Nicoară <a scris>.

Arh. St. Buc., M-rea Sf. Sava-Iași, XXII/3.

Orig. slav, hârtie filigran, pecete aplicată, căzută.

77

1616 (7125) Octombrie 2, Iași.

† Io Radul voevod, din mila lui Dumnezeu, domn al țării Moldovei. Iată au venit înaintea noastră și înaintea boierilor noștri, Botăș și Andreica și Cucuța și Hărman și Buțura și Gaica și Mantie și sora lor Ilinca și Scornoae și verii lor, câți au avut ocină în satul Sidavsca și ni s'au jeluit, cu mare plângere, că le-a luat satul lor Sidavsca Balica fost hatman, în zilele lui Costantin voevod, cu asupreală, fără bani și fără voia lor, cu sila.

Și a pierdut Balica acest sat, în hiclenie, când a venit cu acei boieri pribegi din Țara Leșească, cu Costantin voevod, cu multe oști leșești, cu mare răutate asupra țării Moldovei. Și apoi Ștefan voevod a dat acest sat Sidavsca și a miluit pe Beldiman mare logofăt.

Iar ei, când au văzut așa, au mers cu toții înaintea lui Beldiman mare logofăt și l-au rugat și s'au plâns cu lacrimi, că au pierdut satul lor cu mare strămbătate și cu asuprire, fără niciun ban.

Iar el când a văzut că le este dreaptă ocină și dedină, el s'a îndurat și a dat și a întors satul Sidavsca și a luat dela ei patru cai, cum au avut ei și zăpis dela Beldiman logofăt.

Deci domnia mea, când am văzut acest zăpis dela Beldiman logofăt, domnia mea, deasemenea și dela noi am dat și am întărit acestor oameni toți scriși mai sus, satul lor Sidavsca. Pentru aceasta, să le fie și dela domnia mea, ocină și întărire cu tot venitul. Și altul să nu se amestece.

Scris la Iași, anul 7125 <1616> Octombrie 2.

Insuși domnul a poruncit.

Io Radul voevod <m.p.>

Marmure <a scris>.

Acad. R.P.R., CXVI/72.

Orig. slav, hârtie, pecete aplicată, căzută.

O copie slavă ibid., CXL/207.

A doua iscălitură domnească contrafăcută, lângă cea dintâi. Pe ea este lipit un fragment de act slav privitor la același sat Sidavsca: « Ghiorghită namestnic scrie... Dimcă din Sidavce, iar tu să... este poruncă pentru... să fie trimiși la tine... »

1616 (7125) Octombrie 3, Iași.

† Io Radul voevod, din mila lui Dumnezeu, domn al țării Moldovei. Scriem slugii noastre Andreica spăt<ar> din Almășeni. Dacă vei vedea cartea domnii mele, să aibi a alége toată partea de ocină den sat den Vărt<op>¹⁾ a slugei noastre Gheorghie diiac, den cumpăratur<ă> ce are acolo dela Avrămăsc<u>¹⁾ și dela Buculieiu, den vatra satului și den moar<ă> și din țarină și den tot venitul, prentu căci ș'au cumpărat șie ocină într'acela sat, ce m<ai>¹⁾ sus scrie, pre ai săi bani direpți.

Iar cui va părea cu strămbul să-i dai dzi să stea de faț<ă> înaintea domnii mele.

Altfel să nu fie.

Scris în Iași, <ea>t 7125 <1616> Oc<tombrie> 3.

Domnul a spus.

† Ghénghea mare logof<ă>t a învățat <n.p.>

† Ion <a scris>.

Acad. R.P.R., LXXVI/87.

Orig. rom. hârtie, pecete aplicată.

1616 (7125) Octombrie 9, Iași.

† Io Radul voevod, din mila lui Dumnezeu, domn al țării Moldovei. Iată a venit, înaintea noastră și înaintea tuturor boierilor noștri moldoveni mari și mici, Pătrașco Boldescul, fiul lui Toader Boldescul, de bună voia lui, nesilit de nimeni, nici asuprit și a vândut dreapta sa ocină și dedină, jumătate de sat din Popșești, ce este în ținutul Neamț, cu loc pentru iaz și pentru mori și cu fânaț. Aceasta a vândut-o slugilor noastre Ghiorghie Bașotă și fratelui său Iurașco Bașotă pentru nouăzeci galbeni roșii și pentru doi cai foarte buni drept o sută de taleri și i-a plătit deplin dinaintea noastră și dinaintea boierilor noștri.

Deci noi văzând tocmeala lor de bună voie și plata deplină, noi deasemeni și dela noi am dat și am întărit mai sus scrișilor slugilor noastre Ghiorghie Bașotă și fratelui său Iurașco Bașotă, acea mai sus zisă jumătate de sat din Popșești, în ținutul Neamț, cu loc pentru iaz și pentru moară și cu fânețe și cu tot hotarul, ca să le fie și dela noi uric și ocină cu tot venitul neclintit niciodată în veci. Și altul nimeni să nu se amestece înaintea acestei cărți a noastre.

¹⁾ loc rupt în orig.

Scris la Iași, în anul 7125 <1616> Octombrie 9.

Domnul a zis.

Ghianghea mare logofăt a învățat.

Eu Ghianghea logofăt am iscălit <m.p.>

† Nicoară <a scris>.

Arh. St. Buc., M-rea Bisericiani, XI/1.

Orig. slav, hârtie, pecete aplicată, căzută.

Cu o trad. rom. din 1762.

80

1616 (7125) Octombrie 10, Iași.

Suret scos di pe ispisocu vechiu pe sârbie dela Radul vodă, domnu țării Moldovii, scris de Foce în Eș<i>, la le<a>t 7125 <1616> Oct<om>v<rie> 10.

Iată au venit înaintea noastră și înaintea boerilor noștri sluga noastră Drăguțul Bogdan starosti, cu mulți marturi boeri din curte domnii meli și ostași fruntași ș<i> megieș<i> de prin pregiur și au mărturisit dinaintea noastră, că câți ispisocaci și urice de cumpărătură ci-au avut el dela Petru vodă și dela Irimie vodă și dela Ștef<a>n vodă Tomșa, pe o parti de ocină din Focșăști și viie și cu vad de moară în gârla Putnii, ce i-au fost cumpărătură dela Condre drept patruzăci taleri, cari aceli vii ș<i> parti de ocină și cu parti de vad de moară, i-au fost cumpărătură Condrii dela ficiorii. . . ¹⁾ și pe acealantă parti de ocină dintr'acelaș<i> sat Focșăști și cu vii și cu părți de vad de moară, ci i-au fost lui cumpărătură dela Bota, drept patruzăci taleri.

Și pi altă parti de ocină, dintr'acelaș sat Focșăștii, cu loc de vii și cu vad de moară, ci i-au fost lui cumpărătură dela Pricopii, ficior lui Dragoș, drept patruzăci taleri, și pe o vii dila Sârbi, supt malul Putnii, ci i-au fost lui cumpărătură dela Crud<u> și dela ficioru lui Jivile, drept 36 taleri, și pe cealantă parti de ocină și cu vii și cu livezi din sat, parte ce din gios, ci i-au fost lui cumpărătură dela Bătie, drept patruzăci taliri, și pe cealantă parti de ocină dintr-acelaș sat, parte ce din gios, ce i-au fost lui cumpărătură dela Mărica, fata, drept 30 taliri.

Ș'o bucată de loc la Podol Roș, ce i-au fost lui cumpărătură dela Stavăr și dela ficiorii lui, drept 12 taliri, și pe cealantă bucată de loc, dentr'acelaș loc Pod Roș, ci i-au fost lui cumpărătură dela Sămion și dela ficiorii lui, și dela Toaderu Bourel, drept șase taleri și pe cealantă bucată de loc din curmătura Sohovejii, ci i-au fost lui cumpărătură dela Ștef<a>n, drept șasi

¹⁾ lipsă în text.

taleri și pe altă bucată de loc, din dialu Sohovejii, ci i-au fost lui cumpăratură dela Crăciun Drițan, drept șasi taleri.

Deci noi când am văzut atâta marturi mărturisind dinnainte noastră, pricum că i-au perit toati dresurile și uricile lui pe toate acele ale lui cumpărături și ocini, când l-au prădat Leșii cu mari oasti și oameni când au fost cu Sicorenschi¹⁾ la târgu Tecuci și i-au luat toată avere și vitile lui, noi așăjdire și dela noi i-am dat și i-am întărit slugii noastre lui Drăguțu Bogdan starosti, pe toati aceli de mai sus scrisi părți de ocini și vii și bucăți de locuri și părți de vaduri de mori.

Drept acee, ca să-i fie lui și dela noi uric și cumpăratură și întăritură cu tot venitul și altul să nu să amestice.

Domnul au poroncit.

Ghenghe mare log<o>f<ă>t au învățat și au iscălit.

Din limba sârbască pe limba moldovenească s'au tălmăcit de mini Ioan Stamate *fast mare* pitor în Eși, la leat 1813 Ghenar 23.

Arh. St. Buc., M-rea Bogdana XV/1.

Trad. rom.

81

1616 (7125) Octombrie 13, Iași.

† Iată deci eu Iordachie, fiul lui Sima, fost vameș, însumi mărturisesc cu acest zapis al nostru, nesilit de nimeni, nici asuprit, ci însumi de bună voia mea, am vândut via mea, douăsprezece fălci din Piscop²⁾ dela Cotnari, ce avem acolo, panului Nicoară mare vornic de țara de sus, pentru cinci sute galbeni ungrești.

Și la această tocmeală a noastră au fost panii: pan Ureche fost mare vornic și Ghianghea mare logofăt și Coste Băcioc mare vornic și Miha hatman și pârălab de Suceava și Nicula vistier și Goia fost mare vornic și Dumitrache mare vistier și Manule mare medelnicer și Manolachi mare stolnic și mulți alți panii, ca milostivirea sa să aibă a stăpâni acele mai sus scrise, douăsprezece fălci de vie, și să-și facă și privilegiu domnesc.

Și pentru mai mare putere am pus pecetea noastră la acest zapis, să se știe.

Scris la Iași, în anul 7125 <1616> Octombrie 13 zile.

Ureche am iscălit <m.p.>

¹⁾ In doc. din 10 Februarie 1617 «cneazul Corătschi» (Korecki).

²⁾ E vorba de «Dealul Episcopului».

Eu Ghianghea logofăt am iscălit <m.p.>

Nicoară vornic <m.p.>

Dimitrache vistier ¹⁾ <m.p.>

Arh. St. Buc., M-rea Sf. Sava-Iași, XXXIV/6.

Orig. slav, hârtie, 6 peceti aplicate.

82

1616 (7125) Octombrie 13.

† Adică eu Ionașco Stroici scriem și dăm știre, cu acest zăpis al meu, cum am schimbat partea mea de ocină din satul Nelipești cu alți răzeși anume Grozav și Bere<an> ²⁾ și Moschici, cu verii lor, dela tatăl lor, și Dumitru cu fratele său Ștefan, astfel partea din jos ce a fost a lor acum mi s'a cuvenit mie și cu o grădină și o casă din partea lui Dumitru și fratele lui, Ștefan și o casă din partea lui Moschici și dela verii lui iar partea din sus, ce a fost a mea s'a cuvenit lor și am dat lui Dumitru. . . ²⁾ și pentru grădină un bou iar lui Moschici deasemeni pentru o casă, o vacă.

Și această tocmeală s'a tocinit dinaintea lui Ursu Pătrășcan clucer și Bejan ceașnic și Gherghina șetrar și oameni buni megieși: Lupul bătrânul din Nemândri și Toderiță deasemeni.

Și pentru mai mare credință și mărturie, eu Ionașco Stroici am pus și pecetea și alți pani anume mai sus scriși: Ursu Pătrășcan și Bejan și Gherghina deasemeni am pus pecetele noastre pe acest zăpis.

Și eu Mihail Popul diac am scris acest zăpis să se știe.

In anul 7125 <1616> Octombrie 13.

Eu Ionașco Stroici am iscălit <m.p.>

Arh. St. Iași, CCCXXIII/12.

Orig. slav, hârtie, pecete aplicată.

83

1616 (7125) Octombrie 17, Iași.

† Io Radul voevod, din mila lui dumnezeu, domn al țării Moldovei. Iată domnia mea m'am milostivit și am dat și am <miluit> ³⁾ pe sluga <noastră> ⁴⁾ credincioasă <pan> ⁵⁾ Ionașco Boldescul. . . ⁶⁾, cu un sat anume Vână-

¹⁾ semnătura în limba greacă.

²⁾ loc rupt în orig.

³⁾ îndreptat posterior în: am vândut.

⁴⁾ îndreptat posterior în: pentru 650 ughi.

⁵⁾ îndreptat posterior în: al nostru.

⁶⁾ s'a scris posterior: postelnic peste un text inițial ras.

torii, care acest mai sus scris sat a fost drept domnesc, ascultător de ocolul târgului Piatra și a fost danie dela Costantin voevod lui Chiriță fost postelnic, dar l-a pierdut în hielenie, când a venit cu Costantin voevod asupra lui Ștefan voevod și a țării domniei mele, cu multe oști leșești și căzăcești și mare război a făcut cu ei pe apa Jijiei și au pierit toți, cu toate oștile lor, unde și oasele lor zac.

Pentru aceea să-i fie dela noi uric și danie și <miluire>¹⁾ cu toate veniturile și cu tot hotarul lui, neclintit niciodată, în vecii vecilor.

Iar după viața noastră, cine va fi domn, dintre copiii noștri sau din neamul nostru sau pe oricine îl va alege dumnezeu să fie domn țării noastre, Moldova, acela să nu clinească dania și <miluirea>¹⁾ noastră, pentrucă i-am dat și l-am miluit, pentru slujba lui drept credincioasă, pe care a slujit-o domniei mele. Iar cine s'ar ispiti să strice dania și <miluirea>¹⁾ noastră, acela să fie blestemat și de trei ori blestemat de domnul dumnezeu, făcătorul cerului și pământului și de 318 sfinți părinți cei dela Nicheia și de patru evangheliști și de toți sfinții.

Pentru aceasta, altul nimeni să nu se amestece înaintea acestei cărți a noastre.

Scris la Iași, în anul 7125 <1616> Octombrie 17.

† Insuși domnul a poruncit.

Io Radul voevod <m.p.>

† Nicoară <a scris>.

Arh. St. Buc., M-rea Biserici, I/3.

Orig. slav, hârtie, pecete timbrată.

Cu o trad. rom. din 1850.

84

1616 (7125) Octombrie 20, Iași.

† Io Radul <voevod>²⁾, din mila <lui dumnezeu>²⁾, domn al țării Moldovei. Am dat și am întărit rugii noastre mitropolia de Roman, unde este hramul sfinta preacuvioasa maica Paraschiva, dreptii ei robi Țigani, anume: Grigorie cu femeia și cu copiii și Ion Cocoș cu femeia și cu copiii și Dumitru Cocoș cu femeia și cu copiii și Ion Șengar cu femeia și cu copiii și Efrim cu femeia și cu copiii și Borea cu femeia și cu copiii și Cozma, ginerele lui Borea și Vasilie cu femeia și cu copiii și Toader, fratele lui, cu femeia și cu copiii și Ghiorghe

¹⁾ cuvântul s'a corectat posterior în: vânzare.

²⁾ loc rupt în orig.

cu femeia și cu copiii și Ionașco holtei, fiul lui Murteal și Simion holtei, fratele lui și Șteful Țipiriga și Solomia, sora lui Borea și Mariica, fiica Solomiei și copilul lor Badiu ¹⁾ și Arapu holtei și Maxin, nepotul lui Bora, din privilegiile ce a avut de întărire dela Petru voevod cel Bătrân.

Deci să-i fie și dela noi danie și întărire drepti robi ²⁾ Țigani ai rugii noastre și mitropoliei de Roman mai sus scrise, neclintit niciodată în veci. Altul să nu se amestece înaintea acestei cărți a noastre.

S'a scris la Iași, anul 7125 <1616> Octombrie 20 zile.

† Insuși domnul a poruncit.

Io Radul voevod <m.p.>

† Lucoci <a scris> <m.p.>

Acad. R.P.R. LXI/23.

Orig. slav, hârtie filigran, pecete aplicată

85

1616 (7125) Octombrie 26.

Noi Radul voevod, *din mila lui Dumnezeu, domn al țării Moldovei*. Precum au venit înaintea noastră și înaintea boerilor noștri sluga noastră Ignatie Ciogole ce au fostu părălabu și Stratul ce au fost paharnic și s'au părăt de față înaintea domnii cu sluga noastră cu Ionașcu Cujbă ce au fostu staroste, pentru giumătate de satu dela Manova parte din sus, zicându slugile noastre Ignatie Ciogole și cu Stratul că le ³⁾ iaste cumpărătură dela semințiile sale dela Ionașcu Țitul și dela fratele lui Grigorce, fii lui Neculai Soalas.

Iar Ionașcu Cujbă într'acesta au zis, cum ace cumpărătură pentru ace giumătate de satu dela Manova au cumpărat în zilele lui Ștefan voevod și n'au arătat nici o purtare de grijă și neavându nici o mărturie dela boeri pentru ace giumătate de satu și dela alți domni.

Și cu sfatul nostru am cercat și am giudecat pre dănsii cu driapta noastră giudecata, după lege pământului și am aflatu din lege, cum Ionașcu [cu] Cujbă deosebi și-au cerșut bani dela cine au vândutu de vreme ce s'au aflat că câte au grăit un cuvântu fără dreptate și s'au hotărât înaintea domnii mele și a toată legē țării pentru ace giumătate de satu ce mai sus scrie Manova, încă din zilile lui Costandin vodă și s'au îndreptat cu părătorii dela moșinași și îndreptându-să și s'au pus între sine mare legătură, altă giudecată înaintea să nu mai aibă.

¹⁾ « și copilul lor Badiu » scris deasupra de altă mână.

²⁾ « holopi » în orig.

³⁾ în text « care ».

Și pentru mai mare sluga noastră Ionașcu cu Ignatie Ciogole și cu Stratul pentru aciasta, aceiași iarăși să nu mai fie în veci. Și aciasta li s'au dat ca să nu mai îndrăznească înaintea scrisorii domnești, 7125 <1616> Octombrie 26.

Ghenghe mare logofăt.

Arh. St. Buc., Condicta M-rii Răchitoasa, nr. 572, f. 148 v.
Copie rom.

86

1616 (7125) Octombrie 30, Iași.

† Io Radul voevod, din mila lui dumnezeu, domn al țării Moldovei. Iată a avut zi înaintea domniei mele cneaghina Todosia a lui Gheorghe fost medelnicer cu Ionașco și cu frații lui, din Epureni, pentru ca să-i întoarcă patru boi și două vaci, pentru o bucată de ocină din acel sat, Epureni, pe care îl cumpărase panul ei Gheorghe fost medelnicer dela tatăl lor, popa Alexa Epure. Deci când a fost la zi, ei n'au venit, nici nu i-au întors nimic, ci au rămas dinaintea domniei mele.

Deci Todosia, cneaghina lui Gheorghie, s'a sculat de bună voia ei, nesilită de nimeni, nici asuprită și a vândut acea bucată de ocină din Epureni, credinciosului și cinstului nostru boier pan Ghianghea mare logofăt pentru acei 4 boi și 2 vaci. Și s'a sculat credinciosul nostru boier, Ghianghea mare logofăt și i-a dat patru boi și două vaci prețuiți la 50 taleri numărați.

Deci noi văzând tocmeala lor de bună voie și plata deplină, noi deasemenea și dela noi am dat și am întărit mai sus scrisului nostru credincios și cinstit boier, pan Ghianghea mare logofăt, această bucată de ocină din Epureni, ca să-i fie și dela noi ocină cu tot venitul. Și altul nimeni să nu se amestece înaintea acestei cărți a noastre.

Scris la Iași, în anul 7125 <1616> Octombrie 30.

† Insuși domnul a zis.

† Io Radul voevod <m.p.>

† Nicoară <a scris>.

Acad. R.P.R., XCVI/14.
Orig. slav, hârtie, pecete aplicată.

87

<1616> Noembrie 1, Iași.

† *Adecă eu*, Ghianghea mare logofăt, scriem la priiate<nul> nostru Dumitrașco pitariul. Dau-ț<i> știre cum au venit înaintea noastră, Neaniul diiac și cu Condrea Maliț<ă>, de s'au părăt de față, înaintea noastră, pentru

o prisacă cu temnic și cu casă, ce au fost cumpărat Neaniul diiac dela fata Vlădicăi, ce au fost pitar¹⁾).

Dereptu acea, deaca vei vedea <cartea>²⁾ noastră, iar dumiata să mergi cu Neaniul, să-i scoată stupii Condrei den zemnicu și să aibi a socoti să ție pre unde iaste locul și cât au ținut Vlădica pitariul să aibă a ținea Neaniul. {Mai multu să nu ție.

Aceas<ta> scrie. Să fii sănătos.

Scris la Iași, Noe<m>v<rie> 1.

Eu Ghianghea logofet și am iscălit <m.p.>

Acad. R.P.R., CXXXVIII/23.

Orig. rom., hârtie filigran, pecete aplicată.

Datat după doc. din 1616 Septembrie 20.

88

<1616> Noembrie 4, Vârtop.

† Adică eu, Ghiorghie Boțul diiac den Dolhești, mărturisescu cum au venit Donici den Vârtop, cu ci<n>stita cartea a mării sale lui vodă, printru niște vaduri de moară den Vârtop, ce au împreună cu Ni<chi>ta diiacul de acoloa, scriindu în carte cum au dzis Donici că s'au pus Nechita moara pre un vad mai gios și au necat vadul lui Donici, ce iaste mai sus.

Deci ci<n>stita cartea a mării sale lui vodă scriindu ca să strângem oameni buni megiiăș<i> de prenpregiur să-i tocim cum vom găsi mai cu dereptul.

Deci noi am strânsu oameni buni anume: popa Ghiorghie den Dobréni și popa Ion den Vârtop și Mirăuț diiac de acoloa și Ionașco de acoloa, Vasilie de acoloa și Cr<i>stea comișel den Borcești și Cr<i>stea aprod de acoloa și alți mulți oameni buni ce-am aflat, cu sufletele noastre, lui Donici, vad de moară mai sus și Nechitei am aflat vad de moar<ă> mai gios, unde-i iaste moara. Și i-am tocmi ca să hie în pace. Și <spre> mai mare credință, ne-am pus și pecețile noastre într'acestu zăpis, ca să <se> știe.

Scris în Vârtop, Noe<m>v<rie> 4.

Acad. R.P.R., Filiala Iași, Fond Spiridonie, XXX/174.

Orig. rom., hârtie, trei peceți aplicate.

Datat după doc. din 25 Ianuarie 1617, prin care Radu Mihnea curmă pricina pentru moara poenită în document.

¹⁾ dela « au fost.. pitar » scris cu altă cerneală peste text șters.

²⁾ omis în orig.

1616 (7125) Noembrie 15, Iași.

† Din mila lui Dumnezeu, noi Io Radul Mihnea voevod, domn al țării Moldovei. Facem cunoscut cu această carte a noastră, tuturor celor ce o vor vedea sau o vor auzi citindu-se, că pe această adevărată cneaghină Vărvara Hăcimăndoaia, fiica lui Grozav, nepoata... ¹⁾ strănepoata... ¹⁾ am miluit-o, cu mila noastră deosebită și i-am dat și i-am întărit, dela noi, în țara noastră, în Moldova, dreapta ei ocină și dedină, din uric de împărțeală ce a avut bunicul ei mai sus scris, dela Ștefan voevod cel Bătrân, toată partea ei, câtă se va alege din jumătatea de sus a satului Popeni, pe Iubăneasa ce este în ținutul Dorohoi și cu loc de iaz și de moară, în țarină, pe Iubăneasa.

Și deasemeni dăm și întărim mai sus scrisei cneaghine Vărvara Hăcimăndoaia, dreapta ei ocină și cumpărătură din ispisoc de cumpărătură ce a avut dela Eremia voevod și dela Costantin voevod, pe o parte de ocină din aceeași jumătate de sus a satului Popeni și cu loc de iaz, ce-i este cumpărătură dela Nicoară, fiul lui Vaipan și dela sora lui, Gafa și dela frații lor, fiii Tudorei, nepoții Armeancăi, pentru trei sute și cincizeci zloți tătărăști.

Și altă parte de ocină din aceeași jumătate a satului Popeni, din jumătatea de sus, ce și-a cumpărat dela unchiul ei Lăzian, iarăși pentru trei sute și cinci zeci zloți tătărăști, din acelaș uric.

Și de asemeni dăm și întărim Vărvarei Hăcimăndoaia, altă parte de ocină din acea jumătate de sus a satului Popeni, ce și-a cumpărat dela Țofronia, cneaghina lui Condrea Rujină pitar, pentru două sute și șasezeci taleri, din ispisoc de cumpărătură ce a avut dela Petru voevod, care acea parte a fost cumpărătură lui Condrea Rugină pitar, dela Popovschi.

Și deasemeni a cumpărat altă parte de ocină din acea jumătate de sus a satului Popeni, dela Todosca, fiica Gafei, și dela frații ei, nepoții lui Borodaci, toată partea lor ce se va alege, pentru o sută patruzeci taleri numărați, care acea parte o vânduse ea, mai înainte, lui Balica hatman.

Și deasemeni dăm și întărim cneaghinei Vărvara Hăcimăndoaia, a patra parte tot din acel sat Popeni, partea din spre biserica veche, toată partea și cu loc de iaz și de moară în Iubăncasa, în țarină și cu iaz la obârșia văii satului, ce a cumpărat ea, dela Anghelina, fiica Măricăi, nepoata lui Iurșea, pentru șase sute și cincizeci zloți tătărăști și dela fiul ei, Pavăl, pentru o sută și opt zeci taleri numărați, din uric de cumpărătură ce a avut tatăl ei, Iurșea, dela Ștefan voevod cel Tânăr.

Și deasemeni dăm și întărim Vărvarei Hăcimăndoaia, o parte de ocină, din jumătatea de jos a acelu sat Popeni, care acea jumătate de sat este

¹ loc alb în orig.

împărțită în trei părți, două părți și cu loc de iaz și de moară în sat, care acele două părți le-a cumpărat ea dela Rusca, fiica Tâmpei, nepoata lui Iurșea, pentru cinci sute taleri numărați, din acele drese; iar aceste părți deasemeni le cumpărase mai înainte Balica hatman, însă i-a întors ea banii, cum am văzut și ispisoc de cumpărătură ce a avut Balica, dela Eremia voevod.

Și deasemeni dăm și întărim Vărvarei Hacimăndoaia niște părți de ocină din acel sat Popeni, ce și-a cumpărat dela Dumitru Roșca portar, din ispisoc¹⁾ de cumpărătură, ce a avut dela Petru voevod, și de întărire dela Aron voevod, și din uric dela Eremia voevod, pentru două sute și douăzeci taleri de argint, ce i-a fost lui cumpărătură, partea lui Popovschi și partea lui Ignul șetrărel, ce se va alege partea lor și cu partea lor de iaz, ce este în sat pe Iubăneasa; însă partea lui Popovschi a fost din jumătatea de sus a satului, iar partea lui Ignul șetrărel a fost din jumătatea de jos a satului, a treia parte, partea de mijloc, dintr'a treia parte și cu parte din iazul din jos.

De aceea să-i fie, dela noi, toate acele mai sus scrise părți de ocină din satul Popeni, cu tot venitul.

Și la aceasta, deasemeni, dăm și întărim mai sus scrisei Vărvara Hăcimăndoaia, altă parte de ocină din satul Borădăceni, ce este în ținutul Dorohoi, jumătate din jumătatea de sus a satului și cu loc de iaz mai jos de lozii și mai¹⁾ sus de iazul din jos, din ispisoc de cumpărătură ce a avut ea dela Petru voevod, ce i-a fost cumpărătură dela unchiul ei, Lăzian, fiul...²⁾, pentru trei sute și cincizeci zloți tătărăști, din dreptele lor drese ce le au de moștenire.

De aceea, toate acele mai sus scrise părți de ocine din satul Popeni, cite sunt scrise mai sus și acea parte din satul Borădăceni, să fie și dela noi, mai sus zisei cneaghine Vărvara Hacimăndoaia, uric și ocine și întărire, cu tot venitul, ei și copiilor ei și nepoților și strănepoților și răstrănepoților și întregului ei neam, cine i se va alege cel mai de aproape, neclintit ei, niciodată în veci.

Iar hotarul acestui mai sus scris sat al Popenilor și al acelei părți din satul Borădăceni, să fie pe părți, cum se va alege, din sat și din câmp și din iazuri și din mori și din tot locul ce va fi de folosință, iar dinspre alte părți să fie din toate părțile, după hotarele lor vechi, pe unde din veac au folosit.

Și la aceasta este credința domniei noastre a mai sus scrisului noi Io Radul Mihnea voevod și credința boierilor noștri: credința panului Goia mare vornic al țării de jos, credința panului Nicoară mare vornic al țării de sus, credința panului Iacomî și Ionașco pârăcalabi de Hotin, credința panului Ghior-

¹⁾ așa în orig.

²⁾ loc alb în orig.

ghie și Ciolpan pârcălabi de Neamț, credința panului Manole și Duca pârcălabi de Roman, credința panului Mihul hatman și pârcălab de Suceava, credința panului Bernat postelnic, credința panului Vasilie spătar, credința panului Dumitru ceașnic, credința panului Ghiorghie stolnic, credința panului Costantin Roșca vistier, credința panului Mihail Furtună comis și credința tuturor boierilor noștri moldoveni, mari și mici.

Iar după viața și domnia noastră, cine va fi domn, dintre copiii noștri, sau din neamul nostru, sau iarăși, pe oricine îl va alege dumnezeu, să fie domn al țării noastre Moldova, acela să nu-i clinească întărirea noastră ci să-i dea și să-i întărească, pentrucă îi sunt drepte ocine și cumpărătură pe dreptele și propriile sale bucate.

Iar pentru mai mare putere și întărire tuturor acestor mai sus scrise, am poruncit credinciosului și cinstitului nostru boier, pan Ionașco Ghianghea mare logofăt să scrie și să lege pecetea noastră, la această adevărată carte a noastră.

A scris Arsenie Nebojatco la Iași, în anul 7125 <1616> luna Noembrie 15 zile.

Io Radul voevod <m.p.>

<Pe îndoitură> Eu Ghianghea logofăt am iscălit <m.p.>

Arh. St. Iași, CCCXL/78.

Orig. slav, perg., pecete atârnată.

O copie după trad. rom. din 1847, la Acad. R.P.R., DXLIV/6.

90

1616 (7125) Noembrie 25.

Copie de pe cea adevărată. Suretul ispisocului de împărțire, de la Rad<u> vod<ă>, din anii 7125 <1616> Noem<vrie> 25.

Venit-au înaintea noastră și înaintea tuturor boierilor noștri, sluga noastră Pătrașcu Ciolpan și cu frații lui, Dumitru Șuvarav și cu nepoții și feciorii surorii lor, Alexandrii și a Salomii și a Mărichii și a lui Cornilie, feciorii Nastasii, nepoți Todosii, giupânesii lui Dan hatm<an>, strănepoții lui Glăvan *fast mare vist<ier>* și a Cosmii Șerp<e> *fast mare post<elnic>*, de a lor bună voe, și au împărțit a lor drepte ocini și moșii, satele și viile și Țigani, ce au avut ei din drese, din zilele lui Bogdan vod<ă> și de la Ștefan vod<ă> cel Tânăr, ce au avut strămoșul lor, Cosma Șerp<e> *fast mare post<elnic>*, di cumpărătură și din drese de întăritură, ce au avut moșul lor, Dan hatmanul, părintele maicii lor Nastasii, dela Alexandru vod<ă>, jumătate de Șchee și giurăătate de hălășteu și cu moară gata în iaz, și satul Cioreni și satul Homicenii, cu hălășteu și cu

moară, în iaz, și satul Roginoșii și giumătate din sat din Broșteni. Care aceste sate de mai sus scrise, toate sunt în ținutul Neamțului.

Și satul Socolul și satul Alcidarul, amândoo sânt pe Nistru și cu mori în Nistru, în ținutu Sorochii.

Și satul Năvârneștii, în ținutu Ieșilor, pe Uscata și cu hălișteu în Uscata și 2 fălci de vie în Dealul Neted, și cu pivniță de piatră și cu crame bune și cu pomeți și teascuri, care aceste 2 fălci de vie de mai în sus scrise le-au fost cumpăratură moșului lor, tatăl maicii lor, Dan hatmanu, și trei fălci de vie, în Dealul lui Vodă, fără crame și fără pivnițe, care sânt acele trei fălci de vie, ce sânt mai sus scrise, în Dealul lui Vodă, ce le-au cumpărat strămoșul lor, Cozma Șerpe post<elnic>; și 5 fălci de vie, iarăși în Dealul lui Vodă, mai sus de acele 3 fălci, care acele 5 fălci de vie au fost a strămoșilor lor, anume Glăvan vist<ier> și 12 sălașe de Țigani.

Și s'au venit, în partea fratelui lor celui mai mic, lui Gheorghe Vărav, giumătate de sat din Șchee, giumătate, și din giumătate de hăleșteu, giumătate, și dintr'o moară giumătate, ce sânt într'acel iaz, doo mori, și giumătate de sat din Ruginoși, și a patra parte din giumătate din sat din Broșteni, și a patra parte din sat din Socol, și a patra parte din moară, din Socol, dela Nistru, și a patra parte din sat din Alcidar, și a patra parte din sat [din sat] din Năvârneți, ce sânt în ținutul Iașilor, pe Uscata, și a patra parte din hălișteu, pe Uscata, și trei fălci de vie, în Dealul lui Vodă și trei sălașe de Țigani, anume Badea, cu femeia și cu feciorii lor, și Frânca și cu feciorii ei, Sora Badii, și Pilat cu fămeia sa și cu feciorii lor.

Iaru în partea nepoților lor, ficiorii surorii lor, Alexandrii și a Salomii și Mărachii și lui Cornilie, s'au venit jumătate de sat din Homiceni și jumătate din hălișteu și jumătate de moară și jumătate de sat din Cioreni, și a patra parte din jumătate de sat din Broșteni și a patra parte din sat din Socol, și a patra parte din mori, în Nistru, și a patra parte din sat din Alcidari și a patra parte din sat, din Năvârneți, și a patra parte din hălișteu, în Uscata, în ținutu Iașului, și trei fălci de vie, în Dealul Neted și cu giumătate de cramă și giumătate din pivniță și giumătate de teasc și cu giumătate de pomet. Și trei sălașe de Țigani, anume Văscan, cu fămeia sa și cu feciorii săi și cu fratele său, Radul și cu femeia lui și cu feciorii lor, și Agafiia lui Pure, cu feciorii ei.

Iară în partea fratelui lor, lui Dumitru s'au venit giumătate de sat Homiceni și jumătate de hăleșteu și jumătate de moară și jumătate de sat din Cioreni și a patra parte din jumătate din sat din Broșteni, și a patra parte din sat din Socol, și a patra parte din mori, în Nistru, la Socol, și a patra parte din Alcidari și a patra parte din Năvârneși, ce snt în ținutul Ieșului, și a patra parte din hălișteu, în Uscata, și trei fălci de vie, în Dealul Neted, și 3 sălașe de Țigani, anume Băran, cu fămeia sa și cu feciorii săi, și cu fratele lui, Ioan, cu fămeia sa și cu feciorii săi, și Pavel, cu fămeia sa și cu feciorii săi.

Iară în partea fratelui lor celui mai mare, lui Pătrașco Ciolpan, s'au venit din jumătate de sat din Șchei, jumătate, și din jumătate de hăleșteu, jumătate, și jumătate de moară și jumătate din sat din Ruginoși, și din jumătate de sat din Broșteni [din Broșteni] a patra parte, și din sat din Socol, a patra parte, și a patra parte din mori, în Nistru, la Socol, și a patra parte din sat din Alcidari și a patra parte din sat din Năvârneți, și a patra parte din hălișteu în Uscata, în ținutu Eșilor, și trei fălci de vie, în Dealul lui Vodă, și trei sălașe de Țigani, anume Petrea și fâmiia sa și cu feciorii săi, Buga, cu fâmeia sa și cu feciorii săi, și Ciomârda cu feciorii ei.

Pentru aceia, și domnia mea, dacă am văzut între dânșii, de a lor bună voe învoială și tocmală, noi încă, dela noi, am dat lor [am dat lor] și am întărit, cu acestea, ce scrie mai în sus, sate și vii și Țigani, ca să le fie și dela noi, cu tot venitul, și așa să nu aibă amesteca alții niciodată, nici din feciorii lor, nici din nepoții lor, care au aceștia toți patru frați câte un ispisoc, întru ale sale mâni, ce sânt pe ale sale părți.

Și alții să nu să amestece.

Ghenghea ¹⁾ mare log<ofăt> a iscălit.

Eu Pătrașcu <u> Ciolpan, cum ne-am tocmit, am scris.

Eu Dumitru Ciolpan am scris, cum ne-am tocmit.

Eu Gheorghe Ivărav am scris.

Eu Cornilie am scris și am iscălit.

S'au tălmăcit, la anii 7325 și dela H<ristos> <1>817 Mart<ie> în 5.

Arh. St. Iași, CCCL/143.

Copie după trad. rom.

91

1616 (7125) Noembrie 28, Iași.

† Io Radul voevod, din mila lui dumnezeu, domn al țării Moldovei. Am dat această carte a domniei mele rugătorului nostru egumen și întregului sobor dela sfânta mânăstire sfântul Sava din târgul Iași, pentru ca ei să fie tari și puternici, cu această carte a noastră, să ție și să apere două fălci de vie dela Huși, care le sunt danie dela Cârstea fost vornic și dela cneaghina lui, Anghelina și nimeni să nu aibă a opri înaintea acestei cărți a noastre.

La Iași, anul 7125 <1616> Noembrie 28.

† Domnul a spus.

¹⁾ « Ghonghel » așa în text.

† Marele logofăt a învățat.

† Lucoci <a scris>.

Arh. St. Buc., M-rea Sf. Sava-Iași, XLVI/1.

Orig. slav, hârtie, filigran, pecete aplicată.

Cu o trad. rom. din 1794.

92

1616 (7125) Noembrie 29, Iași.

† Io Radul voevod, din mila lui dumnezeu, domn al țării Moldovei. Iată a venit, înaintea noastră și înaintea boierilor noștri moldoveni, Salomia cneaghina lui Drăguș fost vornic, împreună cu fiii săi, Cârstea și Vasile și cu nepoții lor, Nicola și Ionașco și Anghelina, fiii lui Ștefan Drăguș, nesiliți de nimeni, nici asupriți și au vândut dreapta lor ocină și cumpărătură din dreptele lor direse, un sat anume Chișineul pe Bâc, în ținutul Lăpușnei, cu locuri de mori în aceeași apă, din ispisoc de cumpărătură dela unchiul domniei mele, dela Petru voevod, pe care și l-a cumpărat Drăguș vornic dela Vasutca, fiica Mariicăi, nepoata lui Eremia vistier, strănepoata lui Vlaicul din uricul c' e întărire dela Ștefan voevod cel Bătrân. Deci acest sat l-au vândut credinciosului nostru <boier>¹⁾ Costantin mare vistier, pentru o sută și optzeci ughi de aur roșii.

Și s'a sculat credinciosul nostru Costantin vistier și a dat deplin toți acești mai sus scriși, o sută și optzeci ughi de aur roșii, în mâinile Salomie cneaghina lui Drăguș, fost vornic și a fiilor ei și a nepoților lor, dinaintea noastră și dinaintea tuturor boierilor noștri. Și atunci și ea a dat, cu fiii săi, în mâinile lui, diresese pe care le-au avut pentru acel sat, acel ispisoc dela unchiul domniei mele, Petru voevod și uricul dela Ștefan voevod cel Bătrân.

Pentru aceea, domnia mea dacă am văzut tocmeala de bună voie între dânșii și plata deplină, și noi deasemenea am dat și am întărit credinciosului nostru boier, Costantin Roșca mare vistier, acest sat înainte zis anume Chișineul pe Bâc, să-i fie și dela noi ocină și cumpărătură, cu toate hotarele lui și cu veniturile care sunt pe ele, neclintit niciodată în vecii vecilor. Și altul să nu se amestece, înaintea acestei cărți a noastre.

Scriș la Iași, în anul 7125 <1616> luna Noembrie 29 zile.

† Domnul a poruncit.

† Gheanghea mare logofăt a învățat.

Gheanghea logofăt am iscălit <m.p.>

Dumitru <a scris>.

Acad. R.P.R., Fotografii, XXXV/24.

Fotocopie după orig. slav, hârtie, pecete aplicată.

Cu o trad. rom. din 1816 Aug. 21.

¹⁾ loc rupt în text.

1616 (7125) Noembrie 30, Doljești.

Aici zapis a făcut Ionașco, feciorul lui Pătrașco din Lățcani den ținutul Romanului, cum au vândut a lui dereaptă ocină din sat din Lățcani de nime nevoit, ce de bună voia lui, partea lui ce i s'au venit den cumpăratură ci au avut dela Macsin, feciorul Tudorei din Băloșești și muiarea lui, Anița iarăși den acela ținut. Și o au vândut dumisale lui Dumitru Goia ci-au fost vornic mare și giupănesei dumisale Candachiei dereptu pătruzăci de taleri bătuți. ca să-i fii lui moșie și dereaptă ocină și feciorilor dumilor sale și nepoților lor în véci.

Și aciasta tocmală au fost dennaintea a mulți oameni buni megiași, denaintea popei lui Vasilie din Hărnicești și denaintea lui Ion Miron vistiernicel din Șărățai și Cozma vist<i>iernicel</i> den Măcsinești și Saula sătrărel de acolo și Gliga de acolo. Și deplin plata s'au plătit. Mai mare mărturie peceți toți am pus. Să să știe. Altu să nu s<ă> amestece.

Scris în Doljăști, 7125 <1616> luna Noemvrie 30 zile.

Arh. St. Buc., ms. 602, doc. 8.

Orig. rom. hârtie, cincî peceți inelare, aplicate.

1616 (7125) Decembrie 5, Iași.

† Io Radul voevod, din mila lui dumnezeu, domn al țării Moldovei. Iată au venit înaintea noastră și înaintea boierilor noștri sluga noastră Petrea vistiernicel și surorile lui, Maria și Marta, fiii lui Cărstea și Platon, fiul lui Marco, și Ioana, fiica altui Cărstea și Toghinia cu frații ei, fiica lui Codrea și Ion cu mulți martori boieri dela curtea domniei mele și oșteni de frunte și megiași din jur, mărturisind că ispisoacele de cumpăratură pe care le-au avut părinții lor dela Iancul voevod pentru satul Saca, în ținutul Bacău, au ars în casa lui Anton de acolo, când i-au ars casele.

Incepând <hotarul> dela gura Sacăi în jos la Trebeș până la Pârâu Fântânii, iar de acolo pe pârâu în sus până la Fântână, iar <de>¹⁾ acolo drept până la marginea pădurii la vârf, în jos, iar de acolo în sus la margine până la gura Oanii, iar de acolo la Sohodolița, iar de acolo drept la Saca.

Deci noi, văzând atâți boieri și oșteni de frunte și megieși din jur, care au mărturisit, noi deasemeni și dela noi am dat și am întărit slugii noastre mai sus scrise, Petrea vist<i>iernicel</i>²⁾ și surorilor lui, Maria și Marta, și Ioanei

¹⁾ omis.

²⁾ rupt.

și lui Platon și Toghinieii cu frații ei și lui Ion, acest sat spus mai înainte, Saca, de aceea, ca să-i fie și dela noi uric și ocină și întărire cu tot venitul. Și altul să nu se amestece.

Scris la Iași, în anul 7125 <1616> Decembrie 5.

† Insuși domnul a poruncit.

Eu Gheanghea logofăt. Și a iscălit <m.p.>

† Marmure <a scris>.

Muzeul Lupta revoluționară a poporului, XX/19.

Orig. slav, hârtie, pecete aplicată, stricată.

95

<1616> (7125) Decembrie 5.

Adică eu Vasilie Bogza, scriem și mărturisescu însuni pre mene cu cest zăpis al meu, cum am dăruit cu o parte de ocină a mea, ce am în sat în Hlăpești la țănutul Lăpușnei, ce am fost cumpărat dela moșii și părinții lui Săcuian din Hlăpești, eu am dăruit și am dat lui Vasilie Hăbiiac acel loc acolo, cât să va aleage partea mea într'acel sat.

Și am to<c>mit să-i dau și dirésele, ca să hie dat cu tot venitul, și ca să aibă el a-ș<i> faci și dirése și uric<e> pre acest zăpis al meu, căci i-am dat de bună voia mea nenevoit de nime, denaintea lui Iane părcălabul și dinaintea lui Toderașco de Soroca și denaintea Zotei de acolo și denaintea lui Iluzéiu ce au fost șoltuz și denaintea lui Dumitru șoltuzului și denaintea a mulți oameni buni.

Și pre mai mare mărturie, eu însuni am pus și peceatea mea și am iscălit cu scrisoarea, ca să să știe.

In anul 7125 <1616> Dec<embrie> 5.

Bogza <m.p.>

Eu Iani vat<aman> <m.p.>

Arh. St. Buc., M-rea Neamț, CIII/11.

Orig. rom., hârtie, trei peceți aplicate.

96

<1616> Decembrie 5, Focșani.

† Arvat și Ion fost comis, părcălabii din ținutul Putnei. Scriem și mărturisim în cest zăpis al nostru, cum au venit înaintea noastră, Axemiia din Drăghicești, fata Oprei, sora lui Dumitru Calul, deînpreună cu Costachi, de acolo, cu făméia sa, cu Măriica, dă se-au tocmit.

Și au vândut Axemiia partea sa de ocină din sat Drăghicești, câtă; i se va alége, de în Drumul Furilor, până într'apa Sirétului însă cu tot venitul, cu câmpul și cu vii și cu pomăt și cu tot venitul, cătu se cade a sa parte; și [și] de în pădure și de tutindinea; însă nu asuprită sau silită de cineva, ci de a sa bună voe, au vândut partea sa de ocină, cum iaste mai sus scris.

Deci, <derep> ¹⁾t [a]jaceasta noi, dac'am vădzut această tocmal 'a lor, de bună voe, noi am scris și am mărturisit în cest zapis al nostru, cum să hie zapisul nostru de credință și de mărturie în tot locul, ca să-i hie lui Costachi, ocină și moșie, lui și cui se va trage după moartea sa și a fâmei sale, a Măricăi, însă la câmpu să se știe 5 pământuri *jumătăți*, în frunte, *pentru 50 tal<eri> de argint*.

Și au fost oameni buni, mărturie, anume: Nichifor *din Ungheni și Macarie din Ionășești și Poiană din Dănceni, din ținutul Bârlad și Cozma din Drăghiceșt<i> și Toader fiul lui, și Todosie din Drăghiceșt<i> și Ghiorghii de acolo, Isac de acolo Ion Ciută de acolo și Simion Ciomărtan de acolo.*

Am scris eu Șerban diiac, în Focșeani, în ziua târgului de joi, Dech<embrie> 5, în anul 7124 <1615> ²⁾.

Acad. R.P.R., XCVIII/171.

Orig. rom., hârtie, einci peceți aplicate.

97

1616 (7125) Decembrie 5, Iași.

† Io Radul voevod, din mila lui dumnezeu, domn al țării Moldovei Iată au venit, înaintea noastră și înaintea boierilor noștri, slugile noastre, Dumitru și frații lui, Ionașco și Ilea, fiii lui Popoțea, nepoții lui Stănilă Șoimar și au pârît pe slugile noastre, Dumitrașco și pe fratele său Tofan, nepoții lui Simion, Seachil, pentru a patra parte, din jumătate de satul Bârjoveani, și astfel au spus ei, că părinții lor n'au vândut acea a patra parte, din jumătate de sat Bârjoveani, ci au ținut-o nepoții acestui mai sus zis Simion Seachil, cu puterea lor.

De aceea, domnia mea și cu sfatul nostru drept am judecat și am cercetat toate dresurile, ce au avut nepoții mai sus zisului Sechil, dela Bogdan voevod și dela Ioan voevod și dela Petru voevod și dela Aron voevod și dela Eremia Moghilă voevod, toate de cumpărătură și de întărire, dela toți acești domni mai sus scriși.

Astfel mai sus zișii Dumitru și cu frații săi, Ionașco și Ilea, fiii lui Popoțea, au rămas de toată legea noastră, în minciună, iar pe slugile noastre,

¹⁾ pătat cu cerneală, mai târziu.

²⁾ În anul 7124 <1615> data de 5 Decembrie cade Marți, iar în 1616 cade Joi, așa cum se arată și în document.

pe Dumitrașco și Tofan i-am îndreptat cu sfatul nostru, și am luat dela ei ferie 12 zloți.

De aceea și domnia mea am dat și am întărit slugilor noastre, Dumitrașco și Tofan, aceea a patra parte, din jumătate de sat Bârjoveani. Astfel de acum înainte mai mult să nu aibă a se pârî unii pe alții, niciodată, în vecii vecilor, înaintea acestei cărți a noastre.

Scris la Iași, în anul 7125 <1616> Decembrie 5.

† Domnul a spus.

† Gheanghea logofăt am iscălit <m.p.>

† Băseanul <a scris>.

Arh. St. Iași, CCCL/144.

Copie slavă din sec. XX.

98

1616 (7125) Decembrie 12.

Io Radul voevoda. Adică dumniia mi m'am milostivit și am miluit sfânta înăstirea Galata pentru camăna dă o cărșmă mare, din an în an ca să fii scutiți di camână să nu dea nimica.

Pentru aciasta voi cămănari întru nimic să n'aveți a vă amesteca la aciasta, ci dispre toți să aibă bună pace.

Aciasta scriem 7125 <1616> Dichemvrie 12.

Arh. St. Buc., Condica Asachi, ms. 628, f. 188 v.

Rezumat rom.

99

1616 (7125) Decembrie 15, Iași.

† Io Radul voevod, din mila lui dumnezeu, domn al țării Moldovei. Iată au venit, înaintea noastră și înaintea tuturor boierilor noștri moldoveni, mari și mici, sluga noastră Ploscușan, fiul lui Toma, nepot Drăgălinei, nepotul popei Plăcintă, și deasemenea ruda lui, Toader Bălțatul, fiul lui Ursu Bălțatul, de bunăvoia lor, nesiliți de nimeni și nici asupriți și au vândut dreapta lor ocină și dedină, din dreptele și propriile lor privilegii, pe care le-au avut ei, toate părțile lor de ocină, cât li se va alege din satul Vrăjetori și cu loc de iaz și de moară pe râul Berheci. Aceea au vândut-o credinciosului și cinstitului nostru boier, pan Nicoriță mare vornic, pentru cincizeci taleri de argint.

Și s'a sculat mai sus zisul nostru boier și a plătit deplin toți acești bani mai sus scriși dinaintea noastră.

Pentru aceia, să-i fie și dela noi dreaptă ocină și cumpărătură, cu tot venitul. Și altul să nu se amestece.

Scris la Iași, în anul 7125<1616> Decembrie 15.

† Domnul a spus.

Eu Ghianghea logofăt am iscălit <m.p.>

† Băseanul <a scris>.

Arh. St. Buc., M-rea Nicoriță, IX/1.

Orig. slav, hârtie, pecete aplicată, căzută.

Cu o trad. rom. din 1908.

O trad. rom. din 1816, ibid. XI/4.

100

1616 (7125) Decembrie 15, Iași.

Io Radul v<oe>vod, cu mila lui dumnezeu, domn țării Moldavii. Precum au venit înaintea noastră și înaintea a toți moldovinești boeri mari și mici, sluga noastră Obreja și frații lui, Ignat și Cârste și sora lor Gaftona, fii Tudorii, nepoți <lui> Purcar, și *deasemeni* iarăși nepoții lor, Toma Vrabie, *fiul lui Furduiu*, și *deasemeni* iar fată de suflet Draghița, de bună voe lor, de nimine asupriți și nesăliți și au vândut dreaptă ocina strămoșească, după a lor drepti privileghii, ci-au avut ei parte lor de moșie, ci să va alegeți din satul Rădăcineștii, cu loc de iazu și moară pe păraul Berheciu.

Aceste au vândut al nostrului credincios și cins<ti>t pan Nicoriți mari vor<ni>c, drept 80 taleri.

Și mai sus arătatul boer au plătit toți deplin acești mai sus scriș<i> bani dinaintea noastră.

Pentru aciasta, ca să fie lui și de cătră noi dreaptă ocină și cumpărătură cu tot venitul.

Și altu<l> să nu să amestici.

Let 7125 <1616> Dechemvr<ie> 15. Scris în Eși.

Insuș domnul au poroncit.

Ghianghia log<o>f<ă>t a iscălit.

Băseanul <a scris>.

Arh. St. Buc., M-rea Cașin, XI/1.

Trad. rom. din sec. XIX.

Pe verso, acelaș document în grecește.

101

1616 (7127) Decembrie 17, Iași.

† Io Radul voevod, din mila lui dumnezeu, domn al țării Moldovei. Iată domnia mea am dat și am întărit rugătorilor noștri, egumenului și întregului sobor dela sfânta mânăstire numită Săcul, unde este hramul sfântului și slă-

vitului prooroc și înainte mergător, botezător al lui Hristos, Ioan și cinstitei lui tăieri, dreapta lor ocină i dedină, din dreptele lor ispisoace de miluire și de întărire ce au avut dela Eremia voevod și dela Ștefan voevod, niște mori și o prisacă și o odae¹⁾ și câțiva vecini, care sunt pe hotarul domniei mele la Târgul Frumos.

Pentru aceea, să-i fie și dela noi sfintei mânăstiri danie și miluire și întărire, cu tot venitul. Și altul să nu se amestece, înaintea acestei cūrți a noastre.

Scris la Iași, în anul 7125 <1616> Decembrie 17.

† Insuși domnul a poruncit.

† Gheanghea logofăt a învățat.

Eu Gheanghea logofăt am iscălit <m.p.>

† Vasilie Dinga <a scris>.

Arh. St. Buc., M-rea Neamt, II/12.

Orig. slav, hârtie, pecete aplicată.

Cu o trad. rom. din 1725 și o copie slavă cu altă trad. rom. din sec. XX.

Un rezumat rom. la Arh. St. Buc., ms. 628, f. 560.

102

1616 (7125) Decembrie 18, Iași.

† Adecă eu, doamna Maria, fata a răpăosatului Pătru vodă. Dau știre cu ciastă scrisoare a noastră, cum am făcut o mânăstire la târg la Iaș<i>, însă lângă satul Hlincia, hramul *sfântul* Gheorghie, și o am închinat în *Sfântul Munte*, mânăstirei dela Dionisiiate, ca să-i hie de treabă și metoh. Și oarecâte sate am dat, la acel metoh, i-am făcut, unele ci-am cumpărat, depreună cu giupănul meu, Zota spătariul, pre derepți banii noștri, cum iaste și uric de mărturie, dela părintel<e> meu, Pătru vodă. Iar alte sate au fost date de părintele mie, satc derēpte domneșt<i>, cât era suptu putēria și sup domniia măriei sale.

Deci, când au vrut dumnedzău și s'au m<i><o>stivit, de-au dăruit pre măriia sa Radul voevodu cu domniia țării Moldovei, când ain venit și eu cu măriia sa, aflat-am mânăstirea noastră dela Hlincea pustie și toate satel<e> răshirate și pustiite, căci că dela mânăstire dela Dionisiiate, călugării n'au mai venit, nici au mai purtat grije de metoh și de sate, ci-au lăsat tot de s'au pusteit.

Intru aciaia, eu știind pomeana părintelui meu, metohul și mânăstirea lui *sfântul* Sava, den târg den Iaș<i> ce o au miluit și cu satul Stroeștii, de pre Sitna, den ținutul Hărlăului, și cu toate dabile<c>, dat-am și eu, acolo, la aciaia sfântă mânăstire a lui *sfântul* Sava, o seliște ce iaste într-un hotar și

¹⁾ așa în orig.

alaturea cu satul Stroeștii, anume Cudreaveții, dentru uricul ce avem dela părintel<e> meu, Pătru vodă, ca să hie de hrană și de treabă sfentci mănăstiri a lui *sfântul* Sava, prentu sufletel<e> părinților miei și al nostru.

Iară cine va răsăpi pomana părinților miei și a noastră și să va ispiti a lua seliștea Cudreaveții, acela să hie procleat și trăcleat, dela dumnedzău și de *preacurata maică a lui dumnezeu* și de 4 *evangheliști* și de toți apostolii și de 318 părinți de Nicheia și de toți sfenții, amin.

Scris în Iași, în anul 7125 <1616> Dech<embrie> 18 zile.

† Adecă eu, doamna Maria, mărturisăscu cu aciastă scrisoare a mea și pun și peciatia mea <m.p.>.

Arh. St. Iași, CCCXXIV/1.

Orig. rom., hârtie, pecete aplicată.

103

1616 (7125) Decembrie 24.

Suret ce s'au scos depe ispisoc sârbescu din let 7125 <1616> Dech<embrie> 24.

† *Io Radul voevod, din mila lui dumnezeu, domn al țării Moldovei.* Iată viniudu înna<i>nt<e> noastră și înainte al noștri boer<i> sluga noastră Măteiu visternicel din Săcuian<i> cu un zapis de mărturie dela Ion Pené, voit din târgu din Roman și dela 12 pârgar<i>, precum au vinit înainte lor Gavril, ficiorul Călinii, nepotul Armenci, de nime sălit și nici asuprit și au vândut a lui driapt<ă> ocină și moșie din sat din Săcuian<i> ce este la țăn<u>t Nianțului, din a cincia parte din tot satul ce s'ar alegi part<e> lui din uricū ce-au avut strămoșul lor Miclăuș Săcuianul dela bătrânul Alexandro v<oe>vod, aceia au vândutu slugii nostre lui Măteiu visternicel, drept șasăsprăzece taleri ban<i> gata.

Și s'au sculat sluga noastră Măteiu visternicel și au plătit lui toț<i> de mai sus scriș<i> ban<i> 16 taler<i>, dinna<i>nte lor.

Iară acum în zălele domnii mele s'au sculat Marco și cu Filip și cu alt<e> niamur<i> de ai lui Gavril și au vrut să întorcă acia part<e> de cumpărătură dela sluga noastră Mateiu și puindu-ș zi de sorocū cu Mătei, ca să aibă a vini la divanul domnii mele și au trecutu sorocul și zuoa și îi n'au vinit și au mai aștiptat încă și alte trii zele.

Pentru aceia, văzându domniia me că îi au rămas pe urniă și n'au vinit iară Măteiu s'au îndreptat asupra moșii ... ¹⁾. Deci domniia me am luat dela sluga noastră dela Măteiu visternicel ... ¹⁾ 24 zloț<i> în vis<te>riia domniii mele și iarăș acel zapis de mărturie dela Ion Păné voitū și dela 12 pârgar<i>.

¹⁾ loc alb în text.

Cum am văzut această domnie mă m'am încredințat. Deci și dela noi așejdere am dat slugii nostră lui Măteiu acea part<e> de moșie, ca să-i fie lui driapt<ă> ocină și cumpărătură și cu tot vinitul îi, iară Marco și Filip și cu alte niamur<i> de ai lor să n'aibă a să mai amestica nici unul . . . ¹⁾, innainte aceștii cărții.

Insum<i> domnia mă poroncești.

Ganghē mare log<o>f<ă>t.

S'au cercetat de mine preot Mihail *dela* Mitropolie.

Acad. R.P.R. CCXII/28.

Trad. rom., dela începutul sec. XIX.

Cu o copie rom. ibid., ms. 5304 f. 2—2v.

104

1616 (7125) Decembrie 28, Iași.

† Io Radul voevod, din mila lui dumnezeu, domn al țării Moldovei. Scriem domnia mea slugii noastre credincioase Gligorie Ciolpan pârălab de Neamț. Îți dăm de știre că s'a jeluit domniei mele părintele și rugătorul nostru chir Athanasie episcop de Roman, asupra slugii noastre Ciogolea fost sulger din Ionășești, zicând, înaintea noastră că a rupt Siretul o parte de loc din pământul hotarului sfintei episcopii, din satul Șcheuleț, și că Ciogolea și tot satul Ionășești nu-i lasă să prindă pește în acea gârlă, ci îi scot oamenii lui.

De aceea cum vei vedea această carte a domniei mele, tu să-i spui lui Ciogolea și oamenilor lui, ca să-i lase în pace să prindă pește și oamenii sfintei episcopii. Iar lor dacă li se va părea vreo strâmbătate, tu să le dai zi, să stea de față înaintea noastră.

Așa să știți. Altfel să nu faceți.

La Iași în anul 7125 <1616> Decembrie 28.

Domnul a poruncit.

Ghianghea mare logofăt a învățat.

† Io.1 <a scris>.

Arh. St. Buc., Episc. Roman, XXII/5.

Orig. slav, hârtie, pecete aplicată.

105

1616 (7125) Decembrie 28, Iași.

† Io Radul voevod, din mila lui Dumnezeu, domn al țării Moldovei. Am dat și am întărit episcopiei de Roman, din ispisoc de întărire ce are episcopia de Roman dela Eremia voevod și din ispisoc deasemeni de întărire dela Ștefan

¹⁾ loc alb în text.

voevod, o prisacă cu un loc de fânaș ce este în hotarul satului Gădini, care
acea prisacă și cu acel loc de fânaș a fost danie și miluire dela sfântrăposatul
domn Alexandru voevod și dela Petru voevod, sfintei mitropolii de Roman.

Pentru aceea ca să-i fie și dela noi, sfintei mitropolii de Roman, danie
și întărire, cu tot venitul. Altul să nu se amestece înaintea acestei cărți
a noastre.

Scris la Iași, anul 7125 <1616> Decembrie 28.

Insuși domnul a poruncit ¹⁾.

Io Radul voevod <m.p.>

† Lucoci <a scris>.

Arh. St. Buc., Episc. Roman, X/5—6.

Orig. slav, hârtie, pecete aplicată.

Cu o trad. rom. din 1826.

106

1616 (7125) Decembrie 28.

7125 <1616> Dech<embrie> 28. Suret de la Radul v<oe>v<o>d. Se întărește
sfintei episcopii Romanului și sfintei mitropolii o prisacă cu stupi, din satul
Răchitoasa, din ținut Tecuci, din ispisoc de danie dela Simion v<oe>v<o>d
și de ispisoc de întăritură dela Ștefan v<oe>v<o>d, dată danie de Ioan Mihul
și dela feciorii lui, Ioan și Toader.

Arh. St. Iași, Tr. 289, op. 317, dos. 57, f. 55.

Rezumat rom.

107

1617 (7125) Ianuarie 3, Iași.

† Io Radul voevod, din mila lui Dumnezeu, domn al țării Moldovei. Am
dat această carte a domniei mele, părintelui și rugătorului nostru Athanasie
episcop de Roman, ca să fie el tare și puternic, cu această carte a domniei
mele, să țină și să apere satul Șcheuleții, cu tot hotarul și cu tot venitul și satul
Bogdăneștii, deasemeni cu tot hotarul și cu tot venitul, ce este în ținutul
Roman, ce sunt danie sfintei episcopii dela alți domni de mai înainte.

De aceea și domnia mea m'am milostivit și am dat și întărit sfintei episcopii,
aceste două sate, cu tot venitul. Altul să nu se amestece înaintea acestei cărți
a domniei mele.

¹⁾ S'a scris posterior « din Isvorul Apei », după semnătura domnului.

Scris la Iași, anul 7125 <1617> Ianuarie 3.

† Insuși domnul a poruncit.

† Eu Ghianghea logofăt am iscălit <m.p.>

† Lucoci <a scris>.

Arh. St. Buc., Episc. Roman, XXII/6.

Orig. slav, hârtie, pecete aplicată.

108

1617 (7125) Ianuarie 8, Iași.

Io Radul voevod, din mila lui Dumnezeu, domn al țării Moldovei. Iată au venit, înaintea noastră și înaintea boierilor noștri, Părasca, fiica Neagăi <din> Podeni de bună voia ei, nesilită de nimeni, nici asupra și a vândut dreapta sa ocină și dedină, a cincea parte dinspre răsărit din jumătatea satului Mireni, care este în ținutul Tutova, și cu loc de moară pe Pereschiu. Aceia a vândut-o boierului nostru credincios și cinstit, pan Nicoară mare vornic de țara de sus, pentru cincizeci taleri.

Și deasemenea au venit înaintea noastră, Macovei și sora lui Măgdălina și verele lor Odochia și Catrina, fiii Dragolei, iarăși de bunăvoia lor și au vândut dreapta lor ocină, a cincea parte din aceeași jumătate de sat; aceea a vândut-o tot boierului nostru Nicoară mare vornic, pentru cincizeci taleri.

Și iarăși a venit înaintea noastră Ileana, fiica lui Nenul, și a vândut partea sa de ocină a patra parte din a cincea parte din acea jumătate din satul Mireni. Aceia a vândut-o tot lui Nicoară mare vornic, pentru cinsprezece taleri.

Și deasemenea a venit înaintea noastră Procopie, fiul lui Drăghici, și a vândut partea sa din aceeași jumătate din satul Mireni, a patra parte din a cincea parte. Aceia a vândut-o tot lui Nicoară vornic, pentru cinsprezece taleri.

Și iarăși a venit înaintea noastră Drăgan, fiul popei Ursu, nepotul lui Simion Făcău și a vândut partea sa din cealaltă jumătate de sat, dinspre apus, a treia parte din a patra parte. Aceia a vândut-o tot lui Nicoară vornic, pentru douăzeci taleri.

Și deasemenea a venit înaintea noastră, Tomina, fiica Anei și a vândut partea sa din acea jumătate de sat, dinspre apus, a patra parte din a patra parte. Aceia i-a vândut-o tot lui, pentru douăzeci taleri. Și le-a plătit totul deplin.

Iar diresle pe care le-au avut pe acel sat, așa au mărturisit că au pierit din cauza Leșilor, în zilele lui Alexandru, fiul lui Eremia voevod.

Pentru aceia, să-i fie și dela noi cu tot venitul. Și altul să nu se amestece.

Scris la Iași, în anul 7125 <1617> Ianuarie 8.

† Domnul a spus.

† Gheanghea mare logofăt a învățat.
Eu Ghianghea logofăt am' iscălit <m.p.>
† Nebojatco <a scris>.

Arh. St. Buc., M-rea Nicoriță, X/2.
Orig. slav, hârtie, pecete aplicată, căzută.

109

1617 (7125) Ianuarie 8, Iași.

† Io Radul voevod, din mila lui dumnezeu, domn al țării Moldovei. Iată a venit, înaintea noastră și înaintea tuturor boierilor noștri, sluga noastră credincioasă Pătrașco Udrea mare vâtag de Dorohoi, de bună voia lui, nesilit de nimeni, nici asuprit și a vândut dreapta sa ocină și cumpărătură, din ispisoc de cumpărătură, ce a avut dela Costantin voevod, a treia parte din tot satul Băiceani, partea din mijloc și cu loc de iaz, ce este în ținutul Hârlău. Și a vândut-o credinciosului nostru Roșca mare vistier, pentru trei sute taleri de argint. Și i-a plătit deplin dinaintea noastră; iar lui i-a fost cumpărătură dela Crăciun și dela fratele lui, Gavril, fiii lui Petrică.

De aceea, să-i fie și dela noi ocină și întărire, cu tot venitul, neclintit lui niciodată în veci. Și altul să nu se amestece.

Scris la Iași, în anul 7125 <1617> Ianuarie 8.

† Domnul a zis.

† Gheanghea mare logofăt a învățat.

Eu Ghianghea logofăt am' iscălit <m.p.>

† Nebojatco <a scris>.

Arh. St. Buc., M-rea Sf. Sava-Iași, XXXV A/7.
Orig. slav, hârtie, pecete aplicată, căzută.

110

1617 (7125) Ianuarie 9.

† Io Radul voevod. Adică au venit înaintea noastră rugătorii noștri călugării dela mănăstirea Tazlău și ni s'au jăluit cu mare jalobă pre Bucioc paharnic, zicând că în zilele lui Costantin vodă el li-au luat lor o bucată de loc din satul mănăstirii din Colțești către satul Șârbeștii.

Deci domnie me nu am putut credi aciasta, ci am ales pre boierul nostru Vasile părcălab de Niamțu și l-am trimis acolo ca să strângă oameni bătrâni ca să caute pentru aciastă bucată de loc. Și au strânsu mulți oameni buni și bătrâni și megiiși din prejur și așa au aflat cum că au ei mare împresurare despre acesta și li-au fost luat aciastă bucată de loc.

Deci domnia mea, văzând că au mare împresurare, dela domnia mea am dat și am întărit sfintei mănăstiri Tazlăului de acum înainte ca să aibă ei a-și ținea locul cu tot hotarul pe unde de veci au îmblat după ispisocul ce au dela Alexandru vodă și nimeni să nu se amestece peste cartea noastră.

Leat 7125 <1617> la Ghen<arie> 9.

Arh. St. Buc., Condica Asachi, ms. 628, f. 370 v.
Copie rom.

111

1617 (7125) Ianuarie 10, Iași.

† Io Radul voevod, din mila lui dumnezeu, domn al țării Moldovei. Iată domnia mea am dat și am întărit sfintei mitropolii de Roman, unde este hramul sfintei prea cuvioasei maicii noastre Paraschiva, unde este preasfințitul părintele și rugătorul nostru chir Atanasie, episcop de Roman, niște sate anume Șcheuleții și cu mori în Siret și satul Bogdăneștii, ce este în ținutul Roman, din ispisoc de schimb ce a avut dela răposatul Petru voevod, ce le-a fost schimb cu călugării dela mănăstirea Râșca, cu satul Bârleștii care este în ținutul Sucevei și cu iazuri și cu moară.

De aceea să fie și dela domnia mea, aceste mai sus scrise sate Șcheuleții cu mori în Siret și satul Bogdăneștii, sfintei mitropolii de Roman, ocină și întărire, cu tot venitul, neclintit, niciodată în veci. Și altul să nu se amestece.

Scris la Iași, în anul 7125 <1617> Ianuarie 10.

† Insuși domnul a spus.

† Gheanghea mare logofăt a învățat.

Eu Gheanghea mare logofăt am iscălit <m.p.>

† Nebojatco <a scris>.

Arh. St. Buc., Ep. Roman, XXII/7.
Orig. slav, hârtie, pecete aplicată, stricată.
Cu o trad. rom. din sec. XVIII.

112

1617 (7125) Ianuarie 10, Iași.

Suret de pe ispisoc vechiu dela Radul v<oe>vod, scris în Iaș<i> pe sârbie la leat 7125 <1617> Ghenar 10 zile.

Noi Radul v<oe>vod, cu mila lui d<u>mnezeu, domnu țării Moldovei. Precum am dat și am întărit slugii noastre lui Dumitrașcu Solomon și giupănesii lui, Nastasiu, pe a lor driaptă ocină și cumpărătură tot satul Hămeianii pe Tazlău și cu vad de moară în Tazlău ce-i în ținut Bacăului, ce le este lor cumpărătură dela Pascălina, giupăniașa răpoosatului Stroici logofăt și dela

ficiorul ... ¹⁾ Ionașcu Stroici, drept trei sute galbeni ungurești, pentru că le-sânt lor niam de aproape și sănt ... ¹⁾ moși<i>.

Drept aceia, să le fie lor și dela noi uric și ocină și întăritură cu tot venitul neștrămutat niciodinioară în véci. Și altul să nu se amestice.

Insuș<i> domnul a zis.

Ghenghea mare logofăt au învățat.

Și iarăș<i> Ghenghea mare logofăt au iscălit.

De pe sârbie pe limba moldoveniască s'au tălmăcit în Huș<i> la anul 1801 Aprilie> 13 de polc<o>v<nicul> Pav<e>l Debriț dela mitr<opolie>.

Acad. R.P.R., CCCLXIX/15.

Trad. rom.

113

1617 (7125) Ianuarie 11, Iași.

† Io Radul voevod, din mila lui dumnezeu, doinu al țării Moldovei. Iată a venit înaintea noastră și înaintea boierilor noștri Vasilie diacon, fiul Maricăi, nepotul lui Bainschi pârcălab, strănepotul lui Mățiaș logofăt, nesilit de nimeni, nici asuprit, ci de bună voia lui, și a vândut dreptții săi robi²⁾ Țigani, anume Clim și fiul lui, Nacul și sora lui, Teta, nepoții Parnei, din diresele pe care le-a avut bunicul lui, Bainschi, dela Bogdan voevod și dela Petru voevod, și i-a vândut slugii noastre, Pătrașco Udrea, pentru patruzeci de taleri de argint. Și i-a plătit, deplin, toți acești bani, dinaintea noastră.

De aceea, noi văzând tocmeala lor de bunăvoie și plata deplină, de aceea să-i fie și dela noi danie și întărire acești Țigani mai sus scriși, neclintit lui niciodată, în veci, înaintea acestei cărți a noastre.

Scris la Iași, în anul 7125 <1617> Ianuarie 11.

Domnul a poruncit.

Gheanghea mare logofăt a învățat.

Gheanghea logofăt am iscălit <m.p.>

Costantin <a scris>.

Acad. R.P.R., Fotografii, II/24.

Fotocopie slavă.

114

1617 (7125) Ianuarie 12, Iași.

† Io Radul voevod, din mila lui dumnezeu, domn al țării Moldovei. Iată au venit înaintea noastră și înaintea boierilor noștri, Nicolai și sora lui, Măria,

¹⁾ loc alb în text.

²⁾ « holupi » în orig.

copiii Țigancei¹⁾, cneaghina lui Gligorie Ciuvlic, nepoții Cernei, sora lui Bilăi, de bună voia lor, și au vândut dreapta lor ocină și dedină, din uric ce-au avut dela . . . ²⁾ voevod, a patra parte din jumătatea de jos a satului Cudrești, pe Bahluet, și cu loc de iazuri și de mori în Bahluet, ce este în ținutul Cărligăturii¹⁾, aceea au vândut slugii noastre Plotea vistiernicel și Gligorcea visternicel și Ionașco stolnicel și lui popa Gligorie, pentru șasesprezece galbeni ungurești, cu care acei bani s'a plătit Nicolai, fiul Mariei, de robie, căci căzuse în mâinile păgânilor Tătari, în zilele lui Ștefan Tomșevici voevod.

De aceea, să le fie și dela noi, ocină și întărire, cu tot venitul și altul să nu se amestece.

Scris la Iași, în anul 7125 <1617> Ianuarie 12.

† Domnul a spus.

† Ghianghea mare logofăt a învățat.

Eu Ghianghea logofăt am iscălit <m.p.>

† Nebojatco <a scris>.

Arb. St. Iași, DI/68-69

Orig. slav, hârtie, pecete aplicată, stricată.

Cu o trad. rom. din 1813 și o copie de pe aceasta, ibid. 52, f. 46 v,

115

1617 (7125) Ianuarie 12, Iași.

† Io Radul voevod, din mila lui Dumnezeu, domn al țării Moldovei. Iată au venit, înaintea noastră și înaintea boierilor noștri, rugătorii noștri călugări dela sfânta mânăstire numită Agapia, unde este hramul sfinților arhangheli Mihail și Gavriil și al celorlalte puteri fără trup și au pârît pe sluga noastră Manole pârcălab, pentru un sat anume Childeștii pe Moldova, care acel sat a fost drept domnesc, ascultător de ocolul târgului Roman și au scos călugării dela Agapia uric și ispisoc de danie și miluire dela s'ântrăposatul Petru voevod și încă făcut cu mare blestem.

Iar domnia mea am întrebat pe Manole pârcălab cu ce stăpânește acel sat. El a scos un ispisoc de danie și miluire dela Eremia voevod.

Deci domnia mea și cu sfatul postru i-am judecat după legea țării și am aflat că este mai veche dania și miluirea sfintei mânăstiri decât a lui Manole pârcălab. Intru aceasta s'au îndreptat rugătorii noștri călugări și și-au pus ferăe, 12 zloți, la visteria noastră, iar Manole pârcălab a rămas.

De aceea domnia mea și dela noi am dat și am miluit și am întărit sfintei mânăstiri mai sus zise, Agapia, acel sat mai sus scris, Childeștii pe Moldova,

¹⁾ așa în orig.

²⁾ loc alb în orig.

ca să fie și dela noi sfintei mânăstiri, danie și miluire și întărire, cu tot venitul. Și altul să nu se amestece.

Scris la Iași, în anul 7125 <1617> Ianuarie 12.

† Domnul a spus.

† Gheanghea mare logofăt a învățat.

Eu Gheanghea logofăt am iscălit <m.p.>

† Nebojatco <a scris>.

Arh. St. Buc., M-rea Agapia, XIV/6.

Orig. slav, hârtie, pecete aplicată.

Cu o trad. rom. din 1835.

116

1617 (7125) Ianuarie 13, Iași.

† Adecă eu Sim<ion, f>¹⁾iciorul lui Ursu de Drăgoești și Ursu, ficiorul lui Furduiu de acoloa și cu<mna>¹⁾tu-său Larion și Ionașco, ficiorul lui Obrėje și Toader, ficioru<l> lui Păntei și Iachim, ficiorul lui Ursu de acoloa, înșine pre noi mărt<ur>isim¹⁾ cu cest zăpis al nostru, cum noi de bună voia noastră, de nime îndemna<ți>¹⁾ nice asupriți, am dat direaptă moșiia noastră, ce am avut în sat în Drăgoești, partea noastră toată, câtă să va alége și din câmpu și den pădure, cu <tot>¹⁾ venitul, dumisale postelnicului lui Aslan și dumnealui ca să aibă <a>¹⁾ ne plăti de toate dabilele câte vor hi priste an, ce sintem noi scriși, doi galbeni în sat, la dajde.

Deci derept [a]acea nime să n'aibă nice o treb<ă>¹⁾ cu partea noastră, ce să va alége în sat în Drăgoești, că o am dat noi de bu<nă>¹⁾ voia noastră, dumi sale și să-i him noi vecini și dumnealui ca să aibă <a ne>¹⁾ scuti de greutățile noastre.

Și într'a această tocmală a noastră au fo<st oam>¹⁾eni buni și boiari: Pătrașco banul ce au fost vornic și Eremia Drăgo . . . ¹⁾șești și Ionașco Jorea de Doroșcani și Simion <de> Cogești . . . ¹⁾ alți mulți oameni buni am fost într'a [a]ceast<a> tocmală de a . . . ¹⁾ s'au tocmi de bună voia lor. Și mai mare mărturii ne-am pus . . . ¹⁾ <și p>eceți.

Și eu Neaniul diiac de Toderești am scris. *Pentru aceasta ca să se știe.*

Scris în Iași, în anul 7125 <1617> Ghen<arie> 13.

† Eu Pătrașco banul am iscălit <m.p.>

Ionașco Jor<ea>¹⁾ <m.p.>.

Eu Neaniul Furduiu am iscălit <m.p.>

Eremia Murguleț a scris.

Acad. R.P.R., C/72.

Orig. rom., hârtie, pecete aplicată.

¹⁾ loc rupt în orig.

1617 (7125) Ianuarie 14, Iași.

† Io Radul voevod, din mila lui dumnezeu, domn al țării Moldovei. Am dat această carte a domniei mele rugătorilor noștri, egumenului și întregului sobor dela sfânta mânăstire numită Neamțul ¹⁾, unde este hramul sfintei văz-nesenii a domnului dumnezeu și mântuitorului nostru Isus Hristos, ca să fie ei tari și puternici, cu această carte a domniei mele, a ține și a apăra hotarul lor drept și braniștea ce este hotarul sfintei mânăstiri, în munți, cu poieni și cu izvoare și râul Bistrița, dela izvorul Cornului pe amândouă marginile Bistriței și cu poiana Răchitei și cu altă poiană Galul, ce sunt în munți, în hotarul sfintei mânăstiri pe unde s'a folosit din veac hotarul mânăstirii.

De aceea nimeni să nu îndrăznească a vâna fiare în muntele ce este în hotarul ei și nici pește în izvoarele lor și nici fân să nu cosească fără știrea egumenului și a soborului în poienile lor.

Iar cine va fi găsit vânând fiare sau pește sau cosind fân în hotarullor, să aibă a le lua tot, haine și măestrii, și să-i aducă la sfânta mânăstire. Și nimeni să nu îndrăznească a-i opri sau reține, înaintea acestei cărți a domniei mele.

Scris la Iași, în anul 7125 <1617> Ianuarie 14.

† Domnul a spus.

† Ghianghea mare logofăt a învățat.

Eu Ghianghea logofăt am iscălit <m.p.>

† Toader <a scris>.

Arh. St. Buc., M-rea Neamț, CXXXI/11.

Orig. slav, hârtie, pecete aplicată.

Cu o trad. rom. din 1803.

Un rezumat rom. ibid. CXXXI/43 (11).

1617 (7125) Ianuarie 15, Iași.

Suret scos moldovenește de pe un ispisoc sârbăsc dela Radul vod<ă>, carile est<e> iscălit de dumn<e>lui Ștefăniț<ă> Pribăscul mare log<o>făt, let 7125 <1617> Ghen<arie> 15.

† Io Radul voevod, cu mila lui dumn<e>dzău, domnul țării Moldovii, Iată am venit înaint<e> noastră și înaint<e> veliților boeri a Moldovii noastre, mari și mici, Antemiia giupănias<a> dum<i>sali, Dumitru Lență, ce au fost starost<e> și cu fetele ii anume Anghelina și Mărica și cu ficiorul ei anume Miron și Magda, nepoții lui Andrei Lență și cu mare jalobă au jăluit noă și cu

¹⁾ așa în orig.

mult<e> mărturii a boeri mari și cu alți oameni buni și slugi domnești și cu înpregiurașii și megieșii lor, dzăcând că dresurile și ispisoacele ce au avut și alt<e> scrisori ce le-au avut dela moșii lor, dela cii de mai înaint<e> domni răpusaș<i>, de ocini și de moșii și de cumpărături, satul anume Hroșăuțul, ce est<e> supt codru și cu heleșteu ce este pe pâraul satului și cu o parte de moșia cât să va alege den satul Boianciui și den satul Doroșăuții și din satul Costeștii, ce sânt în ținutul Cernăuțul, care acele ispisoace și dres<e> tot<e> le-au luat cu pradă Tătarăi, în dzilile lui Ștefan vod<ă>, care atunce și curțile lui și beserica ce au avut-o în satul Iurcăuții li-au arsu Tătarăi.

Pentru aceia și domnia me, dacă am vădzut a lor mare jalobă și cu atât<e> mărturii ce au mărturisăt înaint<e> noastră, însumi domnie me m'am încredințat și am dat și am întărit acestor de mai sus scris<e> anume Antemiia giupăniias<a> dum<i>sali Dumitru Lență, ce au fost starost<e> și feciorilor ei anume Măricăi și Anghelinii și lui Miron și Magdii, nepoții lui Andreiu Lențe starost<e>, pe tot<e> aceste de mai sus scris<e> ocini și moșii, satul Hroșăuții ce est<e> supt codru și cu heleșteu și cu mori și a triia parte de sat Iurcăuții și cu 2 heleșteia și 3 părți den satul Vasăleu ce est[t]<e> pe Nistru și cu mori în Izvoru și alt<e> părți den satul Boianciucul și den Doroșăuți și den Costești, ca să le fie lor și dela domnia me uricul și moșia și întăriitură cu tot venitul, nerușit nici odiniară în veci. Și altul nime să nu-s<ă> amestece pest<e> uricul domnii mele.

Insumi domnia me poroncim.

1765 Dech<embrie> 20.

Acad. R.P.R., CLVII/103.

Trad. rom. din a doua jumătate a sec. XVIII.

119

1617 (7125) Ianuarie 16, Iași.

† Io Radul voevod, din mila lui dumnezeu, domn al țării Moldovei. Am dat și am întărit slugii noastre Dumitru Buhuș și surorii lui Safta, fiica lui Ion Cărăiman ceașnic, dreptele lor ocine și danie din privilegiul de danie și miluire pe care l-a avut Cărăiman ceașnic dela Eremia voevod, trei sate anume: Vulpășeștii sub Făget, în ținutul Roman, alt sat anume Molovata în ținutul Orhei, al treilea o seliște anume Țepeni în ținutul Chigheciului, pe Ialpuh, aceste mai sus scrise sate care au fost drepte domnești și fi sunt danie și miluire pentru slujba lui dreptcredincioasă, pe care a slujit-o el domnului și țării.

Pentru aceea, să le fie și dela domnia mea, danie și întărire și uric și ocine neclintit, niciodată, în vecii vecilor. Și altul să nu se amestece.

Seris la Iași, în anul 7125 <1617> Ianuarie 16.

Domnul a spus.

Ghianghea mare logofăt a învățat și a iscălit <m.p.>
Nebojatco <a scris>.

Acad. R.P.R., Filiala Iași, Fond. Spiridonie, XXXII/4.
Orig. slav, hârtie, pecete timbrată, căzută.
Cu o trad. rom. din 1845 și două copii moderne.

120

1617 (7125) Ianuarie 16, Iași.

† Io Radul voevod, din mila lui dumnezeu, domn al țării Moldovei. Iată am dat și am întărit slugii noastre Vasile Șeptelici fost mare vătaf și cneaghinei lui, Tofana, dreapta lor ocină și cumpărătură, din ispisocul de cumpărătură pe care l-au avut dela Costantin voevod, jumătate din a patra parte a satului Vascăuți, care este pe Siret și cu vad de moară la Siret și cu partea de iaz, care este mai jos de iazul Drăgăneasei, în ținutul Sucevei, care le este cumpărătură, pentru o sută și șaizeci taleri, dela Nicoară și dela sora lui, Năramdza, fiii lui Gavril, nepoți Maricăi, strănepoți lui Șeptelici bătrânul, din privilegiul de moștenire ce au avut. Pentru aceasta să le fie și dela noi, cu tot venitul.

Și la aceasta, deasemeni au venit înaintea noastră și înaintea boierilor noștri Mărica și sora ei, Grozava, deasemenea fiicele lui Gavril, nepoate Măricăi, de bună voia lor și au vândut dreapta lor ocină și dedină, jumătate dintr'aceeași a patra parte a satului Vascăuți, și cu partea de vad de moară dela Siret și cu partea de iaz care este mai jos de iazul Drăgăneasei.

Aceasta au vândut-o deasemenea mai sus scrisului lor văr, slugii noastre, Vasile Șeptelici și cneaghinei lui, Tofana, pentru o sută și cincizeci taleri și le-a plătit tot, deplin.

Pentru aceasta aceste mai sus scrise părți de ocină din satul Vascăuți să le fie și dela noi întărire cu tot venitul. Și altul să nu se amestece.

Scris la Iași, în anul 7125 <1617> Ianuarie 16.

Domnul a spus.

Ghianghea logofăt a iscălit <m.p.>

Nebojatco <a scris>.

Acad. R.P.R., XLI/56.

Orig. slav, hârtie, pecete aplicată.

121

1617 (7125) Ianuarie 18, Iași.

Tălmăcire dipe uricu vechiu sârbescu de la Radul voevod, scris de Costantin în Iași la anul 7125 <1617> Ghenar 18, prin care se întărește stăpânirea lui D. Buhuș ș.a. asupra mai multor sate din Moldova.

Noi Radul v<oe>vod, cu mila lui d<u>mnezeu, domnu țării Moldav[v]iei. I-am dat și i-am întărit slugii noastre, lui Dimitrie Buhuș și surorii lui, Saftii, fiicii lui Cărăiman pah<arnic>, a lor drepte ocini și moșii și din privelegii de danie și de miluire ce-au avut Cărăiman pah<arnic> dela Ieremiia v<oe>vod, trei sate anume: Dobriceni suptă Cărpenișu, în ținutul Dorohoiului și satul Gădinții pe Siretiu și cu vad de moară în Siret și pe părăul satului ce este în ținutul Romanului, care acel satu Gădinții mai înainte i-au fost dreaptă ocină și moșia Nastasiei, soției a lui Cărăiman pah<arnic>, fiicii vameșului Prăjăscul; al treile sat anume Simioneștii pe Moldova și cu vad de moară în Moldova, în ținutul Romanului.

Drept acéia, să le fie lor și dela noi danie și miluire și întăritură, cu tot venitul, nestricat niciodinioară, în veci; și altul să nu să amestice.

Domnul au poruncit.

Ghenghea logofăt au învățat și au iscălit.

Din limba sârbească s'au tălmăcit de mine, Ioan Stamati *fost mare* pitar în Iași, la 1818 Fevruarie 10.

Th. Balș *mare* log<o>f<ă>t.

S'au posleduit: Eu Chirtoacă.

Acad. R.P.R., ms. 4657, f. 1 v-2.

Trad. rom. dela 1814.

122

1617 (7125) Ianuarie 20, Iași.

† Io Radul voevod, din mila lui dumnezeu, domn al țării Moldovei. Iată au venit, înaintea noastră și înaintea tuturor boierilor noștri moldoveni, mari și mici, sluga noastră Ionașco Jorea fost ceașnic și cneaghina lui, Simina, fiica lui Alexa postelnic și ni s'au jeluît cu mare plângere și au adus multă mărturie, boieri și oșteni de frunte dela curtea domniei mele și din megiașii lor de primprejur și spunând că privilegiile de cumpărătură pe care le-a avut tatăl lor, Alexa postelnic, dela Petru voevod și de întărire dela Aron voevod, pe un sat anume Vercești, cu loc de iaz la părăul Negrișoara ¹⁾, care este în ținutul Neamț, acest sat care i-a fost cumpărătură dela fiii lui Golăi logofăt, pentru patru sute și cincizeci taleri, din ispisocul de întărire dela Ioan voevod și dela Petru voevod, iar acele privilegii au fost îngropate în pământ cinci ani și au putrezit, numai pecețile lor le-au adus înaintea noastră, iar cărțile de privilegii au putrezit de tot, numai într'acel ispisoc dela Ioan voevod și într'acel uric dela Petru voevod pe care l-au avut fiii lui Golăi logofăt, abia s'a cunoscut ceva în ele, iar celelalte erau putrezite cu totul.

¹⁾ « la părăul Negru cel Mic », în orig.

Iar alte privilegii pe care le-a avut Alexa postelnic, tot de întărire pe acel sat, dela Eremia voevod și dela Simeon voevod și dela Costantin voevod i le-a luat Ștefan Tomșea voevod, când le-a luat toate averile pe care le-au avut dela Athanasie Tăutul din Vascăuți, pentrucă le-a dat la iveală Ivan Arapul, sluga lui Alexa postelnic, către Ștefan voevod, cum a mărturisit tot sfatul înaintea domniei mele.

Deci domnia mea și cu sfatul nostru, văzând plângerea lor și atâta mărturie, ce au mărturisit înaintea noastră despre aceasta și aceste peceti ale privilegiilor acelora, iar cărțile lor erau putrezite și al doilea au arătat înaintea noastră și un uric vechiu dela Ștefan voevod cel Bătrân, pe acest sat Verceștii, dar 'a fost fără pecete, iar domnia mea m'am milostivit și am dat și am întărit acestor mai sus ziși, Ionașco Jorea fost ceașnic și cneaghinei lui, Simina, acest sat mai sus scris, Verceștii și cu loc de iaz la pâraul Negrișoara ¹⁾, să le fie și dela noi uric și ocină și întărire, cu tot venitul. Și altul să nu se amestece.

Scris la Iași, în anul 7125 <1617> Ianuarie 20.

Domnul a spus.

Ghianghea mare logofăt a învățat.

Ghianghea logofăt am iscălit <m.p.>

Nebojatco <a scris>.

Acad. R.P.R., XLI/57 a—b.

Orig. slav, hârtie, pecete aplicată.

Cu o trad. rom. din 1786.

123

1617 (7125) Ianuarie 20, Iași.

Suret depe ispisoc vechiu pe sârbiia, dela Radul v<oe>vod, domn țării Moldovii, scris în Eși, de Toader, din let 7125 <1617> Ghenar<ie> 20.

Iată au venit înainte noastră și înainte boeril<o>r noștri slug<a> noastră, Costandin uricariul și frati-său Cărstian /ost spătar, ficiorii lui Ionașco cămăraș și s'au giudecat de față cu sluga noastră Ionașco Stroici, pentru a triia parti din satul Băișăști, pe cari o au fost făcut-o ei schimbu cu unchiul lor Stroici fost mare log<o>f<ă>t. Și li-au dat lor sat întreg Bocicăuți, ce-i în țăn<u>-t Hotinului, schimb pentru schimb.

Și iarăș au cumpărat Stroici log<o>făt ceialaltă parti de moșii, a patra parti din tot satul Băișăștii, dela rugătorii noștri călugări dela sf<ân>ta mănăstire Horonețu ²⁾, drept una sută galbini ungurești. Și pe acii bani el au cumpărat și au făcut toati filoanile și argintării în biserică a svintei mănăstiri.

¹⁾ « la pâraul Negru cel Mic », în orig.

²⁾ probabil în loc de Voroneț.

Și iarăși au schimbat aceli doaâ părți de ocină din Băișăști deasemenea cu rugătorii noștri călugări dela sfânta mănăstire Homoru și i-au dat lui a triia parti din satul Derscaia, parte ce din sus, schimb pentru schimb.

Drept aceia domniia mé, dacă am vândut ¹⁾ ace tocmală între dănșii, i-am giudecat pe dănșii cu tot sfatul nostru, după lege țării, ca să aibă a stăpâni fișticari bătrân parte lor și am stricat schimburile și așăzare lor, ci au fost mai înainte.

Drept aceia domniia mé, dacă am văzut că au între dănșii pricină de giudecată, pentru aceli moșii ci au făcut ei schimb cu Stroici log<ofă>t domniia mé i-am giudecat pe dănșii ca să aibă a-ș stăpâni Costandin uricariul cu fratile său Cărștiian fost spătar, ficiorii lui Ionașco cămăraș, ace driaptă a lor ocină din Băișăști.

Iar Ionașco, ficiorul lui Stroici log<ofă>t, să-ș stăpăniască satul întreg Bocicăuțai, ci esti în țân<u>t Hotinului și a patra parti din satul Băișăștii, cari parti de ocină îi esti lui driaptă cumpărătură dela rugătorii noștri călugări dela sfânta mănăstire Horoneț. Iar rugătorii noștri călugări dela sfânta mănăstire Homorului să aibă a stăpâni driapta parti a lor de ocină a triia parti din satul Derscaia, parte ce din sus.

Drept aceia de acum înainte să nu aibă a să mai pără, nici o strica această tocmală a noastră, nici odinioară, înainte aceștii cărți a noastre.

Ghenghe mare log<ofă>t au învățat și au iscălit.

Din limba sârbască s'au tălmăcit de Ioan Stamate pit<ar> în Eș, la 1809 Fevr<uarie> 24.

Acad. R.P.R., CXX/44.

Copie după o trad. rom.

124

1617 (7125) Ianuarie 22, Iași.

† Io Radul voevod, din mila lui dumnezeu, domn al țării Moldovei. Am dat această carte a domniei mele rugătorilor noștri egumenului și întregului sobor dela sfânta mănăstire numită Bistrița, unde este hramul uspenia preasfintei stăpânei noastre, născătoare de dumnezeu, ca să fie tari și puternici cu această carte a domniei mele să stăpânească un sat pentru care au pâră cu cneaghina Bilăiasa, anume Roznovul, până când își va aduce diresele și Bilăiasa.

De aceea, nimeni să nu îndrăznească să le oprească acest sat înaintea acestei cărți a domniei mele.

S'a scris la Iași, în anul 7125 <1617> Ianuarie 22.

¹⁾ în loc de: văzut.

- † Domnul a spus.
 † Ghenghea mare logofăt a învățat.
 † Toader <a scris>.

Acad. R.P.R., DCXLIII/78.

Orig. slav, hârtic, pecete aplicată.

Cu o trad. rom. din sec. XIX, Arh. St. Iași D/3.

125

1617 (7125) Ianuarie 24, Iași.

† Iată dar noi: Ghenghea mare logofăt și Arsenie logofăt al treilea și Gligorie fost vornic și Ionașco Avram fost staroste și Marco Codalbul armaș și Gligorie comișel și Pătrașco Brut diac și Mirăuță diac din Coșești și Costachi din Foltești și Nechifor croitor din târgul Iași și Vasilie arcaș de acolo și Cozma diac din Băloșești scriem și mărturisim că au venit înaintea noastră Gavril și Bălan și Simeon și Tudora și Nastasia, fiii lui Petrea Ciungul și Marco, fiul lui Ihnat și Ștefania și Varvara, fiicele lui Lazor Berghea și nepoata lor, Ghervasia, fiica popii Vasilie și Maria și Tudora, fiicele lui Gligor și nepotul lor ... ¹⁾. fiul Erinii, nepoții lui Lazor Beghear, toți nepoții și strănepoții lui ... ¹⁾ de a lor bună voie, nesiliți de nimeni, nici asupriți și au vândut dreapta lor ocină și dedină a cincea parte din a treia parte din satul Săcăleni cu loc de moară și cu partea din poiană și cu loc de prisacă. Aceasta au vândut-o ei fiului și prietenului nostru, Marmure uricar, pentru douăzeci și cinci taleri de argint

Deci noi văzând tocmeala lor de bună voie și plata deplină, noi deasemeni și dela noi am făcut acest zăpis al nostru să-i fie de mărturie.

Și eu Focea uricar am scris acest zăpis. Și pentru mai mare credință am pus pecetea noastră să se știe.

S'a scris la Iași, în anul 7125 <1617> Ianuarie 24.

Ghenghea logofăt am iscălit <m.p.>

Eu Arsenie Ursovici logofăt însumi am scris cu mâna mea ... ²⁾.

Dumitru diac am scris <m.p.>

Și eu ³⁾ Lucoci cămăraș am scris <m.p.>

Eu Costantin <m.p.>

Și ³⁾ Gligorcea Picior am scris <m.p.>

Acad. R.P.R. ms. 4081 f. 7.

Orig. slav, hârtie, patru peceti inelare aplicate în tuș.

¹⁾ loc alb în orig.

²⁾ loc rupt în orig.

³⁾ așa în orig.

1617 (7125) Ianuarie 24, Iași.

† Io Radul voevod, din mila lui dumnezeu, domn al țării Moldovei. Iată au venit înaintea noastră și înaintea boierilor noștri moldoveni, Gavril și frații lui, Bălan și Simeon și surorile lor, Tudora și Nastasia, fiii lui Petrea Ciungul și verii lor, Marco, fiul lui Ilnat, și deasemenea verele lor Ștefănia și Vărvara, fiicele lui Lazor Beghear și nepoatele lor Ghervasia, fiica popii Vasilie și Maria și Tudora, fiicele lui Gligor și nepotul lor . . . ¹⁾ fiul Irinii, nepoții lui Lazor Beghear, toți nepoții și strănepoții . . . ¹⁾ de bună voia lor, nesiliți de nimeni, nici asupriți și au vândut dreapta lor ocină și dedină din uricul de . . . ¹⁾ pe care l-a avut bunicul lor . . . ¹⁾ dela . . . ¹⁾ voevod cel Bătrân, a cincea parte din a treia parte din satul Săcăleni, cu loc de moară și cu parte din poiene și cu loc de prisacă, care este la obârșia Bârlăzelului, în ținutul Vaslui. Aceasta au vândut-o ei slugii noastre, Marmure uricar, pentru douăzeci taleri de argint.

Și le-a plătit deplin, acei mai sus scriși bani 25 taleri, în mâinile acelor oameni mai sus scriși, înaintea noastră și înaintea boierilor noștri.

Deci noi văzând tocmeala lor de bună voie și plata deplină noi deasemenea și dela noi am dat și am întărit slugii noastre mai sus scrise, Marmure uricar, această înainte zisă parte de ocină din satul Săcăleni. Pentru aceea să-i fie și dela noi uric și cumpărătură cu tot venitul. Și altul să nu se amestece.

La Iași, în anul 7125 <1617> Ianuarie 24.

Insuși domnul a poruncit.

Eu Ghianghea logofăt am iscălit <m.p.>

Focea <a scris>.

Acad. R.P.R., CLVII/104.

Orig. slav, hârtie, pecete aplicată.

Cu o trad. rom. din sec. XIX, ibidem LX/120.

1617 (7125) Ianuarie 29, Iași.

† Io Radul voevod, din mila lui dumnezeu, domn al țării Moldovei. Iată au venit, înaintea noastră și înaintea boierilor noștri moldoveni, mari și mici, slugile noastre, Dumitrașco portarul din cetatea Sucevei și ginerele lui, Dumitru diac, și ni s'au plâns, cu mare jalbă, spunând că au avut ei de pe bunicul lor, Hamza, dreaptă ocină și dedină, un sat anume Hușii, pe Șomuzul Mare, în ținutul Sucevei. Și le-a fost acest sat împărțit în trei părți, pe trei frați.

¹⁾ loc alb în orig.

Însă unul dintre acești trei frați, anume Gavril Bălici și fratele lui, Lupul, fiii lui Stanciul, ei s'au sculat și au vândut a treia parte din acest mai sus scrisat Huși, partea de sus, ce se numește Coposești, aceea au vândut-o lui Pătrașco logofăt, pentru două sute de ughi.

Iar după moartea lui, s'a sculat cneaghina lui și fiii ei, Dumitrașco, cu frații lui, și au vândut acea a treia parte din satul Huși, lui Sturzea hatman, pentru o sută de <galbeni> ungurești. Iar Sturzea hatman a pierdut-o în hiclenia sa, când s'a ridicat cu Beldiman logofăt și cu Ur<u> vornic și cu alți boieri și cu călărași, asupra domnului său, Ștefan voevod, cu sabie și cu foc și dumnezeu nu i-a iertat, ci toți au căzut sub sabia domnului lor și toate ocinele și satele lor s'au luat domnești, pentru hiclenia lor.

Iar după aceea, au venit, înaintea noastră, credinciosul nostru boier, Coste Băcioc fost ceașnic și cumnații <lui, D>umitrașco, cu fiii lui Pătrașco logofăt, și iarăși s'au plâns, înaintea noastră cum s'a ridicat Sturzea hatman și a făcut mare silă și a aruncat o sută de <galbeni> ungurești cneaghinei lui Pătrașco logofăt și fiilor ei, fără voia lor, și s'au rugat domniei mele, ca să ne întoarcă o sută de <galbeni> ungurești și să-i dăm lui acea a treia parte din satul Huși.

Iar slugile noastre mai sus scrise, Dumitrașco portar și ginerele lui, Dumitru diac, ei au părît de față, înaintea noastră, pe boierul nostru, Coste Băcioc fost ceașnic și pe cumnații lui, Dumitrașco cu frații lui, fiii lui Pătrașco logofăt, și au spus, înaintea noastră, că li s'a convenit să întoarcă acei mai sus scriși bani, două sute de <galbeni> ungurești, pentru că ei sunt rudele cele mai apropiate.

Astfel noi i-am judecat, după legea țării, și așa le-am aflat lege, că se cuvine ca slugile noastre, Dumitrașco portar și ginerele lui, Dumitru diac, să întoarcă acești mai sus scriși bani. Și s'a sculat sluga noastră, Dumitru diac, și a întors singur toți banii de mai sus, două sute de <galbeni> roșii ungurești, în mâna lui Coste Băcioc fost ceașnic și a cumnaților lui, Dumitrașco, cu frații lui, fiii lui Pătrașco logofăt, înaintea noastră și înaintea boierilor noștri.

Iar Coste Băcioc, cu cumnații lui, au întors, în mâna domniei mele, o sută de <galbeni> ungurești, care bani i-a luat cneaghina lui Pătrașco logofăt, dela Sturzea hatman.

Astfel slugile noastre mai sus scrise, Dumitrașco portar și ginerele lui, Dumitru diac, s'au îndreptat și și-au pus fierie, 24 zloți, în vistieria noastră. Însă toți acești mai sus scriși bani, i-a dat singur Dumitru diac și să aibă el a stăpâni acea a treia parte din satul Huși, cu iaz și cu moară, în Șomuz, care acest iaz l-a făcut Sturzea hatman. Și a întors sluga noastră, Dumitru diac. . . ¹⁾ cincizeci de <galbeni> ungurești, pentru iaz ²⁾.

¹⁾ loc rupt în orig.

²⁾ pasagiul dela « și a întors... iaz », șters cu cerneală în orig.

Iar boierul nostru, Coste Băcioc, cu cumnații lui, Dumitrașco cu frații lui, fiii lui Pătrașco logofăt, au rămas, dinaintea noastră și de toată legea noastră a țării, și de acuma înainte mai mult să nu aibă a pârî Coste Băcioc cu cumnații lui, fiii lui Pătrașco logofăt, pe slugile noastre, Dumitrașco portar și pe ginerele lui, Dumitru diac, pentru această pâră nici să nu aibă câștig asupra lor, niciodată în veci, înaintea acestei cărți a noastre.

Scris la Iași, în anul 7125 <1617> Ianuarie 29 zile.

† Insuși domnul a poruncit.

Eu Ghianghea logofăt am iscălit <m.p.>

† Marmurc <a scris>.

Arh. St. Iași, CCLXXIV/28.

Orig. slav, hârtie, pecete timbrată.

128

1617 (7125) Ianuarie 30, Iași.

† Io Radul voevod, din mila lui Dumnezeu, domn al țării Moldovei. Iată a venit înaintea noastră și înaintea boierilor noștri moldoveni, mari și mici, Nastasia, fiica lui Isac pârcălab, cneaghina slugii noastre, Ionașco Rotumpan diac, și ni s'a jeluit, cu mare plângere și cu multe mărturii, boieri dela curtea domniei mele și oșteni fruntași și megieși de prin prejur, și zicând că ea a avut jumătate de sat din Ionășani, jumătatea de jos, cu curțile tatălui ei, Isac pârcălab și cu loc de moară la Siret, dreaptă ocină și dedină, și i-a fost dată de tatăl său, Isac pârcălab, pentrucă ea a fost cea mai mică, în casa tatălui său.

Iar când a venit Ștefan voevod Tomșovici, în domnia sa, fratele ei, Gligoraș, de frica lui a fugit în Țara Leșească. Atunci s'a luat această jumătate de sat din Ionășeni, ca domnească pentru fratele ei, Gligoraș, și a dat-o sfintei mănăstiri Solca.

Iar domnia mea, cu toți boierii noștri, ne-am sfătuit și am judecat după legea țării și am aflat că este dreaptă ocină și dedină a Nastasiei, cneaghina lui Ionașco diac, fiica lui Isac pârcălab și nu s'a cuvenit să piardă ocina ei, pentru fratele său. Alta, am aflat că nici fratele ei nu a fost întru nimic vinovat, pentrucă i s'a întâmplat moarte lui acolo peste două luni.

Deci domnia mea, văzând marea sa plângere și mărturie atâția boieri și oșteni fruntași, am aflat adevărat că-i este dreaptă ocină și dedină, iar noi deasemeni și dela noi, am dat și am întărit Nastasiei, fiica lui Isac pârcălab, cneaghina lui Ionașco Rotumpan diac, această înainte zisă jumătate de sat, din Ionășeni, cu curțile tatălui său, Isac pârcălab, cu loc de moară la Siret. Și a dat domniei mele și doi cai buni, prețuiți la o sută taleri de argint.

De aceea să le fie, și dela noi uric și întărire, cu tot venitul. Și altul să nu se amestece, înaintea acestei cărți a noastre.

Scris la Iași, în anul 7125 <1617> Ianuarie 30 zile.

Insuși domnul a poruncit.

Eu Gheanghea logofăt am iscălit <m.p.>

Marmure a scris.

Acad. R.P.R., Fotografii II/25.

Fotocopie slavă.

129

1617 (7125) Februarie 1, Iași.

† Din mila lui Dumnezeu, noi Io Radul voevod, domn al țării Moldovei. Facem știre cu această carte a noastră tuturor celor ce o vor vedea sau o vor auzi citindu-se că această adevărată slugă a noastră și boierul nostru credincios, Ionașco Boldescul postelnic ne-a slujit nouă și țării noastre drept și credincios. Deci noi văzând slujba lui dreaptă și credincioasă către noi, l-am miluit cu deosebita noastră milă și i-am dat și l-am miluit dela noi în țara noastră, în Moldova, cu un sat anume Vânătorii care este în ținutul Neamț, pe apa Bistriței și cu vad de mori la Bistrița, care sat a fost al nostru, drept domnesc, ascultător de ocolul târgului Piatra.

Și a fost mai înainte acest sat danie și miluire lui Chiriță postelnic dela Costantin voevod, dar l-a pierdut în hielnic, când s'a ridicat cu mare mulțime de Leși și Cazaci cu Costantin voevod și au venit asupra lui Ștefan voevod Tomșevici și asupra țării acesteia, când s'a făcut mare război cu ei la Cornul lui Sas, între Prut și între Jijia, când au pierit și ei înșiși cu toată oastea lor, unde și oasele lor zac aveau de față în veșnică mărturie.

Pentru aceea, acest sat mai sus scris, Vânătorii și cu vad de moară la Bistrița, să fie și dela noi slugii noastre mai sus spuse Ionașco Boldescul postelnic, danie și miluire și întărire și uric și ocină cu tot venitul, lui și copiilor lui și nepoților și strănepoților și răstrănepoților și întregului lui neam, cine i se va alege cel mai deaproape, neclintit niciodată în veci.

Iar hotarul acestui sat mai sus scris, Vânătorii, dela ocolul Piatra și cu vad de mori la Bistrița să fie din toate părțile pe vechile lor hotare, pe unde au folosit din veac.

Iar la aceasta este credința domniei noastre, a mai sus scrisului Io Radul voevod și credința preaiubitului și din inimă fiu al domniei mele, Alexandru voevod și credința boierilor noștri: credința panului Dumitru Goia mare vornic al țării de jos, credința panului Nicoară mare vornic al țării de sus, credința panului Iacomie și a panului Ionașco pârcălabi de Hotin, credința panului.

Nădăbaico și Gligore Ciolpan pârcălabi de Neamț, credința panului Lupul Dragotă și Ghica pârcălabi de Roman, credința panului Mihul hatman și pârcălab de Suceava, credința panului Bernat mare postelnic, credința panului Vasilie spătar, credința panului Costantin Roșca mare vistiernic, credința panului Dumitrachi mare ceașnic, credința panului Ghiorghie mare stolnic, credința panului Mihail Furtună mare comis și credința tuturor boierilor noștri moldoveni mari și mici.

Iar după viața și domnia noastră, cine va fi domn, din copiii noștri sau din neamul nostru sau iarăși pe oricine îl va alege dumnezeu să fie domn al țării noastre, Moldova, acela să nu-i clinească dania și miluirea noastră, ci să-i dea și să-i întărească pentru că-i este vislujenie dreaptă.

Iar cine s'ar încerca să strice dania și miluirea noastră, acela să nu fie iertat de domnul dumnezeu și de preacurata lui mamă și de 4 sfinți evangheliști și de 12 sfinți apostoli de frunte și de 318 sfinți părinți purtători de dumnezeu cei dela Nicheia și de toți sfinții, amin și să fie blestemat și de trei ori blestemat și anatema și să aibă a da seamă și răspuns înaintea cumplitei judecăți a lui Hristos.

Iar spre mai mare putere și întărire a tuturor celor mai sus scrise, am poruncit credinciosului și cinstitului nostru boier, pan Ionașco Ghenghea mare logofăt, să scrie și să atârne pecetea noastră de această adevărată carte a noastră.

A scris Nebojatco în Iași, anul 7125 <1617> luna Februarie 1 zi.

Io Radul voevod <m.p.>

Ghenghea logofăt a iscălit.

<Pe verso contemporan:> Acest uric este al lui Ionașco Boldescul, pe satul Vânători.

Arh. St. Buc., Peceți 192 (M-rea Bisericiani I/2).

Orig. slav, perg., pecete atârnată, parțial distrusă.

130

1617 (7125) Februarie 1, Iași.

† Io Radul voevod, din mila lui dumnezeu, domn al țării Moldovci. Am dat această carte a domniei mele cneaghinei Drăgoteasa și ginerelui ei, Erimie Murguleț, ca să fie tari și puternici, cu această carte a noastră, să stăpânească toată partea de ocină din satul Vilnești și din satul Grăurcști, cât este partea lui Mănăilă pârcălab, fiindcă ei au zapis dela Mănăilă pârcălab, că a fost pusă zălog la tatăl lor, Gârbăscul vătah din Gârbești, pentru cincizeci taleri; și a avut zi până la sfântul Gheorghie și nu i-a dat banii până acum. Și are cărți dela Erimia voevod, că au rămas de zi, pentrucă nu le-a plătit banii.

Iar cui i s'ar părea strâmb, să stea de față înaintea noastră. De aceea nimeni să nu îndrăznească să împiedice sau să oprească înaintea acestei cărți a domniei mele.

Scris la Iași, în anul 7125 <1617> Februarie 1.

Insuși domnul a poruncit.

Eu, Ghianghea logofăt, am iscălit <m.p.>.

Marmure <a scris>.

Acad. R.P.R., CXL/156.

Orig. slav, hârtie, pecete aplicată.

131

1617 (7125) Februarie 1, Iași.

† Io Radul voevod, din mila lui Dumnezeu, domn al țării Moldovei. Iată domnia mea am binevoit, cu bunăvoința noastră din toată inima noastră și cu ajutorul lui Dumnezeu să ne facem pomenire ca și ceilalți domni, care au domnit înaintea noastră, și pentru pomenirea părinților noștri și a tuturor dreptcredincioșilor domni moldoveni răposați și pentru sănătatea domniei mele și a doamnei domniei mele și a preaiubiților fii dați de Dumnezeu și pentru mântuirea sufletelor noastre și am dat și am miluit și am întărit rugătorilor, tuturor preoților și diaconilor, care sunt la toate bisericile din târgul Iași și trăesc în acest târg, cât vom fi domnia mea viu, ei să aibă dela domnia mea slobozenie să nu ne lucreze nicio muncă, nici de cetate, nici de moară, nici de târg, nici mitropolitului, nici să nu tragă podvoade, nici o angara, nici caiilor să nu se ia de olac și nici boii lor pentru alți oameni, pentru dabile sau ¹⁾ în podvoade, nici să nu meargă în podvoadele mitropolitului și să nu dea nici dare ²⁾, nici domniei mele și nici mitropolitului, nici alta nimic, din angăriile mai mărunte și pentru desetină de stupi și de porci ³⁾.

Deasemenea și în casele lor, fără voia lor să nu găzduiască pe nimeni, nici boier, nici curtean, nici slujitor și nici pe altul nimeni de orice linbă va fi, fiindcă domnia mea i-am iertat cum i-au iertat toți domni care au fost mai înainte de noi de toate dările și angariile mai sus scrise, pentru că sunt ei în oraș ⁴⁾ și la biserici unde este scaunul domniei țării noastre, Moldova, și slujesc în bisericile lui Dumnezeu ziua și noaptea și roagă pe milostivul Dumnezeu pentru dreptcredincioșii domni răposați și pentru cei vii și care domnesc în

1) după dabile s'a scris : « desetina », apoi șters.

2) « dan » în orig.

3) « și pentru desetina de stupi și de porci », scris de altă mână peste text răzuit.

4) « oraș », așa în orig.

țara aceasta și pentru toată dreptcredincioasa creștinătate și ei nu au altă avere sau meserie sau negoț, ci numai se hrănesc din sfânta biserică.

Pentru aceasta se cuvine ca ei să aibă miluire și grijă și ajutor milostiv dela toți domnii, cum au avut și diresa dela toți domnii, pe care le-au pierdut în aceste răzmerițe și de răul ce au suferit dela Leși, încât din toate acestea au avut numai un ispisoc dela unchiul domniei mele, Petru voevod și pentru el domnia mea m'am milostivit, mai mult pentru mântuirea noastră și le-am făcut cartea noastră adevărată.

Și de aceea și ei sunt datori să roage pe Dumnezeu în bisericile lui Dumnezeu, seara și dimineața și la amiază după obiceiul bisericesc pentru toată creștinătatea și pentru domnia mea și pentru doamna domniei mele și pentru fiii noștri dăruiți de Dumnezeu și pentru oștile domniei mele și pentru pacea a toată țara noastră.

Și după viața noastră cine va fi domn al țării noastre, Moldova, el milostivirea sa, dacă va fi dintre copiii noștri sau din alt neam, iarăși să întărească acestor rugători de Dumnezeu ai noștri, miluirea ce o au ei din zilele de demult, dela toți domnii. Și cine se va ispiti să strice întocmirea noastră și miluirea lor cea veche și care este și acum, acela să fie neiertat de Dumnezeu și să aibă a da răspuns la cumplita judecată a lui Hristos. Dacă acei părinți nu vor îngriji de pravila sfintelor biserici și nu vor deschide creștinilor bisericile lui Dumnezeu, în fiecare vreme a sfintei orândueli, să fie asupra lor blestemul acesta, amin.

Acestea toate mai sus scrise le-am întărit și le-am subscris cu mâna proprie a domniei mele și am poruncit boierului nostru credincios și cinstit, pan Ionașco-Gheanghea mare logofăt să pecetluiască cu pecetea noastră adevărată.

A scris la Iași Dumitru Filip, în anul 7125 <1617> luna Februarie ziua 1-
Io Radul voevod <m.p.>

Acad. R.P.R., CXXXIV/50.

Orig. slav, perg., pecete timbrată.

132

1617 (7125) Februarie 2, Iași.

† Io Radul voevod, din mila lui Dumnezeu, domn al țării Moldovei. Iată au venit înaintea noastră și înaintea boierilor noștri slugile noastre, Ionașco și fratele lui, Pătrașco, vistiernicei, fiii Urâtei din satul Lățcani, din ținutul Sucevii, cu niște zapise de mărturie dela slugi domnești și dela alți oameni buni, anume: Vasile Corpaci și Sava și Andonie și Anton din Stroești, așa scriind și mărturisind, că s'a sculat Ionașco, fiul lui Arame, nesilit de nimeni, nici asuprit și a vândut loc de două case cu venitul care se va alege, în acest

sat Lățcani. Aceasta a vândut slugilor noastre mai sus scrise, pentru patruzeci și șase taleri.

Și deasemeni Patrachie și Anășia și Simzana și Costina, surorile lui și Mahteu, fratele lor, și Cârștina și Mărina și Anița, deasemeni surorile lor și fratele lor Istatie, fiii lui Florea, au vândut a patra parte din a șasea parte din acest sat ce se va alege, cu tot venitul, partea tatălui lor, Florea, pentru douăzeci și patru taleri gata.

Și deasemeni Avram, fiul Odochiei, sora Urâtei, a vândut toată partea lui care se va alege în acest sat mai sus scris, pentru trei galbeni ungurești.

Deci domnia mea, când am văzut acele zapise de mărturie dela oameni buni și slugi domnești și de la noi am dat și le-am întărit, ca să le fie și dela noi dreaptă ocină și cumpărătură cu tot venitul. Altul să nu se amestece înaintea acestei cărți a noastre.

Scris la Iași, în anul 7125 <1617> Februarie 2.

† Insuși domnul a poruncit.

† Ghenghea mare logofăt a învățat.

Și am iscălit <m.p.>

† Lucoci <a scris>.

Muzeul Lupta revoluționară a poporului, XX/20.

Orig. slav, hârtie, pecete aplicată, stricată.

Inceputul documentului (două rânduri) și pe pagina a doua.

133

1617 (7125) Februarie 6, Iași.

† Io Radul voevod, din mila lui dumnezeu, domn al țării Moldovei. Scriem slugii noastre, ureadnicul de Piatra. Iți dăm de știre dacă vei vedea această carte a domniei mele, tu să dai zi călugărilor dela mănăstirea Bistrița, ca să stea de față înaintea domniei mele cu cneaghina Bilăiasa și cu fiul ei, Ionașco, pentru un sat al lor anume Roznovul, pe care îl stăpânește fără rânduială și fără nicio pricină.

Și să-și aducă și diresele pe care le au pe acest sat. Și să le faci și carte pentru zi, când va fi voia lor.

Așa să știți, altfel să nu faceți.

Scris la Iași, în anul 7125 <1617> Februarie 6.

† Domnul a spus.

† Ghianghea mare logofăt a învățat.

† Stratilat <a scris>.

Arh. St. Iași, D/4.

Copie slavă.

1617 (7125) Februarie 9, Iași.

† Io Radul voevod, din mila lui dumnezeu, domn al țării Moldovei. Am dat această carte a domniei mele rugătorilor noștri egumen și tot soborul dela sfânta mânăstire Pobrata și urednicului și vatamanului lor din satul Uriești, ce este în ținutul Covurlui ca oricâți oameni vor chema acolo, sau Sârb sau Ungur sau Rus sau de orice limbă va fi sau oameni care au fugit din țara noastră în Țara Turcească, ei să aibă dela domnia mea slobozie ¹⁾ pe patru ²⁾ ani, să nu ne lucreze nicio muncă, nici iliș să plătească, nici cincizeci aspri, nici sulgiu pentru oi sau pentru vaci, nici gorștină de oi, nici de porci, nicio dabilă și angherie, până când se vor împlini acei ani mai sus scriși.

Pentru aceea, nimeni dintre slugile domniei mele, dăbilar, câți vor merge cu slujbele la acel ținut, nici staroști, nici globnici, nici deșugubinari, întru nimic să nu aibă a turbura sau a globi, înaintea acestei cărți a domniei mele.

La Iași, anul 7125 <1617> Februarie 9 zile.

† Domnul a poruncit.

Io Radul voevod <m.p.>

† Marele logofăt a învățat.

† Dumitru <a scris>.

Arh. St. Buc., M-rea Sf. Sava-Iași, XIII/7.

Orig. slav, hârtie, pecete aplicată.

1617 (7125) Februarie 10, Iași.

† Io Radul voevod, din mila lui dumnezeu, domn al țării Moldovei. Iată au venit, înaintea noastră și înaintea boierilor noștri moldoveni mari și mici, sluga noastră, Drăguțul Bogdan staroste și cneaghina lui, Cacica, fiica lui Dumbravă vornic, și ni s'au jeluit, cu mare plângere și cu mulți marturi ¹⁾ și boieri și oșteni frunțași dela curtea domniei mele și cu megieșii de prinprejur, mărturisind înaintea noastră că privilegiile și ispisoacele de cumpărătură pe care le-au avut ei dela Petru voevod și dela Erimia voevod și dela Simion voevod și dela Costantin voevod și dela Ștefan voevod Tomșevici, pe a opta parte din satul Țigănești, cu loc de mori pe Bârlad, care este în ținutul Tecuci, pe care ei și-au cumpărat-o dela Trușan și dela fratele lui, Derman, fiii lui Drăguș, pentru șaizeci de taleri.

¹⁾ așa în orig.

²⁾ scris de altă mână.

Și deasemeni pe altă a opta parte din același sat Țigănești, scris mai sus, cu loc de moară la Bârlad, pe care ei și-au cumpărat-o dela Stana, fiica Berdzei, pentru șaizeci de taleri de argint.

Și deasemenea pe altă a opta parte, dintr'acelaș sat mai sus scris Țigănești, cu loc de moară la Bârlad, pe care ei și-au cumpărat-o dela Neaga, fiica Berdzei, pentru șaizeci de taleri.

Și deasemenea pe altă a opta parte, din acelaș sat mai sus scris Țigănești, cu loc de moară la Bârlad, pe care ei și-au cumpărat-o dela Bogdan fiul. . . ¹⁾ pentru șaizeci taleri de argint.

Și deasemenea altă parte, a opta parte de ocină dintr'acelaș sat Țigănești, cu loc de moară în Bârlad, pe care ei și-au cumpărat-o dela Pojogoae, pentru șaizeci taleri de argint.

Iar ei au pierdut toate aceste direse când a fost cneazul Corătschi ²⁾ în târgul Tecuci, cu multe oști leșești și căzăcești și le-au jefuit Leșii și Căzaccii și le-au luat. . . ¹⁾ toate averile și agonisita lor.

Deci noi, văzând pe marii boieri și oșteni fruntași și megieșii de prim-prejur mărturisind, și noi deasemenea am dat și am întărit slugii noastre, mai sus scrisului, Drăguțul Bogdan staroste și cneaghinei lui, Cacica, toate aceste părți de ocină mai sus scrise din satul Țigănești, cu loc de mori pe pâraul Bârlad. Pentru aceasta să le fie și dela noi uric și întărire cu tot venitul. Și altul să nu se amestece înaintea acestei cărți a noastre.

Scris la Iași în anul 7125 <1617> Februarie 10 zile.

Insuși domnul a poruncit.

Eu Ghianghea logofăt am iscălit <m.p.>.

Marmure <a scris>.

Acad. R.P.R., CVII/134.

Orig. slav, hârtie, pecete aplicată, căzută.

Cu o trad. rom. începutul sec. XIX, cu lipsuri.

136

1617 (7125) Februarie 12, Iași.

Suret de pe ispisoc vechiu pe sârbie, dela Radul v<oe>vod, domnul țării Moldavii, scris <de> ³⁾ Borăleanul, în Iaș<i>, la let 7125 <1617> Fevr<uarie> 12.

Precum au venit înaintea noastră și înaintea tuturor boerilor noștri sluga noastră, Grigorie Corotușco diiacul și au adus un ispisoc de cumpărătură dela

¹⁾ loc alb în orig.

²⁾ Korecki.

³⁾ omis în ext.

Ștefan v<oe>vod, așijderea și doo mărturii dela boeri și dela oșteni fruntaș<i>, dela Beldiman *foſt mare log<o>f<ă>t* și de la Ursul Bărboiu *foſt mare vor<ni>c* de țara de gios și dela Ciolpan post<elnic> și de la Ghiorghie Balșe ¹⁾ *foſt log<o>f<ă>t* și dela Dumitru Goia *mare comis* și dela Ivașco *foſt mare armaș* și dela Costantin Roșca vist<ier> și dela Necoriță *foſt vor<ni>c* de poartă și dela Vasilie Ureche și dela Vasilie Neagoe și dela Costantin, feciorul lui Pătrașco *foſt mare log<o>f<ă>t* și dela Nebojatco uricariul și dela Simion Pilipovschi și dela Pavăl Tăban (lipsă un rând)²⁾ și dela Ghiorghie (lipsă)²⁾, precum că au venit înaintea lor Toma și fratele său Ghiorghie, feciorii lui Costin, nepoții lui Ștefan Tolocicu, că de niminea săliți, nici asupriți și au vândut a lor dreaptă ocină și moșie, o al trile parte din satul Hădărăuții, de pe Racovăț, ce este în țin<u>t Hotinului și cu o al trile parte din heleșteu și din moară din Racovăț și din câmpu și din tot venitul acei părți, pe care le-au vândut mai sus numitului slugii noastre, lui Grigorie Corotușco diiacul, drept o sută cincizăci taleri de argint.

Deci domniia mea, văzind mai sus arătatele a lor mărturii și ispisocul dela Ștefan v<oe>vod, apoi domniia mea am crezut și i-am dat și i-am întărit lui, ca să-i fie lui și dela noi dreaptă ocină și cumpărătură, cu tot venitul lui, iar pentru dresurile cele vechi ce au avut ei pe acea ocină, ei au mărturisit precum că le-au pierdut în zilele lui Mihail v<oe>vod.

Drept aceia, altul să nu să amestece piste aciașă carte a noastră.

Insuș<i> domnul au zis.

Ghenghe *mare log<o>f<ă>t* au învățat și au iscălit.

Arh. St. Iași, XL/11.

Trad. rom. din sec. XIX.

137

1617 (7125) Februarie 17, Iași.

† Io Radul voevod, din mila lui dumnezeu, domn al țării Moldovei. Iată domnia mea am dat și am întărit slugii noastre, Vasilie Ureche și cneaghinei lui, Magda, dreapta lor ocină și miluire și vislujenie a părintelui lor Andre hatman, pe care au avut-o ei dela acest Petru voevod și din ispisocul de întărire dela Eremia voevod, un sat anume Feredianii în ținutul Hârlăului și un iaz anume Leahul, care acest sat a fost al nostru drept domnesc, ascultător de ocolul târgului Hârlău; ca să le fie lor dela domnia mea danie și întărire și ocină cu tot venitul. Și altul să nu se amestece.

† In Iași, anul 7125 <1617> Februarie 17.

¹⁾ « Bolșe » în text.

²⁾ Parantezele și mențiunile sunt ale copistului.

† Insuși domnul a poruncit.

Io Radul voevod <m.p.>

† Nuor <a scris>.

Arh. St. Buc., M-rea Neamț L/3.

Orig. slav, hârtie, pecete aplicată.

138

1617 (7125) Februarie 19, Iași.

† Io Radul voevod, din mila lui Dumnezeu, domn al țării Moldovei. Iată domnia mea m'am milostivit și am dat și am întărit și am miluit sfânta noastră rugă, numită Galata, cea din nou zidită, unde este hramul înălțarea domnului Dumnezeu și mântuitorului nostru Isus Hristos, un sat din țara noastră Moldova, anume Teișorii, ce este în ținutul Hârlău, care acel sat a fost dat sfintei mânăstiri de Petru voevod și ascultător de ocolul Botoșani.

Pentru aceea ca să-i fie și dela noi, ocină și uric, acel sat, care mai sus scriem, satul Teișorii, și cu tot hotarul lui, pe unde au folosit din veac, și cu tot venitul, rugii noastre mai sus scrise.

Și altul să nu se amestece.

La Iași, în anul 7125 <1617> Februarie 19.

† Insuși domnul a poruncit.

Io Radul voevod <m.p.>

† Nuor <a scris>.

Arh. St. Buc., M-rea Galata, IX/2.

Orig. slav, hârtie, pecete aplicată, stricată.

Documentul a mai fost scris odată de acelaș diac, pe foaia a doua, cu data de 18 Februarie 7125 <1617>, fără pecete și fără semnătura domnului.

139

1617 (7125) Februarie 19, Iași.

† Io Radul voevod, din mila lui Dumnezeu, domn al țării Moldovei. Scriem d<o>mn<ia> mea diregătoriului și șoltuzului și părgarilor din Târgul Frumos. Dăm voao știre de o carte ci-aț<i> trimis la d<o>mn<ia> mea, pre omul vostru, cu pără, pre Ureche ci au fostu vornic și pre călugări<i> dela mânăstire dela Săcul, giceț<i> că v'au luat o moară și o casă și un loc de odae în țarină, acolo.

Deci vornicul Ureche gice c'au fostu dată acea moară și acea casă și ace loc de odae de Ercmiiia vodă, Gugei, ci-au fost ușear.

După moartea Gugei, dat-le-au frăține-său Mogâldei ci-au fostu vornic. Deci Mogâldea, la moartea sa, dat-au acea moară și acea casă și acel loc de odae

sventei mănăstirei Săcului, ca să-l scrie la poménic și să-i fac<ă> pamentși și nerușeitu au fostu și de alți domni carii au fostu mai încoace acé tocmal<ă>.

Pentru'acea voi acmu nu știu ce înblați mestecându. Spre-acéia déca veț<i> vedea cartea dumii méle, iar voi foarte să daț<i> pace să ție călugării dela Săcul, cum au ținut și până pre-acum și întru nemică să nu vă mestecaț<i> înaintea cărții d<o>mnii méle, nici mai multă jalob<ă> să vie.

Intr'alt chip să nu faceț<i>.

La Iași, în anul 7125 <1617> F<e>v<ruarie> 19.

† *Domnul a poruncit.*

† *Ghianghea mare log<o>f<ă>t a învățat.*

Eu Ghianghea logofet am iscălit <m.p.>

† *Ion <a scris>.*

Arh. St. Buc., S. I. Moldova, nr. 78.

Orig. rom., hârtie, pecete aplicată.

140

1617 (7125) Februarie 20, Iași.

† Io Radul voevod, din mila lui dumnezeu, domn al țării Moldovei. Am dat această carte a domniei mele acestei cneaghine anume Nastasia Dămieneasă, ca să fie tare și puternică, cu această carte a domniei mele să stăpânească și să oprească satul Cornii, care este în ținutul Neamț, fiindcă îi este dreaptă ocină și dedină și s'a părît de față înaintea noastră cu frații lui Dămian fost vistier și i-a rămas din toată legea.

Pentru aceea, nimeni să nu îndrăznească să se amestece înaintea acestei cărți a noastre.

În Iași, anul 7125 <1617> Februarie 20.

Însuși domnul a poruncit.

Toader Neagoe <a scris>.

Acad. R.P.R., Filiala Iași, Fond. Spiridonie, XXX/144.

Orig. slav, hârtie, pecete aplicată.

Cu o trad. rom. din 1827.

141

1617 (7125) Februarie 20, Iași.

† Io Radul voevod, din mila lui dumnezeu, domn al țării Moldovei. Iată au venit, înaintea noastră și înaintea boierilor noștri mari și mici, sluga noastră Toma aprod din Mihăilășeni și cu frații lui, fiii Anei, și cu verii lor, Măria și Anghelina, fiicele lui Mihăilă scutar, și cu verele lor, Stanca și Nedelea, fiicele

lui Coman și cu verii lor, Miron și cu frații lui, fiii lui Vasilie și verii Ion și cu frații lui, fiii lui Cornea, toți nepoți și strănepoți ai lui Stan Goastă și cu mare mărturie, cu boieri dela curtea domniei mele și cu oșteni de frunte, slugi domnești, și ni s'au jeluț, cu mare plângere, că privilegiile și ispisoacele de danie și de întărire ce au avut ei dela Alexandru voevod și de la Petru voevod și dela Eremia voevod pentru un loc pustiu, unde se numește Mihăilășenii, care este în ținutul Soroca pe Căinari, la gura Pârâului Camena, unde cade în Căinar, pe amândouă părțile, locuri de folosință și cu loc de iaz și de moară la Căinar, spunând că ei și-au pierdut privilegiile și ispisoacele, când Leșii au cuprins toată țara Moldovei, în zilele lui Ștefan voevod Tomșea.

Pentru aceasta, domnia mea și cu sfatul domniei mele cum am văzut atâta plângere și mare mărturie, care <este> mai sus scrisă, domnia mea i-am crezut și domnia mea încă am dat și întărit mai sus scrisul sat Mihăilășenii, ca să le fie și dela noi danie și întărire cum au avut și dela alți dămni răpoșați de mai înainte.

Și dacă se va scoate în vreo vreme niște privilegii, să nu se creadă, ci să se ia dela ei și să se dea în mâinile slugii noastre, Toma aprod și rudelor lui. Și altul să nu se amestece înaintea acestei cărți a domniei mele.

Scris la Iași, în anul 7125 <1617> Februarie 20 zile.

Insuși domnul a poruncit.

Eu Ghianghea logofăt am iscălit <m.p.>

Serghie <a scris>.

Acad. R.P.R., CXCIV/2.

Orig. slav, hârtie, pecete aplicată, căzută.

142

1617 (7125) Februarie 24.

† Adecă deci eu, Ion Gușeilă din târgul Piatra, însuni asupra mea fac cunoscut, cu această carte a mea, nesilit de nimeni, nici asuprit, ci de bună voia mea, am dat o curătură părinților călugări dela sfânta mânăstire Bisericiani, care acea curătură este la poiana ce se numește Cârnuț, ca să le fie lor și sfintei mânăstiri, neclintită în veci, cât va sta sfânta mânăstire.

Și nimeni să nu se amestece și nici fiii noștri sau altul dintre rudele noastre, pentru că am dat aceasta cu bună voia noastră.

Astfel scriem și dăm de știre.

Scris la anul 7125 <1617> Februarie 24.

Arh. St. Buc., M-rea Bisericiani, XIII/3.

Orig. slav, hârtie, pecete aplicată.

Cu o trad. rom. din 1850.

1617 (7125) Februarie 26.

Ispisoc dela Radul vodă din văliat 7125 <1617> Fevruarie 26 <precum> Agafie Samsoniasa cu fetiali ei Tecla și Nastasia au vândut a lor driaptă ocină și moșia din Dolhești și din Liaști pe apa Crasnii, părțile acelor 2 ispisoaice ce scriu mai sus lui Costantin aprod i-au vândut, <pentru> 75 talere.

Arh. St. Buc., Episc. Huși, XXIV/19 (n. 3).
Rezumat rom.

144

1617 (7125) Martie 2, Iași.

Din mila lui dumnezeu noi, Io Radul Mihnea voevod, domn al țării Moldovei. Facem cunoscut cu această carte a noastră tuturor celor ce o vor vedea sau o vor auzi cetindu-se, că am dat și am întărit slugii noastre Gavril Bălțatul și surorii lui, Greaca, cneaghina lui Dumitrașco fost ușear, fiii lui Marco și ai Nastasiei, pe dreapta lor ocină și dedină, partea lor, ce se va alege, din satul Dilțigani, care se numește Cernații, pe Bogdana, cu moară, și a patra parte de poiană, din deal, dinspre Hohărăiată, ce este în ținutul Tutova, din ispisoc de întorcere ce au avut dela Eremia voevod, care acea parte au întors-o ei dela Ursu și femeia lui Maria, <pentru> trei sute de zloți, pentru că a fost dreapta lor ocină și dedină depe străbunicul lor Cozma medelnicer, cu privilegiul, ce au avut dela Ștefan voevod cel Bătrân și dela Petru voevod cel Bătrân. De aceea, să le fie dela noi, cu tot venitul.

Și întru aceasta, deasemeni, dăm și întărim mai sus scrișilor, Gavril Bălțatul și surorii lui, Greaca, altă parte de ocină, din acel sat Dilțigani, ce se numește Cernații, a patra parte din a patra parte și cu moară și cu parte din poiană, ce este cumpărătură părinților lor, Marco și Nastasia, pentru șasesprezece stupi, dela Nistor și fiul lui, Gavril, pentru partea Mariicăi. . . ¹⁾.

Și deasemeni, dăm și întărim mai sus scrișilor fii ai lui Marco și Nastasiei dreapta lor ocină, din acel sat Dilțigani, ce se numește Cernații, o parte de ocină ce și-au cumpărat dela Iosip, fiul Vasilcăi, nepotul Bălțătoaiei, toată partea ei, ce se va alege, pentru cincisprezece taleri, din acele mai sus scrise drese. De aceea, să le fie cu tot venitul.

Și iarăși, dăm și întărim numai mai sus scrisei Greaca, fiica lui Marco, dreapta ei ocină și dedină, a șasea parte din satul Pogănești, ce se numește

¹⁾ pasagiul « pentru partea Mariicăi » adăugat pe margine.

Stroești și a șasea parte din trei vaduri de moară, ce este pe râul Putna, din ispisoc de schimb, ce au avut bunicii ei, Moisei și Zahul și Antimia, nepoții lui Ivanco Iapotă, dela Alexandru voevod, ce le-a fost schimb cu Lupe și Bolea și Neaga și Ana și Mărena și Dobra, fiicele Stanei, nepoatele lui Simion Epotescul. De aceea să le fie cu tot venitul.

Și deasemeni, dăm și întărim numai slugii noastre Dumitrașco fost ușear, dreapta lui ocină și cumpărătură, din ispisoc ce a avut dela Eremia voevod, o parte de ocină din satul Cârstești și din Glodeani și din Hălmăjeani și din Strâmba, și cu parte din loc de moară, ce este în ținutul Tutova, și cu loc de prisacă și cu curătură în pădure, ce îi este cumpărătură de la Hamza, fiul lui Moisei Boureanul, pentru o sută și șasezeci zloți.

Și iarăși dăm și întărim slugii noastre Dumitrașco fost ușear altă parte de ocină din acele sate, din Cârstești și din Strâmba și din Glodeani și din Hălmăjeani și cu parte de vaduri de moară și cu o săpătură ce este în Glodeani, din ispisoc de cumpărătură ce a avut dela Simeon voevod, ce îi este cumpărătură dela Obrejie fiul Stanei, nepotul Voicăi, pentru douăzeci și cinci de taleri, din ispisoc de cumpărătură, ce a avut mama lor, Stana, dela Petru voevod.

Și deasemeni, dăm și întărim lui Dumitrașco ușear, niște părți de ocine, din acele sate mai sus scrise, din Cârstești și din Hălmăjeani și din Glodeani și din Grădești și din Puești, ce îi sunt cumpărătură dela Marica Hrizaie și sora ei, Vasilica, fiicele Antimiei, toată partea lor, ce se va alege, pentru douăzeci de <galbeni> ungurești, din acele privilegii mai sus scrise, ce au avut de moștenire. De aceea să le fie cu tot venitul.

Și întru aceasta, deasemeni dăm și întărim mai sus scrisului Dumitrașco fost ușear, o parte de ocină din satul Ruseani, ce se numește Boecanii, pe Pereschiu, ce este în ținutul Tutova, din ispisoc de cumpărătură, ce a avut dela Costantin voevod, ce îi este cumpărătură dela Ioana, fiica lui popa Lazor, și dela fiii ei, Toader și Petrea și Samfira, pentru cincizeci de taleri, din privilegii de cumpărătură ce au avut dela Alexandru voevod.

Și deasemeni dăm și întărim mai sus scrisului Dumitrașco, fost ușear, o parte de ocină din satul Făureani, a treia parte, din partea Țopei, pe Pereschiu, care este în ținutul Tutova, din ispisoc de cumpărătură, ce a avut dela Costantin voevod, ce îi este cumpărătură, dela Maria, fiica Maricăi, pentru douăzeci și șase de taleri. Iar Mariei i-a fost cumpărătură dela Cârstina, fiica Țopei.

De aceea, toate aceste mai sus scrise părți de ocină, să le fie și cu toate aceste mai sus scrise, cum este scris și ales mai sus, și dela noi, uric și ocine și întărire, din tot locul, ce este de folosință, cu tot venitul, lor și copiilor lor și nepoților și strănepoților și răstrănepoților și întregului lor neam cine li se va alege cel mai deaproape, neclintit lor, niciodată, în veci.

Iar hotarul acestor mai sus scrise părți de ocină, să fie pe părți, cum se va alege, din tot locul, ce este de folosință. Iar hotarul acestui mai sus scris sat, Dilțigau, ce se numesc Cernații, să fie după hotarul vechi, pe unde le-a hotărnicit Huru, dinspre satul Greci, și pe unde din veac au folosit.

Și la aceasta este credința domniei noastre a mai sus scrisului noi, Io Radul Mihnea voevod și credința boierilor noștri: credința panului Goia mare vornic al țării de jos, credința panului Nicoară mare vornic al țării de sus, credința panului Iacom și Ionașco, pârcălabi de Hotin, credința panului Ghiorghie și Ciolpan pârcălabi de Neamț, credința panului Manole și a panului Duca pârcălabi de Roman, credința panului Mihul hatman și portar de Suceava, credința panului Bernat mare postelnic, credința panului Vasilie Prăjescu mare spătar, credința panului Dumitru mare ceașnic, credința panului Ghiorghie mare stolnic, credința panului Costantin Roșca mare vistier, credința panului Mihail Furtună mare comis și credința tuturor boicrilor noștri, mari și mici.

Iar după viața și domnia noastră, cine va fi domn, dintre copiii noștri sau din neamul nostru sau iarăși pe oricine îl va alege dumnezeu să fie domn al țării noastre Moldova, acela să nu le cîltimească înțărirea noastră, ci să le dea și să le întărească, pentrucă le sunt drepte ocine și cumpărăături, pentru dreptii și proprii lor bani.

Iar pentru mai mare putere și întărire a tuturor acestor mai sus scrise, am poruncit credinciosului și cinstitului nostru boier pan Ionașco Ghianghea mare logofăt, să scrie și să lege pecetea noastră, la această adevărată carte a noastră.

A scris Arsenie Nebojatco, la Iași, în anul 7125 <1617> luna Martie 2 zile.
Io Radul voevod <m.p.>

Arh. St. Iași CCCL/145.
Copie slavă din sec. XX.

145

1617 (7125) Martie 8, Iași.

Din mila lui dumnezeu, noi Io Radul voevod Mihnea, domn al țării Moldovei. Facem cunoscut cu această carte a noastră tuturor, celor ce o vor vedea sau o vor auzi citindu-se, că au venit înaintea noastră și înaintea tuturor boierilor noștri moldoveni, mari și mici, Ionașco, fiul lui Petrea și Pietraua, fiica lui Ion Doțcul și cu oamenii lor, toți nepoții lui Drăgan, și deasemeni, Zaharia, fiul Frăsinei și Simion Dzeameș, fiul Nastei, iarăși cu oamenii lor, toți nepoții Elincăi și deasemeni Marco pitărel, fiul lui Luca Sprinceanu, fiul lui Jurjea, cu oamenii lor, toți nepoții Tudorei, și Ghiorghie, fiul Magdei și

Ion Tufeș, fiul lui Trifan și cu oamenii lor, toți nepoții Nea<c>șei și Bățul, fiul Țiganei și Panea, fiul Maricăi, toți nepoții Anușcăi, toți nepoții Armea<n>căi și strănepoții lui Dzeameș cel bătrân și ni s'au jeluit cu mare plângere și au adus mărturie înaintea noastră, boieri și ostași de frunte și megiașii lor din prejur și au spus că privilegiul, pe care l-a avut bunica lor, Armanca, dela Petru voevod cel Bătrân, pe dreapta lor ocină și dedină, satul Dzemeșești și cu pricutul său Tufeștii, care este în hotarul Dzemeșeștilor la obârșia Răbricioarei, în ținutul Vasluiului, acel uric a ars în casa celui de mai sus scris Marco pitărel, căci l-a aruncat într'o sobă, dinaintea unor Lcși când a trecut Cancelarul și cu Eremia voevod, din Țara Muntenească...¹⁾ l-au...¹⁾ acolo, în acea sobă și a ars din greșala lui Marco și astfel ei au adus înaintea noastră pecetea celui uric stricat...¹⁾

Deci noi văzând atâta plângere a lor și atâta mărturie care într'adevăr au mărturisit înaintea noastră, iar noi am dat și dela noi și am întărit tuturor acestor de mai sus scriși nepoți ai lui Drăgan și ai Elincăi și ai Tudorei și ai Neacșei și ai Anușcăi, strănepoții Armeancăi și răstrănepoții lui Dzeameș cel bătrân, acest mai sus scris sat Dzemeșești și cu pricutul său Tufești, care este în hotarul Dzemeșeștilor, la obârșia Răbricioarei, ca să le fie și de la noi, uric și ocine și întărire cu tot venitul lor și copiilor lor și nepoților și strănepoților și răstrănepoților și întregului lor neam, cine li se va alege cel mai de aproape, neclintit lor niciodată în veci.

Iar hotarul acestui mai sus scris sat Dzemeșești și cu pricutul lui, Tufești, la obârșia Răbricioarei, să fie din toate părțile, după vechile lor hotare, pe unde din veac au folosit.

Iar la aceasta, este credința domniei noastre a mai sus scrisului, noi Io Radul voevod Mihnea și credința boierilor noștri: credința panului Goia mare vornic de țara de jos, credința panului Nicoriță mare vornic de țara de sus, credința panului Iacomî și a panului...¹⁾ pârcălabi de Hotin, credința panului Ghiorghie și...¹⁾ pârcălabi de Neamț, credința panului Manole și credința panului Duca pârcălabi de Roman, credința panului Mihul hatman și pârcălab de Suceava, credința panului...¹⁾ spătar, credința panului Dumitru <ceașnic¹⁾>, credința panului...¹⁾ stolnic, credința panului Ro<șca> vistier, credința panului Mihail Furtună comis și credința tuturor boierilor noștri moldoveni, mari și mici.

Iar după viața și domnia noastră, cine va fi domn, dintre copiii noștri sau din neamul nostru sau iarăși pe oricine îl va alege Dumnezeu să fie domn al țării noastre, Moldova, acela să nu le clintească întărirea noastră, ci să le dea și să le întărească, fiindcă le este dreptă ocină și dedină.

Iar pentru mai mare tărie și putere a tuturor acestor mai sus scrise, am

¹⁾ loc rupt și șters în orig.

poruncit credinciosului și cinstitului nostru boier pan Ghianghea mare logofăt, să scrie și să atârne pecetea noastră de această adevărată carte a noastră.

A scris Nebojatco, la Iași, în anul 71<25>¹⁾ <1617> luna Martie 8.

Io Radul voevod <m.p.>

Arh. St. Iași, CCCXL sub dată.

Orig. slav, perg. rupt și șters, fără pecete.

Data completată după divan.

146

1617 (7125) Martie 8.

Suret di pe ispisoc sârbesc dela Radul Mihnea v<oe>vod, din leat 7125 <1617> Mart 8.

Facem înștiințare pentru adevărate slugile noastre, Ion Potlog cămăraș și frații lui, Toader și Irimiia, și surorile lor, Sora și Marica și Arvasie, ficiorii lui Necoară Potlog, toți nepoți și strănepoți Ștefului, că i-am miluit pre dânșii, cu deosăbită milă a noastră și am dat și am întărit lor, dela noi, întru al nostru pământ al Moldovii, pre a lor dreaptă ocenă și moșie, giumătate de sat de Bodești, partea de cătră răsărit, ci este în țin<u>t Sorocăi, din ispisoc de pâra, ce-au avut dela Irimiia v<oe>vod, când au avut giudecată cu Carpu hotnog, și din ispisoc de întăritură, ce-au avut dela Ștefan v<oe>vod.

Iar alte dresuri ce-au avut de baștină, pe tot satul acela Bodeștii, dinpreună cu alți oameni ai lor, dela alți răposați domni, așa au mărturisit înaintea noastră și a sfatului nostru, precum le-au perdut cumnatul lor, Lupul Hotnog, la Cetatea Hotinului, când au fost urgisât de Irimie v<oe>vod, în cetatea Hotinului.

Pentru aceiia, acea de mai sus scrise giumătate de sat, de Bodești, de cătră răsărit, să fie și dela noi tuturor, acelor de mai sus scriș<i>, slugilor noastre, lui Ion Potlog cămăraș²⁾ și fraților lui, lui Toader și Irimii, și surorile lor, Sorii și Măricăi și Arvasiui, ficiorii lui Nicoară Potlog, nepoților Ștefului, să le fie lor uric și ocină și întăritură, cu tot venitul, lor și feciorilor lor, nepoților și strănepoților și a tot neamul lor, ce să va alege mai aproape neclintit, nicio-dată, în veci.

Iar hotarul acei de mai sus scrise giumătate de sat, de Bodești, de cătră răsărit, să fie, din tot locul și hotarul, giumătate, iar de cătră alte părți, să fie, dispre toate părțile, după ale sale vechi hotară, pe unde au umblat din vac.

Și spre aceasta este credința domnii mele de mai sus scris, noi Radul Mihnea v<oe>vod și credința tuturor boerilor noștri a mari și mici.

¹⁾ loc rupt și șters în orig.

²⁾ în text: călăraș

Iar după a noastră viață cine va fi domnu din fiii și neamul nostru, sau pe cine dumnezeu va alege a fi domn țării Moldovii, să nu strice a noastră danie și întăritură, ce mai ales să dea și să întărească, pentrucă iaste a lor dreaptă și adevărată ocină și moșie.

Și pentru mai mare tărie și întăritură a celor de mai sus scrise, am poroncit cinst<it> și credincios boerului nostru dum<nealui> Ionaș<o> Ghenghe mare log<o>f<ă>t să scrie și a noastră pecete cătră această adevărată carte a noastră să o lege.

Iscălitura Radului v<oe>vod.

S'au tălmăcit de Gheorghe Evloghi dascal, 1784 Iuni 15.

Arh. St. Bacău, sub dată.

Trad. rom.

147

1616 (7125) Martie 8.

V<ă>leato 7125 <1617> Mart<ie> 8. Carte dată de întăritur<ă> dela Radul vod<ă>, pe sirbie.

Dat-am și am întărit slugilor noastre, lui Samoil visternicel și nepotu-său, lui Ion vist<ernicel>, nepoții Vrănceneștilor, pre o prisacă ce iaste în pădure, în hotarul satului Drăgeștilor, înpotriva poienii ce să chiamă Mănăstirea, ce-i pe Siriat, în ținutul Romanului, ce iaste a lor driaptă moșie. Și au avut și pără, pentru acea prisacă, cu Hilip și cu Vasilie și cu părinții lor, în dzilele Erimiei vod<ă> și 'n dzilele lui Ștefan vod<ă> și tot i-am rămas. Și încă au plătit și gloabă Hilip și Vasile, pentru acea pără, în dzilele lui Ștefan vodă.

Pentru aciaia, am dat acel loc de prisac<ă> să fie lui Samoil vist<iernicel> și lui Ion vist<iernicel>, cu tot vinitul și mai mult să nu aibă a să pără sau a-i rămănia nici dănăoar<ă>, în véci. Și altul să nu se amestice.

Marele log<o>f<ă>t a învă'at.

Pavel gramatic am scris de pe sirbăscu, v<ă>leato 7232 <1724> Iul<ie> 9.

Acad. R.P.R., LXI/142.

Trad. rom.

148

1617 (7125) Martie 9.

Noi Radul voevod, cu mila lui dumnezău, domnu țării Moldavii. Facem înștiințare precum am dat domnie mea și am miluit pre rugătorii noștri călugării dela sfântul schit ce să chiamă Vizantie și li-am întărit lor pe tot locul ce iaste

pe amândoa Vizăușile, din gura Vizăușului celui Mare până în Dialul Răchitașului, din ispisoc de cumpărătură ce au rugătorii noștri dela Petru voevod și dela Aaron voevod și întăritură dela Ștefan voevod, ce iaste cumpărătură lui Brojoc starostele dela Putna.

Deci ca să fie sfântului schit și dela noi uric despre toate părțile, de pretutindine cu tot venitul.

Și altul ca să nu să mai amestecc piste carte domnii mele.

Văleat 7125 <1617> Mart<ic> 9.

Arh. St. Buc.. Condica m-rii Vizantea, ms. 580, f. 9 v.
Copie rom.

149

1617 (7125) Martie 12, Iași.

† Io Radul voevod, din mila lui dumnezeu, domn al țării Moldovei. Iată au venit, înaintea noastră și înaintea boierilor noștri, sluga noastră Petru comișel și vara lui Marica Româneasca ¹⁾ și au adus un zapis de mărturie dela Pătrașco Banul fost pitar și dela popa Toma din Cucuteni și dela Ion păharnic din Obrejani și popa Simion din Toderești și Gavril stolnic din Piscani și Florea din Frăteni și Pavăl comis, precum și-au cumpărat, dinaintea lor, a treia parte din satul Tomești, ce este în ținutul Cârliștii dela Ionașco și Pătrașco, fiii lui Ignat pentru 60 taleri de argint, ce le-a fost danie acea parte dela unchiul lor popa Lupul. Încă au avut și zapis făcut cu mare blestem.

Deci noi văzând acea carte de mărturie am crezut și deasemeni și dela noi am dat și am întărit mai sus scrișilor Petru și Marica Româneasca, acea a treia parte din satul Tomești, ca să le fie și dela noi ocină și întărire cu tot venitul. Și altul să nu se amestece.

Scris la Iași, în anul 7125 <1617> Martie 12.

† Domnul a spus.

† Marele logofăt a învățat.

Ghianghea logofăt a iscălit.

† Nebojatco <a scris>.

Arh. St. Iași, CCLXXI/2.
Orig. slav, hârtie, pecete aplicată.
Cu o trad. rom. din 1784.

¹⁾ așa în orig.

1617 (7125) Martie 12, Iași.

† Io Radul voevod, din mila lui Dumnezeu, domn al țării Moldovei. Iată au venit înaintea noastră și înaintea tuturor boierilor noștri, toți nepoții și strănepoții lui Isaico și Turlui și ni s'au jeluït, cu mare jalbă, și au adus multă mărturie, boieri și oșteni de mai înainte și megieși de primpnejur și au spus că dresurile de cumpărătură ce au avut bunicii lor, mai sus scriși, Isaico și Turlui dela Petru voevod cel Bătrân, uric și ispisoc pentru a treia parte din satul Tomești, ce este lângă hotarul Popeștilor, în ținutul Cârligăturii, acel uric și acel ispisoc au putrezit în pământ, când a venit Alexandru voevod, fiul lui Eremia voevod, cu oaste leșească în țara aceasta. Și acea a treia parte din Tomești a fost cumpărătură bunicilor lor dela Petru, din uric ce au avut dela Iliș cel Bătrân și Ștefan voevod cel Bătrân și din uric de întărire tot dela Ștefan voevod cel Bătrân.

Deci noi și cu sfatul nostru văzând atâta jeluire și mărturie și pecetea acelui uric dela Petru voevod cel Bătrân, ce încă au adus-o de față, înaintea noastră, noi deasemeni și dela noi am dat și am întărit tuturor mai sus scrișilor nepoți și strănepoți ai lui Isaico și Turlui acea a treia parte din Tomești, care parte a lor este lângă hotarul Popeștilor, ca să le fie și dela noi ocină și întărire cu tot venitul. Și altul să nu se amestece.

Scriș la Iași, în anul 7125 <1617> Martie 12.

† Domnul a zis.

† Marele logofăt a învățat.

Ghianghea logofăt a iscălit.

† Nebojatco <a scriș>.

Arh. St. Iași, CCLXXI/4.

Orig. slav, hârtie, pecete aplicată.

Cu o trad. rom. din 1784.

1617 (7125) Martie 12, Iași.

† Io Radul voevod, din mila lui Dumnezeu, domn al țării Moldovei. Am dat și am întărit rugătorilor noștri călugări dela mănăstirea sfântul Sava, din târgul Iași, trei fâlci de vie și cu crame, ce sunt în Dealul Iepurelui, în viile Iașilor, care acele vii și cu crame le sunt danie și miluire dela Manole Murat și dela femeia lui Mărica și dela copiii lor, cu mare blestem, acolo unde este și însăși Mărica înmormântată și s'au înscris și în sfântul marele pomelnic,

să se pomenească numele lor, până când va sta sfânta mănăstire. Și acele vii și cu crame s'au înscris și în catastihul târgului, după vechiul obicei.

Pentru aceea să fie și dela noi, acele vii și cu crame, mai sus scrișilor rugătorilor noștri călugări dela mănăstirea sfântul Sava, întărire cu tot venitul, neclintit niciodată în vecii vecilor. Și altul să nu se amestece.

Scriș la Iași, în anul 7125 <1617> Martie 12.

† Domnul a spus.

Io Radul voevod <m.p.>

† Ghianghea logofăt a iscălit <m.p.>

† Nebojatco < a scris>.

Arh. St. Buc. M-rea Sf. Sava-Iași, XXXVIII/2.

Orig. slav, hârtie pecete aplicată, stricată.

Cu o trad. rom. din 1794 ibid. XLII/3.

152

1617 (7125) Martie 12, Iași.

† Din mila lui Dumnezeu, noi Io Radul Mihnea voevod, domn al țării Moldovei. Facem cunoscut cu această carte a noastră, tuturor celor ce o vor vedea sau o vor auzi citindu-se, că pe această adevărată slugă a noastră Ghiorghe Siminiceanul fost vornic de gloată, fiul Odochiei, nepot lui Dumitru, strănepot lui Gavril și răstrănepot lui Coman Băicescul, l-am miluit cu mila noastră deosebită, i-am dat și i-am întărit dela noi, în țara noastră, în Moldova, dreptele lui ocini și dedine din privilegiul pe care l-a avut bunicul lui mai sus scris, Coman Băicescul, dela Ștefan voevod cel Bătrân și din uricul de întărire dela Ilie voevod satul anume Siminicenii, care este în ținutul Roman, care este al mamei lui, Odochia, jumătate din acest sat Siminiceni, schimb cu verii ei, Anton și Frățian și Vărvara, copiii Magdalinei, pentru jumătate de sat din Frățești care este în ținutul Cârlișăturii. Pentru aceasta să-i fie lui și dela noi cu tot venitul.

Și la aceasta, deasemenea dăm și întărim mai sus scrisului Ghiorghe fost vornic alt sat anume Bărbătești, tot în ținutul Roman și cu două locuri de prisăci, dinspre răsărit și cu loc de moară la Bahluieț, un loc de prisacă dinspre Băiceni, al doilea loc este dinspre Tămpești, din uricul de cumpărătură pe care l-a avut dela Eremia voevod, ce i-a fost lui cumpărătură dela rudele lor, Lupul Moga și dela sora lui Anușca și fratele lor, Toader, fiii lui Moga sulger și dela Tudora, sora lui Boldor diac și dela Candachia și frații ei, copiii lui Boldor diac, pentru patru sute taleri de argint. Pentru aceasta, să-i fie lui și dela noi cu tot venitul.

Și deasemenea dăm și întărim lui Ghiorghie fost vornic dreptele lui ocine și dedine, din acele privilegii mai sus scrise dela Ștefan voevod cel Bătrân și de întărire dela Iliăș voevod, satul Mateuții pe Nistru și în acelaș hotar, satul Căbălenii, pe cari și i-a întemeiat în țelină, în câmp și seliștea Stodolna și seliștea Ețcani, toate pe Nistru, în ținutul Orhei. Care jumătate din satul Mateuții îi este cumpărătură dela vărul lui, Ionașco Iațco, fiul lui Iațco cel bătrân, pentru două sute taleri de argint. Pentru aceasta să-i fie și acele sate, dela noi, cu tot venitul.

Și deasemenea dăm și întărim lui Ghiorghie fost vornic dreapta lui ocină și cumpărătură, din ispisocul de cumpărătură pe care l-a avut dela Ștefan voevod, niște părți de ocină din satul Șircani, din jumătatea de jos și de sus și cu iaz la pârâul satului, care este în ținutul Orhei, care îi este cumpărătură de mai înainte dela Nistor, fiul lui Șirco, și dela Caisin, fiul Constandei, și dela Agafia, fiica popii Simion și dela Salomia, fiica lui Spărlă și dela Vlaico, fiul Motrii, nepot lui Spărlă și Ghiorghie, fiul Tudorei, și Mihăilă și Ilnat, fiii Fădorei și Efrim, fiul lui Bucul și Catrea, fiica... ¹⁾ și Fedor și dela fiul lui, Tonca, toți strănepoții lui Fedor Faurul, toate părțile lor de ocină cât se vor alege din acest sat Șircani, pentru... ¹⁾ sute taleri de argint, din uricul pe care l-au avut dela Alexandru voevod.

Pentru aceasta, toate aceste mai sus scrise sate să fie și dela noi slugii noastre mai sus scrisului, Ghiorghie Siminiceanul fost vornic, uric și ocină și întărire, cu tot venitul, lui și copiilor lui și nepoților și strănepoților și strănepoților și la tot neamul lui, care i se va alege cel mai apropiat neclintit lor, niciodată în veci.

Și deasemenea îi dăm și-i întărim lui și celelalte părți de ocină, dintr'acelaș sat Șircani, care sunt cumpărătură dela Maxin și dela Toma, fiul Petrei și dela Marica, fiica Motrii, toate părțile ce se vor alege, pentru șazeci taleri de argint.

Și deasemenea <dăm și> ²⁾ întărim mai sus scrisului Ghiorghie Siminiceanul fost vornic, o seliște anume... ³⁾ și pe Pârâul Larg, care este în ținutul Roman, din uricul de împărțeață, pe care l-au avut bunicii lui, Gavril și Sima, dela Ștefan voevod cel Bătrân și din ispisocul de întărire pe care l-a avut mama lui Odochia, dela Bogdan Alexandrovici voevod. Pentru aceasta să-i fie și dela noi cu tot venitul.

Iar hotarul acestor mai sus scrise sate și părți de ocini să fie din toate părțile, după vechile lor hotare, pe unde au folosit din veac.

Iar la aceasta este credința domniei noastre, a mai sus scrisului, noi Io Radul Mihnea voevod și credința boierilor noștri: credința panului Goia mare vornic

¹⁾ loc alb în orig.

²⁾ loc rupt în orig.

³⁾ numele e tăiat din document.

de țara de jos, credința panului Nicoară mare vornic de țara de sus, credința panului Iacomii și Ionașco pârcălabi de Hotin, credința panului Ghiorghie și a panului Ciolpan pârcălabi de Neamț, credința panului Manole și a panului Duca pârcălabi de Roman, credința panului Mihul hatman și portar de Suceava, credința panului Bernat postelnic, credința panului Vasilie mare spătar, credința panului Dumitru ceașnic, credința panului Ghiorghie stolnic, credința panului Roșca vistier, credința panului Mihail Furtună comis și credința tuturor boierilor noștri moldoveni, mari și mici.

Iar după viața și domnia noastră, cine va fi domn, dintre copiii noștri sau din neamul nostru sau iarăși pe ori cine îl va alege Dumnezeu să fie domn al țării noastre, Moldova, acela să nu clintească întărirea noastră, ci să le dea și să le întărească, fiindcă îi sunt lui drepte ocini și dedine.

Iar pentru mai mare putere și întărire a tuturor celor mai sus scrise, am poruncit credinciosului și cinstului nostru boier, pan Ghianghea mare logofăt, să scrie și să atârne pecetea noastră de această carte adevărată a noastră.

În anul 7125 <1617> luna Martie 12 zile.

Io Radul voevod <m.p.>

Eu Ghianghea logofăt am iscălit <m.p.>

A scris Nebojatco în Iași.

Acad. R.P.R., XXXVI/1 a—b.

Orig. slav, perg., pecete smulsă.

Cu o trad. rom. din 1813.

153

1617 (7125) Martie 12, Iași.

† Io Radul voevod, din mila lui Dumnezeu, domn al țării Moldovei. Iată au venit, înaintea noastră și înaintea boierilor noștri, boierul nostru cinstit și credincios, pan Gheanghea mare logofăt și ginerele său boierul nostru Costantin Roșca mare vistier și ni s'au jeluț, cu mare plângere, că atunci când a fost în zilele lui Eremia voevod, le-a luat Gheorghie pârcălab, socrul lui Eremia vodă ¹⁾ patru sate din dreptele lor ocine și dedine, anume: Coteleva și Sancăuții de Câmpie și Marșinții, care este la gura Răchitnei Mici și Șișcăuții pe Prut, care acum se numește Novoselița, care sunt la ținutul Hotinului.

Apoi, când a fost în zilele lui Costantin voevod, le-a întors din aceste patru sate, două sate, anume Marșinții și Novoselița, iar Coteleva și Isancăuții de Câmpie nu au voit să le întorcă, ci le-a stăpănit cu sila.

¹⁾ «vodă» așa în orig.

De aceea, domnia mea și cu sfatul nostru, văzând că au avut mare strămbătate pentru acele sate și au arătat înaintea noastră dreptele lor privilegii, pe care le-a avut străbunul lor, Ivanco Mihăilaș dela Alexandru voevod cel Bătrân și Bun și de întărire dela Petru voevod cel Bătrân, domnia mea m'am milostivit și le-am dat și le-am întors acele mai sus scrise sate, anume: Coteleva și Sancăuții de Câmpie și Marșinții, care este la gura Rachitnei Mici și Șișcăuții, care acum se numește Novoselița, întâi pentru că le sunt drept ocine și dedine, al doilea pentru că ei ne slujesc nouă și țării noastre drept și credincios.

Și au dat domniei mele și patru cai buni în ajutor și am dat acei cai în nevoia țării, când domnia mea am avut nevoie dela Turci, când a fost aici Schender pașa și Imbrian pașa și acel agă¹⁾ cu oști turcești și Tătari, în țara domniei mele.

De aceea, să le fie și dela domnia mea aceste mai sus scrise sate, uric și ocină și întărire cu tot venitul.

Și altul să nu se amestece.

Scris la Iași, în anul 7125 <1617> Martie 12.

Insuși domnul a spus.

Io Radul voevod <m.p.>

Nebojatco <a scris>.

Acad. R.P.R., CCXLVII/22.

Orig. slav, hârtie, pecete aplicată, căzută.

Cu o trad. rom. din 1782 Aprilie 28 ibid. CCVI/138.

154

1627 (7125) Martie 12.

Din mila lui Dumnezeu, noi Io Radul voevod Mihnea, domn al țării Moldovei. Facem cunoscut cu această carte a noastră tuturor celor ce o vor vedea sau o vor auzi citindu-se, că acest adevărat boier credincios al nostru, pan Costandin Roșca mare vistier ne slujește drept și credincios.

Deci noi, văzând slujba lui dreaptă și credincioasă, l-am miluit cu deosebita noastră milă și i-am dat și i-am întărit în țara noastră, Moldova, ocina lui dreaptă, a treia parte din satul Căndești, partea de jos, pe Siret și cu vad de moară la Siret, care este în ținutul Suceava. Care această a treia parte fi este schimb cu Ionașco, fiul lui Griga, nepotul Catrinei, pentru a patra parte din satul Țunești din ținutul Hotin, pe care a dat-o cu curți și cu pivniță și cu sladniță și cu parte de iaz și de moară și încă i-am mai dat o sută și treizeci

¹⁾ loc alb în orig.

de taleri, bani gata și doi boi și un tâmbar¹⁾ de postav turcesc. Care această parte din Țunești i-a fost cumpăratură dela Nastasia, fiica lui Mintea, nepoata lui Drăgășan. Și diresese de cumpăratură ce le-a avut dela Costandin voevod și de întărire dela Ștefan voevod Tomșa, încă i le-a dat în mână.

Pentru aceea, să-i fie lui și dela noi această a treia parte din Căndești, cu tot venitul.

Și întru aceea, dăm și întărim boierului nostru mai sus spus, Costandin Roșca mare vistier jumătate de sat din Oncani și jumătate din siliștea Turbureni, care este în ținutul Hârlău, jumătatea de sus, partea de cătră²⁾ Botoșani, cu curți și cu iazul de jos și cu moară și cu jumătate din alt iaz, care este la pârâul care vine dinspre Orășeni, din ispisocul de cumpăratură pe care l-a avut dela Ștefan voevod, care-i este lui cumpăratură dela Drăgan, fiul lui Dumitru uricar, nepotul lui popa Cozma, pentru patru sute de galbeni ungurești, din privilegiul de cumpărare pe care l-a avut bunicul lui, popa Cozma, dela Alexandru vodă, care-i fusese și lui cumpăratură dela Gavriil și fratele său Isac, fiul lui Maxin Udrea.

Și iarăși cealaltă jumătate din acel iaz care este dinspre Orășeni pe care l-a cumpărat dela Mărica femeia lui Lupul pah<ărnicele>, fiica popei Toma, nepoata popei Cozma, pentru patruzeci de taleri numărați. Pentru aceea, să-i fie lui și dela noi, cu tot venitul.

Și iarăși dăm și întărim lui Costandin Roșca vistier a treia parte din satul Băceni care este în ținutul Hârlău partea din mijloc și cu loc de iaz, din ispisocul de cumpăratură ce-l are dela domnia mea, care-i este cumpăratură dela sluga noastră Pătrașco Udrea, pentru trei sute de taleri, din ispisocul de cumpăratură ce l-a avut dela Costandin vodă, care i-a fost cumpăratură dela Crăciun și fratele lui Gavril, fiii lui Petrica. Pentru aceea să-i fie lui și dela noi cu tot venitul.

Și întru aceea iarăși dăm și întărim lui Costandin Roșca vistier un sat anume Chișinăul care este în ținutul Lăpușna pe Bâc și cu loc de iaz și de moară la Bâc, din ispisocul de cumpăratură ce l-a avut dela domnia mea, care-i este cumpăratură dela Salomia, cneaghina lui Drăguș fost vornic și dela fiii ei, Cristea și Vasilie și dela nepoții lor Nicolai și Ionașco și Anghelina, copiii lui Ștefan Drăguș pentru o sută și optzeci de galbeni ungurești, din ispisocul de cumpăratură, pe care l-a avut dela unchiul domniei mele, Petru voevod. Care acest sat îl cumpăraseră Drăguș vornic dela Vasutca, fiica Maricăi, nepoata lui Ieremia vistier, strănepoata lui Vlaicul, din uricul de întărire dela Ștefan voevod cel Bătrân.

Pentru aceasta toate aceste sate și părți de ocine mai sus scrise să-i fie dela noi boierului nostru credincios mai sus spus. pan Costandin Roșca vistier,

¹⁾ manta căptușită cu blauă.

²⁾ cătră, rom. în copie.

uric și ocină și întărire cu tot venitul, lui și copiilor lui și nepoților și strănepoților și răstrănepoților și întregului său neam, cine i se va alege cel mai de aproape neclintit niciodată în vecii vecilor.

Iar hotarul acestor ocine mai sus scrise să fie pe părți, cât se va alege din tot locul cât va fi de folosință, iar dinspre alte părți <să> fie din toate părțile după hotarele cele vechi, pe unde au folosit din veac.

Iar la aceasta este credința domniei noastre, a mai sus scrisului, noi Io Radul voevod Mihnea și credința preaiubitului fiu al domniei mele, Alixandru voevod și credința boierilor noștri, credința panului Goia mare vornic al țării de jos, credința panului Nicoară mare vornic al țării de sus, credința panilor Iacomie și Ionașco pârcălabi de Hotin, credința panilor Gheorghe și Ciolpan pârcălabi de Neamț și credința panilor Manole și Duca pârcălabi de Roman, credința panului Mihul hatman și pârcălab de Suceava, credința panului Bernat postelnic, credința panului Dumitrache ceașnic, credința panului Gheorghe stolnic, credința panului Mihail Furtună comis și credința tuturor boierilor noștri moldoveni mari și mici.

Iar după viața și domnia noastră cine va fi domn, din copiii noștri sau din neamul nostru sau iarăși pe oricine îl va alege dumnezeu să fie domn al țării noastre, Moldova, acela să nu-i clinească întărirea noastră ci să-i dea și să-i întărească, pentrucă-i sunt ocine și cumpărături drepte pentru banii săi proprii și drepti.

Iar spre mai mare putere și întărire a tuturor celor mai sus scrise, am poruncit credinciosului și cinstitului nostru pan Ionașco Ghianghea mare logofăt să scrie și să atârne pecetea noastră de această adevărată carte a noastră.

A scris Nebojatco, anul 7125 <1617> Martie 12.

Arh. St. Buc., Condica Asachi, ms. 629, f. 187—188 v.

Copie slavă.

Cu o trad. rom. în acelaș manuscris, f. 185—186 v.

155

<1617> Martie 13, Iași.

† Iată eu, Ghianghea mare logofăt, scriem și dăm știre cu această scri-soare a noastră, că au venit înaintea noastră cneaghina lui Dumitrașco fost pitar și cu ginerele ei, cu Iordachi diac, și s'au pârit de față înaintea noastră cu fiul nostru, cu Neniul diac din Toderești, pentru o prisacă care este în hotarul Oneștilor, pe care a cumpărat-o el dela Solonca, fiica lui Vlădica fost pitar, spunând cneaghina lui Dumitrașco fost pitar, cu ginerele ei

Iordachi, că Vlădica fost pitar a fost dator lui Dumitrașco cu treizeci de taleri.

Astfel i-am judecat noi și le-am găsit lege, ca să aibă Neniul a stăpâni prisaca și ocina pe care a cumpărat-o dela Vlădica fost pitar, iar cneaghina lui Dumitrașco, cu Iordachi, ginerele ei, ei au rămas de lege, căci trebuia să-și ceară banii dela Vlădica fost pitar, cât timp era în viață.

Aceasta scriem și dăm știre ca de acum înainte cneaghina cu Iordachi să nu mai aibă a-l părî pe Neniul pentru această pâră, niciodată în veci.

Iar pentru mai mare putere am pus pecetea mea pe această scrisoare a noastră, să se știe.

Scris în Iași Martie 13.

Eu Ghianghea logofăt am iscălit <m.p.>

Acad. R.P.R., CXXXVIII/244—244 a.

Orig. slav, hârtie, pecete aplicată.

Cu o trad. rom. din sec. XVIII.

Datat după Gheanghea logofăt și Neniul diac din Toderești și după documentul din 1616 Septembrie 20.

156

<Înainte de 1617> Martie 15.

Surētu di pi zapis vechiu pe sârbie în care zapis veliatu nu esti, ce numai luna lui Mart 15.

Acestu zapis ce l-au făcutu Iliana, sora Mănjii din Voinești, precum că di nimini sălită nici asuprită, ci cu voia fratilui ei, ș'au vândut parte sa de ocină din satul Voinești lui Tudoran din satul Motășanii drept 30 taleri, bani gata.

Și sculându-să Tudoran i-au dat pentru ace ocină arătații bani și au cumpăratu din al patrulea parti di sat o al șaptelea parti din satu și cu casă și cu totul.

Și au plătit deplin cu bani gata, precum mai sus scrie, dinainte Banului mare vâtav de țăn<u>t Cărligăturii și Pătrașco, feciorul Banului și Marco chihaiia de dărăbani și Ichim și Grigorie din Turbătești și alt Marco de acolo și Gavril de acolo și Cârstea croitorul de acolo și dinainte a multoru oameni buni și bătrâni ce s'au iscălit într'acestu zapis și s'au pus spre tărie și pecețile sali. Și s'au scris dinainte Banului mare vâtav.

Din limba sârbască pe limba moldovenească s'au tălmăcit de mini Ion Stamate *fost mare pit<a>r*, în Eși, la leat 1812 Oct<om>v<rie> 5.

Arh. St. Iași, CDIX/1.

Trad. rom.

Datat după Pătrașco Banul întâlnit în doc. din an'ul 1617 Ianuarie 13.

1617 (7125) Martie 15.

Io Radul voevod. Adică domnia mea am dat și am întărit boierului nostru cinstit și credincios dumisale Nicoară mare vornic pe a lui drepte ocini și cumpărături din ispisoc de cumpărătură ce-au avut dela Ștefan vodă Tomșa, o parte de ocină a patra parte din jumătate de satul Bicanii pe Simila și cu locuri de hăleșteu în Simila ce iaste în ținutul Tutovi ce-au cumpărat dela Ilie și Avram, drept 30 talere. Și altă parte ce-au cumpărat dela Tudora Dușca dintr'acela sat Bicanii, jumătate din partea tătăni său lui Drăghici, drept 50 talere.

Și altă parte ce-au cumpărat dela Udri și femeia sa Drăgălina dintr'acel sat Bicanii, drept 50 talere, ce i-au fost iar cumpărătură dela Ivașco Bica. Pentru aceia ca să-i fie cu tot venitul.

Și iar i-am dat și i-am întărit pe a patra parte din satul Balosineștii și cu loc de heleșteu în Simila ci-au cumpărat dela Dragotă, drept 30 talere și altă parte ci-au cumpărat iar de la Tudora jumătate, din partea tată-său lui Drăghici dintr'acelaș sat Balosineștii pe Simila, drept 30 talere.

Și iar i-am dat și i-am întărit pe satul, anume Șopărlenii la Tutova cu locuri de heleșteu și de mori la Tutova ci-au cumpărat două părți dintr'acel sat dila Simion și frate-său Cârste, feciorii lui Lazăr, drept 70 talere iar a treia parte dintr'acela sat [dintr'acel sat] iar l-au cumpărat dela Ștefan și frate său Mathei, feciori lui Pătrașco, nepoții lui Ion logofăt, drept 60 talere.

Și iar i-am dat și am întărit pe o parte de moșie din satul Rădăeștii și din satul Horjăștii pe Bogdana cu loc de hăleșteu ce-i în ținutul Tutovii, ci-au cumpărat dela Zloje, fecior lui Simion, drept 60 talere din direse ce-au avut dela... ¹⁾ vodă.

Și iar i-am dat și i-am întărit lui pe a patra parte din tot satul Putredenii pe Periscău cu loc de hăleșteu și de moară în Perescău și cu doao vii și cu pomet și cu locuri de prisacă ce iaste în ținutul Tutovii, ce au cumpărat dela Ion Ruse și dela sora sa Măria, feciorii Rusăi, nepoți lui Toader, drept 220 talere din diresele de întăritură ci-au avut dela... ¹⁾ vodă.

Și iar i-am dat și am întărit pe o parte de ocină, din jumătate de sat de Miriani a cince parte de către răsărit, iar la Perescău și cu loc de hăleșteu și de moară ce l-au cumpărat dela Parasca, fata Podeni, drept 50 taleri și iar a cincea parte dintr'acela jumătate de sat de Mireni de către răsărit, ci-au cumpărat-o dela Macovei și sora sa Magdalina și Odochia și Catrina, feciorii Dragolii, drept 50 talere.

¹⁾ loc alb în text.

Și iar au cumpărat dintr'a cincea parte, a patra parte dela Iliana, fată Neniului, drept 15 talere.

Și iar au cumpărat dintr'a cincea parte, a patra parte dela Procopie, fecior lui Drăghici, drept 15 talere.

Și iar au cumpărat din ceialaltă jumătate de sat de Mireni despre apus dela Drăghici, fecior popi Ursului, nepot lui Simion Făcău din a patra parte a treia parte, drept 20 talere.

Și iar au cumpărat dela fata Anii dintr'aceiaș jumătate sat dela Mireni de către apus dintr'a patra parte, a patra parte, drept 20 talere.

Și iar am dat și am întărit pe un sat, anume Vrăjitorii pe Berheci și cu loc de hăleșteu și de moară în Berheci ce iaste în ținutul Tecuciului din ispisoc de cumpărătură dela Ștefan vodă și dela domnia mea, ci-au cumpărat dela Pentelii și dela Tencioae toată partea Fătului, drept 50 talere și dela Pătru și dela feciori Pleșcăi, drept 30 talere și dela Dinca și feciorii ei Gavril, drept 40 talere și partea Marușcăi, fata Saftii, drept 40 talere și partea Mării, nepota Cornii, drept 30 talere și împreună și într'altă parte ce i-au fost cumpărătură dela Mălurianul și Condrea și Tencioai, drept 40 talere. Și iar dila Ploscuțeni, fecior Tomii, nepot Drăgulinii și popa Plăcintă și dela Toader Bălțatu, fecior Ursului, au cumpărat dintr'alte părți un loc ce să va alege, drept 50 talere.

Și iar am dat și am întărit pe o parte de sat din Șerbănești pe Berheci și cu loc de hăleșteu ce au cumpărat dela Strătulat și Anhilohie și sora lor Axiniia, fecior<i> lui Boica, nepoții lui Doboș, toată partea lor ce s'a alege, drept 30 talere.

Și iar i-am întărit pe o parte de ocină din sat din Rădăcinești pe Berheci și locu de hăleșteu și mori în Berheci, ci-au cumpărat dela Mica și Dragan și Gherasim și Gheorghii toți nepoții lui Luca partea lor ce s'a alege dintr'a patra parte, drept 25 talere. Și alta a patra parte ce-au cumpărat dela Mariia și Cârștina și Lazar, feciori lui Vasile și Varvara și Ion, fecior lui Toader, drept 40 talere. Și iar au cumpărat dela Chirila, fecior Anii, nepot Savii partea lui, drept 80 talere și dela Obreje și Ana, nepoții Mușescului partea lor, drept 40 talere și dela Ignat și frate său Cârste și sora sa Gaftona, feciorii Tudorii, nepoții lui Păcurar și dela Toma Vrabie, fecior lui Furdui și Cârștina, fata Drăguții partea lor, 80 talere și dela Obreje și Ana nepoții Mușescului. Și diresale ce-au avut dela alți domni Mereștii și Rădăcineștii și Șărbăneștii, așa au mărturisit, li-au perdut când oastea leșească în zilele lui Alexandru vodă.

Și iar am dat și am întărit din giământate din gios giământate de sat dila Porosecini ce să numește Huhurezii pe Suhovăț a șasa parte ce iaste în ținutul Iașilor, ci-au cumpărat dela Călina și Urâta, fetele Văstacăi, drept 40 talere din ispisoc de'ntăritură ci-au avut dela Ieremia vodă.

Drept aceia toate acestea de mai sus scrise sate și părți de ocină ca să fie boierului nostru Nicoară mare vornic uric de'ntăritură cu tot venitul, lui și

feciorilor și nepoților și strănepoților și-a tot neamul cât s'a alegi mai aproape nerușiit niciodată în veci.

Iar hotarul acestora ca să fie din toate pe hotarul vechi pe unde de veci au înblat.

Și spre aciasta, <credița> boiarilor domniei mele dumnealor Dumitru Goia mare vornic și Iacomî părcălab de Hotin și Gheorghe și Ciolpan părcălabi de Neamțu și Manoli și Duca părcălabi de Roman și Mihul hatman și Bărnat postelnic și Vasiliu spatar și Dumitrachi vistier și. . .¹⁾ păharnic și Gheorghe stolnic și Mihail Furtună comis și credița a toți boierii mari și mici.

Poruncit-am dumisale Ionașco Ghianghia mare logofăt ca să scrie și pecetea noastră să o legi la aceiastă încredițată carte a noastră. Leat 7125 <1617> Martie 15.

Arh. St. Buc., Condica Asachi, ms. 628, f. 396 v.—398.

Copie rom.; altă copie ms. nr. 629 f. 189—190.

158

1617 (7125) Martie 18.

† Uric dela Radul vod<ă> Mihni<i>, l<ea>t 7125 <1617> Mart<ie> 18. Semni facim cu această carte a noastră tuturor cini pi dânsă a căuta sau cini va audzi. Adec<ă> acisti adivărate slugi a noastre: Pătrașco Bașot<ă> căm<ă>-rașul și Sămion ficiorul Cărstăanii și Mărica, fata lui Anton și cu alte rude a lor, toți nipoții lui Crăciun aprodul și așijdirili sămințiile lor. . .¹⁾ și Tomșe și cu alte toate săminții a lor și așijdirili Șteful Șoldan iarăși săminție lor și așijdirili Alicsa și Trifan și Ion Beleiu și Neacșe iarăș<i> cu ruda lor, toți nipoții lui Crăciun aprodul și a Marinii și a Stăni, toți nipoții lui Vlad Șofrac ș'a Moldii, milostivitu-m'am, din osăbit<ă> milă a noastră, ș'am a dat și am întăriț lor dela noi, într'a noastră ț<a>ră a Moldovii, cu a lor driaptă ocin<ă> și moșie din dires ce-au avut dela moșul lor Vlad Șofrac și dela strămoșul lor Molda, dela bătrănul și bunul Alicsandru vod<ă>, un sat anum<e> Șofrăciștii și cu hălăștiu și cu moar<ă> in Vale<a> Niagră, ci iaste în ținutul Niamțului.

Pentru acéia, acesta ci mai sus să scrie, satul Ciofrăciștii și cu hălăștiu și cu moar<ă> în Vale Noagră²⁾, ca s<ă> le fie acestora ce mai sus să pome<ne>scu, nipoți și strenipoți lui Vlad Șofrac și Moldii și dela noi uric și moșie și întăritură,

¹⁾ loc alb în text.

²⁾ pentru: Niagră.

cu tot vinitul, și copiilor lor și nipoților lor și a sămințiilor lor ș'a a toat<ă> ruda lor cini s'ari alégi lor mai aproape, nirușit și nielătit în veci.

Iar hotarul ace[a]sta ce mai sus am scris satul Șofrăciștii și cu hăliștău și cu moar<ă> în Vali<a> Niagră, ca să l<e> fie cu toat<e> părțil<e> pe a lor bătrân<e> hotară, pe unde de veci au înblat.

Și cătră aceasta a noastră cu credinți domnie ci mai sus să scrie, Radu Mihri<i> vod<ă>.

Muzeul Lupta revoluționară a poporului, L/5.
Trad. rom. din ă doua jumătate a sec. XVIII.

159

1617 (7125) Martie 19.

Tălmăcire di pe ispisoc.

Cu mila lui dumnezeu, noi Radul v<oe>vod Mihne, domnu țării Moldavii. Inștiințare facem cu aciastă carte a noastră tuturor cine pe dănsa o vor vede, sau cetindu-să o vor auzi, precum am dat și am întărit slugii noastră Gheorghie Borșu comișel, pre a lui driaptă ocină, din ispisoc de cumpărătură ci-au avut dela Costandin v<oe>vod, din a patra parte de sat Socii, a triia parte, pe Moldova, în ținutul Sucevii, ce iaste lui cumpărătura dela Ionașco și dela frate-său Gavril și sora lor Tudora, fiii Stancăi, nepoț<ii> Socii, drept 30 taleri de argint, din uricul ci-au avut moșul lor Socea, dela Bogdan v<oe>vod.

Și iarăș dăm și întărim lui Gheorghie comișel, din a patra parte, a triia parte, dintru acelaș satu Soci, ce ș'au cumpărat dela Condre și Rusul și Ionașco și Mărica, fiii Petrii, nepoți Marthii, drept 30 taleri, dintru acelaș uric.

Și iarăș dăm și întărim lui, dintru acelaș sat Soci, din a patra parte, a noă parte, ce ș'au cumpărat dela Anghelina, fata Odochii, nepoata Frăsi<i>, strănepoata Marthii, drept 10 taleri.

Și iarăș dăm și întărim lui Gheorghie comișel, pe o parte de ocină din satul Dobruleștii, din giumătate de sat, din a patra parte, giumătate, *deasemeni* pe Moldova, ce el ș'au cumpărat dela Toader și Vasilie, fiii Anisii Crețoai, nepoț<ii> Măricăi, strănepoț<ii> lui Vlaico Căprioară, drept 12 taleri.

Și iarăș ș'au mai cumpărat o parte de ocină, dintr'acelaș sat Dobruleștii, dela Ionașco, fiul Elenii, nepot Mărcoai, strănepot Sofii, drept 6 taleri, toată partea ce să va alege.

Și după aciasta, *deasemeni* dăm și întărim mai sus scrisului Gheorghie comișal și fraților lui, Gligorie și Vasilie și surorii lor Magda, fii lui Ion Borș, pe o parte de ocină dintru acelaș sat Dobruleștii, din a patra parte, giumătate, ce iaste lor de cumpărătură dela Nastasiia și frate-său David, drept 130

taleri, pentru care parte s'au giudecat cu Vasilie și Simion, fii lui David Horgăei și strănepoț<i> lui Vlaico Căprioară, în zilele lui Ieremii v<oe>vod, au vrut să întoarcă, și li s'au dat să întoarcă, iar ei n'au avut la zi să întoarcă, fiindcă ace ocină s'au prețluit drept [drept]. . .¹⁾ taler<i> și au rămas, precum dovedește ispisocul ce s'au dat lui Gheorghie și fraților lui, dela Eremie v<oe>vod, pre ace pără și de ferie, precum li-au rămas.

Și iarăși dăm și întărim lui Gheorghie comișel și lui Pătrașco Brut diiac, pe o parte de ocină din satul Socii, din a patra parte, a triia parte, ce ei au întorsu pre ace parte lui Toader Calapod, *fost* hănsar, 50 taleri, ce el ș'au fost cumpărat ace parte dela Mărica, fimeia Budii, fata Buschii, nepoata Măricăi, strănepoata Socii.

Drept aceia, toate aceste mai sus scrisă părț<i> de ocină, ca să le fie lor și dela noi uric și ocină și întăritură, cu tot venitul, lor și fiilor lor și nepoților lor și străncpoților lor și prestrănepoților lor și a tot niamul lor ce să va alegei mai de aproape neclintit niciodinioară în veci.

Iar hotarul acestor mai sus scrisă părț<i> de ocină, să fie precum să va alege din tot locul, precum din vac s'au stăpănit. Iar dintr'alte părți să fie din toate părțile pre a lor veche hotară, pre unde din vac s'au stăpănit.

Și spre aciasta este credința a însuși domniei mele mai sus scris, noi Radul v<oe>vod Mihne și credința preiubit fiuu a domniei mele, Alecsandru v<oe>vod și credința tuturor boerilor noștri moldovinești, a mari și a mici.

Iar după a noastră viață și domnie, cine va fi domnu, din fii<i> noștri, sau din niamul nostru, sau pe oricare dumnez<e>u va alegei domnu ca să fie pământului nostru Moldavii, acela să nu strămute a noastre întăritură, ce să le întăriască, pentrucă săut a lor drepte ocini și cumpărături pre a lor drepti bani.

Iar pentru mai mare tărie și întărire acestor toate de mai sus scrisă, am poroncit a lui nostru credincios și cinstit boerinu Ghianghe²⁾ marelui log<o>f<ă>t să scrie și a noastre picete să o lege cătră aciasta adivărată carte noastră.

In anul 7125 <1617> Martie 19.

Io Radul voevod.

Gheianghea ²⁾ mare log<o>f<ă>t.

De mine s'au tălmăcit în Iaș<i> la <a>nii 1817 Iulie 12.

Theod<o>r Gașpar diiac.

Mare log<o>f<ă>t.

Arh. St. Iași, CCCXI, f. 430 v. — 431. doc. 8.

Trad. rom.

¹⁾ loc alb în text.

²⁾ În text: « Lianghe ».

1617 (7125) Martie 20, Iași.

† Io Radul voevod, din mila lui dumnezeu, domn al țării Moldovei. Am dat această carte a domniei mele slugii noastre, Lupul fost pârcălab, ca să fie tare și puternic cu această carte a noastră, a ține și a opri partea de ocină a lui Stoica din satul Măcicăuți a cincea parte din jumătatea din jos de sat, pe care a cumpărat-o socrul lui Ciucul, fiul lui Poroseci, dela Ana, femeia lui Răfei și deasemeni partea lui Andronic Roșca pe care a cumpărat-o iarăși Ciucul, a cincea parte din jumătatea de jos dela el, precum au și drese domnești de cumpăratură pentru acele părți de ocină mai sus scrise.

Iar cui i se va părea strâmbătate să aibă a sta de față, înaintea noastră. Și nimeni să nu îndrăznească a-l opri înaintea acestei cărți a noastre.

Scris la Iași, în anul 7125 <1617> Martie 20.

† Domnul a spus.

† Marele logofăt a învățat.

Ghianghea logofăt a iscălit.

† Nebojatco <a scris>.

Arh. St. Iași, CCXII/12.

Orig. slav, hârtie, pecete aplicată.

Cu o trad. rom.

1617 (7125) Martie 24, Iași.

† Io Radul voevod, din mila lui dumnezeu, domn al țării Moldovei. Iată au venit înaintea noastră și înaintea boierilor noștri slugile noastre Ghiorghie Borșea și Pătrașco Brut cu zăpis de mărturie și de cumpăratură dinaintea oamenilor buni anume dela slugile noastre: Marco comișel și dela Ghiorghie diac și dela alți mulți oameni buni, că a venit înaintea noastră Gligorie Manea fost pitar și sora lui Erina Maghița și nepoții lor Epifanie și fratele lui, Ștefan și sora lor Nastasia, de bună voia lor, de nimeni siliți, nici asupriți și au vândut dreapta lor ocină și dedină, ce se va alege partea lor din satul Buoreni, din vatra satului și din câmp și din apă și din tot venitul. Aceasta au vândut verilor lor mai sus scriși, Ghiorghie Borșea și Pătrașco Brut pentru douăzeci și cinci <galbeni> ungurești. Și le-au plătit lor deplin dinaintea noastră.

Pentru aceea, dacă am văzut acest zăpis de mărturie și de cumpăratură, am crezut.

De aceea am dat și am întărit slugilor noastre mai sus scrise, Borșea Gheorghie și Pătrașco Brut această parte de ocină mai sus scrisă din satul

Buoreni ca să le fie lor și dela noi ocină și cumpărătură dreaptă și cu tot venitul.
Și altul să nu se amestece înaintea acestei cărți a noastre.

Scris în Iași, în anul 7125 <1617> Martie 24.

† Domnul a poruncit.

Ghianghea mare logofăt a învățat.

Ghianghea logofăt a iscălit <m.p.>

† Vasilie Dinga <a scris>.

Arh. St. Buc., Achiziții Noi, MDCCCXCV/1.

Orig. slav, hârtie, pecete aplicată.

Cu o trad. rom. din sec. XVIII, ibid. LXXII/2,

162

1617 (7125) Martie 24.

7125 <1617> Mart<ie> 24. Ispisoc dela domn Radu v<oe>v<o>d, pentru stricarea schimbului pe părțile din Derțsa, ce au fost dat călugării de Homor, lui Stroici log<o>f<ăt> pe giumătate de sat de Băișăști, pe Moldova.

Arh. St. Iași, CCCI/146.

Rezumat rom. din sec. XX.

163

1617 (7125) Martie 26, Iași.

† Io Radul voevod, din mila lui dumnezeu, domn al țării Moldovei. Am dat și am întărit credinciosului nostru boier, pan Ianache postelnic, dreapta lui ocină și cumpărătură, satul anume Stolnicenii pe Cărlă și cu loc de iaz la Gârlă și cu cătunele sale: Stroiceni și Vlășineasa și alt cătun, care se cheamă Șcumpiia, care este în ținutul Iași. Care acel sat Stolnicenii și cu cătunele sale mai sus scrise, i-a fost cumpărătură dela Păscălina, cneaghina lui Stroici logofăt și dela fiul ei, Ionașco, pentru patru sute și cincizeci ughi galbeni, din privilegiul de cumpărătură pe care l-a avut Stroici logofăt dela...¹⁾ voevod.

Dar întru aceea s'au sculat Avram și sora lui, Dumitra, fiii Maricăi, nepoții lui Isac și Toader Grebencea, fiul lui Vlad și Gavril Hanul, fiul Dolcăi, nepotul lui Văsiu și au pârât pe cneaghina lui Stroici și pe fiul ei, Ionașco, cu un uric dela Ștefan voevod cel Bătrân, pentru satul Scumpia și au spus că Stroici logofăt a cumpărat numai a treia parte din jumătatea satului Scumpia, iar alte părți au fost nevândute.

Iar apoi s'a sculat credinciosul nostru boier, pan Ianachie postelnic și a plătit din nou acel sat Scumpia, ca să nu se facă mai multă pără și vorbe. Și a

¹⁾ loc alb în orig.

dat două sute și cizeci taleri în mâinile lui Avram și Dumitru, fiii Maricăi, nepoții lui Isac, pentru jumătate din satul Scumpia. Și iarăși a dat optzeci și cinci taleri lui Toader Grebencea, fiul lui Vlad, pentru a treia parte din jumătatea satului. Și iarăși a dat optzeci și cinci taleri lui Gavril, fiul Dolcăi, nepotul lui Văsiu, pentru a treia parte din jumătatea satului.

Și încă au mărturisit că au mai avut încă un dires pe acel sat Scumpia, dar s'a pierdut din cauza Tătarilor, încă din zilele lui Ioan voevod.

Pentru aceea, să-i fie și dela noi boierului nostru mai sus numit, pan Enachie postelnic, acest sat mai sus scris Stolniceni și cu cătunele sale: Stroi-cenii și Vlășineasa și Scumpia și cu locuri de iazuri pe pârâul Gârlei, uric și ocină și întărire, cu tot venitul. Și altul să nu se amestece.

Scris la Iași, în anul 7125 <1617> Martie 26.

† Marele logofăt a învățat.

Eu Ghianghea logofăt am iscălit <m.p.>

† Nebojatco a scris.

<Pe verso rom.:>. S'au tălmăcit de Evloghie dascal leat 7296 <1788> Martie> 25.

Acad. R.P.R., DLXXXIX/38.

Orig. slav, hârtie, pecete aplicată, căzută.

O fotocopie ibid. Fotografii, XXXII/20.

164

1617 (7125) Martie 30, Iași

† Io Radul voevod, din mila lui dumnezeu, domn al țării Moldovei. Am dat și am întărit slugii noastre, Onofrei Vrânceanul fost postelnic, dreapta lui ocină și dedină și danie, din ispisocul de danie pe care l-a avut dela Eremia voevod, a treia parte din satul Hărțea și cu loc de iaz și de meară și cu fânețele, partea de jos, care este în ținutul Cernăuți și jumătate din satul Lehăceni, partea de jos, pe Prut, în acelaș ținut, și cu loc de meară pe pârâul Răchitnei.

Care această a treia parte din Hărțea este danie mai sus scrisului Onofrei Vrânceanul dela mătușa lui, Todosia, fiica lui Onciul cel bătrân, nepotul lui Arbure; iar această jumătate de sat din Lehăceni o dăduse tot nepotului său de soră, Gligorie Vrânceanul cămăraș, din diresul de împărțeală, pe care ea l-a avut dela Eremia voevod, iar apoi, după moartea lui Gligorie Vrânceanul, Todosia luase acea jumătate de sat Lehăceni, pentru că toți fiii lui Onciul căzuseră într'o asupreală¹⁾, căci i-a pârît Iabstrețkii Leahul din Țara Leșească,

¹⁾ « asuprealu », în orig.

că i-a fost dator Onciul cel bătrân cu 600 de taleri și a venit acea plată asupra fiilor lui.

Și Todosia, fiica lui Onciul, n'a avut cu ce să plătească partea sa, ci a plătit pentru ea fratele ei, Miron aprod din Sinehău, apoi a vrut s'o prade pentru acei bani; iar nepotul ei de soră mai sus scris, Onofrei Vrâncean, s'a sculat și a dat unchiului său, Miron, șaptezeci taleri de argint, pentru mătușa lui, Todosia, cum are și zapis dela oameni buni din ținutul Cernăuți. Și ea a dat această jumătate de sat, Lehăceni, tot nepotului său de soră Onofrei, cum îi dăduse și fratelui lui, Gligorie Vrâncean.

Pentru aceea, să-i fie lui și dela noi această a treia parte cea de jos din satul Hărțea, cu moară și cu fânețe și această jumătate de jos din satul Lehăceni și cu mori, mai sus zisului Onofrei Vrânceanul, uric și ocină și întărire cu tot venitul. Și altul să nu se amestece.

Scris la Iași, în anul 7125 <1617> Martie 30.

Domnul a spus.

Marele logofăt a învățat.

Eu Ghianghea logofăt am iscălit <m.p.>

Nebojatco <a scris>.

<Pe verso în polonă:> Document în chestiunea moștenirii Murguleților, în Basarabia, încredințat domnului Tadeu Hîjdeu; Ion Murguleț <m.p.>.

Acad. R.P.R., XLI/59.

Orig. slav, hârtie, pecete aplicată, căzută.

165

1617 (7125) Martie 30, Iași.

Din mila lui Dumnezeu, noi Io Radul Mihnea voevod, domn al țării Moldovei. Facem cunoscut, cu această carte a noastră, tuturor celor ce o vor vedea sau o vor auzi citindu-se, că am dat și am întărit slugii noastre Stoica fost armaș și cneghinei lui, Ivana, dreapta lor ocină din ispisoc de cumpărătură ce au avut dela Eremia voevod, a patra parte din jumătatea din sus a satului Brădicești și cu loc de iaz și de moară pe pârâul Crasna, ce le este cumpărătură dela Ionașco și Chirilă și dela sora lor Marica, copiii lui Toma, nepoții lui Țigan, pentru treizeci și cinci taleri de argint, din uric de întărire ce a avut bunicul lor Țigan, dela Petru voevod cel Bătrân.

Și la aceasta, deasemeni, dăm și întărim mai sus scrișilor, Stoica fost armaș și cneghinei lui, Ivana, o altă parte de ocină, a patra parte din acea jumătate de sus a satului Brădicești, din ispisoc de cumpărătură ce au avut dela Constantin voevod, ce și-au cumpărat dela Pobihăna fost armaș, pentru treizeci și cinci taleri numărați, iar Pobihăna armaș luase acea ocină dela Bălaci și dela

fratele lui, Nechita, fiii Drăgănesei, pentru că i-a plătit de dabile în zilele lui Aron voevod și nu și-au răscumpărat ocina dela Pobihna, ci au lăsat-o în pierdere.

Și deasemeni dăm și întărim lui Stoica fost armaș și cneghinei lui, Ivana din acea jumătate de sus a satului Brădicești, a șaptea parte din jumătate de jumătate, din ispisoc de cumpărătură ce au avut dela Costantin voevod, ce le este cumpărătură dela Mărica și Tăbălai și Vărvara și Petre, copiii Maicăi, nepoții lui Petre, strănepoții lui Negrilă pârcălab, pentru douăzeci și trei taleri de argint.

Și deasemeni dăm și întărim lui Stoica fost armaș niște părți de ocină din aceeași jumătate de sus a satului Brădicești, din ispisoc de cumpărătură ce au avut iarăși dela Costantin voevod, ce le-a fost cumpărătură dela Mihail Crasnăș, nepotul lui Bunescul, strănepotul lui Petre și dela Pancea Ștefoae, strănepoții deasemeni ai lui Negrilă, toată partea lor, ce se va alege, pentru opt taleri numărați.

Pentru aceea, toate acele mai sus scrise părți de ocină, din acel sat Brădicești, să fie și dela noi mai sus zișilor noștri Stoica fost armaș și cneghinei lui, Ivana, uric și ocină și întărire, cu tot venitul, lor și copiilor lor și nepoților și strănepoților și răstrănepoților și la tot neamul lor, cine li se va alege cel mai de aproape, neclintit lor niciodată în veci.

Iar hotarul acelor mai sus scrise părți de ocină din acea jumătate de sus a satului Brădicești, să fie pe părți, cum se va alege și cum li se cuvine, cu dreptate, din tot locul ce este de folosință, iar dinspre alte părți să fie din toate părțile, după hotarele lor vechi, pe unde au folosit din veac.

Iar la aceasta este credința domniei noastre, a mai sus scrisului noi Io Radul Mihnea voevod și credința boierilor noștri: credința panului Goia mare vornic de țara de jos, credința panului Nicoară mare vornic de țara de sus, credința panului Iacomî și a panului Ionașco pârcălabi de Hotin, credința panului Ghiorghie și a lui Ciolpan, pârcălabi de Neamț, credința panului Manole și a panului Duca pârcălabi de Roman, credința panului Mihul hatman și pârcălab de Suceava, credința panului Bernat mare postelnic, credința panului Vasile mare spătar, credința panului Dumitru mare ceașnic, credința panului Ghiorghie mare stolnic, credința panului Roșca mare vistier, credința panului Mihail Furtună mare comis și credința tuturor boierilor noștri moldoveni, mari și mici.

Iar după viața și domnia noastră, cine va fi domn, dintre copiii noștri, sau din neamul nostru, sau iarăși pe oricine îl va alege Dumnezeu să fie domn al țării noastre Moldova, acela să nu clinească întărirea noastră, ci să le dea și să le întărească, pentru că le sunt drepte ocini și cumpărături pe dreptii și proprii lor bani și bucate.

Iar pentru mai mare putere și întărire a tuturor celor mai sus scrise, am poruncit credinciosului și cinstitului nostru boier, pan Ghianghea mare

logofăt, să scrie și pecetea noastră să atârne la această adevărată carte a noastră.

A scris Arsenie Nebojatco, la Iași, în anul 7125 <1617> luna Martie 30 zile.

Io Radul voevod <m.p.>

Eu Ghianghea logofăt am iscălit <m.p.>

<Pe verso contemporan:> Acest uric este al lui Stoica¹⁾ fost armaș pe niște părți de ocină din satul Brădicești, pe Crasna, din ținutul Fălciu.

Arh. St. Buc., Ep. Iluși, XXV/2.

Orig. slav, perg., pecete atârnată, pierdută.

166

1617 (7125) Aprilie 1, Stolniceni.

† Adecă eu Ștefan, feciorul Cârstei, nepotul lui Tăleşman și Andronic, feciorul Onciului, nepot lui Tăleşman, den sat den Craești, de ținutul Vasluiului, înșăne mărturisim cum am vândut de bună voia noastră în satu în Hăsnășeni, dentr'a patra parte de sat doo părți, parte noastră ce să cheame parte Vasluianilor, giupănului Necoar<ă> Prejescul vistiarnic și cu vad de mora și cu lăvedzi și cu fânațe și cu tot venitul ce iaste den parte noastră și într'apă și în țarină, am vândutu și am luat deladumnelui atâtă samă de bani, o sut<ă> și doodzeci de ughi.

Și au fost în tocmală noastră Ghiorghie vornicul de Siminiceni și Toader Calapod den Boldești și Grigorie Șcheanul de Oboroceani și Iacob Moțoc den Văscani și Ghiorghie Calapod și Baico fost sătrar și Ștefan Calapod și Efrim fratele lui și Petrașco Brut, Costantin Adam și Iurașco Adam și Petrașco Ciogolea și Vasilie Tomșa și Gavril Hirescul din Hăsnășeni și Ionașco de acolo și Toader Buoreanul de acolo și Căsiian de acolo și Mihăilă de acolo și Toma de acolo, alt Toma de acolo și Dumitru de acolo și Grigorcea Țințar. De iaste mărturisim și drept mai mar<e> credință căți am fost între acia tocmală, ne-am pus și peceteile noastre, să se știe.

Scris în Stolniceni, în anul 7125 <1617> Ap<rilie> 1 zi.

Și eu Vas<i>lie Plop încă am fost într'această tocmală, cându s'au dat banii.

Ștefan Calapod a iscălit <m.p.>

Gligorie Șcheian <m.p.>

¹⁾ în orig. « Stoicăei » formă veche rom. de genitiv-dativ.

Și cându au loat Andronic bani au fost și Mihalcea ce au fost ușear și Stratul păharnicul și Nebojatco uricarul.

† Iacob Moțoc <m.p.>

<Pe verso foii a doua:> † Eu Andronic, fecior Onciului den Crăeșt<i> den <ți>nutul Vasluiului, am luat dooadzeci și patru de taler<i> dela Nicoar<ă> vistiarnicul, în luna lui Mai 25 zile.

Arh. St. Buc., Achiziții Noi, CCVII/1.

Orig. rom., hârtie, 13 peceti aplicate.

167

1617 (7125) Aprilie 1.

Suret de pi ispisocul domnului Radul v<oe>v<o>d din 7125 <1617> Apr<ilie> 1, cuprinzători de giudecata ci au urmat între Patrașcu și o fimei, nepoată Neghii și a Teclii, și între vister<ni>cel Mătieș Cărlig, ficiorul lui Toader Cărlig, pentru o parte din Bălogești, parte Neghii și a Teclii, pentru care să dă rămas pe Pătrașcu și să întărești lui Mătieș, ca să ție ace parte din Bălogești.

Arh. St. Iași, Anaforale nr. 8, f. 112 v.

Rezumat rom. din 1837.

168

1617 (7125) Aprilie 2.

Copiia tălmăcită de pe cart<ea> domniască sârbască, dup<ă> cum arat<ă> mai gios, leat 7125 <1617> Apr<ilie> 2.

Noi Radul v<oe>vod, din mila lui dumnezeu, domn al țării Moldovei. Am datu și am întărit slugii noastre Lupul aprod și frățâni-său Ursului și surori<i> lor Draga, fiilor lui Sămion Rusănovschii, a lor driapt<ă> moșia și cumpărătură a părintelui lor, după ispisoc de îndreptare ce au avut dela Irimie v<oe>vod¹⁾ și dup<ă> ispisoc de popriri ce au avutū ei din pără dela Costandin v<oe>vod, a patra parti dela Vasăli din satul Rusenii pe Ciuhur, cu giumătati de heleștiu din sus și cu moară de la Ciuhurū, caré moșie est<e> în țănutul Hotinului, și ace moșie ficior<i> lui Ignat în zălile lui Costantin v<oe>vod, o popris<e> dintr'o pricin<ă>.

Și în zălile lui Ion vod<ă> era luat<ă> ace moșie pre sama domniască și au dat tatu lui Sămion Rusănovschii, sângur, opt cai lui Ion v<oe>vod și au dat înapoi moșie și au făcutū și dres<e> numai au prăpădit aceli dres<e>.

¹⁾ pasajul «după ispisoc... v<oe>vod» adaus marginal cu altă cernelă.

Drept aceia să le fie lor ace mai sus scris<ă> ace a patra parti din satu Rusenii și cu giuământati de heleștiu și cu moară, ficiorilor lui Sămion Rusănovschii, cu tot venitul lor și ficioilor, din niam în niam, dup<ă> întăritură ce li s'au dat dela domnie me. Și altu să nu s<ă> amesticii.

Let 1733 Mai 22.

S'au tălmăcit din cuvântu în cuvânt și am iscălit.

Ion Milcul<?> căp<i>t<an> <m.p.>

Ioan Scurtu log<o>f<ă>t <m.p.>

...¹⁾ ban <m.p.>

Theodor Murgu <m.p.>.

Acad. R.P.R., II/196.

Trad. rom.

169

1617 (7125) Aprilie 3, Iași.

† *Io Radul voevod, din mila lui dumnezeu, domn al țării Moldovei. Scriem domnia mea slugilor noastre, ureadnicului din târgul Pietrei.* Dămu-vă a ști că au venit înaintea d<o>mnii mele sluga noastră Ionașco Jora, ginerele Alexii ce-au fostu postclnic și se-au jeluît d<o>mnii mele dzicându că are un satula ținutul Neamțului anume Verceștii, care satu iaste dreptu de cumpărătură socru-siu Alexii postelnicul dela feciorii lui Golăi logoifetul, și are urice bătrâne mai dennainte, dela cii d<o>mnii bătrăn<i> iar cându-i acmu voi-l trageț<i> cu ocolul Pietrii, căci că au fostu eșit dela dinșii în dzilele lui Ștefan voevodă Tomșevici, drept ce au fostu ei în urgie de cătră d<o>mnii sa.

Printr'a acéia, daca veț<i> vedea această carte a d<o>mnii mele, iar voi ca să aveț<i> a-i lăsa satul în pace, întru nemică ca să nu-l <î>nvăluîț<i> cu ocolul, căci că se află în uriceli ceale bătrâne, că n'au fostu de ocol.

Deci d<o>mnii mea încă am lăsat să fie cu ținutul, cumu-i scriu uricele.

Drept acéia, daca veț<i> vedea această carte a noastră, mai multu să nu învăluîț<i> cu ocolul acel sat. *Altfel să nu faceți.*

Scris în Iași, în anul 7125 <1617> luna Ap<r<ilie> 3.

† *Domnul a poruncit.*

† *Ghianghea mare log<o>f<ă>t a învățat.*

Eu Ghianghea log<o>fet am iscălit <m.p.>

† *Toader <a scris>.*

Acad. R.P.R., XLI/60.

Orig. rom., hârtie, pecete aplicată.

¹⁾ ilizibil.

1617 (7125) Aprilie 4, Iași.

† Io Radul voevod, din mila lui dumnezeu, domn al țării Moldovei. Iată acest adevărat credincios boier al nostru, Pârvan mare armaș, a slujit drept și credincios, mai înainte, sfântrăposaiilor domni dinainte, iar azi slujește nouă și țării noastre, drept și credincios.

Pentru aceea, noi văzând credincioasa lui slujbă, l-am miluit, cu deosebita noastră milă și i-am dat și l-am miluit, dela noi, în țara noastră, în Moldova, cu o seliște anume Mărișeanii, pe Bârlad, care acea seliște a fost a noastră dreaptă domnească, ascultătoare de ocolul târgului Vaslui și nu ne-a fost de nicio trebuință, pentru că este pustie, fără oameni, încă din zilele lui Petru voevod. Și i-am dat și l-am miluit pentru dreptcredincioasa lui slujbă; al doilea, <pentru că> a dat domniei mele și 6¹) cai buni, pe care cai i-am dat în trebuința țării.

Pentru aceea, să-i fie și dela domnia mea acea mai sus scrisă seliște, anume Mărișenii, danie și miluire și întărire și ocină, cu tot venitul, neclintit lui, niciodată în veci și altul să nu se amestece.

Scris la Iași, în anul 7125 <1617> Aprilie 4.

† Insuși domnul a poruncit.

Io Radul voevod <m.p.>

† Drăgușan <a scris>.

Arh. St. Buc., M-rea Sf. Sava-Iași, XXXIX/2.

Orig. slav, hârtie, perete aplicată.

Cu două trad. rom., din 1794 și 1805.

1617 (7125) Aprilie 4, Iași.

Din mila lui dumnezeu, noi Io Radul voevod Mihnea, domn al țării Moldovei. Facem cunoscut cu această carte a noastră tuturor celor ce o vor vedea sau o vor auzi citindu-se că a venit înaintea noastră și înaintea tuturor boierilor noștri moldoveni mari și mici Senclitichia, cneaghina lui Bilăi fost mare vornic și fiul ei, Ionașco și ni s'au jeluït cu mare plângere și au spus că privilegiul de cumpărătură, pe care l-au avut dela însuși sfântrăposatul bunic al domniei mele, Petru voevod, pentru un sat, anume Roznovul, pe râul Bistriței și cu vad de moară pe Bistrița, care este în ținutul Neamț, pe care l-au cumpărat pentru cinci sute zloși tătarești și pentru opt cai, care sat a fost drept domnesc.

¹) cifra e scrisă posterior peste un text ras; în documentul din 8 Aprilie 1617 nr. 177 se menționează «doi cai».

ascultător de ocolul târgului Piatra, iar acest uric l-a luat dela mâna călugărilor dela Bisericiani un aprod anume Petrea, care a fost și urednic în târgul Piatra, trimis de Ștefan voevod Tomșevici să ia averea boierilor pribegi de pe la mănăstiri și de pretutindeni, pe unde aveau în țară.

Iar dela mâna aceluia aprod, a luat acest uric Atanasie episcop și i-a dat aceluia aprod un cal, cum a mărturisit și înaintea noastră.

Deci, domnia mea am întrebat pe Atanasie episcop, ce-a făcut cu acel uric, iar el a tăinuit și a spus că nu știe nimic despre el, iar acel aprod i-a spus în față, iar el tot a tăinuit.

Intru aceia, s'au ridicat boierii noștri, Ureche fost vornic și Gheanghea fost logofăt și Coste Băcioc ceașnic și Vasilie Buciulescul spătar și alți mulți boieri și au mărturisit toți înaintea noastră că știu cu adevărat că acest sat, Roznovul, a fost dreaptă cumpărătură dela Petru voevod și a avut și privilegiu.

Intru aceia, domnia mea m'am milostivit și am dat și am întors acest sat mai sus scris, Roznovul și cu vad de moară pe Bistrița, mai sus zisei cneaghine Bilăiasa și fiului ei, Ionașco, ca să le fie dela noi danie și miluire și întărire și uric și ocină, cu tot venitul, lor și copiilor lor și nepoților și strănepoților și răstrănepoților și întregului lor neam, care li se va alege cel mai de aproape, neclintit lor, niciodată în veci.

Dacă în vreo vreme sau în niște zile, acel uric, pe care l-a luat Atanasie episcop, sau alte direse se vor ivi la alți oameni, să nu se creadă, nici să le dobândească cu ele, ci să se dea în mâna fiilor lui Bilăi vornic.

Iar hotarul acestui sat mai sus scris, Roznovul, și cu vad de moară pe Bistrița, să fie din toate părțile, pe hotarele lor vechi, pe unde din veac au folosit.

Iar la aceasta este credința domniei noastre a mai sus scrisului, Io Rădul voevod Mihnea și credința preaiubitului fiu al domniei mele, Alexandru voevod și credința boierilor noștri: credința panului Dumitru Goia mare vornic de țara de jos, credința panului Nicoară vornic de țara de sus, credința panului Iacomie și Ionașco pârcălabi de Hotin, credința panului Gheorghie și Ciolpan pârcălabi de Neamț, credința panului Lupul Dragotă și Duca pârcălabi de Roman, credința panului Mihul hatman și pârcălab de Suceava, credința panului Bernat postelnic, credința panului Vasilie spătar, credința panului... ¹⁾ ceașnic, credința panului Gheorghie stolnic, credința panului Dumitrachi vistiier, credința panului Mihail Furtuna conis și credința tuturor boierilor noștri mari și mici.

Iar după viața și domnia noastră, cine va fi domn, dintre copiii noștri sau din neamul nostru sau iarăși pe ori cine îl va alege dumnezeu să fie domn al țării noastre, Moldova, acela să nu le clinească întărirea noastră, ci să le dea și să

¹⁾ loc alb în orig.

le întărească, pentru că le este dreaptă ocină și cumpărătură, pe banii lor drepti și proprii.

Iar pentru mai mare putere și întărire a tuturor acestora mai sus scrise, am poruncit cinstului și credinciosului nostru boier, pan Ionașco Ghenghea mare logofăt, să scrie și să atârne pecetea noastră de această adevărată carte a noastră.

A scris Nebojatco la Iași, în anul 7125 <1617> luna Aprilie 4 zile.

Io Radul voevod <m.p.>

Cu dumnezeu.

Eu Ghiangbea logofăt am iscălit <m.p.>

<Pe verso, în rom., sec. XVII:> † Uric *dela* Cașin scris de episcopul Teodosie de Roman cum s'au dat la Tăzlăoan să întrebe la divan și iar să-l dea la Cașin.

Muz. de Arh. și Ist. Buc., Nr. 886.

Orig. slav, perg., pecete atârnată.

172

1617 (7125) Aprilie 6, Iași.

† Io Radul voevod, din mila lui dumnezeu, domn al țării Moldovei. <Am dat >¹⁾ această carte a domniei mele slugii noastre, Deleul aprod din Spătărești spre aceea ca să fie tare și puternic, cu această carte a domniei mele să stăpânească și să oprească partea sa dreaptă... ¹⁾ din satul Spătărești, în vatra satului și o casă ce este pe locul vetrei lui, ce i-a hotărnicit sluga noastră Dubău fost pârcaľab, dinspre alți răzeși ai săi și pe unde le-a pus stâlpi. Iar cui i se va părea vreo strâmbătate, el să stea de față înaintea porții domniei mele.

Pentru aceea, nimeni să nu îndrăznească de să le oprească sau să turbure înaintea acestei cărți a domniei mele.

Scris la Iași, în anul 7125 <1617> Aprilie 6.

† Domnul a spus.

Ghianghea mare logofăt <a învățat >¹⁾.

† Băiseanul <a scris>.

Muzeul Raional Fălticeni.

Orig. slav, hârtie, pecete aplicată.

Fotocopie la Acad. R.P.R., Filiala Iași, III/5.

¹⁾ loc rupt în orig.

1617 (7125) Aprilie 6.

Uric dela Radul Mihne voevod pe toate cărțile de sus arătate și pe o livadă ce să numește Gotftan și toate părțile ce să vor alege dintr-acela satu ce li-au cumpăratu Toader Dubău hotnog dela Grigori Hulubei și dela unchiu lui, Lupu și Cazacu, nepot lui și dela toți frații lui, ficiorii Haruțului.

Arh. St. Buc., Achiziții Noi, MMCDXXXIV/50 (n. 5).
Rezumat rom. Data pe verso.

1617 (7125) Aprilie 6.

Văleato 7125 <1617> Aprilie 6. — Un uric dela Radul vodă Mihnea precum au miluit ș'au dat ș'au întărit Erimii vornecul de poartă pe satul Călimanii în ținutul Niamțului, ci-au fostu drept domnescu ascultător cătră ocolul târgului Pêtrii, cu hăleștei și cu mori, din ispișoace de danie și de miluire ci-au avut dela Erimie Movila vodă și dela Simeon vodă și dela Costantin vodă, ca să-i fie și dela domniia sa driaptă ocină și moșiia.

Și spre aciasta iaste credința domnului de mai sus scris, Radul vodă și a fiiului său Alexandru vodă și credința boiarilor săi Dumitru Goe *mare* vornic de țara de gios și Necoară vornicul de țara de sus și Iacomî și Ionașco pâr-călabii de Hotin și Gheorghie și Ciolpan pâr-călabii de Niamț și Lupul Dragotă și Duca pâr-călabii de Roman și Mihul hatman și Bernat postelnecul și Vasile spătariul și ... ¹⁾ păharnecul și Gheorghie stolnecul și Dumitrachi vistiar și Mihai Furtună comisul. Ș'au poruncit a lui său boiar cinstit și credincios Ghianghii *mare* logofăt de au scris s'au legat pecete cūtră acestu adevărat uric al domni sale.

Arh. St. Buc., Condica Asachi, ms. 628, f. 84 v.
Rezumat rom.

1617 (712<5>) Aprilie 8, Iași.

† Din mila lui dumnezeu, noi, Io Radul Mihnea voevod, domnul țării Moldovei. Facem cunoscut cu această carte a noastră tuturor celor ce o vor vedea sau o vor auzi citindu-se, că acest adevărat credincios boier al nostru,

¹⁾ loc alb în text.

Nicoară Prăjescul fost vistier, a slujit drept și credincios, mai înainte sfânt-răposaților domni de mai înainte, iar astăzi ne slujește nouă, drept și credincios.

Deci noi, văzând dreptcredincioasa lui slujbă, l-am miluit, cu deosebita noastră milă a domniei mele, m'am milostivit și i-am dat și i-am întors lui și i-am întărit dreptele lui ocine și dedipe și cumpăratură, toate satele, câte are, în țara domniei mele, din dreptele și propriile lui privilegii, pe care le are dela sfântrăposații domni de mai înainte.

Satul anume Hălăștiianii, cu iazurile și satul Tețcanii cu moară la pârâu, și jumătate din satul Oboroceanii cu iaz, și jumătate din satul Oniceniei și partea lui din satul Buțcăteni și cu iazuri și Scliștea Șopârlenilor, care este într'un hotar cu Buțcătenii, în ținutul Roman și satul Mircești și Cozmești și mori, la Siret, și jumătate din satul Purcelești și cu mori la Siret și pe pârâul satului, care se numește la Piscu ¹⁾, care îi este schimb pentru satul Cârliși, și jumătate din satul Stolniceni pe Siret, partea de sus, care îi este schimb pentru satul Boldești, cu Calapod hănsar, și jumătate de sat din Brătiești, care este în ținutul Suceava, și satul Dubovățul pe Prut, în ținutul Cernăuți și satul Băimăcenii pe Jejia și cu mori la Jejia, și jumătate din satul Prisăcanii pe Mileatin și cu mori, care este în ținutul Hârlău, și jumătate din satul Tăpălișeni pe Jejia, în ținutul Dorohoi, și satul Rânghileștii sub Cernohal, și satul Bontestii pe Ciulucul Mare și cu iaz și jumătate din satul Blândești, partea de jos pe Jejia, care este în ținutul Iași, și satul Cotova pe Căinari, cu iazuri și cu mori, și satul Visoca, deasemenea la obârșia Căinarului, și satul Crivcenii, care este în ținutul Soroca, și jumătate din satul Cozeștii în ținutul Orhei și satul Văsiianii pe Botna cu iazuri și cu moara, și satul Prăjeștii în ținutul Lăpușna și satul Războianii, pe Pârâul Alb, și a șasea parte din satul Românești, care este în ținutul Neamț.

De aceia, toate aceste mai sus scrise sate și ocine să fie și dela domnia mea credinciosului nostru boier mai sus zis, Nicoară Prăjescul fost vistier, danie și întoarcere și uric și ocină, cu tot venitul, lui și copiilor lui și nepoților și strănepoților și răstrănepoților și întregului lui neam, care i se va alege cel mai apropiat, neclintit lui niciodată, în veci.

Iar hotarul acestor sate mai sus scrise să fie toate părțile, după vechile lor hotare, pe unde au folosit din veac.

Iar la aceasta este credința domniei noastre, a mai sus scrisului noi, Io Radul Mihnea voevod, și credința preaiubitului și din inimă fiu al domniei mele, Alexandru voevod, și credința boierilor noștri: credința panului Dumitru Goia mare vornic de țara de jos, credința panului Nicoară mare vornic de țara de sus, credința panului Iacomii și Ionașco pârcălabi de Hotin, credința panului Gheorghie și Cioplan pârcălabi de Neamț, credința panului Lupul

1) «Piscu» așa în orig.

Dragotă și Duca pârcălabi de Roman, credința panului Mihul hatman și pârcălab de Suceava, credința panului Bernat postelnic, credința panului Vasilie spătar, credința ... ¹⁾ ceașnic, credința panului Gheorghie stolnic, credința panului Dumitrachi vistier, credința panului Mihail Furtună comis și credința tuturor boierilor noștri moldoveni, mari și mici.

Iar după viața și domnia noastră, cine va fi domn dintre copiii noștri sau din neamul nostru sau iarăși pe ori cine va alege dumnezeu să fie domn al țării noastre, Moldova, acela să nu-i clinească întărirea noastră, ci să-i dea și să-i întărească, pentrucă îi este dreaptă ocină și cumpărătură pe dreptele și propriile sale averi.

Iar pentru mai mare putere și întărire a tuturor celor mai sus scrise, am poruncit credinciosului și cinstitului nostru boier pan Ionașco Ghianghea mare logofăt să scrie și să atârne pecetea noastră, de această adevărată carte a noastră.

A scris Nebojatco, la Iași, în anul 7125 <1617> luna Aprilie 8 zile.

Io Radul voevod <m.p.>

Ghianghea logofăt a iscălit <m.p.>

<Pe verso rom. sec. XVII:>A Prăjăscului cu Sturdzăștii, pe multe moșiei să știe: Bâsenii la Lăpușna și Duhăni la Cernăuți.

Acad. R.P.R., Peceți, nr. 291.

Orig. slav, perg., pecete atârnată.

176

1617. <712<5> Aprilie 8, Iași.

† Din mila lui dumnezeu, noi Io Radul Mihnea voevod, domn al țării Moldovei. Facem cunoscut cu această carte a noastră tuturor celor ce o vor vedea sau o vor auzi citindu-se, că am dat și am întărit Aftimiei, fiica lui Miron clucer, nepoata lui Gligorie postelnic, dreptele ei ocini, din ispisocul de danie și miluire ce a avut dela Eremia voevod și din uricul de întărire dela Costantin voevod, un sat anume Verceștii și cu vad de moară pe Cracău și altă seliște anume Murguceștii, ce este lângă Vercești, în ținutul Neamț, care aceste mai sus scrise sate au fost drepte domnești, ascultătoare de ocolui târgului Piatra.

Deci, când a miluit Eremia voevod pe copiii mai sus scrisului Gligorie postelnic cu aceste sate, el i-a dat șase cai. Pentru aceea să fie și dela domnia mea acest mai sus scris sat, Verceștii și cu mori pe Cracău și această seliște Murguceștii, lângă Vercești, mai sus scrisei Efimia, fiica lui Miron clucer, nepoata lui Gligorie postelnic, uric și ocină și întărire cu tot venitul, ei și

¹⁾ loc alb în orig.

copiilor ei și nepoților și strănepoților și răstrănepoților și întregului neam al ei, care i se va alege cel mai deaproape, neclintit niciodată în veci.

Iar hotarul acestui mai sus scris sat Vercești pe Cracău și cu mori la Cracău și seliștea Murguceștii lângă Vercești, să fie din toate părțile după vechile sale hotare, pe unde au folosit din veac.

Iar la aceasta este credința domniei noastre, a mai sus scrisului, noi Io Radul Mihnea voevod și credința preaiubitului fiu al domniei mele Alexandru voevod și credința boierilor noștri: credința panului Dumitru Goia mare vornic de țara de jos, credința panului Nicoară mare vornic de țara de sus, credința panului Ghiorghie și Ciolpan pârcălabi de Roman, credința panului Mihul hatman și pârcălab de Suceava, credința panului Bernat postelnic, credința panului Vasilie spătar, credința panului... ¹⁾ ceașnic, credința panului Ghiorghie stolnic, credința panului Dumitrachi vistier, credința panului Mihail Furtună comis și credința tuturor boierilor noștri moldoveni, mari și mici.

Iar după viața și domnia noastră, cine va fi domn, dintre copiii noștri sau din neamul nostru sau iarăși pe ori cine îl va alege dumnezeu să fie domn al țării noastre, Moldova, acela să nu le clinească întărirea noastră, ci să le dea și să le întărească, pentru că le sunt drepte ocine și vislujenie.

Iar pentru mai mare putere și întărire a tuturor celor mai sus scrise, am poruncit credinciosului și cinstitului nostru boier, pan Ionașco Ghianghea mare logofăt, să scrie și să atârne pecetea noastră de această adevărată carte a noastră.

A scris Gligorcea în Iași, în anul 712 <5> ²⁾ luna Aprilie 8 zile.

Io Radul voevod <m.p.>

<Pe îndoituri:> Eu Ghianghea logofăt am iscălit <m.p.>

Acad. R.P.R., Filiala Iași, Fond Spiridonie, sub dată.

Orig. slav, perg., pecete atârnată, stricată.

Datat după divan.

177

1617 (7125) Aprilie 8.

† Din mila lui dumnezeu, noi Io Radul voevod Mihnea, domn al țării Moldovei. Facem cunoscut cu această carte a noastră tuturor celor ce o vor vedea sau o vor auzi citindu-se, că acest adevărat boier credincios al nostru Pârvana mare armaș a slujit drept și credincios mai înainte domnilor sfântră-posați dinainte, iar astăzi ne slujește nouă drept și credincios. Deci noi văzând

¹⁾ loc alb în orig.

²⁾ Cifra unităților întreruptă de șnur.

slujba lui dreaptă și credincioasă, l-am miluit cu deosebita noastră milă și i-am dat și l-am miluit dela noi în țara noastră, în Moldova, cu o seliște, anume Mărișeni pe Bârlad și cu loc de moară la Bârlad, care această seliște a fost a noastră, dreaptă domnească, ascultătoare de ocolul târgului Vaslui și nu ne-a fost nouă de nicio treabă, pentrucă stă pustie, încă din zilele lui Petru voevod. Și am dat-o și i-am miluit-o pentru slujba lui dreaptă și credincioasă; al doilea că ne-a dat nouă și doi cai buni, care acești cai i-am dat pentru trebuința țării.

De aceea să fie și dela domnia mea această seliște mai sus scrisă Merișeni și cu loc de moară la Bârlad boierului nostru mai sus spus, Pârvana mare arnaș, danie și miluire și întărire și uric și ocină și cu tot venitul, lui și copiilor lui și nepoților și strănepoților și răstrănepoților și întregului său neam, cine i se va alege cel mai de aproape, neclintit niciodată.

Iar hotarul acestei seliști mai sus scrise anume Mărișeni și cu loc de moară la Bârlad să fie din toate părțile pe vechile ei hotare pe unde au folosit din veac.

Iar la aceasta este credința domniei noastre, a mai sus scrisului, noi Io Radul Mihnea și credința preaiubitului fiu al domniei mele, Alixandru voevod și credința boierilor noștri.

7125 <1617> April<ie> 8 zile ¹⁾.

Boiarii anume: Ionașco logofet, Dumitru Goe vornic, Necoară vornic, Iacomie și Ionașco pârcălabi de Hotin, Gheorghie Ciolpan pârcălabul de Neamțu, Lupul Dragotă și Duca pârcălabi de Roman, Mihul hat<man>, Bernat postelnic, Vasilie spatar, Gherghie stolnic, Dumitrache vistiier, Furtună comis.

Arh. St. Buc., Condica Asachi, ms. 628, f. 681—681 v.

Copie slavă.

178

1617 (7125) Aprilie 12, Iași.

Din mila lui dumnezeu, noi Io Radul voevod Mihnea, domn al țării Moldovei. Facem cunoscut cu această carte a noastră tuturor celor ce o vor vedea sau o vor auzi citindu-se că am dat și am întărit slugii noastre credincioase, Ioan Vitolt al doilea logofăt, ocina și cumpărătura lui dreaptă, din ispisocul de cumpărătură pe care l-a avut dela Costantin voevod, niște părți de ocină din satul Gligorești, din partea de sus și cu vad de moară la gârla Putnei, care

¹⁾ de aci românește în copie.

îi este cumpărătură dela Toma, fiul Radei, nepotul lui Toma Nistor staroste, toată partea mamei lui, Rada, și partea mătușii lui, Măria, ce se va alege, și iarăși a treia parte din alt vad de moară care este în același hotar, mai sus de acela. Care două părți din acest vad sunt cumpărătură dela Hulpaș, iar lui Vitolt logofăt îi este cumpărătură pentru o sută de taleri de argint, din diresul ce a avut-o dela... 1) voevod pentru... 1).

Pentru aceasta, această parte de ocină mai sus scrisă din satul Grigorești și acest vad de moară la gârla Putnei și această a treia parte din celălalt vad, să fie și dela noi slugii noastre credincioase mai sus scrise, Vitolt al doilea logofăt, uric și ocină și întărire cu tot venitul, lui și copiilor lui și nepoților și strănepoților și răstrănepoților și întregului său neam, cine i se va alege cel mai de aproape neclintit niciodată în veci.

Iar hotarul acestor părți de ocină mai sus scrise din satul Grigorești și cu vad de moară la gârla Putnei și a acelei a treia părți din celălalt vad să fie pe părți pe unde s'a ales, iar dinspre celelalte părți să fie din toate părțile pe vechile lor hotare, pe unde au folosit din veac.

Iar la aceasta este credința domniei noastre, a mai sus scrisului, noi Io Radul voevod Mihnea și credința preaiubitului și din inimă fiu al domniei mele, Alexandru voevod și credința boierilor noștri: credința panului Dumitru Goia mare vornic al țării de jos, credința panului Nicoară mare vornic al țării de sus, credința panului Iacomie și Ionașco pârcălabi de Hotin, credința panului Gheorghie și Ciolpan pârcălabi de Neamț, credința panului Lupul Dragotă și Duca pârcălabi de Roman, credința panului Mihul hatman și pârcălab de Suceava, credința panului Bernat postelnic, credința panului Vasilie spătar, credința panului ... 1) ceașnic, credința panului Ghiorghie stolnic credința panului Dumitrache vistier, credința panului Furtună comis și credința tuturor boierilor noștri moldoveni, mari și mici.

Iar după viața și domnia noastră, cine va fi domn <din> 2) copiii noștri sau din neamul nostru sau iarăși pe oricine îl va alege Dumnezeu să fie domn al țării noastre, Moldova, acela să nu-i clinească întărirea noastră, ci să-i dea și să-i întărească, pentrucă îi este ocină dreaptă și cumpărătură, pe averile lui drepte și proprii.

Iar spre mai mare putere și întărire a tuturor celor mai sus scrise, am poruncit credinciosului și cinstitului nostru boier Ghianghea mare logofăt să scrie și să atârne pecetea noastră de această adevărată carte a noastră.

A scris Nebojatco în Iași, în anul 7125 <1617> Aprilie 12 zile.

Io Radul voevod <m.p.>

Ghianghea logofăt a iscălit <m.p.>

1) loc alb în orig.

2) loc rupt în orig.

<Pe verso, contemporan:> † Lui Vitold logofăt, pentru o parte de ocină din satul Grigorești și cu vad de mori la râul Putna.

Arh. St. Buc., M-rea Răchitoasa, VII/8.

Orig. slav, perg., pecete atârnată, pierdută.

Cu trei traduceri românești, una din 1794 și două, din 1908 și 1911. O altă trad. rom. în ms. 572, f. 92.

179

1617 (7125) Aprilie 14, Iași.

Din mila lui Dumnezeu, noi Io Radul voevod Mihnea, domn a toată țara Moldovei. Facem cunoscut cu această carte a noastră tuturor care o vor vedea sau o vor auzi citindu-se că am dat și am întărit credinciosului nostru Rusul mare stolnic și cneghinei lui, Antemia, dreapta lor ocină <din> ¹⁾ ispisocul de cumpărătură pe care l-au avut dela Eremia voevod, din a treia parte, a patra parte, din satul Căpenegi ... ²⁾ pe Itchil și cu loc de moară la vătăci și cu vie și cu leasă și cu prisacă și cu grădini, care sunt în ținutul Orhei, ceea ce le este de cumpărătură dela Văscan, fiul Maricăi, nepotul lui Căpeneag vătaf, pentru trei sute zloți tătărești, din uricul pe care l-au avut dela Petru voevod cel Bătrân.

Și întru aceia, deasemeni dăm și întărim mai sus scrișilor, Rusul mare stolnic <și> ¹⁾ cneghinei lui, Antimia, parte de ocină din satul Boxești pe Itchil și cu loc de moară pe Itchil, din ispisocul de cumpărătură pe care l-au avut dela Eremia voevod, care le este cumpărătură dela Antimia Văscăneasa, nepoata lui Bocșe, toată partea ei, ce se va alege pentru cincizeci taleri de argint, din uricul pe care l-a avut dela ... ³⁾ voevod.

Și deasemeni dăm și întărim lui Rusul mare stolnic și cneghinei lui, Antimia, ocina lor dreaptă și cumpărătură, din a patra parte, jumătate, din acel sat Boxești pe Itchil și cu loc de moară pe Itchil, care le este cumpărătură dela Toader Heia și dela fratele lui, Da ... ¹⁾ fiii lui Ion Cioache, nepoții Vasilcăi, pentru cincizeci taleri gata din aceleași direse mai sus scrise.

Și întru aceia, deasemeni dăm și întărim mai sus scrisului Rusul stolnic și cneghinei lui, Antimia, dreapta lor ocină și cumpărătură, jumătate dintr'un loc din pustie pe Itchil din valea de mijloc luncușoara în sus pe Itchil de această parte până la păduricea unde sunt ulmi, la hotarul Vetr... ¹⁾ care

¹⁾ loc rupt în orig.

²⁾ loc răzuit.

³⁾ loc alb în orig.

Je este cumpărătură dela Nastea, fiica lui Albul, nepoata lui Nechita pentru o sută și douăzeci zloți tătărăști, din ispisocul de cumpărătură pe care l-a avut tatăl ei Albul și unchiul ei Nechita dela Alexandru voevod; și acel ispisoc de cumpărătură dela Alexandru voevod încă l-a dat în mâna lui Rusul stolnic.

De aceea, toate aceste părți de ocină mai sus scrise să fie și dela noi mai sus zisului nostru Rusul mare stolnic și cneghinei lui, Antimia, uric și <ocină>¹⁾ și întărire cu tot venitul, lor și copiilor lor și nepoșilor și strănepoșilor și răstrănepoșilor și întregului lor neam, care li se va alege cel mai aproape, neclntit niciodată, în veci.

Iar hotarul acestor părți de ocină mai sus scrise să fie din tot locul, care Je este de folosință, cum se cuvine, pe părți, iar din alte părți să fie din toate părțile după hotarele vechi, pe unde au folosit din veac.

Iar la aceasta este credința <domniei>¹⁾ noastre, a mai sus scrisului, noi Io Radul voevod Mihnea și credința boierilor noștri, <credința>¹⁾ panului Go<i>¹⁾ mare vornic al țării de jos, credința panului Nicoară mare vornic al țării de sus, credința <panului>²⁾ Iacomî și a panului Ionașco pârăcălabi de Hotin, credința panului Gheorghie și a panului Ciolpan pârăcălabi de Neamț, credința panului Lupul Dragotă și a panului Duca pârăcălabi de Roman, credința panului Mihul hatmân și pârăcălab de Suceava, credința <panului B>¹⁾ernat mare postelnic, credința panului Vasilie mare spătar, credința panului Furtuna mare ceașnic, credința panului Dumitrachi mare vistier, credința panului Simion Gheuca mare comis și credința tuturor <boierilor>¹⁾ noștri moldoveni mari și mici.

Iar după viața și domnia noastră, cine . . . ¹⁾ noștri sau din neamul nostru sau iar pe oricine îl va alege dumnezeu să fie domn al țării noastre Moldova, acela să nu <clintească>¹⁾ întărirea noastră ci să le <dea și>¹⁾ să le întărească ¹⁾ pentrucă le este ocină dreaptă și cumpărătură pe dreptii și proprii lor bani.

Iar pentru mai mare putere și întărire tuturor <celor>¹⁾ mai sus scrise, am poruncit credinciosului și cinstitului <nostru>¹⁾ pan Ghianghea mare logofăt să scrie și să atârne pecetea noastră de această adevărată carte a noastră.

A scris Arsenie Nebojatco la Iași, în anul 7125 <1617> luna Aprilie 14.
Io Radul voevod <m.p.>

Eu Ghianghea logofăt am iscălit <m.p.>

Acad. R.P.R., Pечеți 415.

Orig. slav, perg., pecete atârnată.

La 12 și 15 August 1617 figurează în sfatul domnesc ca mare stolnic, Gheorghe.

¹⁾ loc rupt în orig.

²⁾ omis în orig.

1617 (7125) Aprilie 14, Iași

† Io Radul voevod, din mila lui dumnezeu, domn al țării Moldovei. Iată a venit înaintea noastră și înaintea boierilor noștri sluga noastră, Gavril stolnic, de bună voia lui, nesilit de nimeni, nici asuprit și a făcut schimb cu sluga noastră, Nebojatco uricar și a dat el schimb lui Nebojatco dreapta sa ocină, trei părți întregi din satul Găureni dela Turia și cu iazuri și dintr'a patra parte, iarăși niște părțicele și cu hotarul până la Jijia Veche, care este în ținutul Iași <și> care i-a fost schimb cu Anastasie mitropolit de Suceava, pentru satul Buninți din ținutul Suceava, iar lui Anastasie mitropolit iarăși i-au fost schimb cu Coste Băcioc ceașnic, pentru jumătate din satul Marcovăț ¹⁾ din ținutul Hotin. Iar Nebojatco uricar i-a dat, schimb pentru schimb, ocina și dedina sa, satul Tolocicanii pe Prut și cu poieni și cu pădure și cu bălți pe șesul Prutului, care este în ținutul Iași, din uricul de întărire pe care l-a avut dela Eremia voevod.

Deci noi văzând tocmeala între ei și schimbul lor de bună voie și cu înțelegere și noi deasemenea și dela noi am dat și am întărit slugii noastre, Nebojatco uricar, aceste trei părți întregi din satul Găureni și iar niște părțicele dintr'această a patra parte, ce se vor alege și cu iazuri și cu hotarul până la Jijia Veche, ca să-i fie și dela noi uric și ocine cu tot venitul. Și altul să nu se amestece.

Scris la Iași, în anul 7125 <1617> Aprilie 14.

Insuși domnul a poruncit.

Marele logofăt a învățat.

Eu Ghianghea logofăt am iscălit <m.p.>

Gligorcea <a scris>.

Acad. R.P.R., XLI/61 a—b.

Orig. slav, hârtie, pecete aplicată.

Cu o trad. rom. din sec. XVII.

1617 (7125) Aprilie 14, Iași

† Io Radul voevod, din mila lui dumnezeu, domn al țării Moldovei. Precum au venit înaintea noastră și înainte boiarilor noștri sluga noastră, Petruț fost mare vătah cu un zăpis de mărturie și de cumpărătură dela oameni buni,

¹⁾ În suretul dela XLI/61 b * Marcoveni *.

slugi domniei mele, anume Gheorghie Horje *fost* păharnic și dela Stavăr *fost mare* vătah și Ancidronic spătărel *din* Țeseni și Vicol păharnicel *dela* Hlipceni și Pașosul din Vitolți și dela alți oameni huni mărturii, cum au venit înaintea noastră Grigorie Brabăș den Gușățai, den ținutul Fălciului, de a lui hună voe, de nime silitu nici asupritu, au vândutu a sa ocină, o vie ce au fostu făcut-o însuș el întru a sa ocină, în satu în Gușățai și cu loc de țelină pe de amândoa părțil<e>. Acea vie au hotărât-o el însuș cu stâlpi de piatră în toate părțil<e> pe unde au vândutu el.

Aceaia au vândut-o slugii noastre, ce s'au scris mai sus, Petrului *fost mare* văt<ah>, pentru o sută șaptezăci de taler<i>. Și au plătit el acei hani ce sânt scriș<i> mai sus, deplin înaint<e> lor, 170 ta<le>r<i>.

Pentru aceaia și domniia mea, dacă am văzut acelu zapis de mărturie și de cumpărătură, am crezut. Așijderea și dela noi am datu și am întăritu slugii noastre, Petrului ce s'au scris mai sus, acea mai sus scris<ă> vie, cum să fie lui și dela noi întru dreaptă ocină<ă> și cumpărătură, cu tot vinitul.

Mai mult altul să nu s<e> amestece înaintea cărții domniei mele.

Scris în Iași, în anul 7125 <1617> Apr<ilie> 14.

Am scris eu pr<otopo>p Lupul, fiul lui Tărăță din Iași.

Arh. St. Buc., M-rea Sf. Sava-Iași, XLVII/3.

Copie rom. din sec. XVIII,

182

1617 (7125) Aprilie 15, Iași.

† Din mila lui dumnezeu, noi Io Radul Mihnea voevod, domn al țării Moldovei. Facem cunoscut cu această carte a noastră tuturor, celor ce o vor vedea sau o vor auzi citindu-se, că au venit înaintea noastră și înaintea tuturor hoierilor noștri moldoveni mari și mici, Antimia, cneaghina lui Lupul logofăt, fiica lui Simion Ciucul și verii ei, Borcea și sora lui, Marica, fiii Stancăi și deasemeni Mirăuță, fiul Neagăi, toți nepoții lui Poroseci fost stolnic, și s'au jăluit nouă cu mare plângere și cu multă mărturie, boieri și oșteni fruntași dela curtea domniei mele și megieșii lor dinprejur și au spus că privilegiul de danie pe care l-a avut hunicul lor, Poroseci stolnic, dela Alexandru voevod, pentru un vad de moară la Răut, care este mai jos de Orheiul Vechiu, unde iese Răutul din stâncă, acel uric a fost îngropat în pământ și a putrezit. Numai pecetea au adus-o înaintea noastră, de față și au arătat-o.

Deci noi văzând atâta jeluire a lor și mărturie, iar noi deasemeni și dela noi am dat și am întărit mai sus scrisei Antimia, cneaghina lui Lupul logofăt, fiica lui Simion Ciucul și verilor ei Borcea și Marica, fiii Stancăi și Mirăuță, fiul Neagăi, toți nepoții lui Poroseci stolnic, acest vad de moară dela Răut,

unde iese Răutul din stâncă, mai jos de Orheiul Vechiu, ca să le fie și dela noi danie și întărire și uric cu tot venitul, lor și copiilor lor și nepoților și strănepoților și răstrănepoților și întregului lor neam, cine li se va alege cel mai de aproape, neclintit lor niciodată în vecii vecilor.

Iar la aceasta este credința domniei noastre, a mai sus scrisului, noi Io Radul Mihnea voevod și credința preaiubitului și din inimă fiul domniei mele, Alexandru voevod și credința boierilor noștri: credința panului Dumitru Gore mare vornic de țara de jos, credința panului Nicoară mare vornic de țara de sus, credința panului Iacom și Ionașco pârçălabi de Hotin, credința panului Ghiorghie și Ciolpan pârçălabi de Neamț, credința panului Lupul Dragotă și Duca pârçălabi de Roman, credința panului Mihul hatman și pârçălab de Suceava, credința panului Bernat postelnic, credința panului Vasilie spătar, credința panului Mihail Furtună ceașnic, credința panului Ghiorghie stolnic, credința panului Dumitrachi vistier, credința panului Simion Gheuca comis și credința tuturor boierilor noștri moldoveni, mari și mici.

Iar după viața și domnia noastră, cine va fi domn, dintre copiii noștri sau din neamul nostru sau iarăși pe ori cine îl va alege Dumnezeu să fie domn al țării noastre, Moldova, acela să nu le clinească întărirea noastră, ci să le dea și să le întărească, pentrucă le este dreaptă vislujenie.

Și pentru mai mare putere și întărire a tuturor celor mai sus scrise, am poruncit credinciosului și cinstitului nostru boier, pan Ghianghea mare logofăt să scrie și să atârne pecetea noastră de această carte adevărată a noastră.

A scris Arsenie Nebojatco, în Iași, în anul 7125 <1617> luna Aprilie 15.
Io Radul voevod <m.p.>

Eu Ghianghea logofăt am iscălit <m.p.>

Acad. R.P.R., Peceți nr. 279.

Orig. slav, perg., pecete atârnată, stricată.

183

1617 (7125) Aprilie 16, Iași.

Ispisoc *dela* Radul vodă.

Adecă al nostru credincios cinstit boiarin dumnealui Ureche marile vornic m'am milostivit domniia me cu osăbită a noastră milă domn<e>ască, am dat și am întărit a lui dripte ocine și moșii și cumpărături și danii domnești, toate satile căte are în țara domniei mele și de moșie și de cumpărături și de danie dintr'a lui dripte drese și mărturii ci-au avut dela alți domni mai dinainte, satul pi nume Dumbrăvița pi Moldova cu hiliștiu, cu moară în izvorul Șomuzului și satul Giuleștii pe Rășca, satul Nigrileștii pe Moldova și giumătate di sat di Drăgușenii din gios, giumătate și cu loc di heleștiu și cu moară pe

părăul satului și din giuătate de sat de Răciuleni, giuătate din gios și cu loc di moară pe părăul Șomuzului.

Și a treia parte din sat din Șoimărești iar pe Rășca și satul Stroești care sânt <mai jos> de târgul Sucevii în fundul Șomuzului în ținutul Sucevii și satul Nidcăul pi Nistru în ținutul Cîrnăuțului și satul Bilevinți pe Viliia cu hăleșteu, cu moară și satul Buticiul și parte lui din sat din Sincăuți ci este în ținutul Hotinului și satul Voroncăuți pi Nistru și satul Hulpiști și Scocul și Pipirigi pi Cobolta cu hăleștee, cu vad di mori în Cobolta și partea lui din sat din Drăgoești și satul Drăgănești pe Soloniș și satul . . . îndărești și partea lui den sat din Ciolăniști din Prajilă și dăn Porcești și din Coluniști din ținutul Sorocăi.

Și satul Crăciuneștii și partea lui *din* Cobăcini și satul Căzăniști pi Răut și partea lui din Avrăminți, din Zaluceni și satul Copilini și Potlujinii și partea lui din sat din Bilăuca din ținutul Orheiului și satul Măniciștii pe Băc și satul Dănicini pe Ișnovăț și partea lui din satul Chilii *din* Ișnovăț și partea lui din sat din Foltiști și satul Dragomirești și satul Drăculeștii cu vad dă moară în gârla Pănoasii ce iase din Prut și partea lui din sat din Tăbăniști din ținutul Lăpușnii și satul Vlădeștii și Lărjinii și Păcicenii și satul Urecheștii la Scumpii pe Cahul în ținutul Chighiciului și partea lui din sat din Răgojini *din* Covurlui și satul Căzmiliștii cu mori în Bârlad și satul Bilăeștii pe Siret și *partea lui* din Raflești și *din* Hulubești pe Siret și partea lui din sat de Jereni pe Gerul și satul Fundini în gura [în gura] Berheciului și cu mori ce iaste în ținutul Ticu- ciului și partea lui din Strezești pi gârlă și partea lui din Giugastri *dela* Putnă și satul Brătueștii pi Siret cu bălți și satul Lățcanii pe Albăe și *satul* Fundenii pe Albăe cu moară și partea lui din sat din Brătuliști și giuătate di sat de Fedelișeni și satul Stroești ce iaste în dal în ținutul Romanului și satul Tămpeștii pe Valea Albă cu moară și parte lui din Dragomiriști din ținutul Niam- țului și satul Cipilenița și satul ci să chiamă Bohalnița ce este mai sus de hotarul Cipiliniștilor cu vad de moară în Bahlui ci iaste la ținutul Hărlăului și satul Goeștii și satul Băneștii și Mihneștii și Măndreștii și Geminii și partea lui din sat din Sărbi și din Scorțești și din Lungani și din Șepticini și din Bălțați și din Glodeni și din Mohorăți și din Popiști și din Piscani și din Oniști și a treia parte din Ciolpani din ținutul Cărligăturii și satul Posadnici pi Jijie, cu 15 fălci di vii la Cotnari, cu vad di moară în Jijie și satul Prosil- nicii cu hăleștiu cu moară în Jijie și o siliște Sauliștii pe numi Oișeni cari sintu mai gios de Prosilnici pe Jijie și satul Șchée pe Prut și parte lui din sat din Bogdăniști și din satul Băltini pe Prut și Dănișeni pe Prut și satul Verdeșeni pi Vladnic și săliște Hăreștii și satul Păruceni pi Nărnova și parte lui din sat din Bodiști de supt Răzina.

Și a treia parte din gios di ~~sat~~ din Hotiniști ce să chiamă Urecheștii pi părăul Răchitnii Noi în ținutul Iașilor și parte lui din sat din Vlădești pi Idrici și din Băsiști în ținutul Fălciului și satul Măciucașii de Sus cu mori în

Bărlad, care sîntu în ținutul Bărladului și satul Bădini și Juliștii și Coțmăniștii cu mori în Tutova și satul Cioreștii cu cuturile lor și satul Colibani cu mori în Bărlad și satul Măciucanii di gios cu mori în Bărlad care este în ținutul Tutovii și satul Căueștii cu fănaț, cu mori în Bărlad și partea lui din sat din Brudurcști cu prisacă, cu moară care este în ținutul Vasluiului.

Așijderè dăm și iar întărim dumisale vornicului Urêcbi 11 fălci di vii la Cotnari în Dialul Măndru și 12 fălci de vii la Zlodica și 7 fălci de vii în dialul domnesc ci și-au cumpărat șie pe ai săi drepți bani și sîntu scrise și în catastivul târgului după vecbiul obicei.

Pentru acie mai sus pomenite sati și părți de ocină și vii ca să fii și dela domnie me dumisali lui Urêcbe vornicul danie și întăritură cu tot vinitul nirusăit nici când în vici. *Și nimeni să nu să amestice.*

Scris la Iași, anul 7125 <1617> Aprilie 16, de Nebojatco uricar.

Gbengbe mare logofăt.

.. 1) l-au tălmăcit depe sârbie.

Acad. R.P.R., DCCXXXV/28.

Trad. rom.

184

<1617—1622> Aprilie 16, Iași.

† Adecă eu Ion Bărbăntă de Berbinceni, mărturisescu însumi cu cest zapis al meu, cum de bună voia mea, de nime nevoit, nice îndemnat, am vândut partea mea de ocină, ce să va aleage în satu în Berbinceni; dccî o amu vândut giupănului Iordacbi părcălabul, drept un cal prețuit 56 de taler<i> și o vacă cu giuncul, ca dzeace taleri, fac 66 taleri.

Și la aciastă tocmală au fost oameni buni și boiari din curtea dumisale lui vodă, anume Farmacbi vornicul și Lupul logof<ă>t și Păntelei vornicul și alți boiari și vo<i>nici de curte, Lucoci cămărașul.

Și mai mare credință am pus a noastre peceț<i>.

Și eu Gavril Zgărciu și Gligorie, *fratele lui*, ce avem și noi parte într'acel sat.

Și eu Drăgușan diiacul am scris să să știe.

In Iași, Apr<ilie> 16.

Eu Lupul log<o>f<ă>t am iscălit <m.p.>

Eu Lucoci cămăraș di diaci <m.p.>

Arh. St. Buc., Episc. Huși, XLIX/17.

Orig. rom., hârtie, cinci peceți aplicate.

Datat după Lupu, al 3-lea logofăt, care se întâlnește în doc. cu această funcție, între 1617—1622. Vezi doc. din 1617 Aprilie 15.

1) loc alb în text.

1617 (7125) Aprilie 20, Iași.

† Din mila lui Dumnezeu, noi Io Radul Mihnea voevod, domn al țării Moldovei. Iată că pe aceste adevărate slugi credincioase ale noastre, Lupul Balșe fost mare sulger și pe frații săi, Gligorie fost ceașnic și Gheorghie al doilea logofăt și sora lor Fădora, fiii lui Cristea Balșe fost vornic și ai cneaghinei lui, Odochia Roxanda și nepoata lor de frate Todosca, fiica lui Mățiaș pitar și nepoții lor de soră, Costanda și Pavel, copiii Antimii, toți nepoți și strănepoți ai lui Ioanăș Căpotici și ai lui Ilea Musteață postelnic și ai lui Bulhac ceașnic și ai lui Moga aprod, i-am miluit, cu deosebita noastră milă, și le-am dat și le-am întărit dela noi în țara noastră, în Moldova, dreptele lor ocine și dedine pe care le-au avut din diresale lor mai sus scrise, din privilegiile pe care le-au avut dela Alexandru voevod și dela Petru voevod și dela Aron voevod și dela Eremia voevod jumătate de sat, anume Albeștii Vechi, pe Jijia, și cu vie și cu livezi și jumătate din satul Șerbănești, partea de sus, partea dinspre Albeștii Vechi, iarăși pe Jijia, în ținutul Ilârlăului și satul Zlătărei, între Cozancea.

Și satul Ionășeni iarăși pe Jijia și cu mori la Jijia și cu hotarul pe ambele părți ale Jijiei, cât le este hotarul peste Jijia, dinspre ținutul Dorohoi și jumătate din satul Albești, partea de sus și cu mori la Jijia, ce este în ținutul Dorohoi și jumătate din satul Fedești pe Prut și cu bălți de pește și cu loc de iaz și de moară la Camăica și la Dubovăț și satul Cohănești și cu cătunul Giuleștii.

Deasemenea pe Prut, într'un hotar cu Fedeștii, care este în ținutul Iași și jumătate de sat din Ciupești, partea de sus și cu vad de moară în Siret și cu rămnice¹⁾, care este în ținutul Suceava și a treia parte din jumătatea satului Căpoteni, sub curături, care este în ținutul Hotin, aceste ocine care sunt ale lor deosebit de alte rude ale lor.

De aceea toate aceste mai sus scrise sate și părți de ocină să le fie și dela noi tuturor celor mai sus numiți, Lupul Balșe fost mare sulger și fraților lui, Gligorie fost ceașnic și Gheorghie al doilea logofăt și surorii lor Fedora și nepoatei lor de frate Todosca, copiii lui Mățiaș pitar și nepoților lor de soră Pavel și Costanda, copiii Antimiei, ca să le fie și dela noi uric și ocină și întărire, cu tot venitul, lor și copiilor lor și nepoților și strănepoților și răstrănepoților și întregului lor neam care li se va alege cel mai apropiat, neclintit niciodată, în veci.

Iar hotarul acestor sate și părți de ocină mai sus scrise, să le fie din toate părțile după vechile lor hotare, pe unde au folosit din veac.

¹⁾ « rămnice » în orig. = loc de pescuit.

Iar la aceasta este credința domniei noastre, a mai sus scrisului, noi, Io Radul voevod Mihnea și credința boierilor noștri: credința panului Goea mare vornic de țara de jos, credința panului Necoară mare vornic de țara de sus, credința panului Iacomi și Ionașco pârcălabi de Hotin, credința panului Gheorghie și Ciolpan pârcălabi de Roman, credința panului Mihul hatman și pârcălab de Suceava, credința panului Bercaci mare postelnic, credința panului Vasile mare spătar, credința panului Dumitru mare ceașnic, credința panului ... ¹⁾ mare stolnic, credința panului Costantin Roșca mare vistier, credința panului ... ¹⁾ mare comis și credința tuturor boierilor noștri mari și mici.

Iar după viața noastră, cine va fi domn, dintre copiii noștri sau din neamul nostru sau iarăși pe oricine va alege dumnezeu să fie domn al țării noastre, Moldova, acela să nu le clinească dania și întărirea noastră, ci să le dea și să le întărească, pentrucă le sunt drepte ocine și dedine.

Iar pentru mai mare putere și întărire a tuturor celor mai sus scrise, am poruncit credinciosului și cinstitului nostru boier pan ... ¹⁾ mare logofăt, să scrie și să atârne pecetea noastră de această carte adevărată a noastră.

A scris Tăutul la Iași, în anul 7125 <1617> Aprilie 20 zile.

Io Radul voevod <m.p.>

Acad. R.P.R., XXXV/113.

Copie slavă din 1814.

Cu o trad. rom. din 1814, ibid. CXLII/145.

186

<1617 Aprilie 20—1618 Martie 20>, Iași.

† Din mila lui dumnezeu, noi Io Radul voevod, domn al țării Moldovei. Facem știre cu această carte a noastră tuturor celor ce o vor vedea sau o vor auzi citindu-se că au venit înaintea noastră și înaintea tuturor boierilor noștri, mari și mici, fiii Pătrășcoaei și au pârfit de mai multe ori pe sluga noastră Băseanul vornic înaintea tuturor domnilor dinainte, pentru jumătatea de sus a satului Bojești.

Care această jumătate de sus a satului i s'a căzut lui să o cumpere în două rânduri: odată a dat o sută de ughi fiicei lui Costilă, altă sută de ughi i-a dat-o lui Toader stolnic pentrucă fusese luată de Eremia Moghilă voevod pentru hiclesie, când a venit Costiul cu Răzvan voevod asupra țării noastre, iar a treia sută de ughi i-a cheltuit el pentru o biserică care era pustie de mulți ani și pentru altă cheltuială ce a făcut pentru două iazuri și case și mori și stupi și clopotniță și altă multă cheltuială. Și li s'a dat zi până în

¹⁾ « lipsă » mențiunea copistului din 1814.

două săptămâni, după obiceiul țării, dela 29 zile ale lunii April, până în două săptămâni, dar când a fost la zi, ei însă n'au mai întors nimic.

Iar mai înainte de această zi mai sus scrisă, ei își mai luaseră de două ori zi: altă dată pentru trei săptămâni, iar a patra oară pentru patru săptămâni și tot n'au întors nimic. De aceea fiii Pătrășcoai au rămas de patru ori pentrucă n'au întors nimic.

Iar Băseanul s'a sculat și și-a pus ferăe 12 zloți. De aceea, de acum înainte să nu aibă a se pâri mai mult <nici> ¹⁾ să dobândească pentru această pâără, niciodată în vecii vecilor.

Și deasemenca îi dăm și întărim și cneaghinei <lui> ¹⁾ Varvara <fiica lui> ¹⁾ Petru Hohulea, nepoții lui Dumitru Hohulea vornic, dreapta lor ocină <și dedină ¹⁾ din privilegiul <pe care l-a avut bunicul lor> ¹⁾ Dumitru Hohulea vornic dela Iliș voevod, satul Șofrănești pe Șacovăț și cu mori pe <Șacovăț> ¹⁾ care le este cumpărătură dela Andreica care a fost urednic de Bădeuți, pentru șapte sute de zloți tătărăști, ca să-i fie <lui și cu> ¹⁾ tot venitul.

Și deasemenca i-am dat și i-am întărit slugii noastre lui Băseanul vornic dreapta lui ocină pe care a cumpărat-o dela Gbiorgbie, fiul lui Ionașco, nepotul lui Sava, a patra parte din satul Țibănești pe Șacovăț și loc de moară la Șacovăț pentru cincizeci de taleri numărați ca să-i fie lui dreaptă ocină.

Și deasemenca i-au dat și i-am întărit a patra parte din Răzina pe Nistru, pe care și-a cumpărat-o dela Candachia, fiica Măgdălinei, nepoata lui Petru Huhulea, pentru douăzeci și cinci de taleri, ca să-i fie lui dreaptă ocină.

Și deasemenca i-am dat și i-am întărit a patra parte din Stoilești pe Rebricea pe care a cumpărat-o dela Pătrășco și dela fratele lui, Ion, fiii lui Lazor Cercel pentru douăzeci și cinci de galbeni ungurești, ca să-i fie lui dreaptă ocină.

Și deasemenca i-am dat și i-am întărit jumătate din a treia parte din jumătatea satului dela Stavnic, anume Crăciuneștii pe care și-a cumpărat-o dela Precop, fiul popii Gavril, pentru douăzeci taleri numărați, ca să-i fie lui cu tot venitul.

Și deasemenca i-am dat și i-am întărit lui din jumătatea satului Crăciunești care este mai sus de pâraul Goliei a treia parte din jumătate pe care a cumpărat-o dela Arsenie, fiul Mălinei, nepotul Anei și dela nepoții lui Roman și dela frații lui, Anton și Platon, fiii lui Neagul, nepoții Sorei și dela unchiul lor Bălaș, fiul Sorei, pentru douăzeci de taleri numărați.

Și deasemenca i-am dat și i-am întărit jumătate din a treia parte din jumătatea satului Crăciunești pe care el și-a cumpărat-o dela Simion, fiul lui Dumitru, fiul popei Ouatu și dela nepotul lui, Ignat și dela fratele

¹⁾ rupt.

lui, Ion, fiii Olenei pentru cinsprezece taleri numărați ca să-i fie lui cu tot venitul.

Și deasemenea i-am dat și i-am întărit două părți din jumătatea dinspre răsărit a satului Tulova, care se numește Glodeni, părțile Nastei și ale surorii ei, Tacoșa, pe care și le-a cumpărat dela Gherman și dela fratele lui, Andronic, fiii Tacoșei și dela nepoții lor, Condrea Lăbușco și fratele lui Ionașco, dela Sora, fiica lui Câlce și dela fratele lui, Ion, nepoții Nastei, pentru treizeci și cinci de taleri numărați, din privilegiul de împărțire pe care l-a avut Nastea și sora ei Tacoșa dela Petru voevod cel Bătrân, ca să-i fie lui cu tot venitul.

Și deasemenea i-am dat și i-am întărit lui jumătate din a patra parte din jumătatea dinspre apus, din același sat mai sus scris, pe care și l-a cumpărat... ¹⁾ pentru treizeci de galbeni ungurești ca să-i fie lui cu tot venitul.

Și deasemenea îi dăm și îi întărim lui a patra parte din satul Scânteie pe care și l-a cumpărat dela Toader Scânteie și dela fratele lui, Mihăilă și dela sora ei, Drăghina, copiii lui Scânteia, nepoții lui Trifan pentru douăzeci și șase de galbeni ungurești, ca să-i fie lui cu tot venitul.

Și deasemenea i-am dat și i-am întărit jumătate din a patra parte din jumătatea satului Tulova, care se numește Glodeni, dinspre apus, pe care și-a cumpărat-o dela Vasilca, fiica Nastasiei și nepoata lui Ionașco Făgăraș pentru doisprezece taleri numărați, ca să-i fie lui cu tot venitul.

Și deasemenea i-am dat și i-am întărit trei părți din a patra parte și a treia parte din a cincea parte care îi este cumpărătură din jumătatea de jos a satului Boțești, pe care și-a cumpărat-o dela Miron, <fiul lui>²⁾ Nebojatco, nepotul lui Ilea Boțescul și dela Costea și dela fratele lui Mihul, fiii lui Vasilie, nepoți deasemenea ai lui Ilea Boțescu pentru o sută de galbeni ungurești din privilegiul de împărțeață <pe care l-au avut> ²⁾ dela Petru voevod cel Bătrân, ca să-i fie lui cu tot venitul.

Și deasemenea i-am dat și i-am întărit o parte și jumătate, din a patra parte a satului Boțești însă această parte din trei părți o parte și jumătate ... ²⁾ dela Ionașco și dela fratele lui, Gavril și dela surorile lor, Sofronia și Buna și Cristina și Vasilie și Patrașco, fiii lui Oană, nepoții lui Ilea Boțescul pentru cincizeci de galbeni ungurești, din aceste privilegii, ca să-i fie lui cu tot venitul.

Și deasemenea i-am dat și i-am întărit lui jumătate din jumătatea de sus a satului Vulturești, partea Sorei, fiica lui Copăceanul, nepoata lui Oană, partea ei, cât se va alege, pe care și-a cumpărat-o dela ea cu optzeci de galbeni ungurești, ca să-i fie lui cu tot venitul.

¹⁾ loc alb în text.

²⁾ rupt.

Și deasemenea i-am dat și i-am întărit a patra parte dintr'o seliște, Nicorina pe Rebricea Mică care se numește acum Hilimoneștii și din alte părți care-i sunt ei cumpărătură deosebit de alte rude pe care și-au cumpărat dela Tudora Varticoaia, nepoata Cristinei, fiicele Siminei, pentru trei sute de zloți tătărăști, ca să-i fie lui cu tot venitul.

Și deasemenea i-am dat și i-am întărit douăsprezece ogoare din toate țarile ¹⁾ din a treia parte partea de jos a satului Miclăușeni, care se numește acum Graurii, pe care și le-a cumpărat dela Solomia, fiica lui Ion Graur pentru douăzeci de galbeni ungurești ca să-i fie lui cu tot venitul.

Și deasemenea i-am dat și i-am întărit lui un loc de moară pe Bârlad la gârla de sus la acel zăgaz din satul Dobroslăvești, pe care și l-a cumpărat dela Mărica, dela surorile ei, Ana și Costanda, fiii lui Oțel, care i-au dat de bună voia lor din privilegiul de cumpărătură și de împărțeală și de cumpărătură ²⁾ pe care l-au avut dela Petru voevod și dela Bogdan voevod.

Toate acestea mai sus scrise să-i fie lui uric și ocină cu tot venitul și copiilor lui și nepoților și strănepoților și la tot neamul lui, care i se va alege cel mai de aproape, neclintit lui niciodată în veci.

Iar hotarul acestor părți de ocine mai sus scrise, să le fie hotarele precum le scriem mai sus.

Iar la aceasta este credința domniei mele, Io Radul voevod și credința preaiubitului fiu al domniei mele, Alexandru voevod și credința boierilor noștri: credința panului Dumitru Goia mare vornic de țara de jos, credința panului Nicoară mare vornic de țara de sus, credința panului Nicula și a panului Costantin Roșca pârcălabi de Hotin, credința panului Ghiorghie și a panului Costea Băcioc pârcălabi de Neamț, credința panului . . . ³⁾ și Duca pârcălabi de Roman, credința panului Mihul hatman și pârcălab de Suceava, credința panului Bernat postelnic, credința panului Vasilie spătar, credința panului Mihail Furtună ceașnic, credința panului Dumitrachi vistier, credința panului Ghiorghie stolnic, credința panului Simion Gheuca comis și credința tuturor boierilor noștri moldoveni, mari și mici.

Iar după viața și domnia noastră, cine va fi domn, din copiii noștri sau din neamul nostru sau iarăși pe cine îl va alege dumnezeu să fie domn al țării noastre, Moldova, acela să nu-i clintească întărirea noastră, ci să-i dea și să-i întărească pentru că-i sunt drepte ocine și cumpărături pe banii săi drepti și proprii.

Iar pentru mai mare putere <și întărire> ⁴⁾ a tuturor celor mai sus spuse, am poruncit credinciosului și cinstitului nostru boier pan Ionașco Ghianghia

¹⁾ țarine, în textul slav;

²⁾ așa în text.

³⁾ loc alb în orig.

⁴⁾ loc rupt în orig.

mare logofăt, să scrie și să atârne pecetea noastră de < această adevărată >¹⁾ carte a noastră.

A scris Dumitru la Iași < în anul >¹⁾ 712 ...¹⁾ < luna > ...¹⁾ 20 zile.

Acad. R.P.R., Peceți, 211.

Orig. slav, perg., pecete atârnată.

O trad. veche cu greșeli și lipsuri, ibid. Ultima cifră a datei actului nu se citește.

Datat după divan.

187

< 1617—1619; 1623—1625 > Aprilie 22.

Suret dipi ispisocul dela Radu voivodu.

Adică au vinit înaintea noastră și înaintea tuturor boerilor noștri Toadăr Corbaci și femeia lui Salomia din Necorești din Jos și ne-au arătat un zapes di mărturie dela Ghervasăe șoltuzul din târgu din Tecuci și dela 12 pângari așa scriindu într'acel zapes, precum ocină și moșie ce au avut moșul lui Bilie, nepotul lui Șandru și a Soriții din sat din Tomești și din Hănțești și din Vlamnic și din Scutași dela Bărladu ce sântu la ținutul Tecuciului, căti au fost părțile lui într'aceli sate, toati le-au pus zălog la mânilor lui Vartic ce-au fost vornic, pentru o nevoe care și-au plătit Bilie capu pentru 200 di sloți, încă în zilele lui Petru voivodu.

Și de atunci dela giudecată au fost înpresurate aceli părți di ocină a < lui > Bilie la ficior < i > lui Vartic vornicului, iar apoi la giudecata au răspunsu Toader Corbaci. Și Salomie, nepot Bilie au plătit aceli 200 de sloți în mânilor lui Ursului, nepotul lui Vartic vornicului, de înaintea șoltuzului și a 12 pângari din Tecuci și înaintea a mulți oameni buni.

Deci, domnia me, dacă am văzut acel zapes de mărturie dela acei de sus scriș < i >, domnia me am crezut și dela noi așșderili am dat și am întărit lui Toadăr și fimei sali Salomie pe aceli de sus scrise părți de ocină din sat din Tomești, din sat din Hănțești și din sat din Vlamnic și din Scutași și din Cărbunești, ca să fii lui dreaptă ocină și moșie cu tot venitul nerușit nicio-dată în veci pisti carte domnii meli.

Singur domnul au poruncit 7218²⁾ < 1710 > Aprilie < e > 22.

Dela ispravniciei Tecuciului.

Poslăduindu-să copîia aciasta de pe cea adevărată copîi ci esti scoasă di

¹⁾ loc rupt în orig.

²⁾ Data este greșită în copie; documentul nu poate fi decât din domniile lui Radu Mihnea voevod.

pi ispisocul sãrbãscu, carili fiind întocmai s'au încredințat și de cătrã noi.
<1>817 Ghenar<ie> 12.

Dimitrie paharnic.

Arh. St. Buc., M-rea Rãchitoasa, VIII/1.

Copie rom.

188

1617 (7125) Aprilie 30.

† Io Radul voevod, din mila lui dumnezeu, domn al țării Moldovei. Scriem domnia mea slugii noastre urednicului din târgul Piatra. Cum vei vedea această carte a domniei mele, voi să lãsați în pace, să nu opriți ce este venitul morii din Dãrmãnești și nici să nu opriți oamenii să macine la moara sfintei mânãstiri Pãngãrați, pentrucă le este danie dela alți domni de mai înainte.

Aceasta scriem și mai multã jalbã să nu vie la domnia mea. Altfel să nu faceți.

La Iași, în anul 7125 <1617> Aprilie 30.

† Însuși domnul a spus.

† Marele logofãt a învățat.

† Nuor <a scris>.

Arh. St. Buc., M-rea Pãngãrați, III/18.

Orig. slav, hãrtie, pecete aplicatã.

Cu o trad. rom. din 1909.

189

1617 (7125) Aprilie 30, Iași.

† Io Radul voevod, din mila lui dumnezeu, domn al țării Moldovei. Scriem domnia mea tuturor slugilor noastre dãbilarilor cãți vor merge cu slujbele domniei mele prin târgul Piatra și în ocol. Dãm[m]u-vã știre că ni s'au jeluït rugãtorii noștri cãlugãrii dela sfânta mânãstire dela Pãngãrați, pre voi, dzicãnd că au doao sate în ținutul Neamțului, dãtãturã dela Pãtru vodã, iar voi le învăluïți vecinii și-i trageți cu ¹⁾ ocolul și sãmtu scriș<i> la ținut și plãtescu dabila domniei melle cu ținutul.

Dirept aciea, deaca veți vedea cartea domniei melle, iar voi să aveți a-i lãsa foarte în pace, să nu-i învăluïți întru nemicã cu ocolul, ce să-i lãsați să plãteascã și să hie cu ținutul.

¹⁾ în orig. «și» în loc de cu.

Aceasta scriem și mai multă jalbă să nu vină la domnia mea. Altfel să nu faceți.

La Iași, în anul 7125 <1617> Ap<rilie> 30.

Domnul a zis.

Arh. St. Buc., M-rea Pângărați, III/19.

Orig. rom., hârtie, pecete aplicată.

190

1617 (7125) Mai 2, Iași.

† Io Radul voevod, din mila lui Dumnezeu, domn al țării Moldovei. Iată a venit, înaintea noastră și înaintea boerilor noștri, sluga noastră, Gavril fost stolnic, nesilit de nimeni nici asupra, ci de bună voia sa și a dat o falce de vie, ce a avut-o de cumpărătură, în târgul Iași, unde se numește Tanga. Acea vie a dat-o sfintei mânăstiri, unde este hramul sfântul Sava, în târgul Iași, pentru sufletul lui și pentru sufletele părinților lui.

Deci, de acum înainte, să fie acea vie danie și miluire sfintei mânăstiri, neclintită, niciodată, în veci. Altul să nu se amestece înaintea acestei cărți a domniei mele.

Scris la Iași, în anul 7125 <1617> Mai 2.

† Insuși domnul a zis.

Eu Ghianghea logofăt am iscălit <m.p.>

† Haraga <a scris>.

Arh. St. Buc., M-rea Sf. Sava-Iași, XLII/4.

Orig. slav, hârtie, pecete aplicată, stricată.

Cu o trad. rom. din 1794.

191

1617 (7125) Mai 3, Iași.

† Io Radul voevod, din mila lui Dumnezeu, domn al țării Moldovei. Iată au venit, înaintea noastră și înaintea boerilor noștri, sluga noastră, Mălai și cu frații săi și cu toți răzeșii ¹⁾săi și au părțit pe rugătorii noștri, călugării dela sfânta mânăstire nunită a lui Toader Moghilă, unde este hramul înălțarea domnului Dumnezeu și mântuitorului nostru Isus Hristos, pentru jumătatea de sus a satului Sârbii, care sunt pe Bașeu, și astfel au zis ei că au avut

¹⁾ « răzeși » în orig.

mare asuprire și le-au lepădat banii, cinci sute taleri numărați, fără voia lor, pentru această jumătate de sat.

Deci domnia mea și cu sfatul nostru drept i-am judecat după legea țării și am cercetat și am aflat că este dreaptă ocină și cumpărătură a rugătorilor noștri călugări, pentrucă au avut astfel de direse; al doilea că ori câte privilegii vechi pe care le-au avut Mălai și cu oamenii săi, toate aceste privilegii au fost în mâinile călugărilor.

Pentru aceea, acest mai sus scris Mălai și cu frații săi și cu răzeșii săi au rămas de toată legea noastră. Iar pe rugătorii noștri monahi, dela sfânta mânăstire, noi i-am îndreptat și am luat dela ei ferăe 12 zloți.

Deci dacă în vreo vreme, când ei vor mai arăta niște privilegii sau oarecare direse, să nu aibă să părăscă mai mult și nici să dobândească, niciodată, în vecii vecilor, înaintea acestei cărți a noastre.

Scris în Iași, în anul 7125 <1617> Mai 3.

† Domnul a spus.

Eu Ghianghea logofăt am iscălit <m.p.>

† Băseanul a scris.

Acad. R.P.R., Filiala Iași, Fond. Spiridonie, IX/72.

Orig. slav, hârtie, pecete aplicată, căzută.

Cu o trad. rom. din 1785.

192

1617 (7125) Mai 4, Iași.

† Io Radul voevod, din mila lui dumnezeu, domn al țării Moldovci. Scriem slugilor noastre acelora care scriu satele boierești de pe Nistru, în ținutul Orhei. Vă dăm de știre că s'au jeluît domniei mele, împotriva voastră, rugătorii noștri, egumenul și tot soborul dela sfânta mânăstire dela Râcica și spun că le-ați înscris un sat anume Ustia și ei și-au adus privilegii și le-au arătat înaintea domniei mele și este dat acest mai sus scris sat de unchiul domniei mele, de sfântrăposatul Petru voevod și încă ați luat dela un călugăr un taler.

Pentru aceasta, dacă veți vedea această carte a domniei mele, voi să lăsați foarte în pace satul Ustia și să le întoarceți înapoi și acel taler pe care l-ați luat. Așa să știți. Altfel să nu faceți.

Scris în Iași, în anul 7125 <1617> Mai 4.

† Domnul a spus.

† Eu Ghianghea logofăt am iscălit <m.p.>

† Băiseanul <a scris>.

Acad. R.P.R., CD/113.

Orig. slav, hârtie, pecete aplicată.

<1617> Mai 6, Vaslui.

† Adecă eu Vasilie Bucium și Ionașco Batin, ce sintu vătăș<i> mare la Vasluiu. Venit-au înaintea no<a>stră Dumitru ce au fostu vătav mare, de au părăt pre Toma și cu feciorii săi di Negoești, pentru multe bucate ce i-au mâncat el și cu feciorii săi, cându au fostu pribag cu Ștefan vod<ă> în Țara Muntenească, de i-au seos Léșii. Și au mărturisit înaintea no<a>stră, că i-au mâncat atâtea bucate: 40 de stupi și 2 giumătăț<i> de vin și 60 de gănște și 100 de gă<i>n<i>.

Deci așa am socotit légea și i-am aflat să-i agiungă cu niște o<a>meni, cumu i-au mâncat bucatele Toma și cu feciorii săi, Dumitru, ce au fostu vătav mare.

S'au ținut de lége și au adus o<a>meni buni, de au mărturisit și au giu<ra>t pre vanghelie și o<a>menii ce au giurat anume, sintu popa Gheorghie din Todereșt<i> și Petrica di Negoești, cum acéle bucate a lui Dumitru *fo*st vătavu, le-au adus pre urmă până [nă] la casa Tomei și în neméturile ce au fostu șejindu feciorii lui cu oile în sat și nime n'au fostu șejindu, fără însii în sat.

De aceasta scriem și mărturisim cu cartea no<a>stră.

† *Scris în Vasluiu, Maiu 6.*

Vasilie <m.p.>

Arh. St. Buc., M-rea Sf. Sava-Iași, XXXIV/28.

Orig. rom., hârtie, pecete aplicată.

Dataf după Vasile Bucium și Ionașcu Batin mari vătavi de Vaslui la 1617 Sep-
tembrie 26 și după documentul de judecată dat de Radu voevod la 1617 Septembrie 15.

1617 (7125) Mai 8, Iași.

† Io Radul voevod, din mila lui dumnezeu, domn al țării Moldovei. Iată au venit înaintea noastră și înaintea boierilor noștri Vărvara și frații ei, Gavril și Lazor și Avrămiia și Efrim, copiii lui Șandru pârcălab, cu rugăminte ne-au cerut milă și au cerut întărire pentru robii lor drepti din ispisocul pe care l-a avut tatăl lor Șandru, dela Alexandru voevod și din ispisocul dela Petru voevod, Țiganii Țintea cu femeia și copiii și Drăcea cu femeia și copiii și Stoica cu femeia și copiii și Răsna și copiii ei și Oprea cu femeia și copiii și Neculcea cu femeia și copiii și Nastea și Mărica și Bancea cu femeia și copiii și Dobre cu femeia și copiii și Sima cu femeia și copiii și Toader cu femeia și copiii și Stan cu femeia și copiii și Gogul cu femeia și copiii și Dumitru cu

femeia și copiii și Dana și copiii ei, Românul cu femeia și copiii și Antimiia și copiii ei, Părasca și copiii ei și Țincoca cu femeia și copiii și Nastea și copiii ei și Ihnat cu femeia și copiii și Anca cu copiii ei.

Pentru aceasta, să-i fie și dela noi robi ¹⁾ Țigani, neclintiți, niciodată, în veci, înaintea acestei cărți a noastre.

În Iași, în anul 7125 <1617> Mai 8.

Domnul a spus.

Ghianghea logofăt am iscălit <m.p.>

Luchiiian <a scris>.

Acad. R.P.R., VIII/12.

Orig. slav, hârtie, pecete aplicată, în parte căzută.

195

1617 (7125) Mai 8.

† Adecă noi, fetele popei lui Ion din Dănțești, anume Dochiiia și Antimiia, fete Măriicăi a preotésăi, scriem și mărturisi<m> cu cest zapis al nostru, cum am schimbat de bună voia noastră, partea noastră de ocină și de moșie din sat din Sacalăș, partea mamei Măriicăe, fata moașe-noastră Dochiițai Gavrilițoae, din sat din Sacalăș, dintr'u<n> bătrân a patra parte. Și am schimbat cu fecior-i<i> Didei, nepoți de fiei Zagorcioae, anume Iiurdachi și Gligorcea și Năcuța și Grăpina și am schimbat cu tu<t> vinitul acelu loc, din țarină și din fânață, din vatra satului și dintr-apă și cu loc de grădină pre unde va fe, ca să le fe lor dreaptă ocină și moșie lor și feciorilor săi și nepoți<i>lor săi și nime să n'aibă a mai întoarce , în véci de véci.

Și am tocmit aciastă tocma<lă> denaintea a mulți oamin<i> bun<i>, denaintea pop<ii> Andrecăi din sat din Zlătăreș<ti> și Vasilie Giurcea de acoloa și Costatin de acoloa și Strătulat de acoloa și David de acoloa și Ionașco de acoloa și Bumbotă de acoloa.

Și noi vădzindu tocmală între dănșii, spre mai <ma>re credință ne-a[a]m pos și pecețile, ca să să știe.

Văleat 7<1>25 ²⁾ Mai 8 ³⁾).

Vrabie <a scris>.

Arh. St. Iași, XXX/2.

Orig. rom., hârtie, șase peceți aplicate.

1) « holopi » în orig.

2) în orig. e scris 7025, lăsându-se loc liber pentru sute.

3) data adăngată de altă mână.

1617 (7125) Mai 9, Iași.

† Io Radul voevod, din mila lui dumnezeu, domn al țării Moldovci. Iată a venit, înaintea noastră și înaintea tuturor boierilor noștri moldoveni, mari și mici, credinciosul nostru boier Nicoară Prăjescul fost mare vistier și a arătat înaintea noastră un zapis de mărturie dela mulți boieri și oameni buni, anume: Gheorghie fost vornic de gloată din Siminicieni și Toader Calapod din Boldești și Grigorie Scheianul din Oboroceni și Iacob Moțoc din Văsiani și Gheorghie Calapod și Baico fost șetrar și Ștefan Calapod și Ffrim, fratele lui și Pătrașco Brut și Costantin Adam și Iurașco Adam și Pătrașco Ciogolea și Vasilie Tomșea și Gavril Hirescul din Hăsnășani și Ionașco de acolo și Toader Buoreanul de acolo și Cășian deasemenea și Mihăilă și Toma și alt Toma și Dumitru de acolo, toți scriind și mărturisind cu sufletele lor, că s'au sculat înaintea lor acești oameni, anume: Ștefan, fiul lui Cârstea și Andronicu, fiul lui Onciul, nepoții lui Tălășman din satul Crăești, din ținutul Vaslui, și nesiliți de nimeni, nici asupriți, ci de bună voia lor și au vândut dreapta lor ocină și dedină, pe care au avut-o ei în satul Hăsnășani, din ținutul Suceava, două părți, dintr'a patra parte de sat, numite părțile lor, părțile Vasluienilor, cu vad de moară și cu livezi ¹⁾ și cu fâneațe și cu tot hotarul lor, cât i se va alege lui Sima, două părți ale lor, mai sus scrisele părți ale Vasluienilor, și din apă și din țarină și dinspre toate părțile.

Aceasta au vândut credinciosului nostru boier, Nicoară Prăjescul fost vistier, care este scris mai sus, pentru... ²⁾ toți bani gata.

De aceea, domnia mea văzând atâția boieri și oameni buni mărturisind cu sufletele lor și plata deplină, domnia mea încă am crezut și am dat și am întărit boierului nostru mai sus scris, Nicoară Prăjescul fost vistier, ca să-i fie și dela noi, ocină și cumpărătură și cu tot venitul, neclintit niciodată în veci. Și altul să nu se amestece.

Scris la Iași, în anul 7155 ³⁾ <1647> luna Mai 9.

† Insuși domnul a poruncit.

Eu Ghianghea logofăt am iscălit <m.p.>

† Serghie <a scris>.

Arh. St. Buc., Achiziții Noi, XXXII/3.

Orig. slav, hârtie, pecete timbrată.

Cu o copie slavă și o trad. rom. modernă

¹⁾ « levedzi » în orig.

³⁾ loc alb în orig.

²⁾ greșit, în loc de 7125.

1617 (7125) Mai 10.

† Iată eu Ion Tăilac din Străviceni și cu fiii lui, Simion și Tănasie, și ginerele lui, Gligorie Capotă, și cu toți verii lui și cu toți nepoții lui. Iată mărturisim că ne-am vândut dreapta ocină și dedină din satul Străviceni a treia parte, partea de sus ¹⁾. Aceasta am vândut-o preotului Ionașco și lui Vasilie din Mădărjaci pentru 40 taleri bani buni, dinaintea multor răzeși ²⁾ buni și bătrâni dinprejur anume: Vârlan din Mădrăjaci și Naca de acolo și Luca deasemeni și Ignat de acolo și Toader Iurceanul deasemeni și popa Toader din Ceaplinți.

Așa mărturisim cu sufletele noastre că a vândut Ion Tailac și cu toți verii lui, popii Ionașco și lui Vasilie din Mădărjaci și că au plătit popa Ionașco și Vasilie toți banii deplin în mâna lui Ion Tăilac și a verilor lui, toți acei bani cum scriem mai sus. Și așa mărturisim pentru mare credință.

In anul 7125 <1617> Mai 10.

Muzeul Lupta revoluționară a poporului, I/19.

Orig. slav, hârtie.

Cu o trad. rom. din 1780 Martie 27 de Gheorghie Evloghie.

<1617—1618> Mai 12.

† Din mila lui dumnezeu, noi Io Radul voevod, domn al țării Moldovei. Facem cunoscut cu această carte a noastră tuturor celor ce o vor vedea sau o vor auzi cetindu-se că am dat și am întărit slugii noastre, Arsenie Nebojatco uricar, fiul lui Dumitru, nepotul lui Gavril Nebojatco, strănepotul lui Maxin și răstrănepotul lui Ion Pribeag, dreapta lui ocină și dedină, a treia parte partea de sus din jumătatea de jos a satului Vlădeni care este în ținutul Hârlău și cu loc de moară la Jijia, din uricul pe care l-a avut străbunicul lui, Ion Pribeag, dela Ștefan voevod cel Bătrân și din uricul de întărire dela Iancul voevod și dela Eremia voevod.

Și iarăși îi dăm și îi întărim a treia parte, partea din mijloc din aceeași jumătate de sat din Vlădeni, care îi este cumpăratură dela Sofiica și ginerele ei Toader Popeanță, fiica lui Dumitru, nepoata lui Ihnat și dela Gligorcea și Ionașco și Ilie, fiii lui Văscan, nepoții Maricăi și dela Gafta, fiica lui Ihnat dela

¹⁾ « partea de sus » adăugat deasupra rândului în orig.

²⁾ în orig. « clevreti » = copărtași.

Ionașco și Focșea și Mărica și Sofia, copiii preotesei Tecla, nepoții Drăgaicăi și asemenea dela Procopie, ginerele Teclai, care a fost și ea cumpărătură dela Ignat fiul lui Ilea, nepotul Frăsinei, care îi este cumpărătură dela ei pentru o sută de taleri de argint. Care această a treia parte din jumătatea satului a fost de moștenire a lui Dumitru și a Maricăi, a Gaței, a Drăgaicăi și a Frăsinci, copiii lui Ilnat.

Și iarăși îi dăm și îi întărim a treia parte din aceeași jumătate a satului Vlădeni, partea de jos care îi este cumpărătură dela Lupul, fiul Drăghinei, nepotul Călinei și dela nepoata lui de frate Sorca, fiica lui Ionașco, nepoata Drăghinei și strănepoata Călinei, pentru o sută de taleri de argint. Pentru aceea să-i fie lui această jumătate de jos a satului, cu tot venitul.

Și întru aceasta îi dăm și îi întărim mai sus scrisului Arsenie Nebojatco cealaltă jumătate din același sat, Vlădeni, partea de sus întregă, din direse de cumpărătură și întărire, pe care le-a avut dela Costantin voevod și dela Ștefan voevod, care îi este cumpărătură dela Sava, fiul lui Maxin și dela Vasilie, fiul lui Romașco și dela Ion Hălugul și fratele lui, Dumitru și dela surorile lor, fiii lui Drăgăilă și dela Nasture și Todosia și Nastasia, fiicele lui Ștefan Bujală, care au fost și ei cumpărători și deasemenea dela Gligorie pitărel și fratele lui, Pântea, strănepoții lui Toma și dela Aba, fiica Trofanei, nepoata lui Ștefan și Gavril Hulpe și dela nepoții lor de frate, fiii lui Cozma, copiii Maricăi, nepoții lui Trifan și dela Nistor și Nacul și Mărica, copiii lui Platon, nepoții Micăi și dela Arsenie comișel și vara lui, Titiana Câmpeneasa, nepoții lui Ionașco și Fătul, strănepoții Tudorei și deasemenea dela Dronea și sora lui, Cristina, fiii Catei și Ion și Gavril și Vasilie, fiii lui Simion și Mica și Ionașco, fiii lui Costea, nepoții Nastei și deasemenea Părasca și Uliana, fiicele lui Gliga și Andreico și sora lui Vărvara, copiii Grozavei, nepoții Toadei, toți strănepoții lui Mihul cel bătrân, pe care și-a cumpărat-o dela ei toți pentru trei sute de taleri de argint, din privilegiile lor mai sus scrise dela Ștefan voevod cel Bătrân și de întărire dela Iancul voevod.

Care în această jumătate de sus a satului Vlădeni a avut cumpărătură în ea și Gligorie pitărel, partea mătușii lui Drăguța și deasemenea Părasca și Uliana, fiicele lui Gliga și Dronea și sora lui, Cristina, fiii Catei și au avut cumpărătură și fiii lui Costea dela vărul lor, Boldur, fiul lui Cozma, dar toți au vândut în același preț, care este mai sus scris, lui Arsenie Nebojatco. Pentru aceea să-i fie lui și dela noi întreg acest sat Vlădenii și cu mori la Jijia și cu tot venitul.

Și întru aceasta iarăși au venit înaintea noastră și înaintea boierilor noștri sluga noastră Gavril fost stolnic, de bună voia lui, de nimeni silit, nici asuprit și a făcut schimb cu sluga noastră, Nebojatco uricar.

Și i-a dat el lui Nebojatco dreapta sa ocină și schimb, trei părți întregi din satul Găureni, care este în ținutul Iașilor sub Turia și o treime din a patra parte și cu loc de iazuri pe pârâul Găurinei și cu hotar până la Jijia Veche

care îi era și lui schimb cu mitropolitul Anastasie, pentru satul Buniți din ținutul Sucevei.

Iar sfinției sale mitropolitului Anastasie îi era și lui schimb cu boierul nostru Coste Băcioc ceașnic pentru jumătate de sat din Marcovăț, care este în ținutul Hotinului, iar lui Coste Băcioc aceste trei părți din Găureni și o treime din a patra parte i-a fost dreptă cumpărătură.

Și i s'a căzut lui această jumătate din satul Marcovăț în locul Găurenilor.

Deci sluga noastră Nebojatco uricar a dat lui Gavril stolnic, loc pentru loc, dreapta sa ocină și dedină, un sat cu numele Tolăcanii, pe Prut în ținutul Iașului și cu poieni și cu pădure în lunca mare a Prutului și cu pădure pe muntele Diucheatul și cu 25 de vecini, din uricul de întărire, pe care l-a avut dela Eremia voevod.

Iar în Găureni n'au fost vecini, dar i-a luat pentru că i-au fost la îndemână din Vlădeni căci li se unesc hotarele numai Jijia Veche le desparte unde se numește Podușca ¹⁾.

Deci noi văzând tocmeala și schimbul de bună voie, iar noi deasemenea am dat și am întărit și dela noi mai sus scrisului Nebojatco uricar aceste trei părți din Găureni și o treime din a patra parte ca să-i fie lui cu tot venitul.

Și întru aceasta, iarăși au venit înaintea noastră și înaintea boierilor noștri Gavril, fiul Nastei și nepoții lui de soră, popa Sava și sora lui Iova Gligorcioaea și fratele lor, Iliăș, fiii Anei, nepoții Nastei, strănepoții Munteancăi, de a lor bună voie, de nimeni siliți, nici asupriți și au vândut dreapta lor ocină și dedină diu același sat Găurenii, au vândut două părți dintr'a patra parte, care se împarte în trei părți, tot lui Nebojatco uricar, pentru șaptezeci și cinci de taleri numărați, din ispisocul de pâră și ferâie pe care l-au avut dela Simion voevod, care părți rămăseseră necumpărate de Băcioc ceașnic.

Iar pentru celelalte direse pe care le-au avut Găurenii, așa au spus că le-au pierdut în zilele lui Ion voevod, din cauza Tătarilor.

Pentru aceia, aceste sate mai sus scrise anume Vlădenii pe Jijia și cu loc de mori la Jijia și satul Găureni cu iazuri pe pârâul Găurina și cu hotarul până la Jijia Veche, să fie slugii noastre mai sus scrise, Arsenie Nebojatco uricar, uric și ocină și întărire cu tot venitul, lui și copiilor lui și nepoților și strănepoților și la tot neamul lui care i se va alege cel mai de aproape, neclintit niciodată în vecii vecilor.

Iar hotarul acestui sat Vlădenii și cu vad de moară la Jijia, să-i fie lui hotar, dela Jijia Veche până la Miletinul Vechi și din toate laturile să fie pe unde au folosit din veac. Iar hotarul satului Găurenii deasemenea să fie pe vechile

¹⁾ podușca: slav = perna.

hotare, pe unde au folosit din veac, căci hotarele acestor amândouă sate se împreună, numai le desparte Jijia Veche acolo unde se cheamă Podușca până la pod.

Iar la aceasta este credința domniei noastre, a mai sus scrisului noi Io Radu Mihnea voevod și credința preaiubitului fiu al domniei mele, Alexandru voevod și credința boierilor noștri: credința panului Coste Băcioc mare vornic de țara de jos, credința panului Nicoară mare vornic de țara de sus, credința panului Nicula și Costantin Roșca pârcălabi de Hotin, credința panului Gheorghii și Nădăbaico pârcălabi de Neamț, credința panului Manole și a lui Duca pârcălabi de Roman, credința panului Mihul hatman și pârcălab de Suceava, credința panului Bernat postelnic, credința panului Vasilie Buciulescu spătar, credința panului Mihail Furtună ceașnic, credința panului Gheorghii stolnic, credința panului Dumitrachi vistier, credința panului Simion Gheuca comis și credința tuturor boierilor noștri moldoveni mari și mici.

Iar după viața și domnia noastră, cine va fi domn, din copiii noștri sau din neamul nostru sau iarăși pe ori cine va alege domnul dumnezeu să fie domn țării noastre, Moldova, acesta să nu-i clinească întărirea noastră, ci să-i dea și să-i întărească, pentru că-i sunt lui drepte ocine și dedine și <cumpărătură pe> ¹⁾ banii <săi proprii și> ¹⁾ drepti.

Iar pentru mai mare putere și întărire a tuturor celor mai sus scrise <am poruncit> ¹⁾ credinciosului și cinstitului nostru boier, pan Ionașco Ghianghea mare logofăt să scrie și să atârne și pecetea noastră de această a noastră carte adevărată.

A scris Costantin Rotompănescul la Iași, în anul 7125 <1617> luna Mai 12 zile.

Io Radul voevod ²⁾).

Ghianghea logofăt am iscălit.

<Pe verso contemporan:> Lui Nebojatco uricar pentru satele Vlădeni și Găureni.

Acad. R.P.R., Peceti, 255.

Orig. slav, perg., pecete atârnată.

199

<1617—1618> Mai 12, Nelipești.

† Iată dar, eu Grozav hotnog din Nelipești, eu însumi asupra mea mărturisesc, cu acest adevărat zapis al meu, cum am vândut eu cumpărătura

¹⁾ șters, ilizibil.

²⁾ semnătura cu litere de aur.

mea, ce se va alege, parte și cumpărătură ce am cumpărat dela Nelipăscul, fiul Urâtei și nepot Cernatei, ce se va alege acea parte din satul Nelipești și deasemeni dela Tăbuci, fiul lui Tecuci, nepot lui Nelipăscul, din partea tatălui lui, Tecuci.

Aceea am vândut-o lui Micul, fiul lui Mălai, din Nelipești, pentru doisprezece taleri și această vânzare s'a făcut în zilele lui Radul voevod în întâia domnie.

Aceasta am vândut-o lui Micul, fiul lui Mălai din Nelipești, pentru acești bani, mai sus scriși, doisprezece taleri numărați.

Și această tocmeală se face în casa lui Bârsan șetrar din Nelipești, dina-
intea oamenilor buni, anume: popa Istrate din Trăisteni¹⁾ și Lupul pitar din
Nămândri și David din Trăisteni¹⁾ și popa Toader din Nelipești și An<ghel>
din Șipote și Costin din Nelipești și Dumitru de acolo și alți mulți oameni buni.

Și Cozma diac a scris acest zăpis.

Și pentru mai mare putere am pus mărturiile²⁾ noastre pe acest zăpis
al nostru, să se creadă că sunt spusele noastre cele adevărate. Pentru aceasta
dăm știre.

Scris în Nelipești, Mai 12.

Arh. St. Iași, CCCXXI/101

Orig. slav, hârtie, deteriorat, două peceti aplicate.

Cu o trad. rom. din 1776.

Datat după domnia întâia a lui Radu Mihnea.

200

<1617—1618> Mai 16, Iași.

† *P n Mihul hatman și pârcălab de Suceava. Scriem fiilor noștri care merg
pentru Țigani și giudeci și vătavi de Țigani.* Dacă veți vedea cartea noastră
voi să aveți a lăsa în paci pre Iosip, feciorul Condrei și Erimiia cu feciorii săi,
Țiganiu lui Dumitru diac din Costeșt<i>, că-i sintu Țigan<i> de moșie derepți.

Deci să nu-i vâluiți că ș'au adus derésele naintea noastră, ce să aibă a
să hrăni cu dreptul, în țara dumisale lui vodă, pre unde vor înbla.

Astfel scriem. Altfel să nu faceți.

In Iași Mai 16.

Mihul hatman <m.p.>. ³⁾

Arh. St. Iași, CDXXV/8.

Orig. rom., hârtie, pecete aplicată.

Datat după Mihul hatman în prima domnie a lui Radu voevod.

¹⁾ « Tăistreni » în orig.

²⁾ în orig.: « kustodiiah ».

³⁾ iscălitură grecească.

<1617—1618> Mai 17, Iași.

† *Pan Mihul hatman și pârčălab de Suceava. Scriem fiilor noștri care merg pentru Țigani, și giudeci și vătavi de Țigani. Dacă veți vedea cartea noastră voi să aveți a lăsa în paci Țiganii lui Dumitrașco Ștefan, pre Zgărca Țiganca cu feciorii săi și pre Pichiul și pre Ursul și pre Sava.*

Deci să nu-i învăluit<i> că ș'au aduse derésele înaintea noastră, ce să aibă a să hrăni cu dreptul în țara dumisa<le> lui vodă, pre unde vor îmbla.

Astfel scriem. Altfel să nu faceți.

In Iași Mai 17.

Mihul hatman <m.p.>¹⁾.

Arh. St. Iași, CDXXV/6.

Orig. rom., hârtie, pecete aplicată.

Datat după Mihul hatman în prima domnie a lui Radu voevod.

1617 (7125) Mai 18, Iași.

† *Io Radul voevod, din mila lui dumnezeu, domn al țării Moldovei. Iată a venit, înaintea noastră, sluga noastră, Dumitru Ștefan, de ș'au adusu a sale derease, ce au <a>vut dela mătușe-sa, giupâneasa Grămoae, ce au fost vămășoae mare, zapise de cumpărătură, ce au avut giupâncasa Grămoae, dela Sultana, fata doamnei Mirceoea, den Țara Muntenească, pre o Țigancă, anume Anna Bahlueneasă, ce iaste după Bahluian Țiganul. Deci Bahluian Țiganul iaste domnescu.*

Deci Dumitrașco Ștefan au făcut schimbătură, de au dat domni<ei> meale o Țigancă a lui, anume Țonța Țiganca, fata lui Ventilă, ce iaste după Toader Țiganul, dela visteariul domni<ei> meale, dela Ocnă, ce au fostu dereaptă Țigancă de moșie a lui.

Deci, ca să fie acea Țigancă a noastră domnească, în locul lui Bahluian Țiganul și Bahluian Țiganul să fie a lui Dumitrașco.

De aceea, nimeni dintre slugile hătmănești și vătăji de Țigani și giudeți, să nu aibă a-i turbura sau să-i ia înaintea acestei cărți a noastre.

In Iași, în anul 7125 <1617> Mai 18.

† Mihul hetman a învățat.

† Gligorcea <a scris>.

Arh. St. Iași, CCCL/147.

Copie rom. din sec. XX

¹⁾ iscălitură grecească.

1617 (7125) Mai 20, Huși.

† Mitrofan, episcop de Huși. Scriem și dăm știre cu această scrisoare a noastră pentru viile din târgul Huși ale panului Dimitrie Goia mare vornic de țara de jos și care sunt cumpăratură și domniei sale, pentru deșugubinele ce au dat oamenii, de bună voia lor, pentru greșelile lor: o vie la Dric, ce domnia sa a cumpărat pe banii săi drepti, dela fiul răposatului Bărboi, fost mare vornic de țara de jos și o vie deasemenea la Dric, ce i-a dat fiul lui Pătrașco croitor ¹⁾, pentru o deșugubină ce a făcut cu o femeie.

Și deasemeni o vie dela Horjea, fost vornic de Huși, care acea vie a fost luată de Horjea dela niște răufăcători, care acei răufăcători mult rău și furtișag au făcut și și-au plătit capul cu acea vie.

Și după aceea, Horjea a căzut cu o femeie și a lăsat-o însărcinată și nu s'a putut îndrepta, ci și-a plătit deșugubina cu acea vie; dar acea vie a fost cu preț mai mare decât acea deșugubină, însă s'a ridicat Dimitrie Goia mare vornic și a pus oameni buni și a prețuit acea vie, cu ceeace au aflat oamenii buni, că trece peste acea deșugubină, vornicul i-a dat bani gata <galbeni> roșii gata.

Și deasemeni o vie dela Ionașco ciobotar ¹⁾, iarăși pentru o vină de deșugubină, pentru o femeie: și o vie dela M...²⁾ lin...²⁾ pentru o moarte de copil.

Toate aceste mai sus scrise vii au fost date de acești oameni, de bună voia lor, pentru greșala lor, dinaintea noastră și dinaintea șoltuzului și a 12 pângari și dinaintea a oameni buni și bătrâni și acestea astfel s'au întocmit.

Pentru aceea noi știind și văzând toate acestea, am scris acest zăpis, ca să fie aceste mai sus scrise vii, ocine și vii, milostivirii sale panului Dimitrie Goia mare vornic, neclintite niciodată și nimeni dintre acești oameni, ce au dat viile lor, pentru vinele lor, dacă vor vorbi altfel, să nu aibă credință nicăieri.

Și spre mai mare încredințare am pus pecetea sfintei episcopii și iscălitura cu mâna mea, pe acest zăpis.

Pentru aceasta scriem și mărturisim.

Scris la Huși, în anul 7125 <1617> Mai 20.

Mitrofan episcop de Huși mărturisim <m.p.>

Arh. St. Buc., Episc. Huși, XI/1 a—b.

Orig. slav, hârtie, două peceti aplicate.

Cu o trad. rom. din sec. XIX, cu multe greșeli.

¹⁾ așa în orig.

²⁾ loc rupt în orig.

1617 (7125) Mai 20, Iași.

Eu Ionașco, feciorul lui Pătrașco de Lățcani de ținutul Romanului, însumi pre mene mărturisescu cu acest zapis al meu cum amu vândut a mea direaptă ocină și moșie ce me-au fost mie cumpărătură dela Anița, sora Boldescului din Băloșești, cincisprăzece pământuri în țarină, în sat în Lățcani în ținutul Romanului, în partia despre hotarul Doljeștilor pre lângă capetele pământurilor spre luncă. O am vândut dumisale lui Dumitru Goie vornic, drept cincizeci de talere bani gata. Și me-au plătit dumnealui deplin acești banii ce mai sus sintu scriși.

Și am făcut această tocmală denaintea lui Ion de Șirăței și denaintea popii lui Vasilie de Hărnicești și denaintea Cozmei vist<i>ernicel</i> de Macsinești și denaintea lui Ștefan și denaintea Saulii șet<i>crărel</i> de acoloa și denaintea lui Avram Părvul și a lui Dumitrașco Părvul. Și am pus a noastre peceți pre cestu zapis ca să să crează.

Scris în Iași, anul 7125 <1617> Mai 20.

Arh. St. Buc., ms. 602, f. 5.

Orig. rom., hârtie, patru peceți inelare, aplicate.

205

<1617—1618; 1623—1626> Mai 20.

Noi Radul voevod, *din mila lui Dumnezeu, domn al țării Moldovei*. Adecă s'au părăt de față înnaintea domnii mele sluga noastră Costandin Iane și Lucoci uricar cu boierul nostru Nădăbaico ce au fost dvornic mare, pentru niște Țăgani ce au fost înpresurându Nădăbaico, anume: Faraon, feciorul lui Mihăilă căldărar și Slav frate-său și cu sora lor Bobița și Cătina și Simion, ficiorul lui Stan Răul și frate-său Hanul și Petru, ficiorii lor.

Deci Costandin Iane și Lucoci uricar arătat-au înnaintea noastră și a sfa-tului meu drese dela Ioan voevod și dela Erimie voevod și dela alți domni cum le sântu lor acești Țăgani ce mai sus scrie, drepti de moșie.

Deci domnie mea văzându drepte a lor drese pre ai lor drepti Țăgani, datu-li-am și li-am întărit, iar boierul Nădăbaico vornicul au rămas dinainte noastră și a boierilor noștri ca să aibă el de acum înnaintea a nu mai pără de acești Țăgani, nici a dovedi pre Iane Costandin și pre Lucoci uricar. Și de va arăta dvornicul Nădăbaico <niscare drese>, acele să nu să criază.

Și [al]altul să nu să amestece preste carte domnii mele.

Insăși domnul a poruncit, let 7121¹⁾ <1613> Mai 20.

Ghenghea mare logofăt.

Arh. St. Buc., Condica m-rii Răchitoasa, ms. nr. 572, f. 161 v.

Copie rom.

¹⁾ Data văleatului greșită. Documentul este din timpul domniilor lui Radu voevod.

1617 (7125) Mai 21, Iași.

† Io Radul voevod, din mila lui Dumnezeu, domn al țării Moldovei. Am dat această carte a domniei mele slugii noastre, Ionașco Bilăe fost pârcălab, pentru aceea, ca să fie el tare și puternic ca dintre vecinii săi ce fuseseră apucați de cislă în satul Roznov ori pe ori unde îi va găsi în țara domniei mele sau în târg sau în sat domnesc sau boieresc sau călugăresc sau din slobozie sau ori unde și în orice loc, el să aibă a-i lua pe acei vecini cu toate bucatele ce vor avea și să-i aducă înapoi în satul Roznov.

Și să-i tocmească să dea toți, pe toate bucatele lor, cine va avea, precum este învățătura dela domnia mea; și nimeni să nu fie scutelnic. Iar cine nu va da, ei să ia dela acel om ce va fi cu dreptate și să dea la dabilă unde este darea împărătească.

Și nimeni să nu îndrăznească să oprească sau să împiedice înaintea acestei cărți a domniei mele.

Așa să știți, -altfel să nu faceți.

Scris la Iași, anul 7125 <1617> Mai 21.

† Domnul a spus.

† Gheanghea mare logofăt a învățat.

Eu Ghianghea logofăt am iscălit <m.p.>

† Tăbuci <a scris>.

Arh. St. Iași, D/5.

Copie slavă.

1617 (7125) Mai 24, Iași.

† Io Radul voevod, din mila lui Dumnezeu, domn al țării Moldovei. Iată au venit înaintea noastră și înaintea boierilor noștri, slugile noastre, Patrachie și Cârstea și toate neamurile lor și au pârît pe Alexa, ginerele lui Nicula, pentru două jirebii, care sunt loc de două case, din satul Bușcăteni și cu loc de iaz și de moară pe acel râu, pe care el și le-a cumpărat dela Anton, pentru douăzeci taleri numărați. Deci ei au arătat că n'a vândut Anton aceste mai sus scrise jirebii.

Deci domnia mea și cu sfatul nostru adevărat i-am judecat după legea țării și am dat lui Alexa să jure cu oameni buni, pe sfânta evanghelie că el a cumpărat aceste mai sus scrise două jirebii, iar el a jurat cu oameni buni pe sfânta evanghelie că îi este dreptă cumpărătură.

Deci acești mai sus scriși, Patrachie și Cârstea și alte neamuri ale lor, au rămas de minciună, iar pe Alexa negustor noi l-am îndreptat și am luat dela el ferăie 12 zloți.

Și de acum înainte mai inult să nu aibă a pârî și nici a dobândi niciodată în veci, înaintea acestei cărți a noastre.

Scris la Iași, în anul 7125 <1617> Mai 24.

† Domnul a zis.

† Marele logofăt a învățat.

† Eu Ghianghea logofăt am iscălit <m.p.>

† Băseanu <a scris>.

Acad. R.P.R., CCCLVII/18.

Orig. slav, hârtie, pecete aplicată, căzută.

208

1617 (7125) Mai 24, Iași.

† Io Radul voevod, din mila lui dumnezeu, domn al țării Moldovei. Iată au venit, înaintea noastră și înaintea boierilor noștri, sluga noastră Andronic pitărel și fratele lui, Ghiorghie și sora lor Fetia, fiii lui Onciul, nepoții lui Tălășman și deasemeni verii lor Ștefan și fratele lui, Dainea și surorile lor Sohiuca și... ¹⁾ copiii lui Cârstea toți nepoții lui Tălășman, de bună voia lor, nesiliți de nimeni nici asupriți și au vândut dreapta lor ocină și dedină din uric, ce a avut bunicul lor, de... ¹⁾ dela... ¹⁾ voevod, din a patra parte a satului Hăsnășeni, ce se împarte în trei părți, două părți le-au vândut și cu loc de moară pe pârăul satului și cu grădină și curătură. Acestea le-au vândut boierului nostru Nicoară Prăjescul vistier pentru... ¹⁾ taleri de argint. Și le-a plătit deplin.

De aceea să-i fie și dela noi ocină și întărire cu tot venitul. Și altul să nu se amestece.

Scris la Iași, în anul 7125 <1617> Mai 24.

† Domnul a zis.

† Marele logofăt a învățat.

Eu Ghianghea logofăt am iscălit <m.p.>

† Nebojatco <a scris>.

Arh. St. Iași, CDXXVII/22.

Orig. slav, hârtie, pecete aplicată, stricată.

209

1617 (7125) Mai 25, Iași.

† Io Radul voevod, din mila lui dumnezeu, domn al țării Moldovei. Iată au venit înaintea noastră și înaintea boierilor noștri Simina, cneaghina

¹⁾ loc alb în orig.

lui Jora ceașnic, și sora ei Anița, fiicele lui Alexa postelnic, de a lor bună voie, de nimeni silite, nici asuprite și au împărțit între ele dreptele lor ocini și vii.

Și a căzut în partea Siminii, cneaghina lui Jora, jumătate din satul Doroșcani și cu loc de iaz și cu jumătatea altui iaz care este pe Bahluieț și cu jumătate de moară și <cu> o bucată de pământ din partea Frânceștilor și satul Verceștii care e în ținutul Neamț și satul Hurdugii care este în ținutul Fălciu și cu loc de iaz și trei fălci și jumătate vie din Cotnari și cu jumătate din crame și două fălci și jumătate vie din Iași.

Iar în partea Aniții a căzut jumătate din satul Doroșcani, fără case și cu loc de iaz și jumătate din iazul care este pe Bahluieț și jumătate din moară și satul tot dela Podul Leloaiiei și cu Vlădeștii și Zahoreni pe Prut și casele din târgul Cotnar și cu pivniță de piatră și trei fălci și jumătate de vie din Cotnar și două fălci și jumătate din Iași și cu crame. Și casele din târgul Iași să le fie pe din două.

Deci noi văzând împărțirea lor de bună voie și cu înțelegere între ele, să le fie și dela noi drepte ocine și împărțire. Și altfel să nu se amestece înaintea acestei cărți a noastre.

Scris la Iași, în anul 7125 <1617> Mai 25.

† Domnul a spus.

† Marele logofăt a învățat.

Eu Gheanghea logofăt și am iscălit <m.p.>

† Băseanul <a scris>.

Muzeul Lupta revoluționară a poporului, I/20

Orig. slav, hârtie, pecete aplicată, stricată.

Cu două trad. grecești.

210

1617 (7125) Mai 25.

Surit di la Radul vod<ă> l<ea>t 7125 <1617> Mai 25.

Facim înștiințari pricum au venit înaint<ea> noastră călugării dila Mănăstiri din Țarină, undi esti hramul s<fân>tul Nicolaiu și au părăt pi rugătoarili noastre că<lu>gărițili di pisti Bistriț<a>, pentru o bucată di hotar din satul Dăneștii ci iaste di cătră răsărit, cari lovești în apa Cracăului, și au vrut să ia ei cătră satul Averiștii.

Dici, domnie mi i-am giudicat pri dănșii cu dreaptă giudicată după legi<a> țării și am întribat pi călugărițili di mai sus scrisă, cum știu di stăpâniri acei bucati de loc.

Iale au zis că de cându s'au ¹⁾ dat acel sat Dăniștii, tot iale le-au țin<u>t din zilili lui Alixandru vod<ă> și di căti ori au avut păără pintru satul Avireștii di noao ori au umblat hotarnicii, anumi Dupniți și Ciocărlie vătavul și Dragomir ispravnicul di Piatră și Boul vistiernic și Bogza logof<ă>t și Bașotă pivniciriu și Boldiscul vornic și Săchil că[m]măraș și Vasiliie Prăjăscul spătar, și tot au umblat și oameni buni și cu mijieși di pre împrigiur, și tot n-au aflat ei cu suflitili lor că acea bucată di hotar au fostu supt ascultari cu hotarul satului Dănești.

Dici domnie mi, dacă am văzut atăta marturi oameni buni și bătrâni și megieș<i> di pri înpregiur, mărturisind cu suflitili lor, că acea bucată di hotar ar hi fostu supt ascultari cu hotarul satului Dăneștii, dici domnie me, dacă am văzut atăta hotarnici și atăta marturi am crizut.

Dici de acmu călugării dila Mănăstiri din Țarină, ei au rămas din toată légi țărăi, iar călugărițili di la Mă<nă>stiri di peste Bistriți, eli s-au îndreptat din toată lăgi țărăi, și am luat di la dănsăli 12 zloț<i>.

Dici di acmu înnainti ca să nu mai aibă a mai păără pi călugăriț<e> pintru aciastă păără nici a mai dobândi niciodănoară în veaci.

Și altul ca să nu să mai amistici pristi carti noastră.

S'au tălmăcit de Evloghie dascal, <lea>t 1766 Iunie 3.

Arh. St. Buc., M-rea Văratie, XVII/10.

Trad. rom.

211

1617 (7125) Mai 26, Iași.

† Io Radul voevod, din mila lui dumnezeu, domn 'al țării Moldovei. Iată au venit înaintea noastră și înaintea boierilor noștri Annița și sora ei, Simina, fiicele lui Alexa postelnic, de a lor bună voie, de nimeni silite și nici asuprite și au împărțit între ele dreptele lor ocine și vii.

Și a căzut în partea Anniței, fiica lui Alexa postelnic, jumătatea satului Doroșcani, fără case și cu loc de iaz și jumătatea iazului ce este pe Bahluieț și cu jumătate de moară și satul tot, dela Podul Leloei și partea ²⁾ Vlădeștii și Zahoreani pe Prut și casele dela Cotnari și cu pivnița de piatră și trei fălci de vie și jumătate din Cotnari și cu jumătate din crame și două fălci și jumătate de vie dela iaz și jumătate din crame și casele din târgul Iași, să le stăpânească în două.

¹⁾ pasagiul « iale . . . s'au », adaos marginal.

²⁾ cuv. « parte » scris peste textul inițial.

Iar în partea Siminei, cneaghina lui Jora, a căzut în partea ei jumătatea satului Doroscani și cu un loc de iaz și jumătatea altui iaz și cu jumătate de moară ce este pe Bahluț și cu o bucată de pământ partea Frăceștilor și satul Verceștii ce este în ținutul Neamț și satul Hurdugii, ce este în ținutul Fălciu și cu loc de iaz și trei fălci și jumătate de vie din Cotnari <și cu> jumătate din crame și două fălci și jumătate vie dela ¹⁾ Iași, cu jumătate din crame și jumătate din casele din târgul Iași.

Deci, noi văzând împărțirea dintre ele de bună voie și cu înțelegere, pentru aceasta să le fie și dela domnia mea ocine drepte și împărțire, cum scriem mai sus și altfel să nu aibă a se amesteca înaintea acestei cărți a noastre.

Scriș la Iași, în anul 7125 <1617> Mai 26.

† Domnul a spus.

† Marele logofăt a învățat.

Eu Ghianghea logofăt și am iscălit <m.p.>

† Băseanul <a scris>.

Muzeul Lupta revoluționară a poporului, I/21.

Orig. slav, hârtie, pecete aplicată, căzută.

Cu o trad. rom. din 1730 Iunie 26.

212

1617 (7125) Mai 29, Trotuș.

Adică eu Dumitrașco starostia de ținutul Totrușului și cu Nistor șoltuzul și cu doisprădziaze părgari din târg den Totruș scriem și mărturisim cu cest zapis al nostru, cum au venit înaintia noastră Văsiica, fata Badiului, nepoata Giurgei Vălsăcanului, de nimene nevoită, nici neasuprită, ce de bună voia lor de au vândut a sa dereaptă parte de ocină den sat den Mogoșești, partia Badiului și a Voicăi, câtă i să va veni și den țarină și den fânață și dentr'apă, cu tot venitul.

Și au vândut lui Toader Grecul den Mogoșești <d>ereptu 15 taleri de <a>r<g>intu.

Deci Toader Grecul s-a<u> sculat de i-au dat toți de<p>lin acești bani ce mai sus scriem înu mănule Vasiiicăi și a feciorilor săi.

Deci, de acmu înaintea ca să-i hie lui Toader Grecul otcină și lui și ficiilor săi neclătită.

De aiasta scriem și mărturisim cumu s-au făcut această tocmală denaintea noastră și dennaintia a mulți oameni buni. Și altu nime ca să nu aibă

¹⁾ loc rupt în orig.

a să mesteca în viaci de viaci. Și mai mare mărturie am pus peciatia târgului ca să știe.

Scris la Totruș, Mai 29 v<ă>l<ea>t 7125 <1617>.

Arl. St. Iași, CDXXIV/18.

Orig. rom., hârtie, pecete aplicată.

213

1617 (7125) Mai 30, Iași.

† Io Radul voevod Mihnea, din mila lui dumnezeu, domn al țării Moldovei. Iată a venit înaintea noastră și înaintea boierilor noștri credinciosul nostru boier, pan Bernat mare postelnic și a arătat înaintea noastră un zapis dela Str<oici> logofăt făcut cu adevărata și propria sa mână că a fost dator panului Bernat postelnic, cu o mie și două sute de ughi pe care i-a luat dela el pentru catifea și adamas și postav turcesc, încă din zilele lui Iancul voevod, când și-a măritat și și-a înzestrat surorile lui.

Deci domnia mea, citind acest zapis dela Stroici logofăt și l-au cunoscut toți boierii noștri pământeni ¹⁾ că a fost scris cu mâna lui, domnia mea am dat pentru acești bani, panului Bernat postelnic, satul Drujeștii, cu iazuri și cu loc de mori la Sitna și Tăistreni pe Miletin, ce sunt în ținutul Hârlău și alte sate ale lui Stroici logofăt, care au fost drepte ocine și dedine ale lui.

Intr'aceasta a venit înaintea noastră și înaintea întregului nostru sfat părintele și rugătorul nostru, chir Anastasie Crimcovici arhiepiscop și mitropolit de Suceava și a arătat, înaintea noastră privilegiu de danie și miluire dela sfântrăpoșaii domni dinainte, că Stroici logofăt a dat și a miluit aceste sate mai sus scrise Drujeștii și Tăistrenii sfintei mânăstiri Dragomir<na> unde este hramul coborîrea sfântului duh, dar aceste privilegii au fost și stricate, căci fuseseră ascunse într'o tainiță și le-au ajuns apa.

Pentru aceasta, domnia mea văzând și aceste privilegii de danie și miluire ale sfintei mânăstiri, n'am voit să las pe boierul nostru, pan Bernat să fie cu pagubă fără atâția bani, nici să stricăm dania și miluirea sfintei mânăstiri, ci am poruncit părintelui Anastasie mitropolit să se întocmească cu pan Bernat postelnic.

Intru aceasta s'au tocmnit și i-a dat lui Bernat postelnic șase sute <galbeni> ungurești și șase cai, prețuiți la două sute ughi și a lăsat să fie aceste sate sfintei mânăstiri.

Și acel ispisoc care era la Bernat postelnic, pentru acea datorie dela Stroici logofăt, încă l-a rupt dinaintea noastră și dinaintea sfatului.

¹⁾ în orig. slav: zemschih.

Și iarăși Păscălina, cneaghina lui Stroici logofăt cu fiul ei Ionașco Stroici luaseră o sută de galbeni <ungurești> dela mănăstirea Putna și pusese rălog la ei, pentru acești bani, satul Drujești și făcuseră zapis; deci și acești 100 ughi i-a plătit părintele Anastasie mitropolit călugărilor putneni.

Deci noi dacă am văzut că s'a tocmit de bună voie cu Bernat postelnic și i-a dat sfinția sa părintele Anastasie mitropolit 600 ughi și 6 cai pentru 200 ughi, apoi iarăși a dat și acei 100 ughi călugărilor putneni, iar acum se cuvine să fie răscumpărate aceste sate de către sfinția sa, căci fuseseră pierdute de sfânta mănăstire pentru acele datorii, iar noi deasemenea și dela noi am dat și am întărit părintelui și rugătorului nostru mai sus numit, Anastasie mitropolit de Suceava și mănăstirii sale, numită Dragomirna, aceste două sate mai sus scrise, Drujeștii cu iazuri și cu loc de mori la Sitna și satul Tăistrenii pe Miletin, ca să fie sfintei mănăstiri și dela noi ocine drepte, cu tot venitul neclintit niciodată, în vecii vecilor.

Iar după viața noastră, cine va încerca să strice dania și întărirea noastră, acela să nu fie iertat de domnul dumnezeu <și> de preacurata lui maică și de toți sfinții, amin. Și să fie blestemat și de trei ori blestemat și anatema și să aibă a da seama și răspuns înaintea cumplitei judecăți a lui Hristos. Și altul să nu se amestece.

Scris la Iași, în anul 7125 <1617> Mai 30.

† Domnul a spus.

† Eu Ghianghea logofăt am iscălit <m.p.>

Nebojatco <a scris>.

Acad. R.P.R., CXXXIV/96.

Orig. slav, hârtie, pecete aplicată, stricată.

Cu o copie după trad. rom. din 1811. O altă trad. rom. din 1817, ibid. XIX/45.

214

1617 (7125) Mai 30, Iași.

† Io Radul voevod Mihnea, din mila lui dumnezeu, domn al țării Moldovei. Facem cunoscut cu această carte a noastră de rândul satului Dimidenii, pe Prut și seliștei Bărsăneștii sub Cârpeniș, care sunt în ținutul Dorohoi, care acest sat și această seliște au fost drepte ocine ale lui Stroici logofăt și el le-a dat și a miluit sfânta mănăstire Dragomirna, unde este hramul coborîrea sfântului duh.

Apoi, când a fost în zilele lui Ștefan voevod Tomșea au fost luate aceste sate dela sfânta mănăstire la mânie, pentru Vasilie, fiul lui Stroici, pentrucă a venit cu Costantin voevod și cu oști leșești în țara aceasta.

Iar acum, părintele și rugătorul nostru, chir Anastasie Crimcoviți arhiepiscop și mitropolit de Suceava, a arătat înaintea noastră și înaintea sfatului

nostru, privilegiu de danie și de miluire sfintei mânăstiri, pe aceste sate mai sus scrise, dar au fost privilegiile stricate, căci fuseseră păstrate într'o tainiță și le ajunsese apa.

Deci domnia mea nu am voit să las sfânta mânăstire să fie fără sate și diresele lor să fie în zadar ci ne-am milostovit și am dat și am miluit și am întors sfintei mânăstiri acest sat, Dimidenii și această seliște, Bărsăneștii, căci domnia mea nu luăm dela sfintele mânăstiri.

Și a dat părintele Anastasie mitropolit domniei mele șase cai de două sute galbeni ungurești, care acei cai i-am dat pentru treaba țării la bir¹⁾, căci n'am putut împlini și aduna atunci, în acea vreme, birul¹⁾ împărătesc din țară, căci era țara stricată și pustiiță de oști.

Pentru aceasta, aceste mai sus scrise sate, Dimidenii, pe Prut și seliștea Bărsăneștii sub Cârpeniș, să fie părintelui și rugătorului nostru Anastasie mitropolit și sfintei sale mânăstiri, numită Dragomirna, danie și miluire și întoarcere și uric și ocine cu tot venitul, neclintit niciodată, în veci.

Iar după viața noastră, cine se va ispiti să strice dania și întărirea noastră, acela să nu fie iertat de domnul dumnezeu și de preacurata lui maică și de toți sfinții, amin, și să fie blestemat și de trei ori blestemat și anatema și să aibă a da seamă și răspuns înaintea cumplitei judecăți a lui Hristos. Și altul să nu se amestece.

Scris la Iași, în anul 7125 <1617> Mai 30.

† Domnul a spus.

Eu Ghianghea logofăt am iscălit <m.p.>

† Nebojatco <a scris>.

Acad. R.P.R., XIX/61.

Orig. slav, hârtie, pecete aplicată, căzută,

Cu o trad. rom. cu autentificare germană, din 1803.

215

1617 (7125) Mai 31, Iași.

† Io Radul voevod, din mila lui dumnezeu, domn al țării Moldovei Scriem slugii noastre Gheorghie fost vornic și dăm de știre că ni s'au jeluie credinciosul nostru boier Nicoară fost vistier că are o parte de ocină la Hăsnășeni Deci a cerut carte să i se aleagă.

De aceea, cum vei vedea această carte a domniei mele, tu să mergi acolo și să strângi oameni buni și bătrâni și megieși și să-i alegi acea ocină din Hăsnășeni și s'o hotărânești și să pui semne și stâlpi și să tocmești cum va fi cu dreptate.

¹⁾ « bir » în orig.

Și să-i dai lui Bleandă zi când vrea și iarăși credinciosului nostru Nicoară vistier și cu unii nepoți ai lui, ce vor fi, să aducă unele urice ¹⁾ și direse ²⁾ ce vor avea și să fie de față înaintea noastră și să le faci carte pentru zi și să le-o înmânezi prin răboj și să le arăți când le va fi ziua.

Așa să știi, altfel să nu faci.

Scris la Iași, anul 7125 <1617> Mai 31.

Domnul a spus.

Gheanghea mare logofăt a învățat.

Lucoci <a scris>.

Arh. St. Iași, CDXXV/21.

Orig. slav, hârtie, pecete aplicată.

216

1617 (7125) Mai 31.

Suret dipe scrisoare din velet 7125 <1617> Mai 31.

† Noi acești oameni buni și bătrâni anume Marco din Costești, fiul lui Crețul diiac și popa Nechită și Buzdugan și Ignat și Maftei și Ion venit-au denainte noastră Samfira, fata lui Mihăilă din Hițoci, de nime silită, nici îndemnată, ce de a sa bună voe, neasuprită de nime ș'au vândut driaptă ocină și moșia din Hițoci, din giumătate de parte a cince parte din Hițoci.

Și s'au sculat Iacop și fâmeia lui, Brândușe, ș'au dat 14 taleri de argintu în mănule Samfirii, fetii lui Mihăilă, precum mai sus s'au scris, pe acea parte de ocină din giumătate de parte din satul Hițocii a cince parte.

Deci și noi, văzând a lor bună voe și tocmală între dânșii și după aceia și plată deplină, dela noi încă i-am făcut lor această mărturie, să le fie de credință pe acea ocină și mărturisim cu aciastă scrisoare a noastră. Și să li fie lor cu tot vinitul și din câmpu și din apă și din sat și din iazu de moară.

Tanasie Petrachiavici cămăraș de izvoade; <ea> 7256 <1747> Oct<omvrie> 8.

Acad. R.P.R., ms. 4728, f. 1.

Copie rom. din sec. XX.

217

1617 (7125) Iunie 2, Iași.

† Io Radul Mihnea voevod, din mila lui dumnezeu, domn al țării Moldovei. Iată am dat și am întărit sfintei mânăstiri Dragomirna unde este

¹⁾ așa în orig.

²⁾ « decrease » în orig.

hramul pogorârea sfântului duh, dreptii ei robi ¹⁾ Țigani, opt sălașe, anume: Gavril cu femeia și cu copiii lui, și Goga cu femeia și cu copiii, și Toader și Burduh, cu femeile și copiii lor, și Gligorie, fiul Sușii și Ionuț, cu femeia și cu copiii și Cozma, fiul lui Ionuț, cu femeia și cu copiii și Vasile, fiul lui Ioniță, fiul lui Hardea, cu femeia și cu copiii, care acești Țigani sunt danie și miluire, sfintei mănăstiri, dela răposatul Lupul Stroici logofăt și dela cneaghina lui Păscălina, și dela fiul lor, Ionașco Stroici, ce le-a fost acești Țigani drepti de moștenirea lor.

De aceea, să fie și dela domnia mea, mai sus scrisei sfintei mănăstiri, numită Dragomirna, drepti robi ¹⁾ Țigani, aceste opt sălașe ²⁾, neclintiți niciodată, și vecii vecilor. Și altul să nu se amestece.

Scris în Iași, în anul 7125 <1617> luna Iunie 2 zile.

† Insuși domnul a spus.

Ghianghea logofăt am iscălit <m.p.>

† Nehojatco <a scris>.

Arh. St. Bacău, I/3.

Orig. slav, hârtie, pecete aplicată, căzută.

218

1617 (7125) Iunie 2.

Copie de pe suret de pe o carte sărbască, dela Radul Mihni v<oe>vod, tălmăcită de Gheorghi Evloghie dascal, din let 7125 <1617> Iuni 2.

Precum au venit înaintea noastră și înaintea a tot sfatul nostru, credincios boerul nostru dum<nea><ui> Bernat mare postelnic, și au arătat înaintea noastră și înaintea boierilor<or> noștri, un zapis dela Stroici log<o>f<ă>t, făcut chiar cu adivărată mâna lui, precum că i-au fost lui dator 1200 galbini ungu-rești, tot pentru niște iacsamit și adămască și postav turcescu, ce au luat dela dănsul încă în zilele Iancului v<oe>vod când s'au însurat el și ș-au măritat pe surorile sale.

Deci domnie me, pentru ace datorie am dat lui Bernat post<elnic> niști sate, ale lui Stroici log<o>f<ă>t și vii.

După aceia s-au sculat părintele și rugătoriul nostru chir Anastasie Crim-covici, mitropolitul Sucevii, și au plătit niști sate, de cătră Bernat post<elnic>, care sate li-au fost dat danie și miluire Stroici log<o>f<ă>t sfintei mănăstiri Dragomirni.

¹⁾ « holopi » în orig.

²⁾ așa în orig.

Iar sluga noastră Ionașc<o>, ficiorul lui Stroici log<o>f<ă>t, *deasemeni* s-au sculat și au dat 4 sute galbini ungurești, în mânilor lui Bernat post<elnic> și au răscumpărat dela dănsul satul Ivășcanii cu iaz și cu moară în Miletin și satul Oneștii din Sus și satul Oneștii din Gios și satul Borăsăanii și giumătate de satul Nilipeștii și cu pomăt tot pe Meleten, în ță<nu>t Hărlăului și tri fălci de vii ce sânt în Dialul Vulpe, de cătră Cotnari, până la fântăna lui Ivăncuți și cu cramă.

Deci noi, văzind că s-au tocmnit de bună voi cu boeriul nostru și au plătit ace datorii dum<nea>lcui> lui Bernat post<elnic>, ce au avut dela Stroici log<o>f<ă>t, denainte a tot sfatul nostru, deci și noi încă am dat și am întărit slugii noastre lui Ionașc<o>, *fiul lui* Stroici log<o>f<ă>t, pe acele sate de mai sus scrise, anume satul Ivășcanii cu iaz și cu moară în Miletin și satul Oneștii din Sus și Oneștii din Gios și satul Borosenii și giumătate de sat din Nilipești cu pomăt tot pe Militen și ațeli trii fălci de vii din Dialul Vulpe, ce sânt păr<ă> la Fântăna lui Ivăncuți, ca să-i fii lui și dela noi, uric și ocini, cu tot venitul nerușuit niciodată în veci vecinici.

Iar hotarul acelor de mai sus scrisă sate, să fii hotar de cătră țoate părțile, după hotarăle sale celi vechi, pe unde au umblat din vacu.

Iar după a noastră viață, cine s'ar ispiti a strica a noastră întăritură, acela să fii neertat de domnul dumnezeu și de preacurată a lui maică și de 4 sfinți evangheliști și de 318 sfinți părinți dela Necheia și de toț<i> sfinții, amin. Și să fii procler și treclet și anaftema și să aibă a da samă înnainte strașnicului giudeț a lui H<risto>s.

Și altul să nu să amestice.

S'au tălmăcit de Gheorghii Evloghie dascal 1779 Săp<tem>v<rie> 31.

Aciașt<ă> copii poslăduindu-s<e> cu ace adevărată tălmăciri a dascalu<lu>i Evloghii, de pe cel sərbăsc hrisov, s'au încredințat de mini, <1>820 Oct<om>-v<rie> 29.

Const. Codr<eanu> mare vornic>.

Arh. St. Iași, CCCXXII/1.

Trad. rom.

Altă trad. rom. tot din 1779, ibid. CCXCVIII/2.

219

1617 (7125) Iunie 3, Iași.

† Io Radul vovod, din mila lui dumnezeu, domn al țării Moldovei. Iată au venit, înaintea noastră și înaintea boierilor noștri, credinciosul nostru boier, Nădăbaico fost mare vornic și a adus înaintea noastră și înaintea sfațului nostru, carte dela sluga noastră, Toader Negrilă fost staroste și dela

oameni buni și bătrâni și dela megiași dimprejur, anume: Luca din Florești și Gavril de acolo și Nenuță din Mățani și Gliga deasemeni și Toader din Florești și Oană din Jurjești și Nalivaico de acolo și Drăgotă din Tătărești și Cozma din Ungureni și Coste din Peicești și Ionașco din Cărbunești și Gligorie din Răcătău și Ion din Drăgușeni și Rusul din Sucmezeu și Ion de acolo și Țaga deasemeni și Iacob deasemeni și Cozma deasemeni și Toader deasemeni și Puiul deasemeni și Ghiorghie deasemeni și Nistor din Turia și popa Lazor din Sucmezeu și popa Ilie deasemeni.

Astfel au mărturisit ei toți acești mai sus scriși oameni buni și bătrâni, că ei împreună cu acest hotarnic mai sus scris au fost și au cercetat, cu sufletele lor, niște curățuri pe care el le-a curățit toate din făgetul întreg cu oamenii săi, cu clăci ¹⁾ și cu vecinii săi și cu Țiganii săi și cu năimiții ²⁾ săi, cum a putut cu averile sale drepte și cu bani gata, mai întâi în hotarul satului Sucmezeu destule curățuri, iar mai sus de satul Sucmezeu, până la Rogoaza, a săpat 110 curățuri și a făcut și un oaș ³⁾ pentru fâneaț pentru toți boii, în același hotar al satului Sucmezeu.

Și deasemeni dinspre drumul Răcătăului, spre răsărit, pe drumul Bervenei până la Valea Ciorii și un oaș ³⁾ de fânați în Valea Ciorii și cu Muncelul, peste vale, până la drumul Mășcanilor, 26 curățuri din făgetul întreg.

Și deasemeni dela drumul Mășcanilor la vale, pe lângă dealul dinspre seciul ⁴⁾ Sucmezeu și de acolo peste deal în valea Fufezeii, de acolo la vale și cu dealul dela moara de sus și cu un oaș ³⁾ de fâneață, de aici pe valea Sucmezeu în jos spre răsărit până la gura Fufezeii, unde se unește Fufeza cu Sucmezeu, 70 curățuri toate din făgetul întreg.

Și deasemeni a întemeiat mai sus zisul nostru boier, un sat anume Găureana mai ⁵⁾ jos de satul Sucmezeu, în același hotar dinspre răsărit. De aici pe valea Sucmezăului în jos până la Răpile Sacului ⁶⁾ și dela sat în sus până la gura Fufezeii, 26 de curățuri din făgetul întreg. Și iarăși dela satul Găureana, peste valea Sucmezeu în sus la piscul dintre Găureana și între Sucmezeu, 66 de curățuri, toate din făgetul întreg, de acolo în sus la moara de sus, și dela moara de sus pe Drumul Răul la vale, de acolo la Poiana Măndrului, de acolo drept peste deal, la apus, în valea Găurenilor.

Iar dela satul Găurenilor către apus, pe valea Găureni și a Sucmezeului, dela balta Siretului în sus pe malul Siretului de acolo pe Găureana în sus spre apus de Găureana sunt 132 de curățuri toate din făgetul întreg, care merge

1) « clăci », în orig.

2) « naemniți », în orig.

3) « oași » în orig.

4) « sește », în orig = pădure tăiată.

5) « mai » în orig.

6) « Răpile Sacului » așa în orig.

în sus pe valea zapodei, de aici pe culmea dealului, dinspre apus, care merge până la rediu și de aici pe malul ¹⁾ Siretului până la unghiu, dela unghiu în sus, pe marginea pădurii dinspre Siret și de aici până la drumul lui Marco și dela drumul lui Marco pe lângă marginea dinspre răsărit până la valea unde se unesc culmile dealului. Apoi pe valea zapodiei, unde se schimbă valea zapodiei, până la capătul dealului dinspre răsărit, apoi pe culmile dealului în sus și cu valea zăpodiei și de acolo la Drumul Oii și dela Drumul Oii până la mijlocul făgetului 4 curături.

Și deasemeni și-a întemeiat un sat anume Mărvila la lunca Siretului tot în făgetul întreg, în hotarul satului Sucmezău, 230 curături din făgetul întreg și un oaș²⁾ la gura Podlesului.

Și deasemeni și-a întemeiat alt sat anume Mărceștii în lunca lui Marco 13 curături din făgetul întreg.

Și deasemeni și-a întemeiat un sat anume Hrițeștii, mai ³⁾ în jos, în făgetul întreg, 43 curături din făgetul întreg, între Siret, peste baltă la vale, până la Cotul lui Șandru, ce și-a făcut 70 de curături din făgetul întreg.

Deci domnia mea și cu boierii noștri, dacă am văzut atâta mărturie, domnia mea i-am crezut. De aceea domnia mea am dat și am întărit mai sus zisului nostru boier toate aceste mai sus scrise sate și toate aceste curături, ca să-i fie drepte ocine cu tot venitul.

Și altul să nu se amestece.

Scris la Iași, în anul 7125 <1617< Iunie 3.

Domnul a spus.

Marele logofăt a învățat.

Eu Ghianghea logofăt am iscălit <m.p.>

Băseanul <a scris>.

Acad. R.P.R., CLXXXI/75.

Orig. slav, hârtie, pecete aplicată, căzută.

O trad. rom. la Arh. St. Buc., Condica Mitrop. Moldovei ms. 529, f. 3-4.

220

1617 (7125) Iunie 3, Iași.

† Io Radul voevod, din mila lui dumnezeu, domn al țării Moldovei. Iată că a avut zi Ștefan dela Bahnă, ca să stea de față înaintea noastră, cu

¹⁾ «malul» așa în orig.

²⁾ «oaș» așa în orig.

³⁾ «mai» așa în orig.

sătenii <din satul> ¹⁾ Maxinești pentru o pără ce l-au pârît pentru cîsla ce are să plătească în sat la ei, ca să-și plătească dabilele împreună cu ei; și au spus că l-au apucat orânduiala ²⁾ și perezisnicii acolo.

Iar Ștefan <cînd a fost> ¹⁾ la zi, el a venit cu toți sătenii din satul Bahnă și au mărturisit înaintea noastră că nu l-a apucat orânduiala ²⁾ acolo, în satul mai sus scris. Și s'a îndreptat și și-a pus ferăe, înaintea noastră. Iar acel sat Maxinești, ei nu au venit, ci au rămas din zi și de lege.

De aceea, de acum înainte să nu mai aibă a-l pârî sau a-l mai turbura satul Maxinești pe Ștefan pentru aceasta, niciodată, ci să aibă el a plăti cîsla în satul Bahnă, cu ceilalți săteni, unde l-a apucat orânduiala ²⁾.

Așa să știi, altfel să nu fie nicidecum. Și mai mult să nu-l turburați, înaintea acestei cărți a noastre.

Scris la Iași, anul 7125 <1617> Iunie 3.

Domnul a spus.

Rodna vornic a învățat.

Dulea <a scris>.

Acad. R.P.R., LXXX/138.

Orig. slav, hârtie, deteriorat, pecete aplicată.

Cu o trad. rom. din 1820.

221

1617 (7125) Iunie 6, Suceava.

† *Iată eu, Simion și Gligorcea dăm știre cu ciastă scrisoré a noastră și înărturisim cum am avut pără cu frat<el>e nostru, cu Stețco și cu soru noastră, cu Mierla, pentru multe rămășițe ce au fost rămase de părinți<i> noștri, den bani și den argintu și den vii și den case și dentr'alte rămășițe mai mărunte, ce au fost aice; într'alt chip nu ni-am putut tocmi, ce ni-am părăt înaintea măriei sale Radului vodă.*

Dice măriia sa Radul vodă ni-au făcut lége și cu tot svatul măriei sale, cum să giurăm în 24 de boiar<i>, la svânta mitropolie, la Suciavă, prentu toată câte sânt mai sus scrise.

Dice într'ácia am socotit cu părintele dichiu și cu mulți boiar<i> și cu feciori de boiari și ni-am împăcat cu cumnatu nostru cu Stețco și cu soru noastră cu Mierla și am lăsat toată partea den sat den Liténi, ce să chiamă Rusii, ce au fost cumpărătura lui Pisoțchie și măinei noastră Anușcăi, să-i fie ei ocină neclătită de noi, nici de feciorii noștri, în veci, ce să hie ei ocină diriaptă și feciorilor săi și noi triabă acolo să nu avem nicedănăoar<ă> în veci, nice a mai pără.

¹⁾ loc rupt în orig.

²⁾ «opraviteliu» în orig.

Și așijderele, altă p<ar>te ce am foști cumpăraț<i> toț<i> denpreună, dela Anna, sora Mierlei, fata lui PISOȚCHIE, în<că>¹⁾ o am dat surorii nostré Mierléi, <să-i>¹⁾ hie ocină nerușită în veci. Și ni-am toc<mi>)^t <...și le-am>¹⁾ da<t> lor uricele și <toate d>irésele Litenilor ce spun și pre R<usii, le-am>¹⁾ dat în mâna cumnatului nostru, lui Stețco și surori<i> noastră Mierla.

Și d<in toa>te câte mai sus sămt scrisé, ni-am tocmit și ni-am înpăcat, cum între noi pără să nu hie prentu acesta lucru nicidănăoar<ă>, în veci. Nice cumnatu nostru Stețco și cu sora noastră Mierla să nu aibă triabă în viile la Horodiște, iar céle dela... ⁷⁾ ujeșt<i>, ce sămt cumpărătură, să ne fie în giumătate.

Și întru tocmala noastră, mulți boiar<i> au fost și fecior<i> de boiar<i> la svânta mitropolie, înaintea dechiiului, anume Ghiorghie părcălabul de Vărtop și Gligorie Gheanghea și Gligorie Arbure și Nechita Popșescul, Drăghici Sălăgenul și Ionașco Băzăcianul și Dumitrașco Șeptelici și Simeon Mălaiu, Dumitru diac den Huș<i> și Iurașco, feciorul lui Cărstiian portariul și Lazor den Preuteșt<i> și Dumitru Pitic și Ionichie dentr'Antălești și Horobeiu den Calna și Gligorie de Costeneșt<i> de ținut de Hărlău și Deléul și Vasiian den Mereșt<i> și Gligorie den Vlădești și Turciul de Vărtop și mulți oameni buni și boiar<i> și toț<i> de faț<ă> am fostu și denainte noastră s'au tocmit.

Și pre mai mare credință și mărturie, pecețele noastre am pus. Și să aibă a-ș<i> face și alte dirése domnești. De aiasta dăm știre cu ale noastre suflete.

Și eu Cărstiian, ce am fost <s>pătar, cu mâna me am [am] scris cătr'a>cest zapis ce s'au făcut, <să f>ie neclătit, în veci.

Pentru aciae să să știe, să nu să mai părască. <Iar>¹⁾ carele va începe pără de aiasta tocmală ce s'au tocmit denaint<ea>¹⁾ noastră, să fie neertat de dumn<e>dzău și să hie cu Iuda într'un loc și să hie proclét și negru ca Arie și să hie osândit de 318 părinți ce sânt la Necheiu și să hie cu necurații Ovrei într'un loc. Amin.

Scris în Suci<ava>, v<ă>l<ea>t 7125 ²⁾ <1617> Iun<ie> 6.

Nechita Popșescul <m.p.>

Szimion Melay ³⁾.

Gligorie Gheanghea <m.p.>

Ionașcu <m.p.>

Dumitrașco am iscălit <m.p.>

Acad. R.P.R., DLXXXIX/1.

Orig. rom. hârtie, zece peceți inelare aplicate.

¹⁾ loc rupt în orig.

²⁾ în orig.: 71125.

³⁾ iscălitură cu litere latine.

1617 (7125) Iunie 14.

Suret dila Radul vod<ă> la v<ă>leat 7125 <1617> Iunie 14.

Adică au avut zâ înaintea domniei mele Iloaia di Volciniți cu frati-său Pătrașco Stărcia dela Popiani pintru a trie parte di sat di Boian<i> a triia parte, parte di mijloc și cu moară în parte de sus ci-au cumpărat partia acia dila călugări dila svânta mănăstiri Homorul. Precum au vinit rugătorul nostru igumenul și cu tot soborul dila svânta mănăstirc Homorul și au martorisât înaintea domnii mele, precum au vândut ei acea parte di moșie lui Ilii, de a lui bună voia și li-au fost lor zâ ca să fie în zăua de *sfântul Ioan cel Nou* înaintea domniei mele și Iloae au venit la zâ dar frătii ei, Pătrașco Stărcia, el n'au venit la zâ și au rămas din toată legea. Și aș<a> domnia mea am dat ca să ție Iloia parte di moșie din a trie parte a trie parte de sat din Boian și cu moară și cu tot venitul. Iar cui ar păre cu strămbul să-ș aducă diresili înaintea domnii mele. Intr'alt chip să nu fie.

Arh. St. Buc., A. N., MMDCIX/2.
Trad. rom.

<1617—1620> Iunie 24, Iași.

† Iată eu Ghenghea mare logofăt și Nicoară mare vornic de țara de jos. Scriem fiului nostru Sava din Borzești și lui Ilisei.

Vă dăm de știre că s'au părît de față, înaintea porții milostivirii sale domnului, Toader Măilat cu Petrilă din Poeni pentru o parte de ocină în satul Poeni, pentru care au pără între dânșii. Pentru aceea noi v'am ales să fiți acolo hotarnici.

Pentru aceea, dacă veți vedea această carte a noastră, tu să cercetezi cu oameni buni, megiași din jur, din sus și din jos ca să le împărțiți în vatra satului și cum vei găsi cu dreptate, cu oameni buni, să le pui stâlpi în vatra satului, ca să știe fiecare partea sa de ocină din sat.

Aceasta dăm de știre. Altfel să nu faci.

În Iași, Iunie 24.

Ghenghea logofăt <m.p.>

Nicoară mare vornic <m.p.>

Arh. St. Buc., M-rea Cașin, IX/6.

Orig. slav, hârtie, cu două peceți aplicate.

Datat după Ghenghea logofăt și Nicoară vornic mare de țara de sus. (În orig. greșit de « țara de jos »).

1617 (7125) Iunie 26, Iași.

† Io Radul voevod, din mila lui dumnezeu, domn al țării Moldovei. Iată a venit înaintea noastră și înaintea boierilor noștri moldoveni boierul nostru credincios, Malcoci mare cămănar, cu un zapis de mărturie dela Petre Smilean fost șoltuz și dela 12 pârgari din târgul Iași, scriind și mărturisind că astfel Ivdochiia, femeia lui Roman din târgul Iași, s'a sculat înaintea lor nesilită de nimeni, nici asuprită, ci de bună voia ei și a dat o casă cu locul cât este în jurul ei.

Aceasta a dat-o boierului nostru mai sus scris; iar după moartea ei, el să aibă a o griji.

Pentru aceasta domnia mea, dacă am văzut acest zapis de mărturie am dat și dela noi și am întărit, ca să-i fie dreaptă ocină și dedină, -această casă cu tot locul ei. Altul să nu se amestece.

Scris în Iași, anul 7125 <1617> Iunie 26.

Insuși domnul a poruncit.

Eu Ghianghea logofăt am iscălit <m.p.>

Lucoci <a scris>.

Acad. R.P.R., IV/157 a.

Orig. slav, hârtie, pecete aplicată, căzută.

Cu o trad. rom. dela sfârșitul sec. XVIII.

1617 (7125) Iunie 30, Iași.

Tălmăcire de pe uric vechiu sârbăsc dela Radul v<oe>vod, domn țării Moldovii, din let 7125 <1617> Iunii 30, scris în Iaș<i> de Marmure, pe hârtie

Iată au venit, înaintea noastră și înaintea boieril<o>r noștri mari și mici, Sora, fiica lui Toader Groza, c<o>c<oa>na lui Grigori *fost vor<ni>c* și s'au jăluit cu mari jalbă și cu mulți marturi boeri, ostași fruntași din curte domnii meli și cu megieși de prin pregiur, zăcând că ispisocul de cumpărătură ce au avut tatul ei, Toader Groza, dela Alexandru v<oe>vod, pe una parte de moșie din satul Alexăști, din al triile parte, o al triile parte și cu loc de moară...¹⁾ și cu loc de prisacă, cari li-au fost cumpărătură tatălui său Toad<er> Groza dela Adrăbuș, drept 180 galbini tătărăști și un uric de cumpărătură ce l-au avut tatăl ei Toader Groza dela Petru v<oe>vod, pe una parte de moșie din satul Frânciocii, din giunărate de sat, o al șaptele parte, ce i-au fost lui cumpărătură dela Ioil, fiul lui Dumitru, drept 130 galbini tătărăști.

¹⁾ loc alb.

Pe acei documenturi ei li-au pierdut în vreme când i s'au furat toată stare lui și averea.

Deci noi văzând atâta boieri și ostaș*<i>* fruntaș*<i>* din curte domnii mele și megieși de prinpregiur, așjidire și dela noi i-am dat și i-am întărit Sorii, fiicii lui Toader Groza, c<o>c<oa>nii] lui Grigorii *fost vorn<i>c*, ca să le fie lor pe acei de mai sus numite părți de ocini, pe al triile parte din satul Alexăștii al triile parte, și cu loc de moară . . .¹⁾ și cu loc de prisacă și din giumătate de sat Frănciucii o al șaptele parte în gărla Stavnic și cu loc de prisacă.

Drept aceia ca să le fie lor dela domnie noastră uric și ocină și întăritură cu tot venitul, nestrămutat niciodinioară, în veci, [înnainte acestui uric al nostru] și altul să nu să amestice înnainte acestui uric al nostru.

Insuși domnul au poruncit.

Ghenghe log<o>f<ă>t au iscălit.

Din limba sârbască pe limba moldovénească am tălmăcit eu Ioan Stamate pit<ar>, la 1823 Dechv<rie> 15 zile ²⁾.

Acad. R.P.R., CV/25.

Trad. rom.

226

1617 (7125) Iulie 2, Iași.

† Io Radul voevod, din mila lui dumnezeu, domn al țării Moldovei. Iată domnia mea am dat și am înoit și am miluit sfânta noastră rugă, mânăstirea numită Galatia, unde este hramul înălțarea domnului dumnezeu și mântuitorului nostru Iisus Hristos, cu două sate, numite Pizdeni și Plopi, din ținutul Hârlău, cu iazuri și cu mori, care aceste sate anume Pizdeni și Plopi, au fost drepte domnești, ca să fie sfintei noastre mânăstiri, cu tot venitul.

Și hotarul acelui mai sus scris sat, anume Plopi și cu iazuri, să fie începând dela Vadul de Piatră, prin râpă până la o movilă lângă drum, unde este o piatră și de acolo, drept peste pâ râul țarinei, la deal, unde este o piatră și de acolo deacurmezișul peste Spinoșița la deal, la piatră și de acolo drept la Gruiful lui Bano, mai sus de Fântâna lui Onea, la Movila Cocorii, unde este piatră și de acolo, drept unde se împreună drumul Cotnarului cu drumul mare, unde este piatră, și de acolo, tot pe drum până la Jijioara, la gura Largii și iarăși Jijioara în sus până la drumul Șipotelor și iarăși pe drum în sus, până la Pârâul Iezerului, și de acolo, tot Pârâul Iezerului la vale, până la Vadul de Piatră, unde s'a început dintâiu hotarul.

¹⁾ loc alb.

²⁾ aceste două rânduri sunt scrise de o altă mână.

De aceea, nimeni altul să nu se amestece înaintea acestei cărți a noastre.
In Iași, anul 7125 <1617> Iulie 2.

† Insuși domnul a poruncit.

Io Radul voevod <m.p.>

† Nuor <a scris>.

Acad. R.P.R., DXCI/14.

Orig. slav, hârtie, pecete aplicată, stricată.

Cu o fotocopie, ibid. Fotografii, XXXII/22.

Cu o trad. rom. din 1784, la Arh. St. Buc., M-rea Galata, I/2.

227

1617 (7125) Iulie 2, Iași.

† Io Radul voevod, din mila lui Dumnezeu, domn al țării Moldovei. Am dat această carte a domniei mele rugătorilor noștri, egumenul și tot soborul dela sfânta mânăstire Galatia, spre aceea ca să fie tari și puternici cu această carte a domniei mele să adune și să ia gloabele și deșugubinele și pentru om mort, ce se vor face în satele sfintei mânăstiri, fără <acelea> ce sunt dabile domnești.

Iar globnicii și vâtafii mari și deșugubinari să intre și numai să judece cu dreptate, cu oameni buni și să-și ia ferăe, ce se va cuveni, iar altă treabă cu gloabele și cu deșugubinele să nu aibă, ci să fie ale rugătorilor noștri, egumenul și călugării, pentru încălțăminte.

Iar cine se va afla un astfel de om răufăcător în satele sfintei mânăstiri ei să-l judece și să-l spânzure.

Iar voi, globnici și deșugubinari, dacă nu veți asculta de porunca domniei mele ce o scriem mai sus și va veni numai un călugăr la domnia mea cu plângere împotriva voastră, să știți bine că domnia mea vom trimite la voi și acolo în ținut vă vor spânzura. Altfel să nu fie.

Pentru aceea nimeni să nu îndrăznească să împiedice sau să oprească înaintea acestei cărți a domniei mele.

In Iași, anul 7125 <1617> Iulie 2.

† Insuși domnul a poruncit.

Io Radul voevod <m.p.>

† Nuor <a scris>.

Arh. St. Buc., Achiziții Noi, CL/4.

Orig. slav, hârtie, pecete aplicată.

228

1617 (7125) Iulie 2.

Ispisoc dela Radul vodă întăritură pe satul Voroveștii și Mihăileștii și Plopii și Cârsteștii ce se numescu Pizdénii și Buluceștii și Sadina și Tămășanii

din cuvânt în cuvânt după cum scrie ispisocul lui Pătru vodă, ce s'au scris mai deasupra, leat 7125 <1617> Iulie 2 zile.

Arh. St. Buc., Condica Asachi, ms. 628, f. 159 v.
Rezumat. rom.

229

1617 (7125) Iulie 2, Iași.

Noi¹⁾ Radul voevod, din mila lui dumnezeu domn al țării Moldovei. Iată a venit înaintea noastră și înaintea boierilor noștri sluga noastră, Brăilă Ușurel, fiul Măricăi, nepotul Anușcăi, de buna lui voie, nesilit de nimeni, nici asuprit, și a vândut dreapta sa ocină și dedină toată partea lui, cât se va alege din satul Todereștii pe râul Vaslui cu loc de iaz, unde a fost iazul vechi.

Acestea le-au vândut slugii noastre Dumitru uricar pentru douăzeci și șapte taleri de argint. Și i-a plătit deplin acei bani mai sus scriși 27 taleri de argint dinaintea noastră.

Iară noi văzând tocmeala lor de bună voie și plata deplină, noi deasemeni și dela noi am dat și am întărit slugii noastre mai sus scrise, Dumitru uricarul. De aceea să-i fie și dela noi uric și ocină și cumpărătură cu tot venitul. Și altul să nu se amestece.

S'a scris la Iași, în anul 7125 <1617> Iulie 2.

Insuși domnul a poruncit.

Ghenghea mare logofăt a învățat.

Ghenghea logofăt a iscălit.

Marmure <a scris.>

Acad. R.P.R., DIV/f. 45.

Copie slavă.

Cu o trad. rom. din sec. XVIII, ibid. f. 45.

230

1617 (7125) Iulie 3, Iași.

† *Io Radul voevod, din mila lui dumnezeu, domn al țării Moldovei.* Dat-am cartea domnii mele rugătoriului nostru egumenului și a tot săborul dela svânta mănăstire s<ven>ții Sava din târg din Iași. Și pre cine vor trimite, să hie tari și puternici, cu cartea domnii mele, a apăra o baltă cu pște ce au ei la satul s<fin>tei mănăstiri, la Gușăței, să nu lase să vinêdze pște, oamenii din sat Vitoltêști. Iar pre care oameni vor afla vânădu pște într'acea baltă a lor, să aibă a-i dezbrăca și să le ia toate măstriile lor.

¹⁾ « Noi » așa în text.

Și nime să nu cutêdze a ținea sau a-i opri înaintea cărței domnii méle.

In Iași, l<ea>t 7125 <1617> Iul<ie> 3.

† *Insuși domnul a poruncit.*

† Nuor <a scris>.

Arh. St. Buc., M-rea Sf. Sava-Iași, XLVII/4.

Orig. rom., hârtie, pecete aplicată.

231

1617 (7125) Iulie 3, Iași.

Ion Radul v<oe>v<o>d, *din mila lui dumnezeu, domn al țării Moldovei.* Dăm știri cu carte domnii meli cum au avut zi giupănias<a>, ce-au fost a lui Macrii ce-au fost armaș, cu Iurașcu Draci, pintru sat pintru Volovciniț<i>, ci est<e> la Soroca.

Dici giupăniasa lui Macrii au vinit la zi și au <a>dus hârtie dila Pătrașcu din Brănzini, iar Draci n'au vinit la zi, ci au rămas di ză. Și giupăniasa ș'au adus dresăli: uricu dela Irimie vod<ă> și ispisoc dila Costandin vod<ă>, pri acel sat, cum le est<e> ocina. Dici și acmu ca să n'aibă Draci a mai pără di această<ă> pără niciodănioar<ă>, înnainti cărțai domnii meli.

Scris la Iași, anul 7125 <1617> Iulie 3.

Domnul a zis.

Ghinghi *mare* logof<ă>t au învățat.

Ghinghi logof<ă>t au iscălit.

Dumitru au scris.

Muzeul Lupta revoluționară a poporului, LXIV/20.

Trad. rom. din a doua jumătate a sec. XVIII.

232

1617 (7125) Iulie 8, Iași.

† Io Radul voevod, din mila lui dumnezeu, domn al țării Moldovei. Iată au venit înaintea noastră și înaintea boierilor noștri, Gligorie și sora sa Costanda, fiii Gherli Pătrășcoaia, nepoții lui Drăgășan, de nimeni siliți, nici asupriți, ci de bună voia lor și-au vândut ocina și dedina lor dreaptă, două jirebii cu doi vecini cu case gata din satul Hânțești pe Siret, care este în ținutul Suceava și cu loc de moară la Siret și iarăși cu loc de iaz și de moară la pârau satului, credinciosului nostru boier Coste Bucioc paharnic, pentru șaizeci de taleri numărați.

Și s'a ridicat boierul nostru, Coste Bucioc paharnic dinaintea noastră și dinaintea boierilor noștri și le-a plătit deplin toți acești bani mai sus scriși 60 de taleri.

Pentru aceea domnia mea dacă am văzut tocmeala de bună voie și plata deplină, domnia mea încă am dat ca să le fie dela noi ocină și cumpărătură dreaptă cu tot venitul.

Și altul să nu se amestece înaintea acestei cărți a domniei mele.

Scris în Iași în anul 7125 <1617> Iulie 8.

† Domnul a poruncit.

† Ghianghea mare logofăt a învățat.

Ghianghea logofăt a iscălit <m.p.>

† Toader <a scris>.

<Pe verso contemporan, românește:> « Ispisoc pre 2 jireavii din Hănțești, ce am cumpărat ».

Arh. St. Buc., Achiziții Noi, CI/6.

Orig. slav, hârtie, pecete aplicată.

Cu o trad. rom. din 1820

233

1617 (7125) Iulie 8, Iași.

† Io Radul voevod, din mila lui Dumnezeu, domn al țării Moldovei. Iată au venit înaintea noastră și înaintea boierilor noștri rugătorul nostru, popa Mihul din Pășcani și cu oamenii lui, și s'au pârît de față, deasemenea cu rugătorii noștri, călugării din sfânta mânăstire numită Râșca, pentru un vad de pod, ce este la Siret, în hotarul Pășcanilor, zicând ei că nu au călugării nicio treabă cu acest vad și ne-au arătat privilegiu dela <domnii> ¹⁾ de mai înainte <pentru acest vad de> ¹⁾ pod de mai ²⁾ sus, în hotarul Pășcanilor însă ¹⁾ au avut mai ²⁾ jos, în hotarul Hărmăneștilor, iar călugării au spus că mai ²⁾... ¹⁾.

De aceea, domnia mea am dat lui popa Mihail și oamenilor lui de acum, din luna Iulie 8 zile până a treia zi după bobotează, ca să aducă martori oameni buni și bătrâni, să mărturisească cu sufletele lor, cum știu ei mai ²⁾ cu dreptate și cui i se cuvine acest vad și dacă mai ²⁾ au călugării pod, în acest vad.

Deci să se știe.

Scris în Iași, în anul 7125 <1617> Iulie 8.

Domnul a spus.

Gheanghea mare logofăt a învățat.

Eu Gheanghea logofăt am iscălit <m.p.>

Arh. St. Buc., Achiziții Noi, CCXVII/4.

Orig. slav, hârtie, deteriorat, pecete aplicată.

Cu o trad. din 1765.

¹⁾ loc rupt în orig.

²⁾ « mai » așa în orig.

<1617 Ianuarie 8—1618 Iulie 6>.

† Aici catastih de jurătorii popii din Pășcani, că n'a vândut partea sa de ocină, lui Balica hatman.

† Ionașco aprod din Cărstești.

† Calapod din Stolniceni.

† Gligorcea vistiernicel de acolo.

† Drăghici din Ruginoasa.

† Toader păhărnicele din Boureni.

† David aprod de acolo.

† Iacob Moțoc din Movileni.

† Vasilie aprod din Ciupești.

† Gligorcea pahărnicele din Vascani.

† <Șt>ubeiu aprod din... ¹⁾ ana... ¹⁾.

† Ionașco aprod din Soci.

† Ihnat aprod de acolo.

† Marco comis din Dobrolești.

† Gheorghie diac de acolo.

† Gliga aprod de acolo.

† Vasilie comișel de acolo.

† Pătrașco, fiul lui Brut, din Năvrăpești.

† Costantin, fiul lui Adam, din Vlădești.

† Vasilie vistiernicel... ¹⁾.

† Gheorghie comișel, din Vereșani.

† Păcurar comișel de acolo.

† Toader comișel de acolo.

† Ionașco comișel deasemeni.

† Iachim comișel deasemeni.

† Micul deasemeni.

† Gavril, fiul lui Vasco vătah din Hănășani.

† Tiron, nepotul lui Manea pitar, de acolo.

† ... ¹⁾ de acolo.

† ... ¹⁾ uc, fiul lui Toader nemiș, de acolo.

† Toma, fiul lui Sava comișel, de acolo.

† Onaca, fiul lui Eremia armaș deasemeni.

† Vasilie vistiernicel din Muncel.

† Gheorghie Dadul de acolo.

† Vasilie păhărnicele de acolo.

¹⁾ loc rupt, șters și ilizibil în orig.

† Simion păhărnicele din Mitești.
† Drăgoman din Tălpălăești.
† Condrea vistiernicele din Crivești.
† Buzdugan pitarul din Mitești.
† ... ¹ Gheorghie... ¹) de acolo.
† ... ¹).

Arh. St. Buc., Achiziții Noi, CCXVII/5.

Orig. slav, hârtie, deteriorat, pecete aplicată, căzută.

Datat după doc. din 8 Iulie 1617 în care se dă termen pentru această mărturie până la Boboteaza viitoare.

235

1617 (7125) Iulie 10, Iași.

† Io Radul voevod, din mila lui Dumnezeu, domn al țării Moldovei. Iată a venit înaintea noastră și înaintea boierilor noștri Vasile dărăban, fiul popii Lupan, de bună voia lui, nesilit de nimeni și nici asuprit și a vândut dreapta lui ocină și dedină, un loc de prisacă în făget și cu fânețe, care este pe Valea lui Nanco, până unde cade în apa Bârladului, încă cât se va alege partea lui.

Aceasta a vândut-o Nastei pentru opt taleri de argint.

Deci noi văzând tocmeala lor de bună voie și plata deplină, pentru aceia să-i fie și dela noi ocină și cumpărătură cu tot venitul. Și altul să nu se amestece.

Scris în Iași, în anul 7125 <1617> Iulie 10.

Domnul a spus.

Marele logofăt a învățat.

Eu Ghianghea logofăt am iscălit <m.p.>

Băseanul <a scris>.

Acad. R.P.R., Filiala Iași, Fond. Spiridonic, VI/74.

Orig. slav, hârtie, pecete aplicată, căzută.

Cu o trad. rom. din 1839.

236

1617 (7125) Iulie 11, Iași.

† Io Radul voevod, din mila lui Dumnezeu, domn al țării Moldovei. Iată au venit înaintea noastră și înaintea boierilor noștri rugătorul nostru, popa Mihul din târgul Siret, de bună voia lui, nesilit de nimeni, nici asuprit și a

¹) loc rupt, șters și ilizibil în orig.

Închinat sfintei noastre rugi, mănăstirea Putna, unde este hramul adormirea născătoarei de dumnezeu, un loc de mănăstire, unde se numește sfântul Onufrei, cu biserică și cu grădină și cu fânaț, care această mănăstire și biserică și grădină și fânaț este în hotarul târgoveților.

Deci domnia mea, dacă am văzut această bună tocmeală și ispisoc dela Alexandru voevod, deci noi încă am dat și am înțoit ca să fie și dela noi sfintei noastre rugi, mănăstirea Putna stăpânire locul mai sus zis de mănăstire, unde se numește sfântul Onufrei, cu biserică și cu grădină și cu fânaț, care este în hotarul târgoveților, cu tot venitul.

Și altul să nu se amestece înaintea acestei cărți a noastre.

Scris la Iași, în anul 7125 <1617> Iulie 11.

† Domnul a poruncit.

† Ghianghea mare logofăt a învățat.

Eu Ghianghea mare logofăt am iscălit <m.p.>

† Ion <a scris>.

Acad. R.P.R., LXXXII/119.

Orig. slav, hârtie, pecete aplicată, căzută.

Cu o trad. rom. din 1768.

237

1617 (7125) Iulie 12, Iași.

† Io Radul voevod, din mila lui dumnezeu, domn al țării Moldovei. Iată au venit, înaintea noastră și înaintea tuturor boierilor noștri moldoveni, mari și mici, eromonahul și rugătorul nostru Galation egumen și tot soborul din <mănăstirea>¹⁾ noastră care trăesc împreună în numele domnului dumnezeu și mântuitorului nostru Isus Hristos, în ruga noastră, sfânta mănăstire, numită sfântul Sava, ce este în mijlocul târgului nostru Iași, unde este hramul preasfintei, curatei și preabinecuvântatei stăpânei noastre, de dumnezeu născătoare <și>¹⁾ pururea fecioară Maria, ce se numește metohul sfintei și slăvitei și marei mănăstiri, ce se cheamă sfântul Sava, lângă sfânta și slăvita mare cetate a Ierusalimului, și au adus, înaintea noastră și înaintea sfatului nostru niște cărți adevărate dela boierul nostru care se numește Enache cel bătrân, care a avut mare cinste dela toți sfântrăpoșații domni de mai înainte și așa jeluind și scriind într'acele cărți pentru o treabă a unei sfinte biserici a sa, ce el însuși a făcut-o, cu puterea sa, în târgul nostru, în Cotnar, unde este hramul sfântului ierarh și făcător de minuni al lui Hristos, Nicolae, într'acel chip, că acea sfântă biserică, din acel mai sus zis târg, el, din al său bun cuget

¹⁾ omis.

a dat-o acelei sfinte biserici, să fie în grijă rugătorilor noștri călugări care mai sus scriem, să fie metoh pentru hrana și întărirea marei și slăvitei mănăstiri; ce se cheamă sfântul Sava, cu tot ce a dat și a întărit acest mai sus scris boier, acea sfântă biserică, cu toate odăjdiile sale câte vor fi <în acea sfântă> 1) biserică și cu viile sale ce va avea.

Pentru aceea, domnia mea și cu binecuvântarea celor patru ierarhi moldoveni, chir Theofan, arhiepiscop și mitropolit de Suceava, chir Athanase episcop de Roman și chir Efrim episcop de Rădăuți și chir Mitrofan, episcop de Huși și iarăși cu ceilalți boieri ai noștri, pentru aceasta ne-am sfătuit și am căutat, pentru acea treabă și n'am voit să lăsăm și să sfărâmăm întocmirea acestui mai sus zis boier, ce se numește Enache.

Pentru aceea, domnia mea și cu ierarhii noștri mai sus scriși, și cu sfatul nostru, am dat să fie sub ascultare și purtare de grijă, acea sfântă biserică, rugătorilor noștri călugări, dela ruga noastră, sfânta mănăstire numită sfântul Sava.

Pentru aceea, oamenii care vor fi de popor 2) ce-au ascultat până în ceasul acesta de acea sfântă biserică de acum deasemeni să aibă a asculta și să se nevoiască pentru tot ce va avea nevoie sfânta biserică.

Și de asemeni, și rugătorii noștri călugări să aibă a ruga neconținut pe domnul dumnezeu, zi și noapte, cât va fi acea sfântă biserică.

Iar cine s'ar ispiti să nimicească și să sfarme întocmirea noastră, acela să fie neiertat de domnul dumnezeu, făcătorul cerului și pământului și de toți sfinții, care din veac au plăcut lui dumnezeu.

Pentru aceea, nimeni altfel să nu aibă a se amesteca înaintea acestei cărți a noastre.

Scris la Iași, în anul 7125 <1617> Iulie 12.

† Domnul a spus.

Io Radul voevod <m.p.>

† Băseanul <a scris>.

Arh. St. Buc., M-rea Sf. Sava-Iași, XLVIII/1.

Orig. slav, hârtie, pecete aplicată, căzută.

Cu o trad. rom. din 1794.

1617 (7125) Iulie 12, Iași.

† Io Radul voevod, din mila lui dumnezeu, domn al țării Moldovei. Iată domnia mea am dat și am întărit slugii noastre, Onciul Iurașcovici fost sta-

1) loc rupt în orig.

2) « popor » așa în orig.

roste, ocinile și cumpărăturile lui drepte, din ispisocul de cumpărătură pe care l-a avut el dela Costantin voevod, a patra parte din satul Bobești, ce este în ținutul Cernăuți, din partea de jos și cu loc de mori și în câmp și în vatra satului, pe care și-a cumpărat-o dela Pătrașco și dela frații lui, Hilip și Isac și surorile lor, Maricuța și Nastea, copiii Ileanei, fiica Stancăi, toți nepoții Stancăi din Șirăuți, pentru o sută și treizeci taleri de argint.

Și deasemeni dăm și întărim tot slugii noastre mai sus scrise, Onciul Iurașcoviici fost staroste, a patra parte tot dintr'acel sat mai sus scris, din Bobești, din partea de jos și cu loc de moară, ce și-a cumpărat dela Gaftona, fiica lui Simion Jadovan și nepoții ei de soră, Simion și Solomia și Odochia, copiii Grozavei și Ileana, cneaghina lui Hilcea, pentru o sută și treizeci taleri de argint, dar partea cneaghinei Ileana era cumpărată cu bărbatul ei Hilcea dela Coste și Gligoric, fiii lui Simion Jadovanul.

Și deasemeni am dat și am întărit iarăși slugii noastre sus scrise, Onciul Iurașcoviici, toate părțile popii Alexa, fiul Gafiei, nepotul Sofiiicăi, strănepotul lui Șteful, cât se va alege partea lui din Zăstavna și din seliștea Toltrei și din Boiancic și cu loc de mori, și în câmp și în vatră, ce și-a cumpărat dela el, pentru cincizeci de taleri numărați.

Deasemeni îi dăm și-i întărim a treia parte din jumătatea satului Căbești, cu loc de moară și cu fânțe, care și-a cumpărat dela Zoica, fiica lui Fădorașco și a Gatei, pentru optzeci de taleri numărați; iar ceilalți frați ai ei, Golăi și Grozul și Marina, copiii Gatei, să stăpânească în Costiceani și în Conțești și în Cepălăuți toate aceste părți de ocină, mai sus scrise, să-i fie și dela noi uric și ocină cu tot venitul.

Și altul să nu se amestece.

În Iași, anul 7125 <1617> Iulie 12.

† Domnul a spus.

† Ghianghea mare logofăt a învățat.

Eu Ghianghea logofăt am iscălit <m.p.>

† Nicoară <a scris>.

Acad. R.P.R., CXXXIX/80.

Orig. slav, hârtie, pecete aplicată.

1617 (7125) Iulie 13, Iași.

† Io Radul voevod, din mila lui Dumnezeu, domn al țării Moldovei. Am dat această carte a domniei mele rugătorului nostru, egumenului și la tot soborul dela sfânta mănăstire Besericani, ca să fie tari și puternici, cu această carte a

domniei mele a ține satul Troița și morile și tot hotarul pe unde a hotărnicit credinciosul nostru boier Vasile mare spătar. Iar cui i s'ar părea vreo strâmbătate, acela să stea cu ei, de față, înaintea domniei mele, după așezarea oastei.

De aceea nimeni să nu îndrăznească a-i opri înaintea acestei cărți a domniei mele.

Scris la Iași, în anul 7125 <1617> Iulie 13.

† Domnul a poruncit.

Ghianghea mare logofăt a învățat.

Eu Ghianghea logofăt am iscălit <m.p.>

† Ionașco <a scris>.

<Pe verso contemporan:> † Ispisoc dela Radul voevod pentru satul Troița.
<Apoi de altă mână:> pentru *scuteală*.

Arh. St. Buc., M-rea Bisericiani, IV/19.

Orig. slav, hârtie, pecete aplicată.

Cu o trad. rom. din 1843.

240

<1617—1618> Iulie 14.

D<o>amna Maria, fata lui P<etru> vo<evod> răposatului, dumnezeu-l pominească <sc>ris-<am> a mea scris<oare>... ¹⁾ eu și cu ai miei cuconi... ¹⁾ m<ănăs>tirea di la H<lu>c<ia> a mea po<mană>... ¹⁾ lui meu a Zotei râ<p>ăo<s>atul, dumnezeu-l pominească... ¹⁾ nâ voia mea și cu satul... ¹⁾ și cu moara de acolo și cu o... ¹⁾ dia... ¹⁾ sfintei... ¹⁾ care scriu. Eu văzând... ¹⁾ pomana mea și de unii... ¹⁾ și... ¹⁾ ce să chiamă Scorul... ¹⁾ într'acel sfântu loc a lui dumnezeu... ¹⁾ mare m<u>cenic Gheorghîia, eu m'<am> milostivit după m<i>la lui d<u>mn<e>zău <și am adăug>¹⁾at la pomana părintelui meu ce să chiamă Lavrâ Mare în țara... ¹⁾ anume Galata ca să înoescu pomana părintelui meu... ¹⁾ mai sus și... ¹⁾ de tot ce va hi triaba sfintii mănăstiri și ce vor hi călugărași... ¹⁾ den mănăstirea părintelui meu și să aibă a <a>sculta de acesta... ¹⁾ întru tot ce va fi învățatura sfintii mănăstiri. Și acest lucru... ¹⁾ <aceas>ta tocmală să hie nenmutată de acum până în veki. Iar cine va s<trica> aciastă¹⁾ tocmală a mea de cumu-i scris, ori den fii miei oar den rodul meu s<au ori>cine va fi, acela om să fie triclet și proklet de trei sute și opts<prezăce> părinți și anathima, maranatha. Amin.

In anul 7... Iul<ie> 14 zile.

Arh. St. Buc., M-rea Cetățuia, I/3.

Orig. rom., hârtie, lipit pe mătase verde, pecete aplicată; foarte deteriorat.

Datat după doc. din 1616 Decembrie 18.

¹⁾ loc rupt în orig.

1617 (7125) Iulie 16, In tabără.

† Io Radul voevod, din mila lui dumnezeu, domn al țării Moldovei. Iată s'au pârit de față, înaintea domniei mele, rugătorii noștri călugări dela sfânta mănăstire Beserecani, cu credinciosul nostru boier Eremia vornic de gloată, pentru un sat anume Troița, ce este în ținutul Neamțului, pe pârâul Cracăului, zicând credinciosul nostru boier Eremia vornic că i-au asuprit hotarul din satul Călimani, cu hotarul satului sfintei mănăstiri anume Troița și zicând că n'a fost nimeni hotarnic ¹⁾ la acest sat.

Iar rugătorii noștri călugări, ei au arătat înaintea domniei mele uric dela Ștefan vodă ²⁾, scriind că au avut hotarnic ¹⁾ pe Vasile mare spătar și a mers cu multe slugi ale domniei mele și cu vătăji ¹⁾, cu alți oameni buni și bătrâni, din megieșii din jur și au aflat ei, pe unde a fost hotarul vechi și au însemnat și pus stâlpi.

Pentru aceea, domnia mea, văzând acel privilegiu dela Ștefan vodă ²⁾, domnia mea încă am dat rugătorilor noștri călugări să aibă a ține hotarul, pe unde le-a arătat uricul.

Deci boierul nostru, mai sus scris, el a rămas de toată legea. Iar rugătorii noștri călugări s'au îndreptat și și-au pus ferăe înaintea noastră.

Deci, de acum înainte, să nu aibă boierul nostru Eremia vornic a mai pâri pe rugătorii noștri, pentru această pâră, nici să mai dobândească nicio-dată în veci, înaintea acestei cărți a noastre.

In tabără, anul 7125 <1617> Iulie 16.

† Domnul însuși a poruncit.

Io Radul voevod <m.p.>

† Nuor <a scris>.

Arh. St. Buc., M-rea Bisericiani, IV/21.

Orig. slav, hârtie, pecete aplicată, căzută.

Cu o trad. rom. din 1843.

<1617—1618> Iulie 20.

† Aslan părcălab *de Orhei* scriem și mărturisim și dăm știre cu aiastă scrisoare a noastră, cum au venit călugării dela sfânta mănăstire a lui Golăiu, ce au fost log<o>f<ă>t, cu cinstita carte a domnu nostru, ca să le socoteascu

¹⁾ așa în orig.

²⁾ « vodă » în orig.

ocina a trei sate ce să cheamă Tărbujanii pre Răut și Ocsintiia dela Nistru ¹⁾, de cătră ocina Moldovățenilor și a Marcăuților și cu alte ocine altor sate di înpregiur.

Intr'acea deac'am vădzut cinstita carte a domnu nostru, strâns-am oameni buni de pren prejur di într'acéle sate, megüiaș<i> slugi domnești și vătăj<i>, oameni di înaint<e>, anume: Costin vătah de hănsari și Petrilă vătah și Ionașco vătah de sinețar<i> și Dragul părcălabul de Peștere și șoltuzul de acol<o> și mulți megüiaș<i>, oameni buni și am eșit spre loc, de am luat de în gura Evăricului dela Nistru și au mărșu bătrânii înainté pre urma Bălțatului, anume Min<ea> de Suséni și Iachim și Ivaneanul și Bilanea de Marcăuți și Moș de acolea, de am socotit hotaräle ce au hotărät Bălțatul și sémnele pre urma uricelor, cene cum ține. Deci am aflat di într'acel hotar multe fărămate și clătite. Deci le-am direșu la loc și le-am înoit, și pre unde le-am alesu locul tutu<ro>ra și altor ocinaș<i> le-au fost pre voe și le-au plăcut aiasta tocmală că li s'au și lor deschis locul.

Deci vădzându eu tocmala lor pre voe, eu am făcut sfintei mănăstere dela noi aiastă scrisoare de mărturie.

De aiasta dăm știre.

† Cine nu să va ținea de aiasta tocmal<ă> să hie de 12 boi.

Scris <la> Orhii, Iul<ie> 18, v<e>leat 7125 <1617>.

† *Eu Aslan părcălabul de Orhei am scris* ²⁾.

Acad. R.P.R., LXXII/21.

Orig. rom., hârtie, pecete aplicată.

243

<1617—1618> Iulie 20, Iași.

† Io Radul vevod, din mila lui dumnezeu, domn al țării Moldovei. Iată domnia mea am binevoit cu inimă curată și luminată și cu cuget cinstit și bun și din gândul nostru și din osârdia și domnia și slava dată nouă de dumnezeu, ca să urmăm pașii binccinstitorilor noștri domni bătrâni, care au fost înaintea noastră, care s'au străduit și au miluit și au întărit toate sfintele mănăstiri pentru nădejdea bunurilor veșnice.

Deasemenea și domnia mea când am auzit de ruga noastră sfânta mănăstire Bisericani că este pustie, fără sate, ne-am gândit din adâncul inimii noastre și am făcut ca și alți domni buni și bătrâni, care și-au făcut pomenirc și am miluit și am întărit ruga noastră, sfânta mănăstire Bisericani, unde este hramul

¹⁾ « la Nistru » scris deasupra rândului.

²⁾ text grecesc.

blagoveștenia prea sfintei stăpânei noastre de dumnezeu născătoare și pururea fecioară Maria, cu un sat anume Popceștii, care este drept domnesc ¹⁾, în ținutu, Neamțului, pe apa Cracău, care este ascultător de ocolul Târgului Neamț, să fie dela domnia mea sfintei mânăstiri mai sus scrise, danie și miluire cu toate veniturile lui din câmp și din pădure și cu hotarele lui, neclintit niciodată în veci.

Iar cine s'ar încerca să strice pomenirea și miluirea noastră, pe unul ca acela să-l sfârâme mânia lui dumnezeu și să-i piară cu sunet pomenirea lui de pe pământ, ca pe Datan și Aviron din vechime, care au încercat și au îndrăznit asupra celor dorite și celor cuvenite lui dumnezeu cel viu și niciodată să nu primească mântuire dela dumnezeu și să fie blestemat și de trei ori blestemat de domnul dumnezeu făcătorul cerului și al pământului și de prea curata și pururea fecioara Maria, maica domnului dumnezeului nostru Iisus Hristos și de patru evangheliști și de sfinții apostoli de frunte Petru și Pavel și de ceilalți apastoli de frunte și de sfinții Moise și Aron și de ceilalți și de 318 sfinți părinți purtători de dumnezeu, care au întărit dreapta credință în cetatea Niceia și care au blestemat pe Arie cel fără de minte. Și unul ca acela să aibă parte cu Iudeii cei fără de lege și dușmani ai lui Hristos, care au strigat: sângele lui asupra lor și asupra copiilor lor, și cu Iuda trădătorul, în chinurile cele fără sfârșit, amin.

La Iași, în anul 7127 ²⁾ <1619> Iulie 20.

Domnul a poruncit.

† Ghenghea logofăt am iscălit <m.p.>

† Toma <a scris>.

Arh. St., Buc., M-rea Bisericiani, XIX/2.

Orig. slav, perg., pecete aplicată.

Cu o trad. rom. din 1809.

244

1617 (7125) August 10, Iași.

† Iată eu Gheanghea mare logofăt scriem și mărturisim, cu această scri-soare a noastră, că au venit înaintea noastră Drăguța Gândăcoae și frații ei Drăgan și Ionașco și surorile lor Cucuța și Ileana și nepotul lor de soră Iosip, fiul Cârstinei, fiii lui Grigore Bentea, nepoții lui Ion, de bună voia lor și au

¹⁾ * care este drept domnesc *, scris peste un text răzuit.

²⁾ Data văleatului este greșită. În 1619 Iulie 20 domnea în Moldova Gașpar voevod; ori documentul este dela Radul voevod.

vândut dreapta lor ocină și dedină, jumătate din a patra <parte>¹⁾ a satului Hănești, din partea din jos și cu parte din vadul de moară și din iaz, ce este pe Bașău, în ținutul Dorohoiului.

Aceea au vândut-o lui Petrea, fiul lui Tomșea, pentru șaptezeci și șase ughi, din vechile lor privilegii ce au de moștenire.

Deci noi văzând că ei au vândut de bună voia lor și noi am făcut această carte, dela noi, lui Petrea pentru această parte de ocină, să-i fie de încredințare, până când își va întări și cu dires domnesc. Astfel să se știe.

Scris la Iași, în anul 7125 <1617> August 10.

Eu Ghianghea logofăt am iscălit <m.p.>

Acad. R.P.R., CCCXXXVII/39.

Orig. slav, hârtie, pecete aplicată.

245

1617 (7125) August 15, Chivări.

Suret de pe ispisoc vechiu, pe sârbie dela Radul v<oe>vod, scris de Marmură, în Chivări din le<a>t 7125 <1617> Avgust 15.

Precum au venit înaintea noastră și înaintea boerilor noștrii, credincios boierul nostru Lupul *al treilea* log<o>f<ă>t și giupăneasa lui, Antemie, fata Ciucului, nepoată lui Porosăci stolnicului, cu un zăpis de mărturie, dela mulți boeri, dela Ursul *mare* medelniceri și dela Căpotici postelnic și dela Vartic *mare* armaș și dela Balș și Donici părçalabul de Orhei și dela alte slugi a domnii mele anume: Alecsa diiac și Pisovschii diiac și Miron și Chifa și Răfei și Costin vatav de hânsari și unul păh<arnic> *din* Peresecina și Gorcia, fratele Mogâldei și Voico din Macicăuț<i> și dela șoltuz cu 12 pargari din târgul Orheiului și dela Șteful Lenco aprod, scriind precum au venit înaintea lor Anna Proțoaia și fratele Haimezcului și Volenco și de bună voia lor, de nime siliț<i>, nici asupriț<i> și au vândut driapta ocina lor și cumpărătură dintru un zăpis de cumpărătură ce l-au avut ei de<la> Cărste, unchiul Ciucului Porosăci, din cotunul cel din gios a satului Macicăuțai, a cincia parte, parte Stoicăi, din vatră satului, din câmpu și din apa pe de amândoa pârțale Răutului.

Aceia o au vândut tatălui lor Ciucului Porosăci, drept cincizăci taleri de argint, care aceia parte de ocină au fost cumpărătură Cărstii dela Stoica.

Deci, văzându noi acel zăpis dela atâta boeri și dela slugile noastre, noi l-am crezut.

Drept aceia și dela noi așijdere, am dat și am întărit mai sus numitului credincios boierului nostru Lupului *al treilea* log<o>f<ă>t și giupănesăi sale Ante-

¹⁾ omis în orig.

miei, ace de mai sus numită, a cincia parte den satul Macicăuțai, din cotunul cel de gios, pe de amândoao părțale de Răut, parte<a> Stoicăi, pentru ca să le fiie lor și dela noi uric și cumpărătură, cu tot venitul. Și altul să nu să amestece înprotivă cărțai noastre aceștie.

Insuș<i> domnul au poruncit.

În ispisocol cel adevărat este iscălit, însuș<i> cu mână sa, noi Radul v<oe>vod.

De <pe> sârbie pe limba moldoveniască am tălmăcit la anul 1805 Oc-t<ombrie> 13.

Polcovnic Pavel Debr<i>ț</i> dela mitropolie.

Arh. St., Iași, CCXII/15.

Trad. rom.

246

1617 (7125) August 17, Pietrosul.

Io Radul vovod, din mila lui dumnezeu, domn al țării Moldovei. Iată a venit înaintea noastră și înaintea boierilor noștri moldoveni Isac Ciorte, fiul lui Gligore, nepotul lui Purcel postelnic, de bună voia lui, nesilit de nimeni, nici asuprit și a vândut dreapta sa ocină și dedină, toată partea lui, cât i se va alege, din satul Dușești, din vatra satului și din câmp și din vad de moară la Vaslui.

Aceasta a vândut-o boierului nostru, Ionașco mare hânsar pentru cincizeci și doi taleri de argint.

Și i-a plătit deplin toți acești bani mai sus scriși, 52 taleri de argint, înaintea noastră și înaintea boierilor noștri.

Deci noi văzând întocmirea lor de bună voie și plata deplină, noi deasemeni și dela noi am dat și am întărit boierului nostru mai sus scris, Ionașco mare hânsar, pe acea parte de ocină mai înainte spusă din satul Dușești, toată partea lui, cât se va alege.

De aceea să fie și dela noi uric și cumpărătură cu tot venitul. Și altul să nu se amestece înaintea acestei cărți a noastre.

Insuși domnul a poruncit.

S'a scris la Pietrosul, în anul 7125 <1617> August 17.

Ghenghea logofăt a iscălit.

Marmure.

Acad. R.P.R., DIV/f. 67.

Copie slavă, sec. XVIII.

Cu o trad. rom., ibidem, f. 67.

1617 (7125) August 19, Iași.

† Iată eu, cneaghina Cârstina pârcălăboia, mărturisesc, eu însumi, că am luat optsprezece ughi, care fac treizeci taleri, însă talerul de doisprezece potronici și potronicul de nouă șalenghi, dela Gligore, fiul lui Gavril cel bătrân din Vișnovăț, pentru satul Paltiniș, ce ei au să ne întorcă toți banii pentru acest sat.

Să se știe și am pus pecetea.

Scris în Iași, anul 7125 <1617> August 19.

Cârstona însăși a scris <m.p.>

Acad. R.P.R., CLXXXVI/3.

Orig. slav, hârtie, pecete aplicată.

Cu o trad. rom. din a doua jumătate a sec. XVIII.

<1617 după August 19>, Hotin.

† Cneaghina Cârstina pârcălăboae mărturisim cu această scrisoare a mea, că am luat 50 taleri dela Grigorie și Bilava, fiii lui Gavril din Vișnoveț, pentru satul Păltiniș pe care ei l-au cumpărat dela mine și încă <mai> au să-mi dea 50¹⁾ zloți.

Pentru aceasta mărturisim, cu această scrisoare a mea, să se știe.

Scris în Hotin.

Acad. R.P.R., CLXXXVI/4.

Orig. slav, hârtie, pecete aplicată.

Cu o trad. rom. din a doua jumătate a sec. XVIII.

Datat după doc. din 1617 Aug. 19, care se referă la același sat. Acad. R.P.R. CLXXXVI/3.

1617 (7125) August 20, Iași.

† Io Radul voevod, din mila lui Dumnezeu, domn al țării Moldovei. Scriem slugilor noastre, pârcălabilor de ținutul Neamț. Vă dăm de știre că ni s'a jeluit egumenul dela sfânta mănăstire Secul, asupra voastră și așa au zis ei înaintea noastră, că le stăpâniți un loc de fânaț, care se numește Poiana lui Țolici și deasemeni și Sasca și ²⁾ Răchita, fără pricină și fără drept.

¹⁾ 50 cifra răzuită, lectura nesigură.

²⁾ « și » corectat, era scris înainte: dela.

De aceea, dacă veți vedea această carte a noastră, voi să lăsați în pace acest loc de fânaș. Iar cui i se va părea strâmbătate, acela să stea de față înaintea noastră.

Altfel să nu faceți.

Scris la Iași, anul 7125 <1617> August 20.

Domnul a spus.

Ghianghea mare logofăt a învățat.

Semion <a scris>.

Arh. St. Buc., M-rea Neamț, LVII/10.

Orig. slav, hârtie, pecete aplicată.

250

1617 (7125) August 20, Bârlad.

† Adică eu Vasilie Tălmaci și Gligori Dohoncean ureadnic din B<ă>rlad și C<ă>rstea Dănil<ă> șoltuz și 12 pârgar<i> și pop<a> Ștefan dela biserica milostivirii sale domnului și toți târgoveții bătrâni din târgul B<ă>rlad. Mărturisim și dăm știre cum au venit naintea noastră Șerpe, feciorul lui Toader Bogză din Mohoriț<i>, de nimene înbiiat, nici împresurat și ș'au dat a sa dreaptă parte de ocin<ă>, ce i să va alége lui, din sat din Mohoriț<i>, cu tot venitul, lui Costantin, feciorului Crețului pâr<că>labul, dreptu un cal ce i-au fost lui dator, luat calul dreptu 14 taler<i> bătuț<i>, de argintu.

Deci noi deac'am vădzut a lor bun<ă> tocmal<ă> și dându-ș<i> Șerpe partea de ocin<ă> lui Costantin, cu tot venitul, cum mai sus serie, noi înc<ă> ne-am sculat și i-am făcut zapis și mărturie dela noi, ca să ție Costantin acea parte de ocin<ă> cu tot venitul, până cându-i va da Șerpe un cal, ca calul său, sau patrusprădzéce taler<i> bătuț<i>, de argintu.

Și mai pre mare credință ne-am pus pecețile și pecétea urașului, pre aceasta <a> noastră mărturie.

Scris în B<ă>rlad, v<e>l<ea>t 7125 <1617> Av<gust> 20 zile.

Acad. R.P.R., CXXVIII/231.

Orig. rom., hârtie, pecete aplicată.

251

<1617 Septembrie 1—1618 August 31> 7126.

Ispisoc dela Radul voevod. Adecă am dat și am întărit slugii noastre lui Vasile Bucium și frașini-său lui Gligorie și surori-sa Anghelinei și Cărstinei și Tofanii și Acseniei, feciorii răpăosatului Bucium vornic, pe a lor dreaptă ocină din ispisocu de cumpărătură ce au avut tatăl lor Bucium vornic dela unchiul

domnii mèle Pătru voevod, dintr'a patra parte de Găleşăşti ce iaste în gura Răcătăului despre apus, jumătate şi cu locuri de 2 mori iarăşi jumătate şi dintr'un loc din deal din partea de sus jumătate şi dela mănăstire din partea de sus iarăşi așa.

Şi de supt pădure dintr'a patra parte iarăşi jumătate ce iaste în ținutul Ajudului, ce-i iaste lui cumpărătură dela Toma păharnic şi dela Dumitraşco aprodul şi Andrei medelniceriul, feciorii Danciului Hurea părcălabul şi dela feciorii fraţilor lui Condrea şi Ionaşco drept 1700 de zloţi tătărăşti, din uric de împărţeaţă ce au avut tatul lor Danciul părcălabul dela Bogdan voevod.

Şi iarăşi am dat şi am întărit acestor de mai sus scriş¹⁾, ficiorii lui Bucium vornic, pe altă parte de ocină den sat din Horjăşti şi din Năneşti ce sânt lor cumpărătură dela Marica şi dela nepotul ei Petre, feciorii Cătei, toată partea mâne-sa ce să va alége drept 250 zloţi.

Şi iarăşi am dat şi am întărit feciorilor lui Bucium vornic pe altă parte de ocină, o bucată de pământ din satul Hoteştii despre apus, cătră Răcătău din ispisoc ce au avut tatul lor dela Pătru voevod, drept 25 zloţi tătărăşti.

Pentru acéia toate acéste părţi de moşie de mai sus scrise, ca să le fie drépte ocine în véci.

Arh. St. Buc., Condica Asachi, ms. 628, f. 506—506 v.

Copie rom. Văleatul în fruntea copiei.

252

<1617 Septembrie 1—1618 August 31> 7126.

Noi Ioan <Radu>¹⁾ vo<e>vod, cu mila lui d<u>mnezeu, domn ţării Moldovii. Am dat noi aciasta carte slugii noastre lui Coroiu fost comis, pentru aceia dar el să aibă toată voe cu aciastă carte a noastră ca să-ş caute oamenii lui şi prin ţări străine, carii vor fi fugiţi din satul lui ca să-i întoarcă iarăş în satul lui, ca să-ş împleniască sat Colfoşenii după voia lui şi să-i dei ajutoriu satului lui. Iar cui i-ar păre că cu strâmbătate i s'au dat aciasta slobozenii, să vii de faţă înaintea noastră. Iară el să nu fii oprit de nimini cu aciasta carte a noastră.

V<ă>let 7126 <1617—1618>.

Acad. R.P.R., DCXLI/130 (nr. 1).

Trad. rom. din 1817.

253

1617 (7126) Septembrie 4, Iaşi.

† Io Radul voevod, din mila lui dumnezeu, domn al ţării Moldovei. Iată au venit, înaintea noastră şi înaintea boierilor noştri mari şi mici, Ignat şi

¹⁾ omis.

femeia lui Salomia, de bună voia lor, nesiliți de nimeni, nici asupriți, și au vândut ocina lor dreaptă, toate părțile lor cât li se va alege și de moștenire și de cumpărătură din satul Bicani pe Smila cu loc de moară și de piuă.

Aceasta au vândut credinciosului și cinstitului nostru boier, pan Nicoară mare vornic, pentru cincizeci <galbcni> ungurești. Și au vândut toate părțile lor cât se va alege din satul Balosinești pe Smila de moștenire și de cumpărătură.

Pentru aceasta <să fie> și de la noi danie, uric și întărire, cu tot venitul. Să nu se amestece.

Scris la Iași, în anul 7126 <1617> Septembrie 4.

† Insuși domnul a poruncit.

Io Radul voevod <m.p.>

† Iusip <a scris>

Arh. St. Iași, CDLVIII/19.

Orig. slav, hârtie, pecete timbrată, căzută.

254

1617 (7126) Septembrie 15, Șeptiliciani.

<† Io Radul voevod >¹⁾, din mila lui Dumnezeu, domn al țării Moldovci. Iată au venit înaintea noastră și înaintea <boierilor noștri> ¹⁾ sluga noastră Dumitru uricar și a pârît pe Toma din satul Negoști și pe fiii lui ... ¹⁾ mai înainte vreme multe bucate și le-au mâncat pe toate.

Iar noi nu l-am crezut ... ¹⁾ lui doi oameni buni, anume: popa Gheorghie din Todorești și Petrica ... ¹⁾ să jure pe cheile bisericii, că el i-a mâncat acele bucate ... ¹⁾ și 60 rațe, 100 găini și i-am pus și să plătească ... ¹⁾ bucatele lui pentru că au mărturisit <și>¹⁾ slugile noastre Vasilie Bucium ... ¹⁾ vătăfi de Vaslui. Iar el nu a avut cu ce să plătească, ci domnia mea ... ¹⁾ ocină cât i-se va alege din Negoști pentru acele bucate ... ¹⁾ lui și dela domnia mea ocină și cumpărătură cu casă și cu tot ... ¹⁾

<Altul> ¹⁾ să nu se amestece.

S'a scris la Șeptiliciani, în anul 7126 <1617> Septembrie 15.

..... ¹⁾

† Marmure <a scris>.

Acad. R.P.R., CCCVIII/58.

Orig. slav, hârtie, rupt.

¹⁾ loc rupt în orig.

1617 (7126) Septembrie 26, Iași.

† Io Radul voevod, din mila lui Dumnezeu, domn al țării Moldovei. Iată a venit, înaintea noastră și înaintea boierilor noștri, mai înainte de această vreme, sluga noastră Dumitru uricar și a părît pe Toma și pe fiii lui din satul Negoești și spunând că <pe> când au fost Leșii în țara domniei mele, țara toată fugise în codri, iar ei i-au mâncat lui patruzeci de stupi de albine și două polo-boace de vin și altele și 15 iepe și bucate ¹⁾ din casa lui.

Deci noi i-am judecat, după legea țării și am făcut lege slugii noastre Dumitru uricar, ca să aibă a aduce pe Toma și pe fiii lui, cu 2 martori și oameni buni.

Și a adus el pe popa Ghiorghie din Toderești și pe Petrica sulger din Negoești, înaintea <slugilor>²⁾ noastre, Vasilie Bucium și Ionașco Batin mari vătafi de ținutul Vaslui și au jurat pe cheia bisericii înaintea lor, în târgul Vaslui, cum ei înșiși au mărturisit înaintea domniei mele, că ei au mâncat toate acele bucate ale lui.

Și au rămas răufăcători Toma și fiii lui și le-am pus zi să plătească ei toate bucatele slugii noastre, Dumitru uricar, în 2 săptămâni.

Și când le-a fost ziua, n'au plătit, ci au rămas de zi și dinaintea noastră.

Deci sluga noastră Dumitru uricar nu are ce lua altceva dela ei pentru bucatele sale, ci a luat părțile lor de ocină din satul Negoești, cu casele lor, pentru paguba sa.

Deci domnia mea văzând că ei au rămas de lege, noi deasemenea și dela noi am dat și am întărit slugii noastre, mai sus scrise, Dumitru uricar, această parte de ocină înainte zisă, cu case din satul Negoești, toată partea lor, cât se va alege.

Pentru aceea, ca să-i fie și dela noi uric și cumpăratură cu tot venitul. Și altul să nu se amestece.

Scris la Iași, în anul 7126 <1617> Septembrie 26 ³⁾.

Insuși domnul a poruncit.

Eu Ghianghea logofăt am iscălit <m.p.>

Marmure <a scris>.

Acad. R.P.R., XLI/68.

Orig. slav, hârtie, pecete timbrată.

Documentul original a suportat o serie de ștersături și modificări ale textului

¹⁾ „și 15 iepe și bucate“, scris peste loc răzuit.

²⁾ loc rupt în orig.

³⁾ Data pare a fi corectată ulterior.

1617 (7126) Octombrie 10, Iași.

† Io Radul voevod, din mila lui dumnezeu, domn al țării Moldovei. Scriem slugilor noastre marilor vătafi din ținutul Bacăului. Vă dăm știre că ni s'a jeluit sluga noastră, Onciul Iurașco fost staroste împotriva femeii lui Lupul, fiul lui Anghel din Bacău și așa a spus înaintea noastră, că a cumpărat niște vii Orășt fost vornic, dela Anghel, pentru 240 ughi și încă și zăpis are dela el și încă este scris și în catastiful orașului ¹⁾). Iar când este acum ea a oprit venitul acestor vii.

Pentru aceea, dacă veți vedea această carte, voi să-i spuneți acelei femei să lase foarte în pace aceste vii, nimic să nu ia din ele. Iar dacă i se va părea strâmb, ea să stea de față înaintea noastră. Altfel nu faceți.

In Iași, anul 7126 <1617> Octombrie 10 zile.

† Domnul a spus.

† Marele logofăt a învățat.

† Ghianghea logofăt am iscălit <m.p.>

Arh. St. Buc., M-rea Tazlău, II/3—4.

Orig. slav, hârtie, pecete aplicată.

Cu o trad. rom. din 1796 Febr. 24.

1617 (7126) Octombrie 12.

Noi Radul voevod, din mila lui dumnezeu, domnu țării Moldovii. Dat-am cartea domnii mili slugii noastre Onciul Iurașcoviici *fost* staroste spre acie, ca să fie el putincios cu aciasta carte a domnii mili a țani și a apăra a sa driaptă parte di ocină cumpărătură și vicinii săi *din* satul Bainții ci este în ținutul Sucivii, anumi vecini<i> lui: Cozma *de acolo* și Ion Belii de vrimi ci-i sănt lui vecini di cumpărătură.

Iar Iurașco Draci să n'aibă nici o triabă cu vicinii lui, iar di n'a întâligi și a mai gâlcivi Iurașco Draci, atunci ci-a vedea dela domnie me să nu să sparie.

Aciasta să știe. Intr'alt chip să nu fie.

S'au scris în Iași.

Insuși domnul au poruncit.

Leat 7126 <1617> Octomvrie 12.

Radul voevoda.

¹⁾ « orașom », în orig.

Aciastă carte domniască fiind scrisă sârbești, asemîni s'au tîlmăcit di mini Andrei Dașchevici Mai 19 *nou* calendar leat 1783.

Arh. St. Buc., Achiziții Noi, MMDCIX/3.
Copie rom.

258

1617 (7126) Octombrie 14, Iași.

Ispisocol *dela* Radul vod<ă>, cum scrie din v<ă>letul 7126 <1617> Oct<ombrie> 14.

† Cum au vinit înaintea domniei mialî și înaintia a lor noștri boiar<i>, sluga noastră credincioas<ă> Lupul Dragotă, vornicul de gloată, depreun<ă> cu giupăniasa lui, Marta, fata lui Vasilie, de nimene silit, nici asuprit, ce de a lor bună voe s'au dat ei <a>măndoi sv<i>nței mănăstiri sv<en>ti Sava, ce iast<e> <în>¹⁾ mijlocul tîrgului Iași, unde iast<e> hramul adormirei maicii prăcești, cu toat<e> bucatel<e> lor și cu toat<e> ocinili lor de moșie și de cumpăr<ă>turi, ca s<ă> hie a sventii mănăstiri.

Iar după mortia lor, cine s'ar afla din sămințiile lor, să n'aibă nici o triab<ă>, anume satul Băiceni cu trei hălăștée și cu o moar<ă> gata și satul Cărăulești cu tot vinitul ce iast<e> în ținutul Romanului.

Iar într'acel sat, în C<ă>răulești au avut Toader Franga și Opria a cinsprădzecia part<e> din gium<ă>tat<e> de sat, cu tot vinitul. Și ei, acia part<e> de ocin<ă>, cât li s'au vinit într'a lor part<e>, ca să hie toată a sv<i>nței mănăstiri. Iar după moart<e> lor nime din frați sau din săminții, să n'aibă a strica dania lor.

Iar cini s'a ispiti să strici, să hie blăstănat și treclet și proklet. Iar călugării cini or hi la acia sv<â>n<t>ă mănăstiri, să aibă a ruga domnul dumn<e>dzeu și pre maica prăcestă pentru sufleteli l<o>r, și părinților lor și să le fac<ă> pamet la sv<â>nta uspenie din an în an.

Pentru aceaia și domniia mia, dac'am vădzut de a lor bună voe danie și miluiri și domniia mia am dat ș'am întărit sv<i>nței mănăstiri, cu aciali sat<e> și heleștée și alt<e> părți de ocini și curți și prisăci și cu tot vinitul neclătit și nerușăit în viaci.

In Iași l<ea>t 7126 <1617> Oct<ombrie> 14.

Arh. St. Buc., M-rea Sf. Sava, XXXIII 8.
Trad. rom.

¹⁾ omis în text.

1617 (7126) Octombrie 15, Iași.

† Io Radul voevod, din mila lui dumnezeu, domn al țării Moldovei. Iată a venit înaintea noastră și înaintea boierilor noștri moldoveni, sluga noastră Alexa Musteață fost pârcălab, de bună voia lui, nesilit de nimeni, nici asuprit și a vândut dreapta sa ocină și danie, din ispisocul de danie pe care l-a avut el dela Alexandru, fiul lui Erimia voevod, un sat anume Iurcianii pe Cobolta, în ținutul Soroca, cu loc de moară pe Cobolta.

Aceea a vândut-o credinciosului și cinstitului nostru boier, Necoară mare vornic de țara de sus, pentru cinci sute taleri de argint.

Și i-a plătit deplin toți acești bani, mai sus scriși, 500 taleri de argint, înaintea noastră și înaintea boierilor noștri.

Deci noi văzând tocmala lor de bună voie și plata deplină și noi deasemenea și dela noi, am dat și am întărit credinciosului și cinstitului nostru boier Necoară mare vornic, acest sat mai înainte spus Iurciani cu loc de moară la Cobolta.

Pentru aceia, să-i fie și dela noi uric și cumpărătură, cu tot venitul. Și altul să nu se amestece înaintea acestei cărți a domniei mele.

Scris la Iași, în anul 7126 <1617> Octombrie 15.

Insuși domnul a poruncit.

Ghianghea mare logofăt a învățat. Și a iscălit <m.p.>

Marmure <a scris>.

Acad. R.P.R., XLI/69.

Orig. slav, hârtie, pecete timbrată.

1617 (7126) Octombrie 18, Iași.

† Io Radul voevod, din mila lui dumnezeu, domn al țării Moldovei. Dat-am cartea domniei mele domisale doamne[e]i Marie<i> și egumenului și a tot săborul dela svânta mănăstirea răpăosatului visternicului Zote[e]i și cine vor tremete ei, cu ciastă carte a domniei mele, la sat ce să cheamă la Manea, ce-i în ținutul Sorociei, spre acea, varicăți omeni voru ei strânge într'acela săt, Grecu sau Sirbu sau Leah'au Rus sau Muntean, sau fie ce limbă va fi de altă țară, ei să fie dela domnia mea în trei ai slobodzi, nice un lucru a lucra noao, sau ilișu a plăti sau dajde a da, nice sulgiu, nice cincidzăci de aspre, nice descatină de stupi, nice gorștină de oi, nice de porci, nice alte angării mai mănunte, ce înblă pre țara și pre mișei<i> domniei mele, nice cai de olac, nice podvoade, nice dobitocul lor să să tragă prent<r>'al<t>e sate.

Așișjdere și voi părcălabi și globnici și deșugubinari și cămănari, să n-aveți a'nvălu, nice în sat a'ntra, ce să aibă pace într-acei trei ai, însă oameni de alte țară, fără oameni ce vor fi de sat.

Așea să faceți și-ntraltu chip să nu faceți, preste cartea domniei miale.

Scris la Iași, v<e>l<ea>t 7126 <1617> Oct<ombrie>. 18.

† *Domnul a spus.*

Io Radul voevod <m.p.>

Arh. St. Buc., M-rea Sf. Sava-Iași, XV/1.

Orig. rom., hârtie, pecete aplicată.

261

1617 (7126) Octombrie 20, Dorohoi.

† Eu Todosie și Odochié Ciurca, fetele lui Roman Cucoranul, înșine pre noi mărturisim cu acestu zapis al nostru cum noi de bună voé noastră, de nimene nevoite, nici înpresurate, ce-am vândut a noastră direaptă moșie și cumpărătură a părintelui nostru, a lui Roman a Cucoranului, giunătată de sat de Cucorén<i> și giunătată de seliște ce să cheamă Loești ce sântu sup<t> codru la Botoșén<i> în ținutul Hărlăului, și cu loc de hălășteu și cu moară pre Sătna. Și am vândutu dumisale lui Nicoară vornicului celui mare den ț<a>ra de sus și giupănesei dumisale Todosiei, pentru șese sute de taler<i> de argintu. Însă de o sută de taler<i> ne-au dat postav și cai și dobitoc.

Și într'aceasta tocmală s'au tământat Neagoé ce-au fost postelnic și Vasilie Talpă și Rugină și Lazor ce-au fost pitar den Cerevăceșt<i> și Dumitrașco, ficiorul lui Costin den Epoteșt<i> și șoltuzul den Dorohoi și alți mulți omeni buni.

Și pre mai mare credință ne-am pus peceteile și cești boeri cari au fost în tocmala noastră de acmu, ca să-i hie dumisale în véci moșie și să-ș<i> facă și dirése domneșt<i>. De aiasta mărturisim ca să se știe.

Scris la Dorohoi, v<ă>l<ea>t 7126 <1617> Oc<tombrie> 20.

Vasilie Talpă.

† Eu Isac Stărcé *am scris.*

Acad. R.P.R., CCLXXVIII/30.

Orig. rom., hârtie, 2 peceti aplicate.

Cu o copie din sec. XIX la Arh. St. Iași, CDL, p. 2.

262

1617 (7126) Octombrie 20, Iași.

Suret de pe ispisoc vechiu pe sârbie dela Radul v<oe>vod, scris de Marmure în Eș<i>, din le<a>t 7126 <1617> Oc<to>m<brie> 20.

Precum au venit înaintea noastră și înaintea boerilor noștrii a Moldovii, a mari și a mici, credincios boeriul nostru Lupu *al treilea* log<o>f<ă>t și giupă-

niasa lui Antimiia, fata Ciucului, nepoată lui Porosăci stolnicul și verii lor, Mieruță și Stanca și ni s'au jăluit cu mare jalobă și cu mulți marturi boeri și ostaș*<i>* de frunte din curtea domnii mele, și megieș*<i>* de pe'npregiur, zăcând că ispisoacile de giudecată și de fierăe ce au avut părinții și moșii lor dela Costandin și Ștefan v<oe>voz*<i>* pe un vad de moară din satul Macicăuțai, din ce de gios giumătate de satu, ce au fostu schimbătură moșului lor, lui Porosăci stolnic și frațelor lui, cu Alecsandru v<oe>vod, și s'au prăpădit în vreme când i-au jecuit niște talhari, anume Guria și Țigan și alți tovarăș*<i>* a lor și li-au luat toată averia.

Deci, văzându noi așa de mare jalobă a lor și atăța boeri și ostaș*<i>* de frunte din curtea domnii mele și megieș*<i>* de pe'npregiur mărturisând, noi încă așăzdirea și dela noi am dat și am întărit mai sus numitului credincios, boeriului nostru Lupul log<o>f<ăt> și giupănesăi sale Antemie, acel de mai sus numit vadu de moară din satu Macicăuți, din ce de gios giumătate de sat.

Drept aceia, să fii lui și dela noi <cu> tot venitul, precum i-au fost și până acum și altu să nu să amestice înprotiva cărțai noastre acestiia.

Insuș domnul au poroncit.

În ispisocul cel adivărat este iscălit însuș*<i>* cu mâna sa.

Noi Radu v<oe>vod.

Ghenghia mare log<o>f<ăt> au iscălit.

De pe sârbie, pe limba moldovinească, am tălnăcit la anul <1>805 Oc<to>m<brie> 12.

Polcovnic Pavăl Deبری delă mitropolii.

Arh. St. Iași, CCXII/22.

Trad. rom.

263

1617 (7126) Octombrie 22.

† *Iată dar eu Andreiu și cu Condrea din Mădzănăești mărturisim cum am vândut o bucată de loc d<i>n Piiatră, în sus alătura cu Cernul, cât au fost curățit, dreptu doi taler<i>* lui Ion Hămeianul denaintea a mulți omen<i> boni și bătrâni, anume: Ghirvasie din Cernu și Ionașco Craiu de acolo și Gligorie de acolo. Și mulți oameni buni și bătrâni știu de această tocmeală.

V<ă><eat> 7126 <1617> Oct<ombrie> 22 zile.

† *Aici am scris Lazar diiac.*

Muzeul Lupta revoluționară a poporului, XI/10

Orig. rom., hârtie, patru peceti aplicate

1617 (7126) Noembrie 3, Iași.

† *Io Radul voevod, din mila lui Dumnezeu, domn al țării Moldovei. Scriem slugilor noastre vameșilor dela Rêni.*

Deaca veți vedea cartea domnii mele, iar voi să lăsați foarte în paci de vamă oarecât iaste hotarul s<lin>tei mănăstiri Galatiia în iazer în Cavul, ca să nu luați nice o vamă de pește, ce să aibă a lua călugării dela sfânta mănăstire cumu au luat de veac, cum iaste uric cu blăstemi, dat de unchiul domnii mele de Pătru vodă și cum sămtu întărituri și dela alți domni.

Aimentrea să nu vă amestecați nice într'un chip, înaintea cărței domnii mele.

Scris în Iași, în anul 7126 <1617> Noe<m>v<rie> 3.

† *Insuși domnul a spus.*

† *Nuor <a scris>.*

Arh. St. Buc., M-rea Sf. Sava-Iași, XXXIII/9.

Orig. rom., hârtie pecete aplicată, stricată.

1617 (7126) Noembrie 4.

Acest zapis ce să mărturisește cum s'au făcut o moarte pre o moșie ci-au avut la Muncel, anume Marina. Iar cându au fostu la plată la acei moarte, s'au sculat un fecior a Mărinei, anume Tudosie de au strânsu răzeșii toți să plătiască toți, iar acei răzeși s'au lepădat de ace moșie, anume: Macovei și Stănișor și Pojoga și Mirăuță și Ștefan și toți cum ei s'au lepădat toți de ace moșie. Iar Tudosie plătindu parte tuturora acelor frați cu 12 talere.

Iar cându au fost apoi, s'au sculat un frate a lui Tudosie, anume Măriian, el au întorsu lui Tudosie tot ce au dat Tudosie de au plătit parte tuturor fraților.

Și cându s'au lepădat acei răzeși de ace moșie, au fostu Mihul și Calce și Andrei și Cremene.

Și cându au întorsu Mariian lu Tudosie acei bani toți înapoi, au fostu oameni buni, anume Ion Fașnen și Stroe și popa Neculai și mulți oameni buni, iar din partei Marinei au plătit un ficior a ei, anume Becheș, iar după aceia au întorsu Măriian lui Becheș de au plătit parte tuturor fraților a lui Tudosie și a Ciorcii și a Mușii de li-au plătit parte tuturor Măriian, fratele lor.

7126 <1617> Noemvrie 4.

Arh. St. Buc., Condica m-rii Soveja, ms. 656, f. 17.

Copie rom.

1617 (7126) Noembrie 10, Iași.

† Io Radul voevod, din mila lui Dumnezeu, domn al țării Moldovei. Iată a venit înaintea noastră și înaintea tuturor boierilor noștri moldoveni, mari și mici, sluga noastră Petrica, cu un zapis de mărturie dela popa Spiridon din Bălești și dela Pănteleiu din Albești și dela Grozea de acolo și dela Gavril și dela Arion, că a venit, înaintea lor, Agafia, femeia lui Mănăilă din Florințești, de bună voia ei, nesilită de nimeni, nici asuprită, și a dat ocina și cumpărătura sa din satul Florințești, jumătate din toate părțile lui Curteanul, cât i se va alege cu grădini și cu loc de prisacă, care a fost cumpărătura ei, împreună cu bărbatul ei, Mănăilă, dela Curteanul.

Aceea a dat-o ea slugii noastre, Petrica vatag și femeii lui¹⁾ pentru sufletul ei și pomenirea părinților săi și pomenirea bărbatului ei, Mănăilă, însă și cu casă gata.

Deci noi, văzând acest zapis de mărturie dela atâția oameni buni, noi l-am crezut și deasemenea am dat și dela noi și am întărit slugii noastre mai sus scrise, Petrică vâtag, mai sus zisa parte de ocină, jumătate din partea lui Curteanul din satul Florințești, cu grădini și cu casă gata.

Pentru aceea, ca să-i fie, și dela noi, uric și danie cu tot venitul. Și altul să nu se amestece.

Scris la Iași, în anul 7126 <1617> Noembrie 10.

† Insuși domnul a poruncit.

† Ghianghea mare logofăt a învățat și am iscălit <m.p.>

† Marmure <a scris>.

Arh. St. Buc., Schitul Hârșova, I/2.

Orig. slav, hârtie, pecete timbrată, căzută.

267

1617 (7126) Noembrie 11, Iași.

† Io Radul voevod, din mila lui Dumnezeu, domn al țării Moldovei. Iată a venit înaintea noastră acest om anume Marco din Clipicești cu hârtie²⁾ de ziua pe care și-a luat-o înaintea porții domniei mele cu cneaghină Varticoaie și cu fiul ei Ursul, pentru o moară. Astfel acest om, el a venit la ziua care am dat-o, până la 5 zile, iar Varticoaie și fiul ei Ursul nu au venit, ci au rămas. Și a pus acest om și ferăe înaintea noastră.

¹⁾ « și femeii lui » adăugat deasupra cu altă cerneală.

²⁾ « hârtii » în orig.

Pentru aceea de acum înainte să-și stăpânească moara, iar Varticoaie și fiul ei Ursul să nu aibă a-l pârți mai mult niciodată pentru această moară, înaintea acestei cărți a noastre.

Scris în Iași, în anul 7126 <1617> Noembrie 11.

† Domnul a zis.

† Ghenghea mare logofăt a învățat și a iscălit <m.p.>

† Popa <a scris>.

Arh. St. Buc., M-rea Soveja, X/135.

Orig. slav, hârtie, pecete aplicată.

Cu o trad. rom., ibid. M-rea Soveja, IV/1.

268

1617 (7126) Noembrie 14, Iași.

† Io Radul voevod, din mila lui Dumnezeu, domn al țării Moldovei. Scriem slugilor noastre credincioase pârčalahilor și vameșilor de Galați. Vă dăm de știre că ni se jeluiesc rugătorii noștri călugări, dela sfânta mănăstire Pobrata, asupra voastră, că au acolo un iezer anume Beleul și Prutul în sus până la satul Trifești că puneți oameni de pescuiesc și nu-i lăsați să-și prindă peștele în ocina lor, precum le arată privilegiile.

Pentru aceasta, cum veți vedea această carte a domniei mele, voi să căutați și să le lăsați ocina, iezerul și Prutul în sus până la satul Trifești, precum le arată privilegiile dela alți domni de mai înainte. Și cât pește ați prins să-l dați tot înapoi. Și altfel să nu fie.

La Iași, în anul 7126 <1617> Noembrie 14.

Io Radul voevod <m.p.>

Popa <a scris>.

Arh. St. Buc., M-rea Pobrata, XIII/66—67, 71.

Orig. slav, hârtie, pecete aplicată.

Cu o trad. rom. din 1796.

269

1617 (7126) Noembrie 18, Iași.

† Io Radul voevod, din mila lui Dumnezeu, domn al țării Moldovei. Scriem slugilor noastre credincioase, pârčalabi de Neamț.

Vă dăm de știre că s'a jeluia înaintea domniei mele sluga noastră credincioasă, Toader Dubău, urednic din Câmpulung, asupra lui Lupul din Urecheni, zicând înaintea noastră că i-a vândut o parte de ocină dela Antălești și nu i-a dat uric pe acea ocină.

De aceea, cum veți vedea această carte a domniei mele, să-i spuneți lui Lupul ca să-i dea acel uric la mâna lui Toader Dubău. Iar dacă i se va părea lui vre-o strâmbătate, voi să le dați zi să stea față înaintea noastră.

Așa să știți, altfel să nu faceți.

În Iași, anul 7126 <1617> Noembrie 18.

† Insuși domnul a zis.

Arh. St. Buc., Achiziții Noi, MMCDXXXIV/10.

Orig. slav, hârtie, pecete aplicată.

270

1617 (7126) Noembrie 22.

Copii dipi ispisocu sirbăscu dela Radu vodă din velet 7126 <1617> Noembrie 22.

Iată că au venit dinaintea noastră și dinaintea boerilor noștri Ana și cu ficiorii ei, fata lui Buzdugan, nepoată Tomșei Piperciu de a lor bună voi, de nimi nevoiți, nici asupriți, ș'au vândut a sa dreaptă ocină și moșii din dresă di întărituri ci au avut părintii lor Buzdugan dela Irimia vodă din giământati satul Pipircenii din Sus a 8 parti; și iară din cealantă giământati a satului din gios toată partea lui Buzdugan, ci să va alegi și cu parti din ezerul ci s'a veni ci esti deasupra părăului Lucacenca ci-i la ținut Orheiului. Acelea au vândut săminșăilor sali slugilor noastră, lui Simion spatar și frățini-său lui Dămiian spatar drept 62 taleri di argint.

Și le-au plătit lor deplin dinaintea noastră și dinaintea sfatului nostru.

Drept aceia ca să le fie lor și dila noi uricu și ocină și întăritură cu tot venitul. Și altul nimi să nu să amestici.

Suretul acel vechi di pi ispisocul sirbăscu la velet 7229 <1721> Iulie 9 s'au tălmăcit di Axinti uricariu di pi sirbii, românești.

Și apoi la anu 1777 Mai 29 s'au prifăcut di Vasili Codreanu diiacu di divan.

Acad. R.P.R., Fotografii, XXXV/26.

Fotocopie după o trad. rom.

Alte două fotocopii, ibid., Fotografii, XXXV/ 25, 27.

271

1617 (7126) Noembrie 28, Iași.

† Io Radul voevod, din mila lui dumnezeu, domn al țării Moldovei. Scriem slugii noastre, Lupul aprod din Popești. Iți dăm de știre despre rândul lui Andrei aprod și al popii Gonțea, că s'au pârît de față înaintea noastră cu Sava din Nistoreni pentru o moarte, că s'a găsit un om ucis în hotarul Menjeștilor.

Și a avut și Sava acolo parte împreună cu ei și au plătit Andrei aprod și popa Gonțea <pentru>¹⁾ această moarte și au dat <pentru>¹⁾ partea lui treizeci și cinci de taleri.

De aceia, dacă vei vedea această carte a noastră, tu socotește și dă zi lui Sava, în 2 săptămâni, să le întoarcă 35 taleri.

Iar dacă nu le va întoarce banii, în 2 săptămâni, ei să fie tari și puternici, cu această carte a noastră, să-i oprească, partea de ocină din Nistorești, până când vor veni și își vor face și ispisoc de întărire, dela noi.

Altfel să nu faceți.

Scris la Iași, în anul 7126 <1617> Noembrie 28.

Domnul a spus.

Gheanghea mare logofăt a învățat.

Popa <a scris>.

Acad. R.P.R., CLXXXV/159.

Orig. slav, hârtie, pecete aplicată.

Cu o trad. rom., ibid. CCVI/168.

272

1617 (7126) Decembrie 7.

† Izvod de aceș*t* oameni carii au venit la curte dumisali lui vodă cându s'au hotărât satul Macicăuții, printru un vad de moară din cutul din gios ș'au mărturisit ei, cu sufletele lor, cum acel vad de moar<ă> din gios, de când s'au descălecat acel sat, dela Alexandru vodă până la Ștefan vodă, tot au ținut Poroseaci cu frații lui și pre urma lor au ținut feciorii lor, iar cei răzeș*ș* a lor, ce sânt pre ceia giuătate de sat din gios, ei n'au ținut nice odănuar<ă> într'acea moră, nu știm, din dzilele lui Ștefan vodă, cu ce tocmală au intrat de-au făcut mori pre acel vad de moar<ă>.

† Lupul *din* Băloșești,

† Gavril *din* Horilcani.

† Soltan *din* Ciofeni.

† Necoar<ă> *de* acolo.

† Petrea *de* acolo.

† Bota *de* acolo.

† Sauca *de* acolo.

Popa Tornea din Peștere.

† Loghin *din* Ustia.

† Răfeiu văt<aman> *din* Pocișeni

7126 <1617> Dec<embrie> 7.

† Eu Rusul stolnec ce-am fost votarnec ș*ș* ne-u mărturisit aceș*t* omene toți cum scrii mai sos.

† Izvod de oamenii ce-au mărturisit de cea moar<ă>, din sus în gura Morăvaei, cum știu ei cu sufletele lor că cea moar<ă> au fost daanie dela Alexandru vodă lui Poroseaci însuș, usebi de alți frați ai săi.

¹⁾ loc rupt în orig.

† Iachim bătrânul *din* Movilova.

† Dondeaș *de acolo*.

† Loghin *din* Ustiia.

Însă Iachim a fost bolnav, ce-am tremis doao sludzi domnești, pre Onca med<elnicer> *din* Peresecina și pre Toma ap<rod> *din* Sămănauca, împreună cu feciorul meu Bosiiu de-au strânsu, bătrânii de-acolo din Pcștere ș'au mârșu la cel om bătrân de l-au întrebat.

El au mărturisit, cu sufletul său, cum acea moar<ă> este daanie dela Alexandru vodă lui Poroseaci, cum scrie mai sus.

† Rusul ce-au fost stolnec și votarnec.

Arh. St. Buc., Achiziții Noi, CCXII/1.

Orig. rom., hârtie, pecete aplicată de două ori.

273

1617 (7126) Decembrie 9, Iași.

† Io Radul voevod, din mila lui dumnczeu, domn al țării Moldovei. Scriem slugilor noastre ilișarilor și pererubnicilor și celorlalți, care vor merge cu slujbe la ținutul Neamț.

Vă dăm știre că ni s'a jeluït rugătorul nostru egumenul și tot soborul dela sfânta mânăstire Bistrița de rândul unui sat al lui, care este siliște ¹⁾ și este scrisă cu strajă, care se ține în seamă de domnia mea și astfel au spus înaintea domniei mele, că nimeni nu este acolo, în acea siliște, însă voi îi învăluïți și luați bucatele sfintei mânăstiri.

De aceea, cum veți vedea această carte a domniei mele, voi să lăsați acea siliște în pace și ceace ați luat încă să întoarceți și să o scrieți, deosbit, cu alte siliști până ce va veni ca să se țină seama.

Așa să știți, altfel să nu faceți, înaintea acestei cărți a domniei mele.

Scris la Iași, anul 7126 <1617> Decembrie 9.

† Domnul a poruncit.

Ghianghea mare logofăt <a învățat> ²⁾ și a iscălit <m.p.>

† Tăbuci <a scris>.

Arh. St. Buc., M-rea Bistrița, V/7—8.

Orig. slav, hârtie, pecete aplicată.

Cu o trad. rom. din sec. XVIII.

¹⁾ așa în orig.

²⁾ omis în copie.

1617 (7126) Decembrie 9, Iași.

† Io Radul voevod, din mila lui Dumnezeu, domn al țării Moldovei. Iată a venit înaintea noastră și înaintea boierilor noștri Cârstina, cneaghina lui Buzul fost pârcălab și ni s'a jeluit, cu mare plângere și a adus multă mărturie boieri și oșteni de frunte dela curtea domniei mele și megieși dimprejur, spunând că diresese de cumpărătură, pe care le-a avut panul ei, Buzul pârcălab, dela Eremia voevod pentru două vii, care sunt la satul Soltănești în ținutul Iași, pe care le cumpărase dela Zaharioaia și dela fiii ei, Gligorie și Mihăilă și Iosip și Costanda și Irina și Anghelina și . . . ¹⁾ pentru doi cai și douăzeci de oi și douăzeci taleri de argint și deasemenea o altă vie, pe care a cumpărat-o dela Buzul din Soltănești și dela nepotul lui, Ionașco, pentru douăzeci taleri de argint, iar acele direse au pierit, când a pierit de Tătari însuși Buzul pârcălab.

Deci noi, văzând atâta plângere și mărturie, i-am crezut și deasemenea și dela noi, am dat și am întărit mai sus scrisei Cârstina, cneaghina lui Buzul pârcălab, aceste vii din satul Soltănești, ca să-i fie și dela noi ocină și întărire, cu tot venitul. Și altul să nu se amestece.

Scris la Iași, în anul 7126 <1617> Decembrie 9.

Domnul a spus.

Ghianghea mare logofăt a învățat. Și am iscălit <m.p.>

Nebojatco <a scris>.

<Pe verso contemporan slav>: « Pentru viile Buzupei ».

Acad. R.P.R., LXXII/22.

Orig. slav, hârtie, pecete aplicată.

1617 (7126) Decembrie 15, Iași.

† Io Radul voevod, din mila lui Dumnezeu, domn al țării Moldovei. Iată au venit, înaintea noastră și înaintea boierilor noștri, slugile noastre, Gligorcea Cărcu și fratele lui, Leavul și surorile lor Mărica și Vasilca, toți fiii lui Cărcu, fost ușar, nesiliți de nimeni, nici asupriți, ci singuri de bună voia lor și au vândut dreptele lor părți de ocină, din a patra parte din satul Petrimănești, trei părți din partea din mijloc.

Aceea au vândut-o slugii noastre, Pană cămăraș pentru optzeci galbeni ungurești.

¹⁾ loc alb în orig.

Deci s'a sculat sluga noastră mai sus scrisă, Pană cămăraș, și le-a plătit, înaintea noastră și înaintea boierilor noștri, toți acești mai sus scriși optzeci <galbeni> ungurești, în mâinile slugii noastre, mai sus scrise, Gligorcea și fratelui său Leahul¹⁾ și surorilor lor, Mărica și Vasilca, <pentru> aceste mai sus scrise trei părți de ocină și o baltă cu pește.

Iar noi, văzând tocmeala de bună voie și plată deplină și domnia mea, deasemenea am dat și am întărit mai sus scrisului Pană cămăraș, ca să-i fie și dela noi, dreaptă ocină și cumpărătură, cu tot venitul. Și altul să nu se amestece înaintea acestei cărți a domniei mele.

Scris la Iași, în anul 7126 <1617> Decembrie 15 zile.

Domnul a poruncit.

Ghianghea mare logofăt a iscălit <m.p.>

Gligorie Băisean <a scris>.

Acad. R.P.R., CXLI/16.

Orig. slav, hârtie, pecete aplicată.

276

1617 (7126) Decembrie 21, Iași.

† Io Radul voevod, din mila lui Dumnezeu, domn al țării Moldovei. Iată a venit înaintea noastră și înaintea boierilor noștri moldoveni, Iordachi, fiul lui Sema fost vameș, de bună voia lui, nesilit de nimeni, nici asupra și a vândut dreapta sa ocină și dedină, douăsprezece fâlci de vie dela târgul Cotnari, din dealul Piscop.

Aceea a vândut-o el credinciosului și cinstitului nostru boier Necoară mare vornic de țara de sus, pentru cinci sute galbeni ungurești. Și a plătit deplin toți acești mai sus scriși [bani, 500 <galbeni>²⁾ ungurești, în mâinile lui Iordachi, fiul lui Sema vameș, înaintea noastră și înaintea boierilor noștri.

Deci noi văzând tocmeala lor de bunăvoie și cu bună înțelegere și plata deplină, noi deasemenea și dela noi am dat și am întărit credinciosului și cinstitului nostru boier, Necoară mare vornic de țara de sus, aceste mai sus zise 12 fâlci de vie dela târgul Cotnari, din dealul Piscop.

Pentru aceea, să-i fie și dela noi uric și dreaptă cumpărătură, cu tot venitul. Și altul să <nu>²⁾ se amestece, înaintea acestei cărți a noastre.

Scris la Iași, în anul 7126 <1617> Decembrie 21 zile.

¹⁾ așa în original, mai sus Leavul.

²⁾ omis în orig.

† Insuși domnul a poruncit.

† Ghianghea mare logofăt a învățat și am iscălit <m.p.>

† Marmure <a scris>.

Arh. St. Buc., M-rea Nicoriță, IX/2.

Orig. slav, hârtie, pecete aplicată, căzută.

Cu o trad. rom. din 1908.

277

1617 (7126) Decembrie 24, Iași.

† Io Radul voevod, din mila lui dumnezeu, domn al țării Moldovei. Iată Petrea, fiul lui Dumitru din Bulboci, a pârît de față, înaintea domniei mele și înaintea tuturor boierilor noștri moldoveni, pe sluga noastră, Toma aprod din Mihăilășeni și pe verii lui, pentru niște stâlpi, la două sate care sunt în ținutul Soroca, pe C<ăi>nar, între Popești și între Mihăilășeni, despre care a spus Petrea că Toma a scos acești stâlpi, fără carte, fără nimic.

Iar Toma a spus că nu este cum a spus Petrea, ci este volnic să facă ce au spus, căci acești stâlpi el i-a scos cu carte dca Ștefan voevod.

Și a spus Toma, că sunt alți stâlpi mai¹⁾ la vale pe drept cari sunt puși și hotărnicii²⁾ în zilele lui Alexandru voevod, de Poroseci care a fost pârcălab. Intru aceasta s'au întâmplat și oameni buni și bătrâni din ținut, cari au mărturisit de această întocmire.

De aceea, s'a dat lui Toma și verilor <lui>³⁾ lege dreaptă <și> a jurat cu 24 jurători, în biserică pe sfânta evanghelie și pe cruce, cu acești 24 jurători dclplin, că acești stâlpi pentru cari a pârît Petrea nu sunt drepti, ci s'a aflat că sunt mincinoși și puși fără hotarnici.

Pentru aceea, Toma și rudele lui s'au îndreptat și a pus fcrâie, înaintea noastră, iar Petrea și cu oamenii lui au rămas din toată legea, dinaintea domniei mele.

Deci, de acum înainte, să nu aibă Petrea sau dintre oamenii lui să mai¹⁾ pârască pe Toma sau pe verii lui, nici să dobândească din această pâra, niciodată în veci, înaintea acestei cărți a domniei mele.

Scris <în Ia>și, anul 7126 <1617> Decembrie 24.

† Domnul a poruncit.

† Ghianghea mare logofăt a învățat și a iscălit <m.p.>

Acad. R.P.R., DLXXXIX/39.

Orig. slav, hârtie, pecete aplicată, căzută.

¹⁾ « mai » așa în orig.

²⁾ « hotărâți » în orig.

³⁾ loc rupt în orig.

1618 (7126) Ianuarie 8.

Adică eu, Andrei Stănilavici pârcălab, însuși de sâne înștiințaz cu această, de nimi sâlit, nici asuprit, ci de a me bună voe, ni-am tocmit cu dumnului Toma post<elnic>, cu fratele său, Iordachi, și i-am vândut lui una săliști de sat, anumi Căuceuleștii, ce sânt pe pârauul Cracăului, în ținutul Niamțului, și cu locul de mori și cu tot hotarul, pe unde este din veci. Să fie, dum<i>s<a>le cu tot venitul.

Iar privilegiile ce am avut, dela Irimia v<oe>v<o>d li-am pierdut în răscoalile acele, dar când să vor întâmpla dintru acele zapisă să să găscă, aceli să nu să ție în samă.

Și s'au făcut această tocmală dinainte lui Petrașcu Ciolpan și Petrașcu Bașotă și Ștefan Ciocârlie și Petrașcu Buhușu și Grigorie Buhușu și Ionașcu și Poticiu și Pintilie din Hărlicești și mulți oameni buni, megieși de pinpregiur.

Și am luat dela mai sus scrisul, dela dum<nea>lui Toma post<elnic>, și doi cai și doă epi și cinzeci de oi.

Pentru aceia, să li fie driaptă ocină și moșie, în veci.

Aceasta scriem.

S'au scris, la anul 7126 <1618> Ghenar<ie> 8.

Arh. St. Iași, CCCL/148.

Copie după trad.

1618 (7126) Ianuarie 10.

7126 <1618> Ghenar 10. Ispisoc dela Radul v<oe>v<o>d, întăritoriu danie ce-au făcut Ionașcu Stroici, părțale ce-au avut în Derțsa, mănăstirei Homgrul.

Arh. St. Iași, Tr. 212, nr. 4, f. 2 v.

Rezumat rom.

1617 (7126) Ianuarie 11, Iași.

† Io Radu <voevod, din mila lui Dumnezeu, domn al țării Moldovei. Iată a venit>¹⁾ înaintea noastră și înaintea <boierilor noștri...>¹⁾ re deasemenca nepoții ... ¹⁾ și au pârît pe ... ¹⁾ și pe Zbiarea și ... ¹⁾ Hotin, la N ... ¹⁾ satul Molodova ... ¹⁾ până acum sunt ... ¹⁾ nu au stăpânit ... ¹⁾ de atunci până

¹⁾ loc rupt în orig.

acum ... ¹⁾ nu au stăpânit nici ... ¹⁾ lor, de atunci până ... ¹⁾ atâția ani au stăpânit unii dintre strămoșii lor sau părinții acest sat. Iar ei înșiși astfel au mărturisit că nimeni dintre oamenii lor nu au stăpânit.

Deci noi cu tot sfatul domniei mele i-am judecat după legea țării și am dat slugii noastre, Neculaiu și oamenilor lui să aibă a jura cu 24 jurători.

Și când a fost la zi, ei au venit cu toți jurătorii lor și au jurat pe sfânta evanghelie și s'au îndreptățit și și-au pus fierăe la visteria domniei mele, 24 zloți. Iar mai sus zisul Dinga și nepotul lui Vasilie, ... ⁷⁾ teț și oamenii lor, ei au rămas din toată legea noastră.

Și un uric pe care l-au avut ei dela Ștefan voevod cel Bătrân a fost tăiat dinaintea noastră. Deci dacă se va mai afla vreun uric, în vreo vreme, pentru acest sat, Molodova, să nu se creadă.

Pentru aceea, altul nimeni să nu se amestece <înaintea acestei> ¹⁾ cărți a noastre.

Scris la Iași, anul 7126 <1618> Ianuarie 11.

Domnul a spus.

<Ghia>n<ghea> mare logofăt a învățat și a iscălit <m.p.>.

Acad. R.P.R., IV/194.

Orig. slav, hârtie, pecete aplicată.

281

1618 (7126) Ianuarie 14, Iași.

Suret de pe ispșoc vechiu pe sârbie, dela Radul v<oe>vod scris de Necoară, în Iaș<i>, din leat 7126 <1618> Ghen<a>r<ie> 14.

Precum au venit înaintea noastră și înaintea tuturor boerilor noștri a Moldovei, a mari și mici, Roman și frati-său Toader, ficiorii lui Ionuță, ș<i> Ciurlea, ficiorul lui Voicu și Zlatul și Ionașcu, ficiorii Todicăi și verii lor Vasilie Șutul și Gligorie, ficiorul lui Iacob și Gavril Tunsul și Băncea și Deliul și cu toate neamurile lor și au tras la giudecată pe credincios boerul nostru, Lupul al treilea log<o>f<ă>t și pe giupâneasa lăfi, Antimie, fata lui Simion Ciucul, și pe Mierăuță, ficiorul Neagăi și pe Mărica și Borcea, ficiorii Stancăi toț<i> ... ³⁾, nepoată lui Poroseciu stolnicul, pentru un vad vechiu de moară din satul Macicăuții, vadul cel din gios, unde au fost moara a lui Macicu Rusul, zicând ei așe, precum că acel vad de moară lor li să vine.

Deci domnia mea și cu drept sfatul nostru, i-am giudecatu-i pe dănșii

¹⁾ loc rupt în orig.

²⁾ loc șters în text.

³⁾ dela * și pe Mierăuță ... toț <i> * șters în text.

cu dreptatea, după legea țării și am cercetat pentru drepte uricile lor ce le-au avut ei de schimbătură dela Alexandru vod pentru satul Bolovani.

Dar acele urice s'au găsit putrede în pământ, fără numai pecețile întregi au arătat înaintea noastră, precum însumi domnia mea cu ochii le-am văzut; cum și pentru ispisocul de mărturie de giudecată și de fierie ce l-au avut dela însuși domnia mea, pentru acelea vaduri de mori, pentru care s'au giudecat în vreme de mai înaintea, înaintea altor domni.

Și acelea ispisoace s'au prăpădit, când i-au jăcuit niști făcători de răle încă au făcut arătare înaintea noastră dar ¹⁾ însă nici așa nu i-am crezut, pe dânsii ²⁾. Ci am ales pe credincios boeriul nostru, pe Rusul fost stolnic și l-am trimis pe dânsul acolo, ca să strângă oameni buni și megiași de pin pregiur și să întrebe de dânsii să spuia și să ³⁾ arate acei oameni cei buni ⁴⁾ în ce chip vor ști cu sufletile lor.

Deci el au strâns oameni buni și bătrâni megiași de pin pregiur și așa au mărturisit cu sufletile lor, precum că ei n'au stăpănit niciodată, nici moșii, nici părinții lor.

Deci domnia mea și . . . ⁵⁾ <s>fatul nostru, dacă am văzut atâta mărturie care au mărturisit înaintea noastră cu sufletile lor, domnia mea i-am crezut . . . ⁵⁾ pe dânsii și apoi mai sus numitul Roman și frati-său Toader, ficiorii lui Ionuță și ficiorii Todicăi și ficiorii Voicului și cu toată neamurile lor, au rămas din toată legea noastră întru minciună.

Iar mai sus numitul, sluga noastră Lupul logot și giupăneasa lui Antemiia, fata Ciucului, nepoata lui Poroseciu, i-am îndreptat pe dânsii și i-am luat dela dânsa fierăe 24 zloți.

Deci, de acum înaintă să nu aibă a să mai păra pentru aciașă giudecată, nici a mai desbate niciodinioară în vécii vécilor, pentrucă au mai tras la . . . ⁶⁾ au mai avut giudecată pentru aciașă pricină și în zilile, întru sfinți, odihnitului unchiului domnii mele, Petru vod și Eremiia vod și în zilile lui Ștefan vod Tomșevici și tot au rămas din toată lege.

Iar dacă s'ar mai rădica vreodată cineva dintre dânsii la giudecată, pentru acelea mai sus numitelea vaduri de mori, să fie de gloabă de cincizeci de boi.

Drept aceia, nime să nu să amestice înproțiva cărții noastre aceștiia.

Insuși domnul au poroncit.

În ispisocu, cel adevărat este iscălit însuși cu mâna sa.

Io Radul vod.

¹⁾ dela « încă . . . dar » șters în text.

²⁾ « pe dânsii » șters în text.

³⁾ șters în text.

⁴⁾ « cei buni » șters în text.

⁵⁾ loc rupt în text.

⁶⁾ pasagiul « au mai tras la . . . » șters în text.

De pe sârbie pe limba moldoveniască am tãlmãcit la anul 1805 Oct<om>-v<rie> 12.

Polcovic Pavel Debr<iț> *dela* mitr<opolie>.

Arh. St. Iași, CCXII/17.

Trad. rom.

Alte trad. rom. din 1805 și 1803, *ibid.*, CCXI/16 și 18.

282

1618 (7126) Ianuarie 19, Orhei.

† *Io Radul voevod, din mila lui Dumnezeu, domn al țării Moldovei. Dat-am cartea domnii mele rugătoriului nostru, egumenului și a tot săborul dela sfânta mănăstire dela Răcica și diregătoriului ¹⁾, ca să hie tari și puternici cu cartea domnii mele, a ține și a-ș<i> apăra a lor dirępte bucate din satul sfentei mănăstiri din Ostiia, să-i are și pără cineva printru aceste cuvinte, carele s'au făcut printru niște lotri ca aceia carii n'au iubit bine și pacile țărăi și a domnii mele, nimăruî neniică să nu dea, printr'acela lucru.*

Iar cui să va părea cu strămbul, ei să vie să stea de faț<ă, în>²⁾naintea domnii mele.

Dirept aceia nime să nu cutędze a-i învãlui înnaintea cărței domnii mele.
Altfel să nu fie.

In Orhei, <ea>t 7126 <1618> Ghen<arie> 19.

† *Insuși domnul a poruncit.*

Io Radul voevod <m.p.>

† Nuor <a scris>.

<Pe verso:> † Ustie.

Acad. R.P.R., DXCI/15.

Orig. rom., hârtie, pecete timbrată, stricată.

Cu o fotocopie, *ibid.*, Fotografii, XXXII/23.

283

1618 (7126) Ianuarie 28, Iași.

† *Io Radul voevod, din mila lui Dumnezeu, domn al țării Moldovci. Iată aceste adevărate slugi ale noastre, Toma ureadnic de Piatra și fratele lui Iordache aprod, au slujit înainte de această vreme cu slujbă dreptcredincioasă altor domni diuainte, acum deasemenea și nouă ne-au slujit cu slujbă dreptcredincioasă.*

¹⁾ « și diregătorului » scris deasupra rândului.

²⁾ loc rupt în orig.

Iar noi văzând dreptcredincioasa și sârguincioasa slujbă, iar noi ne-am milostivit și am dat și i-am mîluit cu o seliște anume Căuceleștii pe Cracău în ținutul Neamț cu loc de moară pe râul Cracăului, care această seliște anume Căucileștii a fost dreaptă domnească, ascultătoare de ocolul Pietrei.

De aceea, ca să le fie lor dela domnia mea dreaptă danie și miluire cu tot venitul neclintit niciodată în veci.

Iar cine s'ar încumeta să strice și să fărâme dania și miluirea noastră, unul ca acela să fie blestemat și de trei ori blestemat de domnul dumnezeu făcătorul cerului și al pământului și de patru evangheliști și de 12 sfinți apostoli de frunte Petru și Pavel și ceilalți și de 318 sfinți părinți dela Niceia și de toți sfinții care de veacuri au plăcut lui dumnezeu și să aibă parte cu Iuda și cu de trei ori blestematul Arie și cu ceilalți necredincioși Iudei care au strigat asupra lui Hristos: sângele lui asupra lor și asupra copiilor lor, care este și va fi în vecii vecilor.

Și altul să nu se amestece, înaintea acestei cărți a noastre.

Scris la Iași, în anul 7126 <1618> Ianuarie 28 zile.

† Singur domnul a poruncit.

Io Radul voevod <m.p.>

† Marmure <a scris>.

<Pe verso:> Ghianghea logofăt am iscălit <m.p.>.

Arh. St. Buc., Achiziții Noi, MCXV/3.

Orig. slav, hârtie, pecete aplicată timbrată.

284

1618 (7126) Ianuarie 30, Iași.

† Din mila lui dumnezeu, Io Radul voevod, domn al țării Moldovei. Facem cunoscut cu această carte a noastră tuturor, celor ce o vor vedea sau o vor auzi cetindu-se, că a venit înaintea noastră și înaintea boierilor noștri moldoveni mari și mici, sluga noastră, Ionașco, fiul răposatului Lupul Stroici logofăt, nesilit de nimeni, nici asuprit, ci de bună voia lui și a vândut dreapta sa ocină și dedină, din dreptul lui uric, pe care l-a avut tatăl lui dela Petru voevod, o seliște anume Strahoeștii pe pârâul Vaslui, mai sus de târg, în ținutul Vaslui.

Pe aceasta a vândut-o slugii noastre, Petrea Cehan vatag, pentru două sute taleri de argint bătuți, cu vad de mori, la pârâul Vaslui și cu tot venitul acestui sat mai sus scris în câmp și în țarină, și în tot hotarul, pe unde din veac s'au folosit.

Și s'a sculat sluga noastră, care am spus mai sus și a plătit deplin, toți banii gata, care sunt mai sus spuși și a dat acești bani în mâinile lui Ionașco, fiul răposatului Lupul Stroici logofăt.

Deçi, domnia mea și sfatul domniei mele, dacă am văzut tocmeala bună și plata deplină, domnia mea am dat și am întărit slugii noastre, Petrea Cehan și copiilor lui, să le fie ocină și dedină și cumpărătură, cu tot venitul acestui sat înainte spus. Altul să nu se amestece.

Și deasemenea s'au sculat Vasilie și cu fratele lui, Stratul, și sora lor, Costanda, nesiliți de nimeni, nici asuprași, ci de bună voia lor și au vândut dreapta lor ocină, jumătate de sat, anume Mărăței, pe pâraul Vaslui, mai sus de târgul Vaslui, cu vad de mori la pâraul Vaslui și au vândut slugii noastre Petrea Cehan, pentru două sute de galbeni ungurești, din privilegiul dela domnii dinainte, pe care l-au avut ei, din uricul dela Bogdan vovod, fiul lui Alexandru vovod, și dela Petru vovod.

Deci noi, văzând buna tocmeală și plata deplină, și le-a plătit acești bani, în mâinile lor, lui Vasilie și fratelui lui, Stratul și surorii lor Costanda, fiii Măricăi, nepoții răposatului Gheorghie logofăt, deci noi, domnia mea dacă am văzut buna tocmeală și plata deplină, și noi deasemenea am dat și am întărit slugii noastre, Petrea Cehan, să-i fie ocină și dedină și cumpărătură cu tot venitul, jumătate din satul Mărăței, care este scris mai sus, din toate părțile pe unde s'a folosit din veac.

Și deasemenea s'a sculat Busca și sora ei, Loghina, fiucele răposatului Drăghici al lui Bogza logofăt, nesilite de nimeni, nici asuprași, ci de bună voia lor, și au vândut dreapta lor ocină și dedină, o bucată de loc, ce se cheamă Satul Răei, pe pâraul Vaslui, din ținutul Vaslui, aceasta a vândut-o slugii noastre, Petrea Cehan, pentru șaptezeci taleri de argint și un cal bun și doi boi, și a vândut-o, din privilegiul și din uricul pe care le-au avut dela Erimia vovod.

De aceea, domnia mea, dacă am văzut tocmeala bună și plata deplină, iar noi, domnia mea și sfatul domniei mele, am dat și am întărit slugii noastre, Petrea Cehan, să-i fie și dela noi, uric, cu tot venitul, aceste sate care sunt spuse mai sus, copiilor lui și nepoților și strănepoților și răstrănepoților și întregului lor neam, care se va alege cel mai apropiat, neclintit, lor, niciodată, în vecii vecilor.

Iar la aceasta este credința domniei noastre, a mai sus scrisului noi, Io Radul vovod și credința preaiubitului fiu al domniei mele, Alexandru vovod, și credința boierilor noștri: credința ¹⁾ panului Coste Băcioc mare vornic de țara <de jos>²⁾, credința panului Necoară, mare vornic de țara de sus, și credința panului Nicola și Roșca pârcălabi de Hotin, și credința panului Gheorghie și Mihăilescul pârcălabi de Neamț, și credința panului Duca . . . ³⁾ pârcălabi de Roman, credința panului <Mihul, hatman și pârcălăb de >²⁾ Suceava, credința

¹⁾ omis în orig.

²⁾ loc rupt în orig.

³⁾ loc alb în text.

panului Bernat postelnic, credința panului Ciolpan spătar și credința panului Mihail Furtună ceașnic, credința panului Nicolachi stolnic, credința panului Dumitrachi vistier, credința panului Ghiuca comis și credința tuturor boierilor <noștri moldoveni, mari și mici> ¹⁾ noștri sau din neamul nostru sau iarăși pe oricine îl va alege domnul dumnezeu să fie domn al țării noastre, Moldova, acela să nu-i clintească dania și niluirea și întărirea noastră, ci și domnia sa să întărească.

. . . ¹⁾ credinciosului și cinstitului <nostru> boier, pan Ionașco Ghianghea mare logofăt, să scrie și <să atârne pecetia noastră de> ¹⁾ această adevărată carte a noastră.

A scris Nuor, la Iași, în anul 7126 <1618> luna Ianuarie 30 zile.

Eu Ghianghea logofăt am iscălit <m.p.>

<Pe verso, contemporan slav:> Lui Petrea Cehan vatag, pentru satul Străhoeffii și jumătate din satul Mărăței, o <bucată> de loc din satul Răei, din ținutul Vaslui.

Acad. R.P.R., Peceți nr. 63.

Orig. slav, perg., pecete atârnată.

285

1618 (7126) Februarie 1, Iași.

† Io Radul voevod, din mila lui dumnezeu, domn al țării Moldovei. Am dat și am întărit slugii noastre Efrim, ocina și cumpărătura lui dreaptă din ispisocul de cumpărătură, pe care el l-a avut dela Eremia Moghilă voevod, a opta parte din a treia parte a satului Mogoșești, și din apă o jumătate de vad.

De aceea, să-i fie și dela noi ocină și întărire cu tot venitul. Și altul să nu se amestece.

Scris la Iași, în anul 7126 <1618> Februarie 1.

† Domnul a poruncit.

† Cheanghea mare logofăt am iscălit <m.p.>

† Bărnat <a scris>.

Acad. R.P.R., LCCXXXV/29—30.

Orig. slav, hârtie, pecete aplicată, căzută.

Cu o trad. rom. din 1777 Iunie 12, ibid., cu data greșită de 7156 în loc de 7126.

¹⁾ loc rupt în orig.

1618 (7126) Februarie 8, Iași.

† Io Radul voevod, din mila lui dumnezeu, domn al țării Moldovei. Iată au venit, înaintea noastră și înaintea boierilor noștri, Ihnat și fratele lui Vasilie și sora lor Odochia, fiii lui Toader și deasemeni Ionașco, fiul lui Nicoară <și> Mărica, fiica Vărvarii, de bună voia lor, nesiliți de nimeni, nici asupriți și au vândut dreapta lor ocină, toate părțile lor cât se va alege și de moștenire și de cumpărătură din satul Balasinești din cutul de jos, ce este pe Smila, în ținutul Tutova. Și au vândut credinciosului și cinstitului nostru boier, pan Nicoară mare vornic, pentru o sută taleri de argint și le-a plătit deplin.

Și la aceasta deasemeni au venit înaintea noastră și înaintea boierilor noștri, acei mai sus scriși Ihnat și fratele lui Vasilie și sora lor Odochia, fiii lui Toader și Sohiicăi, de bună <voia>¹⁾ lor și deasemeni Condrea și sora lui Solomia, fiii lui Petre și au vândut părțile lor de ocină ce se vor alege din satul Bicani, deasemeni pe Smila și cu loc de mori și de piuă și dedină, ce au avut ei, partea lor și cumpărătură din ispisoc de cumpărătură ce a avut tatăl lor Toader și femeia lui Sohiica dela Petru voevod și au vândut deasemeni boierului nostru <pan>¹⁾ Nicoară mare vornic, pentru cincizeci <galbeni> ungurești.

Și deasemeni au venit Ilie și fratele lui popa Cozma și sora lor Holoteia, fiii popii Ion, de bună voia lor, și au vândut părțile lor de ocină, toate ce se vor alege și de moștenire și de cumpărătură din acelaș sat Bicani și cu parte din loc pentru moară de pe Smila și o vie a Filoteii și au vândut deasemeni lui Nicoară mare vornic, pentru treizeci ughi.

Și deasemeni și-a cumpărat altă vie dela Condrea, ce este în satul Bicani, pentru doisprezece ughi și le-a plătit totul deplin.

Pentru aceasta să-i fie și dela noi uric și ocină și întărire, cu tot venitul. Și altul să nu se amestece.

Scriș la Iași, în anul 7126 <1618> Februarie 8.

† Domnul a spus.

† Marele logofăt a învățat.

Și a iscălit <m.p.>

† Nebojatco <a scris>.

Arh. St. Iași, CDLVIII/20.

Orig. slav, hârtie, rupt, pecete aplicată, stricată.

¹⁾ omis.

1618 (7126) Februarie 9, Iași.

† Io Radul voevod, din mila lui Dumnezeu, domn al țării Moldovei. Am dat această carte a domniei mele rugătorului nostru, egumenului și la tot soborul dela sfânta mănăstire, care se numește Galata și urednicului și vătămanului ei din satul lor Plopui, ce este în ținutul Hârlău, ca ori câți oameni vor chema din alte țări, Rus sau Leah sau Vlah sau fie de ce limbă va fi sau oameni nescrși, aceia să aibă dela domnia mea slobozenie, a nu ne lucra nici o muncă, nici iliș să plătească, nici bir să dea, nici câte 50 de aspri, nicio angherie din câte sunt pe alți săraci ai domniei mele.

Pentru aceea și voi globnici și deșugubinari și olăcari și podvodari și alte slugi ale domniei mele, câți veți merge cu slujbele domniei mele în acel ținut, bucatele lor să nu le trageți, pentru alți oameni ori pentru alte sate, înaintea acestei cărți a domniei mele.

La Iași, în anul 7126 <1618> Februarie 9.

Insuși domnul a poruncit.

Io Radul voevod <m.p.>

† Nuor <a scris>.

Arh. St. Buc., M-rea Galata, VI/8.

Orig. slav, hârtie, pecete aplicată.

1618 (7126) Februarie 10, Iași.

† Io Radul voevod, din mila lui Dumnezeu, domn al țării Moldovei. Iată a venit înaintea noastră și înaintea boierilor noștri popa Neniul, care în călugărie se numește Ioanichie, fiul. . . ¹⁾ de bună voia lui, nesilit de nimeni, nici asuprit și a vândut dreapta sa dedină, niște vii, două fălci și jumătate, care sunt în târgul Huși, în Dealul Dricul, între viile popii Trifan și între Simion Dobândă. Aceea a vândut-o boierului nostru Lupul al treilea logofăt, pentru două sute taleri numărați. Și i-a plătit deplin, dinaintea noastră și înaintea sfatului nostru. Și s'au înscris aceste vii și în catastihul târgului, după vechiul obicei.

Pentru aceea, să-i fie și dela noi întărire <pentru> aceste vii cu tot venitul Și altul să nu se amestece.

Scris la Iași, în anul 7126 <1618> Februarie 10.

† Domnul a spus.

† Marele logofăt a învățat și a iscălit <m.p.>

¹⁾ loc alb în orig.

† Nebojatco <a scris>.

<Pe verso foi a doua slav contemporan:> Pe viile dela Huși, cumpăratură dela popa Neniul.

Acad. R.P.R., CCXLI/14.

Orig. slav, hârtie, pecete timbrată.

289

1618 (7126) Februarie 10, Iași.

<† Io Radul voev>¹⁾od, din mila lui dumnezeu, domn al țării Moldovei. Iată a venit înaintea noastră <și înaintea boerilor noștri> ¹⁾ sluga noastră, Nistor păhărnicele și a adus un zapis de <mărturie> dela Toader fost portar și dela Ștefan din Forosna și Gavril și Toma... ¹⁾ diac din Brândzeni și dela Crăciun <și> ¹⁾ Ionașco, fiii lui Pătrașco de acolo... ¹⁾ din Căpoteani și Focșea din Verteb și dela Mechidon din Fedcăuți <că a cumpărat> ¹⁾ dinaintea lor, o parte de ocină, dela Seliian și Olena, fiii lui Frățiiian... Fedcăuți și din Novoselca, a treia parte din partea de jos, pe Prut, ce este în ținutul Hotin... ¹⁾ taleri, din diresle pe care le- <a avut dela> ¹⁾... ²⁾ voevod.

.. ¹⁾ zapis de mărturie... ¹⁾ de asemeni... ¹⁾ Nistor păhărnicele, pe această parte ... ¹⁾ ocină și întărirea cu... ¹⁾

Scris la Iași, în anul 7126 <1618> Februarie 10.

... ¹⁾ am iscălit <m.p.>

† Nebojatco <a scris>.

Acad. R.P.R., CCXLI/13.

Orig. slav, hârtie, lipsă jumătate.

290

1618 (7126) Februarie 12, Iași.

† Io Radul voevod, din mila lui dumnezeu, domn al țării Moldovei. Scriem domnia mea slugilor noastre, dăbilarilor, câți vor merge cu slujbele domniei mele prin ținutul Suceava și Neaniț.

Vă dăm de știre că ni s'a jeluît rugătorul nostru eguinen și tot soborul dela sfânta mânăstire numită Pobrata, că voi învăluți și luați vitele sfintei mânăstiri și trageți pentru dabile ³⁾ și luați vitele vecinilor lor de prin satele sfintei mânăstiri și când ei și-au plătit dabilele, voi le opriți vitele pentru alți oameni și pentru alte sate și multă nevoie le faceți.

¹⁾ loc rupt în orig.

²⁾ loc alb în orig.

³⁾ așa în orig.

Pentru aceea, cum veți vedea această carte a domniei mele, voi să aveți a lăsa foarte în pace vitele sfintei mănăstiri, să nu învăluți întru nimic pentru dabile și vecinii sfintei mănăstiri. Când ei și-au plătit dabilele, câte vor fi scrise la catastif în vistieria domniei mele, voi să nu le trageți vitele pentru alți oameni sau pentru alte sate și să nu opriți, căci dacă va mai ¹⁾ veni jalbă la domnia mea, că le opriți vitele, fără drept, mare ceartă veți avea dela domnia mea.

Așa să știți, altfel să nu faceți.

La Iași, în anul 7126 <1618> Februarie 12.

† Insuși domnul a poruncit.

Io Radul voevod <m.p.>

† Nuor <a scris>.

Arh. St. Buc., M-rea Sf. Sava-Iași, XXXV B/14.

Orig. slav, hârtie pecete aplicată.

291

1618 (7126) Februarie 12, Târgoviște.

Gavril Movila vo<evo>d <a> toată Țara Românească și cu preiubiții și dintr'o inemă frații mei Petru voevod și Ion voevod și Moisi voevod, fii marelui și prebunului răposatului Simeon Movila voevod, nepoții răposatului Erimii Movila voevod. Faccm știre tuturor cui să cade a ști cum noi, cu vrere și cu mila lui dumnezău, ni-am milostivit de am dat și am miluit sfânta mănăstire a noastră ce să chiamă a Balicăi ce este la Galata lângă târgul Iașilor, unde este hramul *sfântului* arhanghel Mihail și Gavril și alți fără de trup puteri de este metoh la sfântul și de dumnezău îmblatul muntele Sănae, care mănăstire este începută și făcută de răposatul Balica hatman și este săvârșită și întărită de răposatul părintele nostru Simeon voevod și de unchiul nostru Erimie vod<ă> și de vărul nostru dumnalui Balica hat<man>, ficiorul Balicăi hatman cel bătrân.

Acia mănăstire miluim și întărim cu un sat ce să chiamă Hiaciul în ținutul Sorocii pe apa Răutului, cu loc de hălășteu și de mori într'acia apă cu tot hotarul, pentru căci acel sat au fostu driaptă cumpărătoare și moșia a răposatului vărul nostru dumnalui Isac Balica hatman, pentru să-i fie de ajutoriu și de întărire la acé mănăstire și la mănăstire cia mare dela muntele Sinai și lor să le fie pomană lăcuitoare și moșilor și părinților noștri și noaă și a toată ruda noastră.

Pentru că ocinele cât au avut vărul nostru Isac Balica hatman rămân pre mână noastră și a rudii noastre, iar cine dintru ficiorii noștri sau dintre ruda noastră, nepoți, strănepoți ar vre să strice acia pomană și dare a noastră sau

¹⁾ așa în orig.

fie ce domnu ar fi, sau alți oameni să desparte și să ia acel sat dela acia sfântă mănăstire, ace om să fie triclet și procler și anatima și să se deșcheie pământul să-l înghiță de viu, cum au înghițit pre Dathan și Aviron acolo la acel sfântu munte la Sinae și să-l arză dumnezău cu acel foc ce s'au arătat acolo lui Moisi proroc și să aibă părăș la înfricoșatul giudeț pre singură pre sfântă a lui dumnezău maică și pre Moisi proroc și pre sfânta mare mucenița Ecaterina.

Drept aceia dat-am carte noastră sfântii mănăstiri, ca să fie acest sat ce se zice mai sus moșuia și ohabnică și neclintită de niminele preste zisa noastră. Adecă și mărturiia am pus pe dumnalor Enache mare ban dela Craiova ¹⁾ și Ivașco mare vornic și Papa mare logofet și Stoica mare vistiar și Miho mare spătar și Mihălache mare stolnic și Buzesca mare comis și Vlad mare paharnic și . . . ²⁾ mare postelnic și Papa mare logofăt.

Și am scris eu, Lapadat gramatic în cetatea de scaun Târgoviște, Februarie 12 zile și dela Adam până acum în anul 7126 și <dela> nașterea lui Hristos 1618.

(Și sint iscalit mai gios Gavriil Movila vo<evo>d și Ion Movilă vo<evo>d și puse și pecetile lor cu cernială și iaste scris din dos și grecește de Chiril patriarhul de Alexandrie și s'au și iscălit și mai sint ș'alte iscălituri grecești).

Arh. St. Buc., Condica Asachi, ms. 629, f. 193—194.

Copie rom.

292

1618 (7126) Februarie 18, Cernăuți.

Eu Ionașco Stroici scriu și mărturisăsc însumi pre mini, cu acest zapis al mieu, cum eu de bună voia mea, de nimi nevoit, nici asuprit, ci eu am vândut driaptă ocină și cumpărătură a noastră, ci au fost cumpărat de părintile mieu, satul Băcicăuțai, satul întreg din țin<u>t Hotiului, cu heleșteu și cu mori și cu tot venitul, de eu l-am vândut hinu-mieu, lui Gavriilașco și giupănesă dumisali, hină -me Sărbucăi, ca să le hie lor dreaptă ocină și cumpărătură'n veci.

Și eu am vândut această ocină și acest sat în preț drept trei sute de taleri bătuți, căci că doaf sute de taleri el mi-au dat acmu, iar o sută de taleri el mi-au dat pân' au fost și maică -mea viia, dumnezău pominiască, încă în zilile lui Ștefan v<oe>vod.

Și un zapis ci am avut păără cu verii miei, cu Costandin și cu Cărstiian, înainte domnului nostru Radului v<oe>vod, eu încă l-am dat în mână hinului mieu, lui Gavriilaș.

¹⁾ în text « Chilievșchii », în loc de « Kralevșchii ».

²⁾ loc alb în text.

Pentru aceea, nime din ruda mea, nici de ficiorii miei, ca să n'aibă a strica această tocmală, în veci, căci că n'ari nimi nici o triabă, că drepte ocine și părțale mēli ci mi-au fost dela părințai miei.

Și eu însumi cu mână mă am scris și am iscălit și mi-am pus și pecete.

Și această tocmală eu am făcut-o di <că>tre amândoi starostii de Cernăuți, anumi Alecsa Mustiață și Onciul Iurașco vist<ier> și șoltuzul cu 12 pârgari și Ignat de Valeva și Bobric din Cuciur și Isac de Manmuriți și Mande Laslăuți și mulți oameni buni ca ceia. Și mai niari credințe iasti pecete orașului și a acestor boieri a tuturorora.

De aceasta scriu și mărturisesc.

S'au scris în Cernăuț<i>, let 7126 <1618> Fevr<uarie> 18.

Ionașco Stroici.

Alexa Mustiață a iscălit.

Depart<amentul> Pricinilor Streini.

Această copii fiind întocmai cu or<i>ghinal s'au încredințat Iordache... ¹⁾

Poslăduit, Vasile Danu. 817 Sep<tem>v<rie> 29.

Acad. R.P.R., CXX/45.

Copie rom.

293

1618 (7126) Februarie 24, Iași.

† Io Radul voevod, din mila lui Dumnezeu, domn al țării Moldovei. Iată a venit înaintea noastră și înaintea boierilor noștri sluga noastră Drăgan medelnicerel și a adus un zăpis de mărturie dela Anton Balotă fost vătaf de stolnic<ei> din Cârniceni și dela Borvină vist<ernicel> și dela Nicșul fost pârcălab și Petrea sulger și Albici și Grozav stol<nicel> din Pleșești, că el și-a cumpărat dinaintea lor niște părți de ocină din jumătatea de jos a satului Frâncești, care jumătate a satului s'a împărțit în șase părți; două părți a cumpărat dela Grozava, fiica lui Irion și dela Avrămia, fiica... ²⁾ nepoata lui Ion Bălteanul și ai lui Andreica, pentru nouăzeci taleri.

Și iarăși a cumpărat dela Mărica, fiica lui Andronic, nepoata Fetiții, pentru douăzeci taleri jumătate dintr'o parte care s-a ales partea Fetiții din aceeași jumătate de jos a satului Frâncești pe Bahlui, care e în ținutul Cărligăturii din uricul de împărțire pe care l-au avut buncii lor: Ion Bălteanul și Andreica și Fetița, dela Petru voevod cel Bătrân.

¹⁾ ilizibil.

²⁾ loc alb în orig.

Deci noi văzînd acel zăpis de mărturie, noi l-am crezut și deasemeni și dela noi am dat și am întărit slugii noastre mai sus scrise, Drăgan med<elinicerel>, aceste părți de ocină din jumătatea de jos a satului Frâncești ca să-i fie și dela noi uric și ocină cu tot venitul. Și altul să nu se amestece.

Scris la Iași, în anul 7126 <1618> Februarie 24.

† Domnul a spus.

† Cheanghea mare logofăt <a învățat> și a iscălit <m.p.>

† Nebojatco <a scris>.

Muzeu Lupta revoluționară a poporului, I/22.

Orig. slav, hârtie, pecete aplicată, stricată.

Cu o trad. rom. din 1802 Iunie 14.

294

1618 (7126) Februarie 25, Iași.

† Io Radul voevod, din mila lui dumnezeu, domn al țării Moldovei. Iată au venit, înaintea noastră și înaintea boierilor noștri moldoveni, sluga noastră Trifan Crasnăș diac și fratele lui Simion, fiii preotesei Mariuca, nepoții lui Crasnăș vistier de bună voia lor, nesiliți de nimeni, nici asupriți și au vândut dreapta lor ocină și dedină, toată partea lor, cât se va alege, din satul Berindiești, cu loc de moară pe pâiâul Vaslui.

Aceea au vândut-o slugii noastre Toader Onilă vistiernicel pentru douăzeci taleri de argint.

Și la aceasta, deasemeni a adus, înaintea noastră, sluga noastră Toader Onilă vistiernicel un zăpis de mărturie dela slugile noastre Buciumaș pitărel din Solești și dela Șușul din Miclești și Dumitrașco de acolo și Vasile Nădăbaico de acolo și Andonie din Românești și Lupul aprod din Popești, că el și-a cumpărat o parte de ocină dela Pepelea și dela sora lui, Drăguța, fiii lui Avram pârăcalab, toată partea părintelui lor din satul Berindeești cât se va alege, cu loc de moară și cu loc de prisacă și cu fânețe, pentru douăzeci de taleri de argint.

Și deasemnea a adus și alt zăpis de mărturie dela Antimia, cneaghina lui Ștefan Drăguș, scriind că ea, de bună voia ei a vândut dreptele sale curți din satul Berindiești. Acelea le-a vândut slugii noastre Toader Onilă vistiernicel, pentru cincizeci taleri de argint.

Deci noi văzând tocmeală de bună voia lor, plată deplină și aceste zapise de mărturie dela atâtea slugi ale noastre, iar noi deasemenea și dela noi am dat și am întărit slugii noastre mai sus scrise, Toader Onilă vistiernicel, aceste mai sus scrise părți de ocină cu curțile. Pentru aceea, să-i fie și dela noi uric și cumpărătură cu tot venitul neclintit. Și altul să nu se amestece.

La Iași, anul 7126 <1618> Februarie 25.
Insuși domnul a poruncit.
Ghianghea mare logofăt a învățat și a iscălit <m.p.>
Focea <a scris>.

Acad. R.P.R., CLXXXV/160.
Orig. slav, hârtie, pecete aplicată.

295

1618 (7126) Februarie 25.

Suret dintr'un zăpis sirbăscu, pentru u<n> loc de prisacă, <ea>t 7126 <1618> Fev<ruarie> 25.

† Adecă eu Ghianghe mare log<o>f<ă>t și eu Arsenie al doile log<o>f<ă>t și Tăutul log<o>f<ă>t și Drăguțul dvornic și Marmure uricar și Dimitri uricar și alți mulți scriem și mărturisim precum au venit înainte noastră Nica Drabou, feciorul lui Gavril Foilă din sat din Tulești și au dat și au dăruit, de a lui bună voia, a sa driaptă ocină și moșia, un locu de prisacă cu pomăt în obârșia satului Micleștii, care locu de prisacă l-au făcut tătăl lui, Gavril Foilă, din pădure întriagă, și l-au dăruit slugii noastre Focii uricariu și femeii lui Mariei, ca pentru aceia văzindu noi că dăruști a lui driapt<ă> ocină, de bună voia, și noi ni-am pus a noastră peceți, ca să s<ă> criază.

Iar cine s'ar ispiti ca s<ă> strice a lui danie, din fii lui sau din rudeniile lui, unul ca acela să fie trectetū și proclēt și blăstămat de domnul dumnezeu, carile au făcutu ce<riu>¹⁾l și pământ<u>l și de precurata lui ma<ic>¹⁾ă și de 318 părinți dela Nicheia și să aibă parte cu Iuda și cu trectetul Arie, în munca nesfârșită, amin.

Și s'au tălcuit în limba moldoveniască în anul 7260 <1752> Iulie 5, în dzilile Io Costandin Cehan Mihai Racoviț<ă> voevoda.

Acad. R.P.R., CLXXIV/34.
Trad. rom.

296

1618 (7126) Martie 2, Iași.

† Io Radul voevod, din mila lui dumnezeu, domn al țării Moldovei. Iată au venit, înaintea noastră și înaintea boierilor noștri, sluga noastră Micotică și sora lui, Busca, fiii lui Ursu Bărbuiu fost vornic, de bună voia lor, nesiliț

¹⁾ loc rupt în text.

de nimeni, nici asupriți, și au vândut dreapta lor ocină și cumpărătură, jumătate din satul Șendrești pe Bistrița și cu vad de moară pe Bistrița, care este în ținutul Bacău, care a fost cumpărătura tatălui lor, Ursu vornic, dela Bran comis și dela Istrate diac.

Aceea au vândut-o ei boierului nostru Dumitru Goia vornic, pentru o sută <galbeni> ungurești. Pentru aceea, să-i fie și dela noi, cu tot venitul.

Și deasemeni dăm și întărim boierului nostru mai sus scris, Dumitru Goia vornic, a treia parte din satul Stănțești, care acum se cheamnă Frățești, pe Albâia și cu loc de iaz și de moară, care este în ținutul Roman, care este cumpărătura mamei lui, Anghelina Goioae, dela Roman Pleș, pentru o sută ughi, însă din zilele unchiului domniei mele, Petru voevod.

Și cine din frații lui a avut parte acolo în acea ocină din Frățești, tuturor le-a întors și le-a plătit după cum li s'a convenit.

Pentru aceea, să-i fie și dela noi ocine și întărire, cu tot venitul. Și altul să nu se amestece.

Scris la Iași, în anul 7126 <1618> Martie 2.

Domnul a spus.

Ghianghea mare logofăt a iscălit <m.p.>

Nebojatco <a scris>.

Acad. R.P.R., Filiala Iași, Fond. Spiridonie, I/1.

Orig. slav, hârtie, pecete aplicată, căzută.

Cu o trad. rom. din 1839.

297

1618 (7126) Martie 5.

Rad<u> voev[v]<o>d, di<n> velet 5 Mart<ie> 7118 <1618> întărești lui Pătrașc<o> Udre o a treia parte din a patra parte satului Orășeni, cu pometi și balta Crivăț, în Cot Nemeșului, care iaste în țin<u>t Hărlăului, ce au cumpărat-o el dela Anasie, fata lui Gavril, drept 120 de t<a><eri>.

Și iarăși doă părți, tot din aceia a patra parte din sat Orășani, care au cumpărat Pătrașc<o> Udre dela Rusul și dela sora lui, Măriica, drept 240 de tal<eri>, cu toate poenile și cu parte di balta Crivățului, ci să va alege și cu pomiti.

Și iarăși întărești toate părțile ce să vor alege din siliște Giurcășanii, care să chiamă Buzăanii, cu parte de hălășteu și loc de moară și cu poiana ci să chiamă Gălca, care tot acest Pătrașc<o> Udre, drept 115 tal<eri>, dela Agafie, fata Ruscăi, au cumpărat.

Diasăminea au întărit acestui Pătrașc<o> și alti parti de ocină din aceiași siliștea Giurcășani, ce să chiamă Buzăanii, cu parte de hălășteu și de moară și

poiana Gălca, ce au avut cumpărătură dela Ianoșc<o> Buzan, pentru 120 de tal<eri>.

Încă mai întărești o falce și a patra parte de vie, în Schimbenei, la Hărlău, cu loc de crama, care deasămănea acest Pătrașc<o> Udre, drept 120 t<a>1<eri>, dela Tofan cam<ina>r, au cumpăr<a>t.

Arh. St. Iași, CCCXII/10.

Trad. rom. din sec. XIX.

298

1618 (7126) Martie 6, Iași.

† *Io Radul voevod, din mila lui dumnezeu, domn al țării Moldovei. Scriem slugilor noastre Ionașco, fiul lui Moisé din Tărăciani; dămu-ț<i> știre că ni s'au jeluit Drăgoteas<a> den Gârbeșt<i>, pre Chiul den Vilneșt<i>, dzicând că-î ține neșt[t]e părți¹⁾ de ocină în Vilneșt<i> și în Grăureșt<i> și acéle părți¹⁾ le-au fostu pus un socru a lui zălog, dereptu nește bani și are și derese pre acéle părți den Vilneșt<i> și den Grăureșt<i>.*

Deci deaca vei vedea cartea domnii méle, iar tu ca să aibi a le da dzi, că că<n>d va fi voia și Drăgoteas<a> se vie să <s>²⁾tea de faț<ă>, înain<n>tea domnii méle. Și într'altă cup³⁾ să nu faci.

La Iași, în anul 7126 <1618> Mart<ie> 6 zile.

† *Insuși domnul a zis.*

† *Marele logofăt a învățat.*

Neaniul <a scris>.

Acad. R.P.R., CXXXIX/81.

Orig. rom., hârtie, pecete aplicată.

299

1618 (7126) Martie 7.

† *Iată dar eu, Nestor Părvana mare armaș, mărturisesc cu acest ispisoc al nostru, că am binevoit de bună voia noastră împreună și cu cneaghina mea Anghelușa, cu bunăvoința lui dumnezeu, am gândit și am dat sfintei biserici ca să fim și noi, împreună cu alții, mari ctitori la sfânta mânăstire Tazlău, unde este sfântul hram al cinstitei nașteri a născătoarei de dumnezeu.*

¹⁾ în loc de « părți ».

²⁾ loc rupt în orig.

³⁾ în loc de « chip ».

De aceea am cerut dela sfânta mănăstire Tazlău mai sus spusă o seliște care se numește Ostăpcani, care este pe apa Bistriței dela egumenul eromonah Metodie și dela tot soborul sfintei mănăstiri mai sus scrise, ca să facem noi mori și case și sat și vecini și alte clădiri care vor fi de trebuința noastră cât vom fi noi în viață.

Iar după viața noastră, care din noi va rămâne, să-i fie lui acest sat, cât va fi în viață. Iar după moartea amândurora, satul să fie al sfintei mănăstiri cu toate celelalte averi.

Și nimeni să nu aibă vreun lucru sau vreo treabă cu acest sat care este mai sus scris, nici domn, nici boier, nici rudă și nici nimeni altul, nici alte averi care vor fi rămas, ci numai sfânta mănăstire, pentru că eu cu cneaghina mea nu am nici frate, nici copii, nici rude, nici pe nimeni altul.

Pentru aceea am dat și am întărit sfintei mănăstiri și ne-a scris în sfântul pomelnic cel mare și în cel mic și iarăși pomenire din an în an.

Pentru aceasta mărturisim. Și altul să nu se amestece înaintea acestei cărți a noastre.

Scris în Martie 7 zile, în anul 7126 <1618>.

† Mihail Șchiopul.

Arh. St. Buc., M-rea Tazlău, VI/4.

Orig. slav, hârtie, pecete aplicată.

300

1618 (7126) Martie 8, Iași.

† Io Radul voevod, din mila lui Dumnezeu, domn al țării Moldovei. Iată au venit, înaintea noastră și înaintea boierilor noștri, sluga noastră Nebojatco uricar și a întors patruzeci și doi taleri, bani gata, în mâinile Todosiei, cneaghina lui Gorcea Udrea și fiilor ei, Lupul și Anica, pentru a treia parte din jumătatea de jos a satului Ecușeni, ce este în ținutul Suceava, care această parte a fost pusă zălog la ei de verii lor, fiii lui Gavril Udrea, când s'a răscumpărat acel sat de la vlădica Isaia, ce a fost cumpărat de către el.

Și l-au răscumpărat fiii lui Isac Udrea medelnicer, în zilele lui Iancu voevod și după aceea și în zilele lui Eremia voevod.

Pentru aceasta, să-i fie și dela noi acea a treia parte din jumătatea de jos a satului Ecușeni cu tot venitul, neclintit niciodată în veci. Și altul să nu se amestece.

Scris la Iași, în anul 7126 <1618> Martie 8.

† Insuși domnul a spus.

† Ghianghea mare logofăt a învățat.

Și a iscălit <m. p.>
Dimitru <a scris>.

Arh. St. Buc., M-rea Vorona, I/8.
Orig. slav, hârtie, pecete aplicată, căzută.
Cu o trad. rom. din sec. XVIII.

301

1618 (7126) Martie 9, Iași.

† Io Radul voevod, din mila lui dumnezeu, domn al țării Moldovei. Am dat și am întărit Sinclitichiei, cneghina răposatului Bilăi fost vornic, și fiului ei, Ionașco, dreptii lor robi¹⁾ Țigani, anume Marco și Andronic și Irina, fiii Cârstei, din ispisoc de danie și de întărire, ce au avut dela unchiul domniei mele, Petru voevod, și de întărire dela Aron voevod.

Și deasemeni, le dăm și le întărim alți Țigani, anume Ionașco și Gorghie <și>²⁾ Ion și Mihai și Iane și surorile lor și Simion și Vasilie și fiii lui Vasilie și Sanfira și Toma, fiucele Fetii, din ispisoc de întărire ce au avut dela Costantin voevod.

Și deasemeni, le dăm și le întărim alți Țigani, anume Todosia și fiica ei...³⁾ ce-i este ei cumpărătură, dela Pătrașco Arbure și dela Toader Deleul, pentru 2000 aspri.

De aceea, să le fie și dela noi, dreپți robi¹⁾ Țigani, întărire, neclintit, miciodată, în veci. Și altul să nu se amestece.

Scris la Iași, în anul 7126 <1618> Martie 9.

† Domnul a spus.

† Ghianghea mare logofăt a învățat. Și am iscălit <m. p.>

† Nebojatco <a scris>.

Arh. St. Iași, CCCL/149.
Copie slavă din sec. XX.

302

1618 (7126) Martie 12, Iași.

† Din mila lui dumnezeu, noi Io Radul voevod, domn al țării Moldovei. Facem cunoscut cu această carte a noastră, tuturor celor care o vor vedea

¹⁾ *holopi* în text.

²⁾ omis în text.

³⁾ loc alb în text.

sau o vor auzi citindu-se, că a venit, înaintea noastră și înaintea tuturor boierilor noștri moldoveni mari și mici, doamna Maria, fiica sfântrăposatului domn Petru voevod, de bună voia ei, nesilită de nimeni, nici asuprită și a dat și a miluit sfânta mânăstire unde este hramul sfântului Sava, în mijlocul târgului Iași, cu un sat anume Cudrevinți, care este în ținutul Hârlău.

Care acel sat l-a cumpărat ea și cu panul ei, răposatul Zota spătar, pe dreptii lor bani, din uric de cumpăratură ce a avut dela Petru voevod și s-au scris în sfântul mare pomelnic și călugării dela acea sfântă mânăstire să aibă a le face pomenire, în fiecare an și din an în an, cât va ființa sfânta mânăstire.

Pentru aceea ca să fie sfintei mânăstiri sfântul Sava și dela noi acel sat mai sus scris Cudrevinți neclintit niciodată în vecii vecilor.

Iar hotarul acelui sat Cudrevinți să fie, din toate părțile, după hotarele sale vechi, pe unde au folosit din veac.

Și la aceasta este credința domniei noastre a mai sus scrisului noi Io Raduț Mihnea voevod și credința preaiubitului fiu al domniei mele Alexandru voevod și credința boierilor noștri: credința panului Coste Băcioc mare vornic de țara de jos, credința panului Nicoară mare vornic de țara de sus, credința panului Mihu hatman și pârcălab de Suceava, credința panului Nicula și a lui Costantin Roșca pârcălabi de Hotin, credința panului Stahie și. . . ¹⁾ pârcălabi de Roman, credința panului Bărnat postelnic, credința panului Gligorie Ciolpan spătar, credința panului Nicolachi stolnic, credința panului Dumitrachi vistier, credința panului Simion comis și credința tuturor boierilor noștri mari și mici.

Iar după viața noastră cine va fi domn dintre copiii noștri sau din neamul nostru sau iarăși pe oricine îl va alege dumnezeu să fie domn al țării noastre Moldova, acela să nu le clinească dania și miluirea ctitorului sfintei mânăstiri, ci să le dea și să le întărească.

Iar dacă s'ar ispiti cineva în vreo vreme oarecare să nimicească această mai sus scrisă danie dela sfânta mânăstire, să fie blestemat și de trei ori blestemat de domnul dumnezeu și mântuitorul nostru Iisus Hristos și de preacurata lui maică și de 318 sfinți părinți dela Niceia și de toți sfinții și să aibă potrivit pe sfântul Sava cel sfințit înaintea înfricoșatei judecăți a lui Hristos. Amin.

Și pentru mai mare putere și tărie a tuturor celor scrise mai sus, am poruncit credinciosului și cinstitului nostru boier, pan Ionașco Ghianghea mare logofăt, să scrie și să atârne pecetea noastră la această adevărată carte a noastră.

A scris Mihail Tăutul fost logofăt la Iași, în anul 7126 <1618> luna Martie 12 zile.

¹⁾ loc alb în orig.

Io Radul voevod <m. p.>

Eu Ghianghea logofăt am iscălit <m. p.>

Arh. St. Iași, CCCXL/94.

Orig. slav, perg., pecete atârnată, în parte sfărâmată.

303

1618 (7126) Martie 13, Iași.

† Io Radul voevod Mihnea, din mila lui dumnezeu, domn al țării Moldovei. Iată am dat și am întărit părintelui și rugătorului nostru chir Anastasie Crimcoviți fost mitropolit, dreptii lui robi¹⁾ Țigani, anume: Bursui, fiul lui Drăgoi și Țiganca lui anume Nastasia²⁾, care acest Țigan Bursui a fost dat sfinției sale de Atanasie episcop și de Ghiorghie eromonah și egumen dela sfânta mănăstire Bistrița și de tot soborul, precum a arătat sfinția sa și zapis dela Atanasie episcop și dela tot soborul dela mănăstirea Bistrița, care mai înainte dăduseră sfinției sale pe alt Țigan, un băiat mic, anume Andrei Ghețu și-l dăduse sfinția sa să învețe meșteșugul fierăriei³⁾ și a plătit pentru el. După aceea, când a crescut mare, el a fugit iarăși la Țiganii Bistrițenilor.

Astfel întru aceasta, s'au sculat mai sus scrișii rugătorii noștri, Atanasie episcop, împreună cu tot soborul dela mănăstirea Bistrița și au dat alt Țigan, care este scris mai sus anume Bursui, în locul lui Andrei, ca să nu aibă sfinția sa scădere. Însă Țiganca lui, mai sus scrisa Nastasia²⁾ iarăși a fost de moștenire a Ciolpăneștilor, de pe tatăl ei, Văscan⁴⁾, dar a dat pentru ea părintele Anastasie mitropolit zece taleri numărați și încă a mai dat și altă Țigancă, anume Anița⁵⁾, fiica lui Chilian, care era a sfinției sale de moștenire, pentru acești Țigani dela Dragomirești.

Și deasemenea dăm și întărim sfinției sale alți Țigani anume Beni și fiul lui, Vasilie, pe care i-a cumpărat dela Vârzar, care este din ținutul Neamț, pentru patruzeci taleri de argint. Și iarăși un băiat de Țigan, anume Simion, care este al sfinției sale cumpărătură dela Bobuegoaia pentru treizeci și șase taleri numărați, din uricul pe care l-a avut dela Ștefan voevod cel Tânăr, fiul lui Bogdan voevod cel Bătrân, pe care l-a avut împreună cu Boboiug logofăt.

Și iarăși dăm și întărim sfinției sale alt Țigan anume Toma, care este al sfinției sale, cumpărătură dela Tudur Brahăș și dela cneaghina lui, Grozava,

¹⁾ «holopi» în orig.

²⁾ «Nastasia» adăugat pe locul lăsat alb.

³⁾ În text «maistra covacestvo».

⁴⁾ «Văscan», scris mai târziu pe loc alb.

⁵⁾ «Anița» deasemenea.

pentru douăzeci și patru <galbeni> ungurcești, care acest Țigan le-a fost danie dela părintele Teodosie Barbovski mitropolit, pentrucă Grozava, cneaghina lui Tudur Brahăș i-a fost nepoată de soră, iar lui deasemenea i-a fost cumpăratură acel Țigan dela arhimandritul Dosoftei dela mânăstirea. . . ¹⁾).

Și deasemenea dăm și întărim sfinției sale un alț Țigan, anume Ciocârlan și femeia lui. . . ¹⁾ din ispisocul de danie pe care l-a avut dela Costantin voevod, care acest Țigan este danie sfinței mânăstiri a sfinției sale, numită Dragomirna unde este hramul pogorîrea sfântului duh, dela Sohiiica, cneaghina lui Toader Veveriță spătar și acest Țigan a fost al mânăstirii Voroneț, dar Toader Veveriță i-a plătit lui capul dela pieire și a dat pentru el doi cai, apoi pentrucă, după aceea, s'au sculat Țiganii mânăstirii Voroneț și au bătut pe un Țigan anume . . . ¹⁾ până la moarte, care era fratele Țigăncii lui Ciocârlan și era de moștenire al lui Toader Veveriță și Tocșa Țiganul.

De aceea, toți acești mai sus scriși Țigani să fie sfinției sale, mai sus zisului Anastasie mitropolit și dela noi întărire și drepți robi ²⁾ Țigani neclintiți niciodată, în vecii vecilor.

Și altul să nu se amestece.

Scris la Iași, în anul 7126 <1618> Martie 13.

† Domnul a poruncit.

Ghianghea mare logofăt a învățat.

Și a iscălit <m. p.>

Nebojatco <a scris>.

Acad. R.P.R., LXXXIII/107.

Orig. slav, hârtie, pecete aplicată.

Cu două trad. rom. din sec. XVIII.

304

1618 (7126) Martie 14, Iași.

† Din mila lui dumnezeu, Io Radul voevod, domn al țării Modovei. Facem cunoscut cu această carte a noastră tuturor celor ce o vor vedea sau o vor auzi citindu-se, că am dat și am întărit rugătorilor noștri călugări dela sfânta mânăstire numită Beserecanii, unde este hramul blagoveștenia preasfintei stăpânei noastre născătoare de dumnczcu și pururea fecioară Maria, care este sfânta biserică zidită de Ștefan voevod cel Bătrân și de Petru voevod, locul sfintei mânăstiri, care este dela gura Scărișoarei până la obârșie, pe amândouă părțile din munte până în munte.

¹⁾ loc alb în orig.

²⁾ « holopi » așa în orig.

Și întru aceia, deasemeni dăm și întărim călugărilor dela sfânta mânăstire Besericanii dreapta lor ocină și danie din uricul de danie și de miluire, pe care l-a avut sfânta mânăstire dela Ștefan voevod Tomșevici, un sat anume Troița pe Cracău și cu două vaduri de moară la Cracău, care se află în hotarul domnesc, mai sus de satul Troița, din care un vad de moară le este danie încă dela Eremia voevod. Care acest sat, Troița, a fost din veac drept domnesc, ascultător de ocolul târgului Piatra. De aceea, să le fie și dela noi cu tot venitul.

Și întru aceia, deasemeni am dat și am întărit sfintei mânăstiri numită Beserecanii jumătate din jumătatea de sus a satului Orbic și cu vad de moară pe râul Bistrița și iarăși cu iaz și moară pe pârâul Orbic, care este în ținutul Neamț, care le este danie dela Ciolpan sulițaș, care s'a numit pe călugărie Hariton, iar lui i-a fost cumpărătură această parte dela Mihăilă și dela fratele lui, Frătuță, fiii lui Ghidion, nepoții lui Marjine, strănepoții Marenei și ai lui Mihăilă Monescul, pentru 220 zloți, din ispisocul de mărturie, pe care l-au avut dela unchiul domniei mele, Petru voevod.

Și deasemeni dăm și întărim sfintei mânăstiri Beserecanii trei poeni, unde se chiamă Biserica lui Iov și poiana Cârnel și Bicazul dela Podișoară în jos pe râul Bistrița până la Tarcău, amândouă părțile acestui râu, până la obârșia Aței și până la vârful muntelui și până la Muntele lui Sima și Măgura și Piciorul Ungurului și Ața și Tiacoș și Tarcău, braniștea sfintei mânăstiri, care este danie dela domnia mea și poienile ce sunt sub Ceahlău, care aceste poieni le-au fost danie dela Petru voevod și dela Eremia voevod.

Și deasemeni dăm și întărim sfintei mânăstiri Beserecanii o prisacă cu curătură și cu grădină și cu iazuri, care sunt în hotarul satului Popcești la pădurea care le este danie dela Gligorie și dela femeia lui, Ioana, pe care acest loc de prisacă și grădină și cu curătură ei l-au făcut singuri cu cheltuiala lor din pădurea întreagă. De aceea, toate aceste ocine scrise mai sus și părți să fie dela noi sfintei mânăstiri mai sus zise, numită Beserecanii, uric și ocii și danie și miluire și întărire cu tot venitul, neclintit lor niciodată, în vecii vecilor.

Iar hotarul acestui sat mai sus scris, Troița, și cu două vaduri de moară la Cracău, să le fie hotar pe unde le-a hotărnicit și a pus stâlpi Vasile Buciu-lescul spătar cu oameni buni, megiașii lor din prejur, începându-se hotarul lui dela malul Cracăului în jos pe hotarul Ivăneștilor și trece peste bahnă până la ulm în Capul Clinului și de acolo deadreptul până la stâlp, la hotarul Lucaș și de acolo deadreptul până la hotarul Jideștilor la stâlp, aproape de Movilele Ingemănate, iar de acolo deadreptul pe la Lăcurele, la stâlp, iarăși deadreptul până la Fântâna lui Lazăr și de acolo mai sus de bahnă, în sus, deadreptul până dincolo de movilă, apoi la piscul muntelui la stâlp, iar dela Răușciori iarăși deadreptul ce trece peste bahnă mai sus de Țigănești și iarăși deadreptul

peste hotarul Dăneștilor, care merge aproape de stâlp, la stâlp, la Fântâna lui Senici, de acolo pe drumul în sus până la Podul lui Nechifor, de acolo iar pe drum în sus până dincolo de moară și până la rediul cel vechi și pe rediu în jos până la apa Cracăului, unde se încheie tot hotarul. Acesta este tot hotarul satului Troița. Iar hotarul altor părți de ocină să le fie pe părți, cum se va alege cu dreptate. Iar din celelalte părți, să fie hotarul lor din toate părțile pe vechile lor hotare, pe unde din veac au folosit.

Iar la aceasta este credința domniei noastre, a mai sus scrisului; noi Io Radul voevod Mihnea și credința preaiubitului fiu al domniei mele, Alexandru voevod și credința boierilor noștri: credința panului Coste Băcioc mare vornic de țara de jos, credința panului Nicoară mare vornic de țara de sus, credința panului Nicula și Costantin Roșca pârçălabi de Hotin, credința panului Ghiorghie și Dumitru Goia pârçălabi de Neamț, credința panului Manole și¹⁾ pârçălabi de Roman, credința panului Mihul hatman și pârçălab de Suceava, credința panului Bernat postelnic, credința panului Gligorie Cioplan spătar, credința panului Mihai Furtuna ceașnic, credința panului Neculachi stolnic, credința panului Dumitrachi vistier, credința panului Simion Gheuca comis și credința tuturor boierilor noștri moldoveni, mari și mici.

Iar după viața și domnia noastră, cine va fi domn dintre copiii noștri sau din neamurile noastre sau iar pe oricine îl va alege domnul dumnezeu să fie domn al țării noastre, Moldova, acela să nu le clinească dania și întărirea noastră, ci să le dea și să le întărească, cum dăm și întărim și noi sfintei mănăstiri.

Iar pentru mai mare putere și întărire a tuturor celor scrise mai sus, am poruncit credinciosului și cinstitului nostru boier, pan Ionașco Ghianghea mare logofăt, să scrie și să atârne pecetea noastră de această adevărată carte a noastră.

A scris Nebojatco în Iași, în anul 7126 <1618> luna Martie 14 zile.

Io Radul voevod <m.p.>

Ghianghea logofăt am iscălit <m.p.>

<Jos scris de diac, mic:> Cu mila <lui dumnezeu>, Măgură. <Pe verso contemporan scris de diac:> Acest uric este al sfintei mănăstiri Beserecani, pe toate ocinile lor.

Arh. St. Buc., Peciți 194.

Orig. slav, perg., pecete atârnată, stricată.

Cu o trad. rom. din 1843 ibid., M-rea Bisericiani IV/24 și un rezumat rom. la Arh. St. Iași Anaforale nr. 89 f. 87—87-v, care poartă data de 1618 (7126) Martie 16.

¹⁾ loc all. în orig.

<1618> Martie 16, Iași.

Suret tălmăcit de pe un brisov sirbescu dela răposat domnu Radul v<oe>-vod, din le<a>t 7120 <1612> Mart<ie> 16, Iaș<i>.

Cu mila lui d<u>mnezeu, noi Radul v<oe>vod, *domn al țării Moldovei*. Facem înștiințare cu acest brisov al nostru tuturor, celor ce-l vor vede pre dănsul sau cetindu-l vor auzi, precum c-au venit înaintea noastră și înaintea boerilor noștri al Moldaviei mare și mici, sluga noastră Alexa Mustiaț<ă> parcălab ș<i> de a lui bună voia, de nime silit nici asupra ș-au vândut a sa driaptă ocină și danie, un sat anume Iurcenii, la Cobolta și cu locuri și vaduri de mori pe Cobolta, ce iaste în țin<u>t Sorocii.

Care acestu sat Iurcenii, iaste lui danie dela Marie, mama răposatului Ieremie v<oe>vod, la moarte<a> iai, pentru sufletul iai, ș<i> pentru sufletul nepotului iai Isac Bălica bat<man> pentru slujba lui ce au slujit lor, din tinereț<e> păn<ă> la bătrineț<e>. Ș-au arătat înaintea noastră și zapise de danie dela Marie, mama Ieremiei v<oe>vod, ș<i> de la doamna lui, Elisaveta, și dela fiii lor, Costandinu și Alexandru v<oe>vozi, făcute cu mare jurământ, ș-au avut ș<i> ispisoc de întărire dela domnie mea, care acest sat l-au vândut el acum, a nostruului cin<s>t<it> ș<i> credincios boerului nostru, dum<isale> Necoară *mare vornic de țară de sus, drept 500 t<a>leri argint.*

Și cătră aciasta iarăș<i> au venit înaintea noastră și înaintea boierilor noștri, Ignat și fratele lui, Vasile și sora lor, Evdochie, fiii lui Toader, și iarăș<i> Ionașcu, ficiorul lui Necoară ș<i> Marica, fata Varvarii, de a lor bună voia, a<u> vândut a lor driaptă ocină, cu ispisocu ci-au avut de cumpărătură părinții lor de mai sus scriș<i> dela Bogdanu v<oe>vod, și de întăritură dela Petre v<oe>vod, toată parte lor de ocină, cât să va alége din satul Bălăsineștii, din parte den jos pe Smil<a> ce iaste în țin<u>t<u>l Tutovii, ș<i> care au vândut-o iarăși boieriului nostru Nicoară<ă> vor<nic> drept 100 t<a>leri argint.

Ș<i> iarăș au venit înaintea noastră acești de mai sus scriș<i> oameni, Ignat și fratele lui, Vasilie, ș<i> sora lor, Evdochie, fiii lui Toader și Sofiicăi și Condre și sora lui, Salomie, fiii lui Petre, ș'au vândut părțile lor de ocină, câte să va aleage din satul Bicanii, pe S<i>mil<a>, cu vaduri de mori ș<i> locuri de prisăci și moșie ci-au avut parte lor și cumpărătură, cu ispisoc de cumpărătură ci-au avut părinții lor, Toader și fimeia lui, Sofica, și le-au vândut drept 50 ugb<i>.

Și iarăș<i> au venit înaintea noastră Ilie și fratele lui, popa Cozma și sora lor, Filotbeia, ficiorii popii Șoitul, iarăș<i> de a lor bună voia, ș'au vândut toate părțile lor ș<i> cumpărătură ci-au avut și o vie a Filotbeii ci-au avut, au vândut iarăș<i> dum<isale> vor<nicului> Nicoară, drept 30 ugb<i>.

Și iarăș au cumpărat ș'altă vie dela Condre<a>, drept 12 ugb<i>, ce iaste în satul Bicani.

Cătră aciasta iarăș<i> au venit înaintea noastră ș<i> înaintea boiarilor noștri Iordachi, ficiorul Simei *vameșul*, de a lui bună voia, au vândut a sa driaptă ocină ș<i> moșie, 12 fălci vie care sânt în târgul Contnariul la Dialul Piscopului, li-au vândut iarăși dumisale boeriului nostru Necoară *mare* vornic drept 500 ugh<i> aur.

Ș<i> s-au scris aceste vie ș<i> în catastivul târgului, după obiceiul vechiu. Ș-au plătit lor tuturor deplin înaintea noastră și înaintea boierilor noștri.

Drept aceia, toate aceste de mai sus scrise ocine și părți ș<i> vie, să-i fie și de cătră noi, al nostrului de mai sus numit boeriu, dum<isale> Nicoară *mare* vor<nic> uric ș<i> ocină ș<i> întăritură, cu tot venitul, lui ș<i> fiilor lui, nepoților ș<i> strănepoților ș<i> a tot niamul lui care-i mai de aproape să vor alege, nerușăite niciodinioară în veci.

Iar hotarul acestor de mai sus scrise ocine și părți, să fie hotarale lor pe părți, după cum să vor alege cu dreptate, iar despre alte părți să fie despre toate părțile după a lor vechi hotară, precum din vacu s-au stăpănit.

Iar la aciasta iaste credința domniei mele de mai sus scris, noi Radul v<oe>vod Mihne, ș<i> credința preiubitului fiul domniei mele Alexandru v<oe>vod ș<i> credința boierilor noștri, credința dum<isale> Coste Băcioc *mare* vor<nic> de țara de gios și credința dum<isale> Nicola și Costandin Roșca părcălabii Hotinului, și credința dum<isale> Gheorghie și Dumitru G[gl]oia, părcălabii Niamțului, credința dum<isale> Manole părcălabu Romanului și credința dum<isale> Miha hat<man>, părcălab Sucevii și credința dum<isale> Bernat post<elnic>, credința dum<isale> Grig<o>rie Ciolpanu spat<ar>, credința dum<isale> Mihail Furtună pah<arnic>, și credința dum<isale> Nicolachi stol<nic> și credința dum<isale> Dumitrachi vist<ier> și credința dum<isale> Sumeonu Gheuca coinis și credința tuturor boierilor noștri mare și mici.

Iar după viața noastră ș<i> stăpănire, care va fi domnu din fiii noștri, ori din niamul nostru, sau pe cine va alege d<u>mnezeu a fi domnu pământului nostru Moldaviei, să nu aibă a clinti lui a noastră întărire, ce mai ales să-i dea lui ș<i> să-i întăriască, pentru că sint a lui drepte ocine și cumpărături, cu ai sei drepți bani.

Iar spre mai mare tărie ș<i> întărire acestor de mai sus scrise, am poruncit boeriului nostru, dum<isale> Ionașcu Ghenghe *mare* log<o>f<ăt>, să scrie și pecetea noastră să lege, cătră acestu adevărat hrisov al nostru.

Arh. St. Buc., M-rea Sf. Sava, XXII/1.

Trad. rom. din sec. XVIII.

Datat după sfatul boierilor din domnia lui Radu voevod,

Documentul are data greșită 1612 (112) Martie 16. El nu poate fi decât după data de 21 Decembrie 1617, deoarece în cuprins se menționează cumpărăturile făcute prin doc. din 4 Septembrie, 15 Octombrie, 21 Decembrie 1617 și 8 Februarie 1618, întărite de Radu voevod.

1618 (7126) Martie 20, Iași.

<Radul voevod...>¹⁾ cunoscut cu această carte a noastră tuturor, celor ce o vor vedea sau o vor auzi citindu-se că această adevărată slugă a noastră Toma vornic...¹⁾ iar astăzi ne slujește și nouă cu dreptate și credință. De aceea noi, văzând slujba lui dreaptă și credincioasă l-am miluit...¹⁾ seliștea anume Căuceleștii pe râul Cracăului și cu vad de moară pe Cracău care este în ținutul Neamț care această seliște...¹⁾ întărire cu tot venitul.

Și la aceasta deasemenea dăm și întâi: i. m. mai sus scrisului Toma vornic dela Piatră și ...¹⁾ dela Ștefan voevod Tomșevici și din ispisocul de întărire pe care l-au avut dela însuși domnia mea, o seliște anume ...¹⁾ ținutul Cărligăturii care aceste sate au fost drepte ocine ale lui Boul vistier²⁾ dar le-a pierdut în hiclenie...³⁾ au avut mare război la Prut la Cornul lui Sas. Și atunci a căzut Boul vistier în robie în mâinile Tătarilor...¹⁾ lui capul și i-a întors lui toate ocinele, câte a avut în țara aceasta.

Iar după aceea, iarăși s-a ridicat din nou ...¹⁾ Sturzea logofăt și alți boieri, când a avut Ștefan voevod război cu ei la marginea târgului Iași...¹⁾ a cerut ca domnia mea să-i dau și să i le întorc lui.

Însă domnia mea văzând aceste privilegii de danie și miluire...¹⁾ să stric sau să le rup aceste privilegii, ci iarăși domnia mea am dat și am întărit mai sus scrisului, Toma...¹⁾ ahlui, ca să-i fie lui și dela noi uric și ocină și întărire cu tot venitul lor și copiilor lor și nepoților și strănepoților...¹⁾ în veci.

Iar hotarul acestor de mai sus scrise sate, anume seliștea Căuceleștii și cu vadul de moară la Cracău...¹⁾ vechile sale hotare pe unde din veci au folosit.

Iar la aceasta este credința domniei noastre, a mai sus scrisului noi...¹⁾ credința panului Coste Băcioc mare vornic al țării de jos, credința panului Nicoară mare vornic <al țării de sus... pâr>¹⁾ călabi de Neamț, credința panului Manole și...⁴⁾ p rcalab de Roman, credința panului Mihul...¹⁾ Mihail Furtună paharnic, credința panului...⁴⁾ stolnic, credința panului Dumitrachi vistier...¹⁾ domnie cine va fi domn, din copiii noștri sau din neamul nostru și iarăși fie pe cine va alege domnul dumnezeu să fie domn...¹⁾ am dat și am întărit, pentru că sunt dreptele lor ocine și vislujenie. Iar cine ar încerca să strice a noastră <danie...>¹⁾ prea lăudați de frunte 12 apostoli și de sfinții și de dumnezeu purtători 318 părinți cei dela Niceia și de toți sfinții, amin...¹⁾ <am porun-

¹⁾ loc rupt în orig.

²⁾ textul dela « Cărligături ...vistier » este tot tăiat cu cerneală neagră.

³⁾ « dar... hiclenie », răzuit în orig.

⁴⁾ loc alb în orig.

cit>¹⁾ credinciosului și cinstitului nostru boier, pan Ionașco Ghianghea mare logofăt... ¹⁾

A scris... ²⁾ în Iași, în anul 7126 <1618> luna Martie 20 zile.

Gheanghea logofăt am iscălit <m.p.>

Arh. St. Buc., Achiziții Noi, MCXV/4.

Orig. slav, perg., jumătatea din stânga lipsește, fiind tăiată.

307

1618 (7126) Martie 20, Iași.

† Din mila lui Dumnezeu, noi Io Radul voevod, domn al țării Moldovei. Facem cunoscut cu această carte a noastră tuturor celor ce o vor vedea sau o vor auzi citindu-se că am dat și am întărit credinciosului și cinstitului nostru boier pan Ionașco Ghianghia mare logofăt, dreapta lui ocină și dedină din ispisocul de întoarcere pe care l-a avut dela Ștefan voevod Tomșevici un sat cu numele Parcovă, care este pe Ciuhur în ținutul Hotinului.

Căci a întors el pentru acest sat două sute de zloți tătărăști lui Demeșcanul fost miedar și lui Gligorcea aprod și lui Tiron aprod și lui Bileca aprod și lui Dumitru și celorlalți frați ai lor, toți fiii și ginerii și nepoții lui But cel bătrân.

Și pentru casa lui Tiron iarăși a plătit, afară de aceasta și i-a dat pentru casa lui trei boi, iar ceilalți oameni ei și-au mutat singuri casele de acolo. Căci acest loc a fost de mult de moștenire al lui Ghianghia logofăt, dar a fost scos de ei în vânzare.

Însă i-a vândut numai loc de odae ³⁾ unui vecin al lor, anume But, care este mai sus scris, care locuia în ocina lor în alt cătun care se cheamă tot Parcovă, care este în ținutul Iașilor. Și după aceea ei nu și-au făcut odae ³⁾ ci și-au întemeiat sat și au vrut să intre și în iazuri.

De aceea, s'a cercetat în privilegiile de cumpărătură pe care le-au avut și s'a găsit că au cumpărat numai loc de odae ³⁾. Întru aceia ei s'au sculat și le-au întors banii și i-au scos de acolo.

Pentru aceea să-i fie lui și dela noi cu tot venitul.

Și după aceia dăm și întărim mai sus scrisului nostru boier cinstit și credincios pan Ghianghea mare logofăt dreptele lui ocine și cumpărătură din ispisocul de cumpărătură, pe care l-a avut dela însuși domnia mea, un sat anume Zadubrovca, care este întemeiat pe hotarul Budilcei și cu loc de iazuri și mori și a treia parte din satul Rohozna, partea de sus și cu iazul de sus și jumătate din

¹⁾ loc rupt în orig.

²⁾ loc alb în orig.

³⁾ « odae » așa în orig.

satul Lențești care este în ținutul Cernăuților...¹⁾ și cu loc de iazuri și de moară pe pâraul satului și care îi este cumpărătură dela Ionașco Stroici, fiul lui Lupu Stroici logofăt, pentru trei sute de galbeni ungurești, din privilegiul de cumpărătură, pe care l-a avut tatăl lui, Stroici logofăt, dela...¹⁾

Și iarăși dăm și întărim panului Ghianghia mare logofăt dreapta lui ocină și cumpărătură din ispisocul pe care l-a avut dela domnia mea, jumătate din a treia parte a satelor Costești și din Cornești și din Bădești, care sunt în ținutul Romanului și cu loc de iaz și de moară pe pâraiele satelor și care îi sunt cumpărătură dela Filoftei eromonah...¹⁾ nepotul lui Pătrașco ceașnic, pentru două sute de taleri de argint, din diresele pe care le-a avut dela...¹⁾ voevod.

Și întru aceasta, iarăși au venit înaintea noastră și înaintea tuturor boierilor noștri mari și mici, slugile noastre Buculei păhărnice și Maxin cu frații lor, fiii Anuștii, și nepoții lor, Samson, cu frații lui, fiii Ruscăi, toți nepoții Negritei și verii lor, Vioara și Antimia, fiicele Armeancăi și nepoții lor de soră, Dumitru, fiul Dumitrei și vărul lor, popa Mithodie, fiul Odochiei și nepotul lui, Ionașco, fiul popei Petru, nepotul Odochiei și Gaftona, fiica Todosiei și Grozav, fiul lui Hilip și Ursul cu frații lui, fiii popei Cozma și Părasca, fiica lui Ghiorghie, nepoata Vărvarei și Anghelina, fiica Irinei și Costin cu frații lui, fiii lui Hilip, nepoții Ancăi, toți strănepoții Măriei, de bună voia lor, de nimeni siliți, nici asupriți și au vândut dreapta lor ocină și dedină, din uricul de cumpărătură, pe care l-au avut dela Bogdan voevod cel Bătrân și din uricul de întărire pe care l-a avut bunica lor, Măria, dela Petru voevod cel Bătrân, jumătate din satul Roșcanii pe Bârlad, unde cade Hobalna în Bârlad care este în ținutul Bârladului și cu vad de moară la Bârlad.

Aceasta au vândut boierului nostru credincios, pan Ghianghia logofăt, pentru o sută de taleri de argint.

Și iarăși au venit înaintea noastră Anghel, fiul lui Ionașco Ghianghia și Eremia, fiul lui Zaharia și Anton care se numește în călugărie...¹⁾ și cu frații lui, fiii Fetiței, toți strănepoții lui Toma Micaci, tot de bună voia lor și au vândut dreapta lor ocină și dedină, cealaltă jumătate a acestui sat, Roșcani și cu vad de mori la Bârlad din aceste privilegii mai sus scrise.

Aceasta au vândut tot lui pan Ghianghia mare logofăt pentru o sută de taleri numărați.

Și acel uric de cumpărătură pe care l-au avut dela Bogdan voevod cel Bătrân, încă l-au dat în mâinile lui Ghianghia logofăt, iar acel uric de întărire dela Petru voevod a rămas în mâinile lor, pentru că în el sunt scrise și alte sate, numai s'a scris în acest uric care a rămas la ei, că s'a vândut acest sat, Roșcanii.

¹⁾ loc alb în orig.

De accia toate aceste sate mai sus scrise, cu iazuri și cu mori să fie și dela noi boierului nostru mai sus spus, pan Ionașco Ghianghia mare logofăt, ocină și întărire cu tot venitul, lui și copiilor lui și nepoților și strănepoților și răstră-nepoților și la tot neamul lui care i se va alege cel mai de aproape, neclintit niciodată în veci.

Iar hotarul acestor mai sus scrise sate și părți de ocină să le fie hotarul din toate părțile pe vechile lor hotare, pe unde au folosit din veac.

Iar la aceasta este credința domniei noastre, a mai sus scrisului noi, Io Radul voevod și credința preaiubitului și din inimă fiului domniei mele, Alexandru voevod și credința boierilor noștri: credința panului Costea Bucioc mare vornic de țara de jos, credința panului Nicoară mare vornic de țara de sus, credința panului Nicula și Costantin Roșca pârčălabi de Hotin, credința panului Gheorghie și Dumitru Goia pârčălabi de Neamț, credința panului Manule și...¹⁾ pârčălabi de Roman, credința panului Mihul hatman și pârčălab de Suceava, credința panului Bernat postelnic, credința panului Gligorie Ciolpan spătar, credința panului Mihail Furtună ceașnic, credința panului Nicolachi stolnic, credința panului Dumitrachi vistier, credința panului Simion Gheuca comis și credința tuturor boierilor noștri moldoveni mari și mici.

Iar după viața și domnia noastră, cine va fi domn, din copiii noștri sau din neamul nostru sau iarăși pe ori cine îl va alege dumnezeu să fie domn al țării noastre, Moldova, acela să nu-i clintească întărirea noastră, ci să-i dea și să-i întărească pentru că-i este dreaptă ocină și dedină și cumpărătură pe banii săi drepti și proprii.

Iar pentru mai mare putere și întărire a tuturor celor mai sus scrise, am poruncit să se scrie și să se atârne pecetea noastră de această carte adevărată a noastră.

A scris Nebojatco la Iași, în anul 7126 <1618> Martie 20 zile.

Io Radul voevod.

<Pe verso contemporan:> Acest uric este al lui pan Ghianghea mare logofăt pe satul Parcova și pe Zadubrovna și pe Rahozna și pe Lențești și pe Cornești și pe Roșcani.

Acad. R.P.R., Peceți, 192.

Orig. slav, perg., pecete atârnată.

308

1618 (7126) Martie 21.

Noi Ioan <Radu> v<oe>v<o>d, cu mila lui dumnezău, domn țării Moldavii. Intăiu am dat și am întărit slugii nostri, lui Vasăli Bucium și *fratelui*

¹⁾ loc alb în orig.

lui, Grigori și surorik <or> lor: Anghelinii și Nastasăi și Cărstăanii și Tofanii și Acsăanii și ficiorii lor, <ai> răpăosat<u> lui Bucium vorn<i>c, pi a lor driaptă ocină din ispisocul di cumpăratură ci au avut tatăl lor, Bucium vor<ni>c, dela unchiul domnii mele Petru v<oe>v<o>d, din a patra parti din sat din Gălășăști, ci esti în gura Răcătăului dispre apus, jumătate cu loc di doă mori.

Și iarăș jumătate și un loc di delniță din parte din sus, pi giuătate și mănăstire din sus iarăș așa și di supt păduri, din a patra parti iarăș giuătate, din țin<u>t Agiudului, ci esti cumpăratură dela Toma pah<arnic> și dela Patraș<co> și dela Andreiu medek<ni>cer, feciorii Danciului Hur<u> părcălab și dila ficiorii fraților lor, Condre și Ionaș<co>, drept una mii șapte<e> suti zloți tătărăști, din uricul di împărțală ci au avut tatăl lor, Danciul părcălab, dela Bogdan v<oe>v<o>d.

Iarăș dăm și întărim numiților di sus, ficiorii lui Bucium vor<nic>, altă parti di moșii din sat Năneștii dela Horgești, ci li esti cumpăratură dela Mărica și nepotul său Sângăte, parte mumii lor ci s'a alegei, drept 200 zloți tătărăști.

Și iarăș dăm și întărim ficiorii lui Bucium vor<ni>c altă parti di moșii, o bucată di pământ din sat Oteștii, dispre apus Răcătăului, din ispisoc ci au avut tatăl lor.

Spre mai mari țării și întăritură și tote aceste di mai sus arătati părți di moșii, am dat și am întărit cu pecete domnii mele, ca să fii și dela noi, ficiorii lui Bucium, driaptă ocină și moșii, cu tot vinit niclătit niciodinioară în veci. Și altul să nu se mai amestici.

Insă la anul 7126 <1618> Mart<ie> 21.

Insuș domnu<l> au poruncit.

Ghenghe mare log<o>f<ă>t.

<Pe verso:> Copii di pi ispisoc lui Ioan v<oe>v<o>d, ci s'au scos di pi cel dila Gropeni, din 1834 Iuni 15.

Muzeul Lupta revoluționară a poporului, XXXVI/2.

Trad. rom., copiată la 1834.

309

1618 (7126) Martie 22, Iași.

† Io Radul voevod, din mila lui dumnezeu, domn al țării Moldovei. Iată a venit, înaintea noastră și înaintea boierilor noștri, sluga noastră, Ionașco stolnicel, fiul Maricăi, nepotul lui Avram, strănepot Mariei și răstrăncpotul lui Gavril, de bună voia lui, nesilit de nimeni, nici asupra și a vândut dreapta sa

ocină și dedină, din privilegiul de împărțeală pe care l-a avut străbunica lui mai sus scrisă, Maria, dela Ștefan voevod cel Tânăr, a opta parte din jumătatea din jos a satului Bășeni, care este pe Turia, în ținutul Iași.

Aceea a vândut-o slugii noastre Dumitru Hăugul pitărel, pentru patruzeci taleri de argint și i-a plătit deplin.

Și întru aceasta, deasemenea a venit înaintea noastră Nacul ușerel, nepot de soră al Grozavei Horgoae, de bună voia lui și a vândut o parte de ocină din aceeași jumătate din jos a satului Bășeni, tot a opta parte, care a fost cumpăratură mătușei lui, Grozava Horgoae, dela Mărca și fratele ei, Vasile Vițelar. Aceea a vândut-o tot slugilor noastre, Dumitru Hăugul pitărel și fratelui lui, Toader pitărel, pentru patruzeci taleri de argint și i-au plătit totul deplin.

Pentru aceea, să le fie și dela noi aceste mai sus scrise părți de ocină uric și ocină și întărire, din vatra satului și din câmp și din apă și din pădure, cu tot venitul. Și altul să nu se amestece.

Scris la Iași, în anul 7126 <1618> Martie 22.

Domnul a spus.

Ghianghea mare logofăt a învățat și am iscălit <m. p.>

Nebojatco <a scris>.

Acad. R.P.R., Filiala Iași, Fond Spiridonie, III/7.

Orig. slav, hârtie, pecete aplicată.

Cu o trad. rom. din 1840.

310

1618 (7126) Martie 26, Iași.

† In numele tatălui și al fiului și al sfântului duh, troiță sfântă de o ființă și nedespărțită. Iată eu robul stăpânului meu, domnul dumnezeu și mântuitorul nostru Iisus Hristos și închinător al troiței, Io Radul voevod, din mila lui dumnezeu, domn al țării Moldovei.

Iată domnia mea am binevoit cu bunăvoința noastră cu inima luminată și curată și din tot sufletul nostru și cu ajutorul lui dumnezeu și cu binecuvântarea celor patru ierarhi ai Moldovei, chir Teofan mitropolit de Suceava și chir Atanasie episcop de Roman și chir Efrim episcop de Rădăuți și chir Mitrofan episcop de Huși și cu sfatul adevărat și drept al domniei mele, văzând și socotind despre rândul sfintei mânăstiri numite Galata, unde este hramul sfintei înălțări a domnului dumnezeului și mântuitorului nostru Iisus Hristos, care este zidită și întemeiată de sfântrăposatul unchi al domniei mele, Petru voevod, ea a căzut în mare slăbiciune și sărăcie întâi despre toate cele ce au fost făcute și din nou zidite din jurul acelei sfinte biserici: trapezăria și chiliile și alte îngrădiri care s'au risipit și s-au stricat.

Al doilea și odăjdiile și argintăria bisericească care a fost dată de răposatul Petru voevod, la aceea sfântă mănăstire unde este înmormântată și doamna domniei sale Maria, toate au pierit, s'a găsit numai o tipsie de argint.

Și singură doamna Maria, fiica răposatului Petru voevod a mărturisit cu gura ei de față înaintea noastră și înaintea sfatului nostru, câtă seamă de odăjdii și argintărie bisericească a fost.

Alta, câte sate au fost ale sfintei mănăstiri și mori și iazuri și vii și pășune s'au pustiit și din averile și venitul care a fost al sfintei mănăstiri, de toate a sărăcit și nu ajunge pentru hrana călugărilor, nu din alte pricini, ci pentru multe greutateți și oști și limbi streine care au fost în această țară.

Al doilea pentrucă și călugării care trăiau în acea sfântă mănăstire nu aveau teamă de dumnezeu în inimile lor, ci au fost fără grijă și nu au îngrijit cum se cuvenea, ei, ce le cădea lor pentru hrană din averea și din venitul sfintei mănăstiri toate le cheltuiau și le risipeau fără grijă.

La aceasta domnia mea văzând și socotind despre slăbirea și nimicirea și slăbirea acelei sfinte mănăstiri, domnia mea am luat-o din mâinile acelor călugări care locuiau mai înainte într'însa și am dat-o și am închinat-o și cu voia mai sus zisei doamne Maria, fiica răposatului Petru voevod, cu tot ceea ce are sfânta mănăstire, cu sate și iazuri și mori și vii și prisăci cu stupi și Țigani, acolo unde se slăvește în lumea întreagă, la cetatea Ierusalimului, unde este mormântul domnului dumnezeului și mântuitorului nostru Iisus Hristos, unde este hramul înălțării lui Hristos, unde este cârmuitor și purtător de grijă, chir Teofan slăvitul și marele patriarh al Ierusalimului.

De aceea rugătorii noștri călugării care vor locui de acuma înainte în această mai sus zisă sfântă mănăstire Galata să socotească despre venitul care vine într'un an dela toate satele și viile și stupii, să fie deajuns călugărilor pentru hrană și pentru pomenirea ctitorilor care au dat și au miluit sfânta mănăstire. Iar ce va rămâne mai mult din acel venit, din acel an, să aibă a-l strânge și a-l vinde egumenul dela sfânta mănăstire și să facă bani, însă toate cu știrea și cu scrisoarea părintelui și rugătorului nostru, chir mitropolitul Sucevii și să-i trimită cu pec tea sfinției sale la mai sus zisa și slăvita cetate a Ierusalimului și să-i dea în mâinile marelui și slăvitului patriarh.

De aceea marele și slăvitul patriarh al Ierusalimului cu toți părinții și rugătorii și ieromonahii care locuiesc cu sfinția sa în cetatea Ierusalimului, să aibă a ruga neîncetat pe domnul dumnezeu ziua și noaptea cu priveghere și cu paralisis pentru iertarea păcatelor sfântă răposatului unchi al domniei mele, Petru voevod și a părinților domniei mele și pentru buna sănătate a domniei mele și a doamnei domniei mele și a copiilor noștri dăruiți de dumnezeu și să ne scrie pe noi la sfântul marele și dumnezeiescul pomelnic și să ne facă nouă mare pomenire din an în an în ziua sfântului marelui și slăvitului prooroc Ilie Thezvi-teanul, până când va sta acel sfânt locaș.

Aceste toate mai sus scrise să fie dela domnia mea neclintit niciodată în vecii vecilor. Iar la aceasta este credința noastră a domniei noastre, a mai sus scrisului, noi Io Radul voevod și credința preaiubitului fiu al domniei mele, Alexandru voevod și credința boierilor noștri: credința panului Coste Băcioc mare vornic de țara de jos, credința panului Nicoară mare vornic de țara de sus, credința panului Nicula și Costantin Roșca pârcălabi de Hotin, credința panului Ghiorghie și Dumitru Goia pârcălabi de Neamț, credința panului Manole și. . . ¹⁾ pârcălabi de Roman, credința panului Mihul hatman și pârcălab de Suceava, credința panului Bernat postelnic, credința panului Gliogorie Ciolpan spătar, credința panului Mihail Furtună ceașnic, credința panului Nicolachi stolnic, credința panului Dumitrachi vistier, credința panului Simion Gheuca comis și credința tuturor boierilor noștri moldoveni mari și mici.

Și după viața și domnia noastră, cine va fi domn din copiii noștri sau din neamul nostru sau iarăși pe ori cine îl va alege domnul dumnezeu să fie domn al țării noastre, Moldova, acela să nu clinească căci cine dă și întărește sfintelor mânăstiri, sufletul său îl miluește și-l împodobește.

Iar cine s'ar încumeta să rupă și să strice dania și întocmirea noastră ²⁾, unul ca acela să fie blestemat și de trei ori afurisit de domnul dumnezeu, făcătorul cerului și al pământului și de preacurata lui maică și de 4 sfinți evangheliști și de sfinții și atotlăudații fruntași 12 apostoli și de sfinții și purtătorii de dumnezeu 318 părinți cei dela Nicheia și să aibă parte cu Iuda și cu de trei ori blestematul Arie și cu alți necredincioși Iudei care au strigat asupra domnului dumnezeu, sângele lui asupra lor și a copiilor lor, ceea ce este și va fi.

Iar pentru mai mare putere și întărire a tuturor acestor mai sus scrise, am poruncit credinciosului și cinstitului nostru boier, pan Ionașco Ghenghea mare logofăt, să scrie și să atârne pecetea noastră la această adevărată carte a noastră.

A scris Gligorcea la Iași, în anul 7126 <1618> luna Martie 26 zile.

Io Radul voevod <m. p.>

Ghianghea logofăt am iscălit <m.p.>

Muzeul Româno-Rus nr. 878.

Orig. slav, perg., pecete atârnată.

O trad. rom. la Arh. St. Buc. ms. 628 f. 184—185, care poartă data de 1617 Martie 25.

311

1618 (7126) Martie 26, Iași.

† Io Radul voevod, din mila lui dumnezeu, domn al țării Moldovei. Iată a venit înaintea noastră și înaintea boierilor noștri sluga noastră credincioasă

¹⁾ loc alb în orig.

²⁾ cuvântul «noastră» scris mic deasupra rândului.

Eremia vornic și a adus înaintea noastră și înaintea sfatului nostru un zapis făcut de Cujbă fost staroste și Eremia fost staroste și Golăi din Onțești, că a cumpărat un vad de moară pe Prut de la Vasilie spătărel din satul Sucani, cât a căzut în partea lui, pentru zece galbeni.

Astfel domnia mea și cu sfatul nostru, dacă am văzut acel zapis mai sus scris, noi l-am crezut. De aceea, să-i fie și dela noi ocină și cumpărătură cu tot venitul. Și altul să nu se amestece.

Scris la Iași, anul 7126 <1618> Martie 26.

† Domnul a spus.

† Ghianghea mare logofăt a învățat. Și am iscălit <m.p.>

† Băseanul <a scris>.

Acad. R.P.R., DCXXIII/13.

Orig. slav, hârtie, pecete timbrată.

Cu o trad. rom. din 1782 Mai 16; ibid. DCXXIII/14.

312

1618 (7126) Martie 28, Iași.

† Din mila lui Dumnezeu, noi Io Radul voevod, domn al țării Moldovei Facem cunoscut cu această carte a noastră tuturor celor ce o vor vedea sau o vor auzi citindu-se, că acest adevărat, credincios și cinstit boier al nostru pan Coste Băcioc mare vornic al țării de jos, a slujit drept și credincios domnilor de mai înainte sfântăroșai și țării noastre, iar acum ne slujește și nouă și țării, drept și credincios.

De aceea noi, văzând slujba lui dreptcredincioasă, l-am miluit cu deosebita noastră milă și i-am dat și i-am întărit dela noi, în țara noastră, în Moldova dreapta lui ocină și cumpărătură din uricul de cumpărătură pe care l-a avut dela Eremia voevod, un sat anume Ploscărenii pe Prut, mai jos de gura Ciuhurului și cu bălți cu pește și cu loc de iazuri și de mori pe Ciuhur și cu grădini dinspre Costești, ca: e este în ținutul Iași, pe care și l-a cumpărat trei sute și cincizeci taleri de argint, din uricul de împărțeală, pe care l-au avut vânzătorii lui, dela Alexandru voevod.

Și după aceia deasemenea dăm și îi întărim boierului nostru pan Coste Băcioc mare vornic, alt sat anume Avrămenii pe Prut, care este la o Sută de Movile, în ținutul Iași, din uricul de cumpărătură pe care l-a avut dela Eremia voevod și dela Costantin voevod, pe care și l-a cumpărat pentru trei sute și douăzeci taleri.

Și deasemenea îi dăm și îi întărim o seliște anume Năvărniții, pe Suho-vățul Sec și cu loc de iaz, din ispisocul de cumpărătură pe care l-a avut dela

Costantin voevod, care îi este cumpărătură dela Dumitru Ciolpan, fiul Nastasiei, nepotul lui Dan hatman, pentru trei sute taleri numărați. Iar privilegiile pe care le-au avut pe Năvărniți, așa au spus că le-au pierdut din cauza acelor Cazaci, când au fugit în munți, în zilele lui Petru voevod.

Și iarăși dăm și întărim panului Coste Băcioc vornic alt sat anume Băbuleștii pe Prut și cu loc de iaz la Corobia, care este în ținutul Dorohoiului, din ispisocul de cumpărătură pe care l-a avut dela Costantin voevod, care îi este cumpărătură dela Ana, cneaghina lui Ciolhanschi, pentru cinci sute <galbeni> ungurești, iar lor le-a fost deasemenea cumpărătură dela Andronic și fratele lui, Gligorcea, fiii lui Daicin pârcălab.

De aceea, toate aceste mai sus scrise sate, anume Ploscărenii și Avrămenii și Năvărniții și Băbuleștii să-i fie și dela noi mai sus zisului nostru boier, pan Coste Băcioc mare vornic, uric și ocină și întărire cu tot venitul, lui și copiilor lui și nepoților și strănepoților și răstrănepoților și întregului lui neam, care i se va alege cel mai apropiat, neclintit niciodată, în veci.

Iar hotarul acestor mai sus scrise sate, să le fie hotar din toate părțile după vechile lor hotare, pe unde au folosit din veac.

Și deasemenea dăm și întărim panului Coste Băcioc mare vornic dreptii săi robi ¹⁾ Țigani din uricul de întărire, pe care l-a avut dela Eremia voevod, care au fost cumpărătură tatălui său, Ion Băcioc, dela Vasutca, fiica lui Turcul sulger, anume: Simion și femeia lui, Hapca și Gligorcea și femeia lui, Brândușa și sora lor, Dudulița, fiii lui Văscan și ai <Văr>²⁾ varei și Condrea și Todosia și Odochia, copiii lui Simion și Cășian și Ionașco și Guța și Dedița și Nastasia și Marica și Agafia, copiii lui Gligorcea și Gușuman și Ilie și Costin și Crăciun și Fica, copiii Duduliței și Radul cu femeia lui, Anghelina și cu copiii lor.

Și deasemeni Ion Țiganul, care a fost de moștenire al lui Dumitru Lupe și i-a plătit capul dela pieire în Țara Leșească și a dat pentru el cincizeci <galbeni> ungurești. De aceea să-i fie și dela noi drepti robi ¹⁾ Țigani, neclintit niciodată, în vecii vecilor.

Iar la aceasta este credința domniei noastre, a mai sus scrisului, noi Io Radul Mihnea voevod și credința preaiubitului fiu al domniei mele Alexandru voevod și credința boierilor noștri: credința panului Nicoară mare vornic al țării de sus, credința panului Nicula și Costantin Roșca pârcălabi de Hotin, credința panului Ghiorghie și Dumitru Goia pârcălabi de Neamț, credința panului Manole . . . ³⁾ pârcălabi de Roman, credința panului Mihul hatman și pârcălab de Suceava, credința panului Bernat postelnic, credința panului Grigorie Ciolpan spătar, credința panului Mihail Furtună ceașnic, credința panului Niculachi stolnic, credința panului Dumitrachi vistier, credința panului

¹⁾ «holopi» în orig.

²⁾ rupt.

³⁾ loc alb.

Simion Gheuca comis și credința tuturor boierilor noștri moldoveni, mari și mici.

Iar după viața și domnia noastră cine va fi domn, dintre copiii noștri sau din neamul nostru sau iarăși pe oricine îl va alege domnul Dumnezeu să fie domn al țării noastre, Moldova, acela să nu-i clintească întărirea noastră, ci să-i dea și să-i întărească, pentrucă îi sunt drepte ocini și cumpărături pe banii săi dreți și proprii.

Iar pentru mai mare putere și întărire a tuturor celor mai sus scrise, am poruncit credinciosului și cinstitului nostru boier, pan Ionașco Ghianghea mare logofăt să scrie și să atârne pecetea noastră de această carte a noastră adevărată.

A scris Nebojatco la Iași, în anul 7126 <1618> luna Martie 28.

Io Radul voevod <m.p.>

<Pe verso contemporan:> Panului Coste Băcioc mare vornic pentru satul Ploscăreni și pentru Avrămeni și pentru Năvârniți și Babulești și pentru Țigani.

Acad. R.P.R., CII/197.

Orig. slav, perg., pecete atârnată, căzută.

Cu o trad. rom. din 1810.

313

1618 (7126) Martie 30, Iași.

† Din mila lui Dumnezeu, noi Io Radul voevod, domn al țării Moldovei. Facem cunoscut cu această carte a noastră tuturor celor ce o vor vedea sau o vor auzi citindu-se că acest adevărat credincios boierul nostru Condrea fost cămăraș a slujit drept și credincios mai înainte sfântăroșoșilor domni moldoveni și țării noastre, iar astăzi ne slujește și nouă și țării drept și credincios.

De aceea noi, văzând dreptcredincioasa lui slujbă către noi, l-am miluit cu deosebita noastră milă și i-am dat și i-am miluit dela noi în țara noastră, în Moldova, un sat anume Șivița pe Prut, ce este în ținutul Covurlui, care acest sat a fost mai înainte vreme al lui Ceacârlo Grecul, însă dela el nu s'a ales nimeni, căci n'a avut nici copii și a rămas acest sat pustiu și a stat pustiu 25 ani, pentrucă este la marginea țării și este în drumul păgânilor Tătari.

Și am aflat domnia mea acest sat luat domnesc de Ștefan voevod Tomșevici și a adus acolo câțiva oameni din alte părți.

Deci, domnia mea i-am dat și l-am miluit, una pentru dreptcredincioasa lui slujbă; alta, el a dat domniei mele și trei sute de ughi galbeni, pe care domnia mea i-am dat la trebuința țării, pe unde am avut nevoie și greutate.

De aceea acest mai sus scris sat, anume Șivița pe Prut și cu tot hotarul lui să fie și dela domnia mea danie și miluire și întărire mai sus zisului nostru.

boier Condre cămăraș și uric și ocină cu tot venitul lui și copiilor lui și nepoților și strănepoților și răstrănepoților și întregului neam al lui, care se va alege cel mai de aproape, neclintit lui niciodată în veci. Iar dacă se vor afla la cineva în oarecare vreme sau în unele zile niște direse de danie sau de întărire sau de cumpărătură pentru acest sat, să nu fie de credință niciodată, pentrucă acest sat a stat pustiu multă vreme și după aceea domnia mea l-am găsit luat domnesc de Ștefan voevod.

Iar hotarul acestui mai sus scris sat, anume Șivița pe Prut, să le fie hotarul din toate părțile pe vechile hotare, pe unde din veci au folosit.

Iar la aceasta este credința domniei noastre, a mai sus scrisului Io Radul voevod și credința preaiubitului fiu al domniei mele, Alexandru voevod și credința boierilor noștri: credința panului Coste Băcioc mare vornic de țara de jos, credința panului Nicoară mare vornic de țara de sus, credința panului Nicula și Costantin Roșca pârçălabi de Hotin, credința panului Ghiorghii și Dumitru Goia pârçălabi de Neamț, credința panului Manole și . . . ¹⁾ pârçălabi de Roman, credința lui Mihul hatman și pârçălab de Suceava, credința panului Gligorie Ciolpan spătar, credința panului Mihail Furtună ceașnic, credința panului Niculachi stolnic, credința panului Dumitrachi vistier, credința panului Simeon Gheuca comis și credința tuturor boierilor noștri moldoveni, mari și mici.

Iar după viața și domnia noastră, cine va fi domn, din copiii noștri sau din neamul nostru sau iar pe oricine îl va alege domnul dumnezeu să fie domn al țării noastre, Moldova, acela să nu clinească dania și miluirea și întărirea noastră ci și domnia sa să dea și să întărească.

Iar cine se va încerca să strice dania și miluirea și întărirea noastră, acela să nu fie iertat de domnul dumnezeu și de preacurata lui maică și de 4 sfinți evangheliști și de sfinții și întru tot lăudații 12 apostoli de frunte și de sfinții și de dumnezeu purtătorii 318 părinți cei dela Niceia și să fie blestemat și anatema și să dea seamă și răspuns înaintea cumplitei judecăți a lui Hristos.

Iar pentru mai mare putere și întărire a tuturor celor mai sus scrise, am poruncit credinciosului și cinstului nostru boier, pan Ionașco Ghianghea mare logofăt, să scrie și să atârne pecetea noastră de această adevărată carte a noastră.

A scris Nebojatco la Iași, în anul 7126 <1618> luna Martie 30 zile.

Io Radul voevod <m.p.>

Eu Ghianghea logofăt am iscălit <m.p.>

Acad. R.P.R., Peceți 377.

Orig. slav, perg., pecete atârnată.

Cu o trad. rom. sub cota DCXXIII/15 și o alta la Arh. St. Buc. nr. 629 f. 206—207.

¹⁾ loc alb în orig.

1618 (7126) Aprilie 1, Iași.

† Io Radul voevod, <din mila lui Dumnezeu¹⁾>, domn al țării Moldovei. <Iată¹⁾> a venit înaintea noastră și înaintea boierilor noștri sluga noastră Obrejie sulițaș, cu un zăpis de mărturie dela Pântea Cozonac din târgul Iași și dela Ghervasie aprod deasemenea și dela Gheorghie vistiernicel din Brudurești și Simion aprod de acolo și Neaniul păhărnicele din Olășei și Dumitru vistiernicel din Griești și Toader vistiernicel din Soholet, scriind că a venit înaintea lor Frăsina, fiica Sorei, nepoata Teclei, de bună voia sa, nesilită de nimeni, nici asuprită și a vândut dreapta ei ocină și dedină, a cincia parte din jumătate din satul Griești, cu loc de moară la Șacovăț și cu loc de prisacă și cu grădini și cu vii și cu curături și cu fânețe. Această ocină a vândut-o slugii noastre mai sus scrise, Obrejie sulițaș, pentru cincizeci taleri de argint.

Deci noi văzând acest zăpis de mărturie dela atâtea slugi ale domniei mele, noi l-am crezut și deasemenea și dela noi i-am dat și i-am întărit slugii noastre, mai sus scrisului Obrejie sulițaș, această înainte spusă parte de ocină din Griești, cu toate aceste mai sus numite. Pentru aceia, să-i fie și dela noi uric și cumpărătură cu tot venitul. Și altul să nu se amestece.

Scris la Iași, în anul 7126 <1618> Aprilie 1.

Insuși domnul a poruncit.

Ghianghea mare logofăt a învățat.

Și a iscălit <m.p.>

Marmure <a scris>.

Acad. R.P.R., CXX/25 a.

Orig. slav, hârtie, pecete căzută.

Cu o trad. rom. din 1776.

1618 (7126) Aprilie 1, Iași.

† Io Radul voevod, din mila lui Dumnezeu, domn al țării Moldovei. Am dat această carte a domniei mele credinciosului nostru boier Condre cămăraș și urednicilor lui și vătamanilor din satul Șivița din ținutul Covurlui, spre aceea ca ei, ori câți oameni vor chema din altă țară în acest sat, Rus sau Turc sau Sărb sau Muntean sau Ungur sau fie de ce limbă va fi, să aibă dela domnia mea slobozenie pe cinci ani; nici o muncă a noastră să nu lucreze, nici ilieș să nu dea,

¹⁾ rupt.

nici gorștină de oi sau de porci, nici desetină de stupi să nu dea până când se vor împlini toți acei ani mai sus scriși.

De aceea nici pârcălabii nici globnicii nici deșugubinariii să nu-i turbure, nici podvodarii să nu le ia boii lor pentru podvoade, nici olăcarii să nu le ia caii lor de olac, nici nimeni să nu-i turbure în acest sat mai sus scris, nici dăbilarii să nu le ia bucatele lor pentru dabile pentru alți oameni sau pentru alte sate.

De aceea, nimeni să nu cuteze a-i turbura și nici averile lor să nu le tragă întru nimic, înaintea acestei cărți a noastre.

Scris la Iași, în anul 7126 <1618> Aprilie 1 zi.

Insuși domnul a spus.

† Io Radul voevod <m.p.>

† Borăleanul <a scris>.

Acad. R.P.R., DCXXIII/16.

Orig. slav, hârtie, pecete mică, aplicată.

316

1618 (7126) Aprilie 2, Iași.

Din mila lui Dumnezeu, noi Io Radul voevod, domn al țării Moldovei. Facem cunoscut cu această carte a noastră tuturor celor ce o vor vedea sau o vor auzi cetindu-se, că au venit, înaintea noastră și înaintea tuturor boierilor noștri moldoveni, mari și mici, părinții și rugătorii noștri călugări dela sfânta mânăstire zisă Dragomirna, unde este hramul pogoririi sfântului duh și ni s'au plâns cu mare jalbă și cu mare mărturie și astfel au spus, că privilegiul de danie și miluire, ce l-a avut sfânta mânăstire dela Eremia Movilă voevod, pe un sat anume Flămânzii, ce este sub bucovină, în ținutul Hârlăului, ce a fost din veac drept domnesc ascultător de ocolul Hârlăului, acest uric a putrezit, într'o tainiță, în mânăstire, unde a fost ascuns cu alte privilegii, căci a ajuns apa în această tainiță, în zilele lui Alexandru voevod, fiul lui Eremia voevod, când a fost cu oști leșești în această țară. Au arătat înaintea noastră numai pecetea acestui uric și cartea putrezită și stricată de tot.

Și ispisocul de întărire pe acest sat, dela Ștefan Tomșevici voevod, încă l-au arătat, înaintea noastră, călugării.

Dcci noi și cu sfatul nostru, am văzut atâta plângere și mărturie a lor, domnia mea m'am milostivit și am dat și am întărit mai sus zisei sfinte mânăstiri Dragomirna, acest mai sus scris sat Flămânzii, sub bucovină, ca să fie și dela domnia mea sfinte mânăstiri danie și miluire și întărire și ocină, cu tot venitul, neclintit niciodată, în vecii vecilor.

Iar rugătorii noștri călugări, dela mai sus zisa sfântă mânăstire, să aibă a face pomenire, sfântrăposașilor domni dinainte și pomenirea noastră și să-i scrie în sfântul și marele pomelnic, și să-i pomenească până când va sta sfânta mânăstire.

Iar hotarul acestui sat mai sus scris, anume Flămânzi, sub bucovină să-i fie hotar și din câmp și din bucovină și din toate părțile, după hotarele sale vechi. pe unde din veac au folosit.

Și la aceasta este credința domniei noastre, a mai sus scrisului, noi Io Radul Mihnea voevod și credința preaiubitului fiu al domniei mele, Alexandru voevod și credința boierilor noștri: credința panului Coste Băcioc mare vornic de țara de jos, credința panului Nicoară mare vornic de țara de sus, credința panului Nicula și Costantin Roșca pârčălabi de Hotin, credința panului Ghiorghie și Dumitru Goia pârčălabi de Neamț, credința panului Manule și . . . ¹⁾ pârčălabi de Roman, credința panului Mihul hatman și pârčalab de Suceava, credința panului Bernat postelnic, credința panului Gligorie Ciolpan spătar, credința panului Mihail Furtună ceașnic, credința panului Nicolachi stolnic, credința panului Dumitrachie vistier, credința panului Simion Gheoca comis și credința tuturor boierilor noștri moldoveni, mari și mici.

Iar după viața și domnia noastră, cine va fi domn dintre copiii noștri sau din neamul nostru sau, iarăși pe oricine va alege dumnezeu să fie domn al țării noastre, Moldova, acela să nu le clintească dania și întocmirea noastră, ci și domnia sa să dea și să întărească și să miluiască sfânta mânăstire, căci cine miluește sfânta mânăstire și rugă, sufletul său îl miluește și-l înfrumusețează.

Iar cine s'ar ispiti să strice dania și întărirea noastră și pomenirea noastră, unul ca acela să fie de trei ori blestemat și proclat de domnul dumnezeu, făcătorul cerului și al pământului, și de preacurata lui maică și de toți sfinții și să aibă parte cu Iuda și cu Arie cel de trei ori blestemat, și cu alți necredincioși Jidovi, care au strigat asupra domnului dumnezeu, sângele lui asupra lor și asupra copiilor lor, care este și va fi.

Iar pentru mai mare putere și întărire tuturor acestor mai sus scrise, am poruncit credinciosului și cinstitului nostru boier, pan Ionașco Ghianghea mare logofăt, să scrie și să lege pecetea noastră, la această adevărată carte a noastră.

A scris Gligorcea, la Iași, în anul 7126 <1618> luna Aprilie 2 zile.

Io Radul voevod <m.p.>

Eu Ghianghea logofăt am iscălit <m.p.>

Arh. St. Iași, CCCL/150.

Copie slavă din sec. XX.

O altă copie slavă din 1787 cu data de zi 5 în loc de 2, ibid., CCCXXIII/15.

Două trad. rom. din 1787 și 1825, ibid. CCCXXIII/16 și 17.

¹⁾ loc alb în text.

1618 (7126) Aprilie 2.

Suret dintr'un ispisoc sirbesc dela daniia Radului vodă, din vălet 7126 <1618> Ap<rilie> 2 zile. Făcând înștiințare cu acel uric precum au venit înaintea domnii sale și înaintea a toți boiarii moldovenești mari și mici părinții și rugătorii noștri călugării *dela* sfânta mănăstire anume Dragomirna, unde iaste hramul *coborîrea* sfântului duhu jăluindu-se noaă cu mare jalobă și cu multe mărturii, și aceste zicând, precum direse uric ci-au avut de danie și miluire sfânta mănăstire, de la Ieremia Moghilă vodă, pre un sat anume Dobrănăuții pe Siret și cu vad de moară în Siret, care iaste în ținut Sucevii, care acel sat au fost din vac drept domnesc și ascultă<tor> de ocol târgului Dorohoiului și au fost danie Ieremie vodă încă când au fost *mare* vornic la raposatul unchiul domnie<i> sale Petru v<oe>vod.

Și au dat acel sat Ieremiia vodă pentru sufletul său și a neamului lui și pentru pomenirea domniei sale, ce are la sfânta mănăstire, și acel dires, zicând cum că au putrezit întru o taină în mănăstire căci că le-a agiuns apă în zilele domnii lui Alexandru vodă, *fiul lui* Ieremiia vodă, când au fost cu oaste leșască în pământul acesta, numai ne-au arătat noaă calugării *dela* sfânta mănăstire Dragomirna pecetea acelu<i> uric, iar scrisoarea au fost putredă și stricată peste tot ispisocul și de întăritură ci-au avut dela Ștefan Tomșevici și încă au arătat înaintea noastră mărturie.

Și noi, cu sfatul văzând a lor jalobă ce au jăluit înaintea noastră, și cu atâtea mărturii, domniia sa s'a milostivit și iarăși le-au dat și au întărit cea mai de sus numită sfântă mănăstire Dragomirna, pre acel mai sus numit sat Dobrănăuți, și cu vad de moară în Siret, și cu tot hotarul lui cât va avea, din câmp și din pădure, ca să fie sfinteii mănăstiri și dela noi danie și miluire și uric de întăritură pre acea moșie cu tot venitul, *neturburat* niciodinioară în vécii vécilor, și ca să fie pomenirea răposaților tuturor celor dinainte domnilor și a noastră pomenire neclătită niciodinioară întru sfântul și mare pomelnic să fie rugă nesfârșită în vécii.

Iară hotarul acelu nunit sat mai sus Dobrănăuți și cu vad de moară în Siret, ca să fie și despre câmpu și din pădure și despre toate părțile după a lor hotară cele vechi, pre unde din vac s'au stăpânit.

Și pentru aciasta iaste credința domniei sale care mai sus s'au scris, Ioann voevod Radul Mihnea, și credința preaiubit fiului domniei sale Alexandru vodă și credința boiariilor noștri Costea Bucioc *mare* vornic de țara de jos și Nicoară *mare* vornic de țara de sus și Nicola și Costantin Roșca pâr-călabi de Hotin și Gheorghe și Dimitrie Goe pâr-călabi de Niamț și Nanul pâr-călab de Roman și Mihul hatman și pâr-călab de *Suciava* și Bernat postelnic, Grigore Ciolpan spatar și Mihail Fortuna păharnicu și Nicolachi stolnic și

Dimitrachi vistiar și Simeon Gheuca comis și credința tuturor hoiarilor noștri ai Moldovi mari și mici. Iar după viața noastră cine va fi domnu din copii noștri sau din neamul nostru sau iarăși fiește pre'care dumnezeu l-a alége să-l domnească al nostru pământ al Moldovii, aceia nici cât de puțin să nu strice a noastră danie și tocmire, ci maii vârtos să o întărească și să miluiască acea sfântă mânăstire, că cine va milui sfânta mânăstire și ruga sufletului său miluiaște și înfrumusețează.

Iar care v<a> cuteza ca s<ă> strice a noastră danie și întăritură și pomenirea noastră, acela să fie *triclet și proklet* dela domnul dumnezeu carele au făcut ceriul și pământul, și dela preacurata maica sfinției sale și dela toți sfinții și să aihă parte cu Iuda și cu *prokletul* Arie și dela toți sfinții și să aihă parte cu Iuda și cu *prokletul* Arie și cu alți necredincioși Jidovi, cei ce să rădică asupra domnului dumnezeului, sângele lui pre înși și pre copii lor, care iaste și va și fi.

Și pentru ma<i> mare întăritură și tărie a-*cei* scrise mai sus am poruncit al nostrului credincios și numit hoiar dumnealui Ionașco Ghinghea *mare* logofăt să scrie și pecetea noastră să o lége la aciastă adevărată carte a noastră.

Scris în mânăstire Săcul 1776 August 7.

Arh. St. Buc., Achiziții Noi, MMDCXL/1.

Trad. rom.

318

<1618> Aprilie 7, Iași.

† In numele tatălui și al fiului și al sfântului duh, troiță de o ființă și nedes-părțită.

Adică eu, rohul stăpânului meu domnul dumnezeu și mântuitorul nostru Isus Hristos și închinător al troiței, Io Radul voevod, din mila lui dumnezeu. domn al țării Moldovei. Iată domnia mea am hinevoit cu huna noastră vrere, cu inimă curată și luminată, din tot sufletul nostru și cu ajutorul lui dumnezeu și cu sfatul și hună voia celor trei ierarhi moldoveni, chir Theofan arhiepiscop și mitropolit al Sucevei, și Athanasie ¹⁾ episcop de Roman și chir Efrim ¹⁾ episcop de Rădăuți, și am râvnit domnia mea la hinecinstitorii și iuhitorii de Hristos, sfântrăpoșații domni dinainte, cari au zidit și au miluit sfintele rugi și mânăstiri, unde au auzit « cine zidește și împodohește bisericile, sufletul său și-l împodohește ».

Pentru aceasta, domnia mea m'am milostivit și am dat și am miluit și am întărit rugii noastre, sfânta mânăstire din țarina târgului Iași, unde este hramul

¹⁾ scris cu altă cerneală.

sfântului arhierarh și făcător de minuni al lui Hristos, Nicolae, ocinele lor drepte și danii și miluiri, din privilegiul de danie și de miluire ce are sfânta mănăstire dela Alexandru voevod și dela Petru voevod și dela Aron voevod, satul anume Nicoreștii, cu loc de mori și cu mori la pârâul Cracău, care este în ținutul Neamțului, pe care l-a dat primul ctitor, Alexandru voevod.

Și satul Jurov, cu loc de moară și cu mori la acel pârâu, Cracău, tot în ținutul Neamțului, pe care l-a dat domnul Petru voevod. Care amândouă aceste sate au fost drepte domnești, ascultătoare de ocolul târgului Piatra.

Și satul Silicicanii cu loc de mori și cu mori la râul Bașeu, care este în ținutul Dorohoiu, pe care l-a dat domnul Alexandru voevod; care acest sat a fost drept domnesc, ascultător de ocolul târgului Dorohoiu.

Și satul Avereștii, cu loc de mori și cu mori la râul Cracău, care este în ținutul Neamțului pe care l-a dat domnul Aron voevod; care acest sat deasemenea a fost drept domnesc, ascultător de ocolul târgului Piatra.

Pentru aceasta să fie și dela noi uric și danie și miluire și întărire sfintei mănăstiri, aceste sate înainte zise, cu tot venitul, neclintit niciodată în veci.

Iar hotarul acestor mai sus scrise sate, Nicoreștii și Jurovul și Silicicanii și Avereștii, să le fie din toate părțile după vechiul hotar, pe unde au folosit din veac.

Și întru aceasta deasemenea au venit înaintea noastră și înaintea tuturor boierilor noștri moldoveni mari și mici, rugătorii noștri, călugării români ¹⁾ care au fost înainte în sfânta mănăstire mai sus scrisă, din țarina târgului Iași și au pârît de față pe rugătorii noștri călugării sârbi ce au făcut aceasta sfântă mănăstire mai sus zisă, metoh al mănăstirii Zugraf, care este la muntele Athos.

Deci domnia mea cu sfatul nostru și cu cei trei ierarhi moldoveni i-am judecat cu dreptate după legea țării. Mai sus zișii rugătorii noștri sârbi au avut uric de danie dela Petru voevod și alt uric de întărire dela Eremia voevod; iar rugătorii noștri mai sus numiți, călugării români ¹⁾, ei au avut uric dela Aron voevod, care a zidit din nou această sfânta mănăstire, socotind că biserica cea veche a fost zidită de părintele lui, răposatul Alexandru voevod pe alt loc sub dealuri și s'a risipit și a căzut cu totul: iar ctitorul lor, Aron voevod, a dat sfânta sa biserică pe care a zidit-o din nou, rugătorilor noștri, călugării români ¹⁾ și le-au făcut încă și uric dela sine pentru această sfântă mănăstire, după cum însăși doamna lui, Stanca, a mărturisit cu gura sa înaintea noastră și înaintea întregului nostru sfat.

Domnia mea cu sfatul nostru și cu acești mai sus numiți trei ierarhi moldoveni, când am văzut o asemenea mărturie, am socotit și am găsit că se cuvine această sfântă mănăstire rugătorilor noștri, călugării români, cărora le-a fost dat-o însuși Aron voevod, care dintru început a zidit această sfântă biserică.

¹⁾ « Vlahi » în orig.

Pentru aceasta, mai sus numiții călugări sârbi dela sfânta mănăstire Zugrav, au rămas dinaintea noastră și din toată legea noastră a țării și i-am scos și i-am gonit din sfânta mănăstire. Și uricele, pe care le-au avut dela Petru voevod și dela Eremia voevod, încă le-am tăiat, înaintea întregului divan al domniei mele.

Iar pe rugătorii noștri, călugări români ¹⁾, noi i-am îndreptățit, cu tot sfatul nostru și le-am dat în mână această mai sus numită sfântă mănăstire, ca să aibă ei a o griji și a <o> stăpâni, până când va sta sfânta mănăstire și niciodată să nu aibă a se pârî, nici a doborândi călugării sârbi pe călugării români, în vecii vecilor.

Iar la aceasta este credința domniei noastre a mai sus scrisului noi Io Radul voevod ²⁾ și credința boierilor noștri: credința panului Coste Băcioc vornic ³⁾, credința panului Necoară mare vornic, credința panului Necula și Costantin pârcălabi de Hotin, credința panului Dumitru ³⁾ și Gheorghe pârcălabi de Neamț, credința panului Manule ³⁾ și . . . ⁴⁾ pârcălabi de Roman, credința panului Mihul ³⁾ hatman și portar de Suceava, credința panului Bernat ³⁾ mare postelnic, credința panului Gligorie Ciolpan ³⁾ spătar, credința panului Mihail Fortuna ³⁾ ceașnic, credința panului Neculachi ³⁾ mare stolnic, credința panului Dumitrachi ³⁾ mare vistier, credința panului Simion Ghiuca ³⁾ mare comis și credința tuturor boierilor noștri mari și mici.

Iar după viața noastră, pe cine îl va alege dumnezeu domn, dintre copiii noștri sau din neamul nostru sau iarăși pe cine îl va alege dumnezeu să fie domn al țării noastre, Moldova, acela să nu le clinească dania și miluirea și întărirea noastră, ci încă să le întărească și să le împuternicească.

Iar pentru mai mare tărie și putere a tuturor acestor mai sus scrise, am poruncit credinciosului și cinstitului nostru boier pan Ionașco Ghianghea ³⁾ mare logofăt să scrie și să atârne pecetea noastră de această adevărată carte a noastră.

A scris Marmure la Iași, în anul 712<6> ⁵⁾<1618> luna Aprilie 7 zile.

Io Radul voevod <m.p.>

Eu Ghianghea logofăt am iscălit <m.p.>

Acad. R.P.R., CXXXIV/98.

Orig. slav, perg., fără pecete.

Data de an a fost răzuită la cifra unităților. După divan actul este emis în 1618. Numele boierilor lăsate în alb au fost completate mai târziu. S'a folosit poate un formular. Iscăliturile domnului și logofătului sunt autentice.

¹⁾ « Vlahi » în orig.

²⁾ « Noi Io Radul voevod », scris cu cerneală de aur.

³⁾ numele boierilor scrise cu altă cerneală pe loc alb.

⁴⁾ loc alb în orig.

⁵⁾ ultima cifră este răzuită.

1618 (7126) Aprilie 10, Todorești.

† Eu popa Sămion *din* Todirești și Ionașco com<is> și Sămion Capșea med<elnicer> și Măteiu și Marco de acoloa și Florița și Crăsteleiu iarăși și Vasilie *din* Fedeleșeane mărturisim cu cestu zapis al nostru, cum au venit înna-
 intea noastră Ionașco, feciorul Antimiei, nepoata Cozmei, ce-au fostu frate Peahei,
 și Măriuca, nepoata Cozmei iarăși și altă Măriică Gligoae și soru-sa Anna *cu fiul*
 ei și Ionuțu, fiul lui Crăciun și Chirla, *fiul lui* Nasture și toți nepoț<i> Cozmei
 și Nastasiia, nepoata Cozmei, de nime nevoiț<i>, nici împesurați, ce de a lor
 bună voie, au vândut a lor direaptă ocină și moșie din satu din Todorește,
 din a patra parte de sat, a patra parte ce este partea cestor omene ce-s mai
 sus scriși, dreptu 15 talere *de argint*.

Și s'au sculat Drăgușan și-au datu acei bani deplin, dinnaintea noastră
 și a mulți oameni buni, ca de să-i fie lui ocină și cumpărătură. Și altă rudă,
 fără de-acești oameni nu s'au aflat să fie, pre această ocină.

Și mai mare credință ne-am pus ale noastre pecețe ca să să știe.

Scris la Todorești, Ap<rilie> 10, v<ă><ea>t 7126 <1618>.

Acad. R.P.R., Filiala Iași, Fond Spiridonie, VIII/1.

Orig. rom. hârtie, patru peceți aplicate.

1618 (7126) Aprilie 12.

7126 <1618> Apr<ilie> 12. Tălmăcire de pe cartea *domnească*, sârbească cătră
 isprăvnicie de Huș<i> și de Stănilești, poroncitoare ca să lasă supt ascultarea
 episcopii, moșăi<le> lor, Râșăștii și Hrubenii și alte 5 moșăi, anume arătate, după
 cum au fost și mai înainte.

Arh. St. Iași, Anaforale nr. 14, f. 24.

Rezumat rom. din sec. XIX.

1618 (7126) Aprilie 15, Iași.

† In numele tatălui și al fiului și al sfântului duh, troiță sfântă, de o ființă
 și nedespărțită. Iată eu, robul stăpânului meu, domnul Iisus Hristos, închi-
 nător al troiței, Io Radul voevod, din mila lui dumnezeu, domn al țării Mol-
 dovei. Iată au venit înaintea domniei mele, rugătorul nostru egumenul și tot
 soborul dela sfânta mânăstire numită Solca, unde este hramul sfinților apostol

de frunte Petru și Pavel, și au adus cu sine toate diresele și ispisoacele pe care le-a făcut Ștefan Tomșevici voevod, pentru toate satele pe care le-a dat sfintei sale mânăstiri Solca, pe care a făcut-o în numele lui Dumnezeu; însă unele dintr'aceste sate pe care le-a cumpărat el însuși pe banii săi drepecți, iar altele le-a dat din satele domnești ca singurțuitor și singurstăpănitor cât i-a fost dăruit dela Dumnezeu, care și toate acele sate le-a întărit mânăstirii sale cu mari și cumplite blesteme.

Pentru toate aceste direse, s-au rugat domniei mele ca să facem sfinte; mânăstiri și dela domnia mea putere și întărire pentru toate aceste sate, pentru sate de cumpărătură și de danie.

Intr'aceasta, domnia mea împreună cu tot sfatul domniei mele și cu arhierii noștri și ierarhii moldoveni, chir Theofan arhiepiscop și mitropolit de Suceava și chir Athanasie episcop de Roman și chir Efrem episcop de Rădăuți și chir Mitrofan episcop de Huși și cu toți boierii noștri mari și mici, am socotit și am judecat toate aceste direse, ca nu cumva să i se fi făcut cuiva vreo pagubă sau asuprire și nedreptate pentru aceste sate și am aflat domnia mea că nimănu nu-i este pagubă și nedreptate.

Pentru aceasta, domnia mea văzând atăta bună osărdie a acestui domn, care a făcut pentru Dumnezeu, și domnia mea iarăși m'am milostivit din toată seninătatea inimii noastre și iarăși pentru mântuirea noastră și iertarea păcatelor noastre și ale părinților noștri și am dat și am întărit sfintei mânăstiri Solca tot satul numit Fărăoani din ținutul Bacău, care sat, jumătatea satului, partea de sus, l-a cumpărat pentru o mie de ughi zloți roșii dela Dumitru Goia și sora lui, Erina, fiii Anghelinii și deasemenea dela verele lor, Mariuca și Nastasiia și Erina, fiicele lui Petrea spătar, nepoatele Anghelinii și deasemenea verii lor, Vasilie și sora lui, Anghelina, fiii . . . ¹⁾ nepoții Anghelinii și deasemenea vărul lor, Petrea Hadâmbul, fiul Ștefanei călugărița, nepotul Anghelinii și deasemenea verii lor, Iacob și fratele lui, Toader și Nichita și Lazor și sora lor Titiiiana . . . ¹⁾ Todosiei, fiica lui Eremia cămăraș și deasemenea verii lor, Toader și fratele lui, Vasilie și Grigorie și surorile lor, Todosiia și Anghelina și Porfira, fiii lui . . . ¹⁾ aprod, nepoții lui Toader miedar . . . ¹⁾ nepoții Petricăi și deasemenea verii lor, Ionașco, fiul lui Avram din Mesehenești și fratele lui, Vasilie și Grigorie și Ștefan și Toader, nepoții lui Ion vistier, toți nepoții și strănepoții lui Eremia cămăraș.

Și au vândut această jumătate de sat, partea de sus, din uricul de mărturie pe care l-au avut ei dela unchiul domniei mele, Petru voevod.

Iar cealaltă tot o jumătate de sat, partea de jos . . . ¹⁾ au vândut-o alt neam lui Ștefan voevod, tot pentru o mie de ughi zloți roșii, anume Șteful și fratele lui, Marco și Gavril și sora lor, Sora, fiii lui Pântea, nepoții lui Ion

¹⁾ loc alb în orig.

Teleagă și deasemenea verele lor, Marina, fiica lui Dragotă Teleagă și Neacșea, fiica Marinei, toți nepoții și strănepoții lui Dragotă Teleagă, din uricul de cumpărătură pe care l-a avut bunicul lor, Dragotă Teleagă, dela Ștefan voevod cel Bătrân și din uricul de împărțeală dela Petru voevod cel Bătrân și din ispisocul de pâra dela Ieremiia voevod.

Și întru aceasta deasemenea am dat și am întărit sfintei mânăstiri Solca satul Căjvenii din ținutul Suceava, pe pâraul Cajva, unde cade în Soluneț, pe care l-a cumpărat pentru o mie de ughi zloți roșii, cu poiene și cu fânașuri, dela Vasilie Șeptelici și dela cneaghina lui, Tofana, fiica Mariicăi a lui Solomon vistier, și fiii lor, Ionașco și Vasilie și Lupul și Gheorghie și Grozava, din uricul...¹⁾

Și întru aceasta, deasemenea am dat și am întărit sfintei mânăstiri Solca, satul Ustii, în ținutul Orhei pe malul Nistrului, unde cade Răutul în apa Nistrului, cu toate hotarele și veniturile lui; acest mai sus scris sat a fost drept domnesc, ascultător de ocolul Orheiului ²⁾).

Și întru aceasta, deasemenea am dat și am întărit sfintei mânăstiri Solca satul Solca, care este în drumul mânăstirii, într'acelaș ținut Suceava, pe care sat l-a răscumpărat Ștefan voevod dela mânăstirea Sucevița.

Și i-a cumpărat acelei sfinte mânăstiri două fălci de vie la Cotnari în Dealul lui Țombric, pentru trei sute de ughi roșii.

Și încă i-a dăruit acestei sfinte mânăstiri șapte sute de ughi roșii, fiindcă a văzut-o sărăcită de jefuirea Leșilor; și a dat și o cupă de argint. Și i-a întors acestei mânăstiri și un sat anume Stănileştii din ținutul Hotin, care sat a fost dat de vlădica Gheorghie lui Udrea Orbul, schimb pentru satul Solca, sat pe care l-a pierdut Toader Murguleț, ginerele lui Udrea, în hicienie.

Și întru aceasta, deasemenea am dat și am întărit sfintei mânăstiri Solca două sate anume Ciorsacii și Broștenii din ținutul Sucevei, pe Șomuzul Mare, cu iazuri și cu mori la Șomuz, aceste sate care erau ascultătoare de ocolul Sucevei.

Și întru aceasta deasemenea am dat și am întărit sfintei mânăstiri Solca două sate, anume Lămășanii și Stupca într'acelaș ținut, cu toate hotarele și veniturile care vor fi dela ele, care și aceste sate erau drepte domnești și ascultătoare de ocolul Sucevei.

Și întru aceasta, deasemenea am dat și am întărit sfintei mânăstiri Solca satul Iubăneștii din ținutul Dorohoi, cu iazuri și cu loc de moară, care sat a fost mai înainte ascultător de ocolul Dorohoiului, pe care l-a desprins de acolo Isac Balica hatman, în zilele sale și și l-a luat pentru dânsul, iar apoi l-a pierdut în hicienie, când a venit cu sabia și cu mulțime de Leși asupra acestei țări și asupra lui Ștefan voevod.

¹⁾ loc alb în orig.

²⁾ «Și întru aceasta... Orheiului» scris cu altă cerneală.

Și întru aceasta, deasemenea am dat și am întărit sfintei mânăstiri Solca două sate, anume Mânăstirenii și Costeștii pe Siret și cu mori la Siret, care au fost ascultătoare de ocolul Botășanilor.

Și întru aceasta, deasemenea am dat și am întărit sfintei mânăstiri Solca un sat anume Podolenii din ținutul Fălciu, cu toate hotarele lui, din câmp și din pădure și din apă, unde are, și cu toate veniturile care sunt pe ele, care și acest sat a fost drept domnesc și a trecut din mână în mână.

Și întru aceasta, deasemenea am dat și am întărit sfintei mânăstiri Solca un sat anume Badeuții, din ținutul Suceava și cu mori la râul Suceava și cu toate hotarele lui și veniturile care sunt pe ele. Și deasemenea pe lângă acesta încă patru sate, anume Drăgăneștii și Crăniceștii și Vancicăuții și Prălișanii, cu toate hotarele lor și cu toate veniturile care sunt pe ele; care și aceste sate au fost toate drept domnești și se chemau de ocolul Badeuți și întru nimic <nu erau> de trebuință domnilor.

Pentru aceasta, aceste sate mai sus scrise să fie și dela noi danie și întărire și uric puternic sfintei mânăstiri Solca, cu toate hotarele lor și cu toate veniturile lor care sunt pe ele, din câmpuri și din păduri pe unde vor fi, fânețe și grădini și iazuri și mori și cu vaduri de moară și cu toate veniturile, neclintit lor, nicio-dată în vecii vecilor.

Iar hotarul acestor sate mai sus scrise și cu vaduri de moară să fie din toate părțile după hotarele lor vechi și din câmp și din păduri și din tot, pe unde au folosit din veac.

Și la aceasta, deasemenea am dat și am întărit sfintei mânăstiri Solca Țiganii săi drepți, pe cari însuși Ștefan Tomșevici voevod i-a cumpărat pe banii săi drepți, pentru trei sute de ughi zloți roșii, dela acești oameni, anume: Sava Dănceu și sora lui, Todora și Oprina și nepoții lor, Vartic. . . ¹⁾ și sora lor Gaftona și Apostol și sora lui, Grozava, fiii Medeleanei, toți copiii și nepoții lui Dănceu fost staroste de ținutul Tecuci; iar numele Țiganilor pe care i-au vândut, sunt acestea; Oancea cu femeia lui și copiii lui și Chervasie cu femeia lui și copiii lui și Ștefan cu femeia lui și copiii lui, cari acești Țigani au fost ai tatălui lor, Dănceu, dreaptă danie și pomană dela nănașul ²⁾ lui Bratul mare comis din Țara Românească.

Și deasemenea Slavul cu femeia lui și copiii lui, pe care l-a cumpărat Frujina din aceeași țară, și Șerban cu femeia lui și copiii lui, pe care l-a cumpărat dela Mogoș din Țara Românească, din ispisocul pe care l-a avut dela domni munteni; și Ștefan nepotul lui Stoica și Duța cu femeia lui și copiii lui, pe care l-a cumpărat dela Bratul mare comis și dela Mogoș, dintr'aceeași țară.

¹⁾ loc alb în orig.

²⁾ «nănaș» în textul slav.

Și au fost vândut pe toți acești Țigani din diresale lor drepte din ispisoc de întărire și de pără pe care l-a avut tatăl lor, Dănceu, dela unchiul domniei mele, Petru voevod, când s-a pârît cu Struțian fost staroste, pentru unii dintr'acești Țigani și l-a rămas cu cartea de mărturie dela părintele domniei mele, Mihnea voevod și cu cartea fiilor lui Bratul și ai lui Mogoș, care i-au dat și i-au vândut pe toți acești Țigani și iarăși din ispisocul de întărire dela Aron voevod și dela Eremia voevod.

Pentru aceasta, toți acești Țigani să fie și dela noi danie și întărire sfintei mânăstiri Solca, neclintiți niciodată în vecii vecilor.

Iar la aceasta este credința domniei noastre, noi Io Radul voevod și credința preaiubitului și din inimă fiu al domniei mele, Alexandu voevod și credința boierilor noștri: credința panului Coste Băcioc mare vornic de țara de jos, credința panului Nicoară mare vornic de țara de sus, credința panului Nicula și Costantin Roșca pârçălabi de Hotin, credința panului Gheorghie și Dumitru Goia pârçălabi de Neamț, credința panului Manole și Stafi pârçălabi de Roman, credința panului Mihul hatman și pârçălab de Suceava, credința panului Bernat postelnic, credința panului Grigorie Ciolpan spătar, credința panului Mihail Furtună ceașnic, credința panului Niculachie stolnic, credința panului Dumitrachi vistier, credința panului Simion Gheuca comis și credința tuturor boierilor noștri moldoveni mari și mici.

Iar după viața și domnia noastră, pe cine îl va alege domnul dumnezeu să fie domn, dintre copiii noștri sau neamul nostru sau iarăși pe cine îl va alege dumnezeu să fie domn al țării noastre, Moldova, acela să nu le clinească dania și întărirea noastră, ci să le dea și să le întărească.

Iar cine s'ar ispiti să clinească dania și ctitoria acestui domn Ștefan voevod Tomșevici, dela această sfântă mânăstire Solca și iarăși dania și întărirea noastră, pe care am dat-o și am întărit-o și domnia mea sfintei mânăstiri Solca, acela să fie blestemat și de trei ori blestemat de domnul dumnezeu, făcătorul cerului și al pământului și de preacurata maică a lui dumnezeu, Hristos, și de 4 evangheliști și de înșiși sfinții apostoli de frunte Petru și Pavel și de ceata celorlalți sfinți apostoli și de 318 sfinți și purtători de dumnezeu părinții noștri, care la Nicheia au întărit dreapta credință; și blestemul lui Arie să vină asupra capului lui și să aibă parte cu Iudeii care au strigat asupra domnului nostru Iisus Hristos, sângele lui asupra lor și asupra copiilor lor, care este și va fi; și cu Iuda, în veacurile fără de sfârșit.

Iar pentru mai mare putere și întărire a tuturor acestor mai sus scrise am poruncit credinciosului și cinstitudinii noastre boier, pan Ionașco Ghianghea mare logofăt, să scrie și să atârne pecetea noastră de această carte a noastră adevărată și de seamă.

A scris Dumitru pisar, la Iași, în anul 7126 <1618> luna Aprilie 15 zile.
Io Radul voevod <m.p.>

<Pe verso sec. XVII rom:> Matca tuturilor uricelor moșilor și a Țiganiloru dela Radul vod<ă>.

Acad. R.P.R., CXXXIV/97—97 a.

Orig. slav, perg, pecete atârnată, ruptă.

Cu o trad. rom. din sec. XIX.

322

1618 (7126) Aprilie 15, Iași.

† *Io Radul voevod, din mila lui dumnezeu, domn al țării Moldovei. Scriem, adecâ cum au venit, înaintea noastră, Gligorie Blêdea din Mihăești, de ținutul Suciaveei și s'au jeluit, cu mare jalobă, că-lu învălescule pre dă<n>s mulți oameni de Cărligătură, printru satu pri<n>tru Plotuneșt<i>, căce c'au fost el ținut, mai denainte vrême, acel <sa>¹⁾tu.*

Deci Gligorie au venit înaintea dumnii mele și s'au lepădat<de>¹⁾ acel satu, căce că l-au lăsat<u> în <m>¹⁾ăna unui cumnat al său anume Dumitru, că i-au fost <u>¹⁾i moșie. Și au adus și oameni vecini de satu, înaintea noastră, de i-au datu în mâna păgobașilor ce au fost.

Iară Gligorie Blêdea diiac s'au îndireptatu ș'au pus herăia, ca să hie în paci de toți oamenii de Cărligătură.

Dereptu acê<ia> nimc să n'aibă a-lu învălu sau a-i luoa bucatele, prește cartea domniei mele.

Altfel să nu fie. Iar cui i se va părea strâmb, el să stea de față, înaintea noastră.

Scris la Iași, în anul 7126 <1618> Ap<rilie> 15.

† *Domnul a spus.*

† *Dragotă vornic a învățat.*

† *Gligorie <a scris>.*

Acad. R.P.R., CDXXV/111.

Orig. rom., hârtie, pecete aplicată.

323

1618 (7126) Aprilie 17, Iași.

Adică eu Bărnati mare postelnic mărturisescu eu cu cest zăpis al meu, de rândul a nește sate, anume Berindeștii și Săboanii, ci-au fost acelea sate

¹⁾ loc rupt în orig.

mai de<n>ainte vreame țindu-le unchiu-meu Brut postelnicul, dumnedzău <să>-l pomenească. Deci eu încă mă apucase di<f>nsele să le țin.

Intru acea, venit-au la mine călugării dela svânta mănăstire dela Săcul șa au adus ispisoace dela răpăosatul Eremiia vodă, cum au fost miluit cu aceste sate ce sint mai sus scrise, pre aciastă svântă mănăstire pre Săcul.

După acea și domniia sa Radul vodă, acmu, s'au m<i>l<o>stivit și le-au lăsat să fie aceii svinte mănăstiri Săcului și dela domniia sa date.

Vădzindu și noi cum domniia lor s'au m<i>l<o>stivit, eu încă însumi de bună voia mea le-am dat svintei mănăstiri Săcului, de nime nevoit, nice asuprit. Pentru acea, nime de semenția noastră să n'aibă a să amesteca, nice a învălui aceste 2 sătceale Berindeștii și Săboanii, ce ca să fie și dela noi daare svintei mănăstiri Săcului.

Mai mare mărturie și credință, am pus a noastră peceate cătră cest zapis.

Și eu Drăgușan diiac am scris, să să știe.

În Iași, în anul 7126 <1618> Ap<rilie> 17.

Bernardo Borisy postelnic <m.p.>¹⁾

<Pe pag. a 4-a însemnarea:> «Dela Bărnat pre cele sate ungurești. Și s'au dat 12 cai fo<a>rte buni».

Arh. St. Buc., M-rea Neamț, CXLII/10.

Orig. rom., hârtie, pecete aplicată.

324

1618 (7126) Aprilie 17, Iași.

† Io Radul voevod, din mila lui dumnezeu, domn al țării Moldovei. Iată a venit înaintea noastră și înaintea boierilor noștri moldoveni, sluga noastră Dumitru uricar cu un zapis de mărturie dela popa Toader din Șteboreni și dela Maxin suljar din Tăoști și Voina suljar din Voinești și Andrei suljar din Crăcenii și Rusul din Șteboreni și Fătul hân<sar> de acolo, scriind că a venit înaintea lor²⁾ Țiganca, fiica Sanhirei, nepoata lui Giurgea, nesilită de nimeni, nici asuprită <și>³⁾ a vândut ocina și dedina ei dreaptă din Prodănești <care se cheamă acum Lieștii . . . >³⁾ toată partea mării ei, Sanhira, cât <se>³⁾ va alege, cu loc de prisacă și cu loc de moară pe râul satului și loc de grădină și cu fânețe și cu grădini, însă dinspre răsărit, peste tot hotarul satului.

Aceasta a vândut ea slugii noastre, Dumitru uricar, pentru cincizeci taleri, bani gata, potronici de argint.

¹⁾ cu caractere latine.

²⁾ în text greșit: «noastră».

³⁾ loc rupt în orig.

Deci noi, văzând atâtea mărturii dela atâți oșteni de frunte și slugi ale domniei mele, noi deasemeni și dela domnia mea am dat și am întărit slugii noastre mai sus scrise, Dumitru uricar, această parte de ocină și dedină mai sus spusă, toată partea Sanhirei, cât se va alege din satul Prodănești, care se chiamă acum Lieștii, însă dinspre răsărit, peste tot hotarul satului. Deci să fie dela domnia mea ocină și cumpărătură cu tot venitul.

Altul să nu se amestece înaintea acestei cărți a domniei mele.

Scris la Iași, în anul 7126 <1618> Aprilie 17.

† Insuși domnul a poruncit.

† Gheanghea mare logofăt a învățat. Și am iscălit <m.p.>

† Dulea <a scris>.

Muzeul Lupta revoluționară a poporului, XX/21

Orig. slav, hârtie, pecete aplicată, stricată.

325

1618 (7126) Aprilie 18, Iași.

Suret de pe ispisoc vechiu, pe sârbie dela Radul v<oe>vod, scris de Nebojatcu, în Iaș<i>, din leat 7126 <1618> Apr<ilie> 18.

Precum au venit înaintea noastră și înaintea boerilor noștri Hilimon și surorile lui, Dorda și Sora, fii Anușcăi și Mărica, fata nepoatei a Anușcăi și Armeniia și soru-sa Agafiia și Tona, fetilé Nastei, nepoatele *deasemeni* a Anușcăi, strănepoate a Salomei, surorii a lui Poroseciu stolnicul, și de bună voia lor, de nime sălite, nici asuprite, ș'au vândut driapta ocina lor și moșie din uric de schimbătură, ce l-au avut dela Alexandru v<oe>vod, din cea de sus giu<ă>tatea de sat, din Macicăuți, din a patra partea, giu<ă>tatea, și cu partea din vad de moară, din vadul cel vechiu din gios. Și o au vândut credincios boeriului nostru Lupului, *al treilea* log<o>f<ă>t și giupăneasii sale Antimii, drept cincizeci taleri de argint și le au plătit lor deplin denaintea noastră și denaintea sfatului nostru.

Drept aceia, să le fie lor și dela noi ocină și întăritură cu tot venitul. Și altul să nu să amestice.

Domnul au zis.

Ghianghea mare log<o>f<ă>t au învățat și au iscălit.

De pe sârbie, pe limba moldoveniasc<ă> am tălmăcit, la anul 1805 Oct<om>-v<rie> 14.

Polc<o>v<nic> Pav<e>l Debr<i>ț<u> dela mitr<opolie>.

Arh. St. Iași, CCXII/21.

Trad. rom.

O altă trad. rom. tot din 1805, ibid. CCXII/20.

1618 (7126) Aprilie 27, Iași.

† Iată dar noi, Toader diac din Stănilăvești și Lupul comișel de acolo și Rusul vistiernicel din Rătești și Avram păh<ărnicele> de acolo și Nicoară vist<iernicel> de acolo.

Iată au venit, înaintea noastră și înaintea a mulți oameni buni, megieși dinprejur, Toader diiaconul¹⁾, fiul popii Marco din Rătești și cu ruda lui, Gligorie și Nacul, fiii lui Lupul, nepoții lui Silie, de bună voia lor, nesiliți de nimeni, nici asupriți și au vândut dreapta lor ocină și dedină, din partea bunicultului lor, Silie, a patra <parte>²⁾ din jumătatea de jos a satului Unguraș, pe Moldova, ce se numea de demult Dobroslovești, vărului său, Vasilie visternicel din Unguraș, pentru douăzeci și patru taleri numărați.

Și s'a sculat Vasilie vistierhicel dinaintea noastră și le-a plătit toți acești bani 24, ce scriem mai sus, în mâinile lui Toader diiacon și a lui Gligorie și a lui Nacul.

Pentru aceea, noi dacă am văzut tocmeală de bunăvoe și plată deplină, noi i-am făcut, dela noi, această mărturie, să se știe și să aibă credință, să-și facă și direse domnești. Și spre mai mare credință, am pus și pecețile noastre pe acest zăpis.

Scriș Aprilie 27, în anul 7126 <1618>.

Toader a iscălit <m.p.>

Acad. R.P.R., CCXX/36.

Orig. slav, hârtie, patru peceți aplicate.

1618 (7126) Aprilie 29, Iași.

† Io Radul voevod, <din mila lui dumnezeu, domn al țării Moldovei>³⁾. Iată au venit înaintea noastră și înaintea sfatului <nostru . . . cu 12 pârgari și toți>²⁾ sftenicii și târgoveți români³⁾ și armeni din <târgul>²⁾ nostru <Siret și au pârît da față>²⁾ pe sluga noastră, Iurașco Dracea fost sulger, pentru <o bucată de hotar pe care>²⁾ a luat-o din hotarul târgului nostru, care este <peste Siret dinspre răsărit și dinspre>²⁾ Sinăuți⁴⁾ și a spus că este a lui de moștenire <și danie dela Ștefan voevod>²⁾.

¹⁾ „diiaconul”, așa în orig.

²⁾ loc rupt în orig.

³⁾ « Vlahi » în orig.

⁴⁾ Sărăuți, în trad. rom.

Iar săracii noștri târgoveți din Târgul Siret <au scos> ¹⁾ privilegiile pe care le-au avut dela domnii dinainte, pentru acest loc.

<Deci domnia mea cu sfatul nostru> ¹⁾ i-am judecat cu dreptă judecată după legea <țării ca să aibă ei a stăpâni> ¹⁾ această bucată de pământ din hotarul târgului . . . ¹⁾ să se folosească . . . ¹⁾ iarăși am dat . . . ¹⁾ târgoveților ca să aibă a stăpâni după . . . ¹⁾ s'au <îndreptat> ¹⁾ și și-au pus ferăie 12 zloți . . . ¹⁾ toată legea.

Deaceea, de acum înainte . . . <să nu> ¹⁾ câștigi niciodată în veci. Și altul să nu se amestece.

<Scris <la> ¹⁾ Iași, în anul 7126 <1618> Aprilie 29.

Domnul a spus.

Ghianghia mare logofăt a învățat. Și am iscălit <m.p.>

Borleanul <a scris>.

Acad. R.P.R., XLI/72 a—b.

Orig. slav, hârtie, rupt, lipsește partea din mijloc.

Cu o trad. rom. din 1806, după care s'au făcut completările.

328

1618 (7126) Aprilie 30, Iași.

† Io Radul voevod, din mila lui dumnezeu, domn al țării Moldovei. Iată a venit înaintea noastră credinciosul boier pan Enache postelnic și a vorbit și a spus domniei mele de rândul unei seliști pe care o are de cumpărătură, anume Scumpia pe Gârlă, care este în ținutul Iași și n'a fost acolo nici un om și a cerut la domnie mea ca să aibă milă să-și adune acolo oameni.

Domnia mea le-am dat acolo slobozie și s'au adunat acolo în zilele domniei mele niște oameni însă Rusnaci din Țara Leșească și de pe acele margini și oameni din țara domniei mele, însă tot oameni care n'au fost așezați nicăeri.

La aceasta doinnia mea ain văzut acei oameni adunați din mila pe care le-am dat domnia mea și care s'a făcut în zilele domniei mele. Dar domnia mea am făcut acest ispisoc și întărire dela domnia mea pe acel sat, Scumpia și am întocmit cu pan Enachi postelnic să dea ei în vecii vecilor într-un an o sută de taleri de argint, cincizeci de taleri să dea la sfântul marele mucenic Gheorghie și cincizeci de taleri să dea la sfântul marele mucenic Dimitrie. Iar pentru alte dări ce vor fi peste an și mici și mari în cealaltă țară a domniei mele, de toate să fie în pace și de acei ughi ce se iau de casă, ce se cheamă pentru

¹⁾ loc rupt în orig.

fum și pentru lucru și pentru iliș și pentru toate celelalte dabile și angherii și pentru sulgiu și pentru camănă mare și mică.

Și dacă se va mai adăoga vreo dare în țara domniei mele pentru vreo greutate, de toate să fie în pace numai să aibă a da precum este mai sus scris acea sută de taleri de argint într'un an.

Iar după viața și domnia noastră, cine va fi domn dintre copiii noștri, sau din neamul nostru sau iarăși fie pe cine va alege domnul dumnezeu să fie domn al țării noastre, Moldova, iar acela, domnia sa să dea și să întărească astfel.

Iar cine s'ar încumeta să rupă întocmirea și așezarea noastră, unul ca acela să nu fie iertat de domnul dumnezeu și de preacurata lui mamă și de 4 sfinți evangheliști și de sfinții și întru tot lăudații fruntași 12 apostoli și de sfinții și purtătorii de dumnezeu 318 părinți cei dela Niceia și de toți sfinții amin și de toți sfinții îngeri și să fie blestemat și de trei ori blestemat și anatema și să aibă parte cu Iuda și cu Arie și cu alți necredincioși Iudei care au strigat <asupra> domnului dumnezeu: sângele lui asupra lor și a copiilor lor, care este și va fi <în veci amin>. Și să nu fie înaintea acestei cărți adevărate, de seamă a noastră.

In Iași, în anul 7126 <1618> Aprilie 30.

Domnul a spus.

† Io Radul voevod <m.p.>

Nebojatco <a scris>.

Muzeul Româno-Rus, nr. 715.

Orig. slav, hârtie, pecete aplicată, în cea mai mare parte căzută.

Cu o trad. rom. ibid.

329

1618 (7126) Mai 5, Iași.

† Io Radul voevod, din mila lui dumnezeu, domn al țării Moldovei. Iată au venit, înaintea noastră și înaintea boierilor noștri slugile noastre, Băseanul fost vornic și Vasilie și fratele său Stratul și sora lor, Costanda, copiii lui Huhulea, de bună voia lor, nesiliți de nimeni și nici asupriți și au împărțit între ei, dreptii lor robi ¹⁾ Țigani, anume Buzat cu femeia și cu copiii și Bășca Țiganca și copiii ei și Tincul cu femeia și cu copiii și Boul, fiul lui Ivan.

Și au căzut în partea lui Vasilie și a fratelui său și surorii lor, Costanda, Buzat cu femeia și cu copiii și Bășca cu copiii, iar în partea slugii noastre, Băseanul, au căzut Tincul Țiganul cu femeia și cu copiii lor și Boul, fiul lui Ivan.

¹⁾ «holopi» în orig.

Deci noi, văzând împărțeala de bună voe și tocmeală cu înțelegere între ei, pentru aceea să-i fie și dela noi robi ¹⁾ Țigani neclintiți niciodată în veci, înaintea acestei cărți a domniei mele.

La Iași, în anul 7126 <1618> Mai 5.

Domnul a spus.

Ghianghea mare logofăt a învățat și a iscălit <m.p.>

† Nuor <a scris>.

Acad. R.P.R., CIV/11.

Orig. slav, hârtie, pecete aplicată.

330

1618 (7126) Mai 6, Iași.

† Io Radul voevod, din mila lui Dumnezeu, domn al țării Moldovei. Iată au venit, înaintea noastră și înaintea tuturor boierilor noștri moldoveni, rugătorii noștri călugării dela sfânta mănăstire Săcul și cu fiii răposatului pan Ureche vornic și au părît de față, înaintea noastră, pe boierul nostru credincios Manole mare medelnicer, pentru satul Ecușeni, ce este în ținutul Roman, spunând ei că acel sat l-a cumpărat Ureche vornic dela el, pentru 200 de ughi și a dat acel sat sfintei mănăstiri.

Iar Manole medelnicer a spus înaintea noastră că el n'a vândut acel sat și nici n'a luat nimic dela Ureche vornicul, ci el l-a luat cu mare asuprire și privilegiile de cumpărătură ce le avea, încă i le-a luat.

Deci într'aceasta, noi cu tot sfatul nostru i-am judecat cu judecată dreaptă și le-am găsit legea ca să aibă călugării cu fiii lui Ureche vornic a aduce, înaintea noastră, martori boieri dela curtea domniei mele și slugi ale noastre oameni buni să mărturisescă cum a cumpărat Ureche acel sat dela Manole.

Și când a fost la zi, ei n'au putut aduce martori, ci au rămas de lege, iar noi încă spre aceasta voind să ne încredințăm, cu adevărat, am dat jurământ panului Manole medelnicer ca să aibă a jura pe sfânta evanghelie și pe cinstita cruce cum că el n'a vândut acest sat, nici n'a luat nimic dela Ureche.

Și într'aceasta a jurat Manole, cum i s'a venit judecata, pe sfânta evanghelie și s'a îndreptat și și-a pus ferie.

Pentru aceasta și privilegiile lui i s'au dat în mâini ca să nu mai aibă a-l părî călugării, nici să dobândească satul Ecușani niciodată.

Și dacă s'ar arăta în vreo vreme unele drese, să nu se creadă. Pentru aceasta, altul să nū se amestece înaintea acestei cărți a noastre.

¹⁾ «holopi» în orig.

La Iași, în anul 7126 <1618> Mai 6.

† Domnul a poruncit.

† Ghianghea mare logofăt a învățat și a iscălit <m.p.>

† Tăutul <a scris>.

Arh. St. Buc., M-rea Neamț CXLII/11.

Orig. slav, hârtie, pecete aplicată.

Cu o trad. rom. și o copie după aceasta.

331

1618 (7126) Mai 11, Iași.

† Io Radul voevod, din mila lui dumnezeu, domn al țării Moldovei. Iată a venit înaintea noastră și înaintea boerilor noștri, sluga noastră Costul vistiernicel din Tatomirești, cu un zăpis de mărturie dela multe slugi ale domniei mele și dela oameni buni, anume: Simeon Crasnăș de acolo și Nechita Pleșca de acolo și Vlăge ușar din Rohotești și Ionașco diac de acolo și Grigorie comis din Ciocârliiești, scriind că a venit înaintea noastră ¹⁾ Anton, fiul Florii, nepotul lui Grozav, strănepotul lui Mârza, de bună voia lui, nesilit de nimeni, nici asupra și a vândut dreapta sa ocină și dedină din uricul pe care l-a avut. . . ²⁾, partea sa din Tatomirești a treia parte din a treia parte, cu loc de prisacă și cu grădini.

Aceasta a vândut-o slugii noastre lui Costul vistiernicel din Tatomirești pentru 55 taleri.

Și s'a sculat sluga noastră Costul vistiernicel și a plătit deplin toți bani gata.

De aceea și noi văzând bună voia lor și plata deplină și noi deasemenea am dat și am întărit slugii noastre Costului ³⁾ vistiernicel această ocină mai înainte zisă, partea sa din Tatomirești, a treia parte din a treia parte și cu loc de prisacă și cu grădini, să-i fie și dela noi dreaptă ocină și dedină și cumpărătură lui și copiilor lui și nepoților lui și strănepoților cu tot venitul <neclintit> ⁴⁾ niciodată în veci. Și altul să nu se amestece, înaintea acestei cărți a noastre.

Scris la Iași, 7126 <1618> Mai 11.

Ghenghe mare logofăt a iscălit.

Marmure uricar a scris.

Acad. R.P.R., CV/26.

Copie slavă din sec. XVIII.

¹⁾ «noastră», așa în text, reproduce cuvintele din zăpis.

²⁾ loc alb.

³⁾ Costului, în textul slav.

⁴⁾ omis.

1618 (7126) Mai 12, Iași.

† Io Radul voevod, din mila lui Dumnezeu, domn al țării Moldovei. Iată au venit, înaintea noastră și înaintea boierilor noștri, slugile noastre Mierăuță diacul ¹⁾, fiul lui Nicoară armaș cu cumnatul ²⁾ său Apostol pârcălab și s'au jăluit nouă cu mare jalbă și cu mărturie oameni buni, slugi domnești <și> megiași de primprejur, astfel zicând ei că dresesele de moștenire, pe care le-a avut tatăl lor Nicoară armaș dela domnii de mai înainte pe dreptii lor robi ³⁾ Țigani, anume: Vladul Radul ⁴⁾ și Durduța ⁵⁾, cu patru copii și Sorița, cu fiica ei Tudora, Solonca ⁶⁾ și Mănăilă și Măria, le-au luat niște tâlhari și cu altă avere, când le-au jefuit casa.

Deci noi cum am văzut marea jalbă și cu mare mărturie, oameni buni, slugi domnești și cu megiașii lor de primprejur, domnia mea am crezut și am dat dela noi și am întărit, ca să le fie drepti robi ³⁾ Țigani și uric cu tot venitul.

Și altul să nu se amestece înaintea acestei cărți a domniei mele.

Scris la Iași, în anul 7126 <1618> Mai 12.

Domnul a spus.

Ghianghea mare logofăt a învățat și a iscălit <m.p.>

... ⁷⁾ <a scris>.

Arh. St. Iași, CDXXVII/23.

Orig. slav, hârtie, tăiat în partea de jos, pecete aplicată.

1618 (7126) Mai 15, Iași.

† Io Radul voevod, din mila lui Dumnezeu, domn al țării Moldovei. Iată am dat și am întărit boierului nostru, Necoară Prăjescul fost vistier și cneaghei- nei lui, Maria, dreptii lor robi ³⁾ Țigani care le sunt lor dela răposata lui cneaghi- nă Maria, fiica postelnicului Ivul, din uricul de cumpărătură pe care l-a

1) așa în orig.

2) « cumnat » în orig.

3) « holopi », în orig.

4) îndreptat posterior în Raculnău.

5) îndreptat posterior în Pisdurduța.

6) îndreptat posterior în Solocpazar.

7) ilizibil.

avut socrul său Ivul postelnic dela Alexandru voevod și din ispisoace de întărire, pe care le-au avut dela Iancul voevod și dela Petru voevod și din uricul de întărire dela Eremia voevod, anume: Bejan judele ¹⁾ cu femeia și copiii și Eremia cu femeia și copiii lor și Spiridon cu femeia lui și copiii lor și Platon, fratele lui cu femeia și cu copiii lor, Fuiul, fiul lui Climetie cu femeia și copiii lor, Ionașco Văjboghe și Iovașco, fiul lui Terchilă cu femeia și cu copiii, Cârstea, fiul lui Trifan, cu femeia și cu copiii, Manea cu femeia și copiii lor, Simeon, fiul lui Gânbea, cu copiii și cu femeia, Ion Țărănă, fiul lui Țărănă, cu femeia și copiii, Simion, fiul lui Cepoiu cu copiii și cu femeia și Sava, fiul lui Dumitru Cerbice, cu copiii și cu femeia lui, Lupul Dealăul cu femeia și cu copiii lor, Mândălă, fiul lui Deliu, cu femeia sa și cu copiii lor, Ion Cepoiu, fiul lui Feră, cu femeia sa și copiii, Iachim, fratele lui Cepoiu, cu femeia sa și copiii, Mihăilă cu femeia și cu copiii, Toma, fratele lui Mihăilă cu femeia și cu copiii, Ion Tachin, Mărica, femeia lui Strâmbeiu cu copiii ei, Simion, fiul lui Luca, cu femeia și copiii lor, Mărica, fiica lui Pistruiu, cu femeia și copiii, Simion, ginerile lui Eremia, cu femeia și copiii, Bătea cu femeia și copiii, Ionașco și Gavril, fiul lui Gâncea, cu femeia și copiii, Pătrașco și Onaca și Ana, fiii lui Hățoe al lui Vărlugă cu femeia și copiii, Guțul cu femeia și copiii lor, Gligorie, ginerile lui. ²⁾, fiul lui Crăciun cu femeia și copiii, Jedan cu femeia și copiii, Dumitru, fiul lui Pavel, cu femeia și copiii, Calincea cu femeia și copiii, Platon, fratele lui Calincea, cu femeia și copiii, Ion Busia, fratele lui Calincea cu femeia și copiii, Bulucana cu copiii lor, Gavril, fiul lui Ion Curjos, cu femeia și copiii, Coste cu femeia și copiii, două fiice ale lui Drumea, Cioban, fiul lui Nicola cu femeia și copiii, Mărica, fiica lui Nicola, femeia lui Păcurar cu copiii, Burnaci, fratele lui Cioban, fiul lui Nicola, Gălușcă, fiul lui Luca cu fiii lui, Nicoară, fiul lui Crăciun, Necoară cel mare cu femeia și copiii, Ionașco, fiul lui Lupu Morea, Vărvara Dămeeneasa cu fiii lor, Mărica Măhăileasa cu fiii, Susa, fiica lui Pavel, Ionașco și fratele lui, Feodor, fiii Martei, Todosia cu fiii ei, Vasilie, fiul lui Terchilă, cu femeia sa și copiii, Pavel și Dumitru, fiul lui Nicola, cu femeia sa și copiii, Ursu Chiriță și fratele lui, Lupul, fiii lui Trifan cu femeia și copiii, Ursu, ginerile lui Curjos, cu femeia și cu copiii, Eremia, fiul lui Sârbul cu femeia și copiii, Mărica, fiica Ținșei, cu femeia și copiii, Bogoiu cu femeia și copiii, Bălan, fiul lui Ion, cu femeia și copiii, Vasilie, fiul lui Trifan, cu femeia și copiii, Ionașco, fiul lui Morea, cu femeia și copiii.

Pentru aceasta, să le fie lor și dela noi drepti robi ³⁾ Țigani și întărire cu tot venitul neclintit niciodată în vecii vecilor. Și altul să nu se amestece.

Scris la Iași, în anul 7126 <1618> Mai 15.

Domnul a zis.

¹⁾ « judele » în orig.

²⁾ loc rupt în orig.

³⁾ « holopi » în orig.

Ghianghea mare logofăt ispravnic am iscălit.
Gligorcea <a scris>.

Acad. R.P.R., V/79.

Orig. slav, hârtie, pecete aplicată, căzută.

334

1618 (7126) Mai 16, Iași.

† Io Radul voevod, din mila lui dumnezeu, domn al țării Moldovei. Iată a venit înaintea noastră și înaintea boierilor noștri sluga noastră, Simion Capșea medelnicer cu un zăpis de mărturie dela multe slugi ale domniei mele, anume Simion Măncescul și Toma Arman și Misail și alți oameni buni, mărturisind că și-a cumpărat a patra parte de sat, dintr'o seliște, anume Giamenii, cu iaz, care este în ținutul Cârligăturii, dela Toader, fiul lui Giamănul, nepotul lui Ivan, pentru șaptezeci taleri, din uricul pe care l-a avut dela Ștefan voevod cel Bătrân și întărirea dela Petru voevod cel Bătrân.

Deci noi văzând acel zăpis de mărturie, dela atâtea slugi ale domniei mele, iar noi l-am crezut și deasemenea și dela noi am dat și am întărit slugii noastre, mai sus zise, Simion Capșea medelnicer acea a patra parte de seliște înainte zisă, care se numește Geamenii cu iazul.

Pentru aceea, să-i fie și dela noi uric și ocină și cumpărătură, cu tot venitul. Altul să nu se amestece înaintea acestei cărți a noastre.

Scris la Iași, în anul 7126 <1618> Mai 16 zile.

Insuși domnul a poruncit.

Ghianghea mare logofăt a învățat și am iscălit <m.p.>

Marmure <a scris>.

Acad. R.P.R., Filiala Iași, Fond. Spiridonie, VIII/44.

Orig. slav, hârtie, pecete aplicată.

Cu o trad. rom. din 1846.

335

1618 (7126) Mai 29, Iași.

† Pan Bărnat mare postelnic scriem și dăm știre cu această scrisoare a noastră, că a avut unchiul meu Benetic ceașnic, un sat anume Leucușeani ¹⁾

¹⁾ așa în orig.

în ținutul Roman și i-a fost cumpărată dela Petru voevod, pentru douăzeci mii aspri.

Și s'a tocmit unchiul meu Benetic paharnic și a vândut acest sat lui Manule pârcălab, pentru două sute <galbeni> roșii ungurești.

Și a dat el șasezeci și șase <galbeni> ungurești în mâinile unchiului meu Benetic ceașnic și a rămas o sută și treizeci și patru <galbeni> ungurești.

Iar acum, noi l-am silit pe Manule pârcălab ca să ne dea banii noștri, dar el n'a avut de unde să-i dea, ci s'a sculat și a luat toți acești bani, două sute de <galbeni> roșii ungurești, dela fratele nostru Dumitru Goia vornic <și a dat>¹⁾ în mâinile noastre o sută și treizeci și patru <galbeni> ungurești ce rămăsese, iar banii săi șasezeci și șase <galbeni> ungurești, ce-i dase în mâna lui Benetic ceașnic, pentru acest sat mai sus scris, anume Eucușanii, în ținutul Roman i-a luat Manule înapoi.

Și uricul de cumpărată ce a avut unchiul meu Benetic ceașnic, dela Petru voevod, încă l-am dat în mâinile fratelui nostru Dumitru Goia vornic.

Pentru aceasta ca să-i fie acest sat dreaptă cumpărată și i-am făcut acest zapis al nostru să-i fie de mărturie până se vor face și drese domnești. Și pentru mai mare credință am pus și pecetea noastră la acest adevărat zapis al nostru.

Scris la Iași, în anul 7126 <1618> Mai 29.

Și de să vor afla alte urice fără'aceastea ce i-am dat noi, să nu să creadză²⁾.

Eu Bernardo Borisi postelnic întăresc și încredințez <m.p.>³⁾

Arh. St. Buc., M-rea Neamț, CXLII/12.

Orig. slav, hârtie, pecete aplicată.

Cu o trad. rom. din 1804.

336

1618 (7126) Mai 31.

† Noi oameni buni și bătrâni, anume: Marcu din Costești și Crețul diac și popa Nechita și Buzdugan și Ignat și Matei și Ion. Iată a venit înaintea noastră Samfira, fiica lui Mihail din Hițoci, nesilită de nimeni, nici asuprită, ci de buna voia ei și a vândut dreapta sa ocină și dedină din Hițoci a cincea parte <din>¹⁾ jumătate de parte din sat din Hițoci.

Ci s'a sculat Iacob și femeia lui Brândușa și a dat pe ea 14 taleri de argint, în mâinile Samfirei, fiica lui Mihail, cum s'a scris mai sus, pe această parte de ocină, a cincea parte din jumătate de parte din satul Hițoci.

Deci noi văzând tocmeala lor de bună voie și plata deplină, noi le-am făcut

¹⁾ loc rupt în orig.

²⁾ pasagiul „Și de să vor... crează“, în românește.

³⁾ « Io Bernardo Borisi postelnich perinde afermo et confidi » <m.p.> în orig.

mărturie pentru credință, pe această <parte> ¹⁾ de ocină și mărturisim, cu această scrisoare a noastră.

La anul 7126 <1618>.

Cu tot venitul și în câmp și în apă și în sat, cu iaz de moară.

Luna Mai 31 zile.

Acad. R.P.R., CXCI/133.

Orig. slav, hârtie, deteriorat.

Cu o trad. rom. din sec. XVIII.

337

1618 (7126) Iunie 16, Iași.

Io Radul voevod, din mila lui dumnezeu, domn al țării Moldovei. Scriem slugilor noastre care umblați pentru deșugubină în ținutul Fălciului.

Dămu-vă știre că s'au jeluit înaintea domnii mele părintele și rugătoriul nostru Mitrofan episcopul de Huși pre voi, zicând înaintea domnii mele că învăluți satele sfintei episcopie de deșugubănărie și le faceți destul val. Și încă am mai făcut doao cărți a domnii mele la voi și tot i învăluți și iată acum iarăși am făcut o carte a dumnii mele.

Deci, decă veți vedea cartea domnii mele, iar voi mai mult să nu-i învăluți, ce să lăsați satele sfintei mănăstiri episcopie foarte în pace, că apoi bine să știți că de va mai veni jalubă că-i învăluți, voi trimite de vor face o rușine de să va pomeni.

Aceasta să știți și altfel să nu faceți.

In Iași anul 7126 <1618> Iunie 16.

Insuși domnul a poruncit.

Dumitru <a scris>.

Arh. St. Buc., Ep. Huși, ms. 543, f. 4.

Orig. rom. hârtie, pecete aplicată.

338

1618 (7126) Iunie 23.

Zapis dela Toaderu Derzsca pitar din satul Derzsca, în carele scriia și mărturișește <că> au vândut o parte de moșia din satul din Derzsca, parte Hilipeștilor, sfintei mănăstiri Homorului, drept 60 de taleri și au vândut-o denainte dumisale vornicul Nicoară și a mulți oameni buni și de nime nevoit, nici asuprită,

¹⁾ loc rupt în orig.

ce de a lui bună voia au vândut-o călugărilor și i-au dat toți banii deplin, bani gata.

Deci ca să le fiia lor moșia driaptă, cu tot venitul și nimé să nu mai aibă a întorcé presté scrisoare lui, în veci și *celelalte*.

Din anii 7126 <1618> Iun<ie> 23.

Acad. R.P.R., Condica m-rii Homorul, ms. 111, f. 21 v—22.

Copie rom. din 1779.

339

1618 (7126) Iunie 26.

Zapisū dela Zăharca din satulū Derzsca, întru carélē scriia și mărturisésește: precum au vândut o parté de moșia, parté lui, de acolo din satulū Derzsca, a sa driaptă moșia ce să va alége a lui parté, cu tot venitul și din cânpū și din țarină, au vândut-o sf<i>ntei mănăstire Homorului, dreptū 60 de taleri.

Și au vândut-o denainte dumisale vornicului Nicoară, vorniculū celū mare de țara de sus și denainté a mulți oameni buni și slugi domnești, au vândut-o călugărilor, de nimé nevoitū, nici asupra și i-au datū toți banii gata.

Deci ca să le fiia lor moșia driaptă, cu tot venitul și nime ca să nu mai aibă a mai întorcé preste acia scrisoare a lui, în vecii vecilorū. Și *celelalte*.

Din anii 7126 <1618> Iun<ie> 26.

Acad. R.P.R., Condica m-rii Homorul, ms. 111, f. 22.

Copie rom. din 1779.

340

1618 (7126) Iulie 1, Iași.

† Io Radul voevod, din mila lui dumnezeu, domn al țării Moldovei. Iată a venit, înaintea noastră și înaintea tuturor boierilor noștri moldoveni, boierul nostru credincios, Manole medelnicer, de bună voia lui, nesilit de nimeni, nici asupra și a vândut dreapta lui ocină și cumpărătură, satul anume Ecușanii ce este în ținutul Roman, din privilegiu de cumpărătură, ce a avut dela Petru voevod.

Și a vândut boierului nostru credincios și cinstit, pan Dumitru Goia mare vornic, pentru două sute și cincizeci ughi galbeni, și i-a plătit deplin, dinaintea noastră.

Pentru aceasta, noi văzând tocmeala lor de bună voie și plata deplină, deasemeni și dela noi, am dat și am întărit panului Goia vornic, acel sat Ecușani, ca să-i fie și dela noi uric și ocină, cu tot venitul. Și altul să nu se amestece înaintea acestei adevărate cărți a noastre.

La Iași, în anul 7126 <1618> Iulie 1.

† Domnul a poruncit.

† Ghianghea mare logofăt a învățat și am iscălit <m.p.>

† Tăutul <a scris>.

Arh. St. Buc., M-rea Neamț, CXLII/13.

Orig. slav, hârtie, pecete aplicată, stricată.

Cu o trad. rom. din sec. XVIII.

341

1618 (7126) Iulie 1, Iași.

† Io Radul voevod, din mila lui dumnezeu, domn al țării Moldovei. Iată a venit înaintea noastră și înaintea tuturor boierilor noștri acest preot, anume popa Simion din Toderești, ginerele lui Arman de acolo, nesilit de nimeni, nici asuprit, ci de bunăvoia lui și a vândut dreapta sa ocină pe care o are de cumpărătură, un loc de prisacă care este în hotarul stupilor Butuneștilor, cu via și cu grădini, cu tot ce este. Aceasta a vândut-o slugii noastre, Daniil diacul¹⁾ din Românești, pentru douăzeci și cinci taleri numărați.

Deci noi, dacă am văzut această tocmeală de bună voe între dânșii și plata deplină, încă am dat și am întărit slugii noastre Daniil diacul¹⁾ cu acest ispisoc dela noi, ca să-i fie dreaptă ocină și dedină și soției lui și copiilor lor, nelintit.

De aceea, de acum înainte, nimeni din fiii sau din neamul lui să nu aibă a mai întoarce sau să se amestece în hotar sau în venitul acestei prisăci, nicio dată în veci, înaintea acestui ispisoc. Să se știe.

Scris la Iași, anul 7126 <1618> Iulie 1.

Domnul a spus.

Ghianghea mare logofăt a învățat și am iscălit <m.p.>

Tăbuci <a scris>.

Acad. R.P.R., LXVII/53.

Orig. slav, hârtie, pecete aplicată.

342

1618 (7126) Iulie 2.

Ispisocă scrisă pe sirbiia, dela Radulă v<oe>vod, în care scriia că au venit, înainte mării salii și a boiarilor, Toaderă Derzsca fost pitară și Zaharca iarăși

¹⁾ « diacul » așa în orig.

dela Dersca, de niné nevoiț<i> nici asupra, ci de a loră bună voia, au vândut Dersca o j<i>rebiia, cu casă cu tot, parté Hilipeștilor, ci iasté în satul Dersca.

Și Zaharca iarăși au vândut a sa driaptă moșia din moși, iarăși o j<i>rebiia cu casă cu tot, acolo la Dersca.

Și aceste moșii li-au vândut sf<i>ntei m<â>n<ă>stări ce să chiamă Homorul. drept 40 taleri leșești, pre carei i-au dat în mâinile Derzscăi și 40¹⁾ Zaharcăi, .

Deci mărie-sa, dacă au vădzut învoința loră ce bună ce-au făcut-o întré dănșii și tocmala și plata ce deplin, așijderé și mărie-sa au dat și au întărit sf<i>ntei m<â>n<ă>stări Homorului, ca să fiia și dela mărie-sa driaptă moșia și cu tot venitulă ce va fi, și de acolé înainté niné din feciorii loră sau din frații sau din nepoței lor să nu aibă a mai întoarce și niné peste ispisoculu mării-salé să nă să amestecé în veci. 7126 <1618> Iul<ie> 2.

Acad. R.P.R., Condica m-rii Homorul, ms. 111, f. 22 y.
Copie rom. din 1779.

343

1618 (7126) Iulie 10, Iași.

† Io Radul voevod, din mila lui dumnezeu, domn al țării Moldovei. An dat această carte a domniei mele rugătorilor noștri egumenului și întregului sobor dela sfânta mânăstire Galata. Spre aceea ei să fie tari și puternici cu această carte a domniei mele să apere un heleșteu și morile sfintei mânăstiri care sunt lângă mânăstire, pentruca nimeni să nu intre să prindă pește. Iar cei care se vor afla prinzând pește să li se ia tot ce se va afla la ei și pe ei și încă să-i aducă la domnia mea.

Și nimeni să nu cuteze a-i opri sau împiedica înaintea acestei cărți a noastre.

În Iași, anul 7126 <1618> Iulie 10.

† Insuși domnul a poruncit.

† Haraga <a scris>.

Acad. R.P.R., DCXXIII/17.
Orig. slav, hârtie, pecete aplicată.
Cu un suret sub cota DCXXIII/20 (6).

¹⁾ În zapisele date de Tudor și Zaharca, la 25 și la 26 Iunie, se arată că fiecare a primit câte 60 taleri.

1618 (7126) Iulie 12, Iași.

† Io Radul voevod, din mila lui Dumnezeu, domn al țării Moldovei. Iată domnia mea m'am milostivit și am miluit pe rugătorul nostru preotul Ionașco dela sfânta biserică și rugă a domniei mele din târgul Piatra, unde este hramul preacuvioasei noastre maici Parascheva, cu șasesprezece fălci de fânaț, între vaduri, în Dumbravă dinspre bucovină, dela drumul mare până la fânațul domnesc și cu toată zăpodia de lângă Scărișoara. Să-i fie dela domnia mea, dreaptă ocină, cu tot venitul, ca să-și cosească fânul și s'o stăpânească atât cât va fi în viață.

Iar după moartea lui să fie a copiilor lui și a nepoților și strănepoților lui cu tot locul, cu tot venitul cât este scris mai sus atât cât și domnia mea va fi în viață și domn al țării Moldovei.

Iar după viața noastră pe cine va alege Dumnezeu dintre copiii noștri sau din neamul nostru, să fie domn al țării noastre, Moldova, sau iarăși oricine va fi domn al țării noastre Moldova, acela să le înoiască și să le întărească dania și miluirea noastră, ca să-i fie și dela ei dreaptă ocină.

Iar cine va nimici dania și miluirea dela domnia mea, acela să fie blestemat și de trei ori blestemat și anatema de Dumnezeu și de toți sfinții.

De aceea nimeni dintre slugile domniei mele sau slugile boierilor mari și mici, ca oricâți vor merge cu slujbele domniei mele pe acolo, sau urednic sau șoltuz sau oameni din acel târg sau alți oameni, sau egumen sau călugăr sau păstor mânăstiresc să nu îndrăznească să meargă cu vitele pe acolo sau să cosească fân sau să se amestece...¹⁾ sau să stăpânească înaintea acestei cărți și porunci a domniei mele niciodată în veci.

Scris la Iași, în anul 7126 <1618> luna Iulie 12.

Însuși domnul a poruncit.

Io Radul voevod <m.p.>

† Vasilie <a scris>.

Arh. St. Buc. M-rea Bisericiani XII/13.

Orig. slav, hârtie, pecetea căzută.

Cu o trad. rom. din 1809.

1618 (7126) Iulie 12, Galata.

† Io Radu voevod, din mila lui Dumnezeu, domn al țării Moldovei. Iată a venit înaintea noastră și înaintea tuturor boierilor noștri moldoveni, mari și

¹⁾ loc rupt în orig.

mici, sluga noastră, Tănăsie, fiul Caudachiei și s'a pârît de față înaintea noastră cu Condrea, nepotul lui Pătrașco pentru patruzeci taleri bani gata, ce îi era dator Condrea lui Tănăsie cu acești bani.

Deci, Condrea, el cu nimic altceva n'a avut cu ce să plătească banii lui Tănăsie, ci a avut numai o ocină de cumpărătură dela Petrea, din diresele dela Petru voevod cel Bătrân și din ipisocul de cumpărătură, pe care l-a avut dela Bogdan voevod Alexandrovici jumătate din a șasea parte din satul Frânțești, care este în ținutul Cârlișăului.

Astfel, Condrea, el a rămas de toată legea dinaintea domniei mele. Această ocină dreaptă și dedină și cumpărătură, pe care a avut-o unchiul său, Pătrașco, dela Petru, el a dat-o dinaintea noastră la mâna slugii noastre, pe care îl scriem mai sus, Tănăsie, pentru dreptii <și>¹⁾ cinstiții lui bani. Și diresele de rămas, care au fost și dela Eremia voevod le-a dat deasemeni pe toate la mâna slugii noastre, care este mai sus scris. Și s'a îndreptat dinaintea noastră și și-a pus ferăie deplin la vistieria domniei mele, trei ughi.

De aceea, dacă am văzut domnia mea între ei atâta pâră pentru acești 40 taleri de argint, domnia mea am dat slugii noastre din această a șasea parte jumătate de sat, care este mai sus scrisă, cu tot venitul, să-i fie ocină dreaptă și cumpărătură și copiilor lui. Și altul nimeni <dintre>¹⁾ nepoții și strănepoții lui Condrea niciodată să nu se amestece nici să dobândească înaintea acestei cărți și spuse a domniei mele.

Scris la Gălata, în anul 7126 <1618> Iulie 12 zile

† Însuși domnul a poruncit.

† Ghianghia mare logofăt a învățat și a iscălit <m.p.>

† Mitrofan <a scris>.

Muzeul Lupta revoluționară a poporului, I/23.

Orig. slav, hârtie, pecete aplicată, căzută.

Cu o trad. rom. din 1802.

316

1618 (7126) Iulie 20.

Mărturie din leat 7126 <1618> Iulie 20 dela Isaia egumen dela Aron vodă ce au dat Anii Mustețoae pentru o prisacă cu promet ci-au dat la Aron vodă.

Arh. St. Buc., Condica m-rii Aron Vodă, ms. nr. 644, f. 3 v.

Rezumat rom.

¹⁾ omis.

1618 (7126) Iulie 24, M-rea Galata.

† Io Radul vocvod, din mila lui dumnezeu, domn al țării Moldovei. Iată a venit înaintea noastră și înaintea boierilor noștri mari și mici, sluga noastră Cârștian fost spătar cu un uric de miluire făcut de Simion voevod pe satul Lămășani, care a fost ascultător de ocolul cetății Suceava, spunând că-l are danie și miluire și jeluindu-se că-l stăpânesc acum călugării dela mănăstirea Solca, pentrucă Ștefan Tomșevici voevod a miluit acea sfântă mănăstire mai sus scrisă, care a fost zidită de însuși milostivirea sa.

Deci domnia mea i-am dat carte să cheme pe călugării dela mănăstirea Solca, să stea de față înaintea noastră.

Deci când le-a fost ziua, au venit călugării înaintea noastră și a venit și Cârștian spătar.

Deci călugării au stat de față, înaintea noastră, și au arătat direse de miluire pe care le-au avut dela mai sus scrisul Ștefan voevod; până la a treia oară au venit la divanul nostru, iar Cârștian n'a vrut să vină la divan deși tot de atâtea ori domnia mea am trimis la el aprozi să-l cheme, fiind el atunci la curtea domniei mele; iar el nicidecum n'a voit să stea de față cu călugărü, înaintea noastră.

Pentru aceasta, domnia mea am socotit și am întrebat tot sfatul nostru dela mic și până la mare și curtea domniei mele, cum știi ei : a stăpânit Cârștian acest sat vreodată sau nu ? Iar ei toți într'un glas au mărunisit că nu știu să-l fi stăpânit. De aceea domnia mea, văzând atâta mărturie, și a mărturist înaintea noastră însuși Cârștian, prin aceia că s'a ferit de divanul nostru, domnia mea am dat și am miluit dania pe care au avut-o dela Ștefan Tomșovici voevod, acest sat mai sus scris, Lămășani, ca să le fie și dela domnia mea danie și miluire cu toate hotarele și veniturile <neclintit>¹⁾ niciodată în veci. Și să nu pârască mai mult Cârștian pe călugări pentru această pâră, nici să mai câștige în vecii vecilor înaintea acestei cărți a noastre.

Scris la mănăstirea Galata, în anul 7126 <1618> Iulie 24.

Însuși domnul a poruncit.

Io Radul voevod <m.p.>

Haraga <a scris>.

Acad. R.P.R., LXIX/40.

Orig. slav, hârtie, pecete timbrată.

Cu o trad. rom. din sec. XIX, nesemnată.

¹⁾ omis.

<1618—1620> August 2, Bârlad.

† Coste Băcioc mare vornic de țara de jos. Am dat această carte a noastră Drăguțului din Bilțigani, să fie tare și puternic cu această carte a noastră să stăpânească partea de ocină, partea Buniții din Cogeni, pentru o iapă ce a căzut într'un puț.

Dacă această carte i se va părea nedreaptă, să-i plătească iapa. Și nimeni să nu cuteze să-l împiedice înaintea acestei cărți a noastre.

Scris la Bârlad, August 2.

Arh. St. Buc., Achiziții Noi, XXV/4.

Orig. slav, hârtie, pecete mică de ceară, stricată.

Datat după Coste Băcioc mare vornic de țara de jos.

<1618> August 3, Iași.

† Adecă eu Nastasiia, fata Trofanei[ei] Pieleșoae din Gemeni, ce s'au chemat Roșiorii, mărturisescu cu ciastă scrisoare a mea, cum eu de bună voia mea, de nimeni nevoit<ă>, nici asupra<ă>, am vândut a mea direaptă ocină și moșie dintr'a patra parte de sat de Gemeni, ce s'au chemat Roșiorii, în țănutul Cărligăturii; ș'am vândut Neaniului și lui Drăgușan diiaci, derept doi boi și dzêce taleri și mi-au plătit deplin, dinnaintea lui Pavăl aprodul și a lui Dumitrașco de târg de Iaș<i> și dinnaintea Voinei stegariul și Stan de târg de Iaș<i> și a mulți oameni buni.

Și Haraga diiac am scris.

Și pre mai mare mărturie și credință am pus și pecețile noastre să se știe.
In Iași, Av<gust> 3.

Acad. R.P.R., Filiala Iași, Fond Spiridonie, VIII/45.

Orig. rom. hârtie, rupt, două peceți aplicate.

Anul poate fi 1618, când sora Nastasiei vinde tot lui Drăgușanu și lui Neaniu partea ei, la 6 August, ibidem, VIII/46.

1618 (7126) August 5, Iași.

† Io Radul voevod, din mila lui dumnezeu, domn al țării Moldovei. Iată au venit, înaintea noastră și înaintea boierilor noștri, Petre șetrărel și Țigan și Crețul și toți verii lor, nepoți ai Marușcăi și Candreii și au pârît pe sluga noastră Ionașco Capotă și pe oamenii lui, fiii lui Nicoară păhărnicele

și pe Dămian șetrar și pe oamenii <lui>, nepoții Savei diac, pentru vadul de moară din sus, care este la Stavnic, care este în hotarul satului Hotcești, în ținutul Vaslui și au voit și ei să intre la acel vad de moară.

Iar fiii lui Nicoară păharnic și fiii Savei și-au pus privilegiul de danie, ce-au avut părinții lor dela Petru voevod cel Bătrân, pentru acel vad de moară din sus, din satul Hotcești și arătau numai că le-a fost părinților lor danie, pe care le-a făcut-o Țintă, fiul lui Toader și Salomia, fiica Marușcăi și Ion, fiul Candrei și s'au îndreptat și și-au pus ferăie 12 zloți.

Iar Petre și Țigan și Crețul și toți oamenii lor au rămas de toată legea noastră a țării.

Pentru aceasta de aici <înainte>¹⁾ să nu mai aibă a-i pârt, nici a dobândi, niciodată în veci. Și altul să nu se amestece.

Scris la Iași, în anul 7126 <1618> August 5.

Domnul a spus.

† Ghianghea mare logofăt a învățat și a iscălit <m.p.>

† Nebojatco <a scris>.

Arh. St. Buc., M-rea Bârnova, V/1.

Orig. slav, hârtie, pecete aplicată, căzută.

Cu o trad. rom.

351

1618 (7126) August 6, Toderești.

† Adecă eu Busca, fata Trofănei, nepota Anesiei și cu nepotele mele, fetele lui Ionașco Pialeș, înșine pre noi mărturesim cu cest zapis al nostru, cum noi, de bună voia noastră, de nime nevoiți, nici asupra<i>, ce de a noastră bună voe, am vândut a noastră dreptă ocin<ă> și moșic, ce am avut noi în sat Roșiori, la ținutul Cărligăturei, dentr'a patra parte de sat, giunătate, cu tot venitul, den câmpu și den pădure și den vatra satului și cu loc de hălceșteu, și cu locuri de priscci și cu pomete, pre u<n>de au fost a noastre de moșie.

Deci am vândut lui Drăgușan și Neaniului diiaci, dreptu 56 de taleri de argint, dennaintea Gligăi de Piscani și Gavril stol<nic> de acoloa și dinaintea Cobăleanului diiac de Rădēni și a popei lu<i> Simion den Toderești și a lui Ștefan Danco de acoloa și dinaintea a mulți oame<ni> buni și bătrâni.

Și eu Ireimia Murguleț însumi am scris.

Și mai mare mărturei ne-am pus și pecețile nostre. De aiasta să să știe.

Scris la Toderești, v<ă>leat 7126 <1618> Av<gust> 6 zile.

Acad. R.P.R., Filiala Iași, Fond Spiridonie, VIII/46.

Orig. rom, hârtie, 4 peceți aplicate.

¹⁾ omis în orig.

1618 (7126) August 7, Iași.

† Io Radul voevod, din mila lui Dumnezeu, domn al țării Moldovei. Iată domnia mea m'am milostivit și am dat și întors slugii noastre Vasile Bolea și surorii lui Anița, fiii lui Ionașco Bolea, dreptele lui ocini și dedini, satul Băilești și Rătezii, ce sunt în ținutul Tutova și satul Mărății și Prigorceanii și Tăcmăneștii, ce sunt în ținutul Vaslui și via ce are în târgul Vaslui, pentru că fi sunt drepte ocine și dedine și cumpărătură.

Pentru aceea, ca să-i fie dela domnia mea drepte ocini și întărire cu tot venitul și Țiganii lui ce-i are de dedină și cumpărătură. Și altul să nu se amestece.

Scris la Iași, în anul 7126 <1618> August 7.

† Înșuși domnul a poruncit.

Io Radul voevod <m.p.>

Arh. St. Buc., M-rea Florești, 1/2.

Orig. slav, hârtie, pecete timbrată.

1618 (7126) August 10, Iași.

† Io Radul voevod, din mila lui Dumnezeu, domn al țării Moldovei. Scriem domnia mea slugilor noastre pârcașilor dela ținutul Fălciului. Dămu-v<ă> știre că s'au jeluit, înaintea domniei mele rugătorii noștri călugării dila mănăstire ce să cheamă <vea>tii Sava din târg din Iaș<i>, pre Bălan de Hitoltești și pre alți seteani de acolo, dzăcându înaintea domniei meale, că să scolă de vin ei și intră în hotariul satului svintei mănăstir<i>, în Gușăței, în puteare lor și le iau a dzeace din pâine.

Derept aceea, deaca veți vedea cartia domniei mele, iar voi să strângeți oameni buni și bătrâni și mejiiaș<i> și să întrebați și să socotiți cum veți afla mai cu dreptul. De să va afla că au Vitolteștii ocină în sat în Gușăței, ei să-ș<i> ție partea lor și să ia a dzeace pre unde iaste hotariul lor, iar de nu vor hi avându ocină ei, nemică în Gușăței, ce întră ei cu puteare lor, iar voi să luați doisp<r>ă-dzeace boi gloabă porției și la domnia mele să-i tremiteți.

Aceasta vă scriem, altfel să nu fie.

In Iași, 7126 <1618> Av<gust> 10.

† Înșuși domnul a poruncit.

† Ghianghea mare logofăt a învățat și am iscălit <m.p.>

† Toma <a scris>.

Arh. St. Buc., M-rea Sf. Sava Iași, XLVII/5.

Orig. rom., hârtie, pecete aplicată.

1618 (7126) August 12, Tabăra.

† Io Radul voevod, din mila lui dumnezeu, domn al țării Moldovei. Iată a venit înaintea noastră și înaintea boierilor noștri moldoveni, mari și mici, sluga noastră Petrea Cehan vătăh cu un zăpis mărturie dela popa Oanaca din Ferești și dela Berbece hânsar de acolo și Parca șetrar de acolo și Ionașco comișel din Cojocari și Toader diac și dela mulți oameni buni, scriind în acel zăpis că au venit înaintea lor Ana Gădoe, fiica Jigoreniței și cu Vărvara, fiica lui Condrea, și fratele său, Petriman și au vândut părțile lor de ocină, cât se vor alege părțile lor din satul Făstăci, nesiliți de nimeni, nici asupra, ci ei singuri de a lor bună voie.

Și au vândut slugii noastre mai sus scrise, Petrea Cehan vătăh pentru optzeci și doi taleri de argint.

Și deasemeni a adus înaintea noastră sluga noastră, Petrea Cehan vătăf, și alt zăpis dela Ionașco mare vătăh de hânsari și Ionașco cupariul și Stavăr pârcălab și Horjea fost ureadnic de Huși și David fost pârcălab, că au venit înaintea lor Anton și cu fratele lui, Rusul, și surorile lor, Agahia și Costanda și Măgdălina, fiii lui Simion din Sacaluș, deasemeni nesiliți de nimeni, nici asupra, ci singuri de a lor bună voie și au vândut părțile lor de ocină partea unui bătrân din satul Făstăci de pe Stămnic.

Acestea le-au vândut deasemeni lui Petrea Cehan vătăh pentru cincizeci și șapte taleri de argint.

Deci domnia mea și cu tot sfatul nostru, dacă am văzut acele zăpise de mărturie dela atâți boieri și oameni buni, am crezut. Deci am dat și am întărit și dela noi ca să-i fie și dela noi danie și cumpărătură cu tot venitul, lui și copiilor lui și nepoților lui. Și altul să nu se amestece înaintea acestei cărți a noastre.

Scris la Tabăra, în anul 7126 <1618> August 12.

Însuși domnul a poruncit.

† Ghianghea mare logofăt a învățat și am iscălit <m.p.>

† Haraga <a scris>.

<Pe verso, sec. XVII:> Făstăci, nu i-au scris în uric ¹⁾; <mai nou> S'a scris uricul.

Acad. R.P.R., DCXXIII/18.

Orig. slav, hârtie, pecete timbrată. Pe f. 2 e un incipit părăsit.

Cu o trad. rom. din 1834 Aprilie 27, ibid. DCXXIII/19.

¹⁾ șters cu o linie neagră.

1618 (7126) August 18, Iași.

† *Io Radul voevod, din mila lui Dumnezeu, domn al țării Moldovei. Scriem slugii noastre pârcălabilor dela Neamț. Dau-vă știre că s'au jeluît înaintea dumnii mele rugătorii noștri călugării dela sfântaa mănăstire dela Săcuț, pre călugării dela mănăstirea Neamțului dzăcând că au o moară la sat la Târpești; iară Nemțenii au altă moară mai sus. Deci într'o pizmă, au cumu iaste lor tocmla să duc călugării de le străcă iazul morei de să duce apa în câmpu.*

Derept aceea, deaca veți vedea cartea dumnii mele, iară voi să întrebați de oameni buni și din prinprejur <m>egiiși de să va afla cu adevărat c'au fost acel loc de moară și moara de demult a mănăstirei a Săcului, și le-au străcat călugării dela [dela] mănăstire dela Niamțu, iar voi să aveți a lua 12 boi hatalmu dela mănăstire dela Neamțu să-i triniteți la poarta dumnii mele.

Într'alt chip să nu fie.

La Iași, anul 7126 <1618> Av<gust> 18.

† *Insuși domnul a spus.*

† *Haraga <a scris>.*

Arh. St. Buc., M-rea Neamț, IX/11.

Orig. rom., hârtie, pecete aplicată.

<1618 Septembrie 1—1619 Iulie 31> 7127.

Eu Gligorcea <Mli>novschie, însumi pre men<e> mărturisăsc cu cestu zapis al mieu, cum am luat dela dumnealui Necoară Prăjescul log<o>fătul, treidzeci de galbeni și am dat dumisaki> toată partea mea din sat din Hăsnașani, cât să va alcage a noastră parte, însă nu de tot, până vom socoti cu oameni buni c'aiastă parte să i-o vându dumisal<e> deplin, cum ne vom tocmi cu dum<nea>lui. De-aiasta mărturisiscu eu cu cestu zapisu al mieu.

Și într'aiasta tocinală au fostu Nebujatco log<o>fătul și Ciogolea staroste și Vasilie Plop.

Însă ne-am luat dzi până Siintăinărie mare. De să va găsi mai multu loc să-în<i> aibă a-m<i> da dumnealui pre cât va fi ocina mea. De nu va faci mai mult, să aibu eu a-i întoarce.

De-aiasta...¹⁾ zapis al me<u>...¹⁾ credința.

In anul 7127 <1618—1619>.

¹⁾ loc rupt în orig.

Eu Nebojatco logof<ă>l. <m.p.>

Gligorcea <m.p.>

Și'ntra'ceasta tocmal<ă>, fost-am și cu Ignat Ciogolea ci-am fost staroste.

Ignat. Ciogolea <m.p.>

Arh. St. Iași, CDXXVII/24.

Orig. rom., hârtie, trei peceti aplicate.

357

<1618 Septembrie 1—1619 August 31> 7127.

Zapis dela Ecaterina giupăneasa răposatului Iorgăi postelnic din vâlcat. 7127 <1618—1619>, întru care scrie precum de bunăvoia ci au dat o vie și un vad de moară la sat la Târguveți sfintei mănăstiri Săcului drept sufletul giupănului său, care viia iaste pre apa Putnei și cu vadul de moară în gărla de acolo., Care acéle vii au fost cumpărat Iorga postelnic dela Radul din Târguveți, drept 10 ughi.

Iar vadul cel dă moară l-au cumpărat drept 60 lei bătuți dela toți razeșii ci-au fost pre acea moară. Pentru acéia ca să fie sfintei mănăstiri driaptă ocină și moșie în véci.

Arh. St. Buc., Condica Asachi, ms nr. 628, f. 562 v.

Copie rom.

358

1618 (7127) Septembrie 14, Tighina.

† Io Radul voevod, din mila lui dumnezeu, domn al țării Moldovei. Scriem domnia mea ureadnicilor din Șerpeni și vătămanilor de acolo. Vă dăm de știre că s'au plâns înaintea domniei mele Costantin, fratele lui Postolachi, care a fost pârcălab de Orhei și Coruiu, care a fost comis, asupra lui Istrate și a lui Căsiian, din Șerpeni ¹⁾ spunând așa înaintea domniei mele, că le-au furat 2 cai.

De aceea, dacă veți vedea această carte a domniei mele, voi să-i dați sub pază aspră și să le dați zi, ca să stea de față, înaintea noastră. Dacă nu aveți pază, să-i dați pe ei legați în mâinile lor și să-i aducă la domnia mea.

Și nimeni să nu cuteze să împiedice sau să oprescă, înaintea acestei cărți a domniei mele.

Scriș la Tighina, în anul 7127 <1618> Septembrie 14.

Domnul a spus.

¹⁾Arh. St. Iași, DXI/33.

Orig. slav, hârtie, pecete aplicată.

¹⁾ cuvânt corectat.

<1618 Septembrie — 1619 Februarie> 20, 7127, Iași.

† Io Radul voevod, din mila lui Dumnezeu, domn al țării Moldovei. Iată s'au pârît înaintea noastră, <acești oameni anume> Măriuca, fiica lui Drujina, din Piciorogani, cu fratele ei Isac, pentru <o parte de ocină>, partea fratelui lor Ionașco, care este din satul Piciorogani, din jumătate de sat a șasea parte, din a șasea parte jumătate.

Și <Isac a spus>, înaintea noastră, că acea parte de ocină, partea fratelui său Ionașco, i-a dat-o tatăl lui, Drujina la moartea lui, când s'a sfârșit, iar sora lui Măriuca să nu aibă treabă, cu nimic să se amestece în ea.

Deci noi i-am judecat cu dreaptă judecată și lege și cu știrea lor am hotărît să <aducă> Isac oameni buni, să mărturisească, înaintea noastră, cum s'a întâmplat când s'a sfârșit tatăl lui, Drujina și i-a dat acea parte înaintea a oameni buni. Dar el n'a avut <de unde să-și ia> oameni buni. Deci Isac <a rămas înaintea> noastră, iar sora lui Măriuca s'a îndreptat și și-a pus ferăe.

Astfel, de acum înainte, să aibă Măriuca a ține, împreună cu fratele ei Isac, acea înainte zisă parte de ocină și din sat și din <câmp> și din fânețe și din moară și din tot venitul și să nu aibă Isac a o mai pârî, nici a dobândi niciodată, în veci, înaintea acestei cărți a noastre.

Scris la Iași, în anul 7127 <1618—1619>. . . 20¹⁾

Domnul a spus.

Ghianghea mare logofăt a învățat și a iscălit <m. p.>

Arh. St. Iași, CCCXXIII/18—19.

Orig. slav, hârtie, deteriorat, pecete aplicată.

Cu o trad. rom. din 1805, după care s-au făcut completările.

1618 (7127) Octombrie 10, Cotnari.

† *Adică eu Mihail Furtuna mare ciașnic și Arsenie log<o>f<ă>t.* Adecă au venit nainte noastră Miron, feciorul Lenței și Pătrașco Boldescul, gineréle lor, și au mărturisit cumu au fostu dator Lențe bătrânul o sută de taler<i> bātuț<i>, giupănesei Vrăncenesiai și i-au fostu făcut zapis pe sine pré ace datorie.

După aceia s'au tocmit cu giupănesa Lențoe, denainte lui Mustață și a Onciului starosti de Cernăuț<i> și a șoltuzului și a pãrgar<ilor> de târg de Cernăuț<i>, cum au pus zalog 2 falci de vie den De<a>lul lui Vodâ, ce sãmtu pe lângă viile logofătului Ghenghei, ca să plăte<a>scă acei ban<i>, ce-s mai sus scriș<i>, până la culesul viilor, iar de nu vor plăti banii să fie viile pietoré.

¹⁾ în orig. lipsă luna.

Intr'aceia ei ș'au cules viia și au dat în mâna giupănesei Vrăncenesei.
Dece noi vădzântu zapis făcut și de bună voe a lor tocmală, noi încă
le-m făcut această carte a noastră, de mărturie și de credință, ca să țiia
ace vie în veci.

Aceasta să se știe.

† *Scris în Cotnar, v<ă>l<ea>t 7127 <1618> Oc<tombri>e 10.*

Furtună paharnic am mărturisit ¹⁾

Eu Arsenie *fost log<o>f<ă>t.*

Acad. R.P.R., XLI/74.

Orig. rom. hârtie, două peceți aplicate.

361

1618 (7127) Noembrie 6.

Radul voevod. Adecă domniia mia dăm și întărim rugătorilor noștri călugărilor dela sfânta mânăstire a lui Aron vodă pre a lor drepti șerbi Țigani, anume Gheorghie cu muiare lui și cu ficiorii lor și Ivan cu muiare și cu ficiorii lor și Simion cu muiare și cu ficiorii lor ce sint daanie sfintii mânăstiri de unchiul domnii mele, de Pătru Vodă.

Și iarăși Ignat cu muiare și cu ficiorii lor și Gașpar cu muiare și cu ficiorii lor ce sint sfintii mânăstiri daanie de ctitoriul mânăstirii de Aron vodă. Dară dresese ce-au avut pe acești Țigani au arsu când au vinit Lășii în țară la Erimie vodă.

Pentru aceasta ca să fie acești Țigani sfintii mânăstiri drepti șerbi în veci.

Și iaste ispisocul iscălit de Ghianghia *mare* logofăt și pecetluit cu ciară moale cu pecete cia mare *domnească*.

Arh. St. Buc, Condica Asachi, ms. nr. 629, f. 208 v.

Copie rom. Data în fruntea copiei.

362

1618 (7127) Noembrie 12, Iași, M-rea Aron Vodă.

† Io Radul voevod, din mila lui dumnezeu, domn al țării Moldovei. Iată au venit înaintea noastră și înaintea boierilor noștri rugătorii noștri, egumenul și tot soborul dela sfânta mânăstire a răposatului Aron voevod, din țarina Iașului, unde este hramul sfântului, slăvitului și întru tot lăudatului arhierarh și făcător de minuni al lui Hristos, Nicolae și ni s'au jăluit cu mare plângere, zicând că au avut trei sate, în ținutul Neamț, anume Avereștii și Giurovul

¹⁾ semnătură în grecește.

și Nîcoreștii, care odinioară au fost ascultătoare de ocolul Pietrei și au fost date aceste sate acestei sfinte mănăstiri de răposatul Alexandru voevod și de răposatul unchiu al domniei mele, Petru voevod și de mai sus scrisul Aron voevod și de atâta vreme tot umblă cu ținutul Neamț.

Iar urednicii de târgul Piatra nu au avut nici o treabă în aceste sate, să le judece sau să le globească sau să le puie la muncă.

Iar acum s'au jăluit asupra urednicilor de târgul Piatra că fac multă călcare vecinilor sfinteii mănăstiri și-i trag să asculte de ei cu celalalte sate de ocol.

De aceea, domnia mea, văzând atâta plângere din partea rugătorilor noștri călugări, că vecinii lor au călcare dela urednicii din Piatra, domnia mea deasemenea am dat și am hotărît călugărilor dela această sfântă mănăstire aceste sate mai sus scrise, ca să fie sfinteii mănăstiri cu tot venitul, precum le-au dat acei mai sus scriși domni sfântrăpoșați, iar urednicii de târgul Piatra, întru nimic să nu îndrăznească să turbure sau să tragă acele sate, cu alte sate de ocol, ci să umble cu ținutul, ca și până acum și să fie pentru treabă și pentru ascultarea sfinteii mănăstiri.

Și deasemenea slugile clucerilor să nu îndrăznească să turbure aceste sate pentru desetina de varză sau pentru sămânță de cânepă sau pentru mazăre sau pentru alte mărunțișuri, care sunt la celalalte sate de ocol, de toate să fie în pace și în zilele noastre.

Și după viața noastră, pe cine Dumnezeu îl va alege să fie domn al țării noastre, acela să nu clinească dania și miluirea domnilor de mai înainte, ci încă să le împuțernicească și să le întărească. Și altul nimeni să nu se amestece înaintea acestei cărți a noastre.

Scris la mănăstirea lui Aron voevod, în anul 7127 <1618> Noembrie 12.

Insuși domnul a poruncit.

Io Radul voevod <m. p.>

Toma <a scris>.

Acad. R.P.R., LXXVII/39.

Orig. slav, hârtie, pecete aplicată.

363

1618 (7127) Noembrie 12, M-rea Aron Vodă.

† Io Radul voevod, din mila lui Dumnezeu, domn al țării Moldovei. Scriem domnia mea slugilor noastre urednicilor din târgul Piatra. Vă dăm de știre că s'au jăluit, înaintea domniei mele, rugătorii noștri, călugării dela sfânta mănăstire a răposatului Aron voevod, unde este hramul sfântului și slăvitului și întru tot lăudatului arhierarh și făcător de minuni al lui Hristos, Nicolae

asupra voastră, că au trei sate în ținutul Neamț, anume Avereștii și Giurovul și Nicoreștii, pe care le-au dat și le-au miluit răpoșaii domni de mai înainte, Alexandru voevod și Petru voevod și Aron voevod, și de atâta vreme tot umblă cu ținutul Neamț, iar acum voi trageți aceste sate ca să asculte de ocolul târgului Piatra și le turburați fără drept.

De aceea, cum veți vedea această carte a domniei mele, voi să aveți a lăsa în pace aceste sate să nu aveți nici o treabă cu ele, să fie numai pentru trebuințe și pentru ascultare sfintei mănăstiri.

Deasemenea și slugile clucerilor să nu îndrăznească să turbure aceste sate pentru desetina de varză sau de sămânță de cânepă sau de mazăre sau pentru alte mărunțișuri, care sunt la alte sate de ocol.

Iar dacă vor mai veni jalbă, ceiace veți vedea, să nu vă speriați. Și mai mult să nu-i turburați înaintea acestei cărți a noastre.

La mănăstirea Aron, 7127 <1618> Noembrie 12.

Insuși domnul a poruncit.

Io Radul voevod <m. p.>

Toma <a scris>.

Acad. R.P.R., LXXVII/40.

Orig. slav, hârtie, pecete aplicată.

364

1618 (7127) Noembrie 16, Iași.

† Io Radul voevod, din mila lui Dumnezeu, domn al țării Moldovei. Iată domnia mea m'am milostivit și am dat și am miluit ruga noastră, sfânta mănăstire a lui Aron voevod, unde este hramul sfântului ierarh și făcător de minuni al lui Hristos, Nicolae, care este în țarina târgului nostru Iași, cupatru fălci de vie dela târgul Cotnari, acele vii care au fost drepte cumpărături ale lui Dumitrache Chiriță postelnic, două fălci, care sunt pe dealul Balamușilor cu crame și cu pivnițe, le-a avut cumpăratură dela Trotuș Blaj din Cotnari, iar două fălci care sunt pe Dealul Piscop, i-au fost cumpăratură dela Boul din târgul Suceava.

Și am cumpărat domnia mea aceste patru fălci dela Costantin Celebi, nepot de soră al lui Chiriță postelnic și le-am dat și am miluit mai sus zisa sfânta mănăstire, ca să-i fie dela domnia mea danie și miluire și întărire aceste 4 fălci de vie și neclintit niciodată în vecii vecilor.

Iar după viața și domnia noastră, cine se va ispiti să strice dania și miluirea noastră, acela să nu fie iertat de domnul Dumnezeu și de preacurata lui maică și de toți sfinții, ci să fie blestemat și de trei ori blestemat și anatema.

Și altul să nu se amestece.

Scris la Iași, în anul 7127 <1618> Noembrie 16.
Insuși domnul a spus.
Io Radul voevod <m. p.>
Nebojatco <a scris>.

Acad. R.P.R., LXXVII/126.
Orig. slav, hârtie, pecete timbrată.

365

1618 (7127) Noembrie 18, Iași.

† Io Radul voevod, din mila lui Dumnezeu, domn al țării Moldovei. Scriem domnia mea slugilor noastre, tuturor dăbilarilor, câți veți merge cu slujbele domniei mele în ținutul Iași. Cum veți vedea această carte a domniei mele, voi să aveți a lăsa foarte în pace satele acestei mănăstiri Galata, anume Fălfoeștii și Mândzeștii, să nu le turburați vitele pentru alți oameni și pentru alte sate, ci numai să-și plătească dabilele lor.

Pentru aceea și voi mari vătavi dela acel ținut, încă să aveți a-i lăsa în pace, întru nimic să nu-i turburați, ori să-i globiți, ci să fie în pace.

Aceasta vă scriem, altfel să nu faceți.

Scris la Iași, 7127 <1618> Noembrie 18.

Insuși domnul a poruncit.

† Dulea <a scris>.

Arh. St. Buc., M-rea Galata, VI/9.
Orig. slav, hârtie, pecete aplicată.
Cu o trad. rom. din 1795.

366

1618 (7125) Noembrie 18, Iași.

† Io Radul voevod, din mila lui Dumnezeu, domn al țării Moldovei. Scriem slugilor <noastre>¹⁾ credincioase pârcălabilor de Neamț. Vă dăm știre că s'a jeluït înaintea domniei mele sluga noastră credincioasă Toader Dubău, urednic de Câmpul Lung, asupra lui Lupul din Urecheni, spunând înaintea noastră că i-a vândut o parte de ocină din Antălești și nu i-a dat uricul pe această ocină.

Pentru aceea, dacă veți vedea această carte a domniei mele, voi să-i spuneți lui Lupul să-i dea acest uric în mâinile lui Toader Dubău. Iar cui i se va părea vreo nedreptate, voi să-i dați zi, să stea de față înaintea noastră.

¹⁾ rupt în orig.

Astfel să știți, altfel să nu faceți.
In Iași anul 7127 <1618> Noembrie 18.
† Insuși domnul a zis.

Arh. St., Buc Achiziții Noi, MMCDXXXIV/10.
Orig. slav, hârtie, pecete aplicată.

367

1618 (7127) Noembrie 19, Iași.

† Io Radul voevod, din mila lui Dumnezeu, domn al țării Moldovei. Am dat această carte a domniei mele rugătorilor noștri, egumenului și la tot soborul dela sfânta mănăstire Săcul, ca să fie ei tari și puternici, cu această carte a domniei mele, a apăra braniștea lor, pe unde au, în hotarul sfintei mănăstiri, pe unde a arătat privilegiul lor, ca să nu aibă nimeni a intra să vâneze fiare sau să pescuiască și nici fânețele lor, din poieni, să nu aibă nimeni a le lua și nici cosi.

Și celor care vor fi aflați în braniștea sfintei mănăstiri să li se ia tot ce se va găsi la ei și pârălabii încă să aibă a-i globi.

Pentru aceea nimeni să nu îndrăznească a reține sau opri înaintea acestei cărți a domniei mele.

La Iași, în anul 7127 <1618> Noembrie 19.

† Domnul a zis.

† Ghianghea mare logofăt a învățat și a iscălit <m. p.>

† Haraga <a scris>.

Arh. St. Buc., M-rea Neamț, CXXX/19.
Orig. slav, hârtie, pecete aplicată.
Cu o trad. rom, pe document.

368

1618 (7127) Noembrie 22, Iași.

† Io Radul voevod, din mila lui Dumnezeu, domn al țării Moldovei. Iată au venit înaintea noastră și înaintea boierilor noștri, slugile noastre Ghiorghii ¹⁾ și fratele lui, Isac, fiii lui Cristea Cucoreanul, nepoții lui Roman Cucoreanul, de bună voia lor, nesiliți de nimeni, nici asupriți și au vândut dreapta lor ocină și dedină și cumpărătură jumătate din satul Cucoreni și jumătate din seliștea Loești, care este într'un hotar sub făget, mai sus de târgul Botășeni, în ținutul Hârlău, și cu locuri de iaz și de mori pe pâraul Sitna și cu alt iaz

¹⁾ „Ghiorghii” scris deasupra rândului.

la obârșia pârâului Loeștilor, din uricul pe care l-a avut bunicul lor dela Petru voevod pentru. . . ¹⁾).

Aceasta au vândut credinciosului și cinstului nostru boier, pan Nicoară marc vornic de țara de sus și eneaghinei lui Tudosca pentru șase sute taleri de argint.

Care jumătate din jumătatea acestor sate le-a fost de moștenire dela tatăl lor, Cristea Cucorcanul, iar cealaltă jumătate din jumătate din aceste sate a fost cumpăratură tot a tatălui lor, Cristea, dela fratele lui, Tiron, pentrucă i-a răscumpărat capul în trei rânduri dela pierzanie, pentru niște morți de oameni ce a făcut. Și la aceasta i-a dat și lui Tiron două vaci, pentru tocmeală. Și le-a plătit deplin dinaintea noastră.

Și la aceasta, deasemenca au venit înaintea noastră Todosia și sora ei. Odochia Ciurca, fiicele lui Roman Cucorcanul, și iarăș de bună voia lor au vândut dreapta lor ocină și dedină celelalte jumătăți din satul Cucoreni și din seliștea Loești, iarăși cu iazuri și cu mori la Sitna, din același uric mai sus scris. Și au vândut tot boierului nostru Nicoară mare vornic și eneaghinei lui, Todosca, pentru șase sute taleri și le-au plătit toți deplin, dinaintea noastră și dinaintea sfatului nostru.

Pentru aceasta, să le fie și dela noi întreg acest sat mai sus scris, Cucoreni și seliștea Loeștilor și cu iazuri și cu mori pe Sitna și alt iaz care este la obârșia pârâului Loeștilor, uric și ocină și întărire, cu tot venitul. Și altul să nu se amestecc.

Scris la Iași, în anul 7127 <1618> Noembrie 22.

Insuși domnul a spus.

Ghianghea marc logofăt a învățat și a iscălit <m. p.>

Nebojatco <a scris>.

<Pe foaia a doua, rom. contemporan>: † După cea tocmală ce am fost tocmit și le-am fost plătit eu, au venit să-mi întoarcă, deci încă le-am mai dat o sută de taler<i>, bani gata.

Acad. R.P.R., CCLXXVIII/31.

Orig. slav, hârtie, pecete aplicată.

Cu o trad. rom. din 1790, *ibid.* C/73.

369

1618 (7127) Decembrie 14, Iași.

† Io Radul voevod, din mila lui dumnezeu, domn al țării Moldovei. Am dat această carte a domniei mele boierului nostru credincios Niculachi ²⁾ mare

¹⁾ loc alb în orig.

²⁾ în orig. Neculai, apoi corectat.

stolnic, pentru ca să fie tare și puternic cu această carte a domniei mele să stăpâncască o parte de ocină din satul Sârbi a lui Ciocârlie fost pârčălab, pentru că el a fost dator socrului său, Boul fost vistier, cu șasezeci de ughi.

Iar cui i se va părea strâmb, el să stea de față înaintea noastră sau să-i întoarcă banii.

Pentru aceasta, nimeni să nu îndrăznească să împiedice sau să oprască înaintea acestei cărți a domniei mele.

La Iași, în anul 7127 <1618> Decembrie 14.

† Insuși domnul a poruncit.

† Ghianghea mare logofăt a învățat și am iscălit <m.p.>

† Dumitru <a scris>.

Arh. St. Buc., M-rea Râșca, VI/1.

Orig. slav, hârtie, pecete aplicată.

370

1618 (7127) Decembrie 17.

Din mila lui Dumnezeu, noi Io Radul voevod, domnul țării Moldovei. Facem cunoscut cu această carte a noastră tuturor celor ce o vor vedea sau o vor auzi citindu-se. Iată au venit înaintea noastră și înaintea tuturor boierilor noștri moldoveni mari și mici rugătorii noștri, călugării dela sfânta mânăstire numită a lui Balica, unde este hramul sfinților arhistrategi arhangheli Mihail și Gavriil și a altor puteri fără trup și ni s'au jcluit cu marc plângere și au spus că privilegiile de danie și miluire pe care le-au avut, pe locul sfintei mânăstiri în semne, dela sfântrăposatul unchiul domniei mele Petru voevod, acele privilegii au putrezit în pământ cu totul, a rămas numai pecetca acelu uric, când a venit în țară acest Alexandru voevod, fiul lui Ercmia voevod, cu mare oaste leșească.

Deci noi, văzând atâta plângere a lor, domnia mea m'ain milostivit și deasemeni am dat și am întărit mai sus zisei sfinte mânăstiri acest loc dela mânăstire în jos până la fântână, la capătul grădinii lui Nicoară, iar de acolo în sus până la drumul mare al Scânteii în dreptul pârăului Galata și în dreptul morii călugărițelor dela Socola, iar în pădure până la Cetățue și pe unde curg apele către mânăstire. Acesta este tot hotarul sfintei mânăstiri.

Pentru aceea să-i fie sfintei mânăstiri și dela noi danie și miluire și întărire, neclintit niciodată în vecii vecilor.

Iar la aceasta este credința domniei noastre, a mai sus scrisului, noi Io Radul voevod și credința prcaubitului fiu al domniei mele, Alexandru voevod și credința boierilor noștri: credința panului Coste Băcioc mare vornic de țara de jos, credința panului Nicoară mare vornic de țara de sus, credința

panului Nicula și Tudor pârcălabi de Hotin, credința panului Dumitru Goia și a panului Bălaci pârcălabi de Neamț, credința panului Pătrașco și ... ¹⁾ pârcălabi de Roman, credința panului Costantin Roșca hatman și pârcălab de Suceava, credința panului Bernat postelnic, credința panului Simion spătar, credința panului Mihail Furtună ceașnic, credința panului Nicolae stolnic, credința panului Dumitrachi vistier, credința panului Lupul comis și credința tuturor <boierilor> ²⁾ noștri moldoveni mari și mici.

Iar după viața și domnia noastră, cine va fi domn dintre copiii noștri sau din neamul nostru sau iarăși pe cine îl va alege domnul dumnezeu să fie domn al țării noastre, Moldova, acela să nu clinească întocmirea noastră, ci să dea și să întărească sfintelor mănăstiri.

Iar pentru mai mare putere și întărire a tuturor celor mai sus scrise, am poruncit credinciosului și cinstului nostru boier, pan Ionașco Ghenghea mare logofăt, să scrie și să atârne pecetea noastră de această carte adevărată a noastră.

A scris Arsenie Nebojatco logofăt în anul 7127 <1618> luna Decembrie 17 zile.

Io Radul voevod <m.p.>

Ghianghea logofăt am iscălit <m.p.>

Acad. R.P.R., Peceți, nr. 378.

Orig. slav, perg., pecete atârnată.

Cu două trad. rom. din 1845, ibid. DCXXIII/21 și DCXXIII/20 (1).

371

1619 (7127) Ianuarie, Iași.

Suret de pe ispisoc vechiu pe sârbie, dela Radul v<oe>vod domn țării Mold<o>v<ei>, scris de Băseanul în Iaș<i>, din leat 7127 <1619> Ghen<a>r.

Iată viind înaintea noastră și înaintea tuturor boierilor noștri a Moldovii, a mari și mici, Tudosie, giupâneasa a cinst<it> și credincios boierului nostru Nicoriță mare vorn<i>c și au tras la giudecată, înaintea noastră, pe soacra sa, giupâneasa Cârstâna pârcălăboae, pentru multă zăstri ce i-au fost dată de maică-sa Bârnovschioai, însă bărbatul ei, Lozonțchi, toată zăstrea aceea și multe strae, argint și aur și mărgăritari de mult preț, le-au prăpădit, în vreme ce au fost căzut [lipsă] și ș-au răscumpărat capul dela Tătari.

Și au fost între dânsăle multă giudecată și gâlceavă, dar apoi iarăș sânzure, de bună voea lor de nime sâlite, nici asuprite, s'au învoet și s'au înpăcat între

¹⁾ loc alb în orig.

²⁾ șters, ilizibil.

sne, pentru pricina acei giudecăţ<i> şi a gâlcevii, di înnaintea noastră şi dinnaintea dreptului sfatului nostru.

Şi au dat giupâneasa Cârstina pârcălăboae un sat, anume Şărăuţăi ce-i în malul Prutului şi doă fălci de vie ce-s în Dealul Porcului, supt pădure şi un inel de aur.

Drept aceea, domnia mea şi cu sfatul nostru, dacă am văzut aciaastă de bună voe învoeală pe aceste de mai sus arătate lucruri, pentru aceea şi domnie mea şi cu dreptul sfatul nostru, am dat şi ain întărit iei acel de mai sus numit sat Şărăuţăi, ce-i pe Prut şi acele doă fălci de vie ce sânt în Dealul Porcului supt pădure, pentru ca nime din neamurile ei ce vor fi să nu aibă a mai trage la giudecată pe Tudosie, giupâneasa lui Nicoriţă mare vorn<i>c pentru acest de mai sus numit sat şi pentru acele de mai sus arătate doă fălci de vie, nici odinioară în veci.

Iar dacă în vreo vreme va arăta cineva nescăiva zapisă sau niscaiva ispi-soace, acela să nu aibă a să crede, nici a să mai trage la giudecată nici odinioară în veci, împotriva vestitii cărţăi noastre aceşteia.

Domnul au zis.

În ispisocul cel adevărat iscălit, noi Radu v<oe>vod.

De pe sârbie pe limba moldov<enească> am tălmăcit la anul 1809 Apr<i>lie> 5.

Cliucer P<a>v<e>l Debr<i>ţ<e>.

Arh. St. Iaşi, CDXIX/14.

Trad. rom.

372

1619 (7127) Ianuarie 8.

İspisocu domnescă scrisă pe sirbiia dela Radul v<oe>vod în carele scriia că au venit înnainte mării sale boerinulă ... ¹⁾ dela Derzsca, cu un zapis de mărturiia dela Dracea mare vatah Sucevii şi dela Grama starosté şi dela popa Tomşe şi dela popa Foca şi dela şoltuzulu cu 12 pârgari dinu târgulă Siretiului, dzicându că au întorsu 12 ughi lui Ionaşco Stroici pentru o j<i>rebiia dinu satulu Derzsca, pre care o cumpărasă tată-său Stroici logofet dela ... ¹⁾ feciorulu lui Şarpici, pentru că elă au fostă mai di aproape niamă.

Deci şi mărie sa, vădzându acelă zapisă cu mărturiia, s'au încredinţatū şi asemené au dat acé j<i>rebiia ce ş'au cumpărat-o, ca să-i fiia lui şi de la mărie sa moşia cu totă venitulă.

Şi iarăş au venit înnainté mării salé popa Cornace, cu unu zapis de mărturiia dela şoltuzulu şi dela 12 pârgari din satulu Derzsca, arătându precumă

¹⁾ loc alb în text.

s'au cumpăratu o parté de moșiia dela Minta, sora Derzscăi și dela . . . ¹⁾ feciö-
rulü Madonii din parte Ticșei, a tatăului lor, 2 j<i>rebii, dintru același satu, dreptü
. . . ¹⁾ taleri bătuț<i> și iarăși au întorsu și lui Mironu 6 galbeni. Și dacă au plătit
toți banii deplin, pentru acéia să-i fiia lui uricü cu totü venitulü . . . ²⁾ și celelalté.

Din anii 7127 <1619> Ghen<arie> 8.

Acad. R.P.R., Condica m-rii Ilomurul, ms. nr. 111, f. 27.

Copie rom. din 1779.

373

1619 (7127) Ianuarie 8.

† Iată eu, Andriiu Stanislavici pârcălab, însumi dela sine am însemnat,
cu această carte a mea, nesilit de nimeni, nici asuprit, ci de bună voia mea,
m'am tocmit cu pan Toma postelnic, cu fratele Iordachie ³⁾ și i-am vândut
o seliște de sat, anume Căuciulești, care este pe pârau Cracău, în ținutul
Neamț, cu locuri de mori și cu tot hotarul, pe unde este din veac, să fie dom-
niei sale, cu tot venitul.

Iar privilegiul pe care l-am avut dela Eremia voevod, noi l-am pierdut,
în aceste răscoale ⁴⁾. Iar când se va întâmpla să se găsească dintre acele zapise,
să nu se țină în seamă.

Și a fost această tocmeală înaintea lui Pătrașco Ciulpan și Pătrașco Bașotă
și Ștefan Ciucărlie și Dumitrașco Buhuș și Gligorie Buhuș și Ionașco Săpotean
și Pântelie din Hărlicești și mulți oameni buni megiași din prejur.

Și am luat dela mai sus scrisul, dela pan Toma postelnic, cu fratele Ior-
dachie ³⁾ o sută de galbeni ungurești și 2 cai și două iepe și cincizeci de oi,
toate ce sunt tocmeala noastră.

De aceea, să fie domniei sale, ocină și dedină și neclintit în veci.

Aceasta scriem.

Scris <în> anul 7127 <1619> Ianuarie 8.

† Pătrașco Ciolpan.

† Pătrașco Bașotă.

Dumitru Buhuș.

Și eu Ionașco Sepotenu încă mărturisescu <m.p.> ⁵⁾.

Arh. St. Iași, CCCL/

Copie slavă din sec. XX.

¹⁾ loc alb în text.

²⁾ în ms. urmează, în paranteze: « de aci, acelu ispisocu iast<é> foarte stricatu și nu
s'au pututu scriia întru această condică ».

³⁾ « cu fratele Iordachie », scris deasupra.

⁴⁾ « răscoaleh » în text.

⁵⁾ dela « și eu... mărturisescu » rom. în text.

1619 (7127) Ianuarie 9, Iași.

† Io Radul voevod, din mila lui dumnezeu, domn al țării Moldovei. Iată a venit înaintea noastră și înaintea boierilor noștri sluga noastră Deleu aprod, nepotul Nastasii, cu un zăpis de mărturie dela Toader Dubău fost vornic și dela Onichie vistiernicel din Antălești, că Dămian din Dumbrăvița s'a tocmnit dinaintea lor de bună voe, nesilit de nimeni, nici asupra cu sluga noastră Deleu și și-a luat banii, douăzeci taleri, bani gata, pe o parte de ocină, loc de o casă, din satul Spătărești, care parte o cumpăraseră Dămian dela Lupul, unchiul lui Deleu.

Și deasemenea a mai ¹⁾ dat Deleul și unchiului lui, Lupul douăzeci taleri, bani, dinaintea lor.

Pentru aceea domnia mea, dacă am văzut acel zăpis de mărturie, dinaintea zișilor Toader Dubău și dela Onichie, domnia mea am crezut și dela noi încă am dat și am întărit slugii noastre mai sus scrise, Deleu, această casă cu jirebie, din satul Spătărești, ca să-i fie dela noi ocină și întărire cu tot venitul.

Și altul să nu se amestece înaintea acestei cărți a domniei mele.

Scris la Iași, în anul 7127 <1619> Ianuarie 9.

† Domnul a spus.

† Ghianghea mare logofăt a învățat și a iscălit <m.p.>

† Toader <a scris>.

Muzeul Raional Fălticeni.

Orig. slav, hârtie, pecete aplicată, stricată.

Fotocopie la Acad. R.P.R., Filiala Iași, III/12.

1619 (7127) Ianuarie 9, Iași.

† Io Radul voevod, din mila lui dumnezeu, domn al țării Moldovei. Scriem domnia mea slugilor noastre, deseticilor de stupi din ținutul Hârlău. Vă dăm de știre că rugătorul nostru egumen și tot soborul dela sfânta mănăstire numită Neamțul s-au jeluț, înaintea domniei mele împotriva voastră, spunând că au o prisacă cu stupi în ținutul Hârlău și voi le luați desetina și mănăstirilor nu li s'a luat desetina niciodată.

Pentru aceea, dacă veți vedea această carte a domniei mele, voi să aveți a le întoarce totul înapoi. Iar dacă nu veți întoarce, să știți bine că domnia

¹⁾ « mai » în orig.

mea am trimis să se împlinească dela voi, cât veți fi luat dela călugări și gloabă de întors încă să ia.

Așa să știți, altfel să nu fie.

In Iași, 7127 <1619> Ianuarie 9.

Insuși domnul a poruncit.

Toma <a scris>.

<Pe verso contemporan slav>: Desetina de stupi.

Arh. St. Buc., M-rea Neamț, CXX/3.

Orig. slav, hârtie, pecete aplicată.

376

1619 (7127) Ianuarie 14, Iași.

† Io Radul voevod, din mila lui dumnezeu, domn al țării Moldovei. Iată a venit înaintea noastră și înaintea boierilor noștri sluga noastră, Ion Petriul fost pârcălab și cu niște zapise de mărturie dela Toblea fost ilișar și dela Hărsu de acolo și dela Miftodie din Răcămuș și dela Tălabă din Ghițivoești și dela Bălan din H<ito>lți și dela Păcurar vătaf din Micșenești și dela Efrim de acolo și dela Vicol Chihaia din Hlipicani și dela ... ¹⁾ Frijea din Curiaci și dela Rusanul din Co ... ¹⁾ dela Toader din Popești și dela Mașteiu diac și dela Cârstea și dela Andrei și dela Mocan și dela popa din Furtești <și> dela Toșlea din Ulmeni și dela Toader din Hitolți, scriind și mărturisind că el și-a cumpărat dinaintea lor, o parte de ocină dela Toader Țăranul, fiul Anei și dela fratele lui, Andrei, a patra parte din satul Ghițivoești, pentru treizeci de ughi.

Și deasemenea el și-a cumpărat dela Frăteiu și dela Nastasia și dela Toader și dela Măriica, fiica lui Toader Gârbei și dela Chireana, fiica lui Ghiorghie, un sat anume Ciolăneștii cu tot venitul și cu tot hotarul acestui sat, care este pe Moisiia, pentru șaptezeci de ughi.

Și deasemenea el și-a cumpărat dela Moisei toată partea lui, cât se va alege din Deleni și cu loc de prisacă în pădure, pentru douăzeci de ughi.

Și deasemenea el și-a cumpărat dela ¹⁾ Gligorie o vie ... ¹⁾ și zece ughi.

Și deasemenea el și-a cumpărat o <parte> ¹⁾ de ocină dela Anghel din sat ... ¹⁾ această parte pentru douăzeci de ughi, care toate aceste părți de ocine sunt în ținutul Fălciului.

Deci noi, văzând zapise de mărturie dela acești oameni buni, mai sus scriși, iar noi le-am crezut și deasemenea și dela noi am dat și am întărit mai sus scrisei slugii noastre, Petriul fost pârcălab, toate aceste mai sus scrise

¹⁾ loc rupt în orig.

ocine, ca să-i fie și dela noi uric și ocină și întărire, cu tot venitul. Și altul să nu se anestece, înaintea acestei cărți a noastre.

Scris la Iași, în anul 7127 <1619> Ianuarie 14.

Insuși domnul a poruncit.

Ghianghea mare logofăt a învățat și a iscălit <m.p.>

Dumitru <a scris>.

Acad. R.P.R., XLI/76.

Orig. slav, hârtie, pecete timbrată.

377

1619 (7127) Ianuarie 16.

Carté domnească cu suretul ei a domnului Radul voevod asupra satului Vlădenii, ci au făcut danie dumnilui Costantin Bociuc mănăstirii Săcul, partea sa.

Arh. St. Buc., M-rea Neamț, XXXIV/9 (n. 7).

Rezumat rom.

378

1619 (7127) 18, Iași.

† Io Radul voevod, din mila lui dumnezeu, domn al țării Moldovei. Iată domnia mea am făcut tocmeală cu credinciosul nostru boier, Condi mare vameș, ca să dea domniei mele dela satul Șivița, care e în ținutul Covurlui o sută <galbeni> ungurești pe an, cincizeci ughi să dea la ziua sfintei boboteze, iar cincizeci ughi să dea la ziua sfinților apostoli Petru și Pavel. Iar alte dabile câte vor fi pe restul țării domniei mele, nicio dare să nu dea, nici muncă să nu muncească, nici cu bani să nu plătească, nici iliș să nu plătească, nici sulgiu de vaci și de oi, nici de bani, nici altă dabilă, niciuna, ci de toate să fie în pace și de camână mare și mică domnia mea i-am lăsat pentru toate cele mai sus scrise, fiindcă acest sat este la acea margine a țării.

Iar după viața și domnia noastră, cine se va ispiti să strice tocmeala și rânduiala noastră, acela să nu fie ȳertat de domnul dumnezeu făcătorul cerului și al pământului și de preacurata lui maică și de toți sfinții, ci să fie blestemat și de trei ori blestemat și anatema.

Și altfel să nu fie înaintea acestei adevărate cărți a noastre.

Scris la Iași, în anul 7127 <1619> luna Ianuarie 18.

† Insuși domnul a spus.

Io Radul voevod <m.p.>

† Nebojatco logofăt <a scris>

Acad. R.P.R., DCXXIII/22.

Orig. slav, hârtie, pecete timbrată.

Cu o trad. rom. din prima jumătate a sec. XVIII, ibid., DCXXIII/23.

1619 (7127) Ianuarie 21, Iași.

† Io Radul voevod, din mila lui dumnezeu, domn al țării Moldovei. Iată a venit înaintea noastră și înaintea boierilor noștri sluga noastră, Eremiia fost pârcălab și a pârît, de față, pe boierul nostru credincios, Nicolachie mare stolnic, pentru o parte de ocină, loc de casă din satul Potlogeni, care este în ținutul Neamț, care ocină a fost pusă zălog la socrul lui, Boul vistier, pentru douăzeci taleri, zicând că-i este dreaptă dedină a soției lui Mărica și li se cuvine lor să o răscumpere.

Deci domnia mea i-am judecat, după legea țării și am aflat că este dreaptă dedină a slugii noastre, Eremiia și a femeii lui. Și au întors ei deplin acești bani, 20 taleri, în mâinile boierului nostru, Nicolachie stolnic, dinaintea noastră, De aceea, domnia mea am dat și am întărit slugii noastre mai sus zise, Eremiia și soției lui, Mărica, această parte de ocină lor de o casă, din satul Potlogeni, ca să le fie și dela noi dreaptă ocină și dedină.

Și diresese pe care le-a avut Boul vistier dela Eremia voevod încă le-am dat lor în mâini. De aceea, să nu aibă a se mai pârî pentru această pâră, niciodată, în veci, înaintea acestei cărți a domniei mele.

Scris la Iași, în anul 7127 <1619> Ianuarie 21.

Domnul a spus.

Ghianghea mare logofăt a învățat și a iscălit <m.p.>

† Vasile Dinga <a scris>.

Acad. R.P.R., XIX/105.

Orig. slav, hârtie, deteriorat, pecete aplicată.

1619 (7127) Ianuarie 23, Iași.

Noi Radul voevod, din mila lui dumnezeu, domn al țării Moldovei. Scriem domnie mea la boierul nostru Ghenghe mare logofăt și la sluga noastră Ionciul fost staroste.

Dămu-vă în știre, că s'au pârît de față înaintea domniei mele: șoltuzul și toți pârgarici și toți târgoveții din târgu din Cernăuți pre ficiorii lui Cracaleiu, zicându că le-au luat o bucată de locu din hotarul târgului și niște poeni ce sântu piste Prut împotriva târgului.

Iar ficiorii lui Cracaleiu au arătat înaintea domniei mele un zapis cum s'au făcut acolo pe acel locu niște morți de om și într'aceia ei s'au lepădat târgoveții de acel locu, iar ficiorii lui Cracaleiu au plătit acele morți de om.

Dreptu.aceia decă veți vede carte domnii mele iar voi să străngeți oameni buni bătrâni din sus și din jos și di pin prejur megiași și să socotiți cum veți afla mai cu dreptul și să socotiți cum scrie în carte Erimii vodă.

Și cum veți afla să scrieți și să dați știre domnii mele.

In Iași, în anul 7127 <1619> Ghenarie 23.

Toma <a scris>.

Arh. St. Buc., Condica m-rii Barnovschi, ms. nr. 645, f. 56 (n. 6)

Copie rom.

381

1619 (7127) Februarie 1, Iași.

† Io Radul voevod, din mila lui Dumnezeu, domn al țării Moldovei. Iată a venit, înaintea noastră și înaintea boierilor noștri, Archir din Bârlad cu un ispisoc dela răposatul Petru voevod, că a cumpărat un vad de moară cu un loc de un ogor și cu loc pentru o vie, lângă locul de moară, dela Efrim, pentru șase sute zloți tătărești.

Acestea i-au fost cumpăratură lui Efrim dela alți vânzători, care sunt scriși într-un zăpis făcut înaintea a oameni buni.

Deci noi deasemenea i-am văzut ispisoc dela domnul de mai înainte, mai sus scrisul Petru voevod. Deci noi deasemenea i-am dat și i-am înnoit și i-am întărit ispisocul, ca să-i fie și dela noi ocină și dedină cu tot venitul¹⁾, această cumpăratură mai sus scrisă, un vad de moară și cu un ogor și cu loc pentru o vie, neclintit niciodată în veci.

Și altul să nu se amestece înaintea acestei cărți a noastre.

Scris la Iași, anul 7127 <1619> Februarie 1.

Domnul a poruncit.

Ghianghea mare logofăt a învățat.

† Dulea <a scris>.

<Pe verso rom. sec. XVII:> Moșie de Bârlad.

Acad. R.P.R., LXXXVI/9.

Orig. slav, hârtie, pecete aplicată.

382

1619 (7127) Februarie 6, Iași.

† Io Radul voevod, din mila lui Dumnezeu, domn al țării Moldovei. Iată domnia mea m'am milostivit și am dat și am înapoiat slugii noastre ...²⁾

¹⁾ « cu tot venitul » adăugat deasupra rândului.

²⁾ loc rupt în orig.

trașco Dragotă vornic dreapta lui ocină și dedină, satul Tărasova, care este în ținutul . . . ¹⁾ acest sat care i-a fost lui drept de moștenire, însă i-a fost luat acest sat în zilele lui Ștefan Tomșa voevod, pentru vina fratelui său, Boul vistier, când a fost amestecat cu acei boieri, care s'au ridicat asupra lui Ștefan voevod.

Deci domnia mea văzând că i-a fost lui din vremea de demult dreaptă moștenire, pe de altă parte că el a slujit domniei mele cu dreptate la Poarta cinstului împărat, de aceea și domnia mea am dat și am înapoiat acest sat mai sus scris, ca să-i fie și dela domnia mea ocină și dedină cu tot venitul, neclintit niciodată în veci.

Iar după viața și domnia noastră, cine se va ispiti să strice întărirea și întoarcerea noastră, acela să nu fie iertat de domnul Dumnezeu și de preacurata lui maică și de toți sfinții și să fie de trei ori blestemat . . . ¹⁾ de domnul Dumnezeu.

<Și altul> ¹⁾ să nu se amestece.

Scris la Iași, 7127 <1619> Februarie 6.

Insuși domnul a poruncit.

Ghianghea mare logofăt a învățat.

Și a iscălit <m.p.>

Arh. St. Iași, CDXXIV/19.

Orig. slav, hârtie, pecete aplicată, desprinsă.

383

1619 (7127) Februarie 7, Roman.

Noi Radul v<oe>vod, cu mila lui Dumnezeu, domn țării Moldoviei. Dat-am și am înorit cu aciastă carti a domniei meli rugătoriului nostru, egumen și la tot soborul sfintei măn<ă>stiri Bistreții, unde iaste hramul admire presfintei născătoarei de dumnezău, de întărirea braniștei vechi din uricul lui Ștefan vodă cel Bun cari să începi hotarul dela părăul Sărății piste Bistriți la Doamna și la Angărciua Săcul dela Cozie, cu Dialul cel Mari la Poeniți dela Hitioana la Pintenul și să împreună cu braniște măn<ă>stirii Tazlăului, până la Răchitiș și piscul Baliții în gios, pintre Tarcău și Bistrița și 2 poeni supt Ciahlău, piste Bistreți la Giurcoae, Cuiajdul până la Oprișani și până la Methodiei în gura Pângărăciurului, până la Obărșie și cu loc de stână la Pângărați.

¹⁾ loc rupt în orig.

Și nimine să nu pască oile acolo, nici să-i vânezi peștile sau să tai păduri, nici nueli, nici hămeiu, nici alune nici orici, că să va pedepsi.

S'au scris la Roman, 7127 <1619> Fevr<uarie> 7.

Insuși domnul a poruncit.

Arh. St. Buc., M-rea Văratec, XVIII/1.

Copie rom. din sec. XIX.

384

1619 (7127) Februarie 9, Iași.

† Io Radul voevod, din mila lui Dumnezeu, domn al țării Moldovei. Iată acest adevărat credincios boier al nostru, Gheorghe mare spătar, a slujit drept și credincios domnilor sfântărușoși de mai înainte și țării noastre, iar astăzi ne slujește și nouă și țării noastre drept și credincios.

Pentru aceia, noi văzând dreptcredințioasa lui slujbă, l-am miluit, în țara noastră, Moldova, cu o siliște anume Sacalășeștii pe Topoliță și cu vad de moară, din ținutul Neamțului, această siliște care a fost a noastră drept domnească, ascultătoare de ocolul Târgului Neamț.

Pentru aceia, să-i fie dela domnia mea danie și miluire și întărire și uric și ocină, cu tot venitul, neclintit lui, niciodată în veci.

Iar după viața și domnia noastră, cine se va ispiti să strice dania și miluirea noastră, unul ca acela să nu fie iertat de domnul Dumnezeu și de preacurata lui maică și de toți sfinții.

Altul să nu se amestece.

La Iași, în anul 7127 <1619> Februarie 9.

Insuși domnul a poruncit.

Ghianghea mare logofăt a învățat și a iscălit <m.p.>

Faceți-i uric.

Mitrofan <a scris>.

Arh. St. Buc., M-rea Văratec, XV/1.

Orig. slav, hârtie, pecete timbrată.

Cu o trad. rom. dela începutul sec. XIX.

385

1619 (7127) Februarie 12, Stolniceni.

† Adecă eu Rusca giupăneasa lui Căldărușe, fata Nastasiei, nepoata Cornei ce-au fost șetrarii din Vlăiceni de ținutul Dorohoiului, însămi de a mea voe, de nime înpresurată, nici asuprită, am vândut a mea dereaptă ocină și moșie lui Ifrim, feciorul lui Gligorie sulițașul, nepotul lui Calapod, giumătate de sat

de Vlăicé<ni> pre Jijia, cu vad de moară în Jijia, cu tot venitul ce să va alége de în giumătate de sat și case, drept o sută și treidzăci de galbeni de aur, deinnaintea dumisale giupănului Necoară Prăjescul, ce-au fost vistérnec mare și denaintea lui Ciolpan părcălabul și denaintea comisu<lu>i Vorontariu și denaintea Lupului, feciorul Prăjescului și denaintea lui Gavril Ciogolea și denaintea Nechitei de Vărtop de ținutul Neamțului și denaintea Grecului de Pășcani și denaintea lui Pătrașco Ciogolei de Vlădeșt<i> și a lui Costantin feciorul lui Adam de Vlădeșt<i> și a lui Toader Buoreanul de Hăsnășeni și denaintea a mulți oameni, anume Andreica Soroceanul de ținutul Iașilor și Ștefan de Vlăicéni. Și mai mare credință ne-am pus toț<i> pecețile, să să creadză.

Scris în Stolnicéni, 7127 <1619> F<e>v<ruarie> 12.

Nicoară fost vist<ier> <m.p.>

† șe Toderetă dă Nămadre<i> <m.p.>

Ghiorghie mare ban <m.p.>

Gavril Ciogolea <m.p.>

† Pătrașco Ciogolea <m.p.>

Eu Ionașco Târță *am scris însumi.*

<Pe verso:> « Den uric de dare ce 'au avut Vlaico șetrariul de<la> bătrănul Ștefan voevod și den uric de întăritură dela Ereimia voevod.

<Alta:> + Zapis pre Vlăicéni.

<Alta:> + De vândzarea Căldărușoae.

Acad. R.P.R., XLI/77 a. b.

Orig. rom., hârtie, 13 sigillii inelare, aplicate.

386

<1619> Martie 7, Iași.

† *Adică noi* Costantin Ciogoli *fost* clucér și Pătrașco Ciogoli log<o>f<ă>t și Miron Ciogoli și sora noastră Tofana, toți nepoții cnéghini<i> Grozava păharniceasa, dăm știre cu cest zapis al nostru, cum am dat o copilă ¹⁾ de Țigan, anume Tofana ²⁾, fecior Pepelei Țigan. Datu-l-am lui Ivașco Cărjeu pentru o datorie ce au fost datoare dumneaei păhărniceasa lui Ivașco, pentru acea datorie i-am dat acia ³⁾ copilă ⁴⁾ de Țigan.

¹⁾ corectat din « un copil ».

²⁾ scris mai târziu pe loc lăsat liber.

³⁾ corectat din « acel ».

⁴⁾ corectat din « copil ».

Aciasta dăm știre cu cest zăpis al nostru ca să s<e> știe.

Scris în Iași, Mart<ie> 7.

Eu Costantin Ciogoli fost clocer <m.p.>

Eu Pătrașco Ciogolea fost log<o>f<ă>t am iscălit <m.p.>

Arh. St. Buc., M-rea Sf. Sava, Iași, XXVII/5.

Orig. rom., hârtie.

Datat după doc. dela Acad. R.P.R., CLVII/107; în 1619 Nov<embrie> 20, Pătrașco Ciogolea era « fost logofăt ».

387

1619 (7127) Aprilie 5.

Zăpisul Crețului din Codrești prin care vinde lui Dimitru o parte de moșic, drept 15 taleri.

Arh. St. Buc., M-rea Neamț, XXXVI/48 (nr. 15).

Rezumat rom.

388

1619 (7127) Aprilie 11, Iași.

† *Io Gașpar voevod, din mila lui dumnezeu, domn al țării Moldovei.* Dat-aucias<tă> carte a domnii mele egumenului den svânta măn<ă>stiri, dela svēti Sava și slugii domnii mele...¹⁾, ca să fii tare și puternici, cu cias<tă> carte a domnii mele, a căuta și a strângi și a loa prē toți vecini<i> căți vor fi fugiți dēn satul svēntii măn<ă>stiri, den Struești...²⁾ prea căți i-au pucat derepturiia...²⁾ și pre acii de moșii și pre acii ce s'eu închinat de bun<ă>voia lor să vii vecini, ori undē-i va găsi în țeara domnii mele, veri s'ar fi în sat domnescu, veri boerescu sau călugărescu, sau în slobudzie, ori la târg, tot ca să aib<ă> a-i loa cu toate bucatele lor, de să-i duc<ă> în satu, veri s'ar fi cu fâmei, veri holteiu.

Dereptu aceaia, nemenele să nu cuteze a-i ține sau opri, 'naintea ceștii cărți a domnie mele.

In Iași, v<ă>leat 7127 <1619> Ap<rilie> 11.

† *Insuși domnul a poruncit.*

† Stan <a scris>.

Arh. St. Iași, CCCXXIII/21.

Orig. rom., hârtie, pecete aplicată.

¹⁾ loc alb în orig.

²⁾ loc șters în orig.

<1619—1620> Aprilie 11.

† Vasilie Șeptelici, hatinan și pârcălab de Suceașa. Șcriem fiiloș noștri care umblă pentru Țigani prin ținutul Troțuș. Pentru aceasta, dacă veți vedea această carte a noastră, voi să aveți <a lăsa>¹⁾ în pace pe toți Țiganiii lui Dumitrașco Ștefan, să nu turburați întru nimic. Altfel să nu faceți.

Aprilie 11.

Anume Vasilie Țigan[n]ul cu Ștefan feciorul său și Bahluian cu feciorul său și Stan și Nan și Erimiaa²⁾.

Șeptelici hetman <m.p.>

Arh. St. Iași, CDXXV/4.

Orig. slav, hârtie, pecete aplicată.

Datat după Șeptelici hatman.

1619 (7127) Aprilie <după 11>, Iași.

† Io Gașpar voevod, din înila lui dumnezeu, domn al țării Moldovei. Iată a venit înaintea noastră și înaintea tuturor boierilor noștri, credinciosul nostru boier pan Enache postelnic și a arătat înaintea noastră un ispisoc dela Radul voevod, făcut pe un sat anume Scumpia pe Gărlă, care este în ținutul Iași, care acest sat l-a așezat din nou tot cu oameni rusnaci din Țara Leșească și din acele margini și oameni din țara domniei mele, dar tot oameni care n'au fost așezați nicăieri.

Și s'a tocmit cu Radul voevod ca să dea dela acest sat numai o sută taleri de argint într'un an însă cincizeci de taleri să dea în ziua sfântului marelui mucenic Gheorghie, iar cincizeci de taleri să dea în ziua sfântului marelui mucenic Dimitrie.

Iar pentru alte dabile și angherii câte sunt peste an pe restul țării domniei mele, de toate să fie în pace și de acei ughi pentru casă ce se iau, care se cheamă de fum, și de muncă și de iliș, de toate dabilele și angheriile, de sulgiu și de camână mică și mare. Iar dacă se va mai adăuga vreo dabilă pe țara domniei mele, pentru vreo greutate, de toate să fie în pace, numai să aibă a da aceea sută de taleri, cum este mai sus scris.

Deci domnia mea văzând astfel de întocmire și așezare făcută <și>³⁾ cu

¹⁾ omis în orig.

²⁾ pasagiul « Anume... Erimiaa », scris românește, de Șeptelici.

³⁾ loc rupt în orig.

mare blestem și mărturie și tocmeală <de bună voie>¹⁾, -ca să fie și în zilele domniei mele, astfel i-am făcut și domnia mea această întărire, ca să-i fie cu tot venitul.

Și altul să nu se amestece.

Scris la Iași, în anul 7127 <1619> Aprilie.

† Domnul a spus.

† Io Gașpar voevod <m.p.>

† Borleanul <a scris>.

Muzeul Româno-Rus, nr. 630.

Orig. slav, hârtie, pecete aplicată.

Cu o trad. rom. din sec. XX.

O fotocopie la Acad. R.P.R. Fotografii XXXII/25.

391

<1619 după Aprilie 11—1620 Septembrie>.

† Io Gașpar voevod, din mila lui Dumnezeu, domn al țării Moldovei. <Am dat această carte a domniei mele>¹⁾ rugătorilor noștri egumenului și la tot soborul sfintei mânăstiri <Bistrița>²⁾ și cui vor lăsa ei pentru aceia ca ei să fie tari și puternici <cu această carte a noastră>¹⁾ să ia vama cea mică la târgul Bacău precum au stăpânit <din zilele>¹⁾ domnilor vechi de mai înainte, dela Alexandru voevod cel Bătrân până <acum>¹⁾. De aceia, nimeni să nu îndrăznească să oprească sau să stăpânească și nici ureadnicul <înaintea acestei>¹⁾ cărți a domniei mele.

Așa să știți, altfel să nu faceți. Scris <la... în anul... >¹⁾.

† Insuși domnul a poruncit.

<Pe verso grecește, sec. XVIII:> Bistriței, pentru vama dela Bacău.

Arh. St. Buc., M-rea Sf. Sava-Iași, XXXV/60.

Orig. slav, hârtie, lipsă jumătate, pecete aplicată, căzută.

Datat din domnia lui Gașpar Gratiani în Moldova.

392

<1619 după Aprilie 11—1620 Septembrie>.

† Io Gașpar voevod, din mila lui Dumnezeu, domn al țării M<oldovei. Scriem domnia mea boierului>¹⁾ nostru Gavril de Cocoreni, dămu-ți ști<re...>¹⁾ Pereni pre Micul, dzicându că e-u opret pe...¹⁾ Vlădeni.

¹⁾ loc rupt în orig.

²⁾ întregire după însemnarea grecească de pe verso.

Dereptu ace, decă vei veade c'arte... hie tare și puternec cu carte dumn<i>... Micul și uricul aice la portă dumni... să vie Micul, să <e>i 12 boi și să-i trimi<tă>... mel<e>.

Așa s'ă se știe, altfel să nu faceți.

† *Domnul a spus.*

† *Mihilescul vornic a învățat.*

Arh. St. Buc., Achiziții Noi, XXXIII/15.

Orig. rom., hârtie din care lipsește 1/3 din dreapta, pecete aplicată.

Datat după domnia lui Gașpar voevod.

393

<1619 după Aprilie 11—1620 Septembrie>.

† Din mila lui dumnezeu, Io Gașpar voevod, domn al țării Moldovei. Facem cunoscut cu această carte, a noastră tuturor celor ce o <vor vedea sau o vor auzi citindu-se, că am dat acestui adevărat Eremia>¹⁾ vornic de gloate, dreapta lui ocină și danie, din privilegiul de mărturie și de întărire, dela Radul <voevod...>¹⁾ acest sat Călimanii care îi este danie și miluire încă dela Eremia voevod, pentru slujba lui...¹⁾ însă <uricul> de întărire l-a pierdut, din pricina Leșilor din târgul Piatra, când au jefuit Leșii târgul Piatra, în <zilele lui...>¹⁾-

<Acest sat Călimanii>¹⁾ pe Cracău și cu vad de moară pe Cracău, să fie și dela noi credinciosului nostru mai sus zis, Erimia <vornic de gloate...>¹⁾ întărim slugii noastre credincioase, Erimia vornic de gloate dreapta lui ocină și cumpărătură...¹⁾ care îi este cumpărătură dela Vasilie și fratele lui, Pavel și Mămălac și sora lor Busca și dela Nastasia...¹⁾.

De aceea, să-i fie dela noi, lui și copiilor lui și nepoților lui și răstrănepoților lui și întregului neam...¹⁾

<Iar hotarul>¹⁾ acestui mai sus scris sat, Călimanii și al acestei jumătăți din satul Șocani, să fie, din toate părțile...¹⁾.

<Iar la aceasta este credința domniei mele>¹⁾, a mai sus scrisului, noi, Io Gașpar voevod și credința boierilor noștri: credința panului Coste Băcioc...¹⁾ credința panului...¹⁾ iani Bolea pârcălab de Hotin, credința panului...²⁾ pârcălab de Neamț...¹⁾ credința panului...¹⁾ Dumitru Goia postelnic, credința panului Ciolpan spătar, credința panului Pătru ceașnic...¹⁾ mari și mici.

Iar după viața și domnia noastră, cine va fi domn, dintre copiii...¹⁾ să nu-i clinească dania și întărirea noastră.

¹⁾ rupt, lipsă.

²⁾ loc alb în text.

Iar pentru mai mare putere și întărire...¹⁾ Gheanghea mare logofăt, să scrie și să atârne pecetea noastră, de această adevărată carte a noastră...¹⁾.

Io Gașpar voevod <m.p.>

Arh. St. Iași, CCCL/151.

Copie slavă din sec. XX, după orig. rupt, lipsește a treia parte.

Datat din domnia lui Gașpar Grațiani voevod.

394

1619 <după Aprilie 11>.

† Izvod de cheltuial<a> ci-au cheltuit stolnicul Nicolachi pre moșeile Boului V<ă><ea>t 7127 <1619>.

Pre viile socrăi méle, în dzilele<e> Radului vod<ă>, dat-am Neculei vistérnicul doa buți de vin și am scos viile.

Dreptu satul Căcărădzénii am dat un vig de atlas și un galbăn, drept ispisoc.

Dat-am iară, dreptu Bulăești, 1 teascu dé argintu; făcea preț de 20 taler<i> bātuț<i> și un cal și un vi<g> de adămască și lu<i> Nebojatco 3 ugh<i>, dreptu ispisoc.

Cându m'am părăt cu frații Boului, drept Moréni, am dat 6 jder<i> și 4 ug<hi>.

Când au venit Gașpar vod<ă>, dat-am tălmaciului Nicăi postelnicul o cabaniț<ă> cu blane de spinări de răs și un șlic; făcea amândoaă preți de 18 ugh<i>.

Cându am scos Mihuléni dela postelnicul Enachie, am dat Turcului celui mari 5 coți de postav turcescu și 1 cal ca de 8 ugh<i> și 4 coți de făléndrăș, chihaei lui.

Când m'am părăt cu Bohmotești pentru Isporești și i-am rămas, dat-am 10 ugh<i> de aur și lui Nebojatco 2 ugh<i> pentru ispisoc *de asemenea*.

Și am cumpărat coconilor postav feléndrăș, 8 coți fac 25 zloți.

Dat-am socrăi méle 5 ugh<i>, de cheltuial<ă>, când au purces acasă. Să s<ă> știe.

Acad. R.P.R., Filiala Iași, Fond. Spiridoniei, XXXIII/5.

Orig. rom., hârtie.

În continuare documentul cuprinde cheltuielile făcute în văleatul 7136 <1627—1628>

¹⁾ loc rupt în text.

1619 (7127) Aprilie 12, Iași.

† Io Gașpar voevod, din mila lui Dumnezeu, domn al țării Moldovei. Iată, domnia mea m'am milostivit și am dat și am înorit pe acești Țigani, anume Țitul cu Țiganca lui și cu copiii lor, și Cârstea Țigan și Telincă și Sava, ginerele lui, și femeia și Radul cu fiii, alt Cârstea, fiul lui, să fie dela domnia mea danie și drepti robi¹⁾ Țigani sfinteii mănăstiri, unde este hramul sfântul Sava, în târgul Iași.

Pentru aceea, nimeni dintre slugile noastre și dintre slugile hatmanului sau vătavi de Țigani sau juzi țigănești să nu aibă nicio treabă cu dânșii, să-i turbure.

Intru acestea să fie tare și puternic egumenul și cu întreg soborul să stăpânească și să oprească pe acești Țigani, cu femeile și cu copiii lor pe care-i au. Și alții nimeni să nu se amestece înaintea acestei cărți a noastre.

Scris la Iași, în anul 7127 <1619> Aprilie 12.

† Insuși domnul a poruncit.

† Io Gașpar voevod <m.p.>

† Lucoci <a scris>.

Arh. St. Buc., M-rea Sf. Sava Iași, XXXI/3.

Orig. slav, hârtie, pecete aplicată.

1619 (7127) Aprilie 12, Iași.

† Io Gașpar voevod, din mila lui Dumnezeu, domn al țării Moldovei. Scriem slugilor noastre ureadnicilor de Huși și de Stănilești. Dacă veți vedea această carte a domniei mele, voi să lăsați foarte în pace aceste sate anume Rășeștii și Podenii și Coziacii și Cârligații și Plopenii și Crețeștii și Hrubenii, ca să nu aveți nici o treabă, nici să intrați în aceste sate, ci toate aceste sate mai sus zise să asculte de sfânta episcopie de Huși, cum a fost și mai înainte de această vreme.

Pentru aceasta, nimeni să nu se amestece acolo. Așa să știți. Altfel să nu faceți.

Scris în Iași, în anul 7127 <1619> Aprilie 12.

† Insuși domnul a poruncit.

† Io Gașpar voevod <m.p.>

† Vasilie <a scris>.

Arh. St. Buc., Ep. Huși, LI/1.

Orig. slav, hârtie, pecete aplicată.

Cu o trad. rom. din 1815.

1) «holopi» în orig.

1619 (7127) Aprilie 13, Iași.

† Io Gașpar voevod, din mila lui dǎmnezeu, domn al țării Moldovei. Scriem domnia mea slugilor noastre, tuturor pitarilor și joldinarilor care mergeți să măcinați la morile din Șcheuleți. Vă dăm știre că s'a jeluț asupra voastră înaintea domniei mele părintele și rugătorul nostru Atanasie episcop de Roman, spunând că nu voiți să dați uiem și i-ați mâncat fânul și i-ați ars gardurile.

De aceea, dacă veți vedea această carte a domniei mele, voi să dați cu toții uim¹⁾, după cum este obiceiul și să nu stricați gardurile și să nu-i mâncați fânul și grânele și paieie. Ci cine are nevoie de ceva, să-și cumpere cu bani. Și mai multă plângere să nu vie înaintea noastră. Altfel să nu fie.

In Iași, anul 7127 <1619> Aprilie 13.

Insuși domnul a poruncit.

Io Gașpar voevod <m.p.>

Gligorcea <a scris>.

Arh. St. Buc., Ep. Roman, XXII/8.

Orig. slav, hârtie, pecete aplicată, stricată.

Pe fila II, trei rinduri dela începutul documentului.

1619 (7127) Aprilie 13, Iași.

† Io Gașpar voevod, din mila lui dumnezeu, domn al țării Moldovei. Scriem domnia mea ureadnicului și șoltuzului și pârgarilor din târgul Șchei.

Cum veți vedea această carte a domniei mele, voi să lăsați foarte cu pace satul Scheuleții, care sunt ai sfintei episcopii de Roman, de jold și de podvoade și de cai de olac și de altele, de toate angheriile mai mărunte, care sunt pe alți săraci ai domniei mele. Intru nimic să nu-i turburați cu târgoveții, pentrucă domnia mea i-am lăsat de toate sarcinile mai sus scrise, numai să fie ei pentru trebile sfintei episcopii mai sus scrise.

Aceasta vă scriem și mai multă plângere să nu vie înaintea noastră. Altfel să nu faceți.

In Iași, în anul 7127 <1619> Aprilie 13.

Insuși domnul a poruncit.

Io Gașpar voievod <m.p.>.

Gligorcea <a scris>.

Arh. St. Buc., Ep. Roman, XXII/9.

Orig. slav, hârtie, pecete aplicată.

¹⁾ așa în orig.; mai sus: uicm.

1619 (7127) Aprilie 13, Hotin.

† Iată eu cneaghina Cârstina pârcălăboaia, cneaghina sfântrăposatului pan Gheorghe pârcălab de Hotin, mărturisesc eu singură dela mine că nesilită de nimeni, nici asuprită, ci de bună voia mea, am vândut dreapta mea ocină, care ne-a fost cumpărătură dela Gavril din Vișnovăț și dela surorile lui și dela rudele lui, tot satul Păltiniș, în ținutul Dorohoi, l-am vândut panului și prietenului nostru, panului Tudorie pârcălab de Hotin, pentru cinci sute¹⁾ talerî.

Și deasemeni am vândut părțile mele, câte se vor alege, de cumpărătură, din satul Budeni, pentru două sute²⁾ talerî. Toate aceste înainte zise le-am vândut panului Tudorie pârcălab de Hotin, din privilegiile pe care le-am avut. De acum înainte să-i fie ocină, în veci, neclintit, niciodată și nimeni să nu aibă a se amesteca înaintea acestui zapis al nostru. Să se știe și să se creadă.

Și pentru mai mare credință, am pus pecetile noastre. Și la această tocmeală au fost mulți oameni buni, au fost: Ghiorghie și Mihili vameși de Hotin și popa Griga al Cetății și popa Samșon și Dumitru vătav de pușcași și Griga pușcaș³⁾ și ginerele lui, Foti, și voitul cu 12 pârgari. Și toți am pus pecetile noastre, să se creadă.

Scris în târgul Hotinului, anul 7127 <1619> Aprilie 13.

Eu Cristea ⁴⁾ diac am scris.

Acad. R.P.R., CLXXXVI/2.

Orig. slav, hârtie, nouă peceti aplicată.

Cu o trad. rom. din 1786 la Arh. St. Iași, CCCXXXIX/p. 685.

1619 (7127) Aprilie 16, Iași.

† Io Gașpar voevod, din mila lui dumnezeu, domn al țării Moldovei. Scriem domnia mea slugilor noastre urednicului și șoltuzului și pârgarilor din târgul Huși.

Vă dăm de știre că domnia mea s'a milostivit și am dat și am miluit sfânta episcopie de acolo cu poslușnici cum a fost dela alți domni de mai înainte

¹⁾ « cinci sute » scris de altă mână pe loc alb.

²⁾ « două sute » deasemenea.

³⁾ « pușcar », în orig.

⁴⁾ « Cristea » lectură nesigură.

vreme, 2 cojocari ¹⁾, 2 croitori, un curălar ²⁾, un olar ³⁾, un botnar ⁴⁾ și un măcelar ca să slujească sfintei episcopii, ce va fi porunca lor.

Pentru aceasta, dacă veți vedea această carte a domniei mele, voi să-i lăsați foarte în pace de podvoade și de jold și de alte angării, de toate și de camână, numai să asculte de rugătorul nostru Mitrofan episcop de acolo. Mai mult să nu-i turburați.

Altfel nu faceți.

În Iași, anul 7127 <1619> Aprilie 16.

Io Gașpar voevod <m.p.>

† Lucoci <a scris>.

Arh. St. Buc., Ep. Huși, ms. 543, f. 7.

Orig. slav, hârtie, cu pecete aplicată.

401

1619 (7127) Aprilie 16, Iași.

† Io Gașpar voevod, din mila lui Dumnezeu, domn al țării Moldovei. Scriem domnia mea ureadnicului din târgul Huși și șoltuzului și pârgarilor de acolo; dacă veți vedea această carte a domniei mele, voi să lăsați foarte în pace satele sfintei episcopii și oamenii scutelnici, de jold și de podvoade și de toate câte sunt pe alți oameni orășeni de acolo și pentru toate cele câte sunt mai mărunte.

Și mai multă plângere să nu vie înaintea domniei mele.

Altfel nu va fi.

La Iași, în anul 7127 <1619> Aprilie 16.

† Insuși domnul a poruncit.

Lucoci <a scris>.

Arh. St. Buc., Ep. Huși, ms 543, f. 5.

Orig. slav, hârtie pecete aplicată.

402

1619 (7127) Aprilie 20, Iași.

† Io Gașpar voevod, din mila lui Dumnezeu, domn al țării Moldovei. Iată au venit înaintea noastră și înaintea boierilor noștri, rugătorii noștri,

¹⁾ « cojocari », așa în orig.

²⁾ « curălar », așa în orig.

³⁾ « olar » așa în orig.

⁴⁾ « botnar », așa în orig.

egumenul și tot soborul dela sfânta mânăstire a răposatului Aron voevod, din țarina Iașilor, unde este hramul sfântului și slăvitului și atotlăudatului arhierarh și făcător de minuni al lui Hristos, Nicolae și mi s'au jeluït, cu mare plângere spunând că au trei sate în ținutul Neamț, anume Avereștii și Giurovul și Necoreștii, care odinioară au fost ascultătoare de ocolul Pietrei și au dat aceste sate acestei sfinte mânăstiri răposatul Alexandru voevod și răposatul unchiul domniei mele, Petru voevod, și mai sus scrisul Aron voevod. Și de atâta vreme tot umblă cu ținutul Neamț. Iar ureadnicii din târgul Piatra nu au avut nici o treabă în aceste sate să le judece sau să le globească sau să le pue la munci.

Iar acum s'au jeluït împotriva ureadnicilor din târgul Piatra, cum fac multă turburare vecinilor sfinteï mânăstiri și îi trag să asculte de dânșii cu alte sate de ocol.

De aceea domnia mea, văzând atâta plângere dela rugătorii noștri călugări, că oamenii lor <au>¹⁾ turburare dela ureadnicii de Piatra, domnia mea deasemenea am dat și am înnoit călugărilor dela sfânta mânăstire aceste sate mai sus scrise, ca să fie sfinteï mânăstiri, cu tot venitul, cum le-au dat acei sfânt-răposați domni mai sus scriși.

Iar ureadnicii din târgul Piatra cu nimic să nu îndrăznească să turbure sau să tragă aceste sate ca alte sate de ocol, ci să umble cu ținutul ca și până acum, și să fie pentru trebuința și pentru ascultarea sfinteï mânăstiri.

Și deasemenea slugile clucerilor să nu îndrăznească să turbure aceste sate pentru zeciuială de varză sau de sâmbânță de cânepă sau de mazăre sau pentru alte mărunțișuri, care sunt pe alte sate de ocol, de toate să fie în pace și în zilele <domniei mele>²⁾ și ale altor domni.

Iar după viața noastră, pe cine îl va alege dumnezeu să fie domn al țării noastre, acela să nu le clinească dania și miluirea domnilor de mai înainte, ci încă s'o întărească. Și altul nimeni să nu se amestece înaintea acestei cărți a noastre.

In Iași, în anul 7127 <1619> Aprilie 20.

Insuși domnul a poruncit.

Io Gașpar voevod <m.p.>

Huru <a scris>.

Acad. R.P.R., LXXVII/41.

Orig. slav, hârtie, pecete aplicată, căzută.

Cu o trad. rom., ibid, CLVII/105.

¹⁾ loc rupt în orig.

²⁾ omis.

1619 (7127) Aprilie 20, Iași.

† Io Gașpar voevod, din mila lui Dumnezeu, domn țării Moldovei. Scriem domnia mea slugilor noastre, ureadnicilor din târgul Piatra. Vă dăm de știre, că înaintea domniei mele s'au jeluț înpotriva voastră rugătorii noștri, călugării dela sfânta mânăstire a răpósatului Aron voevod, unde este hramul sfântului și slăvitului arhierarh și făcător de minuni al lui Hristos, Nicolae, spunând că au trei sate în ținutul Neamț, anume Avereștii și Giurovul și Nicoreștii, pe care le-au dat și le-au miluit lor răpósaii domni de mai înainte, Alexandru voevod și Petru voevod și Aron voevod și de atâta vreme tot umblă cu ținutul Neamțului; iar acum voi trageți aceste sate, ca să asculte de ocolul târgului Piatra și le turburați fără pricină.

De aceea, dacă veți vedea această carte a domniei mele, voi să aveți a lăsa aceste sate foarte în pace, să nu aveți nici o treabă cu ele, să fie numai pentru nevoile și pentru ascultarea sfintei mânăstiri.

Deasemenea și slugile clucerilor să nu îndrăznească să turbure aceste sate, pentru zeciuală de varză, sau de sâmbânță de cânepă, sau de mazăre sau pentru¹⁾ alte mărunțișuri care sunt pe alte sate de ocol.

Dacă va mai veni jalbă, ce veți vedea, să nu vă speriați. Mai mult să nu-i turburați, înaintea acestei cărți a domniei mele.

În Iași, în anul 7127 <1619> Aprilie 20.

Însuși domnul a poruncit.

Ghianghea mare logofăt a învățat.

Huru <a scris>.

Acad. R.P.R., LXXVII/42.

Orig. slav, hârtie ruptă, pecete aplicată.

1619 (7127) Aprilie 20,

7127 <1619> Aprilie 20. Copie de pi uricul domnului Gașpar voevod, adiverită de un căpitan Iordachi Ispir, prin care să cuprindă că după câteva ispisoaice, ce au înfățoșat domnii sale, Ștefan diaconul, din satul Mărginenii, i-au întărit stăpânire pe câteva părți de moșie, din acel hotar, cu vie și cu vad de moară, în pârâul Trebișului, ca să-i fii ocină, lui și urmașilor, fiind dănuire și cumpărătură.

Arh. St. Iași, CCCL/152

Rezumat rom. din sec. XX.

¹⁾ loc rupt în orig.

1619 (7127) Aprilie 23, Iași.

† Io Gașpar voevod, din mila lui dumnezeu, domn al țării Moldovei. Am dat această carte a domniei mele rugătorilor noștri, egumenului și întregului sobor dela sfânta mânăstire numită Bistrița, pentru ca ei să fie tari și puternici, cu această carte a domniei mele, să stăpânească două poieni care sunt sub Ceahlău, peste Bistrița, care aceste poieni sunt moștenirea sfintei mânăstiri Bistrița, danie dela Alexandru voevod cel Bătrân și Bun, după cum și domnia mea, cu sfatul nostru, am văzut și privilegiile, pe care ei le au dela domnii de mai înainte, pe aceste două poieni.

Și aceste poieni au fost luate dela sfânta mânăstire dela Bistrița de arhiepiscopul Gheorghie, fără voia monahilor.

De aceia domnia mea am dat aceste poieni, mai sus scrise, să fie iarăși ale sfintei mânăstiri Bistrița neclintite, niciodată.

De aceea, altul să nu se amestece, înaintea acestei cărți a noastre.

La Iași, 7127 <1619> Aprilie 23.

Insuși domnul a poruncit.

Toma <a scris>.

Arh. St. Buc., M-rea Bistrița II/9.

Orig. slav, hârtie, pecete aplicată.

1619 (7127) Aprilie 23, Iași.

† Io Gașpar voevod, din mila lui dumnezeu, domn al țării Moldovei. Am dat această carte a domniei mele rugătorului nostru, egumenului și întregului sobor dela sfânta mânăstire Bistrița, unde este hramul uspeniei preasfintei de dumnezeu născătoare pentru întărirea vechii braniște, din uricul lui Ștefan voevod cel Bătrân, care se începe dela pârâul Sărata peste Bistrița la Doamna și la Angărcia la Secul dela Cozia la pădurea cea mare la poenița, dela Hitioana, la Pentenul și se împreună cu braniștea manăstirii Tazlău până la Rătiști și la Piscul Bălan, în jos prin Tarcăul Bistriții două poieni sub Ceahlău, peste Bistrița la Jurcoia în Cujeștii până la Opișeni până la însuși Metedie, la gura Pângărăciului până la obârșie și loc de stână la Pângărați.

Și nimeni să n'aibă a paște acolo oi sau să pescuiască pește sau să taie lemne în pădure sau să culegă hamei sau nuci sau orice va fi, fără știre. Dacă vor afla ei acolo pe cineva în locul mai înainte spus, ei să fie tari și puternici să ia tot ce vor avea ei la sine.

Pentru aceea nimeni să nu cuteze să-i oprească sau să-i împiedice înaintea acestei cărți a domniei mele.

La Iași, în anul 7127 <1619> Aprilie 23.

Insuși domnul a poruncit.

† Io Gașpar voevod <m.p.>

† Huru <a scris>.

Acad. R.P.R., Fotografii, XXXII/26.

Fotocopie după orig. slav, pecete aplicată.

Un rezumat rom. ibid. M-rea Văratec XVIII/10.

407

1619 (7127) Aprilie 23, Iași.

† În numele tatălui și al fiului și al sfântului duh, troiță sfântă, de o ființă și nedespărțită, amin. Iată eu robul stăpânului meu, domnul dumnezeu și mântuitorului nostru Isus Hristos și închinător al troiței, Io Gașpar voevod, din mila lui dumnezeu, domn al țării Moldovei.

Iată domnia mea am binevoit cu bunăvoința noastră, cu inimă curată și luminată, din tot sufletul nostru și din toată mila și cu ajutorul dela dumnezeu și cu binecuvântarea preasfințiților trei ierarhi părinți și rugători ai noștri: chir Teofan episcop și mitropolit de Suceava și chir Atanasie episcop de Roman și chir Efrim episcop de Rădăuți și am râvnit la sfântrăposaii domni dinainte, care au miluit și au întărit sfintele mănăstiri și am dat și am înnoit și am întărit rugii noastre, sfintei mănăstiri Pobrata, unde este hramul sfântului ierarh și făcător de minuni al lui Hristos, Nicolae, dreptele lor ocine și dani din ispisoace ¹⁾ de danie pe care le-a avut sfânta mănăstire dela Petru voevod cel Bătrân, și din ispisocul de întărire dela Simeon voevod, care au și zidit-o, un iezer anume Beleul și cu toate gârlele sale, care intră și ies din Beleu și o gârlă anume Chicița, care iese din Beleu, până la gura Prutețului și cu Prutețul din sus de Tămăoani: altă gârlă, Topileana, care iese din Ureahov și cade în Beleu, a treia gârlă, Neagra din Șipote la Beleu, a patra gârlă, Vidra cu iezercanele sale, a șasea gârlă, Pancova care iese din Chicița, a șaptea gârlă, Petreasa, a opta gârlă, Vlaca, a noua gârlă, Plopul, și cu mlăjet, cât este din gârla Plopului până la sat și trei iezercane, care sunt aproape de Șivița și iarăși un iezercan, anume Nizo-iul și Scărișoara unde sunt corturile năvodarilor și cu fânațele și mlăjetul ²⁾ dela Văleni pe din sus de Rădeni.

Toate acestea mai sus scrise să-i fie și dela noi sfintei mănăstiri uric și

¹⁾ «ispisoace», așa în orig.

²⁾ «mlăjet» în orig.

ocină, cu tot venitul, neclintit niciodată în veci și să nu aibă nimeni să pescuiască și să taie mlașă, fără știrea și fără binecuvântarea egumenului și fără știrea ureadnicului.

Și cine se va afla pescuind sau tăind mlașă, să fie puternici să le ia mrejele și luntrile și boii și căruțele și securile și să-i lase numai goi.

Iar după viața noastră, pe cine îl va alege dumnezeu, dintre copiii noștri sau din neamul nostru, să fie domn în țara noastră, Moldova, acela să nu clinească întărirea și miluirea noastră sfintei mânăstiri, ci să dea și să întărească, fiindcă este dreaptă ocină a sfintei mânăstiri.

Iar cine s'ar ispiti să clinească această danie și întărire a noastră, acela să fie neiertat de domnul dumnezeu, făcătorul cerului și al pământului și de preacurata lui maică și de sfântul Nicolae și de toți sfinții care au plăcut lui dumnezeu, amin și de domnia mea. Și altul să nu se amestece.

La Iași, anul 7127 <1619> Aprilie 23.

Insuși domnul a poruncit.

Focea <a scris>.

Arh. St. Buc., M-rea Pobrata, XIII/72—74.

Orig. slav, hârtie, pecete aplicată, căzută.

Cu o trad. rom. din 1817.

408

1619 (7127) Aprilie 24, Iași.

† Io Gașpar voevod, din mila lui dumnezeu, domn al țării Moldovei. Scriem slugii noastre ureadnicului din târgul Hârlău și șoltuzilor și pârgarilor de acolo.

Vă dăm știre că s'a jeluit înaintea domniei mele părintele și rugătorul nostru, Atanasie episcop de Roman și așa a spus înaintea domniei mele că are el acolo un vier la via sfintei episcopii și îl turburați la podvoade ¹⁾ și la jolduri ²⁾ și la alte angherii, câte sunt pe alți orașeni.

De aceea, cum vedeți această carte a domniei mele, voi să-l lăsați foarte în pace de toate, cum scriem mai sus. Mai mult să nu-l turburați. Altfel să nu faceți.

In Iași, 7127 <1619> Aprilie 24.

† Insuși domnul a poruncit.

† Gligorcea <a scris>

Acad. R.P.R., LXI/24.

Orig. slav, hârtie, pecete aplicată.

¹⁾ « podvoade », așa în orig.

²⁾ « jolduri » așa în orig.

1619 (7127) Aprilie 24, Iași.

† In numele tatălui și al fiului și al sfântului duh, troiță sfântă de o ființă și nedespărțită. Iată eu, robul și închinătorul stăpânului meu, domnului dumnezeu și mântuitorului nostru, Iisus Hristos, Io Gașpar voevod, din mila lui dumnezeu, domn al țării Moldovei. Iată am binevoit domnia mea cu bună voință, cu inimă curată și luminată, din tot sufletul nostru și cu ajutorul lui dumnezeu și am dat și am întărit rugătorilor noștri, călugărilor dela sfânta mânăstire Gălata, un sat anume Vâlceștii care este în ținutul Suceava, pe Siret; acest sat anume Vâlceștii care este în ținutul Suceava este dreaptă cumpărătură a sfântrăposatului Io Petru voevod, pe banii săi drepecți și miluit mai sus scrisei sfinte mânăstiri numită Galata.

Pentru aceea și dela domnia mea, am dat și i-am miluit ca să nu aibă a da domniei mele nici o dabilă nici muncă să nu lucreze, să nu plătească nici iliș, nici gorștină de oi și nici de porci, nici deșetină de stupi, nici 50 de aspri, nici sulgiu, nicio dabilă. Iar dacă se vor mai adăuga niște dabile asupra țării domniei mele, deasemenea să nu aibă a da, ci numai darea împărătească să aibă a o da. Și ei singuri să aibă să o strângă și să o aducă în mâna domniei mele. <Iar >¹⁾ altul nimeni din slugile domniei mele, dăbilarii <sau >¹⁾ globnici sau deșugubinari sau cămănari sau oricine va umbla cu slujba prin acest ținut, să nu aibă a intra în acest sat mai sus scris, să nu tragă vitele lor sau să-i turbure pentru alți oameni, ci să fie în pace de toate.

Iar după viața noastră, cine va fi domn dintre copiii noștri sau din neamul nostru sau iarăși pe cine va alege dumnezeu să fie domn în țara noastră, Moldova, acela să nu clinească dania și miluirea și întărirea noastră mai sus scrisei, ci să dea și să miluiască și să întărească.

Iar cine se va ispiți să strice dania și miluirea noastră, unul ca acela să fie blestemat și de trei ori blestemat de domnul dumnezeu, făcătorul cerului și al pământului și de patru evangheliști și de 12 sfinți apostoli de frunte și de 318 sfinți părinți cei dela Nicheia și care au strălucit la sfântul sobor și să aibă parte cu Iuda și cu de trei ori blestematul Arie și cu alți necredincioși Jidovi ce-au strigat asupra lui Hristos, sângele lui asupra lor și asupra copiilor lor, și este și va fi în veci, amin.

Scris la Iași, în anul 7127 <1619> Aprilie 24.

Insuși domnul a poruncit.

Io Gașpar voevod <m.p.>

Borleanul <a scris>.

Acad. R.P.R., XLVI/148.

Orig. slav, hârtie, pecete aplicată.

¹⁾ loc rupt în orig.

1619 (7127) Aprilie 26, Iași.

† Io Gașpar voevod, din mila lui dumnezeu, domn al țării Moldovei. Iată domnia mea am dat și am întărit rugătorilor noștri, egumenul și tot soborul dela sfânta mânăstire numită Agapia, unde <este>¹⁾ hramul sfinților arhangheli Mihail și Gavril și al celorlalte puteri fără trup, un sat anume Childeștii pe Moldova, acest sat care a fost drept domnesc, ascultător de ocolul târgului Roman, pe care sat l-a dat și l-a miluit sfintei mânăstiri însuși răposatul Petru voevod cu mare blestein.

Iar rugătorii noștri călugări au mai avut încă și pără cu Manole cel bătrân pentru acest sat, pentru că fusese dat de către Eremia voevod lui Manole pârcălab.

Deci a trecut câtăva vreme până în zilele lui Radul voevod, când au venit toți ieromonahii dela sfânta mânăstire Agapia și au adus uricul și ispisocul lor dela sfântrăposatul Petru voevod, pentru dreapta lui danie și miluire, pe care a făcut-o sfintei mânăstiri.

Deci s'au judecat ei atunci și au rămas rugătorii noștri călugări pe Manole pârcălab, ca să fie acest sat iarăși al sfintei mânăstiri, ca și mai înainte.

De aceia și domnia <mea> ¹⁾ încă am dat <și> ¹⁾ am întărit sfintei mânăstiri acest sat mai sus scris, Childeștii pe Moldova, ca să le fie și dela noi uric și întărire cu tot venitul neclintit, niciodată în veci.

Și altul să nu se amestece.

La Iași, anul 7127 <1619> Aprilie 26.

Insuși domnul a poruncit.

Focea <a scris>.

<Pe verso:> În lipsa nilostivirii sale, pan Gheanghea mare logofăt, cu Nebojatco logofăt <m. p.>

Arh. St. Buc., M-rea Agapia, XIV/7.

Orig. slav, hârtie, pecete aplicată.

Cu o trad. rom. din 1835.

1619 (7127) Aprilie 28, Iași.

† Io Gașpar voevod, din mila lui dumnezeu, domn al țării Moldovei... ²⁾ noastre, Zaharia din Frăceșt<i> și slugii noastre Golăe din Hăl<ăs>eni. Dămu-v<ă> știre că s'au jeluït slug<a> <noastră> ²⁾ Ștefan pre Samoïl, dăicându că i-au

¹⁾ omis.

²⁾ loc rupt în org.

vândut giământate de ocin<ă> părinții lui den B<r>¹)ăești, giământate de parte, cum au arătat și zapis de mărturie de jumătate de parte de ocin<ă>, ce să cheamă partea P<ă>¹)ntei.

Diript acéia, deacă veț<i> vedea cartea <do>¹)mniei méle, iar voi cade să aveț<i> a-i alég<e>¹) partea lui Ștefan giământate den câmpu și dentr'apă și den tot locul, cum veț<i> afla <mai>¹) cu dreptul și cu oameni buni și... ¹) întru mânăle slugei noastre.

Astfel scriem. Altfel să nu faceți.

† *Scris la Iași, în anul 7127<1619> Ap<riilie> 28.*

† *Domnul a poruncit.*

Muzeul Lupta revoluționară a poporului, III/5.

Orig. rom., hârtie ruptă și putrezită; pecete aplicată.

Cu o copie rom. care are următoarea însemnare: «Această copie s'au scos asemena și s'au tălmăcit pe undi au fost cuvinte sârbești, de State căp<i>t<an>, în Eși, 1804 Apr<ilie> 1”.

412

1619 (7127) Aprilie 28, Iași.

† Io Gașpar voevod, din mila lui dumnezeu, domn al țării Moldovei. Iată domnia am dat și am înoit și am întărit rugătorilor noștri, egumenului și întregului sobor din sfânta mânăstire numită Săcul, unde este hramul sfântului și slăvitului prooroc și înainte mergătorul și botezătorul lui Hristos, Ioan și cinstitei lui tăieri, ocina lor dreaptă și dedina din ispisoacele lor drepte de miluire și de întărire pe care le-au avut dela Eremia voevod și dela Ștefan voevod și de la Radul voevod pe niște mori și o prisacă și o odae și niște vecini, care sunt pe hotarul domniei mele, până la Târgul Frumos.

De ceea să-i fie sfintei mânăstiri și dela noi danie și miluire și întărire cu tot venitul. Și altul să nu se amestece înaintea acestei cărți a noastre.

La Iași, în anul 7127 <1619> Aprilie 28.

† Insuși domnul a poruncit.

† Ghianghea mare logofăt a învățat și a iscălit <m.p.>

† Haraga <a scris>.

Arh. St. Buc., Achiziții Noi, MCXV/5.

Orig. slav, hârtie, pecetea căzută.

413

1619 (7127) Aprilie 29, Iași.

† Io Gașpar voevod, din mila lui dumnezeu, domn al țării Moldovei. Am dat această carte a domniei mele credinciosului nostru boier, Vorontar mare

¹) loc rupt în orig.

comis, ca să fie tare și puternic cu această carte a domniei mele, să oprească și să stăpânească satul Negritești, care este în ținutul Neamț, care a fost a lui de cumpărătură, fiindcă domnia mea m'am milostivit și <i>-am dat satul lui, cu tot venitul, căci a arătat și înaintea domniei mele privilegiul pe care l-a avut dela Erimia Moghilă voevod. Deci să aibă a asculta de el în ceea ce la va da învățatură.

De aceea, nimeni să nu îndrăznească să stăpânească sau să oprească înaintea acestei cărți a domniei mele.

† Scris la Iași, în anul 7127 <1619> Aprilie 29.

† Insuși domnul a poruncit.

Io Gașpar voevod <m.p.>

† Ventilescul <a scris>.

Arh. St. Iași, D/6.

Copie slavă.

414

1619 (7127) Aprilie 30, Iași.

† Io Gașpar voevod, din mila lui dumnezeu, domn al țării Moldovei. Iată a venit, înaintea noastră și înaintea tuturor boierilor noștri moldoveni, credinciosul nostru boier Voruntar mare comis și s'a pârit de față înaintea noastră; cu sluga noastră credincioasă Duca mare ușar, pentru un sat anume Negriteștii din ținutul Neamț, care sat a fost drept domnesc, ascultător de ocolul târgului Piatra.

Și credinciosul nostru boier, Voruntar comis, a arătat înaintea noastră un uric de cumpărătură dela Erimia Moghilă voevod, că a cumpărat acest sat, pentru 530 ughi galbeni, dela Erimia voevod.

Iar sluga noastră credincioasă, Duca ușar a arătat înaintea noastră un uric de întărire dela Radul voevod, scriind că i-a fost danie dela Ștefan Tomșovici voevod, însă ispisocul pe care l-a avut dela Ștefan voevod, a spus înaintea noastră, că l-a pierdut.

Deci într'aceasta, domnia mea i-am judecat cu tot sfatul nostru, după legea țării și am găsit că mai ¹⁾ mult se cuvine acest sat boierului nostru Voruntar comis, deoarece el a dat dreptii și proprii săi bani, iar sluga noastră Duca ușar nu a dat nimic pe acest sat și-i este danie mai ¹⁾ pe urmă.

Deci a rămas Duca ușar din toată legea noastră a țării, iar Voruntar comiș s'a îndreptat și și-a pus ferăe în vistieria domniei mele, 12 zloți.

De aceea, să-i fie și dela noi acest mai sus scris sat Negritești, uric și ocină.

¹⁾ « mai » așa în orig.

și întărire; cu tot venitul, neclintit niciodată în veci și mai mult să nu aibă a-pârî Duca ușar, nici a dobândi cu niște direse, niciodată în veci. Și altul să nu se amestece înaintea acestei cărți a domniei mele.

Scris la Iași, în anul 7127 <1619> Aprilie 30.

† Insuși domnul a poruncit.

Io Gașpar voevod <m.p.>

† Focea <a scris>.

<Pe verso>: Eu Ghianghea logofăt <m.p.>

Arh. St. Iași, D/7.

Fotocopie după orig. slav, hârtie, pecete aplicată.

415

1619 (7127) Aprilie 30, Iași.

† Io Gașpar voevod, din mila lui Dumnezeu, domn al țării Moldovei. Iată au venit, înaintea noastră și înaintea boierilor noștri mari și mici, rugătorii noștri, egumenul și tot soborul dela sfânta mânăstire Săcul, unde este hramul cinstitudinii și slăvitului prooroc și înainte mergător Ioan botezătorul și a cinstitei lui tăieri și au arătat înaintea noastră ocinile și dedinile lor drepte din ispisocul și diresese lor drepte ce au avut dela Costantin voevod și dela Ștefan voevod, satul Rușciorii și satul Jideștii în ținutul Neamț, cu loc de mori și de iazuri, care aceste sate mai sus scrise, Jideștii și Rușciorii, le-au dat răposatul Dămian vistier și cneaghina lui, Nastasia acestei sfinte mânăstiri pentru pomenirea lor și a părinților lor.

Și deasemenea au arătat înaintea noastră și alt ispisoc dela Radul voevod, făcut dintr'un uric de danie și de miluire dela răposatul Eremia Moghilă voevod, pe două sate ungurești, anume Săboani și Berindieștii, care sunt în ținutul Roman care aceste mai sus numite sate au fost drepte domnești, ascultătoare de ocolul Romanului și a dat Eremia voevod aceste sate mai sus scrise sfintei mânăstiri, pentru pomenirea lui și a părinților lui și s'a scris în sfântul mare pomelnic și și-a făcut acolo mare pomenire, din an în an, cum este scris și în acest uric în acest chip.

Și deasemenea au arătat înaintea noastră și alt ispisoc de danie și de miluire dela Simion Moghilă voevod, tot pentru pomenirea lui și a părinților lui, pe satul Vânătorii și Borceștii, care sunt în ocolul Neamțului.

Pentru aceasta și domnia mea cu sfatul nostru, dacă am văzut dreptele lor urice și ispisoaice de danie și de miluire dela acești mai sus scriși domni dinainte, care au dat și au miluit sfânta mânăstire, nu am voit domnia mea să stric dania și miluirea lor, ci deasemenea și domnia mea m'am milostivit și am dat și am miluit această mai sus scrisă sfântă mânăstire Săcul cu aceste sate ce sunt scrise mai

sus, să fie sfintei mânăstiri cu tot venitul. Și altul să nu se amestece înaintea acestei cărți a noastre.

Scris la Iași, în anul 7127 <1619> Aprilie 30.

Insuși domnul a spus.

Ghianghea mare logofăt a învățat.

Și am iscălit <m.p.>

Haraga <a scris>.

Arh. St. Buc., M-rea Ncmț, VI/14.

Orig. slav, hârtie, pecete stricată.

Cu o trad. rom. din 1804.

416

1619 (7127) Aprilie 30, Iași.

† Io Gașpar voevod, din mila lui dumnezeu, domn al țării Moldovei. Iată domnia mea am dat și am întărit rugii noastre, sfânta mânăstire și lăcașul numit Secul, unde este hramul cinstului și slăvitului prooroc și înainte mergător, Ioan botezătorul lui Hristos și cinstitei lui tăcri, satul lor anume Vlădenii care este pe Dobrușa, în ținutul Soroca, care este dreaptă ocină și miluire dela credinciosul și cinstitul nostru boer, pan Coste Băcioc mare vornic de țara de jos, care i-a fost dreaptă ocină și cumpărătură pe banii săi drepti.

Dela cine anume a cumpărat: a șasea parte din tot acest sat întreg a cumpărat-o dela Dragna, fiica lui Anton, nepoata lui Maxim, și de asemenea a patra parte din altă a șasea parte a satului, care fusese cumpărătura tatălui ei Anton, a cumpărat-o dela Dragna pentru șasezeci și cinci taleri de argint și altă a șasea parte din acel sat, pe care a cumpărat-o dela Grama, fiul lui Toader, nepotul Cârstinii Condroaie, strănepotul lui Duma pentru cincizeci taleri de argint.

Deasemenea a patra parte din trei părți care se împart din altă a șasea parte, pe care a cumpărat-o <dela> Gligorie și fratele lui, Nicolae și Calistra și dela sora lor, Nastachia, copiii lui Buzdugan, nepoții lui Maxim, strănepoții Tudorei, pentru cincisprezece taleri de argint.

Și deasemenea a patra parte din trei părți, ce se împarte din altă a șasea parte, pe care a cumpărat-o dela Chiril și dela Margine și Nechita și C<a>zacul și dela sora lor Draga și... 1) fana pentru cincisprezece taleri.

Și de asemenea a patra parte din altă a șasea parte pe care a cumpărat-o dela Efrim și dela surorile lui, Mărica și Solonia și Ana, copiii lui Vlad, pentru douăzeci și cinci taleri, după cum a avut și arătat ispisoace 2) dela Costantin

1) loc alb.

2) « ispisoace » în text.

voevod pe aceste cumpărături mai sus scrise și le-a dat în mâinile rugătorilor noștri, dela această sfântă mânăstire.

Au rămas acolo necumpărate, a patra parte dintr'a șasea parte și două părți din altă a șasea parte, iar fără aceasta satul în lung i-a fost cumpăratură și plătit deplin.

Pentru aceea, să fie și dela noi sfintei mânăstiri mai sus scrise danie și miluire și întărire și uric pe toate aceste mai sus scrise părți de ocină din satul Vlădeni, care este în ținutul Soroca, pe Dobrușa, cu iaz și cu moară la Dobrușa și cu tot venitul.

Și altul să nu se amestece, înaintea acestei cărți a noastre.

La Iași, în anul 7127 <1619> Aprilie 30.

† Insuși domnul a poruncit.

† Gheanghea mare logofăt a învățat.

Faceți-le lor uric.

† Toma <a scris>.

După Zapischi Odesskago Obșcestva Istorii i Drevnostei, tom. III, Odessa 1853, p. 258.

Copie slavă, după orig. slav, hârtie pecete timbrată.

O trad. rom., Arh. St. Buc., M-rea Neamț, LXII/2.

417

1619 (7127) Mai 1, Iași.

† Io Gașpar voevod, din mila lui dumnezeu, domn al țării Moldovei. Iată domnia mea am binevoit, cu inima noastră bună și luminată din tot < sufletul > ¹⁾ nostru și cu ajutorul lui dumnezeu și am dat și am întărit și am miluit sfânta mânăstire, unde este hramul sfântului și slăvitului prooroc Ilie, cu o bucată din hotarul satului Șchei, care este de ocolul târgului Suceava, începând hotarul dela morile sfintei mânăstiri, care îi este danie dela Bogdan voevod, pe pâraul Șcheilor și în susul pâraului până la gura pâraului numit Bula, unde cade în pâraul Șcheilor, la capătul iazului mânăstirei.

Și de acolo în sus pe pâraul numit Bula, până la capătul iazului lui Atanasie Bogza călugărul, unde este pusă o piatră, unde se împreună cu hotarul târgului, iar de acolo drept la deal, la o altă piatră lângă o margine de drum și la altă piatră lângă niște movile din hotarul târgului și la altă piatră, care este la râpă și deasemeni la altă piatră la malul pâraului Hucul și drept la pădure la un ulm pe care este făcut bour.

Și de acolo tot pe marginea pădurii pe coastă și până la capătul pădurii

¹⁾ omis.

dinspre Șchei, unde este bour făcut într'un fag și de acolo drept la pâraul Șcheilor, până la o piatră pe mal.

Și de acolo pe pârau în sus până la mai sus scrisele mori mânăstirești, unde se împreună cu tot hotarul, pe unde a hotărnicit Mârzea vornic și credinciosul nostru Costantin Roșca pârcălab și Ionașco logofăt și credinciosul și cinstitul nostru boier Gheanghea mare logofăt, ca să fie acel hotar de hrană sfintei mânăstiri neclintit, niciodată în veci.

Iar cine se va ispiti să strice dania și întărirea noastră, să fie blestemat și de trei ori blestemat de domnul dumnezeu și mântuitorul Isus Hristos și de preacurata lui maică și de toți sfinții și să-i fie pâriș marele, slăvitul prooroc Ilie la cumplita judecată a lui Hristos. Și altul să nu se amestece.

† Scris la Iași, în anul 7127 <1619> Mai 1.

† Insuși domnul a poruncit.

Io Gașpar voevod <m.p.>

† Borleanul <a scris>.

M-rea Dragomirna, sub dată.

Orig. slav, hârtie, pecete aplicată, căzută.

Cu o trad. germ. din sec. XVIII.

O fotocopie la Acad. R.P.R., Filiala Iași, II/45.

418

1619 (7127) Mai 1, Iași.

† Io Gașpar voevod, din mila lui dumnezeu, domn al țării Moldovei. Iată domnia mea am dat și am înorit rugătorilor noștri, călugărilor dela sfânta mânăstire Săcul, unde este hramul cinstitului și slăvitului prooroc și înainte mergător și botezător al domnului, Ioan, și cinstitei lui tăieri, dreptele lor ocine și dedine și din ispisocul de întărire, pe care l-au avut dela răposatul Simion voevod și dela Ștefan voevod și dela Radul voevod, niște case și cu tot locul lor și cu dughene, care sunt în mijlocul târgului Orhei, care aceste case și dughene le-a dăruit Donici fost pârcălab acestei sfinte mânăstiri pentru pomenirea lui și a părinților lui.

Pentru aceia, văzând domnia mea dreptele lor direse dela alți domni dinainte, domnia mea încă am dat și am întărit sfintei mânăstiri Săcul, ca să le fie și dela domnia mea, cu tot venitul, neclintit niciodată. Și altul să nu se amestece, șaintea acestei cărți a noastre.

Scris la Iași, în anul 7127 <1619> Mai 1.

Insuși domnul a spus.

Gheanghea mare logofăt a învățat.

Și am iscălit <m.p.>

Haraga .<a scris>.

<Pe verso> Ispisoc pentru dughenele dela Orhei, dela Gașpar voevod.

Arh. St. Buc., M-rea Neamț, CII/8.

Orig. slav, hârtie, pecete aplicată, căzută.

Cu o trad. rom. din a doua jumătate a sec. XVIII.

419

1619 (7127) Mai 2, Iași.

† Io Gașpar voevod, din mila lui dumnezeu, domn al țării Moldovei. Am dat această carte a domniei mele slugii noastre Ionașco fost vătah de visternicei, ca să fie tare și puternic cu această carte a noastră, să stăpânească și să apere toată partea sa de ocină și dedină și cumpărătură pe care le are în satul Dragomirești, care este în ținutul Neamț, fiindcă îi este dreaptă ocină și dedină și cumpărătură.

Iar dacă i se va părea cuiva nedrept, el să vie să stea de față, înaintea noastră.

Pentru aceasta, nimeni să nu îndrăznească să împiedice sau să oprească înaintea acestei cărți a noastre.

Scris la Iași, în anul 7127 <1619> Mai 2.

† Domnul a spus.

† Borleanul <a scris>.

Arh. St. Iași, CDLXI/36.

Orig. slav, hârtie, pecete aplicată.

O trad. rom. din 1775, ibidem CDXXXI/19.

420

1619 (7127) Mai 4, Iași.

Io Gașpar voevod, din mila lui dumnezeu, domn al țării Moldovei. Scriem slugilor noastre care umblați la târgul Huși și la ocolul Hușilor de străngeți podvoade și cu alte slujbe pe acolo. Dămu-vă știre că dum<nii> méle s'au jeluït părintele și rugătoriul nostru Mitrofan episc<o>pul de Huși pre voi, zis-au naintea dumn<ii> méle că are acolo episcopiia câteva sătucéle, iar voi le trageți la podvoade și la alte angării la multe, cum nu iaste învățatura dum<nii> méle, nici aveți voi treabă cu satele iepisc<u>piei.

Dereptu acéïa, decă aveți vedea cartea dum<nii> méle, iar voi să aveți a lăsa foarte în pace satele iepisc<u>pie, întru nimic să nu le trageți, nici la podvoade, nice dobitocul lor pintru alte sate.

Aiasta vă scriem mai mult jaloabă să nu vie la dumnea mea.
Astfel vă scriem și altfel să nu faceți.
Scris în Iași anul 7127 <1619> Mai 4.
Insuși domnul a poruncit.
† Lucoci <a scris>.

Arh. St. Buc., Ep. Huși, ms. 543 f. 9.
Orig. rom. hârtie, pecete aplicată, căzută.

421

<1619—1620> Mai 5, Iași.

† Vas<i>lie Șeptilici, *hatman și pârcălab de Suceava. Scriem fiilor noștri care merg pentru Țigani și vătavilor de Țigani și giudecilor.*

Deacă veț<i> vedea cartea noastră, să lăsaț<i> în paci ceșt<i> Țigani a priiatenului nostru Dumitru Ștefan, anume Ursu și Pichiul, nime întru nimică să nu-i învăluiască.

Altfel să nu faceți.

In Iași, Mai 5.

Șeptilici hatman <m.p.>

Arh. St. Iași, CDXXV/5.
Orig. rom., hârtie, pecete aplicată.
Datat după Șeptilici hatman

422

<1619—1620> Mai 5, Iași.

† Vas<i>lie Șeptilici, *hatman și pârcălab de Suceava. Scriem fiilor noștri care merg pentru Țigani și vătavilor de Țigani și giudecilor.*

Deacă veț<i> vedea cartea noastră, să lăsaț<i> în paci cest Țigan a priiatenului nostru Dumitru Ștefan, anume Zgărca, cu ficiorii lui. Nime întru nimic să nu-l învăluiască.

Altfel să nu faceți.

In Iași, Mai 5.

Șeptilici hatman <m.p.>

Arh. St. Iași, CDXXV/7.
Orig. rom., hârtie, pecete aplicată.
Datat după Șeptilici hatman.

<1619—1620> Mai 5.

† Vas<i>lie Șeptilici hatman și pârcălab de Suceava. Scriem fiilor care merg pentru Țigani și vătavilor de Țigani și giudecilor. Deacă veț<i> vedea cartea noastră să lăsaț<i> în paci cest Țigan a priiatenului nostru Dumitru Ștefan anume pre Singur. Nime întru nimică să nu-l învăluiască.

Altfel să nu faceți.

In Iași, Mai 5.

Șeptilici hatman <m.p.>

Arh. St. Iași, CDXXV/9.

Orig. rom., hârtie, pecete aplicată.

Datat după Șeptilici hatman.

<1619—1620> Mai 5, Iași.

† Vasilie Șeptilici hatman și pârcălab de Suceava. Scriem fiilor noștri care merg pentru Țigani și vătavi or de Țigani și giudecilor. Deacă veț<i> vedea cartea noastră să lăsaț<i> în paci cest Țigan a priiatenului nostru Dumitru Ștefan, anume Eremiia. Nime întru nimică să nu-l învăluiască.

Altfel să nu faceți.

In Iași, Mai 5.

Șeptilici hatman <m.p.>

Arh. St. Iași, CDXXV/10.

Orig. rom., hârtie, pecete aplicată.

Datat după Șeptilici hatman.

1619 (7127) Mai 5.

† Adecă e<u> Sofroniia și cu feciorii mii cu Dumitrașco și cu Mihăilachi, scriem și mărturisim cu ciastă scrisoare a noastră, cum am schimbât trei falci de vie dela Copou cu călugării dela sfântul Sava de ni-au dat trei falci din Dialul Vod<ă> și ne-au mai dat călugării doaozăci de taleri pentru o bucată de loc și pentru niște pomăt iarăși dela aciale vii ale noastre cumu-i scris și'n catastivile orașului. De aciasta scriem și mărturisim cu ciastă scrisoare a noastră ca să să știe.

In anul 7127 <1619> Mai 5 zile.

Arh. St. Buc., M-rea Sf. Sava, Iași, XXXVI/7.

Orig. rom., hârtie, pecete inelară, aplicată.

1619 (7127) Mai 6, Iași.

† Io Gașpar voevod, din mila lui dumnezeu, domn al țării Moldovei. Iată au venit înaintea noastră și înaintea boierilor noștri, slugile noastre Sima și Apostol din târgul Trotușului, cu un zăpis de mărturie dela Gligorie Bucium și Iacomî, staroști de Putna și dela vornicul Nădăbaico și dela alți mulți ostași de frunte, că au vândut Vlaicul și cu toți fiii lui, Ivan și Ion și sora lor Anca și cu fiii lui Chicoș și Sima și frații lui, Cerbul și Ioan Cașotă și cu fiii lui Cerbul Nicoară și alți fii ai lor, de bună voia lor, nesiliți de nimeni, nici asupriți, ci de bună voia lor au vândut părțile lor și ale fraților lor, un loc de vad de moară, unde se va alege vad în satul Cofești, unde a fost de mult o moară. Aceasta au vândut ei slugilor noastre mai sus spuse, <Sima>¹⁾ și Apostol, pentru patruzeci și doi taleri, bani gata, dinaintea acelor mai sus scriși boieri și ostași de frunte.

Deci noi văzând acest zăpis de mărturie dela acei boieri mai sus scriși, astfel și domnia mea le-am dat și le-am întărit ca să-și stăpânească ei ocina și cumpărătura lor dreaptă cu tot venitul.

Și altul să nu se amestece înaintea acestei cărți a domniei mele.

În Iași, în anul 7127 <1619> Mai 6.

† Domnul a spus.

† Ghenghea mare logofăt a învățat și a iscălit <m.p.>

† Dumitru <a scris>.

Arh. St. Buc., M-rea Neamț, LXIX/2.

Orig. slav, hârtie, pecete aplicată.

Cu o trad. rom. din 1796.

1619 (7127) Mai 7, Iași.

† Io Gașpar voevod, din mila lui dumnezeu, domn al țării Moldovei. Am dat și am înțit și am întărit rugătorilor noștri, călugărilor dela sfânta mânăstire, care se numește Beserecanii unde este hramul cinstita buna vestire a preasfintei născătoare de dumnezeu, dreapta lor ocină și dedină, jumătate din jumătate din satul Orbic, partea din sus, care această mai sus scrisă parte de ocină din satul Orbic este danie acestei mai sus scrise mânăstiri, dela răposata sluga noastră Ciolpan sulițaș, pentru pomenirea lui și a părinților lui, din ispisocul de cumpărătură pe care l-a avut el dela Petru voevod.

¹⁾ loc rupt în orig.

Pentru aceea, să-i fie și dela noi sfintei mânăstiri cu tot venitul. Și altul să nu se amestece, înaintea acestei cărți a domniei mele.

La Iași, în anul 7127 <1619> Mai 7.

Însuși domnul a poruncit.

Gheanghea mare logofăt a învățat.

Huru <a scris>.

Arh. St. Buc., M-rea Biserici, II/8.

Orig. slav, hârtie, pecete aplicată.

Cu o trad. rom. din 1809.

428

1619 (7127) Mai 7, Iași.

† Io Gașpar voevod, din mila lui dumnezeu, domn al țării Moldovei. Iată au venit înaintea noastră și înaintea boierilor noștri, rugătorii noștri călugări dela sfânta mânăstire dela Beserecani și s'au părțit cu călugării dela sfânta mânăstire de sub Ceahlău pentru o poiană, care este sub Ceahlău, zicând așa călugării dela Beserecani că le este lor dreaptă danie și miluire dela alți domni de mai înainte, după cum au arătat înaintea noastră și direse.

Iar călugării dela mânăstirea de sub Ceahlău iarăși au spus și au arătat înaintea noastră și direse dela Simeon voevod, precum le-a dat și i-a miluit.

Deci noi și cu tot sfatul domniei mele am cercetat și am aflat că este mai veche dania și miluirea sfintei mânăstiri Beserecani dela alți domni de mai înainte.

Deci ei de bună voia lor s'au tocmit înaintea noastră și înaintea boierilor noștri și au dat călugării dela mânăstirea de sub Ceahlău sfintei mânăstiri Beserecani pentru această poiană, trei poieni numite: Bicazul ¹⁾, Cârnuț și Biserica și cu curătura.

Pentru aceea, să le fie și dela noi cu tot venitul.

Și nimeni să nu se amestece înaintea acestei cărți a noastre.

La Iași, în anul 7127 <1619> Mai 7.

Însuși domnul a zis.

Ghianghea mare logofăt a învățat.

Și am iscălit <m.p.>

Haraga <a scris>.

Arh. St. Buc., M-rea Biserici, XIII/4.

Orig. slav, hârtie, pecete aplicată.

Cu o trad. rom. din 1850.

¹⁾ cuvânt corectat.

1619 (7127) Mai 8, Iași.

† Io Gașpar voevod, din mila lui dumnezeu, domn al țării Moldovei. Iată domnia mea am binevoit cu bunăvoința noastră din toată inima noastră și cu ajutorul lui dumnezeu să ne facem pomenire ca și ceilalți domni, care au domnit, care au fost mai înainte de noi, și pentru pomenirea părinților noștri și a tuturor dreptcredincioșilor răposați domni ai Moldovei și pentru sănătatea domniei mele și a fiilor dăruiți nouă de dumnezeu și preaiubiți și pentru mântuirea sufletelor noastre și am dat și am miluit și am întărit rugătorilor noștri, tuturor preoților și diaconilor, care sunt în toate bisericile din târgul Iași și locuiesc în acest târg, cât timp domnia mea vom fi în viață ei să aibă dela domnia mea slobozenie, să nu ne muncească nouă nici un fel de muncă, nici de cetate, nici de moară, nici de târg, în podvoade, nici să nu umble pentru podvoadele mitropoliei și nici darea să nu dea domniei mele, nici mitropolitului, nici alta, niciuna din angariile mărunte, nici mitropolitului, nici podvoade să nu tragă, nici un fel de angării, nici caii lor să nu li se ia de olac, nici boii lor să nu dea pentru alți oameni pentru dabile, sau pentru desetină de stupi și de vin.

Deasemenea și în casele lor, să nu aibă a găzdui pe nimeni fără voia lor, nici boier, nici curtean, nici slujitor, nici nimeni altcineva, fie de orice limbă va fi. Pentrucă domnia mea i-am iertat, cum i-au iertat toți domnii, care au fost mai înainte de noi, de toate dările și angăriile mai sus scrise, pentrucă ei sunt în oraș ¹⁾ și la bisericile, unde este scaunul domniei țării noastre Moldova și slujesc în bisericile lui dumnezeu, zi și noapte, și roagă pe milostivul dumnezeu, pentru dreptcredincioșii domni pentru cei răposați și pentru cei în viață și care domnesc în țara aceasta, și pentru întreaga dreptcredincioasa creștinătate; și ei nu au altă agonisită sau meșteșug sau negoț, ci se hrănesc dela sfânta biserică. De aceea se cuvine ca să aibă ei miluire și grijă și ajutor milostiv dela toți domnii, după cum au avut și direse dela toți domnii, pe care le-au pierdut în aceste răzmerițe și din cauza răutăților pe care le-au suferit dela Leși, care din toate acele au numai un ispisoc dela domnii de demult, Petru voevod cel Bătrân.

De aceea domnia mea m'am milostivit mai ales pentru mântuirea noastră și le-am făcut această adevărată carte a noastră.

Pentru aceasta și ei sunt datori să roage pe dumnezeu, în bisericile lui dumnezeu seara și dimineața și la amiază după obiceiul bisericei, pentru întreaga creștinătate și pentru domnia mea și pentru doamna domniei mele și pentru fiii dăruiți nouă de dumnezeu și pentru oștile domniei mele și pentru pacea întregii noastre țări.

¹⁾ așa în orig.

Iar după viața noastră, cine va fi domn al țării noastre, Moldova, milostivirea sa, dacă va fi dintre copiii noștri, sau din alt neam, iarăși să întărească acestor rugători de Dumnezeu miluirea noastră, pe care o au ei din zilele vechi, dela toți domnii. Iar cine se va ispiti să strice întocmirea noastră și miluirea lor care este din vechime și acum este, acela să fie neiertat de Dumnezeu și să aibă a da răspuns la cumplita judecată a lui Hristos.

Iar dacă ei, părinții, nu se vor îngriji de rânduiala sfintelor biserici și nu vor deschide dumnezeieștile biserici creștinilor în orice vreme după ritual, să fie asupra lor blestemul acesta, amin.

Toate acestea mai sus scrise le-am întărit și le-am iscălit cu propria mână a domniei mele și am poruncit credinciosului și cinstului nostru boier, pan Ionașco Gheanghea, mare logofăt să pecetluiască cu adevărata noastră pecete.

A scris la Iași Lucoci uricar.

În anul 7127 <1619> luna Mai 8 zile.

Io Gașpar voevod <m.p.>

Acad. R.P.R., LXXVII/4.

Orig. slav, perg. pecete aplicată, sfărâmată.

430

1619 (7127) Mai 8, Iași.

† Io Gașpar voevod, din mila lui Dumnezeu, domn al țării Moldovei. Am dat și am înorit această carte a domniei mele rugătorilor noștri, călugărilor dela sfânta mânăstire a preacuvioasei maicii noastre, sfânta Parascheva, din târgul Iașilor și cine va fi pus de ei ureadnic sau vătăman în satul Lucaș în ținutul Neamț, ei să fie tari și puternici, cu această carte a noastră, să apere averile lor drepte, boi și vaci și cai și tot ce va avea satul Lucaș, să nu dea nimănu, numai pentru dabila care va fi asupra lor, iar pentru altele pentru nimic, nici cai de olac, nici la podvoade.

Nici globnici, nici dușugubinari, nici pârcealabi din acest ținut, nici ureadnicul din târgul Piatra, nici cămănarii, nici pentru petece de cojocărie, să nu intre acolo într'acest sat Lucaș mai sus scris, fiindcă domnia mea m'am milostivit și am iertat aceste toate înainte scrise, să le fie de ciubote. Numai dabila s'o dea, cât va fi scris asupra lor. Și altceva nimic să nu se ia dela ei, înaintea acestei cărți a noastre.

Scris la Iași, în anul 7127 <1619> Mai 8.

Io Gașpar voevod <m.p.>

Popa <a scris>.

Acad. R.P.R., XLI/78.

Orig. slav, hârtie, pecete aplicată, căzută.

1619 (7127) Mai 8.

Un ispisoc dela Gașpar voevoda iarăși într'acesta chip scris pentru acea bucată de loc din sat din Conțaști ce o înprisurat Bucium vornic, iar întăritură mănăstirii Tazlăului, leat 7127 <1619> Mai 8.

Arh. St. Buc., Condica Asachi ms. nr. 628 f. 371.
Rezumat rom.

1619 (7127) Mai 9, Iași.

† Io Gașpar voevod, din mila lui dumnezeu, domn al țării Moldovei. Iată au venit, înaintea domniei mele și înaintea boierilor noștri, rugătorii noștri călugării dela sfânta mănăstire Beserecani și s'au pârit de față cu călugărițele dela sfânta mănăstire Vânătorii, pentru două mori, ce au rugătorii noștri călugări pe pâraul Cracăului, în hotarul satului Troița, aproape de satul Averești, unde se întâlnesc hotarele și voiesc călugărițele să le ia.

Deci domnia mea, cu judecata noastră dreaptă, i-am judecat după legea țării și am cercetat privilegiile de întărire pe care le-au avut mai sus scrișii rugătorii noștri, călugării, dela Eremia Moghila voevod și dela Simion voevod și dela Costantin voevod și dela Ștefan voevod și dela Radul voevod pentru acele mori.

Deci domnia mea dacă am văzut asemenea privilegii drepte i-am crezut. Pentru aceia, mai sus zisele călugărițe au rămas de toată legea noastră, iar rugătorii noștri călugări dela sfânta mănăstire Beserecani, noi i-am îndreptat cu sfatul nostru și am luat dela ei ferăe 12 zloți.

Pentru aceea, de acum înainte, mai mult să nu aibă a pâri și nici dobândi acele mori niciodată în veci, înaintea acestei cărți a domniei mele.

Scris la Iași, anul 7127 <1619> Mai 9.

Domnul însuși a spus.

Ghianghea mare logofăt a învățat.

Și am iscălit <m.p.>

Lucoci <a scris>.

Arh. St. Buc., M-rea Biserici VI/9.
Orig. slav, hârtie, pecete aplicată, căzută.
Cu o trad. rom. din 1843.

1619 (7127) Mai 9, Iași.

† Io Gașpar voevod, din mila lui dumnezeu, domn al țării Moldovei. Am dat această carte a domniei mele credinciosului nostru boier, Nicoară Prăjescul vistier, ca să fie tare și puternic cu această carte a domniei mele să-și stăpânească o bucată de hotar care este a lui, din satul Războiani, pe care i-a luat-o Ionașco din Uscăți, când a fost Prăjescul în pribegie în Țara Leșească, în zilele lui Ștefan voevod. Dacă îi va fi strâmbătate, el să vie de față, înaintea noastră, ca să se pârască.

Pentru aceia, nimeni să nu îndrăznească să-l împiedice sau să-l oprească înaintea acestei cărți a noastre.

Scris la Iași, anul 7127 <1619> Mai 9.

† Domnul a spus.

Io Gașpar voevod <m.p.>

† Ghianghea mare logofăt a învățat.

† Serghie <a scris>.

Acad. R.P.R., Filiala Iași, Fond Spiridonie, XIV/2.

Orig. slav, hârtie, pecete aplicată.

Cu o trad. rom. din sec. XIX.

1619 (7127) Mai 11.

† Io Gașpar voevod, din mila lui dumnezeu, domn al țării Moldovei. Iată domnia mea m'am milostivit și am miluit ruga noastră, sfânta mănăstire numită metohul dela Sinai, unde este hramul sfinților arhangheli Mihail și Gavril și a altor puteri fără de trup cu un sat anume Ulmii, care a fost ascultător de ocolul Cotnari. Acest sat a fost drept domnesc.

Astfel și domnia mea li l-am dat cu tot venitul și cu toate dabilele să le fie lor, numai darea împărătească să o dea, pentru că au carte de danie și de miluire și dela Petru voevod.

Pentru aceasta, cine va încerca să strice această miluire și danie dela domnia mea, acela să fie blestemat și de trei ori blestemat de 318 părinți cei dela Nicheia și de toți sfinții și să aibă să dea seamă înaintea cumplitei judecăți.

Pentru aceasta, nimeni să nu se amestece înaintea acestei cărți a noastre.

Anul 7127 <1619> Mai 11 zile.

Arh. St. Buc., Condica Asachi ms. nr. 629 f. 221.

Copie slavă.

<1619> Mai 12, Iași.

† *Iată eu Ghianghea mare logof<ă>t. Adecă s'au părăt de față înaintea noastră Simion Capșea med<elnicer> de Todereșt<i> cu Drăgușan și cu Neniul diiacii, pentru o ocină ce au cumpărat ei în satu Roșiori în ținutul Cărligăturai. Și i-au părăt Capșea ca să le întoarcă lor banii di prē acea ocină.*

Iar noi i-am giudecat pre giudeț dreptu și am aflat că nu po<a>te nici încape Capșea să le întoarcă di prē cea ocină, ce le am făcut lēge să-ș<i> ție Capșea ocina sa, ce au cumpărat și Drăgușan și Neniul diiaci să-ș<i> ție iar<ă>și partea lor, cât vor hi cumpărat și le vor spune dirésele.

Dereptu acea, ca să n'aibă a să mai pără această pără nici dănăoar<ă> în veci.

In Iași, Mai 12 zile.

Ghianghea logofăt <m.p.>

Și și-au pus ferăia într'a noastră mână.

Ghianghea logofăt <m.p.>

Acad. R.P.R., Filiala Iași, Fond Spiridoniu, VIII/43.

Orig. rom. hârtie, rupt, pecete aplicată.

Datat după doc. din 14 mai 1619, privitor la aceeași pricină.

1619 (7127) Mai 12, Iași.

† Io Gașpar voevod, din mila lui dumnezeu, domn al țării Moldovei. Iată au venit, înaintea noastră și înaintea boierilor noștri, slugile noastre Drăgușan și Neniul diiaci și au adus înaintea noastră și înaintea sfatului nostru un zapis făcut de Gliga și de Gavril stolnicul și de Cobăleanul diiac și de popa Simion și de Eremiia Murguleț și de Ștefan Dancă și de alți oameni buni și bătrâni, că au cumpărat ei jumătate dintr'a patra parte din satul Roșiori, care se numește acum Geamenii și cu loc de iaz și de moară și cu loc de prisăci și grădini, dela Busca, fiica Trofanei, nepoata Annesici și dela nepoatele ei, fiicele lui Ionașco Pileș, pentru cincizeci și șase taleri de argint.

Pentru aceasta, domnia mea și cu sfatul nostru, când am văzut acest de mai sus zapis pe care l-au adus înaintea noastră și înaintea boierilor noștri domnia mea l-am crezut. Pentru aceasta, să le fie lor și dela noi ocină și cumpărătură cu tot venitul. Și altul să nu se amestece.

Scriș la Iași, anul 7127 <1619> Mai 12.

Domnul a spus.

Ghianghea mare logofăt a învățat și am iscălit <m.p.>

Băseanul <a scris>.

<Pe verso rom. sec. XVII :> Ispisoc pre Geameni, vol<ost> Cârligătura.

Acad. R.P.R., XXXVII/52.

Orig. slav, hârtie, pecete timbrată.

437

1 619 (7127) Mai 14, Iași.

† Io Gașpar voevod, din mila lui Dumnezeu, domn al țării Moldovei. Iată a venit înaintea noastră și înaintea boierilor noștri, Capșea medelnicer din Tode-rești și s'a părît de față cu Drăgușan și cu Neniul dieci, pentru o parte de ocină din satul Roșiori, în ținutul Cârligăturii, care le este cumpărătură dela Busca, fiica Trofanei, nepoata Anisieii și dela nepoatele ei, fiicele lui Ionașco Piialeș, cincizeci și șase taleri de argint.

Insă Capșea așa a părît că să le întoarcă înapoi ce au dat ei.

Iar domnia mea astfel le-am aflat lege dreaptă, cu tot sfatul domniei mele, că nu poate Capșea să le întoarcă această ocină pentru că el nu are ocină de moștenire, ci îi este cumpărătură, cum este și cumpărătura a slugilor noastre, mai sus scrise, Drăgușan și Neniul dieci.

Și Simion Capșea a rămas dinaintea întregului sfat al domniei mele, iar Drăgușan și Neniul dieci, ei s'au îndreptat și și-au pus ferăe 3 ughi.

Deci de acum înainte să nu aibă a se mai părî pentru această pără, niciodată în veci, înaintea acestei cărți a domniei mele.

Scris la Iași, în anul 7127<1619> Mai 14.

Domnul a poruncit.

Ștefan Băcăuanul <a scris>.

Acad. R.P.R., Filiala Iași, Fond Spiridonie, VIII/47.

Orig. slav, hârtie, pecete timbrată.

Cu o trad. rom. din 1846.

438

1619 (7127) Mai 14, Iași.

† Io Gașpar voevod, din mila lui Dumnezeu, domn al țării Moldovei. Iată a venit înaintea noastră și înaintea boierilor noștri moldoveni mari și mici, sluga noastră Drăgan vistiernicel cu un zăpis de mărturie dela Chirilă hănsărel și Nicoară vistiernicel și Ionașco vistiernicel și dela popa Dumitru așa scriind și mărturisind că și-a cumpărat ocină dreaptă dela Tudosia și sora ei Ana, o bucată

de ocină din satul Nărești, care este în ținutul Fălciului, însă jumătate din partea lui Tălhar.

Și iarăși și-a cumpărat o parte de ocină din cealaltă jumătate din partea Magdei, tot din satul Nărești și le-a dat douăzeci taleri de argint înaintea lor.

Deci domnia mea, când am văzut.....¹⁾ dela noi am dat și am întărit ca să-i fie dreaptă ocină cu tot venitul. Altul să nu se amestece înaintea acestei cărți a domniei mele.

Scris în Iași, anul 7127 <1619> Mai 14.

Insuși domnul a poruncit.

Acad. R.P.R., Filiala Iași, Fond Spiridonie, XLII/189.

Orig. slav, hârtie, deteriorat, pecete aplicată, căzută.

Cu o trad. rom. din 1804.

439

1619 (7127) Mai 14, Iași.

† Io Gașpar voevod, din mila lui dumnezeu, domn al țării Moldovei. Iată domnia mea am dat și am miluit și am întărit sfânta mânăstire numită Dragomirna, unde este hramul coborârea sfântului duh, cu un vad de moară pe râul Sucevei la capul hotarului de jos al satului Bonemți, care acest sat este al sfintei mânăstiri ca să-și facă mori. Care acest vad de mori pe râul Sucevei le este danie și miluire dela Radul voevod.

Pentru aceea, să fie și dela noi danie și miluire și întărire sfintei mânăstiri mai sus spuse, Dragomirna, neclintit niciodată în vecii vecilor.

Iar după viața noastră cine se va încerca să strice întărirea noastră, să fie neiertat de domnul dumnezeu, făcătorul cerului și al pământului și de preacurata lui maică și de toți sfinții și să fie de trei ori blestemat și blestemat.

Și altul să nu se amestece.

Scris în Iași, 7127 <1619> Mai 14 zile.

Arh. St. Buc., ms. 629, f. 212.

Copie slavă.

440

<1619> Mai 18, Iași.

† Vasilie Șeptilici, părcălab de Suceava, scriem prietenilor noștri, tuturor care mergeți cu slujba <milostivirii lui> domnului nostru, în ținutul Sucevei. Dămu-vă știre deaca veți vedea cartea noastră, iar voi să lăsați în paci prietenul nostru, anume Grecul din Pașcani, întru nemică să nu-l învălușiți, casa și bucat<ele

¹⁾ loc rupt în orig.

lui> și a vecinilor săi¹⁾ pentru alți omeni sau pe<n>t<r>u alte sate, numai să-ș<i> plătească a sa dab<ilă> ce va fi. Și are și cartea domnii sale lui vodă, să fie în paci.

Așa să știți, altfel să nu fie.

In Iaș<i> Mai 18.

Șeptilici hetman <m.p.>

<Pe verso:> O carte dela Șeptilici Vasăli părcălab Sucevei, lui Ionașco Grecul, ca să nu-l superé zlotașii *din* Pășcani.

Arh. St. Iași, CDXXVII/25.

Orig. rom., hârtie, rupt, pecete aplicată, stricată.

Datat după Vasile Șeptilici părcălab de Suceava.

441

<1619, după Mai 18>.

† Io Gașpar voevod, din mila lui dumnezeu, domn al țării Moldovei. <Am dat și am întărit>¹⁾ slugii noastre Ionașco Grecul vistiernicel din Pășcani ca <să fie tare și puternic>¹⁾ cu această carte a domniei mele, să-și apere ocina sa dreaptă, care <este la Pașcani a treia parte cu>²⁾ loc de pod umblător și cu poiană, care este în ținutul Suceava . . .¹⁾ dinspre rugătorii noștri monahi dela sfânta mânăstire N<eamț . . . >¹⁾ iar monahii din această sfântă mânăstire au crezut . . .¹⁾ și vor <arăta>¹⁾ unele direse, iar . . .¹⁾ și diresele lor, înaintea credinciosului nostru boier . . .¹⁾, ca să-i tocmească, precum . . .¹⁾ buni.

Altfel să nu fie¹⁾

Insuși domnul a poruncit.

Io Gașpar voevod <m.p.>

<Pe verso rom. sec. XVIII):> Carte dela Gașpar voevod pi a triia parti di sat di Pășcani, ca să aibă a opri Ionașco Grecul.

Arh. St. Buc., Achiziții Noi, CCXVII/7.

Orig. slav, hârtie, lipsă o treime, pecete aplicată.

Datat din domnia lui Gașpar Grațiani și în legătură cu doc. precedent.

Vezi și doc. din 1617 Iulie 8, Iași

442

1619 (7127) Mai 21, Iași.

† Io Gașpar voevod, din mila lui dumnezeu, domn al țării Moldovei. Am dat această carte a domniei mele rugătorului nostru egumenul și la tot soborul

¹⁾ loc rupt în orig.

²⁾ completat, după însemnarea de pe verso.

dela sfânta mânăstire numită Săcul, ca să fie tari și puternici cu această carte a domniei mele să stăpânească și să apere tot hotarul sfintei mânăstiri, care este pe toate părțile în jurul sfintei mânăstiri, cu tot venitul, după cum spun uricele și pe unde au stăpânit din veac, cu bălți și loc de fânețe și cu poieni.

Iar pe cine vor prinde pescuind în bălțile sfintei mânăstiri sau cosind fân sau vânând fiare în pădure și în hotarul acestei sfinte mânăstiri, să aibă ei să-i ia toate hainele și securea și toate ce vor găsi la el. Și pârcălabii încă să aibă a-i globi pe cei care vor merge să vâneze pe hotarul sfintei mânăstiri, peste cartea domniei mele și fără voia monahilor dela această sfântă mânăstire.

Și nimeni să nu îndrăznească să împiedice sau să oprească, înaintea acestei cărți a domniei mele.

Insuși domnul a porunciț.

În Iași, 7127<1619> Mai 21.

Toma <a scris>.

Arh. St. Buc., M-rea Neamț, CXXX/20.

Orig. slav, hârtie, pecete aplicată.

Cu două trad. rom., dintre care una din 1804, cealaltă dela sfârșitul sec. XVIII.

443

1619 (7127) Mai 22, Iași.

† Io Gașpar voevod, din mila lui dumnezeu, domn al țării Moldovei. Iată au venit, înaintea noastră și înaintea întregului nostru sfat, rugătorii noștri, egumenul și tot soborul dela sfânta mânăstire nou zidită, numită Săcul, unde este hramul sfântului, slăvitului prooroc și înainte mergător și botezător al domnului, Ioan și cinstitei lui tăieri și au arătat un zapis dela Nicoară Donici fost pârcălab de Orhei, că a râvnit el și a dat și a miluit sfânta mânăstire mai sus zisă Săcul, cu niște case și cu tot locul lor și cu dughene, care sunt în mijlocul târgului Orhei, care au fost ale lui, pe banii lui proprii și pe cumpărături le-a dat și le-a miluit de bună voie cu zapis de danie, să aibă părinții călugări dela sfânta mânăstire să-și facă și ispisoc și întărire și să aibă ei să roage pe domnul dumnezeu, după rânduiala sfintei biserici și să-i facă pomenire din an în an ca și celorlalți ctitori.

Pentru aceia, domnia mea, dacă am văzut dreptul lor zapis pentru casele <și cu tot >¹⁾ locul și cu dugheni în târgul < Orhei >¹⁾ cum scriem mai sus, am dat și am miluit pe părinții călugări dela sfânta mânăstire Săcul, domnia mea am dat și am întărit și dela noi ca să le fie dreaptă ocină și miluire, cu tot venitul.

Iar cine s'ar ispiti să strice această miluire, acela să fie neiertat de domnul

¹⁾ loc rupt în orig.

dumnezeu, care a făcut cerul și pământul și de toți sfinții și să-i fie pârîș sfântul Ioan la cumplita judecată a lui Hristos. Și altul nimeni să nu se amestece înaintea acestei cărți a noastre.

Scris la Iași, în anul 7127 <1619> Mai 22.

Domnul a poruncit.

Mitrofan <a> scris>.

<Pe verso:> In lipsa milostivirii sale, pan Gheanghea mare logofăt, eu Nebojato logofăt <m.p.>

Arh. St. Buc., M-rea Neamț, CII/9.

Orig. slav, hârtie, pecete aplicată.

Cu două trad. una în rom. și alta în rusește.

444

1619 (7127) Mai 23, Iași.

† *Io Gașpar voevod, din mila lui Dumnezeu, domn al țării Moldovei.* Adecă s'au pârît de faț<ă>, înaintea domnie mele, feciurii lui Ionașco Bolei cu sluga domnie mele cu Manolc, ce-au fost medelniciar, dèrept giunătare de sat din Grumădzeșt<i>, de ținutul Vasluiului și dèrept o moară<ă>, ce au fost dat acel sat Ștefan vod<ă> lui Manole. Dèrept acéia feciorii Bolei au arat<at> dirése de cumpărătură și moșie.

Deci dumnea-mia am socotit cu tot svatul domnie mele și am dat acea giunătare de sat, ce-i mai sus scris<ă>, și acea moară<ă>, feciorilor Bolei, ca să-ș<i>tie moșia, iar Manule să n'aibă treab<ă> pre acea parté.

Aceasta scriem și într'al<t> chip să nu fie prespe cartea domnie mele.

† *In Iași, l<ea>t 7127 <1619> Mai 23.*

† *Insuși domnul a poruncit.*

† *Marii boieri au învățat.*

† Boldovici <a> scris>.

Acad. R.P.R., LXXIV/171 a-b.

Orig. rom., hârtie, pecete aplicată.

Cu o copie din prima jumătate a sec. XIX cu următoarea însemnare: Carti dila Gașpar vodă pe Grumăzești și o moară, câte giunătat<c> lui Ionașco Bole 7127 <1619> Maiu 23, carile Ionașco Bole să dovidești prin carte lui Vasăli vodă, în urma aceștii, că au fostu socru lui Apostol Cehanu, și carte lui Vasile vodă este pe Cărjăni, adică Prigorecni, din anul 7150 <1642> Iuli 5.

445

1619 (7127) Mai 27, Iași.

† *Io Gașpar voevod, din mila lui Dumnezeu, domn al țării Moldovei.* Iată am dat domnia mea și ain întărit slugilor noastre, Costin vistiernicel și Lupul vistiernicel, ocina lor dreaptă și cumpărătură din ispisocul de cumpărătură,

pe care l-au avut dela Eremia Moghilă voevod, o parte de ocină pe care și-au cumpărat-o dela Mărica, fiica lui Udrea vătaf, nepoata Micăi, toată partea ei de ocină, cât se va alege din satul Iurghiceni, din jumătatea satului, partea de jos și cu parte din vadul de moară pe Bahlui.

Și întru aceia, deasemeni, au venit înaintea noastră și înaintea tuturor boierilor noștri mai sus scriși, slugile noastre Costin vistiernicel și Lupul vistiernicel și au adus înaintea noastră un zăpis de mărturie dela oameni buni și bătrâni: dela popa Iacov din Bârlești și dela diaconul de acolo și dela popa Toader din Iurghiceni și dela Condrea vistiernicel de acolo și dela Mănăilă de acolo și dela Gherman și dela Pavăl din Tâlhărești și dela Iacob vistiernicel de acolo și dela Fetiion din Bârlești și dela Zaharia de acolo și dela Cozma din Belcești și dela Iosip Bata din Bârlești, că ei și-au cumpărat dinaintea lor o parte de ocină din satul Iurghiceni dela Gheorghie, fiul lui Mihăilă și dela surorile lui, Măgdălina și dela Buna, toate părțile lor, cât se va alege din acest sat mai sus scris și cu parte din vad de moară la Bahlui, pentru patruzeci taleri de argint.

Și deasemeni și-au cumpărat și altă parte de ocină iarăși din același sat, Iurghiceni, dela Ionel Ciocănel și dela fratele lui, Toader, toată partea lor cât se va alege partea iarăși din acel sat Iurghiceni și cu partea lor din vadul de moară la Bahlui, pentru treizeci taleri de argint.

Deci noi, văzând acest zăpis de mărturie dela oameni buni și bătrâni, domnia mea l-am crezut și de asemeni am dat și dela noi și am întărit slugilor noastre, Costin vistiernicel și Lupul vistiernicel, aceste mai sus scrise părți de ocină, din sat din Iurghiceni, ca să le fie și dela noi drepte ocine și cumpărături, cu tot venitul.

Și altul să nu se amestece.

Scris la Iași, în anul 7127<1619> Mai 27.

† Domnul a spus.

† Ghianghea mare logofăt a învățat și a iscălit<m.p.>

† Borleanul <a scris>.

Muzeul Lupta revoluționară a poporului, I/25

Orig. slav, hârtie, pecete aplicată, căzută.

1619 (7127) Mai 27, Iași.

† Io Gașpar voevod, din mila lui dumnezeu, domn al țării Moldovei. Am dat această carte a domniei mele lui Costin vistiernicel din Iurghiceni, ca să fie el tare și puternic cu această carte a domniei mele să stăpânească și să oprească

dela răzeșii săi partea lui dreaptă de ocină, ce se va alege, partea lui Frim, fiul lui Bălan din Iurghiceni, pentrucă i-a plătit capul dela spânzurătoare și a dat 46 taleri.

Nimeni să nu se amestece în această parte. Iar cine va avea strâmbătate, acela să stea de față și să se întrebe cu Costin înaintea domniei mele. De aceea nimeni să nu îndrăznească să se amestece.

Altfel să nu fie.

La Iași, anul 7127<1619> Mai 27.

† Domnul a spus.

† Vasilie <a scris>.

Muzeul Lupta revoluționară a poporului, I/24
Orig. slav, hârtie, pecete aplicată.

447

1619 (7127) Mai 30, Iași.

† Io Gașpar voevod, din mila lui dumnezeu, domn al țării Moldovei. Iată a pârît de față, înaintea noastră, sluga noastră Gavril diac pe vârul lui, sluga noastră Tăutul fost logofăt, pentru cinci jerebii ¹⁾ pe care le-a avut zălog Tăutul dela unchiul lor, Toader, din partea lui din Bălilești, pentru șizeci și trei taleri bătuți, spunând că i-a făcut Tăutul un zapis pentru o tocmeală ce-a avut, pentru satul Miliia, pe când stăpânea dania dela Ștefan voevod. Iar apoi Tăutul a răscumpărat acel sat Miliia, cu totul, dela cneaghina lui Stroici mare logofăt, după cum a arătat diresa înaintea noastră.

Astfel noi i-am judecat, cu dreaptă judecată, și așa le-am aflat judecata ca să nu aibă nicio treabă Gavrilcea ²⁾ la aceste cinci jerebii ¹⁾ din Bălilești, iar dacă vrea să le stăpânească, el să întoarcă acești mai sus scriși 63 taleri bătuți, cum scrie și în zapisul pe care-l are dela unchiul lui, Toader.

Și i s'a dat zi dela Iunie ziua întâi peste patru săptămâni, dacă-i întoarce toți acei bani deplin în ziua mai sus scrisă, el să-și stăpânească cinci jerebii ²⁾, până când le va răscumpăra Toader dela el.

Iar dacă nu răscumpără la zi, să-i dea pace deplină, să nu aibă nicio treabă. Și atunci să întoarcă acele zapise în mâinile lui Tăutul. Și să nu mai aibă a pârî și nici a dobândi Gavrilcea nici odată. Să se știe.

În Iași, în anul 7127 <1619> Mai 30.

Insuși domnul a poruncit.

¹⁾ « jerebii » în orig. slav.

²⁾ « Gavrilcea », așa în text, mai sus Gavril.

Ghianghea mare logofăt a învățat și am iscălit <m.p.>
Săcuian a scris.

Arh. St. Buc., M-rea Văratec, XIV/3.
Orig. slav, hârtie, pccete aplicată.

448

1619 (7127) Mai 31, Iași.

† Io Gașpar voevod, diu mila lui dumnezeu, domn al țării Moldovei. Iată a venit înaintea noastră și înaintea boierilor noștri sluga noastră Coman Berchez diac, cu un zăpis de mărturie dela Toader Moghila postelnic, scriind că el și-a cumpărat o parte de ocină, a noua parte din a patra din satul Comănești, cu parte de moară la Bașeu, dela Mănunța, fiica lui <T>oader, pentru treizeci de taleri bătuți și alt zăpis de mărturie dela Iurașco Steelcăi¹⁾ și dela Isac Mănescul și dela alți oameni buni, că și-a cumpărat altă parte de ocină a noua <parte din> ¹⁾ a patra parte din același <sat> Comănești <dela>¹⁾ Ghervasia fiica Nastei ¹⁾ treizeci taleri bătuți cu parte de mori la Bașeu.

Și deasemenea a adus alt zăpis <de>¹⁾ mărturie dela Albul din Miculița și Toader vătăh din Ghereni și Iiuba din Miculița <și>¹⁾ Necula de acolo și Măcsin deasemenea și Iurașco Steelăi, iarăși, că și-a cumpărat el altă parte de ocină, a noua parte din a patra parte din același sat, Comănești, cu parte de moară la Bașeu, dela Todosca, fiica lui Bratco, pentru treizeci taleri bătuți.

Și iarăși alt zăpis a adus Iosip ureadnic din Irineuți și Vălcan fost ureadnic și M . . . ¹⁾ în vătăman de acolo, iarăși că el și-a cumpărat altă parte de ocină a noua parte din a patra parte din același sat Comănești, cu parte de moară la Bașeu, dela Iurașco și fratele lui, Roman, și sora lor Tu<dos>¹⁾ca, fiii lui Dumitru, toți nepoții lui Toadca, pentru treizeci taleri bătuți.

Și iarăși alt zăpis dela Veisea mare vătăh, iarăși că și-a cumpărat el altă parte de ocină, a noua parte din a patra parte, din satul Comănești, dela Iurașco, fiul lui Bratco <pentru trei>¹⁾zeci taleri bătuți.

Și alt zăpis dela Bernat²⁾ . . . ¹⁾ parte din satul Băseni a patra parte, dela Malca, fiica lui Bechea cel bătrân pentru cincizeci taleri bătuți.

Și iarăși <a adus>¹⁾ alt zăpis dela Iura<ș>co Steelăi și Isac Măniș, iarăși că și-a cumpărat el altă parte de ocină din satul Băseni dela Miron Robul³⁾, fiul lui Ion, nepotul lui Capotă din Bilăuți, toată partea lui cât se va alege pentru

¹⁾ loc rupt în orig.

²⁾ Bernat, lectură nesigură.

³⁾ « Robul » adăugat de altă mână cu altă cerneală .

șaptesprezece taleri bătuți. Și iarăși partea lor din satul Bilăuți cât li se va alege, în ținutul Hotin, pentru cincisprezece taleri bătuți.

Deci noi văzând aceste zapise dela atâți boieri și oșteni fruntași iar noi le-am crezut și deasemenea am dat și am întărit slugii noastre Coman Berchez diac toate acele părți de ocine.

Pentru aceasta, să-i fie și dela noi uric și cumpărătură cu tot venitul. Și altul să nu se amestece.

Scris la Iași, în anul 7127 <1619> Mai 31.

† Insuși domnul a poruncit.

† Ghianghea mare logofăt a învățat și a iscălit <m.p.>

† Marmure <a scris>.

Acad. R.P.R., XCIV/84.

Orig. slav, hârtie, pecete aplicată.

Cu o copie slavă din sec. XVIII ibid., CCXLI/15.

449

1619 (7127) Iunie, Iași.

† Io Gașpar voevod, din mila lui Dumnezeu, domn al țării Moldovei. Iată a venit înaintea noastră și înaintea boierilor noștri credinciosul nostru boier, pan Costache Buciu mare vornic și a cumpărat dela domnia mea niște părți de ocină din satul Brăești care este în ținutul Hârlău, pe care le-a avut acolo Isac Balica de cumpărătură. Iar pentru toate aceste părți de ocină pe care le-a avut el de cumpărătură, Coste Buciu vornic a dat domniei mele trei sute ughi galbeni.

Căci aceste părți de ocină care au fost ale lui Balica hatman au fost luate domnești încă din zilele lui Ștefan voevod Tomșevici, când și însuși Balica a pierit, când a venit cu oști leșești asupra lui Ștefan voevod și au făcut mare război pe râul Jijiei și la Cornul lui Sas pe Prut.

De aceea, să-i fie dela domnia mea dreaptă ocină și cumpărătură acele părți mai sus scrise din satul Brăești cu toate veniturile, neclintit în veci.

Iar cine se va ispiți să strice această tocmeală și întocmire a noastră, după viața domniei mele, acela să fie neiertat de domnul Dumnezeu, făcătorul cerului și al pământului și să fie blestemat și de trei ori blestemat și de preacurata maică a lui Dumnezeu și de 318 părinți cei dela sfânta cetate a Nicheii și de toți sfinții care au plăcut lui Dumnezeu.

Și altul să nu se amestece, înaintea spusei domniei mele.

La Iași, în anul 7127 <1619> Iunie.

Insuși domnul a spus.

Io Gașpar voevod <m.p.>

† Focea <a scris>.

Acad. R.P.R., CCLXXIII/4.

Orig. slav, hârtie, pecete timbrată.

Cu o trad. rom. din 1838 Ianuarie 27.

450

1619 (7127) Iunie 2, Iași.

† Io Gașpar voevod, din mila lui dumnezeu, domn al țării Moldovei. Am dat și am întărit slugii noastre Gavrilaš Mătiișovici fost staroste și cneghinei lui, Sârbca, fiica lui Dumitru Bărnovschiu postelnic, verilor lor, copiii și nepoții Marenii și Nastei, fiicele panului Iațco Hudici, ocina și dedina lor dreaptă, un loc de pustie pe pârâul Borodaci și un sat la Fântâna lui Iepure, care acum se numește Ciurbeni, în ținutul Dorohoi, care este cumpărătură dreaptă a bunicilor lor, dela Slavna și dela Fădor și dela Dolca și Vasutca, copiii Oliușcăi, toți nepoții lui Ciurbă.

Și privilegiul de cumpărătură pe care l-au avut dela Bogdan voevod cel Bătrân și din uric vechiu dela Ilie voevod, încă li s-a dat de cei care le-au vândut.

Iar hotarul acelei pustii începe dela zăgazul lui Iliăș la măgura de dincolo de casă și pe măgură și peste vale între două dealuri și dela aceste două dealuri deacurmezișul peste două dealuri și dela deal deacurmeziș până la unghiul văii lui Bocociu și de ceea parte a văii pînă la capătul iezerului de jos și dela capătul iezerului drept pe movila cea mare, iar dela movilă drept la movila săpată pe care a săpat-o vistiernicul și la pisc, dela pisc drept la pârâu apoi pe pârâu în sus, până la iazul lui Iliăș.

Iar hotarul acestui sat care este la Fântâna lui Iepure, să fie după hotarul vechiu, pe unde au folosit din veci.

Pentru aceasta, toate aceste mai sus scrise să le fie și dela noi ocine și întăriri și uric, cu tot venitul. Și altul să nu se amestece.

În Iași, în anul 7127 <1619> Iunie 2.

Domnul a poruncit.

Ghianghea mare logofăt a învățat și am iscălit<m.p.>

Tăutul <a scris>.

Acad. R.P.R., CXXXII/199.

Orig. slav, hârtie, pecete aplicată stricată.

Cu trad. ibid., CCCXXVI/7, 8 și 14.

1619 (7127) Iunie 2.

Iaste și zapisul lui Avraam Părvul, întru care scrie că au vândut driaptă ocenă și moșie a sa, a patra parte din satul Buruinești, la ținut Romanului, cătă să va alege parte lui, toată o au vândut Goi ce au fost vor<ni>c, drept 150 talere.

Și tocmala au făcut-o dinainte lui Gheorghie Siminiceanul, ce-au fost vornic și a lui Moldovan părcălabul și a lui Maxin Buzé și a lui Drăgan Metco și a Capșei vist<iernicel> și Lupul diiac.

In Iași, în anul 7127<1619> Iul<ie> 2.

Acad. R.P.R., Condica m-rîi Bărboiul, ms. 13, f. 49 v.

Copie rom. din 1796.

Documentul nu poate fi decât înainte de 6 Iunie 1619 cînd i se întărește lui Goe această cumpărătură; numai dacă nu este greșită data de 6 Iunie în documentul de întărire, în loc de 6 Iulie.

1619 (7127) Iunie 3, Iași.

† Io Gașpar voevod, din mila lui dumnezeu, domn al țării Moldovei. Iată a venit înaintea noastră și înaintea tuturor boierilor noștri sluga noastră, Ghiorghie diac, cu un zapis de mărturie, dinaintea boierului domniei mele Dumitru Goia și dela Radul armaș, cel din Țara Românească și Lupul din Țeberiha, din ținutul Orhei și Pătrașco din Lățcani din ținutul Roman și Ionașco și Vasilie de acolo, mărturisind că a venit înaintea lor Gligorie Avrămăscul și a luat împrumut treizeci și doi taleri bătuți dela Ștefan Prăjescul fost stolnic. Și pentru acești bani a pus zălog partea mamei lui, Grozava, din satul Vârtop, care este în ținutul Neamț. Și și-a pus zi până la înălțarea domnului dumnezeu Iisus Hristos. Dacă atunci nu se vor înapoia acești bani să fie satul ¹⁾ pierdut ²⁾.

Deci cînd a fost această zi a lui, Gligorie Avrămăscul nu a avut să-i dea acești bani, iar sluga noastră Ghiorghie diac cu soția lui Obretina, s'a ridicat și a plătit acești bani, mai sus scriși, în mâinile lui Ștefan Prăjescul, pentrucă le-a fost dreaptă ocină, precum însuși Ștefan Prăjescul scrie în acest zapis că a plătit acești bani, 32 taleri bătuți, în mâinile lui.

Și deasemenea le-am dat și le-am întărit o parte de ocină, partea lui Buculeiu, fiul lui Dupniță, din satul Vârtop, care acea parte a cumpărat-o dela el dela

¹⁾ „satul“ scris de aceeași mână peste cuvîntul răzuit: ocina.

²⁾ „pierdut“ corectat din: pierdută.

Ionașco ¹⁾, fiul lui Buculeiu, pentru un cal prețuit patruzeci taleri bătuți, când a mers cu boierii la Țarigrad, în zilele lui Alexandru voevod, dinaintea a mulți boieri și slugi domnești.

De aceea încă i-am dat și i-am întărit și dela noi aceste mai sus zise părți de ocină, din satul Vârtop, mai sus scrise, ca să-i fie cu tot venitul, neclintit, niciodată în veci, înaintea acestei cărți a noastre.

La Iași, anul 7127<1619> Iunie 3.

Insuși domnul a pbruncit.

Ghianghea mare logofăt a învățat și am iscălit <m.p.>

Focea <a scris>.

Acad. R.P.R., LXXVI/88.

Orig. slav, hârtie, pecete aplicată, căzută.

453

1619 (7127) Iunie 3, Iași.

† Io Gașpar voevod, din mila lui Dumnezeu, domn al țării Moldovei, Iată a venit înaintea noastră și înaintea boierilor noștri moldoveni sluga noastră, Ghiorghe diac, fiul lui Boțul, nepotul lui Andreică din satul Dolhești, cu un zapis de mărturie dela Ionașco Stroici, că el de bunăvoia lui, nesilit de nimeni, nici asuprit, s'a tocmit și i-a întors o parte de ocină, jumătate din a șasea parte din satul Lățcani, care este în ținutul Suceava, pe Moldova. Care această parte a fost pusă zălog de tatăl său, Boțul și de unchiul său, Semcon, la vlădica Nicanul pentru . . ²⁾ taleri bătuți. Și dela vlădica Nican au cumpărat-o Vasilie Stroici cu Ionașco Stroici, fratele lui, pentru patruzeci și cinci taleri.

Deci sluga noastră Ghiorghe diac s'a ridicat și s'a tocmit și a întors acești bani, 45 taleri bătuți, la mâna lui Ionașco Stroici.

Și la aceasta încă a mai adus înaintea noastră și alt zapis, tot dela Ionașco Stroici, că i-a întors niște părți de ocină, partea bunicului său, Andreica, care fusese pusă zălog la Drăgan, tatăl lui Corpaci. Și apoi s'a vândut tot lui Vasilie și Ionașco Stroici. Și altă parte <a fost vândută> lui Balotă, unchiul lui Ghiorghe, din același sat Lățcani <și> partea lui iarăși a fost vândută lui vlădica Nican și pe aceasta au cumpărat-o dela Nicanul tot Ionașco cu Vasilie Stroici, fratele lui.

Deci aceste două părți încă le-a plătit sluga noastră Ghiorghe diac cu soția lui și au dat deplin cincizeci taleri bătuți la mâna lui Ionașco Stroici, pentru că le-a fost dreaptă dedină.

¹⁾ « Ionașco » scris pe loc ce fusese lăsat alb.

²⁾ loc alb în orig.

Și a răscumpărat ocina lui dinaintea multor oameni buni și slugi domnești, anume: Ursu vist<iernicel> din Crivești și Ghiorghe vist<iernicel> din Nemirciani și Lupu vis<tiernicel> din Scobențeni și Lupul diac din Brănișteri și Vasilie diac din Bănești și Toader diac din Stănișlăvești și Ionașco diac din Corni și dinaintea lui Dumitrașco Șolomon și Nechita diac din Vârtop și Ionașco com<ișel> din Ușcați și Iurașco Adam din Vlădești și Ghiorghe Dobrean din Bilăești și înaintea multor oameni buni și ostași de frunte.

Deci, noi încă dacă am văzut aceste zapise adevărate dinaintea atâtor slugi ale domniei mele, am crezut și dela noi încă am dat și am întărit slugii noastre, Ghiorghe diac și femeii lui, Obreatina, aceste mai sus zise părți de ocină din satul Lățcani, ca să le fie cu tot venitul neclintit, niciodată, în vecii vecilor.

Și altul să nu se amestece.

In Iași, anul 7127<1619> Iunie 3.

† Insuși domnul a poruncit.

† Ghianghia mare logofăt a învățat și am iscălit <m.p.>

† Focea <a scris>.

Muzeul Lupta revoluționară a poporului, XX/22
Orig. slav, hârtie.

454

1619 (7127) Iunie 3, Iași.

† Io Gașpar voevod, din mila lui dumnezeu, domn al țării Moldovei. Iată au pârît de față înaintea noastră copiii Motrei, nepoții lui Șteful Tărăță, pe Ion Hăugul pitărel, pentru o <parte>¹⁾ de ocină din satul Băloșeni, ce este <pe>¹⁾ Jijia, din partea de sus, spunând copiii Motrei că Ion Hăugul stăpânește jumătate din această parte a mamei lor fără drept căci a cumpărat numai jumătate <din această parte dela>¹⁾ Drăgan, fiul lui Tărăță.

Iar sluga noastră, Ion Hăugul, a spus că a cumpărat toată această parte și dela Drăgan și dela mama lor, Motrea, dinaintea slugii noastre credincioase, Nebojatco logofăt. Și a pus, înaintea noastră, și zăpisele de mărturie dela Nebojatco logofăt, că și-a cumpărat.

Și domnia mea i-am judecat după legea țării și le-am dat și lege, peste această mărturie, ca să jure copiii Motrei cu 12 jurători, că n'a vândut mama lor această ocină.

Deci când le-a fost ziua, ei n-au venit cu jurătorii, ci au rămas din toată legea.

Iar sluga noastră, Ion Hăugul, a venit la zi și s'a îndreptat și și-a pus ferăe, înaintea noastră, 12 zloți.

¹⁾ loc rupt în orig.

Pentru aceea, domnia mea am dat și am întărit slugii noastre <Ion Hăugul>¹⁾ această parte de ocină, mai sus zisă, din satul Băloșeni, ca să-i fieși dela noi <dreaptă ocină>¹⁾ și cumpărătură toată partea bunicului lor, Șteful Tărăță.

Pentru aceea, altul să nu se amestece.

Scris în Iași, în anul 7127 <1619> Iunie 3.

† Domnul a spus.

† Ghianghia mare logofăt <am învățat>¹⁾ și am iscălit <m.p.>

† Vasile Dinga <a scris>.

Acad. R.P.R., Filiala Iași, Fond Spiridonie, III/71.

Orig. slav, hârtie, deteriorat, pecete aplicată, stricată.

Cu o trad. rom. din 1840.

455

1619 (7127) Iunie 3, Iași.

† Io Gașpar voevod, din mila lui dumnezeu, domn al țării Moldovei. Scriem slugii noastre, Trifan vistiernicel din Marcoviceni.

Iți dăm de știre că ni s'a jeluït sluga noastră Vlașca vistiernicel din Leucușeni și a zis așa, înaintea noastră, că înscrierea de acolo din satul Leucușeni a apucat pe un om anume Pătrășcan, apoi el însă a fugit din sat și a lăsat cislă de acolo.

Deci a plătit totul sluga noastră, Vlașca, pentru el la cislă și a dat multă avere pentru el. Are o ocină în sat, acolo, și o stăpânesc oamenii lui. Pentru aceea, dacă vei vedea această carte a domniei mele, tu să-i faci lege cu acei oameni, să stăpânească Vlașca această ocină pentru cislă.

Dacă li se va părea vreo strâmbătate cu el, ei să-i întorcă acele averi, cât va fi dat pentru el, cum vor spune oamenii buni că a dat pentru el și să-și stăpânească ocina. Sau de li se va părea vreo strâmbătate dela el, ei să vie să stea de față înaintea noastră.

Așa să știi, altfel că nu faci.

Scris la Iași, în anul 7127<1619>Iunie 3.

Domnul a spus.

Nuor logofăt al treilea a învățat.

Marmurevski <a scris>.

Acad. R.P.R., Filiala Iași, Fond Spiridonie, VI/35.

Orig. slav, hârtie, pecete aplicată.

Cu o trad. rom.

¹⁾ loc rupt în orig.

1619 (7127) Iunie 4.

Suret ci s'au scos di pi un ispisoc dela Gaşpar v<oe>v<o>d cum s'au părăt faţă Marmură uricariu cu Andrii, ficioru Ili<e>şăi, pentru nişte părţi de moşăi din sat din Şandrăni şi din sat din Căpoteşti, din let 7127 <1619> Iuni 4.

Adecă au venit înnaintea noastră şi a boerilor noştri sluga noastră Marmură uricariu şi s'au părăt cu Andrii, ficiorul Ili<e>şăi şătr<ar>, pentru nişti părţi de moşăi din sat din Şăndreni şi din Căpoteşti, carile au cumpărat el fără ştire lui dila Tudora şi dela fraţii ei Gavril şi Dumitru şi Grigori, ficiorii lui Toadir Purcel şi pentru un iaz pe păraul Stavnicului, cari esti acolo moşăe şi strămoşăe şi cumpărătura slugii noastre mai sus numitului Marmură uricariu.

Iar Andrii, ficiorul Ili<e>şăi şătr<ar>, dedi samă şi să apucă înnaintea noastră precum au făcut acel iaz ca să îndrepteză apa pe Stavnicul cel bătrân, pe undi curge mai demult.

Iar budăiu de moară pi acel părau ca să nu pue, dar ca să-şi facă lui iaz şi moară mai gios, în hotarul satului său Drăguşăni. Iar di ar fi pus budăiu sau moară sau de ar fi arat brazdă pi hotarul lui Marmură ca să de gloabă 12 boi. Iar pentu această parti de moşăe ci-au cumpărat, s'au aflat mai di aproape rudă cu acel vânător ci au vândut slugă noastră lui Marmură uricariu.

Şi i-am giudecat după lege ţării şi am aflat ca să întoarcă Marmură banii ci i-ar fi dat pi aciastă moşăe întru mânăle lui Andrii, ficiorul Ilişoai şătr<ar> şi Marmură s'au îndreptat, iar Andrii au rămas după lege ţării.

Ghenghia mare log<o>f<ă>t.

Copie aciasta poslăduindu din cuvânt în cuvânt şi fiind întocmai cu originalul s'au încredinţat. <1>834

Iordache Rusăt agă.

Arh. St. Iaşi, CDXXXII/2.

Copie rom.

1619 (7127) Iunie 6.

Noi Gaşpar v<oe>vod, cu mila lui dumnezău, domnu ţării Moldovii. Iată au venit, înnaintea noastră şi înnaintea boierilor noştri, mari şi mici, credincios boeriul nostru Dumitru Goe, ce-au fost vornic mare, cu un zapis de mărturie dela boerii noştri din curte domnii mele şi slugi a noastre, deasemeni din curte domnii mele, anume Gheorghie Simiceanu ce-au fost vor<ni>c şi Moldovanu ce-au fost părcălabu şi Drăgan Mătco şi Maxin Buză şi Capşă vist<ierni-

cel> și Lupul diiac, mărturisindu cum că ar fi venit înaintea lor Avram Părvul, fiul Părvului, nepotul lui Carachizel, de nimene silit, nici asuprit, și au vândut a lui driaptă ocenă și moșie, toată parte lui ce să va alege din satul Buruinești, ce iaste în ținutul Romanului, din tot satul a patra parte, din vatra satului, din câmpu, din pădure, din livez<i> cu pomi, cu vad de moară în Sirétiu. Pre aceasta au vândut-o acestui de mai sus scris anume Dumitru Goe, ce au fost vornic mare, drept 150 talere de argintu.

Deci dum<nea>lui vor<ni>c Dumitru, sculându-să, au dat toți banii deplin, ce mai sus scrii, 150 taleri> de argint, în mânilor lui Avraam Părvul și Avraam Părvul i-au vândut acé a patra parte de moșie din dresăle și ispisoacele ce li-au avut el dela alți răposai domni, ce au fostu mai nainte.

Pentru aceia iată că și dela domnie mea am dat și am întărit lui, ca să-i fie moșie și cumpărătură și întăritură cu tot venitul aceștii a patra parte din satul Buruinești și altul nime să nu să amestece, preste hrisovul domnii mele.

In Iași, v<ă>let 7127 <1619> Iunie> 6.

Insuș<i> domnul au poruncit

Noi Gașpar v<oe>vod.

Ghiangheé mare logof<ăt> a iscălit.

Acad. R.P.R., Condica m-rii Bărboiul, ms. 13, f. 49.

Copie rom. din 1796.

458

1619 (7127) Iunie 7, Iași.

† Io Gașpar voevod, din mila lui dumnezeu, domn al țării Moldovei. Iată au venit înaintea noastră și înaintea boierilor noștri Cârștina cu fiii ei, Șteful și Vasilie, și surorile lor <Tudora> ¹⁾ și Negrita, nesiliți de nimeni, <nici> ¹⁾ aupriți și au vândut un loc de prisacă drept al lor din satul Pleș<an>¹⁾i, dinspre apus, cu grădini și cu o poiană, care <este> ¹⁾ în ținutul Tutova.

Aceasta au vândut-o slugii noastre credincioase, Chicoș stolnic, pentru treizeci și cinci taleri bătuți.

Deci sluga noastră Chicoș stolnic s'a sculat și a plătit toți acești mai sus scriși 35 taleri, în mâinile Cârștinei și a fiilor ei Șteful și Vasilie și a surorilor lor, Tudora și Negrita.

De aceea, noi dacă am văzut această tocmeală și plată deplină, încă am dat și am întărit slugii noastre Chicoș stolnic această mai sus scrisă prisacă din satul Pleșiani, cu grădini și cu o poiană, ca să-i fie cu tot venitul neclintit

¹⁾ loc rupt.

²⁾ omis.

lui niciodată în veci. Și altul să nu se amestece înaintea acestei cărți a domniei mele.

În Iași, în anul 7127 <1619> Iunie 7.

Domnul a spus.

Ghianghea mare logofăt a învățat și a iscălit <m.p.>

Dumitru <a scris>.

Acad. R.P.R., LXXVI/202 a-b.

Orig. slav, hârtie, pecete aplicată, stricată.

Cu o trad. rom. din 1766, după care s'au făcut completări.

459

1619 (7127) <înainte de Iunie 8>.

In numele tatălui și al fiului și al sfântului duh, troița sfântă, deoființă și nedespărțită. Iată eu, roaba stăpânului meu, domnul dumnezeu și mântuitorul nostru Iisus Hristos, închinătoarea troiții Io doamna Maria, fata răpăosatului Io Petru voevodu, ce au fost domnu țării Moldovei, scris-am acesta zăpis al meu mai cu mar<e> credință să să știe cum însă<i> eu am socotit și am cugețat din întru inima mea prin întru pomana părinților mei, Io Petru voevodu și a mamei mel<e> do<a>mna Mariia.

Văzându eu pomana părinților mei, carii au zidit și au noit și au rădicat din temelie sfânta și dumnezeiască mănăstir<e>, ce să cheamă Gălata de lângă scaunul Iașilor den țar<a> Moldovei, unde iaste hramul *sfânta înălțare a domnului dumnezeu și mântuitorul nostru Iisus Hristos.*

Fiindu acea svă<n>tă mănăstir<e> întru mar<e> pohval<ă> și cu multă aver<e> înprotiva tuturor domniilor și cu multă cinste mărăgându toți domnii întra acea sfântă dumnezăiască mănăstir<e> întă<m>platu-s'au multe răutăți țării Moldovei de multe oști streine și păgâne de au jecuit toată țara Moldovei și o au prădat. Intă<m>platu - s'au și aceștii sfante mănăstir<i> de s'au prădat în multe rândur<i>, una de multe răutăți ce s'au întă<m>plat țării, alta de oameni răi și fără de dumnezăir<e> răi călugări ce au fost lăcuind întra acea sfântă mănăstir<e>, că lor milă nu le-au fost să socotească bucatele sfantei mănăstir<i>, ce numai cine cumu au putut a lua și a răsipi în toate parțil<e> toate scule<e> și arginturik<e> sventei mănăstir<i> le'au răsipit și le-au furat, numai cine cum au putut luă așe au făcut.

Intra acé, eu văzând pomana părinților mei că să răsipește, direptu acé cu bun gându și cugetu am socotit din întru inima mea și cu toată voia mea de am dat și am închinat metoh această sfântă mănăstir<e> ce să cheamă Gălata să fie metoh unde iaste slăvit preste tot <numele> fericitei cetăți *Ierusalim,*

unde iaste gro<a>pa domnului dumnedzăului nostru Iisus Hristos, unde este hramul înălțarea lui Hristos și unde este stătător ei și purtător de grijă chir Teofan cel slăvit mare patriarh al cetății Ierusalim și cu toți rugătorii, care locuiesc în acea sfântă mănăstire, să fie acea sfântă mănăstir<e> închinată ¹⁾ sventei patrierșie dela Ier<u>s<a>lim cu toate moșiile ei sate și Țăgani și dobitoc ce va hi în sfântă mănăstir<e> tot venitul să aibă a veni călugării dela Er<u>s<a>lim dela sfânta patrierșie din anu <în> anu în dzua sfântului slăvitului prooroc Ilie Tezvitelanul, până va sta acestu sfântu loc, să ia venitul aceștii mănăstir<i> <și> ce va hi chelciug să ducă la Er<u>s<a>lim în svânta patrierșie, numai să aibă părinții și rugători<i> a pomeni, neîncetat să se roage ziua și noaptea cu paraclise și cu privegheri priintru ertăciunea păcatelor și la sfântul pomeanic să pomenească părinții nostru creștin Petru voevodu și priintru sănătate noastră și a cuconilor noștri să fie veșnică pomenire.

Acestora și blestem am pus domnia mea, după trecerea noastră de aici, cine va binevoi domnul dumnezeu să fie domn al țării Moldovei, vă rugăm în numele lui dumnezeu și al preacuratei lui maici să înoiască și să întărească această carte și zapis al nostru din agoniseala dată vouă dela dumnezeu, cu ce vă va învăța dumnezeu. Iar dacă nu va cinsti și nu va înoi acest zapis și întocmire a noastră și va voi să rupă și să sfarme scrierea noastră, pe acela domnul dumnezeu să nu-l cinstească în domnia lui și să fie de trei ori blestemat și afurisit de 318 sfinți părinți, cei dela Nicheia și să aibă parte cu Iuda și cu Arie cel de trei ori blestemat și cu alți necredincioși Iudei, care au strigat: « sângele lui asupra lor și asupra copiilor lor », care este și va fi în vecii vecilor, amin.

Scris la Iași, în anul 7127 <1618—1619>.

Doamna Maria.

Acad. R.P.R., Fotografii, XXXII/30.

Fotocopie după orig. rom.

Vezi și doc. din 1618 (7126) Martie 26, Iași, dat de Radu Mihnea voevod.

460

1619 (7127) Iunie 8, Iași.

† In numele tatălui și fiului și sfântului duh, troiță sfântă și de o ființă și nedespărțită. Adică eu robul stăpânului meu, domnul dumnezeu și mântuitorului nostru Iisus Hristos și închinător al troiței, Io Gașpar voevod, din mila lui dumnezeu, domn al țării Moldovei.

Iată domnia mea am binevoit, cu a noastră bunăvoință, cu inimă luminată și curată din tot sufletul nostru și cu ajutorul lui dumnezeu și am dat și am

¹⁾ « încănată » în text.

întărit și am închinat sfânta mănăstire numită Galatia, unde este hramul înălțarea domnului dumnezeu și mântuitorului nostru Iisus Hristos, care este nou zidită și făcută de sfântrăposatul Petru voevod, cu toate satele și cu iazuri și cu mori și cu Țigani, la slăvita peste toată lumea cetatea Ierusalimului, unde este mormântul domnului dumnezeu și mântuitorului nostru Iisus Hristos, unde este hramul înălțarea lui Hristos și unde este căpetenie și purtător de grijă chir Teofan, slăvitul și marele patriarh de Ierusalim, din uricul de danie și închinarea ce au avut dela Radul voevod, că a dat-o și închinat-o cu voia și cu încuviințarea doamnei Maria, fiica ctitorului, răposatul Petru voevod.

Pentru aceea, ca să fie și dela noi danie și închinare sfânta mănăstire mai sus scrisă numită Galatia, cu sate și cu iazuri și cu mori și cu vii și prisăci, cu stupi și cu Țigani și cu tot venitul mănăstirii, unde este dată și închinată de doamna Maria, fiica domnului Petru voevod, primul ctitor, care a început și a zidit și a făcut această înainte zisă sfântă mănăstire Galatia, cu toate aceste mai sus scrise și cu tot venitul, neclintit niciodată în veci.

Iar cine s'ar ispiti să strice această danie și închinare, să cadă asupra lui blestemul cel cu care s'a blestemat în acel uric dela Radul voevod. Și altul să nu se amestece.

Scris la Iași, 7127 <1619> Iunie 8 zile.

† Insuși domnul a poruncit.

Io Gașpar voevod <m.p.>

† Ghianghea mare logofăt a învățat și a iscălit <m.p.>

† Marmure <a scris>.

Acad. R.P.R., DXCI/16.

Orig. slav, hârtie, pecete aplicată, stricată.

461

1619 (7127) Iunie 8, Iași.

† Io Gașpar voevod, din mila <lui dumnezeu>¹⁾ domn al țării Moldovei. Iată a venit, înaintea noastră și înaintea boierilor noștri, sluga noastră Băseanul fost vornic și a pârît de față pe Vasilie, fiul lui Huhulea, pentru niște Țigani, anume Tincul și Buzat și Crăciun și Boul și spunând că nu le sunt împărțiți.

Iar Vasilie, fiul lui Huhulea, a zis că le-a împărțit tatăl lui, Huhulea, împreună cu Băisanul, iar diresele de împărțeală le-au pierdut și nu sunt de față.

Deci noi i-am judecat după legea țării și le-am aflat lege, ca să aibă a aduce Vasili Huhulea 12 oameni buni și să aibă a jura pe sfânta evanghelie că au împărțit. Și când le-a fost ziua, ei nu au putut să jure, ei au rămas dinain-

¹⁾ loc rupt în orig.

tea noastră și din toată legea țării noastre. În schimb pan Băseanul fost vornic s'a îndreptat și a pus ferâe.

De aceea acești Țigani mai sus numiți, Tincul cu femeia și cu copiii și Crăciun și Todereasa Țiganca, să fie în partea lui Băseanul fost vornic, iar Buzat cu femeia și cu copiii, Boul și Bășca cu doi copii să fie în partea fiilor lui Huhulea, Vasilie și Stratul.

Și de aici înainte să nu aibă a mai pârî fiii lui Huhulea pe Băseanul pentru această pâră, niciodată în veci, înaintea acestei cărți a noastre.

<Scris la> ¹⁾ Iași, în anul 7127 <1619> Iunie 8.

Ghianghea <logofăt am iscălit> ¹⁾ <m.p.>

Acad. R.P.R., CIV/13.

Orig. slav, hârtie, pecete aplicată.

462

1619 (7127) Iunie 8, Iași.

† Io Gașpar voevod, din mila lui Dumnezeu, domn al țării Moldovei. Am dat și am întărit slugii noastre, Ionașco Jorea fost ceașnic și cneaghinei lui, Simina, fiica lui Alexa postelnic, din ispisocul de mărturie²⁾ pe care l-au avut ei dela Radul voevod, dreapta lor ocină și danie și cumpărătură tatălui lor, Alexa postelnic, satul anume Verceștii, cu loc de moară și de iaz pe pârâul Negrișoara³⁾ care este în ținutul Neamț care a fost cumpărătură tatălui lor, Alexa, dela fiii lui Golăe logofăt, pentru patru sute și cincizeci taleri, din ispisocul de întărire dela Ioan voevod și dela Petru voevod.

Pentru aceea, să le fie și dela noi, uric și întărire acest sat înainte zis, Verceștii, cu loc de iaz pe pârâul Negrișoara³⁾, cu tot venitul, neclintit niciodată în veci. Și altul să nu se amestece.

Scris la Iași, în anul 7127 <1619> Iunie 8.

Insuși domnul a poruncit.

Ghianghea mare logofăt a învățat și a iscălit <m.p.>

Faceți-i uric.

Marmure uricar <a scris>.

Acad. R.P.R., XLI/79.

Orig. slav, hârtie, pecete timbrată.

¹⁾ acoperit de pecetie.

²⁾ «mărturie» în orig.

³⁾ Negrișoara, în text: Neagra cea Mică.

1619 (7127) Iunie 10, Iași.

† I<o> Gașpar voevod, din mila lui dumnezeu, domn al țării Moldovei. Scri-s-am domnié mé la slugile noastre Nistor vătăh și la Ion Piialeș din Obrejan<i>. Dăm voao știre că noao s'au jeluít sluga noastră Eremiia, ginerele lui Dragodă pre Vasile Roșca, dzicăndu c'au avut ei un loc de hăleșteu împreună, iară el va să-l ezască însuși.

Pentru acea, daca veț<i> vedea cartea dum<n>ii méle, iară voi să aveț<i>a méрге acolo și să socotiț<i> cu oame<n>i buni cum veț<i> afla mai cu direp<ta> ¹)t<e> cu a voastre suflete și cum aț<i> fos<t> hotărăț<i> și mai de<n>ainte cu vornicul Cr<ă>stéa, de să va veni să le hie împreună a ezi acel iaz; iară voi să-l opriț<i> de nu să vor putia tocmi.

Iară cui va părea strănбу, să vie să stia de faț<ă> înaintea dum<n>ii méle. Așé să știț<i>, într'alt chip să nu fie.

Scris la Iași, v<ă><ea>to 7127 <1619> Iun<ie> 10.

† Domnul a poruncit

† Marii boieri au învățat

† Dumitru <a scris>.

<Pe verso:> † Cartea de hotărăt Păușeștilor cu Dumcști.

Acad. R.P.R., CXXXVIII/29.

Orig. rom., hârtie, pecete aplicată.

1619 (7127) Iunie 11, Iași.

Noi Gașpar voevod, cu mila lui dumnezeu, domnu țării Moldovii. S'au părăt de față înaintea noastră slugile noastre Isac Stărcea cu Ionașca<u> diaç pentru un loc de moară de pe vadul cel din gios de satul Popenii pentru partea Tâmpei, zicănd Isac Stărcea că au răscumpărat soacra lui, Hăcimăndoea, dela Balica hatmanului partea Tâmpei de otcină din satul Popenii cu 500 t-leri și i să vine lui d'a stăpâni partea Tâmpei și din ace moară și vadu.

Ear sluga noastră Ionașca<u> așijderea zicăndu că ar fi cumpărat Dumca ace parte de pe acest loc de moară dela Tâmpea.

Ear după acea earăș au cumpărat Mihail diaçul dela Lupul, fiul Dumcăi, drept 60 zloți tătărăști.

Și au înfăoșat înaintea noastră și ispisoc de cumpărătură dela Petru voevod și uric de întăritură dela Ierimia voevod.

¹) loc rupt în orig.

Deci, domnia me e-am giudecat pre dânșii după pravilile pământului și le-am aflat lor pravilă ca să aibă a întoarce sluga noastră Isac Stârcea acești bani 60 zloți în mâinile slugii noastre Ionașcu pe ace parte a Tâmpii de pe acel loc de moară.

• Și s'au dat rămas Ionașcu din toată legea și e-au întors lui acei bani, 60 zloți, în mâinele lui Ionașcu înainte noastră. Și acel ispisoc de cumpărătură ce l-au avut Ionașcu, l-am rupt pre el și pentru uricul încă s'au scris, pentru că ace parte a Tâmpiei este cumpărătură a slugii noastre Isac Stârcea din sat și dintr'acel vad și dar nu poate să stăpânească vadul unul dintr'ânșii și hreblea (ezătura) ¹⁾, ear altul moara. Și s'au îndreptat sluga noastră Isac Stârcea și s'au pus fierie înainte noastră 12 zloți.

Drept aceia, am dat și am întăritu slugii noastre lui Isac Stârcea acel loc de moară și acel vadu, partea Tâmpiei, ca să-i fie lui și dela noi dreaptă otcină și cumpărătură cu tot venitul, la care nimine să nu se amestice împotriva aceștii cărți ai noastre.

S'au scrisu în Eși, la anul 7127 <1619> Iunie 11.

Iscăliți: Ghenghea mare logofăt, Vasilie Dinga.

Acad. R.P.R., DXLIV/17.

Copie rom.

465

<1619—1620> Iunie 12.

7125 <1617> ²⁾ Iunii 12

Suret sârbesc di pe un ispisoc dela Gașpar v<oe>v<o>d, pe giumătate sat de Tudura, parte din gios, cu au cumpărat-o Ionașco ³⁾ Ghenghe logofătul dela Vasile și fratele său Stratul, ficiorii Huhulii și pe a trie parte de satul Roș canii ce au cumpărat Ionașco ³⁾ Ghenghe dela Dumitru Mihilescul.

Arh. St. Buc., Schitul Giurgeni, V/58 (3).

Rezumat rom. din sec. XIX.

466

1619 (7127) Iunie 14, Iași.

† Io Gașpar voevod, din mila lui dumnezeu, domn al țării Moldovei. Iată domnia mea m'am milostivit și am miluit pe sluga noastră credincioasă Gheor-

¹⁾ parantezele sunt ale copistului.

²⁾ Data văleatului este greșită. Documentul este din domnia lui Gașpar Grațiani voevod.

³⁾ în text: « Grigorie ».

ghe mare spătar, cu un sat anume Sacalașeștii, care ascultă de ocolul Neamțului, pentru dreapta și credincioasa lui slujbă ce ne-a slujit.

Pentru aceia, să-i fie și dela noi dreaptă ocină și miluire cu tot venitul. Și altul să nu se amestece, înaintea acestei cărți a domniei mele.

Scris la Iași, în anul 7127<1619>Iunie 14.

† Insuși domnul a poruncit.

Io Gașpar voevod <m.p.>

† Toader <a scris>.

Arh. St. Buc., M-rea Văratec, XV/2.

Orig. slav, hârtie, pecete aplicată, căzută.

Cu o trad. rom. încep. sec. XIX.

467

1619 (7127) Iunie 14.

7127 <1619> Iunie 14. Gașpar voevod. Smolian ¹⁾ păharnicul, feciorul lui Drăgan din Tătărani, se jăluște că dresese ce a avut tatăl său Drăgan, de cumpărătură, pe o parte de ocină, de cumpărătură dela Ana, sora lui Ion Vâlția, nepot lui Șandru Tătăranul, din a cincia parte, jumătate, drept trei părți din satul Gemenii, care acum se numesc Tătărani, li-au pierdut, când a venit Ieremia v<oe>v<o>d cu oaste leșască.

Arh. St. Iași, CCCL/153.

Rezumat rom. din sec. XX.

468

1619 (7127) Iunie 14.

7127 <1619> Iunie 14. Gașpar voevod. Gheorghe păharnicelul și fratele său, Smolian, feciorii Odochiei, jupâneasa Cârstei postelnicul, împreună cu nepoții lor, se plâng că dresurile domnești, ce au avut moșul lor, Ilia Jidov din Tătărani, de cumpărătură, dela Alexa Vlușea, nepotul lui Șandru Tătăranul, din a cincea parte, jumătate, din partea de jos a satului Tătărani, s'au pierdut, când au venit Irimia vodă, în pământul Moldovei, cu oaste leșască.

Arh. St. Iași, CCCL/154.

Rezumat rom. din sec. XX.

¹⁾ În actul următor, cu aceeași dată, filiația lui Smolian apare schimbată.

1619 (7127) Iunie 15, Iași.

† Io Gașpar voevod, din mila lui dumnczeu, domn al țării Moldovei. Iată au venit înaintea noastră și înaintea boierilor noștri, Irema și fratele lui, Avram și Stașco, cu toate rudele lor și au pârît de față pe rugătorii noștri călugări dela sfânta mânăstire Pandocrat<or>, pentru satul Gligeni, care este în ținutul Soroca și au spus că le este cumpărătură dela Sorca, fiica lui Mihăilaș, și au scos ispisoace de cumpărătură dela Bogdan voevod și dela Ioan voevod.

Iar rugătorii noștri monahi au scos înaintea noastră uricul de danie și miluire dela Erimia voevod, cum ctitorul lor, Toader Moghilă, a dat acest sat, anume Gligenii, sfintei mânăstiri Pantocrator, care acel sat l-a avut el dela Petru voevod cel Bătrân.

Deci domnia mea i-am judecat, cu tot sfatul nostru și am găsit că nu se cade a strica și a nimici privilegiile domnilor și domnia mea nu am voit să le stric.

Deci rugătorii noștri monahi s'au îndreptat și și-au pus ferăe 12 zloți, iar Erema și Avram și Stașco, cu toți oamenii lor au rămas dinaintea noastră și din toată legea noastră, a țării. Și ispisoacele lor încă le-am luat dela ei.

Și mai mult să nu aibă ei a mai ¹⁾ pârî pe călugări, pentru această pâră, nici să-i dobândească niciodată în veci, înaintea acestei cărți a noastre.

Scris la Iași, în anul 7127 <1619> Iunie 15.

† Insuși domnul a poruncit.

† Ghianghea mare logofăt am învățat și am iscălit <m.p.>

† Marmure <a scris>.

Acad. R.P.R., CCCC/114.

Orig. slav, hârtie, pecete timbrată, căzută.

Cu o fotocopie ibid., XXXII/28.

1619 (7127) Iunie 17.

† Adecă eu popa Ionașc<o> ²⁾ scriu și mărturisescu cu cestu zapis al mieu cu<m> mii-au datu Gheor<ghi>ță Bălan nește unelte pre mâna mea. Deci acéle unelte ce au dat la mene au p<e>r<it> ²⁾ de pre mâna mea. Deci Ghiorghită m'au părătu înaintea lui vodă. Deci m'au rămas dela divan și m'au datu vino-vatu, să-i plătescu totu până într'un bou ce i-au perit, ce s'au socotitu cu oamen<i> buni preț de cinzeci de lei.

¹⁾ « mai », așa în orig.

²⁾ loc rupt în orig.

Ce n'am avut putere cu ce plăți, ce i-am dat a mea dereaptă ocin<ă> și moșie, ce am avutu dela părinții miei dela po<pa>¹⁾ Iachim.

Și acel loc iaste alătura cu drumul cel mare pre lângă Bogdan cel gros, gineril<e> lui <Is>aico...¹⁾ stăjër cu tot și cu pământur<i> pân<ă> în părau și de cia parte până în pământ lui Țicică și desupra păraului trei pământur<i> și cu locul prisecei ceii bătrâne <ce au >¹⁾ fost a popei luci> Iachim.

Deci, dacă m'am tocmitu cu acel loc, ce mai sus scris, eu m'am dus de i-am <ară>¹⁾ tatu și am stălpit pre unde mii-<au>¹⁾ fostu locul și moșia numai ce au avut un nepot al miu...¹⁾ Do<no>¹⁾ sie feciorul lui Ifdodie un <păm>¹⁾ ăntu acolé ce i-am fost vândutu eu, ce m'am tocmitu de i-am datu dereptu acel pământu în<tr'al>¹⁾ tu loc trei pământuri, ca s<ă> nu fie gălceav<ă> împreună> lui Gheorghită cu Donosie, ce să fi<e> Gh<eor>ghiț<ă>¹⁾ singur pre acel loc și moșie dereaptă.

Și în tocmeala noastră au fostu pop<a> Vasil<ie...>¹⁾ un și pop<a> Dionisie Părțea și popa Pănteleiu și pop<a> Ionoș și Nica și Sar<u> și Doader <și>¹⁾ Iftodie și Donosie, frate-său Ionaș<c...>¹⁾ și alți oameni buni cum <de acum în>¹⁾ ainte ca să nu mai părăscă Gheorghit<ă> pre popa Ionașco în véci de véci.

Așijde<rea d>¹⁾ e se va ispiti cineva căn<d> va de feciorii miei sau de <ne> poții miei sau fie cin<e> carii <să v>or găsi de ruda mia să n'aibă treabă cu acel loc a-l...¹⁾ a răscumpăra sau a s<e> crède preste cest <za>¹⁾ pis al mieu. Iar ci<n> e va vrea a s<ă> amesteca, el ca s<ă> fie proclétu și de trei ori blestemat, cine va sparg<e> sau cine va strica pre urma noastră.

Și mai mar<e> credință ne-am pus și pecețil<e>¹⁾ să fie de mărturie.

In anul 7127 <1619> Iunie 15.

Popa Ionașco am scris, să se știe.

Acad. R.P.R., LXI/25.

Orig. rom., hârtie, șapte peceți aplicate.

Cu o copie din 1743 Iunie 8, ibid.

471

1619 (7127) Iunie 17, Iași.

† Io Gașpar voevod, din mila lui dumnezeu, domn al țării Moldovei. Iată au venit înaintea noastră și înaintea tuturor boierilor noștri moldoveni, Vasilie și sora lui, Anița, fiii lui Ionașco Bolea fost vornic și s'au pârit de față înaintea noastră cu Ionașco Batin fost vornic, pentru un sat, anume Băileștii pe pâraul Racova, care este în ținutul Tutova, acest sat care a fost ocina

¹⁾ loc rupt în orig.

și dedina lui Ionașco Bolea vornic, dela soția lui, Grozava¹⁾, fiica lui Gheorghie logofăt.

Și acest sat, când au venit boierii pribegi din Țara Leșească, cu domnul lor, Costantin Moghilă voevod, asupra lui Ștefan voevod Tomșevici, atunci toți acești boieri au căzut în mâna lui Ștefan voevod, și le-a tăiat capetele, atunci și toate satele lor le-a luat și au fost domnești.

Iar în zilele lui Radul voevod, s'a dat zestre²⁾ din acestea lui Ionașco Batin, pentru o fiică pe care i-a dat-o lui, din casa milostivirii sale.

Deci domnia mea cu tot sfatul nostru, am socotit și am aflat, că dacă acei boieri au fost vinovați aceluia domn, ei au plătit cu capetele lor, dar satele nu sunt vinovate, ocina lor, nicidecum.

Atunci domnia mea am dat și am înapoiat lui Vasilie și surorii lui, Anița, fiii lui Ionașco Bolea, acest sat mai sus scris, Băileștii. Deci, Vasilie și Anița, fiii lui Bolea, s'au îndreptat, dinaintea noastră, iar Ionașco Batin a rămas din toată legea noastră.

Deci, dacă, în vreo vreme, în zilele altor domni, după viața noastră, se vor ivi oarecare direse, pe acest sat, dela Ștefan voevod și dela Radul voevod, ele să nu se creadă.

Și întru aceasta, iarăși au venit înaintea noastră mai sus scrisul Vasilie și Anița, fiii lui Bolea și s'au părțit de față înaintea noastră cu călugării dela mănăstirea Dobrovăț, pentru un sat Mărăței, pe pârâul Vaslui, acest sat care a fost luat de Ștefan voevod Tomșea dela Ionașco Bolea, pentru hiclentie și s'a dat mănăstirii Dobrovăț.

Și pe acesta domnia mea deasemenea l-am dat și l-am înapoiat lui Vasilie și Aniței, fiii lui Bolea acest sat mai sus scris, Mărăței și s'au îndreptat.

De aceia, dacă vreodată în zilele altor domni, după viața noastră, se vor afla, în vreo vreme, oarecare direse dela Ștefan voevod și dela Radul voevod, să nu se creadă, nicidecum.

Și iarăși au venit înaintea noastră, Vasilie și Anița, fiii lui Ionașco Bolea, și s'au părțit de față, înaintea noastră, cu Sacotă Peic, pentru o bucată de sat din Prigorceani, care este în ținutul Vaslui, acest sat care le-a fost dreaptă ocină și cumpărătură, a lui Ionașco Bolea, și deasemenea a fost luat de Ștefan voevod și s'a dat lui Sacotă Peic.

Și întru aceasta, domnia mea și cu tot sfatul nostru iarăși am dat și am întors lui Vasilie și Aniței, fiii lui Ionașco Bolea, acest sat mai sus și înainte zis Prigorceani. Iar Sacotă Peic a rămas <de lege>. Și ispisocul pe care l-a avut dela Ștefan voevod și dela Radul voevod, încă l-am luat dela el.

Și iarăși au venit înaintea noastră Vasilie și Anița, fiii lui Bolea, și

1) «Grozava», scris deasupra, cu altă mână.

2) «Ziiastre» în orig.

s'au pârft de față înaintea noastră cu sluga noastră, Manole pârçalab, pentru jumătate din satul Grumăzești, care este în ținutul Vaslui, care le-a fost cumpăratură dela Crăsnășești. Care și acest sat s'a dat de Ștefan voevod lui Manole pârçalab, în același chip, pentru hiclenie. Deci, domnia mea și pe acesta încă l-am dat și l-am înapoiat lui Vasile și Aniței, fiii lui Bolea, iar ispisoacele pe care le-a avut Manole dela Ștefan voevod Tomșa și dela Radul voevod, noi le-am luat.

Și s'au îndreptat fiii lui Bolea, pentru toate aceste sate mai sus scrise și li s'au înapoiat și și-au pus fierăie, pentru toate, în visteria domniei mele.

De aceia, mai mult să nu aibă a pârî, nici să dobândească, niciodată în veci, înaintea acestei cărți a noastre.

La Iași, anul 7127 <1619> Iunie 17.

Insuși domnul a poruncit.

Io Gașpar voevod <m. p.>

† Luchian Săcuian <a scris>.

Arh. St. Iași, CCXLIX/1.

Orig. slav, hârtie, pecete aplicată.

472

1619 (7127) Iunie 18, Iași.

† Io Gașpar voevod, din mila lui dumnezeu, domn al țării Moldovei. Iată a venit înaintea noastră și înaintea boierilor noștri sluga noastră, Crețul armășel din Șuseni și a pârft, de față, pe Albul și pe fratele lui, Frimul, pentru o parte de ocină din șatul Suseni, partea lui Dumitru, fiul Soriței, nepotul Neagăi, și spunând că nu a vândut nimic nici nu a luat dela ei nimic, ci au stăpânit fără drept.

Iar Albul și fratele lui, Frimul, au arătat înaintea noastră ispisoc și uric de cumpăratură dela Costantin voevod, că a cumpărat această parte de ocină din Suseni fratele lor, Ionașco cupar dela acest Dumitru, pentru cincizeci de taleri. Iar Crețul, cand a văzut că ei au avut ispisoc și uric, el a zis că această parte de ocină a fost pusă zălog și a vrut să le întoarcă.

Deci noi i-am judecat după legea țării și am aflat lege că nu se cuvine să le întoarcă banii după atâta vreme. Pe de altă parte nu am vrut să stricăm privilegiile domnești.

Deci Albul și fratele lui, Frimul, s'au îndreptat și și-au pus ferăe 12 zloți în vistieria noastră, iar Crețul ar<mășel> a rămas dinaintea noastră și dinaintea întregii noastre legi a țării.

Și de acum înainte mai mult să nu părăscă Crețul ar<mășel> pe Albul și pe Frimul pentru această pâra, nici să dobândească niciodată în veci, înaintea acestei cărți a noastre.

Scris în Iași, în anul 7127 <1619> Iunie 18.

† Insuși domnul a poruncit.

† Ghianghea mare logofăt a învățat și a iscălit <m. p.>

† Marmure <a scris>.

Arh. St. Iași, CDLVIII/31.

Orig. slav, hârtie, pecete aplicată, stricată.

O trad. rom. din 1767 la Acad. R.P.R., ms. 5181 f. 50 și 50 v, care poartă data 7126 <1618> Iunie 28.

473

1619 (7127) Iunie 20, Iași.

† Io Gașpar voevod, din mila lui dumnezeu, domn al țării Moldovei. Iată au venit înaintea noastră și înaintea boierilor noștri slugile noastre Costin vistiernicel și Lupul vistiernicel cu un zăpis de mărturie dela mulți oameni buni și slugi ale domniei mele, dela megieși din jur și dela preoți din jur popa Iacob din Bârlești și diaconul de acolo și Toader Ocea deasemeni popa Toader din Iurghiceni și Condrea vistiernicel de acolo și Mănăilă și Ștefan deasemeni și Gherman stolnicul din Tălăhărești și Iacob vistiernicel de acolo și Fetion din Bârlești și Zaharia deasemeni și Simion din Rădeni și Cozma din Belcești și mulți alți oameni buni, scriind și mărturisind că au venit înaintea lor Iosip, fiul lui Vasilie Cergaș din Iurghiceni și nepotul lui, Mierălă, de a lor bună voie de nimeni siliți, nici asupriți și au vândut dreapta lor ocină și dedină toată partea lor din Iurghiceni, cât se va alege partea lor și cu vad de moară pe Bahlui. Aceasta au vândut-o slugilor noastre mai sus scrise, Costin vistiernicel și Lupul vistiernicel pentru patruzeci și șase taleri numărați. Și le-au plătit deplin dinaintea noastră.

Deci noi, văzând acel zăpis de mărturie dela acei mai sus ziși, domnia mea am crezut și le-am făcut această întărire ca să le fie și dela noi uric și ocină slugilor noastre mai sus scrise, Costin vistiernicel și Lupul vistiernicel această parte de ocină spusă mai înainte din satul Iurghiceni și cu vad de moară pe Bahlui, cu tot venitul. Și altul să nu se amestece, înaintea acestei cărți a noastre.

Scris la Iași, în anul 7127 <1619> Iunie 20.

† Domnul a poruncit.

† Gheanghea mare logofăt a învățat și a iscălit <m. p.>

† Nicoară <a scris>.

Muzeul Lupta revoluționară a poporului, I/26.

Orig. slav, hârtie, pecete aplicată, căzută.

474

1619 (7127) Iunie 20, Iași.

† Io Gașpar voevod, din mila lui Dumnezeu, domn al țării Moldovei. Iată a venit înaintea noastră și înaintea boierilor noștri mari și mici, sluga noastră Costin vistiernicel din Iurghiceni cu un zapis de mărturie dela popa Toader din Iurghiceni și Lupul vistiernicel de acolo și Toder Copită și dela mulți alți oameni buni, așa mărturisind în el că a venit înaintea lor Frim, fiul lui Bilan de a lui bună voie, de nimeni silit, nici asuprit și a vândut dreapta lui ocină și dedină, toată partea lui, cât se va alege din Iurghiceni și în țarină¹⁾ loc de vad de moară pe Bahlui. Aceasta a vîndut-o slugii noastre mai sus scrise, Costin vistiernicel și văr al lui, pentru patruzeci și șase taleri de argint.

Și i-a plătit deplin acei bani mai sus scriși dinaintea lor.

Deci noi, văzând acel zapis de mărturie noi deasemeni și dela noi am dat și am întărit slugii noastre Costin vistiernicel această parte de ocină, cât se va alege partea lui din Iurghiceni, ca să-i fie și dela noi uric și ocină și cumpărătură, lui și copiilor lui cu tot venitul. Și altul nimeni să nu se amestece înaintea acestei cărți a noastre.

Scriș la Iași, anul 7127 <1619> Iunie 20.

† Domnul a spus.

† Gheanghea mare logofăt a învățat și a iscălit <m. p.>

† Nicoară <a scris>.

Muzeul Lupta revoluționară a poporului, I/27.

Orig. slav, hârtie, pecete aplicată, stricată.

475

1619 (7127) Iunie 22, Iași.

Noi Gașpar voevod, cu mila lui Dumnezeu, domn țării Moldovii. Adică au venit înaintea noastră și înaintea boierilor noștri Isaico și Gavoaia și cu nepoții lor, toți ficiorii și nepoții lui Havriș și s'au părăt de fați cu boierul nostru Nicoară Prăjăscul visternic, pentru un loc de sat anumi Burdujăni,

¹⁾ « țarină » așa în orig.

ci este în ț<i>nutul Sorocăi, unde s'au fost așăzat acei oameni în zilele l<ui> Ioan v<oe>vod, supt cuvânt că este loc de pustii, ci l-ar fi avut dela Ioan v<oe>vod.

Pe urmă nu s'au dovedit a fi acolo loc de pustii, dar s'au dovedit că s-au așezat pe hotarul satului Visoca și a satului Cotova și au avut pără pentru acel sat și mai înainte la Iremia v<oe>vod luându-ș<i> atunci hotarnic pe Ciomărtan *foșt mare* vătav de hănsari și Mănăilă părcălabii Sorocii și au dovedit cu oameni buni, cu sufletul lor, precum că acel sat este făcut pe hotarul Visocăi și a Cotovii, precum au arătat înainte noastră Necoară visternicul și ispisoc dela Iemie v<oe>vod de pără și de îndreptare.

Iar acei mai sus scriș<i> oameni, ficiorii și nepoții lui Havriș s'au sculat de iznoavă și au tras pe Nicoară visternicu pentru ace siliște.

Deci domnie-me cu tot sfatul nostru i-am giudecat după lege țării și iarăși li-am dat lor hotarnici, pe sluga noastră Toader Moțoc și Miron aprodul din Samoilovca, de au mers cu oameni buni și asămine au dovedit ca și Ciomărtan cu Mănăilă acei dintăi hotarnici, precum că ace siliște Burdujăni este făcută pe hotarul satelor Visoca și Cotova.

Pentru aciasta, s'au îndreptat boeriu nostru Nicoară visternicul și s'au pus ferii 12 zloți, iar ficiorii și nepoții lui Havriș au rămas din toată lege țării și uricul care au avut ei de întăritură dela Iemie v<oe>vod pe ace siliște Burdujăni <nu se înțelegi>¹ . . . ²) și aciastă pără să nu se mai părască nici si mai fie crezută, ci încă să fie de gloabă la o poarta domniască cu 24 boi și nimică să nu se amestice.

Scriș în Iaș<i>, let 7127 <1619> Iuni<e> 22.

Domnul au zis.

Iscălit Gașpar v<oe>vod.

Arh. St. Buc., M-rea Ncamț, LXXVII/2.

Copie rom. din sec. al XIX-lea.

476

1619 (7127) Iunie 25, Iași.

† Io Gașpar vovod, din mila lui dumnezeu, domn al țării Moldovei. Am dat această carte a domniei inele rugătorului nostru egumenului și întregului sobor dela sfânta mănăstire Pobrata și cui vor trimite ei, ca să fie tari și puternici, cu această carte a domniei mele să-și caute vecinii care au fugit din

¹) parantezele sunt ale copistului.

²) loc alb.

satele lor de cislă. Oriunde îi vor afla, sau în târg sau în slobozie¹⁾ sau oriunde ar fi în țara domniei mele, să-i aducă iarăși înapoi, cu tot avutul să plătească unde i-a prins înscrierea, până la vreo îndreptare.

Pentru aceia, nimeni dintre slugile domniei mele să nu îndrăznească să-i oprească înaintea acestei cărți a domniei mele.

La Iași, în anul 7127 <1619> Iunie 25.

† Insuși domnul a poruncit.

Io Gașpar voevod <m. p.>

† Dumitru <a scris>.

Arh. St. Buc., M-rea Sf. Sava-Iași, XXXV/B/15.

Orig. slav, hârtie, pecete aplicată.

Cu un rezumat rom. din 1902.

477

1619 (7127) Iunie 25, Iași.

† Io Gașpar voevod, din mila lui Dumnezeu, domn al țării Moldovei. Iată domnia mea am dat și am miluit mănăstirea sfântului Sava cel sfințit dela Ierusalim, cu un sat anume Stroeștii, care este în ținutul Hârlău, și cu mori, pe cât timp vom fi în viață domnia mea.

Și acel sat să aibă dela domnia mea slobozenie, să nu ne lucreze nicio muncă, nici iliș să nu plătească, nici cei câte 50 aspri, nici gorștină de oi, nici de porci, nici desetină de stupi, nicio dabilă din dabilcele noastre care sunt, să nu aibă a da, numai darea împărătească să aibă a o da, iar altceva nimic, ci tot venitul să fie al acestei sfinte mănăstiri.

Și călugării dela această sfântă mănăstire să aibă a lua tot venitul, să fie al sfintei mănăstiri pentru folosință și trebuință, pentru că domnia mea am miluit sfânta mănăstire cu acest sat mai sus scris și cu tot venitul lui, fiindcă de nișăieri nu au nicio miluire.

Deci să fie pentru sănătatea noastră și a doamnei și a copiilor domniei mele de Dumnezeu dăruți și neamului domniei mele și boerilor și țării domniei mele și pentru pomenirea părinților noștri și fraților și rudelor noastre și bunicii și străbunicilor noștri.

Pentru aceea, să fie sfinteii mănăstiri acest sat înainte zis anume Stroeștii, care este în ținutul Hârlău și cu tot venitul, cum am scris, neclintit, niciodată, în veci. Iar cine s'ar ispiti să strice dania și miluirea și întărirea noastră, acela să nu fie iertat de Dumnezeu, pentru că domnia mea am dat și am miluit,

¹⁾ « slobozie » așa în orig.

cum am scris mai sus, pentru domnia mea și rudele domniei mele și boierii și țara domniei mele, să fie pomenire neclintit, niciodată în veci.

Pentru aceea, altul să nu se amestece înaintea acestei cărți a noastre.

În Iași, în anul 7127 <1619> Iunie 25.

Domnul a spus.

Io Gașpar voevod <m. p.>

Luchian <a scris>.

Arh. St. Iași, CCCXXIII/23.

Orig. slav, hârtie, pecete aplicată.

478

1619 (7127) Iunie 25, Iași.

† *Io Gașpar voevod, din mila lui Dumnezeu, domn al țării Moldovei. Scriem domnia mea părintelui și rugătorului nostru chir Anastasie Crimcovici, arhiepiscop și mitropolit Sucevii.*

După aciasta dau știr<e sfi>nției tal<e>, că au venit înaintea dumnii mele călugării dela Besericani de s-au părăt <cu> călugărul Dionosie dela beserecă dela *Sfânta Troiță*, dzicând așa călugăr<ii> dela Besericani, că s-au dat o giupăneasă la acea sv<ă>ntă mănăstire ctitoră cu <t>oat<e> bucatele ei și cu ocină din Orbic și cu 2 mori, una în Orbic, alta în B<is>triță, anume au chematu-o Dumitra și cu fata ei Cr<â>stina.

Iar călugărul de <la *Sfânta Troiță* el gice acea că să v<ine>. . . lui acia [acea] ocină și morile și o vie dela Bacă<u> și bucatele lor, partia lor ce să va alege.

Pentru aceaia, <d>omniia mea, am socotet și am lăsat¹⁾ și i-am trimis la sv<i>nția ta, ca să-i giudeci cum veri găsi mai cu dreptul de această păra.

Așa să-i giudeci s<finț>ia ta și ca că fie giudecată această păra și să nu să mai înt<o>arcă nicedănăoar<ă>.

Aceasta scriem să-i liniștiți și pentru noi rugați pe Dumnezeu, amin.

În Iași, l<ea>t 7127 <1629> Iun<ie> 25.

Însuși domnul a spus.

Luca <a scris>.

Arh. St. Buc., M-rea Biserici, II/9.

Orig. rom., hârtie, rupt, pecete aplicată.

¹⁾ corectat din «legat».

1619 (7127) Iunie 25.

Suret dupe un uric dila Gașpar vodă din leat 7127 <1619> Iunie 25.

† Adică au venit înaintea noastră și înaintea a tuturor a noștri boeri moldovenești Naste, fata Solomii cu niamul ei, Marica, giupăniasa lui Ionașco Bermez, nepoți lui Gavril Leoa ușar și cu toți ficiorii lor și s'au părăt de față înaintea noastră cu Vasilie dîiacu și cu frati-său Clocotea și Ipati pentru tot satul Foleștii.

Deci Naste și Marica și Ionașco Bermez și cu toți ficiorii lor au arătat înaintea noastră un uric pentru a lor driaptă ocină și moșie de cumpărătură a unchiului lor Gavril Leoa ușer, din uric de cumpărătură dela bătrânul Bogdan vodă și de schimbătură dela bătrânul Ștefan vodă.

Iar Vasile dîiac și Clocotea și Ipati ei încă au arătat înaintea noastră urice pre acel satu iar și dela bătrânul Ștefan vodă. Și zic c'ar fi și ei nepoți lui Gavril Leoa ușar și le este și lor moșie acolo. Pentru aceia au avut ei pără înaintea lui Pătru vodă pentru acel sat și de atuncea până acum tot l-au ținut Naste și Marica și Ionașco niamul lor, iar Vasili și Clocotea și niamul lor n'au avut nici o triabă.

Deci domnia mea împreună cu tot sfatul nostru am judecat pre dânșii, dupe legea țării șo am aflat dreptă să n'aibă Vasilii și Clocote nici o triabă întru acel sat ce s'au zis mai sus, de vreme că nu sint nepoți lui Gavril Leoa ușer, ce i-au fost fiiastu.

Deci și uricele ci-au avut ei încă li-am luat dela dânșii și li-am dat în mănule Nastii și a Măricăi și lui Ionașco, niamului lor și s'au îndreptat înaintea domnii meli și am luat dela dânșii ferăe 24 zloți întru a noastră visterie. Iar Vasilii și cu frati-său Clocote și Ipati, ei au rămas din toată legea.

Deci de acum înaintea mai mult ca să nu mai aibă a să pără însă nici a dobândi nici odănoară în veci, și altul ca să nu să mai amestice.

S'au tălmăcit la școala slovenească la *sfântul Sava*.

Arh. St. Buc., Ep. Huși. L/3.

Trad. rom.

1619 (7127) Iunie 29, Iași.

† Io Gașpar voevod, din mila lui dumnezeu, domn al țării Moldovei. Am dat și am întărit slugii nostre, Drăgușan diac, dreapta lui ocină și cumpărătură, din ispisocul de cumpărătură pe care l-a avut dela Radul voevod, o parte

de ocină, a patra parte din a patra parte din satul Toderești, care îi este cumpăratură dela Ionașco, fiul Antimiei, nepoata lui Cozma, fratele lui Peahă și dela Mărica, deasemeni nepoata lui Cozma și dela Marica și sora ei Ana cu fiii ei și dela Ionuș, fiul lui Crăciun și dela Chirilă, fiul Nasturii și Nastasia, toți nepoții lui Cozma, pentru douăzeci taleri de argint.

Și altă parte de ocină, a treia parte din a patra parte din a patra parte din acelaș sat Toderești, care îi este cumpăratură dela Nastasia, fiica lui Gheorghe, nepoata lui Peahă și dela Eftimie, fiul lui Cristea, deasemeni nepotul lui Peahă și dela sora lui, Aftimia, pentru șase taleri de argint și cu loc de moară și cu grădini.

Pentru aceea, să-i fie și dela noi uric și întărire cu tot venitul.

Scris la Iași, în anul 7127 <1619> Iunie 29.

Domnul a spus.

Ghianghea mare logofăt a învățat și a iscălit <m.p.>

Nicoară <a scris>.

Acad. R.P.R., Filiala Iași, Fond Spiridonie, VIII/2.

Orig. slav, hârtie, pecete timbrată.

Cu o trad. rom. din 1845. Altă trad. rom. din 1719, ibid. VIII/5.

481

1619 (7127) Iunie 30, Iași.

*Smeritul*¹⁾ Anastasie Crimcoviți mitropolit *Sucevii*. Adecă au venit înaintea noastră călugării dela svânta mănăstire dela Beserecani cu cinstita carte a lui Gașpar vodă, ca să-i giudecăm pri <î>nșii cu călugării dela *Sfânta Troiță* și cu semințiile lui Ciolpan călugărul, pentru o parte de ocină din sat din Orbic, dzicăndu Troicénii și semințiile lui Ciolpan, că li-i lor moșie.

Iară călugării dela Beserecani au arătat înaintea noastră zăpis dela Dumira, giupăneasa lui Ciolpan și dela Cărstăna, fata lui Ciolpan, cum au fost iale datu acea parte de ocină sventei mănăstiri Beserecanilor, căci le-au fost lor dereaptă cumpăratură, cum au arătat și ispisoc de cumpăratură dela Pătru vodă și ispisoc de întăritură dela Eremiia vodă și cu alt ispisoc dela Costantin vodă și alt ispisoc dela Ștefan vodă și dela Radul vodă, cum totu acia parte de ocină iaste dare sventei mănăstiri Beserecanilor de Dumitra, ci-au fost giupăneasă lui Ciolpan și de fata lor Cărstina până au fost iale vii.

Iară călugării dela *Sfânta Troiță* nice au avut derése, nice alte mărturii, ce au rămas ei și dinnaintea giudețului nostru, iară Beserecanii s-au îndreptat, și li să vine să ție cumu le scriu derésele.

¹⁾ adăugat de Anastasie Crimcoviți.

Deci, de acmu înaintea cine să vor mai scula dintr'acei călugări, sau din semințiile lor să-i mai învăluiască pentru aciasta dare, să fie proclét și treclét și anathema și neertat de domnul nostru Is<us> H<risto>s și blăstămat de 318 părinți ce si<n>t în Niceia și alt nime să n'aibă a mai răsipi și acesta giudeț nicedănănoară în viaci.

Scris în Iași, l<ea>t 7127 <1619> Iun<ie> 30.

Smeritul Anastasie mitropolit.

Arh. St. Buc., M-rea Bisericiani, II/10.

Orig. rom., hârtie, rupt, pecete aplicată.

Cu o copie din sec. XIX.

482

1619 (7127) Iulie 1, Iași.

† Io Gașpar voevod, din mila lui dumnezeu, domn al țării Moldovei, lată au venit, înaintea noastră și înaintea tuturor boierilor noștri, rugătorii noștri egumenul și cu tot soborul dela sfânta mânăstire, care se numește Beserecani, cu mare mărturie și carte dela marele nostru rugător și părinte, care se numește Anastasie Crimcovici, arhiepiscop și mitropolit de Suceava, pentru o parte de ocină, care este danie și miluire sfintei mânăstiri dela Dumitra, cneaghina lui Cioplan și dela Cristina, fiica lui Ciolpan <și> au arătat și au spus că i-au pârît de trei ori călugării dela Troița și cu niște rude ale lui Ciolpan, care a fost monah, pentru acea parte de ocină și Besericani tot i-au rămas pe Troițeni.

Pentru aceea, noi dacă am văzut această mare mărturie și dreaptă judecată făcută, domnia mea încă am dat și am întărit și am înorit sfintei mânăstiri Beserecanilor¹⁾ această parte de ocină, care este mai²⁾ sus scrisă, Oarbicul, ca să fie sfintei mânăstiri dreaptă ocină și dedină, cu tot venitul peste tot hotarul acestei părți de ocină.

Pentru aceea, de acum înainte să nu mai aibă Troițenii sau din neamul lor sau Ciolpan să mai pârască pe călugări sau să turbure cu ceva pe Beserecani, pentru această pâră, niciodată în veci, înaintea acestui ispisoc.

Iar cine se va ispiți și va voi să mai²⁾ pârască, după această dreaptă judecată, ce a aflat părintele nostru Anastasie mitropolit de Suceava, să fie ei blestemați și de trei ori blestemați și anatema și neierțați de domnul dumnezeu și de preacurata lui maică și de 318 părinți dela Niceia și de noi deasemenea.

¹⁾ « Beserecanilor » așa în orig.

²⁾ « mai » așa în orig.

Scris la Iași, la anul 7127 <1619> Iulie 1.

Domnul însuși a poruncit.

Ghianghea mare logofăt a învățat și a iscălit <m.p>

<Pe verso contemporan scris de diacul actului> Carte de pără pentru Orbic.

Arh. St. Buc., M-rea Bisericanii, II/11.

Orig. slav, hârtie, pecete timbrată.

Cu o trad. rom. sfârșitul sec. XVIII.

483

1619 (7127) Iulie 1, Iași.

Io Gașpar voevod din mila lui dumnezeu, domn al țării Moldovei. Dat-am cartea dumi-miale slugei noastre, lui Dumitru Buhuș și diregătorului lui, ca să fie tare și puternic cu cartea dumi-miale, a ținea și apăra satul Spinoasa și Brălileștii, cum i-au ținut și di mai'nainte vrême Băcioc vornicul.

Direptu aceea, ca să n'aibă a țânea sau a opri înaintea cărței dumi-miale.

Iar cui va părea cu strâmbul, el să vină să stea de față înaintea noastră.

Așa să știți, altfel să nu faceți.

In Iași, v<ă>let 7127 <1619> Iuli 1.

Arh. St. Iași, CDXCIX/162.

Copie legalizată, din 1913.

484

1619 (7127) Iulie 4, Iași.

† Io Gașpar voevod, din mila lui dumnezeu, domn al țării Moldovei. Iată au venit înaintea noastră și înaintea tuturor boierilor noștri moldoveni Ionașco cu soția lui, Agafia, din satul Rohotești, cu un zapis de mărturie dela oameni buni, anume Mogâldea din Golăești și Ihnat de acolo și Vlăgea din Rohătești și Meșca de acolo și Măteuțu din Grauri și Pepelea de acolo și Dumitru de acolo și popa din Crăciunești și Vasilie Robul de acolo și ¹⁾ Mălai <din> ²⁾ Crăciunești și Miiarea Marmure uricar, arătând și mărturisind că a dat, dinaintea lor, Șteful Bodea, dreapta sa ocină și dedină, cu tot venitul, ce se va alege din satul Crăciunești. Aceasta a dat-o pentru pomenirea lui Ionașco și a soției lui, Agafia și copiilor ³⁾ lor și cu loc de prisacă și cu vad de moară la Rebricea ⁴⁾.

¹⁾ « și » românește în orig.

²⁾ loc rupt în orig.

³⁾ « și copiilor », scris deasupra rândului.

⁴⁾ « la Rebricea » adăugat la marginea rândului cu altă cerneală.

De aceea, când am văzut acest zăpis de mărturie dela acești oameni buni, le-am dat și dela noi și le-am întărit să le fie dreaptă ocină cu tot venitul. Altul să nu se amestece, înaintea acestei cărți a noastre.

La Iași, anul 7127 <1619> Iulie 4.

Domnul a spus.

Ghianghea mare logofăt a învățat și a iscălit <m.p.>

† Lucoci <a scris>.

Acad. R.P.R., CIV/12.

Orig. slav, hârtie, deteriorat, pecete timbrată.

485

1619 (7127) Iulie 14, Iași.

† Cu voia tatălui și cu ajutorul fiului și cu săvârșirea sfântului duh. Iată eu robul și închinătorul stăpânului meu, domnul dumnezeu și mântuitorul nostru Iisus Hristos, Io Gașpar voevod, din mila lui dumnezeu, domn al țării Moldovei. Iată am binevoit domnia mea, cu a noastră bună voință, cu inimă curată și luminată și cu tot sufletul nostru și cu ajutorul lui dumnezeu socotind și urmând pe binecinstitorii domni din vechime, care au miluit și au întărit sfintele mănăstiri, deasemenea și domnia mea am dat și am miluit și am înorit, dela noi, sfânta noastră rugă și sfânta mănăstire numită Pângărați, unde este hramul sfântului și slăvitului mare mucenic, izvorător de mir, Dimitrie, cu gloabele și cu deșugubinele ce se vor face prin toate satele sfintei mănăstiri.

Iar pârcașii și marii vatavi și globnicii sau deșugubinariii să aibă numai să judece și să-și ia ferie.

Dacă va fi un astfel de om rău sau vinovat de omor sau fie de o altă pedeapsă, iar boierii să aibă <a-l judeca>¹⁾ după lege și după fapta lui. Iar care va rămâne cu gloabă după lege, numai să-l judece și să ia ferie, precum scriem mai sus, iar altceva nimic să nu ia din gloabe ²⁾ și din deșugubine, nici pârcașii, nici marii vătavi, nici starostii, nici deșugubinariii, nici globnicii, ci să ia gloabele și deșugubinele ogumenul și călugării dela mănăstire, după dreptate, dela cel care rămâne vinovat după lege; să nu ia, nici să prade dela alți oameni din sat, care nu vor fi vinovați, ci să ia numai dela singur acel care va fi vinovat și să nu prade nici pe părinții lui, nici pe fratele lui, nici pe rudele lui.

Numai dacă vor fi părinții lui cu fiul lor într-o casă, ei să dea seamă și să plătească pentru fiul lor. Dacă însă fiul va fi deosebit de părinții săi, în casa

¹⁾ omis.

²⁾ « gloabe » așa în orig.

sa el să răspundă singur pentru sine, să fie după pravila sfântă: să nu se prade — zice — tatăl pentru fiu și nici fiul pentru tată.

Iar după viața noastră, cine se va ispiti să strice, această întocmire a noastră, cu care am miluit ruga noastră ca să fie părinților rugători pentru haine și pentru încălțăminte și să aibă ei a ruga pe Dumnezeu pentru păcatele noastre și iertarea păcatelor și greșelilor sfântrăpoșaiilor bunicilor și părinților noștri și a tuturor creștinilor.

Iar acel care va strica această întocmire, să fie blestemat de domnul Dumnezeu și de sfântul mucenic Dimitrie și de toți sfinții și să aibă părîș, înaintea judecării lui Hristos, pe sfântul mucenic Dimitrie, unde este hramul lui.

Și altul să nu se amestece, niciodată, înaintea acestei cărți a noastre-Scris în Iași, în anul 7127 <1619> Iulie 14.

† Insuși domnul a poruncit.

† Mitrofan <a scris>.

<Pe verso slav sec. XVII> Pentru gloabe și pîrcălabi. Gașpar voevod.

Arh. Șt. Buc., M-rea Pîngărați, III/20.

Orig. slav., hîrtie, pecete aplicată, căzută.

Cu o trad. rom. din 1907 și un rezumat din 1901.

486

1619 (7127) Iulie 14, Iași.

† Io Gașpar voevod, din mila lui Dumnezeu, domn al țării Moldovei. Iată au venit înaintea noastră și înaintea boierilor noștri, Simion, fiul lui Muma și nepoții lui de frate, Vasilie și sora lui, Antemia, copiii lui Lupul, toți nepoții lui Marco, de bună voia lor, nesiliți de nimeni, nici asupriți și au vîndut dreapta lor ocină și cumpărătură, pe care a avut-o bunicul lor Marco, a treia parte din jumătate din satul Scumpia, care este pe Gârlă, în ținutul Iași.

Aceasta au vîndut-o boierului nostru Enachie postelnic, pentru patruzeci taleri de argint. Și le-a plătit deplin, dinaintea noastră, acești bani mai sus ziși <40> ¹⁾ taleri.

Deci domnia mea dacă am văzut tocmeala lor de bună voe și plata deplină, de aceea i-am dat și de la domnia mea și i-am întărit boierului nostru Enachie postelnic această a treia parte de ocină din jumătate din satul Scumpia, ca să-i fie și dela noi dreaptă ocină și cumpărătură, cu tot venitul.

Și altul să nu se amestece.

Scris la Iași, în anul 7127 <1619> Iulie 14.

Domnul a poruncit.

¹⁾ loc rupt în orig.

† Io Gașpar voevod <m.p.>
† Vasilie Dinga <a scris>.
<Pe verso foi a doua> † Am cercetat.

Acad. R.P.R., DXCI/17.
Orig. slav, hârtie, pecete timbrată.
O fotocopie ibid., XXXII/29.

487

1619 (7127) Iulie 20.

† *Eromonah Isaiia egumenul și tot soborul dela sfânta mănăstire a sfântului Neculai din țarina Iașilor*. Scris-am cestu zapis, cum au venit la svânta [mănăstaa] mănăstire, Anna Mustețoae den târg den Iași și de bună voia sa au închinat sf<i>nteii mănăstiri o prisacă, cu pomi și cu tot hotarul ei, prentu sufletul giupânului său și prentu sufletul ei, ca să le hie pomană de v&ecci. Și i-am scris la svântul pom&eencil cel mare, cu titorii cei bătrâni.

Dereptu acesta lucru au scris dumn&eeci zapis, ca nime dentru ficiorii lor, sau den ruda lor, să nu aibă a strâca tocmală ce am tocmit și ce am scris aici.

Iaiă cine va strâca aceasta tocmală pre urma noastră, acela om să hie tricr&eet și procl&eet dela d<u>mn<e>dzău I<isu>s H<risto>s și dela pr<e>cistaa și de trei sute și optuspr&eaz&eace părinți și de sfântul Nicolae în vecii vecilor, amin.

In anul 7127 <1619> Iul<ie> 20 zile.

Acad. R.P.R., LXXVII/25.
Orig. rom., hârtie, pecete timbrată.

488

1619 (7127) Iulie 20, Iași.

Noi Gașpar voivod, cu mila lui dumn<e>zău, dom<n> țării Moldovii. Adică au venit înnaint&eaa noastră și înnaint&eaa boerilor noastră Isaico și Gavoi&eaa și cu a lor nepoți, toți ficiorii și nepoți<i> lui Havriș și iarăș a do&eaa oră s'au păr&eet cu boeriul nostru Nicoară visternicu, tot pentru acel loc di sat anumi Burduj&eanii, cari pe urmă li-au hotăr&eet Toader Moțoc cu Miron aprodul din Samoi. lovna și aduc&eand câțiva oameni, ca să le fie lor marturi, de au hotăr&eet întru adivăr acii boeri, cari li-au hotăr&eet lor a do&eaa oră.

Domnie me cu tot sfatul nostru, i-am giudecat după legea țării și i-am întrebat pe acei marturi, câte pe unul și n-au gr&eait toți<i> tot într'un chip.

Deci domnie me, văz&eand pe d&eanșii că nu s&eant marturi <rupt, nu se poate ceti> ¹⁾ și iarăș au rămas Havriș&easti cu răz&eashi lor din toată legea.

¹⁾ paranteza aparține diacului.

Iar pentru rândul unui stălpu ci au fost scos de Havrișăști în zilele lui Ștefan v<oe>vod Tomșovici, când au fost Nicoară visternicul pribag în pământul Țării Leșăști și l-au fost pus pe locul satului Visoca, fără hotarnic, să să pui iarăș unde au fost mai înainte.

Pentru aceasta, di acum înainte să nu mai aibă a să păra niciodinioară, în veci și nimine să nu să amestice peste carte domniei mele.

Scris în Iaș<i>, anu<l> 7127 <1619> Iuli 20.

Domnul au poroncit.

Arh. St. Buc., M-rea Neamț, LXXVII/2.

Copie după o trad. rom.

489

1619 (7127) Iulie 21, Iași.

† Io Gașpar voevod, din mila lui dumnezeu, domn al țării Moldovei. Am dat această carte a domniei mele credinciosului nostru boier, Nicoară Prăjescul fost vistier și pe cine va trimite el, ca să fie tare și puternic cu această carte a domniei mele, să prindă și să lege pe vecinul său drept, anume Panas, care a fugit din satul lui, din Cotova și să-l aducă înapoi, de ori unde îl va găsi, sau în satul domniei mele sau în cele boierești sau în cele călugărești sau în târg ori în slobozii sau unde-l va afla, fiindcă l-a mai pârît înaintea domniei mele și a rămas din toată legea și nu vrea să vie la satul lui.

Pentru aceasta, nimeni să nu îndrăznească să împiedice sau să oprească înaintea acestei cărți a domniei mele.

Scris la Iași, în anul 7127 <1619> Iulie 21.

Insuși domnul a poroncit.

Io Gașpar voevod <m.p.>

Ion <a scris>.

Arh. St. Buc., M-rea Neamț, CXXXI/12.

Orig. slav, hârtie, pecete aplicată.

490

1619 (7127) Iulie 21.

Uric sârbescu dela Gașpar v<oe>v<o>d, din let 7127 <1619> Iuli<e> 21, prin care întărești lui Simion Pilipovschi stăpânire satului Adiecăuții, numită Bricenii.

Arh. St. Iași, Tr. 1765 dos. 55, f. 813.

Rezumat rom. din 1841.

1619 (7127) Iulie 23, Iași.

† Io Gașpar voevod, din mila lui dumnezeu, domn al țării Moldovei. Scriem domnia mea șoltuzului și pârgarilor din târgul Iași și tuturor celorlalte slugi ale noastre, câte vor umbla cu slujba domniei mele pe acolo.

Dacă veți vedea această carte a domniei mele, pe câți oameni sunt la Copou voi să-i lăsați foarte în pace de jold și de podvoade ¹⁾ și de toate celelalte angherii, câte sunt pe alți locuitori săraci ai domniei mele, fiindcă i-am lăsat domnia mea să îngrijească acolo sfânta biserică de acolo și să fie și pentru alte trebuințe ale sfintei biserici.

Aceasta vă scriem și mai ²⁾ mult plângere să nu vină, înaintea aceste; cărți a domniei mele.

La Iași, în anul 7127 <1619> Iulie 23.

† Insuși domnul a poruncit.

Io Gașpar voevod <m.p.>

† Dumitrașco <a scris>.

Arh. St. Buc., M-rea Sf.-Sava-Iași, XXXVI/8.

Orig. slav, hârtic, pecete timbrată.

1619 (7127) Iulie 27, Iași.

Noi Gașpar v<oe>vod, cu mila lui d<u>mn<e>zău, domn țări Moldaviei. Au venit înaintea noastră și înaintea tuturor boerilor noștrii a Moldaviei slugă nostri Vasăli Bogza, însuș de a lui bună voe, de nimine sălit, nic<i> asuprit și au vândut driaptă a lui ocină și cumpărătură, de a patră parte din amândoa satele Fauri și Grumăzeștii, ce iaste pe părăul Vasluiului, cu vaduri de mori, ce-i iaste lui și cumpărătură dela cumnatu-său Ghedeon, fiiul lui Voico log<o>f<ă>t, iar lui Voico log<o>f<ă>t au fost cumpărătură dela Sămeon Crășnaș, cu ispisoc de cumpărătură dela însuși domni.

Acee au vândut sluji nostru Apostol Cehan, drept una sută taler<i> arjint și un cal bun:

Drept aceia și noi, văzând tocmala lor de bună voia și deplină plată, așijdire și de cătră noi s'au dat și s'au întărit slujii nostru Apostol Cehan, pe acele mai sus numite părți, pe a patra parte din amândoa sate Grumăzeștii și Fauri, din țin<u>t Vasluiului, cu vaduri de mori, că să-i fii cu tot venitul

¹⁾ « podvoade » așa în orig.

²⁾ « mai » așa în orig.

lor, de ocină și uric și cumpărătură și întăritură pe tot locul acela, și să fii nerășuit în veci. Și altă să nu să amestici.

In Iaș, let 7127<1619> Iuli<e> 27.

Insuș domn au poroncit.

Ghianghea mare log<o>f<ă>t au învățat.

Focea <a scris>.

La oreghinalul acestui, veletul iaste tocmit și la al șaptele rând, unde zici Apostol Cihan, iarăș tocmit.

Acad. R.P.R., LXXIV/172.

Trad. rom. din sec. XIX.

493

1619 (7127) Iulie 27, Iași.

† Io Gașpar voevod, din mila lui dumnezeu, domn al țării Moldovei. Scriem slugii noastre ureadnicului de Piatră. Iți dăm de știre pentru treaba rugătorilor noștri călugări dela sfânta mănăstire numită Biserecani, că ei s'au părît, de față înaintea domniei mele, cu rugătoarele noastre, cu călugărițele dela sfânta mănăstire de peste vale, dela Vânători, pentru o moară.

Astfel domnia mea și cu tot sfatul i-am judecat și am aflat că se cuvine această moară călugărilor dela Beserecani, să aibă ei a stăpâni.

Iar pe hotarul satului Dănești să aibă a stăpâni călugărițele.

Pentru aceia, dacă vei vedea această carte a domniei mele, iar tu să mergi acolo la satul Dănești și să strângi oameni buni și bătrâni și megieșii dimprejur, pe unde vei afla mai cu dreptate, cu acei oameni și cu sufletele voastre <și așa> ¹⁾ să stăpânească călugărițele hotarul satului Dănești, după vechiul hotar, pe unde au stăpânit din zilele de demult.

Așa să știți, altfel să nu faci.

Scris la Iași, în anul 7127 <1619> Iulie 27

Domnul a spus.

Nebojatco logofăt a învățat.

Băieseanul <a scris>.

Arh. St. Buc., M-rea Văratec, XVII/11.

Orig. slav, hârtie, pecete aplicată.

Cu o trad. rom. dela încep. sec. XIX.

¹⁾ loc rupt, completat după traducerea veche.

1619 (7127) Iulie 28, Iași.

Adecă eu Nicoară mare vornic de țara de sus și Voru<n>tari mare comis și Nebojatco logofăt și Vasăli și Neague fost postelnic și Petrașcu Bașate și Patrașcu Ciolpan și Dumitrașcu Ștefan, scriem cum au vinitu înaintea noastră Tănăsie și Crăciun, frate-său din Cotova, și s-au tocmit cu fratele nostru Nicoar<ă> Prăjăscu visternic, de bună voe sa, de i-au dat o parte de ocină, ci au ei în sat în Cruceeni, ci să vă alege parte<a> Vlășineștilor ¹⁾, pentru căci au fost mai denainti Tănăsie, vicin de moșăe și l-au lăsat de s-au dus unde-i voe, și au plătit și niști vite pentru cîsla, ci au perit, pentru dănsul.

Drept aceia, au lăsat ca să fii dum<i>s<alc> visternicului driaptă moșăe, cu tot vinitul și nimine den oamenii lor, sau ficiorii lor să n'aibă a să amesteca la acia ocină, nici denuoare în veci.

Pentru mai mare credință ne-am pus pecețile noastre, dentr'aiasta ca să-și facă și dres<e> domnești.

De aciasta scriem ca să s<e> știi.

Scris în Iași, velet 7127 <1619> Iulie 28.

Iscăliț<i> Nicoaru mare vornic, Nebojatco ²⁾ logofet.

Iscăliț<i> și alți cinci boeri mari.

Arh. St. Buc., M-rea Neamț, LXXVIII/2.

Trad. rom. din sec. XVIII.

1619 (7127) Iulie 30, Iași.

† Io Gașpar voevod, din mila lui Dumnezeu, domn al țării Moldovei. Iată au venit, înaintea noastră și înaintea boierilor noștri, slugile noastre Toma și fratele lui, Gheorghie și surorile lor, toți copiii lui Costin Mcișan și Ghiorghie Borodaci, nepoți lui Ștefan Tolocico și au pârît de față înaintea noastră pe cneaghina Tolocicoae și pe copiii ei, pentru satul Mlinăuții, care este în ținutul Dorohoi spunând că acel sat le este dreaptă ocină și dedină.

Iar cneaghina Tolocicoae și cu copiii săi au zis că a cumpărat acel sat panul ei, Ionașco Tolocico, dela călugării dela sfânta mânăstire numită Moldovița și călugării îl aveau de danie dela Ștefan Tolocico.

Și au pus înaintea noastră zapisul de cumpărătură, de cincizeci de ani, și uricul de întărire dela Aron voevod, deasemenea pe urma aceluia.

¹⁾ « Vișăneștilor » în text.

²⁾ « Nebojasco » în text.

Deci domnia mea, cu sfatul nostru, i-am judecat după legea țării, și am aflat că, dacă le-ar fi fost de atâta vreme dreaptă ocină și dedină, cum au pârît ei, nu ar fi putut răbda ei până acum și să nu-și caute legca.

De aceea, slugile noastre Toma și Ghiorghie și surorile lor și Ghiorghie Borodaci ei au rămas din toată legea noastră, iar cneaghina Tolocicoac cu copiii săi s'au îndreptat și și-au pus ferăe, înaintea noastră, 12 zloți.

Pentru aceca, să nu aibă a se mai pârî de aici înaintc, pentru această pâără și să nu dobândească niciodată în veci.

Altul să nu se amestece.

Scris la Iași, în anul 7127 <1619> Iulie 30.

Io Gașpar voevod <m.p.>

Vasilie Dinga <a scris>.

Acad. R.P.R., CCLXXVI/2.

Orig. slav, hârtie, pecete căzută.

O trad. rom., ibid. CCLVI/1.

496

1619 (7127) August 3, Iași.

† Io Gașpar voevod, din mila lui dumnezeu, domn al țării Moldovei. Iată au venit înaintea noastră și înaintea boierilor noștri sluga noastră, Dcleu aprod și vara lui, Solomiă, preteasa popii Anton, cu un zapis de mărturie dela oameni buni, anume: Simion Mălai și Moisei hăn<sar> din Spătărești și Onichie vist<ernicel> din Antălești și Gligorie Holubei aprod din Calna și Pătrașco Buduleț și popa Gligorie din Conțești, mărturisind în el, că a venit înaintea lor Mărica Ghiorghiasa și s'a tocmit cu Deleu și cu Solomia preteasa pentru o parte de ocină din satul Spătărești, a patra parte din jumătatea satului, loc de trei case, care parte a fost cumpărată dela Ghiorghie Oanca de Ghiorghe Măndrea, vărul lui Deleu și al Salomie, pentru <nouăzeci>¹⁾ și șase taleri.

Și și-a luat Mărica Ghiorghiasa acești bani, 96 taleri, deplin, dinaintea noastră, pentrucă li s'a cuvenit lor să răscumpere această parte de ocină, partea vărului lor. Și ispisocul de cumpărătură ce a avut Ghiorghie dela Ștefan voevod, încă l-a dat în mâinile lor.

Deci domnia mea, dacă am văzut acel zapis de mărturie dela oameni buni, l-am crezut. Pentru aceca, am dat și am întărit slugii noastre Deleu și vcrei lui Salomia, această parte de ocină a patra parte din jumătatea satului Spătărești, partea de loc de trei case, vatra satului și cu jirebii din câmp și cu tot venitul, ca să le fie și dela noi dreaptă ocină și răscumpărare, cu tot venitul.

¹⁾ loc rupt în orig.

Altul să nu se amestece.

Scris la Iași, în anul 7127 <1619> August 3.

† Domnul a poruncit.

† Ionașco <a scris>.

Muzeul Raional Fălticeni.

Orig. slav, hârtie, pecete aplicată, căzută.

Fotocopie la Acad. R.P.R., Filiala Iași, III/16.

497

1619 (7127) August 4, Iași.

† Io Gașpar voevod, din mila lui dumnezeu, domn al țării Moldovei, Iată a venit, înaintea noastră și înaintea tuturor boierilor noștri moldoveni, Dumitru, fiul Măriuței, nepotul lui Petrea și Dragnei, strănepotul Dumcăi, de bună voia lui, nesilit de nimeni, nici asuprit și a vândut dreapta sa ocină și dedină, pe care a cumpărat-o bunicul lui, Petrea, împreună cu bunica lui, Dragna, partea fratelui lor, Lupul și a surorii lui, Ileana, mama lui Prodan, ce i se va alege, jumătate din a treia parte, din jumătatea de jos a satului Popeni, toate părțile Dumcăi și ale popii Bantăș, cu parte la iaz și la moară, care este pe pâraul Iubăneasa, care este în sat și cu un iaz mic la obârșia unui pârau al satului, care a fost iazul Dumcăi.

Aceasta au vândut-o slugii noastre, Isac Stârcea, pentru o sută și optzeci taleri numărați și i-a plătit deplin. Și un uric vechiu pe care l-au avut străbunicii lui dela Alexandru voevod cel Bătrân și alte direse, toate le-au dat în mâinile lui Stârcea, dinaintea noastră.

De aceea și noi văzând tocmeala lor de bună voe și plata, deasemenea și dela noi am dat și am întărit lui Isac Stârcea această jumătate din a treia parte, din jumătatea de jos, a satului Popeni, cu loc la iaz și moară, pe pâraul Iubăneasa, și acest iaz mic, ca să-i fie și dela noi uric și ocină cu tot venitul.

Și altul să nu se amestece.

La Iași, în anul 7127 <1619> August 4.

Domnul a poruncit.

Io Gașpar voevod <m.p.>

Tăutul <a scris>.

Acad. R.P.R., CLVII/106.

Orig. slav, hârtie, pecetea desprinsă.

Cu o trad. rom. ibid., DXLIV/18.

1619 (7127) August 6.

Suret dela Gașpar v<oe>vod, l<ea>t 7127 <1619> Av<gust> 6.

Facem înștiințare <că au venit> înainte noastră și înainte boiarilor noștri Toma, feciorul Andriicăi și<i> sora lui Anița și Dochița, fata Nas[s]tăsii, nepoata Andriicăi, strănepoți lui Crăciun Belcescul și s'au părātu de față cu sluga noastră Toma Brae com<i>șel și cu feciorul lui Pătrașco sulger pentru trei părți de ocină, din a cincea parte din jumătate satului Belceștii de cătră Șerbești, dzicănd ei că ar fi zălojit aceale trei părți de ocină la sluga noastră Toma Brae și la feciorul lui Pătrașco.

Iar slugile noa<s>tre, de mai sus scriși<i>, Toma Brae și<i> Pătrașco și<i> cu feciorul lui, ei așa au răspunsu: că li-ar fi cumpărat pe bani gata, în 89 taler<i> aceale trei părți de ocină<ă> dela dănșii. Și<i> au arătat înaintea noa<s>tră și<i> un ispisoc dela Ierimie Moghila v<oe>vod, și<i> alt is[s]pisoc dela Cos[s]tantin v<oe>vod și<i> altul dela Radul v<oe>vod, de cumpărătură și<i> alt ispisoc dela Cos[s]tantin v<oe>vod, pentru aceale părți precum s'au mai părăt acei de mai sus scriși Toma, feciorul Andreicăi și sora lui, Anița și<i> Dochița, fetele Nas[s]tăsii, nepoata Andreicăi, toți strănepoți lui Crăciun Belcescul, pre Toma Braia pentru aceale trei părți de ocină de mai sus scriși<i>, s'au rămas rămași<i> și atunce.

Pentru aceia, domniia mea și<i> împreună cu tot sfatul nostru, dacă am văzut acealea is[s]pisoace de cumpărătură dela atâtea domni și de atâte pari și<i> ferăe dela Cos[s]tantin v<oe>vod, domniia mea înc<ă> am judecat pre dănși<i>, după legea țării și s'au îndreptat sluga noa<s>tră Toma Brae comișel și<i> feciorul său Pătrașco. Și<i> am luat lor și<i> ferăe 24 de zloți.

Iară Toma, feciorul Andreicăi și<i> sora lui Anița și Dochița, fetele Nastasii nepoate<e> Andriicăi, toți strănepoți lui Crăciun Belces[s]cul, ei au rămas din toată legea.

Și<i> să nu s<e> mai părăscă de acum nici a mai dobândi niciodănoară în veaci preste cartea noastră<ă> <acia>stă.

Toate aceastea 22 de zapise<e> pentru Belcești, s-au tălmăcit de Evloghie dascal, l<ea>t 7269 <1761> Ghen<arie> 24.

Arh. St. Iași, CDLXIV/29.

Trad. rom.

1619 (7127) August 7, Iași.

Suret de pe ispisoc dela Gașpar v<oe>vod din le<a>t 7127 <1619> Avg<ust> 7.

Noi Gașpar v<oe>vod, cu mila lui dumnezeu, domnu pământului Moldovii. Adică au venit denaintea noastră și dennaintea boiarilor noștri boiariul nostru,

Nicoară vist<ier>, cu un zapis de mărturie dela boiarii noștri Nicoară mare vor<nic> și dela Voruntar mare comis și dela Nebojatco al doilea logofăt și dela Negoe, ce-au fost post<elnic>, și dela Pătrașco Ciolpan și dela Dumitrașco Ștefan și dela Pătrașco Bașotă, cum au venit înaintea lor Tănăsie ¹⁾ și frate-său Crăciun, feciorii lui Vlașin din Cotova, de nime silit nici asuprit. ci de a sa bună voe.

Și s'au învoit cu boiariul nostru Nicoară vist<i>er și i-au dat lui o parte de ocină din satul Crivcenii, cât să va alegi partea Vlășineștilor, pentru că au plătit Nicoară visternicul noăă boi și șapte vaci, prețăluite drept una sută și doaăzeci taleri, cari s-au fost prăpădit în zilele lui Radul v<oe>vod, pentru cîsla lor, de vremea ce i-au fost lui vecini bătrăni. Și au lăsat pre Tănăsie ¹⁾ din vecinie ca să se ducă unde îi va fi voia lui.

Deci domniia mea, dacă am văzut 'acel zapis de mărturie dela acei boiari ce scriem mai sus, iară noi am crezut.

Și dela noi încă i-a[a]m dat și am întărit boiariului nostru lui Nicoară vist<ier> acea parte de ocină din satul Crivcenii, cât să va alegi partea Vlășineștilor, să le fie lor cu tot venitul.

Și altul să nu să amestice preste aciastă carte a domniei meali.

S-au scris în Eș<i>.

Domnul au poruncit.

Boiarii cei mari au învățat.

Arh. St. Buc., M-rea Neamț, LXXVIII/3.

Trad. rom.

500

1619 (7127) August 12, Iași.

.....
.....
... tu să mergi acolo la ace ... ș<i> să strângi boiari și pa ... și ... oameni buni și bătrăni din sus <și din> gios și di pri înprejur meg<i>ași și ca să aibi a socoti și a întreba a cui au fost acel loc și moșiea.

De va hi fost a călugărilor ²⁾, ei să aibă a ținea. Iar de să va afla c'au fost a lui Ionașco Grecul și a oamenilor lui ocină și moșie, cumu-i scrie zapiseli dela alți domni, iar tu să dzici călugărilor să-i las<e> foarte în paci și să aibă Ionașco și cu oamenii lui a-și ținea ocina cum scriu zapiseli. Nici unora să nu fățerești, ce cum vei af<la> mai cu dreptul, cu oameni bu<ni>... , <așa> <s>ă-i tocmești.

¹⁾ Pănasie în text.

²⁾ dela m-rea Neamț. Vezi doc. din 1617 Iulie 8 și doc. din 1619 Mai 18.

Și de ac<mu înain>te să nu aibă a mai pără călugării pr<e> Ionașco, nici Ionașco pre călugări nicid<ână>oar<ă> în veac, înaintea cărții domnii mele.

Alfel să nu fie.

La Iași, în anul 7127 <1619> August 12.

† *Insuși domnul a poruncit.*

Arh. St. Buc., Achizitii Noi, CCXVII/6.

Orig. rom., hârtie, lipsă partea dela început iar restul doc. deteriorat, pecete aplicată.

501

1619 (7127) August 12.

† Adecă noi, Pătrașco Bașotă *dela* Bodești și Donici comișel *dela* Vărtop și popa Ion *de acolo* și Mierăuți diiacul și Zahariia diiacon *de acolo*, adecă mărturisim cu cest zapis al nostru, cum au venit înaintea noastră Urăta, fata Andreicăi miedariul și s'au tocmit de bună voia sa, de nimene nevoit<ă> nici îndemnat<ă>, cu frate-său cu Nechita diiacul și cu feméia sa Palaghiia¹⁾ și i-au vândut o parte de ocină, loc de o casă în vatra satului și cu dzéce pământur<i> în tot locul și cu giumătate de vad de moar<ă> în Cracău, den sat den Vărtop, dereptu doadzeci de galbeni de aur. Și acești bani toți dennaintea noastră i-au plătit deplin.

Noi vădzindu tocmală bună și deplin<ă> plat<ă>, noi încă am făcut acest zapis al nostru și pecețile încă ne-am pus pre acest zapis al nostru, ca să să știe.

7127 <1619>, luna Av<gust> 12 zile.

Gheorghie diiac *am scris.*

Am cercetat.

Acad. R.P.R., Filiala Iași, Fond. Spiridonie, XXX/176.

Orig. rom., hârtie, două peceți aplicate.

502

1619 (7127) August 18, Iași.

† Io Gașpar voevod, din mila lui dumnezeu, domn al țării Moldovei. Scriem slugii noastre ureadnicului din târgul Piatra. Iți dăm de știre că au venit, înaintea domniei mele, egumenul și tot soborul dela sfânta mânăstire Bistrița și așa au zis înaintea domnii mele, că au avut niște poiени la Hangu, în hotarul sfinteii mânăstiri, însă un călugăr care trăește acolo, anume Simon,

¹⁾ « și cu feméia sa Palaghia » adăugat deasupra rândului, cu altă cerneală.

el singur fără poruncă și fără învoirea soborului sfintei mănăstiri, el cu sila a arat și a cosit aceste poiene și această ocină a sfintei mănăstiri și dcașemenea și niște oameni și-au făcut case pe locul sfintei mănăstiri.

De accea dacă vei vedea această carte a domniei mele, iar <tu>¹⁾ să te duci acolo la acele case și să le dăruiești și să arzi acele case și pe ei să-i gonești afară de acolo. Iar călugărului să-i oprești toată arătura pe care a arat-o și fânul, pe care l-a cosit și să nu dai nimănui nimic.

Așa să știți. Altfel să nu faci, înaintea acestei cărți a domniei mele.

La Iași, anul 7127 <1619> August 18.

Insuși domnul a poruncit.

Io Gașpar voevod <m.p.>

Coste Băcioc mare vornic a învățat.

Arh. St. Buc., M-rea Bistrița, II/10.

Orig. slav, hârtie, pecete aplicată, căzută.

Cu o trad. rom. din 1846.

503

1619 (7127) August 21, Iași.

† Io Gașpar voevod, din mila lui Dumnezeu, domn al țării Moldovei. Am dat această carte a domniei mele credinciosului nostru boier, Giigorie Ciolpan părcălab de Suceava, pentruca să fie tare și puternic cu această carte a domniei mele, să stăpânească și să oprească două case din satul Pogănești, în partea mamei lui, Nastasia, pentrucă-i este datoare cu 56 taleri, bani gata.

De aceea, nimeni dintre rudele lor să nu aibă a se amesteca să stăpânească aceste două case, casa lui Drăgan și casa lui Rusul din Pogănești.

Iar cui i se va părea strămbătate, ei să se judece cu mama lui, Nastasia Ciolpăneasa, de față, înaintea domniei mele. De aceea, nimeni să nu îndrăznească să stăpânească sau să oprească, înaintea acestei porunci a domniei mele.

La Iași, în anul 7127 <1619> August 21.

Domnul a poruncit.

Acad. R.P.R., LXXXIX/1.

Orig. slav, hârtie, deteriorat, pecete aplicată.

504

<1619 Septembrie 1—1620 August 31>.

Adică eu Ion Scutaru mărturisăsc cu această scrisoare a noastră, cum m'au trimes mărie sa domnul nostru Gașpar vodă și cu tot sfatul mării sale

¹⁾ loc rupt în orig.

și cu carte mării sale, ca să socotescu cu oameni buni, de o pără ce au avut satul Bulbucanii și satul Dănușinii, cu Nibojatco log<o>f<ă>t, pentru matca Miletinului ce bătrână.

Deci eu am strâns oameni buni și bătrâni, pe care oameni s'au lăsat și Bulbucanii și Dănușinii și Nibojatco log<o>f<ă>t, anumi Grecul din Hălțeni și Grozav de acole și Dodon de acole și pri Ion Hăugu din Vădeni și pri Lupan din Hălțeni și pri Grigori de acole și pri Drăgan de <a>cole și pe Frățiian din Zugrafi și pe Gorghe de acole și pe Trif de acole și pri Toad<e>r Carabă din Iacobeni și pri Crăciun din Ostopceni. Deci acești oameni, ei au giurat cu sufletile lor și cu brajda în cap și au aflat că este matca Miletinului ce bătrână und<e> au fostu morile lui Bulboacă.

Deci eu dacă am văzut că au giurat acești oameni buni toț<i>, care mai sus scrie, eu am pus stâlpu unde au fost morile lui Bulboacă, în capu iazului și am mersu cu acii oameni buni tot pe matca Miletinului ce bătrână și au giurat pără und<e> să chiamă Iazu lui Dumnezău, und<e> s'au năruit dialu de au astupat Miletinu. Până acolo am ales și am hotărât cu acii oameni buni, cu sufletile lor.

Iar o piatră ce au fost pus Gagi în mijlocul șesului, în zilile lui Petriu vodă, eu am socotit cu acii oameni buni și am aflat că au fost pus fără ispravă și pe strămbul, deci o am lepădat de acole.

Și iar am socotit cu acii oameni buni dincoace de piatră, de cătră Nebojatco log<o>f<ă>t, nu s'au aflat nici o matcă nicăiure, ci este matca pri unde am aflat cu acii oameni buni și mulți, pri la Iazu lui Dumnezău.

Di aceasta dau știre și mărturisăsc cu această scrisoare a noastră, ca să știm.

<Pe verso:> Hotarnica lui Ioan Scutaru, de iaz, pentru hotărătura Vlădeniloru.

Copie. Posleduindu-se de cătră noi cu zăpisul cel adevărat de mărturie și aflându-o întocma, o am încredințat cu a noastră iscălitură 1803 Iunie 13.

† Veniamin mitropolit Moldaviei.

Acad. R.P.R., CXLII/232.

Copie rom.

O altă copie rom. la Muzeul Lupta revoluționară a poporului XXXVIII/32.

Dătat după domnia lui Gașpar voevod și după documentul de întărire din văleatul 7128 <1619—1620>.

-505

<1619 Septembrie 1 — 1620 August 31> 7128, Iași.

† Io Gașpar voevod, din mila lui dumnezeu, domn al țării Moldovei. Iată a venit înaintea noastră și înaintea boierilor noștri mari și mici, credinciosul nostru Nebojatco al doilea logofăt și a adus înaintea noastră și înaintea

sfatului nostru, un zapis făcut de sluga noastră Ion Scutar și de alți oameni buni și bătrâni și de megiași de primprejur, că a cercetat și a hotărnicit o matcă care se numește Mileatinul dinspre Bul<bu>cani și Dănuțeni, cu oameni buni, anume Grecul din Hălțeni și Grozav de acolo și Dondea de acolo și Ion Hăciul din Vădeni și Lupan din Hălțeni și Grigorie de acolo și Drăgan de acolo și Frățian din Zugravi și Gorcea de acolo și Trif de acolo și Toader dela Ecobeni și Ciudin din Ostăpcieni, că au umblat ei și au cercetat după dreptate, și cu mare blestem și jurământ, pentru acea matcă veche mai sus scrisă, care se numește Miletinul și au aflat ei cu dreptate, cu sufletele lor, că a fost unde au fost morile lui Bolboacă diac, pe râul Miletinul la capătul zăgazului și de acolo, pe matca veche, până la Zăgazul care se numește al lui Dumnezeu, unde s'a surpat pământul de sus și a închis matca Miletinului. Și pentru un stâlp de piatră, pe care l-a pus Gagea în zilele lui Petru voevod pe șes dinspre răsărit, iar acest mai sus numit boier al nostru Ion Scutar și acești mai sus scriși oameni buni au îndepărtat acest stâlp, pentrucă nu a fost pus cu dreptate și nici o matcă nu s'a aflat dinspre credinciosul nostru Nebojatco logofăt.

De aceea, domnia mea și cu sfatul nostru, dacă am văzut acest zapis mai sus scris noi l-am crezut. De aceea am dat și am întărit mai sus zisului nostru boier, ca să-i fie și dela noi neclintit niciodată. Și altă pără mai multă să nu fie între dânșii, niciodată, în veci, înaintea acestei cărți a noastre.

Scris la Iași, în anul 7128 <1619—1620>.

Domnul a spus.

Io Gașpar voevod <m.p.>

Băseanul <a scris>.

Acad. R.P.R., CCXLVII/23—25.

Orig. slav, hârtie, pecete aplicată.

Cu o trad. rom. din 1799 și două copii tot acolo,

506

<1619 Septembrie 1 — 1620 August 31> 7128.

Tălmăcire.

Noi Gașpar v<oe>vod, cu mila lui Dumnezeu, domnu țării Moldavii. Adică au venit înaintea noastră și înaintea a lor noștri boeri /lipsă/ și Măriica Budoae și s'au părăt de față, înaintea noastre, cu sluga noastră Gheorghie comișel <și Pătrașco Brut> /lipsă/ pentru o parte de ocină din satul Socii, ce-i în ținutul Sucevii, ce să va alege parte Budii /lipsă/ ace parte din tot satul a triia parte, care parte ș'au cumpărat Gheorghie /lipsă/ dela Toader Calapod, drept 50 taleri și lui Toader Calapod i-au fost cumpărătura dela Măriica

Budoae. Iar Sava și Măriica Budoae au zis că n'ar fi vândut /lipsă/, iar sluga noastră Gheorghie au pus înaintea /lipsă/ dela Costandin v<oe>vod /lipsă/ ci-au avut Toad<e>r Calapod, uric de cumpărătură /lipsă/ au avut dela Radul v<oe>vod, precum el au cumpărat dela Calapod și Calapod încă /lipsă/ înaintea noastră precum i-au fost de cumpărătură dela Budoae, n'au fost zălojitură și după aceea /lipsă/ ace ocină lui Gheorghie și lui Pătrașco Brut, drept 50 taleri și i-au dat /lipsă/ 24 taleri, amândoi, cu Pătrașco la un loc și i-au rămas cu 26 taler<i> /lipsă/. Iar sluga noastră Gheorghie *deasemeni* au zis precum i-au plătit deplin. Pentru aceea, /lipsă/ am aflat lor lege ca să aibă a giura Toader Calapod precum n'au dat /lipsă/ 26 taler<i> și au mersu de au giurat în sf<â>nta biserică.

Pentru aceea, Gheorghie /lipsă/ acei bani 26 taler<i> însuș<i> lui deplin, întru mânăle lui Toader Calapod /lipsă/ ca să aibă după dresă de mai sus zisă, dela Costandin v<oe>vod.

Și încă mai sânt 7 rânduri ce nu s'au putut ceti, fiind cu totul rupt.

7128 <1619—1620>.

Arh. St. Iași, CCCXI, f. 431 v.

Trad. rom. din sec. XIX.

Parantezele drepte din text sunt ale copistului.

507

<1619 Septembrie 1 — 1620 August 31> 7128.

Noi Gașpar v<oe>vod, cu mila lui Dumnezeu, domn țării Moldovii. Iată au venit înaintea noastră și înaintea tuturor boerilor Moldavii noastre, mari și mici, sluga noastră Maxin, ce au fost căm<ă>raș și fiul lui, Ionașcu, ficiorul Ștefanei, nepot Părvului părcălabu, de a lor bună voe, de nime siliți, nici asupriți<i> și au vândut a lor driaptă ocenă și danie ce au fostu a moșului lor, a Părvului părcălabului, din drese ce-au avut de danie moșul lor, Părvul părcălabul, dela acest Petru vodă, a patra parte din satul Buruineștii, ce iaste pre Sirétiu.

Pre aceasta au vândut-o credincios boeriului, dum<i>sale Dumitru Goe mare post<elnic>, drept 150 talere de argint.

Și, sculându-să boeriul nostru de mai sus numit, au dat toți acești bani deplin, ce mai sus scriu, 150 talere de argint, în mânăle acestui de mai sus numit Maxin căm<ă>raș și fiu-său lui Ionașcu, înaintea domniei noastre.

Pentru aceea și domnie mé, văzându a lor bună tocmală și așăzământu întru dănșii și plată deplin, așijdere și domnie mé am dat și am întărit lui ca să-i fie și dela noi ocenă și moșie și cumpărătură, cu tot venitul. Și altul nime să nu să amestece preste carte noastră.

In Iași, v<ă>let 7128 <1619—1620>.

Noi Gașpar v<oe>vod.

Acad. R.P.R., Condica m-rii Bărboiul, ms. 13, f. 49 v.

Copie rom. din 1796.

508

<1619 Septembrie 1 — 1620 August 31> 7128.

Suretul ispisocului de pe o cart<e> domnească de stăpănit uneltile lui Murgoci vor<nic> dela Gașpar vod<ă> l<ea>t 7128 <1619—1620>.

Precum au vinit înaintea noastră giupăniasa lui Murgoci ce-au fostu vornic și cu un zăpis de mărturie, care au fostu scris de Murgoci vornicul, încă când au fostu viu și dela oameni bun<i> din târgu din Tecuci și dela toț<i> lăcui-torii dentru acelaș<i> târgu și cu pecete târgoveților, dzăcând într'acel zăpis cum, după moarte lui, nime din nepoții lui, sau din surorile lui, sau din oamenii lui, ca să nu aibă nicio triabă cu uneltele lui și ca să aibă a-l grij<i> pre dănsul după moarte lui, nici cu cumpărăturile lui, nici cu moșile lui.

Iar nici după moarte iai, din nepoții iai, câte rămășițur<i> ar rămăni, să n'aibă triabă, ce ca să aibă a le dăruî svintii mănăstir<i> ce iaste făcută de Tofle cel bătrân.

Deci și domnie me încă am făcut carte pe urma zăpisului, ca să fie în pace, ca de nim<e> nici un val să nu aibă înaintea cărții domnești.

Acad. R.P.R., ms. 3061, Doc. moșiei domnești Putna, f. 35.

Copie rom. din sec. XVIII.

509

<1619 Septembrie 1 — 1620 August 31> 7128, Prăjești.

† *Iată eu Savin sulgér și Costin diiac din Gociman scriem și mărturisim cu ciastă scrisoare a noastră cum au venit Mihăilă, fiul Blagolui din Hărțești, cu cartea dumisale lui vodă, să le facem lége direaptă cu ai săi omeni, anume Dumitru Popoțea și cu frații săi, cu Ionașco și Ilea, pentru a sa direaptă ocină și moșie din sat di<n> Bărjovéni, ca să o alégem di cătră ai săi omeni cum mai sus am scris.*

Iar Dumitru Popoțea și cu frații lui, dzăcând înaintea noastră că acea ocină, ce ieste a lui Mihăilă, iaste pusă zălog pentru o deșugubină.

Iar Mihăilă ș'au adus omeni buni și bătrăni și așa au mărturisit înaintea noastră, [cum Mihăilă ș'au adus omeni buni și bătrăni și așa au mărturisit înaintea noastră], cum Mihăilă ș'au plătit dișugubina diplin, cât au dzis Popoțea

cu sufletul său, Popoțea cel bătrân. Iar Dumitru Popoțea și cu frații lui, cu Ionașco, cu Ilea, n'au crezut, ce i-au pus să giure.

Déci Mihăilă, *fiul lui* Blagul ș'au strânsu omeni buni și bătrâni, cari le-au fost în tocmeala lor, când i-au dat acei bani în mânăle Popoții bătrânului, a tatuk<ui> lor.

Déci ei au giurat în sfânta beserică, pre sfânta ivanghelie, cum acei bani s'au dat toți, 35 di taleri, dinaintea a mulți omeni buni și bătrâni di pri în megiiși, anume Dumitru com<is> *din* Hărțești și Macsin deasemenea com<is> *de acolo*, Ghiorghită deasemeni, Avram deasemeni, Nistor *din* Micșânești, Pân-telei *de acolo*, Albul *din* Hociungi, Petrea *de acolo*.

Déci Mihăilă s'au îndreptat daca au giurat și ș'au pus firăia, ca să fie în pace, ca să-ș<i> ție a sa dript<ă> ocină și moșie, ce i s'au venit. Iar Dumitru Popoțea și cu frații lui, cu Ionașco și Ilea, ca să n'aibă treabă a să mai amesteca ni... nice ficiorii lor, și alte sămenței a lor și rod di rodul lor, sau dintru seminție a lor nici odănăor<ă> în véci di véci. Iar cine va scorni aciastă pără, ca să aibă a da 50 di galbeni la poartă dumisale lui vodă.

Și <pentru> mai mare mărturie ne-am pus și pecețile, ca să fie di credință.

In anul 7128 <1619—1620>, scris în Prăjești.

Acad. R.P.R., Filiala Iași, III/5.

Copie rom. din sec. XX.

510

<1619 Septembrie 1 — 1620 August 31> 7128

7128 <1619—1620>. Un suret de pi ispisoc dela Gașpar v<oe>vod, în care arată că ducându-să mulți oameni bătrâni, ar fi jăluit pentru scrisorili ci au avut moșul lor, Sâma Bâcle, danie și miluire dela bătrânul Ștefan v<oe>vod și moașa lor, Nastea Deloae pentru jumătate din sat Hotinești, ci să număsc și Delenii, parte dispre răsărit, cari scrisori li-ar fi pierdut, în prada când au venit Alicsandru v<oe>vod și cumnatul său, cneaz Coran. După care ceriri le întărești stăpânire.

Arh. St. Iași, CCCL/510.

Rezumat rom. din sec. XX.

511

<1619> Septembrie 2, Iași.

† Io Gașpar voevod, din mila lui dumnezeu, domn al țării Moldovei. Iată au venit, înaintea noastră și înaintea boierilor noștri moldoveni, Alexandra cu fratele ei Ghidion, fiii lui Voico fost logofăt și s'au tocmit între ei, de bună voia lor, și au împărțit dreptele lor ocine ce au dela părinții lor.

Deci în partea Alexandrei s'a convenit jumătate din satul Ciripcău însă cu Gvozdu pe Camânca și Nicoreștii, ce este în ținutul Soroca, cu moară și cu iaz. Și s'a convenit o parte de sat Unguraș și cu iaz de moară, ce este pe Pârâul Neagra, în ținutul Neamț și o parte din satul Ghideșeani ce este în ținutul Fălciu și o parte din Fitinghești și cu loc de moară în gârla Putna și s'a convenit jumătate din jumătate de sat din satul Grumăzești.

Iar în partea lui Ghidion s'a convenit satul Stănenii, din ținutul Soroca și satul Soluncenii, cu loc de moară și cu iaz pe Căinar și s'a convenit satul Bălțile pe Cobolta și s'a convenit o parte din satul Itovoești, cu loc de moară, în ținutul Putna, și s'a convenit jumătate din jumătate de sat din Grumăzești și cu Faur și cu loc de moară și cu iaz.

Și apoi s'a sculat cumnatul lui, Vasile Bogza și s'a tocmnit cu Ghidion și a cumpărat acea parte de sat din Grumăzești și din Faur și i-a dat cumnatul lui, Bogza, șasezeci taleri și o dulamă¹⁾ <de> adămască roșie, cu nasturi de aur pentru 24 ughi.

Apoi s'a sculat iarăși Ghidion și a vândut acea parte de sat din Grumăzești și din Faur lui Apostol Deli Gheorghe și cneaghinei lui Gogoae, fără știrea lui Bogza, iar apoi s'au pârît, de față, înaintea noastră, Vasile Bogza și cu Apostol și cu cneaghina lui și a rămas Vasile Bogza pe Apostol și pe cneaghina lui Gogoae, ca să-și ceară bucatele sale, boi și vaci dela Ghidion, ce i-au dat.

Pentru aceea ca să le fie, dela noi, drepte ocini și împărțeală. Altul să nu se amestece înaintea acestei cărți a noastre.

La Iași, anul 7127 <1618> Septembrie 2.

† Domnul a spus.

† Toader <a scris>.

Arh. St. Buc., M-rea Neamț, VII/5.

Orig. slav, hârtie, pecete aplicată, căzută.

Cu o trad. rom. din veac. XIX și o copie și o trad. rom. moderne.

Altă trad. la Acad. R.P.R., LXX/60.

Data 7127 ar corespunde cu anul 1618 când nu domnea încă Gașpar Crațiani. Probabil vâleatul era 7128 și fiind a doua zi după anul nou, din greșeală și din obișnuință diacul a continuat să scrie anul cel vechi.

512

<1619> Septembrie 8, Iași.

† Io Gașpar voevod, din mila lui dumnezeu, domn al țării Moldovei. Iată domnia mea am dat și am miluit și am întărit rugătorilor noștri, călugări dela sfânta mânăstire ce se numește Besericanii, unde este hramul cinstita

¹⁾ « dulamă » așa în orig.

blagoveștenie a preasfintei născătoare de dumnezeu, o poiană de fânaș, dintre vaduri, care este la gura pâriului Suha dela vadul din sus și rână la vadul din jos, pe amândouă părțile, din deal în deal, prin pădure care este tot hotarul împreună al sfintei mănăstiri. Care acea poiană a fost dreaptă domnească și le-a fost danie și miluire dela Ștefan Tomșovici' voevod.

Pentru aceea să le fie și dela domnia mea danie și miluire și întărire, cu tot venitul, neclintit lor niciodată, în veci. Și altul să nu se amestece înaintea acestei cărți a domniei mele.

La Iași, în anul 7127 <1618> ¹⁾ Septembrie 8.

† Insuși domnul a poruncit.

† Ghianghea mare logofăt a învățat și a iscălit <m.p.>

† Ionașco <a scris>.

Arh. St. Buc., M-rea Bisericiani, XII/15—16.

Orig. slav, hârtie, pecete aplicată, căzută.

Cu o trad. rom. din 1809 și o copie după aceasta.

513

1619 (7128) Septembrie 19, Iași.

Noi Gașpar v<oe>vod, cu mila lui dumnezeu, domnu țării Moldovii.

Iată au venit, înaintea noastră și înaintea boerilor Moldovii noastre, Vasilie și cu soru-sa . . . ²⁾ ficiori Cărstei din Balomirești, ce iaste pe apa Albăi în ținutul Romanului, de nimene siliț<i>, nici asupriți și au vândut a lor driaptă ocenă și moșie doaozeci și cinci de pământuri dintru acestu de mai sus numit satu.

Acele li-au vândut credincios boeriului nostru Dumitru Goe vor<ni>c. Și au dat toți banii deplin, 60 tal<e>re de argint, în mânilor lui Vasile și a surorii lui . . . ²⁾.

Deci după aceia iarăși au mai vândut Cozmii ginerului Cărstii deasemeni 25 de pământuri, toată parte lui dintru acel satu Balomirești și iarăși i-au dat lui 60 de talere de argint.

Și iarăși după aceia au mai vândut lui Ignatu, iar din satul acela ce mai sus scrie, cincizeci de pământuri, toată parte lui și i-au dat lui 120 de talere de argint.

Deci noi deacă am văzut a lor buna învoială și tocmeală între dănșii și plată deplin și dela noi încă am dat și am întărit credincios boeriului nostru dumnalui Goe vor<ni>c, pe aceste de mai sus scrisă părți de moșie din satul

¹⁾ Data 7127 ar corespunde cu 1618, când nu domnea încă Gașpar Grațiani; anul era probabil 7128, din obișnuință, 8 zile după anul nou diacul a continuat să scrie vâleatul vechi.

²⁾ loc al în text.

ce s'au zis mi sus Balomireștii, ce iaste pe vale Albăi în ținutul Romanului. Deci iarăș*>* pentru alte părți de moșie ce mai sintu tot întru acel satu, acele au fostu toate plătite mai denainte vreme, încă din zilele răposatului Simion Movila v<oe>vod.

Pentru aceia iată că și dela domnie mé am dat lui ca să fie driaptă ocenă și moșie și cumpărătură, satul acela, cu tot venitul nestrămutat, nerușăit în veci. Și altul nime să nu să amestece preste carte domnii mele.

In Iași, v<ă>let 7128 <1619> Septv<rie> 19.

Insuș<i> domnul au zis.

Acad. R.P.R., Condica m-rii Bărboiul, ms. 13, f. 41.

Copie rom. din 1796.

514

<1619 înainte de Septembrie 21>

Un zapis fără velet dela Sanfira, fămeia Petrei, mărturisind cu zapisul ei c'au vândut preuților dela mănăstirea lui Aron-vodă, unde să prăznueste s<fen>ti Nicolae un loc de prisacă cu pomăt cu fântână în mijloc. Locul este cât aruncă în toate părțile din mijlocul prisăcii eu toporul, drept 20 lei.

Arh. St. Buc., Cronica Asachi, ms. 628 f. 54 v.

Copie rom.

Datat după rez. rom. din 21 Septembrie 1619, ibid., ms. 628, f. 54 v., în care se menționează cartea lui Gașpar voevod de întărire « pe locul acesta de prisacă cu pomeți ».

515

1619 (7128) Septembrie 21, Iași.

† Io Gașpar voevod, din mila lui dumnezeu, domn al țării Moldovei. Iată au venit, înaintea noastră și înaintea boierilor noștri moldoveni, rugătorul nostru egumenul și tot soborul dela sfânta mănăstire a lui Aron voevod, cu un zapis de mărturie dela Dragoș Mustață postelnic și dela cneaghina lui și dela cumnatul lui, Ionașco Corșarco și scriind astfel în el, cum nesiliți de nimeni nici asupriți, ci de bună voia lor, pentru sufletele lor, au dat ei o prisacă cu livadă în Micula sfintei mănăstiri.

De aceea noi, văzând dania lor de bună voe, pentru pomenirea lor, și dela noi am dat și am întărit sfintei mănăstiri, ca să le fie dreaptă ocină și danie acea prisacă cu tot venitul. Altul să nu se amestece înaintea acestei cărți a noastre.

In Iași, anul 7128 <1619> Septembrie 21.

Insuși domnul a spus.

Lucoci <a scris>.

<Pe verso însemnare rom.:> « S'au scris la condică » « Carte g<ospo>d dala Gașpar vodă pentru prisaca dela Mustățoae cu pomet și iaste sârbească ».

Acad. R.P.R., LXXVII/26.

Orig. slav, hârtie, pecete aplicată, căzută.

516

1619 (7128) Septembrie 24, Iași.

† Io Gașpar voevod, din mila lui dumnezeu, domn al țării Moldovei. Iată domnia mea am dat și am întărit slugii noastre credincioase, Onciul Iuraș-covici mare vătav de ținutul Suceava și cneaghinei lui, Anghelina, fiica lui Orăș fost mare vornic, o siliște care se numește Șendricenii, sub bucovină, care este în ținutul Hârlău, această siliște care a fost a noastră, dreaptă dom-nească, ascultătoare de ocolul târgului Dorohoi această siliște care a avut-o danie socrul lui mai sus scris, Orăș fost vornic dela Costantin Movilă voevod.

De aceea noi, văzând dreptcredincioasa lui slujbă, pe care ne-a slujit-o nouă și țării, i-am dat și dela noi și i-am întărit această siliște, care se numește Șendriceni, în ținutul Hârlău, sub făget și cu vad de moară și cu tot venitul, ca să le fie și dela noi dreaptă danie și miluire și ocină și uric cu tot venitul.

Altul să nu se amestece înaintea acestei cărți a noastre.

La Iași, anul 7128 <1619> Septembrie 24.

Insuș domnul a spus.

Io Gașpar voevod <m.p.>

Lucoci <a scris>.

<Pe verso:> In lipsa milostivirii sale, pan Gheanghea mare logofăt, eu Nebojatco logofăt <m.p.>

Arh. St. Iași, CDXXIII/7.

Orig. slav, hârtie, pecete sfărâmată.

517

1619 (7128) Septembrie 24, Iași.

† Io Gașpar voevod, din mila lui dumnezeu, domn al țării Moldovei. Scriem slugii noastre ureadnicului și șoltuzului și pârgarilor din târgul Dorohoi.

Vă dăm de știre că domnia mea m'am milostivit și am dat satul Șendricenii boierului nostru Onciul Iurașcovici mare vătav de Suceava. Pentru aceea, dacă veți vedea această carte a domniei mele, voi să aveți a-l lăsa foarte în pace, întru nimic să nu-i trageți cu târgul, numai să aibă ei să-și plătească dabilele cu târgul, iar altceva nimic, până la îndreptare.

Mai mult să nu-i turburați. Altfel să nu faceți.

La Iași, anul 7128 <1619> Septembrie 24.

Insuși domnul a spus.

Io Gașpar voevod <m.p.>

Lucoci <a scris>.

Arh. St. Iași, CDXXIII/5.

Orig. slav, hârtie, pecetea aplicată, desprinsă.

518

1619 (7128) Octombrie 18, Iași.

<† Io Gașpar voevod>¹⁾, din mila lui dumnezeu, domn al țării Moldovei. Scriem slugii noastre...¹⁾ din Toderești. Iți dăm de știre de rândul lui Andrei aprod și a lui popa Gonțea <că s'au pârit de față>¹⁾ înaintea noastră, cu Sava din Nistoreni, mai înainte de această <vreme, pentru>¹⁾ o moarte ce s'a aflat a unui <om...¹⁾ ucis...>¹⁾ în hotarul Mânjeștilor și a avut Sava acolo parte de ocină...¹⁾ și au plătit Andrei aprod și popa Gonțea acea <deșugubină...>¹⁾ însă pentru partea lui treizeci și 5 taleri.

Pentru aceea, dacă vei vedea această carte a domniei mele, tu să cercezeți și să dai zi lui Sava...¹⁾ să dea înapoi treizeci și cinci taleri.

Iar dacă nu... să înapoieze în două săptămâni banii, ei să fie tari <și puternici...>¹⁾ cu această carte a domniei mele, să-i oprească partea de ocină <...din satul>¹⁾ Nistoreștii. Iar cui i se va părea strâmb să stea de față <înaintea domniei mele>¹⁾.

<Așa să știi și altfel să nu>¹⁾ faci.

Scriș în Iași, anul 7128 <1619> Octombrie 18.

<Domnul> a spus.

Eremia vornic a învățat.

Bodei <a scris>.

Acad. R.P.R., CLXXXV/209.

Orig. slav, hârtie, lipsă o treime, pecete aplicată.

¹⁾ loc rupt în orig.; lipsește o treime din act.

1619 (7128) Octombrie 20, Iași.

† Io Gașpar voevod, din mila lui dumnezeu, domn al țării Moldovei. Iată a venit înaintea noastră și înaintea boierilor noștri sluga noastră Ionașco aprod, și a adus niște zapise de mărturie dela Hilip vătah din Cudrești și dela Sechil ușer, de asemeni și dela Grozav pitar, de asemeni și de la Câlcu pitar, din Bălțați și dela Purice cel bătrân din Cudrești și dela mulți oameni buni și oșteni de frunte scriind astfel în aceste zapise, că a venit înaintea lor Mărica Oncioae, fiica Magdalinii, nepoata lui Gavril, nesilită de nimeni, nici asuprită, ci de bunăvoia ei a vândut dreapta sa ocină, din partea unchiului ei, Gavril, a patra parte, <din satul Cudreștii>¹⁾ care este pe Bahluet, în ținutul Cărligăturii, și cu loc <de>¹⁾ moară.

Aceasta a vândut-o slugii noastre mai sus scrise, lui Ionașco aprod, pentru o sută zloți tătărești.

Și, deasemenea i-a vândut Gligorie, fiul Anghelinei, nepotul lui Cudrea Dragotă, din partea unchiului lui, Cudrea Dragotă, a treia parte din același sat, pentru optzeci zloți tătărești.

Și deasemenea i-a vândut Dumitra Solomia, nepoata lui Balotă, din partea lui Balotă, a patra parte din acest sat, pentru optzeci zloți tătărești.

Și deasemenea i-a vândut Mărica, fiica Urâtei, nepoata lui Onea din partea unchiului ei, Onea, a patra parte din acest sat, pentru șaptezeci de zloți tătărești.

Și deasemenea i-a vândut Tănăsie, fiul Varvarei, nepotul Urâtei, din partea Urâtei, a șasea parte din acest sat, pentru patruzeci zloți tătărești.

Și deasemenea au adus înaintea noastră un zăpis de mărturie, dela Sava din Lunganii de Jos, și dela Petrimau, din Găureni, și dela Pavăl din Lungani, și dela Dumitru Sechil uș(er) de acolo, scriind astfel că a venit înaintea lor, Ștefan, fiul lui Gligorie Roiban, de bună voia lui, a vândut dreapta sa ocină, care a fost cumpărătura tatălui lui de la Benea din Cudrești, fiul lui Gavril, din partea lui Benea, jumătate de parte, din acest sat. Pe aceasta deasemenea a vândut-o slugii noastre mai sus scrise lui Ionașco aprod, pentru o sută de zloți tătărești.

De aceia noi, văzând zapisele de mărturie ale acestora de la atâția oameni buni și ostași de frunte, noi i-am crezut și deasemenea am dat și am întărit și dela noi slugii noastre, Ionașco aprod, toate aceste părți de ocine, ca să-i fie drepte ocine și dedine, neclintit, niciodată, în veci.

¹⁾ omis în orig.

Altul să nu se amestece.

In Iași, 7128 <1619> Octombrie 20.

Insuși domnul a poruncit.

<Pe verso:> In lipsa milostivirii sale, pan Gheanghea mare logofăt, eu Nebojatco logofăt <m.p.>

Arh. St. Iași, DI/70—71.

Orig. slav, hârtie, pecete aplicată, căzută.

Cu o trad. rom. din 1813.

520

1619 (7128) Octombrie 21, Iași.

† Io Gașpar voevod, din mila lui dumnezeu, domn al țării Moldovei. Iată domnia mea am dat și am întărit rugătorilor noștri, călugărilor dela sfânta mânăstire Neamț, dreapta lor ocină și danie din direse pe care le-au avut ei de danie și miluire dela alți domni de mai înainte, un loc ce au lângă niște mori, care este la gura Jijiei, unde cade Jijia în Prut, care le este stâlpit, hotarul din jos de gura Jijiei, dela malul Prutului, drept în sus până la o piatră cu bour și de acolo iarăși drept la vârful dealului și peste voloacă în jos de Rediul Cârlanului și de acolo iarăși drept dealul până la voloaca Buhotinului și la vale până la altă piatră cu bour, între drumuri, și de acolo peste Jijia la unghiu.

Acesta le este tot hotarul cu bălțile și cu vaduri de moară, pe amândouă malurile Jijiei, care acest mai sus scris loc le este dreptă danie și miluire dela alți domni de mai înainte.

Pentru aceia, să-i fie și dela noi <sfintei> ¹⁾ mânăstiri aceste mai sus scrise mori dela gura Jijiei și cu tot hotarul, cum s'a stâlpit, cu tot venitul, neclintit niciodată în veci.

Și nimeni altul să nu se amestece înaintea acestei cărți a noastre.

Scris la Iași, în anul 7128 <1619> Oct<ombrie> 21.

Insuși domnul a poruncit.

Mihăilă <a scris>.

<Pe verso:> In lipsa milostivirii sale, pan Gheanghea mare logofăt, eu Nebojatco logofăt am iscălit.

Arh. St. Buc., M-rea Neamț, XXX/11.

Orig. slav, hârtie, pecete aplicată.

Cu o trad. rom. dela încep. sec. XIX, o transcriere și trad. din 1945.

¹⁾ loc rupt în orig.

1619 (7128) Octombrie 22.

7128 <1619> Oct<om>v<rie> 22.

În ispisoc dela Gașpar vod<ă> ce întărește iarăș acelui Toader Rugină tot pe aciastă bucată de hotar. Scrie hotarul iarăș din gura Jidovcâi până la Movila cea Mare, de acolo în Valea Vericianca până la Loze din gios de fântână, iar de acolo valea în sus pân<ă> la drumul cel mare ce merge la satul Livenii. Atât iaste tot hotarul.

Arh. St. Buc., M-rea Bârnova, I/1.

Rezumat rom. din 1803.

1619 (7128) Octombrie 27.

Suret de pe ispisoc sirbesc dela Gașpar v<oe>vod, din veleat 7128 <1619> Octombrie 27 zile.

Precum au venit, înaintea noastră și înaintea boerilor noștri ai Moldaviei, sluga noastră Păcurariu diiac, nepot Sirbului, din satul Peiceștii, cu un zăpis de mărturie dela ci<n>st<i> și credinciosu boeriul nostru dum<nealui> Ghenghe mare logofăt și dela Murgociu Toflă fost vornic și dela Rogoian fost vornic ¹⁾ și dela Pătrașcu Negre și dela Radul stegariu și dela Chiril fost armaș și dela Furdui fost părcălab și dela Bărcă vâtav și dela Făbian și dela Platon și dela Sava din Belceni și dela alți mulți oameni buni, așa scriind întru acel zăpis, precum au cumpărat el toată parte de ocină dela Mihăilă, feciorul Borcii, din satul Cripineștii, din țin<u>t Fălciului, ce i să va alege, cu tot venitul, din câmpu și din vatra satului și din pădure și cu loc de prisacă și cu levezi, drept 20 taler<i> de argint.

Deci domniia mea, dacă am văzut acel zăpis de mărturie dela atăța boeri și dela alți oameni buni, și dela noi am dat și am întărit lui, ca să-i fie dreaptă ocină și cumpărătură cu tot venitul și altul să nu se amestece preste această carte a noastră.

Insuși domnul au zis.

S'au tălmăcit de Gheorghe Evloghie dascal, la leat 1780 Oc<tombrie> 18 zile.

Acad. R.P.R., XCVI/15.

Trad. rom.

¹⁾ în loc de « vornic ».

1619 (7128) Noembrie 5, Hotin.

† Ion Hăbășescul scriu și mărturisăscu eu singur pre mene cu ces<t> zăpis al meu cum am pus zălog parte noastră ce avem în sat în Pomărl<a>, toată, care este dréaptă cumpărătur<ă> părintelui nostru Lupului mare vornic, de la Pătrașcu Culic și de la frații și de la ruda lui.

Acea parte o-m pus zălog eu la dum<n>alui, la Pătrașco Ciogole ce-au fostu logufăt, părcălab de Hotin, deriptu 20 lei bătuți.

Pentr<u> aceia să o ție dumn<e>alui cu tot vinitul, nime să n'aibă trabă. Ca să s<ă> știe.

Eu singur cu mâna me am <s>cris.

Și pentru credința am și iscălit.

La Hoten, l<ea>t 7128 <1619> Noim<brie> 5.

Eu Ion Hăbășescul am iscălit.

<Pe verso>: † Zăpis dela Ion Hăbășescul, pre Pomărla, ce-au pus zălog la noi.

Acad. R.P.R., CLVII/107.

Orig. rom. hârtie

1619 (7128) Noembrie 23, Iași.

† Io Gașpar voevod, din mila lui dumnezeu, domn al țării Moldovei. Iată a venit înaintea noastră și înaintea boierilor noștri sluga noastră, Băticaa păhărnicele din Mă<n>drești, cu un zăpis dela Vasile aprod și dela Dulea medelnicele și dela Gligorie Gălțu și dela Podolean ușar din satul Vitezăști și dela mulți oameni buni și bătrâni și oșteni de frunte mărturisind așa în acest zăpis, că i-a vândut dinaintea lor, Ilea Pâhnă din Măceșeani dreapta sa ocină și cumpărătură, a treia parte din satul Năvărniți și din vatra satului și din câmp și din dumbravă și din loc de mori și loc de fân, pentru 80 zloți tătărești, care i-a fost cumpărătură dela Vicol, care a fost lui Vicol cumpărătură dela Ionașco și dela Țiganca și dela nepoții lui Toader din Năvărniți și dela Andreica. Aceia a vândut-o slugii noastre mai sus zise, Băte păhărnicele.

Deci noi, văzând acest zăpis, dela atâția oameni buni și plată deplină, noi am crezut, deasemenea am dat și dela noi și am întărit, ca să fie dreaptă ocină și cumpărătură, cu tot venitul, neclintit niciodată în veci. Și altul să nu se amestece.

La Iași, în anul 7128 <1619> Noembrie 23.

Insuși domnul a poruncit.

Izvoranul <a scris>.

<Pe verso contemporan slav:> In lipsa dela curte a milostivirii lui, pan Gheanghea mare logofăt, eu Nebojatco logofăt <m.p.>

Arh. St. Buc., M-rea Adam, I/4.

Orig. slav, hârtie, pecete aplicată, căzută.

Cu două trad. rom. din 1902 și 1916.

525

1619 (7128) Noembrie 24, Iași.

Noi Gașpar v<oe>vod, cu mila lui dumnezău, domn țări<i> Moldaviei. Au venit, denainte noastră și denainte tuturor boerilor noștri, Trifan Crasnăș diacul și au cerșut de față, denainte noastră, pe Loghina Domniță și pe Ionașco Bole cu fii<i> săi, pentru a patra parte din satu Grumăzești și pentru a patra parté din satu Fauri pe pâiăul Vasluiului, ce iaste în ținutu Vasluiului. Au arătat Trifan Crasnăș că acele părți doâ de ocină, din satele mai sus arătate, au fost a lui, și au vândut Domniți<i> lui Gogă; iar Loghină cu fii<i> săi, Ionașco Bole au zis că au vândut Trifan Crasnăș acele doâ părți de ocină lui Ionașco Bole, drept 85 taleri ¹⁾.

Și domnia me am întrebat pe Loghină și pe fiul său Ionașco Bole, unde sânt îndreptările lor de cumpărătură ce au avut dela Trifan Crasnăș, iar ei au zis că, când au fost în zilele lui Ștefan v<oe>vod Tomșe, după morte lui Ionașco Bole, Loghină au vândut părțile cele doâ de ocină lui Voicov *foſt* log<o>f<ă>t și i-au dat și îndreptările ce au avut.

Și domniia me șazănd cu sfatul nostru, cercetând dreptate lor după lejuire pământului, și așa am hotărit lor, că să aibă să jure Trifan Crasnăș diacul cu 24 oameni buni și bătrâni și am pus pe acei oameni, cari[i] vor jura, în catastih, și i-am pus zioă de vade, când să aducă pe oameni<i> ce vor jura, că n'au vândut părțile cele de ocină din satu Grumăzești și din satu Fauri, lui Ionașco Bole, dar au vândut Domniți<i> lui Gogă.

Și când au fost zioă, Trifan Crasnăș n'au adus pe acei oameni, ca să jure și au rămas de cătră noi și de cătră tot sfatul a domniei meli.

Iar Loghină și cu fiii săi ²⁾, Ionașco Bole, li s'au dat dreptate și au pus ferăiu ³⁾, 12 zloți în visteriia domniei meli.

Drept aceia de acum înainte să nu aibă mai mult a trage Trifan Crasnăș, nici Gogoia, pe Loghina cu fii<i> săi Ionașco Bole, pentru acele doâ părți de ocină mai sus pomenite, din satu Grumăzești și Fauri.

¹⁾ în text « paleri ».

²⁾ în text « ficior lui săi », corectat în « fiu ».

³⁾ adăugat de altă mână deasupra rândului.

Și dacă se va ivi vreo hotărâre vrăodată pentru Gogoia, să nu să de crezare, ci să se rupă. Și mai mult să nu aibă a să trage niciodinioară în veci. Și altu să nu s<ă> amestici.

S'au scris în Ieș<i>, 7128 <1619> Noemv<rie> 24.

Insuș domn au zis.

Ghianghea mare log<o>f<ă>t au învățat.

Borăle<a>nul <a scris>.

Acad. R.P.R., LXXIV/170

Trad. rom. din sec. XIX.

526

1619 (7128) Noembrie 27, Iași.

† Coste Băcioc mare vornic de țara de jos. Iată a venit înaintea noastră Ștefan din Brăești și s'a pârît de față înaintea noastră cu Bahrin diacon, pentru Zaharia Țigan, pentrucă Bahrin a fost dator cu acest Țigan pentru un cal și 2 vaci ale soacrei lui Ștefan, aceste vite pe care el le-a vândut.

Deci Bahrin diacon și-a pus zi, din luna Noembrie 27 zile în două săptămâni, să aducă pe acel Țigan și să-l dea în mâinile lui Ștefan, ginerele Ilenei sau să plătească acel cal și cele 2 vaci.

Și spre mai mare credință, am pus pecetea noastră pe această carte a noastră.

La Iași, anul 7128 <1619> Noembrie 27 zile.

Coste mare vornic <m.p.>

Acad. R.P.R., XIII/275.

Orig. slav, hârtie, pecete aplicată, căzută.

527

1619 (7128) Decembrie 4, Iași.

† Io Gașpar voevod, din mila lui dumnezeu, domn al țării Moldovei. Scriem slugilor noastre, Savin fost sulger și Dumitrașco Sechil și Costin din Gocimani, vă dăm știre că ni s'a jeluït sluga noastră, Ionașco Bilăi, împotriva lui Cârstea din Măstacăni și astfel a spus, înaintea noastră, că i-a fost drept vecin din satul lui, din Roznov și și-a făcut acolo curătură în acest hotar, peste Bistrița, unde se numește Socii, iar acum a fugit din satul lui, în ținutul Bacăului, în satul Măstacăni și a luat acel loc cu sila și și-a făcut acolo prisăci și fânaș.

De aceea, dacă veți vedea această carte a domniei mele, voi să strângeți oameni buni și bătrâni dintre megiașii din prejur și din acest ținut al Neam-

țului și din ținutul Bacău, și cercetați pentru acest loc al acestor poieni care se numește Socii.

Dacă veți găsi că au fost hotarul din Roznov, să-l lase foarte în pace Cârstea din Măstacăni și încă să fie de gloaba porții domniei mele, pentrucă a luat cu dela sine putere.

Iar dacă veți afla că este hotarul lui pe acolo, atunci Ionașco Bilăi, să-l lase în pace.

Dar să nu părținiți nimănu și cum veți afla, cu sufletele voastre și cu oameni buni, voi să dați știre domniei mele.

Altfel să nu faceți.

Scris la Iași, în anul 7128 <1619> Decembrie 4.

† Domnul a spus.

† Nebojatco logofăt a învățat.

† Borleanul a scris.

Arh. St. Iași, D/8.

Copie slavă.

528

1619 (7128) Decembrie 4, Iași.

† *Io Gașpar voevod, din mila lui Dumnezeu, domn al țării Moldovei. Scriem slugii noastre ureadnicului din târgul Piatra și șoltuzului și pârgarilor și tuturor slugilor noastre, care veți umbla cu slujbele noastre, din acel târg. Dămu-vă știre, că mi s'au jeluț giupă[i]neasa Bilăias<a> și au dzăs, înaintea noastră, că are un sat anume Roznovul și iaste eșit dela ocolul târgului Pietrii încă den dzilile lui Petru vodă și înblă cu țănutul, iară vo<i> îl învăluiț<i> cu ocolul târgului, la mori și la fânuri și alte lucruri, la toate și la podvoade.*

Prent'r'a[a]ceaia, dacă veț<i> vedea cartea d<o>mnii méle, iară voi ca să aveț<i> a-l lăsa foarte în pace, întru nemic să nu-l învăluiți cu ocolul târgului, la podvoade, sau la mori, sau la șindile sau la fânuri, sau fie la ce lucru să nu învăluiț<i> acel sat, ce să fie cu țănutul <c>u<m> ș'au fost dela Pătru vodă până ac<m>u.˘

Intr'alt chip să nu hie, nici să vie mai multă jalob<ă>. Intr'alt<t> chip să nu faceț<i>.

Scris în Iași, v<ă>leat 7128 <1619> Dech<embrie> 4.

† *Insuși domnul a spus.*

Io Gașpar voevod <m.p.>

† Stratilat <a scris>.

Arh. St. Iași, D/9.

Copie rom.

1619 (7128) Decembrie 4.

· 7128 <1619> Dechv<rie> 4. Ispisoc sârbesc dela domnul Gașpar v<oe>v<o>d, cu talmăcire lui, din <1>805, întăritoriu preutului Grigore și fratilui său, Savin, pe 4 pământuri, de lângă hotarul Rădenilor, ci li-au cumpărat dela Grigore și fimeia lui, Chelsiia, și osăbit, pe 3 pământuri, din Tulești, tot lângă hotarul Rădenilor, ci iarăș li-au cumpărat dela Toader, fiul lui Trifan Crastaveț.

Arh. St. Iași, Anaforale, nr. 5, f. 205.
Rezumat rom. din 1836.

1619 (7128) Decembrie 7.

† Adecă eu Isac de în Buciumi, însumi pre mine mărturisescu cum am fost dator cu un poloboc de miare lui Pană neguțătoriu de Roman. Deci bani n-am avut, nici miiare să mă plătescu de Pană.

Deci s-au scolat Stoica și m-au plătit de acel poloboc de miiare dela Pană, iară eu i-am dat toată ocina mia, cât mi se vine partea lui Mihăil, în sat în Băloșești, în toate prinsorile de țarină, denaintea lui Pană neguțătoriu și Mihăil Ghidilima și Ion de Iucșești și Toader Frăcescul și altu Ion Gherețul și Onacea și Tofan de acolo și popa Avram de Pădurean<i> și Sone de acolea.

Deci, deac<ă> am vădzut acea tocmală, noi am făcut această hârtie puțină scrisoare.

Așa am scris.

7128 <1619> Dech<embrie> 7.

Aici a scris Zah<a>riia ieromonah.

Arh. St. Buc., M-rea Neamț, XXIX/5.
Orig. rom., hârtie, patru peceți aplicate.

1619 (7128) Decembrie 10, Iași.

† Io Gașpar voevod, din mila lui dumnezeu, domn al țării Moldovei. Iată a venit înaintea noastră și înaintea boierilor noștri sluga noastră, Vasilie comișel, ginerele lui Saula, cu un zăpis de mărturie dela multe slugi ale noastre și oameni buni, anume: Nistor sulger din Dăjani și Spiridon comișel și Obreație păhărniceș și popa Onanie de acolo și Iane călăraș din Iași, scriind că a venit

înaintea lor Goiul, fiul lui . . . ¹⁾ nepotul lui Mănjea cel bătrân, de bună voia lui, nesilit de nimeni, nici asupra și a vândut ocina și dedina și cumpărătura sa, a șaptea parte din jumătate din satul Voinești, din vatra satului și din câmp și din pădure și din vad de moară la Stavnic.

Aceasta a vândut-o el slugii noastre [slugii noastre] mai sus scrise, Vasilie comișel, ginerele lui Saula, pentru patruzeci taleri de argint.

Deci noi văzând acest zăpis dela atâtea slugi ale domniei mele și oameni buni, noi l-am crezut și deasemenea și dela noi am dat și am întărit slugii noastre, mai sus scrisului Vasilie comișel, ginerele lui Saula, această înainte zisă a șaptea parte din jumătate din satul Voinești, cu parte din vad de moară la Stavnic.

Pentru aceasta, să-i fie și dela noi uric și cumpărătură cu tot venitul. Altul să nu se amestece.

Scris la Iași, în anul 7128 <1619> Decembrie 10.

† Insuși domnul a poruncit.

† Marmure <a scris>.

<Pe verso>: In lipsa dela curte a milostivirii sale, panului Gheanghea mare logofăt, eu Nebojatco logofăt <m.p.>

Arh. St. Iași, CDLXI/37.

Orig. slav, hârtie, pecete aplicată.

O trad. rom., din 1812, ibidem., CDIX/8.

532

1619 (7128) Decembrie 11, Iași.

† Io Gașpar voevod, din mila lui dumnezeu, domn al țării Moldovei. Iată au venit înaintea domniei mele și înaintea tuturor boierilor noștri, Măgdalina și sora ei, Anghelina și fratele lor, Gavril, fiii Nastasiei, nepoții lui Mihul Pupăză, de bună voia lor, nesiliți de nimeni, nici asuprași, și au vândut dreapta lor ocină și dedină, toată partea mamei lor, Nastasiei, ce se va alege din satul Balaurești pe Prut, care este în ținutul Lăpușna, din privilegiul de întărire pe care l-au avut dela Eremia Moghilă voevod. Aceasta au vândut-o boierului nostru, Lupul logofăt, pentru cincizeci taleri de argint.

Și s'a sculat boierul nostru mai sus scris, Lupul logofăt și a plătit toți acești bani mai sus scriși, în mâinile Magdălinei și a surorii ei, Anghelina și a fratelui lor, Gavril, fiii Nastasiei, nepoții lui Mihail Pupăză.

Deci domnia mea, dacă am văzut tocmeala lor de bună voe între dânșii, și plată deplină, domnia mea încă le-am dat și le-am întărit toată această parte

¹⁾ loc alb în orig.

mai sus zisă, a mamei lor Nastasia, ce se va alege din acel sat, Balaurești, care este pe Prut, în ținutul Lăpușna.

Pentru aceea, să-i fie și dela noi dreaptă ocină și cumpărătură și întărire cu tot venitul. Și altul să nu se amestece.

Scris la Iași, în anul 7128 <1619> Decembrie 11.

Domnul a zis.

Marele logofăt a învățat.

Și a iscălit.

Borleanul <a scris>.

<Pe verso:> In lipsa milostivirii sale, pan Gheanghea mare logofăt, dela curte, eu Nebojatco al doilea logofăt.

Acad. R.P.R., CXIV/44 a.

Orig. slav, hârtie, pecete aplicată.

Cu o trad. rom. din 1808.

533

<1619 înainte de Decembrie 17 >.

Copiia de pe scrisoarea veche moldoveniască, fără leat și fără lună, ci numai cu trei peceți în loc de iscălituri.

Iată eu Busca, fata Teclii, nepoata lui Drăghici, de sorcă. mărturisesc cu acest zăpis al meu, cum am vândut lui Toader Modruz, o parté de ocină din sat din Urlați, ce mi să va alege partea mea, din a treia partea de sat, din giuicătaté, a treia partea, am vândut lui Toader Modruz, în 15 taleri, bani numărați, denaintea a mulți oameni buni, anume: Diiniș vătavul și popa Gligorie și Pavăl aprodul și Tăbuciu și Dan și Hilip și Petre și alți mulți oameni bătrâni și tineri.

De aciasta mărturisim, cum și mai sus este scris. Aciasta scriem.

De pe cea veche, am scos la anul 1815 Ghenar 31.

Cliucer Pav<e>l Debrîț.

Arh. St. Buc., Ep. Huși, XLII/51.

Copie.

Datat după doc. din 17 Decembrie 1619.

534

<1619 înainte de Decembrie 17>.

Copiia de pe scrisoarea veche de zăpis moldoveniască, fără leat și fără lună și fără de nicio iscălitură.

Zăpis și mărturie dela oameni, cum au venit Busca, fata Teclii, nepoata

lui Drăghiciu, de sor<ă>, cum ș-au scos a sa parté de ocină din sat din Urlați, de nime asuprită, nici nevoită, ci de buna voia ei ș-o au vândut lui Toader Modruz, cu tot venitul [lipsă] cu tot ce va fi partea ei și din păduré și deplină plată i-au dat 15 taleri bani gata.

Și într-acea tocmeală au fost mulți oameni buni, preoți, popa Gligorie din Plotunești, Dieniș vătavul *de acclo*, Pavăl aprodul *din* Plăvățeni și Cordin Săcăluș de Dănești și popa Oniță din Tăntești și diiaconu de acole.

Deci noi am văzut tocmală și am pus și noi pecețile.

De pe cea veche am scos la anul 1815 Ghen[n]<a>r 31.

Cliucer P<a>v<e>l Debr<i>ț.

Arh. St. Buc., Ep. Huși, XLII/50.

Copie.

Datat după doc. din 17 Decembrie 1619.

535

1619 (7128) Decembrie 17, Iași.

Suret de pe o cartea veche, pe sârbie, domniasc<ă> dela Gașpar v<oe>vod, domnul țării Mold<o>vi, scrisă în Iaș<i> de Mănzul diiac, din leat 7128 <1619> Dechemv<rie> 17.

Precum au venit înaintea noastră și înaintea boerilor noștri, sluga noastră Toader Modruz hotnogul și au adus un zapis de mărturie dela Diniș vătavul și dela Gligorie și dela Pavăl aprodul și dela Tăbuciu și dela Dan și dela Hilip și dela alți mulți oameni buni și ostaș<i> de fruntea, scriind și mărturisind într-ânsul, precum că el ș-au cumpărat o parté de ocină din satul Urlații, din a treia partea de sat din giumătate, a treia partea, dela Busca, fata Teclii, drept 18¹⁾ taleri bani gata.

Deci noi, văzind acel zapis de mărturie dela atăța oameni buni, l-am crezut. Drept aceia și noi încă îi dăm și întărim pentru ca să-i fie lui și dela noi driaptă ocină și cumpărătură cu tot venitul.

Și altul să nu să amestice înpotriva cărții noastre aceștiia.

Domnul au zis.

De pe sârbie pe limba moldoveniasc<ă> am tălmăcit la anul 1815 Ghen<a>r<ie> 31.

Cliucer Pav<e>l Debrîț.

Arh. St. Buc., Ep. Huși, XLII/3.

Trad. rom.

1) În cele două documente anterioare se arată cifra de 15 taleri.

1619 (7128) Decembrie 18, Iași.

Suret de pre un ispisoc dela Gașpar vodă, din anii 7128 <1619> Dechemvrii 18, pe niște părți de moșia la ținutul Lăpușnii pe a șeasa parte de sat de Brăteni ¹⁾ și pe altă parte din Dragomirești, parte Nastasii și a frăține-său Gliguții, cât să va alége.

† Adecă au venit înainte noastră și înainte boiarilor noștri, rugătoriul nostru popa Evstratie, și cu un zapis dela popa Ion de Iurceni și dela Frățiman diac și dela Dumitru vis<tiernicel dela Căzănești, și dela Ionașco și dela Ostafie vis<tiernicel> de acolo și dela Lazor de acolo și dela Ion Paeș și dela Gheorghie Grec și dela Ștefan iarăș și dela Toader ²⁾ vis<tiernicel> de Cărstești și dela Vasilie Dobre de acolo și dela Andriian iarăș, așa mărturisind întru acel zapis, precum au vinit înainte lor, Lupul ficior Lăpușnianului, nepot lui Drăgan Lăpușnianul de a sa bună voe, de nimé silit, nici asuprit, și au vândut a sa driaptă ocină și cumpăratură, a șeasia part<e> din sat din Brăteni, ce iaste în ținutul Lăpușnii, care au fost cumpăratură moșului său, lui Drăgan Lăpușnianul, dela Tinte, ficior Rusului nepot [nepot] Nastii.

Aceasta o au vândut mai sus scris rugătoriului nostru, popii lui Evstratie, drept doaozăci de taliari de argint.

Și urice și drésia, ce au avut Lupul ficior Lăpușnianului, nepotul lui Drăgan Lăpușnianul, dela alți domni, încă li-au dat în mâni lui.

Pentru acéia ca să fie lui și dela noi driaptă ocină și cumpăratură, cu tot vinitul.

Și iarăș au arătat înainte noastră și alt zapis de mărturie dela oameni buni, pre anumé dela Toader și dela Dumitru cel bătrân din Căzănești și dela Lazor de acolo și dela Ionașco Drojdie de acolo și dela Paeș și dela Ostahie de acolo și dela Frățiman vis<tiernicel> de Iurceni și dela Ursul și Costantin și Zahariia de acolo, precum au cumpărat înainte lor altă parte de ocină din satul Dragomireștii, dela Nastasia și dela frate-său Gliguța, ficiorii lui Ștefan Mărzea, toată parté lor cât să va alege, din vatra satului și din țarină și din fânaț de coasă și din vaduri de mori și din livedzi și din tot vinitul, aceasta lui-și ș'au cumpărat, drept cinzăci de taleri de argint.

Și noi văzind acéli zapise de mărturie dela acei oameni buni, carii mai sus s'au scris, domniia mea am crezut și iarăș am dat și am întărit lui pre acéli mai sus scrise părți de ocină din sat din Brăténi, a șeasia parte, și din satul Dragomireștii toată parté Nastasii și a Gliguții, ce să va alége.

¹⁾ întâiu a fost « Brătești ».

²⁾ « Tondes » în text.

Pentru acéia cum ca să fie lui și dela noi driaptă ocină și cumpărătură, și întărire cu tot vinitul, neclătit niciodănoară. Și altul ca să nu să amestice.

Scris în Iași.

Tălcuit de Ioasaf Luca ieromonahul.

Acad. R.P.R., XXXI/60.

Trad. rom. din sec. XVIII.

537

1619 (6128 Decembrie 20, Iași.

† Io Gașpar voevod, din mila lui dumnezeu, domn al țării Moldovei. Iată au venit înaintea noastră și înaintea tuturor boierilor noștri, popa Gligorie și frații lui, Toader și Costin și sora lor, Axinia, fiii lui Drăghici Bilan și au adus înaintea noastră mulți oameni buni și bătrâni și megiași dimprejurul lor și au mărturisit înaintea noastră și înaintea tuturor boierilor noștri, că ispisoacele de cumpărătură pe care le-a avut tatăl lor Drăghici Bilan, dela Eremia Moghila voevod, pe o parte de ocină din satul Pășcani, a patra parte din a treia parte, partea de sus, pe pârâul Mileatin, care este în ținutul Hârlău, pe care și-a cumpărat-o dela Sora și dela nepoții ei Natul, fiul lui Hărbor și dela Nastasia, pentru patruzeci taleri de argint, acele drese ale lor s'au stricat într'o groapă în pământ, pe care au săpat-o ei, când a venit în țara aceasta Alexandru Moghilă voevod cu Leșii și cu Corețchi ¹⁾.

Deci domnia mea, dacă am văzut atâția oameni buni și bătaâni și megieși ai lor cari au mărturisit cu sufletele lor, iar domnia mea am crezut. De aceea, domnia mea am dat și am întărit mai sus scrișilor, popa Gligorie și fraților lui, Toader și Costin și Acxinia, această mai sus zisă parte de ocină din satul Pășcani, a patra parte din a treia parte, partea de sus ca să le fie și dela noi dreaptă ocină și cumpărătură și întărire, neclintit lor, cu tot venitul. Și altul să nu se amestece.

Scris la Iași, în anul 7128 <1619> Decembrie 20.

Domnul a zis.

Borleanul <a scris>.

<Pe verso:> In lipsa milostivirii sale, pan Gheanghea mare logofăt dela curte, eu Nebojatco al doilea logofăt.

Acad. R.P.R., CXI/181.

Orig. slav, hârtie, pecete timbrată.

Cu o copie tot acolo, DXIII/47.

¹⁾ Coredschi, în orig.

1619 (7128) Decembrie 31, Iași.

† Io Gașpar voevod, din mila lui Dumnezeu, domn al țării Moldovei. Iată a venit, înaintea noastră și înaintea boierilor noștri, popa Dediul și a adus, înaintea noastră, un zapis de mărturie dinaintea popei Burlă din Borăle și dela Gârlea vataș și Oniul păhărnicele din Dumșani și Ștefan Roșca deasemeni și Casiian și Toader din Zahoreani și Druman din Borăle cum au venit înaintea lor, Sora, fiica Anei, nepoata Dumșei, de bună voia ei nesilită de nimeni, nici asuprită și a vândut dreapta ei ocină și dedină, toată partea ei, cât se va alege, din jumătățe din satul Dumșani, din vatra satului și din pădure și din câmp și din iaz și din tot venitul.

Aceasta a vândut-o popii Dediul pentru patruzeci și cinci taleri de argint din uric de moștenire, ce a avut dela...¹⁾ voevod.

Deci noi, dacă am văzut dreptul lui zapis, dinaintea atâtor oameni buni și slugi domnești, noi încă și dela noi, am dat și am întărit rugătorului nostru popa Dediul și copiilor lui acea parte înainte zisă din satul Dumșani, în ținutul Dorohoi, cu tot venitul pentru ca să-i fie uric și ocină și întărire cu tot venitul, neclintit niciodată în veci. Și altul să nu se amestece.

La Iași, în anul 7128 <1619> Decembrie 31.

Ghianghea mare logofăt a învățat și a iscălit <m.p.>

Focea <a scris>.

<Pe verso:> In lipsa milostivirii sale pan Ghianghea mare logofăt, dela curte, Arsenie Nebojatco <m.p.>

Arh. St. Iași, CDXVI/2.

Orig. slav, hârtie, pecete aplicată, căzută.

1620 (7128) Ianuarie 1, Iași.

† Io Gașpar voevod, din mila lui Dumnezeu, domn al țării Moldovei. Iată au venit înaintea noastră și înaintea boierilor noștri Vasilie cu femeia lui, Maria, fiica Brănesei, de bună voia lor, de nimeni siliți, nici asupriți și au vândut dreapta ei ocină și dedină o jumătate de vad de moară, partea dinainte, cu loc de o moară la gârla Putnei, în satul Bolotești. Aceasta au vândut-o slugii noastre, Dumitrașco părcălab, pentru treizeci și cinci taleri bătuți.

¹⁾ loc alb în orig.

Și întru aceasta iarăși a venit înaintea noastră Năstase fiul lui...¹⁾ de bună voia lui, de nimeni nesilit nici asuprit și a vândut dreapta <sa>²⁾ dedină, o vie din satul Ionășenii, care este în ținutul Tecuci. Pe aceasta a vândut-o tot slugii noastre, Dumitrașco pârălab, pentru douăzeci de taleri bătuți.

Pentru aceasta noi, dacă am văzut tocmeala lor de bună voie și plata deplină <iar noi>²⁾ deasemenea și dela noi am dat și am întărit slugii noastre, Dumitrașco pârălab acest mai înainte mai sus spus <vad de moară>²⁾ jumătate, partea dinainte <cu loc>²⁾ de moară <la gârla Putnei în satul>²⁾ Bălotești și acea vie care este în satul Ionășeni în ținutul Tecuci, ca să-i fie lui și copiilor lui ocină și cumpărătură și uric și întărire cu tot venitul neatins și neclintit niciodată în veci.

Și altul să nu se amestece.

La Iași în anul 7128 <1620> Ianuarie 1 zi.

† Insuși domnul a poruncit.

Ghenghea mare logofăt a învățat și a iscălit <m.p.>

† Focea <a scris>.

<Pe verso rom. sec. XVIII:> Acest ispisoc, ce au fost dat daanie la schit la Brazi, de acei ce le au avut l-am dat și eu danie sf<intei> m<ănăstiri> Agapie, pe vadul morii *dela* Bălotești.

Dimitrie stareț <m.p.>

Arh. St. Buc., Schitul Brazi, LI/1.

Orig. slav, hârtie, pecete aplicată.

Cu două trad. rom. din 1803.

540

1620 (7128) Ianuarie 5, Iași.

† Io Gașpar voevod, din mila lui dumnezeu, domn al țării Moldovei. Iată a venit, înaintea noastră și înaintea boierilor noștri, Măria Căzaca, cneaghina lui Mihail Trifan clucer, de bunăvoia ei, nesilită de nimeni, nici asuprită și a vândut dreapta sa ocină și cumpărătură, a șasea parte din satul Vlăiceni și cu șase vecini și cu loc de moară pe pârăul Jijia, care este în ținutul Dorohoi.

Aceea a vândut-o slugii noastre Mănăilă ureadnic de Ștefănești, din ispisocul de cumpărătură pe care l-a avut dela Costantin voevod, care această parte de ocină i-a fost ei cumpărătură cu panul ei, Mihail Trifan clucer, dela Anghelină, mătușa lui, care a fost în robie și a răscumpărat-o și a dat pentru ea șaptezeci ugli galbeni, fără altă cheltuială.

¹⁾ loc alb în orig.

²⁾ loc rupt în orig.

Iar apoi, acum, în zilele domniei mele, s'au sculat niște neamuri ale ei, anume Ștefan, fiul lui Miron și Alexa deasemenea, cumnatul lui Miron și alte rude ale ei și au spus că nici Măria Căzaca și nici panul ei n'au cumpărat acest loc de ocină. Iar ea a arătat, înaintea noastră, un ispisoc dela Costantin voevod, cum că și-a cumpărat dela Anghelina, mătușa lui și i-a rămas, dinaintea noastră. Și ei au vrut să-i întorcă banii pe acest loc și li s'a pus zi, să-i întorcă 70 de ughi galbeni. Iar când a fost la zi, ei n'au putut să facă rost de acei bani.

Deci Măria Căzaca, cneaghina lui Mihail Trifan clucer, s'a sculat și a vândut această parte de ocină, a șasea parte din satul Vlăiceni și cu șase vecini și cu loc de moară, care este în ținutul Dorohoi, slugii noastre mai sus scrise, Mănăilă ureadnic, pentru șaptezeci ughi galbeni. Și acel ispisoc pe care l-a avut ea dela Costantin voevod, încă l-a dat în mâinile lui.

Pentru aceea, să-i fie și dela noi dreaptă ocină și cumpărătură, uric și întărire, cu tot venitul, neclintit niciodată în veci. Altul să nu se amestece.

La Iași, 7128 <1620> Ianuarie 5.

Insuși domnul a poruncit.

Toma <a scris>.

<Pe verso:> In lipsa milostivirii sale, panul Gheanghea mare logofăt, dela curte eu Nebojatco al doilea logofăt.

Acad. R.P.R., XLI/83 a—b.

Orig. slav, hârtie, pecete timbrată.

Cu o trad. rom. Un rezumat rom. din 1732 *ibid.*, ms. 3380, f. 48.

541

1620 (7128) Ianuarie 5, Iași.

Noi Gașpar voevod, cu mila lui dumnezeu, domnu țării Moldavii. Iată că au vinit înaintea noastră și înaintea boerilor noștri sluga noastră Marmură uricariul și s'au jăluit nooăa cu mare plângiri și cu multe mărturii dela boeri și ostași fruntași și megieși deprinprejur, zicând precum că i-au fost lui datoriu Toader Gâde pitar și soru-sa...¹⁾ ive...¹⁾ cu 12 taleri de argint și întâmplându-se moartea lui și a surori-sa...¹⁾ au vândut a sa dreaptă ocină și moșii al șapteli parte den satul Mărmureni, parte ce den sus și cu parte den moară și cu loc de cosit fânațu și cu prisacă.

Și iarăși i-au fost lui datoriu și Antemie Mocănesa den târgul Eșii cu 22 taleri și iarăși s'au întâmplat moarte și ei și neavând clironomi și ci lua altă nu ave decât un loc de dugheni în târgul de sus în Eși.

¹⁾ lipsă în text.

Deci noi văzând a lui mari jalobă și atâte mărturii, noi așijdere am dat numitului mai sus slugii noastre lui Miera Marmură uricariul ace de mai sus numită al șaptele parte den satul Mărmureni și acel loc de dugheni den târgul de sus în oraș Eși cu toati acele de mai sus scrisă, ca să-i fii și dela noi uric cu tot vinitul din toate.

Și altul să nu să amesteci în sus.

Domnul au poruncit.

Din limba sârbească s'au tălmăcit de mini, Stamatii pitar în Iași la 1825 Martie 10.

Arh. St. Buc., Mitrop. Moldovei, VII/6.

Copie rom.

512

1620 (7128) Ianuarie 8.

Aciasta mărturisim, adecă au venit ficiorii Dobrii Păcurar și soru sa Dochie și frate-său Vasile și soru-sa Vasolca și Palaghie și Anghelina și frate-său Toader, de nime săliți, nici asupriți și de bună voe și au vândut parte sa de moșie, parte ficiorilor Dobrii și parte Malii și parte surorii sale Sofiică din satul Șărbănești și din Chilie, drept 54 zloți.

Și sculându-să Obrejje, feciorul Petricăi și au plătit deplin acei 54 talere gata precum mai sus scrie.

Și așijdere au venit și Vasile și Crețul, feciorii Petricăi, sora Dobrii, *deasemenea* au vândut a sa driaptă parte de moșie de acolo din Șărbănești și Chilie, drept 16 talere gata.

Și Obreja au plătit deplin și să-i fie lui cu tot venitul.

Și aciastă tocmeală s'au făcut înaintea lui Mane și Albul și Dumitru și Mireul.

Și eriu Maftii săngur au scris și mulți oameni buni și bătrâni.

Și s'au scris acest zapis în zilele blagocestivului și iubitorului de Hristos Gașpar voevod, domnu țării Moldovii, vălet 7128 <1620> Ianuarie 8.

Arh. St. Buc., Condica m-rii Soveja, ms. 656, f. 52 (n. 1).

Copie rom.

543

1620 (7128) Ianuarie 9, Iași.

† Io Gașpar voevod, din mila lui dumnezeu, domn al țării Moldovei. Am dat această carte a domniei mele rugătorilor noștri, egumenului și la tot soborul dela sfânta mânăstire numită Putna ca să fie ei tari și puternici cu

această carte a domniei mele să adune pe vecinii lor drepti câți vor fi fugit, de cislă¹⁾, din satul Sinești și din alte sate ale sfintei mânăstiri, oriunde îi vor afla în țara domniei mele sau în satele domniei mele sau boierești <sau>²⁾ călugărești sau în târguri sau în slobozii sau oriunde s'ar afla, să-i ia, cu ștreangul de gât, cu tot avutul și să-i aducă înapoi.

Și nimeni altul să nu îndrăznească să-i împiedice sau să-i oprească înaintea acestei cărți a domniei mele.

In Iași, 7128 <1620> Ianuarie 9.

Inșuși domnul a poruncit.

Io Gașpar voevod <m.p.>

Procopie <a scris>.

Arh. St. Buc., Mitrop. Moldovei, CLII/3.

Orig. slav, hârtie, pecete aplicată, căzută.

544

1620 (7128) Ianuarie 12, Iași.

† Io Gașpar voevod, din mila lui dumnezeu, domn al țării Moldovei. Iată au venit înaintea noastră și înaintea boierilor noștri sluga noastră, Toma diac și frații lui, Ghiorghie și Simeon și surorile lor, Nastasia și Tofana, toți copiii ai lui Costin și au pârît de față pe Agahia, cneaghina lui Ionașco fost sulger și pe ginerii ei, Căzacul și Petrică și Nicoriță Brahă, pentru satul Mlinăuți, care este în ținutul Dorohoi, zicând că este dreapta lor ocină și dedină.

Iar diresese pe care le-a avut bunicul lor, Ștefan Tolocico cel bătrân dela Ștefan voevod cel Bătrân, încă sunt în mâinile Agahiei, cneaghina lui Ionașco fost sluger și a ginerilor ei.

Iar ei au tăinuît acele diresese vechi și au zis că acest sat este al lor de cumpărătură dela călugării dela mânăstirea Moldavița și au pus înaintea noastră și zapisul de cumpărătură dela călugări și uricul de întărire dela Aron voevod.

Deci întru acestea, domnia mea am chemat, de față, înaintea domniei mele și pe călugări și i-am întrebat, iar ei s'au lepădat și nu au voit să le fie chezași, ci au mărturisit, cu sufletele lor, că nu au avut nici o treabă cu acest sat, nici nu l-au vândut lor, nici n'au luat nimic dela ei.

Deci domnia mea, cu tot sfatul domniei mele, i-am judecat cu dreaptă judecată, după legea țării și am aflat că acest sat este dreaptă ocină și dedină a slugii noastre Toma diac și a fraților lui și a surorilor lor, copiii lui Costin. Și

¹⁾ « de cislă », adăugat deasupra rândului.

²⁾ loc rupt în orig.

s'au îndreptat și și-au pus ferâe, înaintea noastră, 24 zloți, iar cneaghina lui Ionașco fost sulger cu ginerii săi au rămas din toată legea noastră.

Și acel zapis de cumpărătură pe care ei l-au avut dela călugări și uricul dela Aron voevod încă le-am rupt dinaintea domniei mele, pentrucă am aflat că au fost făcute nedrept.

De aceea, domnia mea am dat și am întărit slugii noastre, Toma diac și fraților lui și surorilor lor mai sus scrise, acest sat mai sus zis, Mlinăuții, care este în ținutul Dorohoi, cu iazuri și cu mori și cu bălți și cu tot venitul, ca să le fie și dela noi dreaptă ocină și dedină.

Iar dacă se vor mai afla vreodată niște direse la ei, și vor voi să pârască cu ele, să nu dobândească, nici să se creadă, niciodată. Și altul să nu se amestece.

Scris la Iași, în anul 7128 <1620> Ianuarie 12.

Domnul a poruncit.

Vasilie Dinga <a scris>.

<Pe verso:> In lipsa milostivirii sale pân Gheanghea mare logofăt dela curte, eu Nebojatco al doilea logofăt <m.p.>

Acad. R.P.R., CCLVI/2.

Orig. slav, hârtie, pecete aplicată.

Cu o trad. rom. din 1793, tot acolo CCLVI/3.

545

<1620> Ianuarie 12.

Carte domniască scrisă pe sirbiia, dela Gașpar v<oe>vod, dată igumenilor dela sf<i>ntelē m<ă>n<ă>stiri Moldovița și Homorulu și soboarâlor de acolo, să fiia tari și puternici a opri și a apăra niște iazăre ce au acele sf<i>nte m<ă>n<ă>stiri, anume Orêhovulu și Covurluiulu și gărla Rauca și gărla Dumbrăvii și cu toată gărlilē de pinpregiuru și câte cotețe vorū găsă pusē întru acelē iazăre sau în gărle, făr<ă> de știrē călugărilor și a vădarilor de acolo, să le taia și să le străcē.

Din anii 7127 <1619> Ghen<arie> 12.

Acad. R.P.R., Condica m-rii Homorul, ms. 111, f. 72v—73.

Copie rom. din 1779.

Văleatul greșit.

546

1620 (7128) Ianuarie 15, Iași.

† Io Gașpar voevod, din mila lui dumnezeu, domn al țării Moldovei. Iată domnia mea am binevoit, cu inima curată și luminată, cu grijă curată și bună, din tot gândul nostru cel bun și din domnia dată nouă de dumnezeu,

să urmăim vechilor și binecinstitorilor bunilor noștri domni de mai înainte, care au miluit și au întărit sfintele mănăstiri.

Și domnia mea când am auzit de ruga noastră, sfânta mănăstire Bisericiani, că este pustiită, fără sate, am cugetat din adâncul inimii noastre și am socotit, ca și alți buni domni și am miluit și am întărit rugii noastre, sfintei mănăstiri Bisericiani, unde este hramul bunavestire a preasfintei stăpânei noastre născătoare de dumnezeu și pururea fecioară Maria, un sat anume Popceștii, în ținutul Neamț, pe râul Cracău și <care>¹⁾ este ascultător de ocolul târgului Piatra, să fie sfintei mănăstiri mai sus scrise danie și miluire dela domnia mea cu toate veniturile și hotarele lui din pădure și din câmp neclintit, niciodată în veci.

Dacă cineva va încerca și va strica pomana și miluirea noastră deci pe unul ca acela să-l nimicească mânia lui dumnezeu și să se șteargă de pe pământ pomenirea lui cu sunet, ca în vechime Datan și Aviron, care au încercat și au îndrăznit la cortul și la cele convenite lui dumnezeu cel viu și niciodată unul ca acela să nu capete mântuire dela dumnezeu, ci să fie blestemat și de trei ori blestemat de domnul dumnezeu, făcătorul cerului și al pământului și de preacurata și pururea fecioară născătoare de dumnezeu Maria, maica domnului dumnezeului nostru Iisus Hristos și de 4 evangheliști și de sfinții apostoli de frunte Petru și Pavel și de ceilalți frunțași apostoli și de sfinții proroci Moise și Aron și de ceilalți și de sfinții părinți 318 purtători de dumnezeu, care au întărit în cetatea Niceii dreapta credință și au blestemat pe Arie cel fără minte și unul ca acela să aibă parte cu nelegiuții și vrăjmașii lui Hristos, Iudeii, care au strigat, sângele lui asupra lor și asupra copiilor lor și cu Iuda vânzătorul în muncile cele fără de sfârșit. Amin.

La Iași, în anul 7128 <1620> Ianuarie 15.

Insuși domnul a poruncit.

Io Gașpar voevod <m.p.>

Nuor <a scris>.

Arh. St. Buc., M-rea Bisericiani, XIX/4.

Orig. slav, hârtie, pecete aplicată.

547

1620 (7128) Ianuarie 16, Iași.

† Io Gașpar voevod, din mila lui dumnezeu, domn al țării Moldovei. Iată au venit înaintea noastră și înaintea boierilor noștri Erina și fratele ei Ionașco, fiii lui Oniul, nepoții lui Mihul, de bună voia lor și au vândut ocina

¹⁾ omis.

și dedina lor dreaptă, din satul Hănțești, ce este în ținutul Sucevei, două jirebii care sunt în mijlocul satului, pe Siret și cu vad de mori pe pârâul satului.

Aceasta au vândut credinciosului și cinstului nostru boier, Coste Băcioc mare vornic, pentru șazeci taleri. Și le-a plătit deplin dinaintea noastră și înaintea sfatului nostru.

De aceia, să-i fie și dela noi ocină și întărire cu tot venitul. Și altul să nu se amestece.

La Iași, în anul 7128 <1620> Ianuarie 16.

† Insuși domnul a poruncit.

Io Gașpar voevod <m.p.>

† Săcuian <a scris>.

Arh. St. Buc., Achiziții Noi, CI/7.

Orig. slav, hârtie, pecete mică, aplicată.

Cu o trad. rom. din 1820.

518

1620 (7128) Ianuarie 18, Iași.

† Io Gașpar voevod, din mila lui Dumnezeu, domn al țării Moldovei. Scriem domnia mea slugii noastre ureadnicului de târgul Piatra și-ți dăm de știre că ne-am milostivit și am miluit ruga noastră, sfânta mânăstire Beserecani cu satul Popcești.

De aceea, dacă veți vedea această carte a domniei mele, voi să-i lăsați foarte în pace de toate, să nu aveți nicio treabă cu ei, numai să slujească sfintei mânăstiri.

Și să fie tari cu această carte a domniei mele și să adune pe toți vecinii lor, unde îi vor găsi sau în sat boeresc sau în sat călugăresc sau în slobozie sau în târg sau oriunde îi vor găsi în țara domniei mele.

Și nimeni să nu cuteze să-i oprească înaintea acestei cărți a domniei mele.

La Iași, 7128 <1620> Ianuarie 18.

Insuși domnul a poruncit.

Io Gașpar voevod <m.p.>

Toma <a scris>.

Arh. St. Buc., M-rea Bisericiani, XIX/5.

Orig. slav, hârtie, pecete aplicată, căzută.

Cu o trad. rom. din 1809.

1620 (7128) Ianuarie 23, Iași.

† Io Gașpar voevod, din mila lui dumnezeu, domn al țării Moldovei. Scriem domnia mea slugii noastre, Nechita vistiernicel dela Vârtop. Iți dăm știre, dacă vei vedea această carte a domniei mele, tu să mergi cu călugării dela sfânta mânăstire Besericani acolo la Orbic și să cercetezi, cu oameni buni și megieșii din jur și să desparți cu dreptate partea de ocină cât se va afla, a rugătorilor noștri, călugării dela sfânta mânăstire Besericani și să puneți stâlpi pe unde va fi partea lor, cum este obiceiul.

Aceasta scriem, altfel să nu fie, înaintea acestei cărți a domniei mele.

In Iași, 7128 <1620> Ianuarie 23.

Insuși domnul a poruncit.

Procopie <a scris>.

Arh. St. Buç., M-rea Bisericiani, II/12.

Orig. slav, hârtie, pecete aplicată.

Cu o trad. rom. din 1809.

1620 (7128) Februarie 20, Iași.

† Io Gașpar voevod, din mila lui dumnezeu, domn al țării Moldovei. Iată au venit, înaintea noastră și înaintea boierilor noștri moldoveni, Pentelei și frații lui, Matei și Istratie și Toader, fiii lui Miron, nepoții lui Necoară, strănepoții lui Petre Ezereanul, de bunăvoia lor, nesiliți de nimeni, nici asupriți și au vândut dreapta lor ocină și dedină, a treia parte din a treia parte din satul Cârstești și din satul Hălmăgeni și din satul Glodeni, care sunt pe râul Tutova, cu loc de moară și de prisacă și cu fânețe, din uricul pe care l-au avut ei dela...¹⁾ voevod.

Acestea le-au vândut slugii noastre, Dumitrașco fost pârcălab, pentru patruzeci taleri numărați.

Și deasemenea a venit, înaintea noastră, Gligorie, nepotul lui Seleon și Crăciun și Mariica și Obrejie, fiii lui Fărtat, strănepoții Voicăi, de bună voia lor și deasemenea au vândut dreapta lor ocină și dedină, jumătate din a treia parte din satul Glodeni, cu săpături și cu loc <de>²⁾ moară și de prisacă cu fânețe și cu tot venitul. Acestea le-au vândut tot slugii noastre, Dumitrașco pârcălab, pentru patruzeci și cinci taleri bătuți.

¹⁾ loc alb. în orig.

²⁾ omis.

Deci noi văzând tocmeala lor de bună voe și plata deplină, noi încă și dela noi am dat și am întărit slugii noastre, Dumitrașco pârcălab, aceste mai sus înainte zise, a treia parte din a treia parte din satele Cârstești și Hălmăgeni și Glodeni, cu loc de moară și prisacă și cu fânețe și jumătate din a treia parte din satul Glodeni, ca să-i fie și dela noi, uric și cumpărătură și întărire, cu tot venitul neclintit niciodată în veci.

Și altul să nu amestece.

La Iași, în anul 7128 <1620> Februarie 20.

Insuși domnul a poruncit.

Ghianghea mare logofăt a învățat.

Ion Focea <a scris>.

<Pe verso:> In lipsa milostivirii sale, pan Ghianghea mare logofăt, dela curte, eu Nebojatco al doilea logofăt <m.p.>

Acad. R.P.R., CCVII/20.

Orig. slav, hârtie, pecete aplicată, căzută.

551

1620 (7128) Februarie 25.

Suret de pe zăpisiul vechiu.

† Adică eu Roman din Suceavă, mărturisescu cu acest zăpis al meu, cum am vândut o prisacă a mea supt țarina Arenilor, în hotarul târgu[lu]lui, cu pomii, cu casa, cu hălăștău și cu locul, 2 rândur<i> de pământur<i>, ce am avut în hotaru<l> târgului, giupănelui Giurge, ginerele Petriișii dela noi, am vândut de bună voia mea, de nime nevesnicit, nici asuprit și am vândut drept 170 taler<i> și an vândut dumisale și giupănelii dumisale Muslina.

Și în ¹⁾ tocmeala noastră au fost mulți oameni<i> buni, anum<e>: popa Grigor<i> cel domnescu și popa Grama și popa Nichifor și Irimie Iiuloș și Gligorașcu Zlătariul și Ion ce au fost șaltuz și Giurge Pușcariul și alți mulți oameni<i> bun<i>. Și de aici înainte nim<e> din făciorii mei sau din nepoții mei sau din sămănța mea, nime să n'aibă a mai păra, nici a futoarce ce am vândut de bună voia mea. Iar cine va vrea să să mai amestece ceva, au huiștine, să fii procler și trecler.

Și pentru mai mare credința, an rugat pre acești martur<i> ce-s mai sus scriș<i>, de ș'au pus pecețile dum<i>lor sale, ca să fii de mare credința.

V<ă>let 7128 <1620> Fev<ruarie> 25.

Acest zăpis s'au aflat bun, că iaste afar<ă> din ispisocol de danii ce au dat măriia sa Mihai vod<ă> la sf<ă>ntul Ilii; ce să-ș<i> stăpânească cum scrii zăpisul.

¹⁾ scris peste « la ».

Acest<e> cuvinte s'au pu<s de> Șerban Cantacozino stolneco.
<Pe verso:> Copie di pi zăpisul vechi di moșie a lui Ștefan Zota.

Acad. R.P.R., CCLXXVIII/167.
Copie rom. din sec. XVIII.

552

1620 (7128) Februarie 29, Iași.

† Io Gașpar voevod, din mila lui dumnezeu, domn al țării Moldovei. Am dat și am întărit slugilor noastre, Manea fost pitar și Tonea vistiernicel și Drăgan diac și fraților lui, Gligorie și Nicolai, copiii lui Ionașco, nepoții lui Buda, dreptele lor ocine și dedine, pe care le-au avut în ținutul Hârlău, două sate anume: Cerevăceștii și Costineștii, care se numește Șarba și cu trei vaduri de moară, pe pârâul Bucecea, în hotarul acestor sate, mai sus scrise <din> ¹⁾ privilegiul de moștenire și din ispisocul de pâră ce-au avut dela Ștefan voevod.

De aceea, domnia mea, dacă am văzut dreptele lor direse pe dreptele lor ocine și dedine, iar domnia mea le dăm și le întărim și dela noi ca să le fie drepte ocine și dedine din câmp și din pădure și din tot venitul, slugilor noastre și copiilor lor, cu tot venitul, neclintit, niciodată în veci.

Și altul nimeni să nu se amestece niciodată, înaintea acestei cărți a domniei mele.

Scris la Iași, în anul 7128 <1620> Februarie 29.

Insuși domnul a poruncit.

Mitrofan <a scris>.

<Pe verso:> In lipsa milostivirii sale pan Gheanghea mare logofăt dela curte eu Nebojatco al doilea logofăt <m.p.>

Acad. R.P.R., CCXX/41.
Orig. slav, hârtie, pecete aplicată.
O trad. rom. din sec. XVIII, ibid. CCXX/42.

553

1620 (7128) Martie 2, Iași.

† Eu, M<a>riia postelnicias<a> a răpăusatului Chiriței postelnicului Paleolog, mărturisescu eu cu acest zăpis al meu cum mi s'au tă<m>plat a vini din Țara Leșască după mo<a>rte dumisale a postelnicului, al optul<ea> an.

¹⁾ loc rupt în original.

Deci am venit în țară, eu am socotit și am miluit s<fân>ta mănăstire anume Sucevița, de-a>m dat, pentru sufletul dumisale a giupănu-meu, a Chiriței postelnicului Paleolog și pentru sufletul meu, anume un sat Vascăuții dela ținutul Sorocei, căci au fost dreptă cumpărătură a no<a>stră.

Pentr'aceia, nime să n'aibă a să amesteca, nime din nepoții dumisale a postelnicului, nici de ruda mea, nici de o rudă a no<a>stră să n'aibă a să mesteca, nici din striini nime să n'aibă a să mesteca.

I<ar> cine să va sminti să să amestece într'a no<a>stră dare și miluirea ci am miluit s<fân>ta mănăstire și tărie ci am întărit, acela om să hie neertat de domnul dumnăzău și de s<fân>ta prăcistă maică prea curată și de toț<i> svinții și de 12 ap<o>st<o>li și de 4 eva<n>gheleșt<i> și de 318 părinți, ca să hie procler și tricler și ca să aibă a da samă înainte înfricatului giudeț, înainte lui I<isu>s H<risto>s.

Pentru mai mare credință în<i> pui peciate, ca să să știe.

V<ă><ea>to 7128 <1620>. *La Iași, luna Martie 2.*

Mardarie a scris.

Arh. St. Iași, CCLXXXIX/1.

Orig. rom., hârtie, pecete aplicată.

554

1620 (7128) Martie 2.

Un zapis dela Marie post<elniceasa> a răposatului Chiriții post<elnic> Paliologul, în care zapis scrie: că tănplându-i-să de au venit din țara leșască, după moarte postelnicului, al optule an, deci deacă au venit în țară, venit-au și sluga sa, anume Băsna med<elnicer>, cu toți ficiorii săi, de și-au răscumpărat parte din Coropceeni, care parte au fost vândut-o postelnicului.

Deci au răscumpărat și l-au și can miluit, pentru slujbele ce-au slujit. Pentru aceia nime să nu să amestece. Și i-au dat și uricul cel bătrănu și zapisul ce-au fostu dela Costandin vodă și au pus pecete, să să știe.

In Iași, 7128 <1620> Mart<ie> 2.

Acad. R.P.R., Condica m-rii Bărboiul, ms. rom. 13, f. 54.

Rezumat rom. din 1796.

555

1620 (7128) Martie 3, Iași.

† Io Gașpar <voevod>¹⁾, din mila lui dumnezeu, domn al țării Moldovei. Scriem slugilor noastre marilor vătafi din ținutul Bacău, <dă>¹⁾mu -v<ă> știre că s'au jeluie sluga noas<tră>¹⁾ Ștefan diiac de Mărgineni, pre Petre de. . . ¹⁾ o,

¹⁾ loc rupt în orig.

dzicându că l-au plătit de o dajde de trei galbeni, în dzilele Radului vodă, că are și hărtioar<ă> dela dajnici și iar <l-au>¹⁾ plătit de doi taleri de iliș dela Cond<rea> cămărașul și iar au dzis că i-au dat un stupu dreptu un galbăn în preț și iar l-au plătit de iliș dela Macsin Băncescul, cându au luat acel sulger cu Coruiu *fost comis* în dzilele Radului vodă.

Dirept acéia, dacă vei vedea cartea d<o>mnii méle, iar tu cade să-î faci lége dercaptă, de să-i plătească bucatele, iar de nu va avea cu ce, iar tu să aibi a-i osebi partea de ocină den Mărginéni și să o dai întru mănule slugei noastre, lui Ștefan diiac.

Iar dc-i va părea cu strămbul, să le dai dzi, să stea de faț<ă> și să <le>¹⁾ faci mărturie aicea cum vor ști oameni buni den sat de acolo.

Altfel să nu faceși.

† *Scris în Iași, anul 7128 <1620> M<a>rt<ie> 3 zile.*

† *Domnul a poruncit.*

Acad. R.P.R., CLVII/108.

Orig. rom., hârtie. pecete aplicată.

556

1620 (7128) Martie 8, Iași.

† Io Gașpar voevod, din mila lui dumnezeu, domn al țării Moldovei. Iată domnia mea am dat și am miluit și am întărit slugii noastre credincioase, Onciul Iurașcovici mare vătah de Suceava și cneaghinei lui, Anghelina, fiica lui Orăș fost mare vornic, un sat, care se numește Șendriceni, sub făget, care este în ținutul Hârlău, acest sat care a fost drept domnesc, ascultător de ocolul târgului Dorohoi și a fost danie și miluire socrului lui, Orăș fost mare vornic, dela Constantin Moghilă voevod.

Iar când a fost în zilele lui Ștefan Tomșevici voevod <acesta> i-a luat iarăși acest sat și l-a făcut ascultător de ocolul târgului Dorohoi.

Iar apoi, când a fost în zilele domniei mele, iar mai sus scrisa sluga noastră credincioasă, Onciul Iurașcovici mare vătah, ne-a slujit cu dreaptă și credincioasă slujbă, nouă și țării domniei mele, la Țarigrad, cu cinstitul și credinciosul nostru boier, Ghianghea mare logofăt.

Iar domnia mea iarăși m'am milostivit și i-am dat și l-am miluit și i-am înapoiat acest sat, Șendriceni și cu vad de moară și cu tot venitul, ca să-i fie și dela noi dreaptă ocină și danie și miluire și uric cu tot venitul, neclintit lui, niciodată în vecii vecilor. Și altul să nu se amestece.

Scris la Iași, în anul 7128<1620> Martie 8.

¹⁾ loc rupt în orig.

† Domnul a zis.

Io Gașpar voevod < m.p. >

Borleanul < a scris >.

< Pe verso: >† In lipsa milostivirii sale, pan Gheanghea mare logofăt, eu Nebojatco logofăt < m.p. >

Arh. St. Iași, CDXXIII/8.

Orig. slav, hârtie, pecete aplicată.

557

1620 (7128) Martie 12, Iași.

† Io Gașpar voevod, din mila lui dumnezeu, domn al țării Moldovei. Scriem slugii noastre . . . ¹⁾ Iți dăm de știre că ni s'au jeluït rugătorii noștri, călugării dela sfânta mânăstire Sfântul Sava din târgul Iași și așa au spus înaintea noastră , că au un sat anume Gușiței ²⁾, iar megieșii lor pe care îi au dimprejur, le-au luat hotarul dinspre toate părțile.

De aceea, dacă vei vedea această carte a domniei mele, tu să strângi oameni buni și bătrâni și megieși dimprejurul lor și să hotărniciești cu acești oameni buni pe unde veți afla că a fost hotarul acestui sat, Gușeții, pe unde a fost din veac.

Pe acolo să aibă a stăpâni și călugării și să nu părtiniți nimănuï, numai pe dreptate și cu oameni buni, cum veți afla. Și să le puneți și stâlpi dinspre alte hotare.

Astfel să știi, altfel să nu faci.

Scris la Iași, în anul 7128 <1620> Martie 12.

† Domnul a zis.

† Borleanul <a scris>.

Arh. St. Buc., M-rea Sf. Sava-Iași, XLVII/6.

Orig. slav, hârtie, pecete aplicată, stmicată.

Cu o trad. rom. de pe la 1860.

558

1620 (7128) Martie 13, Iași.

Ion Gașperu v<oe>v<o>d, din mila lui dumnezeu, domn al țării Moldovei. Iat<ă> au vinit, înaintea noastră și înaint<e> a tuturor boerilor noștri moldovinești, sluga noastră Iurașcu Draci fost sulgiri și s'au părăt de faț<ă> dinainti

¹⁾ loc alb în orig.

²⁾ Gușiței, așa în orig.; mai jos: Gușeții.

noastră cu sluga noastră Vașălie Macrii, ficiorul lui Macri mare armaș, pintru a trie parti di sat di Volovciniț, ci este la ținutul Sorocii.

Ci au zis Iurașcu Draci sulgiri c'au făcut sălă Macrii mare armaș și au luat aci parté dila muma lui, Ilinca, în zălili lui Irémie Movila v<oe>v<o>d.

Iar Vasălie Macrii au zis cum c'au cumpărat tată-său Macrii mare armaș trii părți dintr'acila sat Volovciniț: o parti au cumpărat dila Mari, fata lui Baenschi, iar doao părți au cumpărat dila Marica Hasnias, fata Nastii, nipoata Cărstii; dar cu o parti ci au fost a rudinii ei, a Ilincăi, muma lui Iurașcu Dracii, și pintru acie parté au dat schimbă pintru schimbu, alta a tria parte din sat din Baenți, ci esté la ținutul Sucivii și ș'au pus urici și ispisoci dila Irimie Movila v<oe>v<o>d, di cumpăratură și alt ispisoc dila Contandin v<oe>v<o>d, pintru păcă și pintru hatalmă.

Ci domnia mea și cu tot sfatul nostru am căutat acili dresé și am aflat că esté drept cumpăratură lui Macrii mare armaș și giupănisii lui, Nastii, dila Marica Hăsnias și dila Machi, fata lui Bainschi, ci am aflat cu tot sfatul nostru ca să-ș tie Vasălie Macri aci trii părți di sat di Volovciniț. Și s'au îndriptat și ș'au pus hatalmă doaozăci și patru di zloț în vistirie domnii meli.

Iar Iurașcu Draci au rămas din toată a noastră légi, că să-ș întrebi cu nipoți Hăsnisii și să e aiure ocină undi va ave, iar mai mult ca să n'aibă a să mai păcă și a să mai scula asupra lui Vasălie Macrii, pintru acili trii părți di sat di Volovciniț. Iar di ar mai stărni di acmu înainti, ca să fie di gloabă doispzece boi la poarta domnii meli. Ci să-i fie lui driaptă ocină și cumpăratură și întăritură dila noi, cu tot vinitul. Și altul ca să nu să amestice.

Scris la Iași, anul 7128<1620> Martie 13.

Domnul a zis.

Ghinghi mare logoft au învățat și au iscălit.

Borlianul au scris.

Muzeul Lupta revoluționară a poporului, LXIV/21.

Trad. rom. din a doua jumătate a sec. XVIII.

559

1620 (7128) Martie 13, Iași.

Suret de pe ispisoc vechiu pe sârbie, dela Gașpar vod, domn țării Moldovi, scris în Iași de Borleanul diiac, din leat 7128<1620> Martie 13 zile.

Iată, domnia mea am dat și am întărit slugilor noastre, lui Dumitrașcu și frățini-său, lui Toader și surorilor lor, Candachii și Tudoscăi și Anghelușii

și Tofanii, fiilor a lui Pătrașcu log<o>f<ă>t, driaptă ocina lor, daniia și miluire, cumpărătură, o săliște anumé Broștenii, pe Șomuzul cel Mare, cu loc de moară în păraul satului, ce-i în țin<u>t Sucevii, din drept diresul lor ce-l au dela Costandin v<oe>vod.

Cari acest sat au fost drept domnescu și lipit cu ascultarea cătră ocolul Sucevii. Iar Pătrașcu log<o>f<ă>t au dat patru cai buni, prețuiț<i> drept doaa sute galbeni ungurești, și încă au mai dat și bani, una sută cincizeci galbini ungurești, în trebuința a țării.

Drept aceia, să le fie lor și de la noi danie, cumpărătură, uric și ocină, cu tot venitul. Și altul să nu să amestice.

Domnul a poroncit.

În ispisocul cel adevărat este iscălit însuș<i> domnul cu mâna sa.

Io Gașpar v<oe>vod.

De pe sârbie pe limba moldovenească, am tălmăcit la anu l 1816 Septvr<ie> 6. Cliucer Pavel Debrîț.

Acad. R.P.R., XXXVII/11.

Trad. rom.

560

<1620> Martie 14, Iași.

† Vas<i>lie Șeptelici hătman și pârcălab de Suceava. Scriem fiilor noștri, tuturor care mergeși pentru Țigani și vătăjilor de Țigani. Deaca veți vedea cartea noastră, iar voi să aveți a lăsa foarte în pace pre cești Țigani a sventei mănăstiri a sfântului Savei, anume Țițul și Tilinca și C<ă>rstea ce sântu la svânta mănăstire, întru nimic să nu aveți a-i învăluși nici a-i globi, ce să fie în pace de toate câte sântu pre alți Țigani, pentru căci sântu Țigani de moșie a sventei mănăstiri și au mărturisit înaintea noastră și vătăjii de Țigani, cum sântu Țigani mănăstirii.

Aceasta vă scriem, altfel să nu faceți.

In Iași, Mar<tie> 14.

Eu Șeptelici hatman am iscălit <m.p.>

† Țițul ; † Tilincă ; † Criste. ¹⁾

Arh. St. Buc., M-rea Sf. Sava-Iași, XXX/9.

Orig. rom., hârtie, pecete aplicată.

Datat după Șeptelici hatman.

¹⁾ cu o altă cerneală, în grecește.

1620 (7128) Martie 15, Iași.

† Io Gașpar voevod, din mila lui dumnezeu, domn al țării Moldovei. Iată a venit înaintea noastră și înaintea boierilor noștri moldoveni sluga noastră, Dumitrașco Mihul și a mărturisit înaintea noastră că și-a cumpărat o parte de ocină din Sănăuți, dela Dumitru Suil<ă>, fiul lui Suilă vornic, ce se va alege, jumătate din a patra jirebie, din jumătatea din jos a satului, cu loc de iaz și moară pe pârâul Molnița, pentru șasezeci taleri numărați și două vaci.

Iar apoi s'a sculat sluga noastră, Iurașco Dracea sulger, cu cneaghina lui, Ilinca și au pârît pe Dumitrașco Mihul zicând că ei sunt mai apropiați ca să cumpere acolo. Și după aceia s'au tocmit de bună voia lor și și-a luat Dumitrașco Mihul banii mai sus scriși, șasezeci taleri și două vaci dela Iurașco Dracea sulger și dela cneaghina lui, Ilinca, pentru această jumătate din a patra jirebie, partea lui Dumitru Suil<ă>, cu loc de iaz și moară pe Molnița, ca să-i fie cu tot venitul.

Și deasemenea dăm și întărim slugii noastre Iurașco Dracea sulger și cneaghinei lui, Ilinca, trei părți din tot satul Culiceani, care este în ținutul Sucevei, pe cari și le-au cumpărat ei dela Ionașco, fiul lui Stroici logofăt, aceste părți pe care le-a cumpărat Stroici logofăt: a patra parte, din sus, dela Dumitru Suil<ă> pentru optzeci ughi galbeni și deasemenea a cumpărat altă parte, ce se va alege, parte din sat dela Agafia Tolocicoae, sora lui Dumitru Ponici, pentru optzeci și șase taleri de argint și deasemenea a cumpărat altă a treia parte din sat dela Ionașco Dracea și dela cneaghina lui, Odochița, fiica Măricăi. Și pe lângă aceste trei părți de sat sunt două locuri de iaz, pentru o sută doisprezece taleri de argint.

Pentru aceea, aceste mai sus scrise trei părți din tot satul Culiceani, cu loc de iazuri și această jumătate din a patra jirebie din satul Sănăuți, cu loc de iaz și moară la Molnița pe care și le-au cumpărat, să le fie și dela noi, cu toate veniturile.

Și altul să nu se amestece.

În Iași, în anul 7128 <1620> Martie 15.

Domnul a poruncit.

Ghianghea mare logofăt a învățat și a iscălit <m.p.>

Tăutul <a scris>.

<Pe verso>: În lipsa milostivirii sale, pan Gheanghea mare logofăt dela curte, eu Nebojatco logofăt <m.p.>

Acad. R.P.R., Filiala Iași, Fond Spiridonie, XV/2.

Orig. slav, hârtie, pecete aplicată, căzută.

1620 (7128) Martie 15, Iași.

† *Io Gașpar voevod, din mila lui dumnezeu, domn al țării Moldovei. Scriem slugii noastre, lui Pătrașco Bașot<ă> din Bodecșt<i>, dăm ție știre că s'au jeluït sluga noastră Lupul Prăjescul pre Ionașco vătav de comiș<i> din Ușcați, zicându că i-au arat Ionașco, cu țăriia sa, o bucată de hotar dela satul său dela Războiani.*

Dreptu acéia, dacă vei vedea cartea domniei méle, iar tu să aibi a méрге și să opreșt<i> pre Ionașco vătavul de comiș<i>, de pre acea bucată de hotar, să nu o are și să le dai dzi, să să vie de faț<ă> înaintia domniei méle, oare cându va vrea sluga noastră Lupul Prăjescul.

Iar de nu va asculta Ionașco și de va ara prespre cartea domniei méle, să fie vinovat porței domniei méle > 24 ¹⁾ de boi.

Aceasta scriem, altfel să nu fie.

La Iași, anul 7128 <1620> Mar<tie> 15.

† *Insuși domnul a spus.*

† *Nebojatco logofăt a învățat.*

Ștefan <a scris>.

Acad. R.P.R., Filiala Iași, Fond Spiridonie, XIV/3.

Orig. rom., hârtie, pecete aplicată.

Cu o copie rom. modernă.

1620 (7128) Martie 15.

În anul 7128 <1620> luna Martie 15.

† In zilele binecinstitorului și de Hristos iubitorului domnul nostru, Io Gașpar voevod, din mila lui dumnezeu, domn al țării Moldovei și în zilele lui Glegorcea Lapteacru și cu doisprezece pârgari. Iată, a venit înaintea noastră pan Vitolt logofăt de nimeni silit, nici asuprit, de a lui bună voie și a vândut dreptele lui ocine și dedine, niște case și cu tot locul cât este împrejurul lor, din Ulița Ungurească între <locurile lui > ²⁾ Mihaiu, pentru 20 de taleri.

Și s'a ridicat credinciosul pan Nicoreță mare vornic de țara de sus și cu cneaghina lui și au cumpărat aceste case cu banii lor gata, cum este mai sus scris, ca să fie aceste case, de acum înainte și dedine drepte ale panului Nicoreța mare vornic de țara de sus și cu cneaghina lui și copiii lor, și cine se va alege rudă mai de aproape a lor neclintit, niciodată, în veci.

¹⁾ cifră prefăcută.

²⁾ omis.

Astfel, noi dacă am văzut această bună tocmeală și plată deplină, iar noi l-am scris în catastihul orașului Iași după obiceiul din zilele vechi.

După aceea, am făcut și cartea noastră, ca să fie de credință și am adăogat pecetea orașului.

. Și <pentru> mai mare mărturie oameni buni, anume: Lazor șetrar și Semion Mihăilescu vornic și Macie.

Arh. Stat. Buc., M-rea Sf. Sava-Iași, XIV/4.

Orig. slav, hârtie, pecete aplicată.

564

1620 (7128) Martie 18.

Io Gașpar voevod, din mila lui Dumnezeu, domn al țării Moldovei. Scrie domnia mea ureadnicului din târgul Botoșanilor. Dau-ți știre că mi s'au jăluit dregătorii noștri călugării dela sfânta mănăstire Galata, spuiind înaintea domniei mele că au un sat anume Teișorii acolo la Botășani la ocolul târgului și voi trageți pe acel sat la lucrul domniei mele. Iar tu să aibi a-i lăsa în pace să fie de treaba sfintei mănăstiri. De va fi așa ca să știi și mai multă jalbă să nu vie înaintea domnii mele. Leat 7128 <1620> Martie 18 zile.

Arh. St. Buc., Condica Asachi, ms. 628, f. 202 v.

Copie rom.

565

1620 (7128) Martie 20, Iași.

† Io Gașpar voevod, din mila lui Dumnezeu, domn al țării Moldovei. Iată domnia mea m'am milostivit și am dat și am miluit sfânta mănăstire Solca cu un sat anume Crăiniceștii, care acest sat este drept domnesc din ocolul Bădeuți. De aceea, de aici înainte, să aibă să asculte acest sat de călugării dela sfânta mănăstire Solca și să le fie, dela domnia mea, ocină și miluire, cu tot venitul, neclintit lor niciodată în vecii vecilor.

Și altul să nu se amestece.

La Iași, anul 7128 <1620> Martie 20.

Insuși domnul a poruncit.

Io Gașpar voevod <m.p.>

Dumitru <a scris>.

Muzeul Raional Suceava, nr. 65.

Orig. slav, hârtie, pecete aplicată, căzută.

Cu o trad. germană.

1620 (7128) Martie 20, Tecuci.

Copii.

Suret di pi un zapis a lui Dumitru șoltoz, cu doisprăzăci părgari, din târgu Tecuciului, din vele<a>t 7128 <1620> Marti 20 zăli, în cari scrii anumi și-i pusă și pecete târgului Tecuciu.

Adică eu Dumitru șoltuz, cu 12 părgari din târgu Tecuciului, dăm știre cu acest zapis al nostru, cum au venit înainte noastră Luca din Slipotești, și di nime sălit, nici împresurat, ci di bună voia lui, ș'au vândut a lui dreptă ocină și moșăi, din sat din Slipotești, șăpti pământuri în de<a>l și cu loc de vii în de<a>l și doă pământuri în vali și cu loc di casă în vali și aoș di fân și locu di prisacă și loc di arii și cu tot venit și în vali și în de<a>l.

Această moșăi au vândut-o lui Todir Dima din Ionășăști, drept triizăci și cinci di taliri bani buni, dinnainte noastră și dinnainte lui Drăguș și Prede di acolo și Ion și Arion și Trif și Corne și Păcurar și alți mulți [mulți] omini buni căți s'au prelejat într'a[a]ce tocmală.

Mai spre mari credința am pus și pecete târgului Tecuciului, să hii di credință, să să știi.

Și eu Andreiu diecul am scris acist suret di pi acist zapis vechiu, pecum scrii mai sus anumi.

7249 <1741> Iuni 14 zăli.

Această copii di suret cercetându-să di cătră mini și proslădu-o din cuvânt în cuvânt întocmai, am scris-o di<pe>¹⁾ cel adivărat copii di suret și am iscălit.

Drăgănescu căpit<a>n.

1835 Oc<tom>v<rie> 17.

Arh. St. Iași, CII/11.

Trad. rom.

1620 (7128) Martie 22, Iași.

† Io Gașpar voevod, din mila lui dumnezeu, domn al țării Moldovei. Am dat și am întărit Sinclitichiei, cneaghina lui Bilăi vornic și fiului ei, Ionașco Bilăi fost staroste, dreapta lor ocină, danie și cumpărătură a lui Bilăi vornic, satul anume Roznovul, care este în ținutul Neamț, cu loc de mori la râul Bistrița, pe care l-a avut dela Petru voevod și din ispisocul de întărire pe care l-au avut ei dela Radul voevod și de pâră ce i-au pârît călugării dela mânăstirea

¹⁾ omis în text.

Bistrița și au vrut să câștige cu înșelăciune acest sat de mai sus scris, fiindcă privilegiile de danie și cumpărătură pe care le-au avut ei dela Petru voevod, le-au dat în mâinile călugărilor, pentru multă turburare care s'a întâmplat în această țară, și ei le-au tăinuit și apoi s'a aflat înșelăciunea lor și au rămas de toată legea. Și dacă se vor ivi în vreo vreme acele direse, să aibă a le da în mâinile Bilăiasei și fiului ei, Ionașco.

De aceea, să le fie dela noi acest sat de mai sus scris, cu tot venitul. Și altul să nu se amestece.

La Iași, în anul 7128 <1620>. Martie 22.

† Domnul a poruncit.

† Tăutul <a scris>.

<Pe verso:> † In lipsa dela curte, a milostivirii sale panului Gheanghea mare logofăt eu Nebojatco logofăt <m.p.>

Arh. St. Iași, D/10.

Copie slavă.

568

1620 (7128) Martie 28, Iași.

† Eu Ionașco Ștroici scriu și mărturisesc, însumi pre mine, cu cestu zapis al meu, cum eu, de bună voea mea, de nime nevoit, nice asuprit, ce eu am făcut zapis, pre mine, cum ca de să va afla vro<n> zapis, făcutu de mine sau de părinții mei, că<n>duva, să dzică că au fost dator părintelui¹⁾ meu, mitropolitul Anastasié sau sfân[ă]ta mănăstire a noastră Dragomirna, cade să n'aibă a să créde acela zapisu, în veci, căce că eu nŭ șt<i>u să fie mitropolitul Anastasié dator părintelui meu cu nemică.

Ce adevăr că am grăit de multe ori, pentru ce am avut bogată pizmă pre-[s]sfenția sa, căce că nu ne socotia la sărăciea noastră, pretr'aceea, am grăit în bogata pizmă cu gura, ea<r> altă n'am făcutu eu nemică, nice o zapis, eas[ă]te nice o zapis.

Pretr'aceea, de să va afla că<n>duva vr'o zapis cu nescare datorie spre părintele, cade să n'aibă a să créde niceodănăoră în véci, nice să aibă sfânta mănăstire nice o nevoe dela mine pretr'aiasté cuvinte, sau hie pretuce.

Pretr'aceea eu am fă<c>ut aiasta tocmală denaintea mării sale a domnu nostru, lui Gașpar vod<ă> și a sfatului mării sale a tot, de au fost dumnealor boerii cei mar<i> toț<i>: Băcioc vornicul cel mare de în țara de gios și Necorița vorniculu den țara de susu și Șeptel<ci> hatmanul și Goea postelnicul

¹⁾ în text « părintele ».

cel mare și Lupul [v] postelnicul cel mare și Nebojatco logofătu al doile și toț<i> boearii cei mai mici, și totu sfatol mării sale domn nostru, lui Gașpar, vodă.

De easta scri<u> și mărturisescu, cu cest zapis al meu. Și eu însumi cu mâna mea <a>m scris și am iscălit. De aeasta scriu și mărturisescu, cu estu' zapis al meu, adevăru, că am grăitu și doră am și făcut nescai zapise, într'o pizmă, ce le-<a>m spartu și le-am băgat în foc, căce că sfențiea sa mie mi-i acum părin<te> și m'am rugat sfenții sale, ca să plătească Drujeștii și Tăistreanii și Dămideanii și Bârseneștii, dela nepréteni<i> noștri, cade să-i dea mănăstire nostre, Dragomirnei, cade să ne facă pamenți, să avăm în toț<i> ai<i>.

Dece, sfențiea sa <a>u plătitu și au datu acéle sate sfentei' mănăstiri Dragomirnei, prenr'aceea, cade să n'aibă nice o treabă nime¹⁾ a vălui pre sfe<n>țiea sa mitropolitul sau pre sfânta mănăstirea noastră, Dragomirna.

Prenr'aeasta lucru și cuvint, de aeasta scriu și mărturisescu, cu cest zapis al meu și eu am plecat capul la pământ<n>t de m'au ertat sfențiea sa părintele mitropolitul și m'au blagoslovit, și m'am <în>păcat de tot, ca o fiu co părinte adevărat.

† *Scris la Iași, let 7128* ²⁾ <1620> Mar<tie> 28.

Eu Ionașco Stroici am iscălit <m.p.>

Arh. St. Iași, CLXIV/15—16.

Orig. rom., hârtie.

Cu o copie din sec. XVIII și o altă copie din 1787, ibid. CCCXXXIII/34.

569

1620 (7128) Aprilie 3.

În numele tatălui și al fiului și al sfântului duh, troiță sfântă, de o ființă și nedespărțită. Iată eu, robul stăpânului meu, domnul dumnezeu și mântuitorul nostru Iisus Hristos, închinătorul troiței, Io Gașpar voevod, din <mila> ³⁾ lui dumnezeu, domn al țării Moldovei.

Iată, domnia mea am binevoit cu a noastră bunăvoință, cu luminată și curată inimă și din tot sufletul nostru și cu ajutorul lui dumnezeu, împreună

¹⁾ scris deasupra rândului.

²⁾ cifra zecilor corectată, 30 din 20.

³⁾ omis.

cu sfatul și cu binecuvântarea ierarhilor noștri părinții moldoveni, chir Anasie Crimcoviți arhiepiscop și mitropolit de Suceava și chir Athanasie episcop de Roman și chir Efrem episcop de Rădăuți și chir Pavel episcop de Huși și cu sfatul tuturor boierilor noștri și am râvnit la sfântrăposații domni de mai înainte, care au miluit și au întărit sfintele mănăstiri.

De aceia și domnia mea m'am milostivit și am dat și am miluit ruga noastră, sfânta mănăstire numită sfântul Sava, care este în mijlocul târgului Iași, unde este hramul uspenia preasfintei, curatei și preabinecuvântatei stăpânei noastre, născătoare de dumnezeu și pururea fecioară Maria, care este metoh al lavrei mari numită sfântul Sava, care este aproape de Ierusalim, cu un sat anume Heciu, cu iazuri și mori pe pârâul Răut, care este în ținutul Soroca. Care acest sat a fost ocină dreaptă și cumpărătură a lui Isac Balica hatman, din banii lui drepti și proprii, pentru că Isac Balica n'a avut copii din trupul lui și au rămas toate ocinele lui domnești.

De aceia, să fie sfintei mănăstiri, numită sfântul Sava, acest sat mai sus scris Heciu și dela noi ocină, danie și miluire cu tot venitul neatins lor nici odată, în vecii vecilor. Iar sfinții călugări din amândouă aceste sfinte mănăstiri vor fi datori să se roage domnului dumnezeu ziua și noaptea, fără încetare, pentru sănătatea domniei mele și a copiilor domniei mele dați de dumnezeu și pentru mântuirea sufletelor noastre și pentru iertarea păcatelor părinților și bunicilor și străbunicilor noștri și să ne scrie în sfântul marele pomelnic și în dumnezeescul jertfelnic. Acest sat tot, mai sus scris, anume Heciu, cu iazuri și cu mori, să fie sfintei mănăstiri cu toate veniturile neclintit lor niciodată, în veci.

Iar dacă, într'o vreme, va scoate cineva niște direse pe acest sat mai sus scris, să nu se creadă.

Iar hotarul acestui sat, cu iazuri și mori, să fie din toate părțile, după vechile hotare, pe unde din veac au folosit.

Iar la aceasta este credința domniei noastre a mai sus scrisului, noi Io Gașpar voevod și credința boierilor noștri.

7128 <1620> Aprilie 3.

Ionașco Ghianghea mare logofăt, Coste Băcioc vornic, Necoară vornic, Amandi secretar, Costantin Roșca pârcălab de Hotin, Gavril și Gheorghie pârcălabi de Roman, Vasilie Șeptelici hatman, Dumitru Goe postelnic, Gligorie Ciolpan spătar, Petru păharnic, Lupul vistier, Neculache stolnic, Simeon Gheuca comis ¹⁾).

Arh. St. Buc., Condica Asachi, ms. nr. 628, f. 694.

Copie slavă.

O trad. rom. din 1741 la Acad. R.P.R., CXII/54.

¹⁾ lista martorilor, în românește, în copie.

<1620> Aprilie 5, Iași.

Io Gașpar voevod, din mila lui Dumnezeu, domn al țării Moldovei. Dat-am cartea dumi mele slugiei noastre lui Vasilie Bogza, ca să fie tare și puternic cu cartea dumi mele a-ș<i> ținea ale sale sate de moșie, anume Căcăceanii și Lăleștii de pre apa Cracăului, pintru ce dumea mea am vădzut și dela alți domne drease și urice dela Pătru vodă și dela Aron vodă și dela Eremiia vodă și dela toți domnii până acmu.

Deci dumia mea încă m'am milostivit și i-am făcut cartea dumi mele ca să fie tare a-ș<i> ținea ale sale sate, anume Căcăceanii și Lăleștii. Și nime să nu cuteadze a ținea sau apăra sau altu cineva a să amesteca înaintea cărțe dumi mele. *Altfel să nu fie.*

In Iași, în anul 7126 <1618> Ap<rilie> 5.

Insuși domnul au poruncit.

Io Gașpar voevod <m.p.>

Acad. R.P.R., LXXXVI/8.

Orig. rom., hârtie, pecete aplicată.

Data este greșită. In acest timp domnea în Moldova Radu Mihnea.

Datat după domnia lui Gașpar Gratiani voevod.

1620 (7128) Aprilie 11, Iași.

† *Io Gașpar voevod, din mila lui Dumnezeu, domn al țării Moldovei.* Iată a venit, înaintea noastră și înaintea boierilor noștri, Naste, fiica lui Gligorie Roșca, nepoata lui Toma, nesilită de nimeni, nici asuprită, singură de bună voia sa, a vândut dreapta sa ocină din satul Berbenceni, pe Crasna, care este în ținutul Fălciu, a treia parte, partea din sus, din jumătatea satului, ce se va alege partea ei.

Aceea a vândut-o slugii noastre, Vasile stolnicel ¹⁾, pentru doisprezece ughi galbeni și pentru zece stupi. Și s'a sculat sluga noastră mai sus scrisă, Vasile stolnicel ¹⁾ și i-a plătit deplin, toți acești mai sus scriși 12 ughi și zece stupi, în mâinile mai sus scrisei Nastea, fiica lui Gligorie Roșca, înaintea noastră și înaintea sfatului nostru.

Pentru aceea, domnia mea când am văzut bună tocmeală și plata deplină domnia mea deasemenea i-am dat și i-am întărit slugii noastre mai sus scrisc, Vasile stolnicel ¹⁾, ca să-i fie și dela noi dreaptă ocină și cumpărătură, cu tot venitul, neclintit în veci. Și altul să nu se amestece.

¹⁾ « stolnicel » așa în orig.

Scris la Iași, în anul 7128 <1620> Aprilie 11.

<Pe verso sec. XVII în rom.:> S'au luat dela Popa, *ginerele lui Vasilie stolnicel*.

Arh. St. Buc., Ep. Huși, XLIX/7.

Orig. slav, hârtie, deteriorat, pecete aplicată.

572

1620 (7128) Aprilie 12, Iași.

† Io Gașpar voevod, din mila lui dumnezeu, domn al țării Moldovei. Iată au venit, înaintea noastră și înaintea tuturor boierilor noștri moldoveni, Frăsina și sora ei Ileana, fiicele lui Vasco și nepoata lor de soră, Minta și sora ei, Năstasca, fiicele Gafei, de bună voia lor, nesilite de nimeni, nici asuprite, și au vândut dreapta lor ocină și dedină, toată partea tatălui lor, ce se va alege din satul Dolniceni, din vatra satului și din câmp și din tot venitul.

Aceia au vândut-o rudei lor, slugii noastre, Gorcea păhărnice, pentru patrusprezece taleri de argint.

Deci <noi>, văzând tocmeala lor de bună voie și plata deplină, în mâinile Frăsinei și Ileanei și Mintei și Nastascăi pentru acea parte de ocină, toată partea, ce se va alege, a tatălui lor, Vasco, din satul Dolniceni, iar domnia mea încă am dat și am întărit mai sus scrisei slugii noastre, Gorcea păhărnice.

Pentru aceea, să-i fie și dela noi dreaptă ocină și cumpărătură, cu tot venitul. Și altul să nu se amestece.

Scris la Iași, în anul 7128 <1620> Aprilie 12.

Domnul a zis.

Borleanul <a scris>.

<Pe verso:> In lipsa milostivirii sale, pan Gheanghea mare logofăt dela curte, eu Nebojatco al doilea logofăt <m.p.>

Acad. R.P.R., CLXXX/56.

Orig. slav, hârtie, deteriorat, pecete aplicată.

Cu o trad. rom. dela începutul sec. XIX.

573

1620 (7128) Aprilie 12, Iași.

† Din mila lui dumnezeu, noi Io Gașpar voevod, domn al țării Moldovei. Facem cunoscut cu această carte a noastră, tuturor celor ce o vor vedea sau

¹⁾ loc alb în orig.

o vor auzi citindu-se că acest adevărat credincios boier al nostru, Gheorghie mare spătar, a slujit drept și credincios mai înainte sfântrăposașilor domni dinainte, iar astăzi ne slujește și nouă și țării noastre drept și credincios.

De aceea noi, văzând dreptcredincioasa lui slujbă față de noi, l-am miluit cu deosebita noastră milă și i-am dat și i-am întărit dela noi, în țara noastră, Moldova, o siliște anume Sacalășeștii, pe pârăul Topolița și cu vad de moară pe Topolița, care este în ținutul Neamț, care această siliște a fost a noastră domnească, ascultătoare de ocolul târgului Neamț.

De aceea, această mai sus scrisă siliște, anume Sacalășeștii, cu vad de moară pe Topolița, să fie dela noi, credinciosului nostru boier, Gheorghie mare spătar, danie și miluire, uric și ocină și întărire cu tot venitul, lui și copiilor lui și nepoților și strănepoților și răstrănepoților și întregului lui neam, care i se va alege cel mai de aproape, neclintit niciodată în veci.

Iar hotarul acestei siliști mai sus scrise, Sacalășeștii, să-i fie din toate părțile după vechile sale hotare pe unde au folosit din veac.

Iar la aceasta este credința domniei noastre, a mai sus scrisului, noi Io Gașpar voevod și credința boierilor noștri: credința panului Coste Băcioc mare vornic al țării de jos, credința panului Nicoară mare vornic al țării de sus, credința panului Amadi și Costantin Roșca pârăcălabi de Hotin, credința panului... ¹⁾ pârăcălabi de Neamț, credința panului Gavril și... ¹⁾ pârăcălabi de Roman, credința panului Vasilie Șeptilici hatman și pârăcălab de Suceava, credința panului Dumitru Goia mare postelnic, credința panului Gligorie Ciolpan mare spătar, credința panului Lupul mare vistier, credința lui Simion Gheuca mare comis și credința tuturor boierilor noștri moldovenii mari și mici.

Iar după viața și domnia noastră, cine va fi domn, dintre copiii noștri, sau din neamul nostru sau pe oricine îl va alege dumnezeu să fie domn în țara noastră, Moldova, acela să nu clintească dania și întărirea noastră, ci să-i dea și să-i întărească, pentrucă îi este dreaptă ocină și danie și miluire dela însăși domnia mea.

Iar după viața și domnia noastră, cine se va ispiti să strice dania și miluirea noastră, să nu fie iertat de domnul dumnezeu și de prea curata maică a domnului și de toți sfinții.

Și pentru mai mare putere și întărire a tuturor celor mai sus scrise, am poruncit credinciosului și cinstului nostru boier, pan Ionașco Ghianghea mare logofăt, să scrie și să atârne pecetea noastră de această adevărată carte a noastră.

A scris Pavel Mitrofan la Iași, în anul 7128 <1620> luna Aprilie 12 zile.
Io Gașpar voevod <m.p.>

¹⁾ loc rupt în orig.

Eu Ghianghea logofăt <m.p.>

<Pe verso, contemporan:> Acest uric <este> al lui Gheorghie mare spătar;
Sacălășești.

Arh. St. Buc., M-rea Văratec, XV/3.

Orig. slav, perg., pecete căzută.

Cu o trad. rom. dela începutul sec. XIX.

574

1620 (7128) Aprilie 12.

Din mila lui Dumnezeu, noi Gașpar voevod, domn al țării Moldovei. Facem cunoscut cu această carte a noastră tuturor celor ce o vor vedea sau o vor auzi citindu-se, că a venit înaintea noastră și înaintea tuturor boierilor noștri moldoveni, mari și mici, sluga noastră credincioasă, Lupul Dragotă vornic de gloate, împreună cu cneaghina lui, Marta Candachia, fiica lui Vasilie, de nimeni siliți, nici asupriți și de bunăvoia lor și au dat și au miluit sfânta mânăstire, unde este hramul uspenia preasfintei născătoare de Dumnezeu, care este în mijlocul târgului Iași, ce este metoh al sfintei și marei mânăstiri Sfântul Sava, care este la Ierusalim, aproape de Iordan, cu toate averile și ocinele lor de moștenire și de cumpărătură, să fie după moartea lor acestei mai sus scrise sfinte mânăstiri.

Și au dat și au miluit <cu> un sat Băncenii, ce le este de moștenire și de cumpărătură, cu trei iazuri și cu moară și deasemeni și alt sat, anume Cărăuleștii, care le este iar de cumpărătură și de moștenire, care este partea lor <și> care sunt în ținutul Romanului.

Și satul Șerbăneștii, ce le este de moștenire și de cumpărătură, care este partea lor și cu două mori pe pârâul ce se chiamă Lămpede, care iese din Bistrița și din alte părți de ocină și de moștenire, ce se vor găsi în părțile lor, să fie toate sfintei mânăstiri mai sus scrise.

Iar după moartea lor, nimeni din frații lor sau din rudele lor sau nimeni care s'ar face fiul lor, să nu aibă nicio treabă, fiindcă ei n'au avut copii în viața lor, iar părinții și călugării noștri dela mai sus scrisa sfânta mânăstire să aibă să roage pe domnul Dumnezeu neîncetat pentru păcatele lor și pentru părinții lor răposați. Și să-i scrie la sfântul și marele pomelnic și la dumnezeescul jertfelnic și să le facă pomenire din an în an, la uspenia preasfintei născătoare de Dumnezeu.

Pentru aceia noi, văzând că sluga noastră mai sus spusă, Lupul Dragotă, împreună cu cneaghina lui, Marta Candachia, ei au dat și au miluit mai sus scrisa sfânta mânăstire cu aceste mai sus scrise sate, anume Băncenii și Cărăuleștii și Șerbăneștii cu mori și cu toate averile lor, după moartea lor,

deasemeni și <noi> am dat și am întărit rugătorilor noștri, călugării dela mai sus spusa sfânta mânăstire din târgul Iași, care este metohul sfintei mânăstiri Sfântul Sava, care este la Ierusalim, pentru acele sate mai sus scrise, să le fie dela noi danie și miluire și întărire și uric și ocine, cu tot venitul, neclintit, niciodată, în veci.

Iar hotarul acestor sate mai sus scrise să le fie hotarul din toate părțile, pe vechile lor hotare, pe unde din veac au folosit.

Iar la aceasta este credința domniei noastre a mai sus scrisului, noi Io Gașpar voevod și credința boierilor noștri.

7128 <1620> Aprilie 12.

Ionașco Ghianghia logofăt, Coste Băcioc vornic, Necoară vornic, Amandi secretar, Costantin Roșca pârcălab de Hotin ¹⁾, Gavril și Gheorghe pârcălabi de Roman ²⁾, Vasilie Șeptilici hatman, Dumitru Goe postelnic, Gligore Ciolpan spătar, Petru paharnic, Lupul vistier, Niculache stolnic, Simeon Gheuca comis.

Arh. St. Buc., Condica Asachi ms. 628, f. 688.

Copie slavă.

575

1620 (7128) Aprilie 12.

Copie di pi suretu ispisocului lui Gașpar v<oe>v<o>d, pe moșii și pe vii și pe Țăgani, anul 7128 <1620> Apr<ilie> 12 zile.

Facem înșămnare cu aceasta carte a noastră, tuturor carii pre dânsa o vor vide sau carii pre dânsa o vor auzi, adecă acel adevărat al nostru credincios și cinstit boeri Costea Bucioc marele dvornic de pământul de gios, slujând cu driaptă credință celor mai denainte cu sfințai odihniț<i> mai înnainte domni, iar astăzi slujește și noao, drept și cu credință și pământului nostru.

Pentru aceia noi văzând a lui driaptă încredințată slujbă cătră noi, l-am miluit pre dânsul cu osăbită a noastră milă și i-am dat și i-am întărit lui, dela noi, în pământul nostru al Moldaviei, pre a lui drepte ocine, din drese de danie și de cumpărătură și de întărire, ce are de la acei cu sfințai odihniț<i> mai înnainte domni, satul pre anume Tribisăuțai, cu heleștei și cu mori în părăul Drabiștii și satul Dimidénii, cu heleștei și cu mori întru acelaș părău și giumătare de sat Mândicăuți, partea din sus, cu heleștei și trei părți din tot satul Carlacăului, cu heleștei și satul Romancăuțai, iarăși cu heleștei pe Drabiștea și satul Marcovătu, pre părău Racovăț, cu heleștei și cu mori

¹⁾ « pârcălab de Hotin », rom. în text.

²⁾ « pârcălabi de Roman », rom. în text.

și satul Hlinaia cu heleștei și satul Buzovița cu heleștei și satul Răsteul pe Nistru și a treia parte de sat de Costești pe Prut, în gura Ciuhurului și cu heleștei și cu mori în Ciuhur și cu pod în Prut, care acei sate toate sânt în țin<u>utul Hotinului.

Și iarăși satul Ploscărenii pe Prut și cu locu de heleștei și de mori în Ciuhur și satul Avramenii pe Prut și seliște Năvrniță pe Sohovețu și satul Piscanii pe Prut, ce sânt în țin<u>utul Iașilor; și iarăși satul Băbuleștii pe Prut și satul Șătrărenii pe Jăjăe, în țin<u>utul Dorohoiului.

Și iarăși<i> satul Delenii și cu cuturile lui, Iuganii și satul Rusii, ce sânt în țin<u>utul Hărlăului; și iarăși<i> satul Bejenii și Pridenii și Mărculești și Nemțanii și Cucuiații pe părăul Răut, cu heleștei și cu loc de mori în Răut și cu bălți.

Și iarăș satul Țăgăneștii și Văidiianii și satul Găozanii pe Dobrușa și satul Vlădenii și Curiaci, iarăș pe Dobrușa și satul Andreuții, ce sânt toate în țin<u>utul Sorocăi.

Și iarăș satul Șerbeștii ce iaste supt Piatra Cracăului, care acel sat Șerbeștii, giunăitate iaste lui danie, că au fost domniască, ascultătoare cătră ocolul Pietrii și giunăitate de sat iaste lui cumpărătură, că au fost răzășască.

Și iarăș satul Cotujenii, ce sânt supt Piatra Cracăului, ce iaste lui cumpărătură și iarăși satul Mănjăștii și Bălțăteștii, care au fost domnești și sânt lui danie și satul Boziianii, ce sânt în țin<u>utul Niamțului; și iarăș satul Petiia Mică și satul Hărțăștii pe Sirétiu și cu vad de mori în Sirétiu și cu loc de heleșteu și de moară pe părăul satului și satul Horodnicenii, cu heleșteu și cu vad de moară pe părăul Brădțel și satul Tulova, cu heleștei și cu mori pe Șoumuzul cel Mare ce sânt în țin<u>utul Sucevii.

Pentru aceia toate acei mai sus scrisă sate, ca să fie și dela noi celui mai sus zis boiarinului nostru Coste Bucioc marelui dvornic, uric și ocină și întărire, cu tot venitul, lui și ficiorilor lui și nepoților și strănepoților lui și a tot niamului său, carii să vor alegi lui mai de aproape, neclătit nici odinioară în veci.

Iar hotarul acestor mai sus scrisă sate ca să fie lui despre toate părțile după hotarale cele vechi, pre unde din veci au lăcuit.

Și iarăș dăm și întărim celui mai sus scris boiarinului nostru Costea Bucioc marelui dvornic, pe noao fălci de vii în Dialul Măndrul, unde sânt crămi mari și pivnițe de piatră și patru fălci dintru acelaș dial, ce sânt lui cumpărătură dela Panovschii și cinci fălci de vie ce sânt cumpărătură socru-său, lui Pătrașcu log<u>fă<u>t, întru acelaș dial, ce sânt lângă viile lui Grigorie clucearul și iarăș șapte fălci de vie din Dialul Sărata, din drése de moșăe și de cumpărătură, ce are dela domnii mai denainte. Pentru aceia ca să-i fie lui și dela noi cu tot venitul.

Și întru aceiaș iarăș dăm și întărim credincioșului nostru mai sus zis boiarul Costea Bucioc marelui dvornic, pre a lui drepti robii Țăgani, din drése

ce au avut dela domnii mai dinnainte, pre anumé Simion judele, cu fimeia și cu ficiorii și cu nepoții lor și Gligorcia, cu fimeia și cu ficiorii și cu nepoții lor și Straton, cu fămeia și cu ficiorii și cu nepoții lor și Necolai, cu fimeia și cu ficiorii și cu nepoții lor și Ion, cu fimeia și cu ficiorii și cu nepoții lor și Radul, cu fimeia, cu ficiorii și cu nepoții lor și Costantin, cu fimeia și cu ficiorii și cu nepoții lor și Duduleț, cu ficiorii.

Și iarăși dăm și întărim lui pre a lui drepti robi Țăgani ce sânt lui danie dela domniia me, pre anumé Junca judele, cu fimeia și cu ficiorii lui și Tăraș, cu fimeia și cu ficiorii lor, Ivan, cu fimeia și cu ficiorii lor și Andreica, cu fimeia și cu ficiorii lor și Toader, cu fimeia și cu ficiorii și Soltan, cu fimeia și cu ficiorii și Podușca, cu fimeia și cu ficiorii și Rătundul, cu fimeia și cu ficiorii și Albul, cu fimeia și cu ficiorii și Costantin, cu fimeia și cu ficiorii și Hăria, cu fimeia și cu ficiorii și Lupul, cu fimeia și cu ficiorii și Chislea, cu fimeia și cu ficiorii și Dracia, cu fimeia și cu ficiorii lor și Cozma, cu fimeia și ficiorii lor și Gligorii, cu fimeia și cu ficiorii și Simion, cu fimeia și cu ficiorii și Mihăilă, cu fimeia și cu ficiorii lor, și Anghel, cu fimeia și cu ficiorii lor și Zaharie, cu fimeia și cu ficiorii lor și Gliguța, cu fimeia și cu ficiorii lor și Gorcia, cu fimeia și cu ficiorii lor și Sava, cu fimeia și cu ficiorii lor, Ștefan, cu fimeia și cu ficiorii și alt Ștefan, cu fimeia și cu ficiorii și Vasilie, ficior Lupului, cu fimeia și cu ficiorii și Toader Țița ¹⁾, cu fimeia și cu ficiorii și Ivan, cu fimeia și cu ficiorii și Hilco, cu fimeia și cu ficiorii și Petre Șchiopul ²⁾, cu fimeia și cu ficiorii și Andreica, cu fimeia și cu ficiorii și Banco, cu fimeia și cu ficiorii și Zaharie, cu fimeia și cu ficiorii și Glipan, cu fimeia și cu ficiorii lor și Știico, cu fimeia și cu ficiorii și Goronca, cu fimeia și cu ficiorii și Grecul, cu fimeia și cu ficiorii și Vasilie, cu fimeia și cu ficiorii și Gajul, cu fimeia și cu ficiorii și Chila, cu fimeia și cu ficiorii.

Pentru aceia, ca să fie lui și dela noi drepti robi Țăgani, lui și ficiorilor lui și nepoților și strănepoților lui, neclătiți<i> nici odinioară în veci.

Iar spre aceasta iaste credința domnii mele mai sus scris, noi Ion Gașpar vovoda și credința boiarilor<o> noștri: credința boiarinului Nicoară marele dvornic de pământul de sus și credința boiarinului Iamandi și a boiarinului Costantin Roșca părcălăbiei de Hotin și credința boiarinului părcălăbii de Niamțu și credința boiarinului Gavril părcălab de Roman și credința boiarinului Vasilie Șăptelici hatman și părcălabu de Suceava și credința boiarinului Dumitru Goia marelui postelnic și credința boiarinului Grigorie Ciolpan marelui spat<a> și credința boiarinului Petru marelui peh<a><nic> și credința boiarinului Lupul marelui vistiernic și credința boiarinului Nicolachi marelui stol<ni>c și credința boiarinului Simion Gheoca comisul și credința tuturor boiarilor noștri moldovenești, mari și mici.

¹⁾ corectat din « Țița ».

²⁾ corectat din « Schiopul ».

Iar după a noastră viață și domniia, cine va fi domn, din fii<i> noștri sau din niamul nostru sau iarăș pre cine dumnezău va alege domn a fi în pământul nostru al Moldaviei, acela să nu străce a noastră danie și întărire, ci ca să dea lui și să întăriască, pentrucă sânt a lui drepte ocini și danie și cumpărături. pre ai săi drepti și ispitiț<i> bani.

Iar pentru mai mare tărie și întărire pentru aceste toate ce mai sus sânt scrisă, poroncit-am credinciosului nostru și cinstit boiarin Ionașco Ghenghia marelui logofăt, să scrie și a noastră peceate să lége cătră această adevărată carté a noastră.

Tălcuit de Ioasaf Luca ieromonah.

Cantora hotărîturilor oblastii Basarabiei.

No. 525.

Copiia aceasta posleduindu-să din cuvânt în cuvânt cu tălmăcirea celui adivărat ispisoc, ci să află pe limba sirbască, s'au găsit scoasă întocmai. Pentru aceia, pi temeiu jurnalului ci s'au închiet la 3 zile a aceștii luni August, după jaloba dum<i>sali *secretar de colegiu* Iancu Felodor, vechilul dum<i>sali Catinca Ghica, să încredințază cu iscăliturile cuviincioasă și punerea pecetii înpărătești.

În Chișinău, anul 1827 luna August 3 zile.

Cileu, Ion *din* Suruceni.

Secretar, Stăvilă.

Stolonacialnic, Vasiliu.

Acad. R.P.R., CLIX/27.

Trad. rom.

O copie din 1740, *ibid.* ms. 237, f. 385.

576

1620 (7128) Aprilie 12, Iași.

Noi Gașpar voevod. Inștiințare facem cu aciastă carte a noastră tuturor cui pe dânsa ar căuta sau citind rar asculta, iată această adevărată cinstit și credincios boiariul nostru dumnealui Nicoară *mare* vornic slujindu-ne cu dreptate și cu credința, l-am miluit dentru osăbită mila noastră în pământul nostru a Moldovii pe a lui drepte ocini și moșii de danii și de cumpărături satul, anume Măgura în ținutul Dorohoiului, care sat au fost drept domnescu ascultător de ocolul târgului Dorohoiului și iaste lui danie și miluire dela Ștefan Tomșa vodă.

Așejdiré i-am dat și i-am întărit pe alt sat anume Trifăuții, în ținutul Sorocăi, care sat au fost drept domnescu ascultător de târgul Sorocăi, care îi iaste danie și miluiri pentru slujba sa și alta, pentru căci domnia mea i-am luat lui alt sat anume... ¹⁾ ce iaste în ținutul Tutovii și i-am întorsu jupănesei lui Vasile Crăescul și feciorilor ei, pentru căci au fost a lor driapte cumpărături și l-au fost luat dela dâșii Ștefan vodă Tomșa când s'au rădicat acești boiari asupra Tomșii vodă, Ursul, Beldican și Sturza și cu alți boiari și atunce au fost și Vasile Crăescul mestecat cu dâșii și au perit la Ștefan vodă și satele lor toate s'au luat domoești. Pentru aciasta ca să-i fie lui cu tot venitul.

Și iar dăm și întărim boeriului nostru Nicoară mare vornic pe a lui driapte ocini și moșii din ispisoc de cumpăratură dela Radul vodă, satul Cucoriani și satul Loeștii ce iaste într'un hotar [cu] cu Bucovinii pe din sus de târgul Boteștii ²⁾, cu hăleșteu și cu mori în apa Sitnii și cu alt hăleșteu la începutul pârăului Loeștilor, ce l-au cumpărat dela Gheorghii și frate-său Isac, feciorii Cârștii Cucoranii și dela mătușa-sa Tudosiia și Odochiia Cioarca, fetele lui Roman Cucoranul, drept 1200 talere și din uric ce-au avut unchiul lor dela Pătru vodă, pentru aceia ca să-i fie cu tot venitul.

Și iar i-am dat și i-am întărit pe a lui driaptă moșie satul Șărăuții pe Prut în ținutul Hotinului, din ispisocu de pâră dela Radul vodă și pe 2 fălci de vii ce sânt în Dialul Porcului supt păduri la Cotnari, care sat și vii sânt a jupănesii sale Tudosii dela soacra sa Cârștina pârcălăboae de Hotin pentru multe bani și arginturi ci-au avut ei la socru său Ivan dela mumă-sa jupăniasa lui Barnovschi și li-au prăpădit boeriul său Vasili Lozânschii, aceste toate când au fost căzut într'o robie și s'au răscumpărat capul său dela păgânii Tătari, pentru aciasta ca să-i fie lui cu tot venitul.

Și iar i-am dat și i-am întărit pe un sat, anume Rădeștii pe Prut cu loc de moară în Prut ce iaste în ținutul Iașilor ce l-au cumpărat dela Ionașco Stroiici logofăt.

Și iar i-am dat și i-am întărit pe a patra parte de sat de Huhulești ce-i pe Săvăț ce-i cumpăratură dela jupăniasa lui Trifan postelnic. Și i-am dat și i-am întărit pe altă parte de moșie dintr'acesta sat Huhuleștii, din partea Lucăi ce să înparti în trii părți, ca să-i fie lui doao părți ce li-au cumpărat dela Sănbotin, nepot Lucăi, drept 20 talere. Și iar altă jumătate dintr'un bătrân dintr'acelaș sat ci-au cumpărat dela Agafiia, drept 12 talere.

Și iar i-am întărit pe toată partea câtă să va alege din satul Cajva, ci-au cumpărat dela Gheorghită și frații lui drept... ¹⁾ talere, ci iaste în ținutul Iașilor.

Și iar i-am întărit pe toată partea lui ce se va alege din sat din Muntiani ce să numește Scutașii ce s'a alegi în partea unchiu-său popii Tomii. Și iar

¹⁾ loc alb în text.

²⁾ corect: « Botoșenii » cum apare în doc. următor.

i-am întărit pe alte dintr'aceleș sat Muntenii, anume Scutașii ce-s pe Siret la ținutul Niamțului dintr'a șasa parte trei părți, ci-au cumpărat dila Andronic, fiul Marușcăi, în 30 talere.

Și iar i-am întărit pe o prisacă cu pomi ce iaste în satul Răceștii la ținutul Vasluiului, ci-au cumpărat dila Vasile Huhule, drept 30 talere și aciastă prisacă cu pomet iaste prin prejur cât ar pute omul zvărli cu toporul.

Pentru aciasta, aceste sate și părți de sate și vii câtă scriu mai sus ca să fie dumisale Nicoară *mare* vornic și jupănesii sale Tudosii dela domnia mea drepte ocini și moșii și uric de întăritură cu tot venitul nerușiiit niciodată în veci.

Iar hotarele acestora ca să fie din toate pe hotarul vechiu pe unde de veci au îmblat.

Și spre aciasta credința domniei mele și a boerilor noștri dumnealor Coste Bucioc *mare* vornic și dumnealor Iamandi și Costin Roșca părcălabi de Hotin și dumnealor... ¹⁾ părcălabi de Niamțu și Gavril și Gheorghii părcălabi de Roman și Vasile Șeptelici hatman și Dumitru Goia postelnic și Gligori Ciolpan spătar și Pătru paharnic și Lupul vistier și Nicolachi stolnic și Simion Gheuca comis și credința a tuturor boiarilor noștrii mari mici.

Iar pentru mai mare întăritură poruncit-am dumisale Ghenghia *mare* logofăt să scrie și să lege pecetea noastră la aciastă încredințată carte.

Leat 7128 <1620> Aprilie 12.

Arh. St. Buc., Condica Asachi, ms. 628, f. 395—396.

Copie rom.; altă copie ms. 629, f. 214—215.

577

1620 (7128) Aprilie 12, Iași.

Suret de pe ispisoc sirbescu dela Gașpar v<oe>vod, din v<ă>leat 7128 <1620> April<ie> 12 zile.

Facem înștiințare cu aceasta carte a domniei méle, precum domniia mea am dat și am întărit cinstiului și credinciosului boiarului nostru, dumisale lui Nicoară *mare* vornic de țara de sus, pe un sat, anume Cucorenii și siliștea Loeștii, ce sint într'un hotar, supt codru, din sus de târgul Botoșenii, cu iazuri și cu mori de pârâul Sitnii și cu alt iaz la capul pârâului Loeștii, ce le-au cumpărat el dela Gheorghie și dela frate-său Isac, feciorii Cărstii Cucoranului, și dela moașele lor : Tudosiia și Odochiia Ciurca, fetile lui Roman Cucoranul, drept o mie și doao sute taleri de argint, din uric ce au avut moșul lor dela Petru v<oe>vod. Pentru acéia, ca să-i fie lui și dela noi, cu tot venitul.

¹⁾ loc alb în text.

Iar hotarul acelor de mai sus scrise sate, anume Cucorenii și Loeștii, ce sînt într'un hotar, supt codru, din sus de târgul Botoșenii, cu iazuri și cu mori pe pî:âul Sitnii, și cu alt iaz la capul pî:âului Loeștii, să fie despre toate părțile după hotarările lor céle vechi, pe unde au umblat din veac.

Și spre aceasta este credința domniei méle de mai sus scrise, noi Gașpar v<oe>vod și credința tuturor boiarilor noștri, a mari și mici.

Iar după a noastră vîiață și domnie, cine va fi domn, din fiii noștri sau din neamul nostru sau ori pe cine d<u>mnezeu va alege a fi domn țării Moldovii, să nu strice a noastră danie și întăritură, ci să aibă a da lui și a întări, pentrucă sînt a lui drepte ocini și cumpărătură, pre ai săi drepți bani.

Și pentru mai mare tării și întăritura a tu<u>ror celor de mai sus scrise, am poroncit cinstului și credincios<u>lui boiariului nostru, dumisale Ionașco Ghénghe mare logofet, să scrie și a noastră pecéte cătră această adevărată carte a noastră să o lége.

S'au scris în *Iași*.

Iscălitura lui Gașpar vodă.

S'au tălmăcit de Gheorghie Evloghi dascal, 1786 Marti<e> 5
Întoarce ¹⁾).

<Pe verso :> Însă arăt și aceasta, că în ispisocul cel sirbescu a lui Gașpar vodă, de pe care am tălmăcit eu acest suret, era și alte nume multe de moșii și de sate și de robi Țigani. Ci eu numai aceste doao nume de moșii anume Cucorenii și Loeștii am tălmăcit, numai de acestea avînd trebuință stăpînul ispisocului, și numai cât au cuprins în cel sirbescu vorba de aceste doao nume de moșii, fiind amîndouă supt un cuvînt, atîta am arătat și eu, întru acest suret.

Gheorghie Evloghi.

1786 Mart<ie> 5.

Acad. R.P.R., C/74.

Trad. rom.

578

1620 (7128) Aprilie 12.

L<ea>t 7128<1620> Ap<rilie> 12, Io Gașpar vodă<ă>.

Adecă acest adevărat credincios boiarul Costandin Roșca hatman, și frate-său Ghiorghii spat<a>r și Vasili și Irimie, ficiori lui Ion Roșca vorn<ic>, slujându-ni noa cu dreptate, i-am miluit dintru osăbita mila noastră, li-am dat și

¹⁾ scris de altă mână cu altă cerneală.

li-am întărit în pământ<u> nostru a Moldovei, pri a lor drepti ocini și moșii, din ispisoc di cumpărătură, ci au avut tatul lor, Ion Roșca vorn<ic>, dila Irimiia Movilă v<oe>v<o>d, din a patra parti din satul Balomireștii și Hoișăstii pre apa Bahluiului, în țin<u>t Cărligăturii, ci au fost cumpărături dila Odochia, fata Giurgii, nepoată Cernii, drept 300 taleri.

Și iară i-am dat și i-am întărit pe altă par<te> din sat din Hoișăsti și din Balomirești din a patra parti a cince parti, ci-i cumpărătură dila Isac¹⁾ și frati-său Căzacu și sora lor Nastasiia și Anghelina, drept 25 de taleri.

Și iar i-am dat și i-am întărit pi altă parti dintr-a celala<l>tu sat Hoișăsti și Balomirești²⁾, ci sânt cumpărătură dila Toader Cioculeț, ficiori Mărichi, din giunătati, dinpreună din tot sat din parte din sus, parte lor, ci s'a alegi, drept 120 tal<eri>.

Și iar i-am [i-am] dat și i-am întărit pi altă parti di sat, dintr'acelaș sat Hoișăsti și Balomirești, ci-i cumpărătură dila Spiridon și ficiorii săi, toată parte lor, ci s<ă> va alegi din sat din Hoișăsti și din Balomirești, cu locu dă moară în Bahluiu.

Și iar li-am dat și li-am întărit pri o giunătati dintr'o prisacă și cu o giunătati dintr'o poiană din păduri din către Deal Mari, undi să numești Fântăna Răci, într'acestaș țin<u>t a Cărligăturii, ci-i cumpărătură dila Grigorii post<elnic> din Hoișăsti.

Și iar i-am dat și i-am întărit pi a lor dreaptă ocină și moșii, danii și miluiri din ispisoc dila Rad<u> vod<ă>, ci li-au vândut frate<le> lor Costandin Roșca păh<arnic> din giunătati din sat din Hoișăsti și Balomirești, a patra parti și cu parte din vad di moară în Bahluiu, ci li-au fost cumpărătură dila Irimiia Călin și dila fimeia sa Parasca, drept 45 taleri.

Și iarăși i-am dat și i-am întărit o parti di moșăi, din a patra parti din sat din Hoișăsti și Balomirești giunătati și cu parti di moară în Bahlui, ci au cumpărat-o dila Silioaia și Jovărdan vist<ier>, drept 77 taleri.

Și iar i-am dat și i-am întărit pi altă parti dintr'această parti din sat Hoișăsti și Balomirești, a patra parti ci au fost cumpărătură dila Marco, ficiorul Cei.

Și iar i-am dat și i-am întărit pi altă parti din Balomireștii și din Hoișăsti toată parte lui Marco, ficior Giorgiorgii, ci s<e> va alegi di pi unchiul său Bogza, cari acestă parti au cumpărat-o dila Porții spăt<ar>, drept 120 taleri.

Și iar li-am dat și li-am întărit a triia parti din moșăia din Ponești, apa Bărladului, și cu vad di moară în Bărlad, cari li-au fost cumpăratură dila Bilțul armaș drept...³⁾ taleri.

¹⁾ « Isat » în text.

²⁾ « Balobirești » în text.

³⁾ Loc alb în text.

Pentru aceasta ca să-i fii lor dreaptă ocină și moșăi și uric di dere<p>tul, cu tot vinitul, lui și ficiorilor și nepoților, în veci. Iar hotarul acestor părți di ocină, să li fii pi hotar vechi.

Și 'ntru aciasta, credința boerului nostru Ionașcu Ghenghia mare log<o>-f<ă>t, Coste Bucioc ¹⁾ mare vornic, Nicoară vornic, Iamant<i> sicitar părcălab Hotinului, Gheorghi părcălab di Roman, Vas<i>li Șeptelici hatman, Dimitru Goia postelnic și... ²⁾ postelnic, Neculai, stolnic, Sămion comis.

Acad. R.P.R., XXV/207.

Trad. rom. din sec. XIX.

579

1620 (7128) Aprilie 12.

Copie.

Suret sârbăscu scos dela Gașpar vodă din velet 7128 <1620> Aprilie 12.

Adică acest adivărat boeriu nostru jupănu Costandin Roșca, ce-au fost hatman și părcălab Sucevii și cu frate-său Ghiorghii ce-au fost spat<ar> și Vasăli și Dămiian și sora lor Marie, ficiorii lui Ion Roșca vornicul și slujind noi cu dreaptă credinți și așa văzând noi dreptă slujbă a lui, l-am miluit pre dănsul <cu> diosăbită milă a noastră, i-am dat și i-am întărit lor dela noi, întru al nostru moldovinesc pământ, a lor dreptă ocini și răscumpărături din ispisoc de cumpărături ce-au avut părinții lui Ion Roșca vornicul din ispisoc de cumpărătură dela Irimie Movila vodă, di a patra parte de Hoisăști, cari sânt pe Bahlui și cu loc di iaz și de moară în Bahlui, cari sânt în țin<u>t Cărligăturii, ce-au fost lor de răscumpărătură a părintelui lor dela Odochiia, fata lui Giurgiu, nepoata Cernii, drept 300 zloți tătărești, di'ntăritură ce-au avut dela Petru vodă.

Și iarăși dăm și întărim slugii mării sali ce scriu mai sus, ficiorilor Roșcâi vornicului, pre altă parte di acel sat Hoisăștii, din a patra parte de sat a cince parte, ce esti răscumpărătură părintelui lui dela Isachi și dela frati-său Căzac și sora sa Nastasiie și Anghelina, ficioarili lui Ionuț, nepot lui Necoară, Boitan, strănepot Odochiei, fitii Cernii, drept 25 taleri.

Și iar i-am dat și i-am întărit pre altă parte de sat dintr'aceala sat Hoisăștii, ci esti răscumpărătură părintelui lor dela Toader Zabulichi, ficior Măricăi, nepot Ilenii, strănepot lui Mănilă, din giumătate di sat din parte di sus, ce să va alege o parte, drept 120 taleri.

¹⁾ « Bucin » în text.

²⁾ loc alb în text.

Și iarăși i-am dat și i-am întărit pre altă parte dintr'acel sat Hoisăști, ce este răscumpăratură părintelui lor dela Sp<i>ridon și dela ficior lui, Văsăian, cât să va alegi din Hoisăști și cu loc di moară în Bahlui, drept 35 taleri și din ispisoc de cumpărături dela Petru vodă. †¹⁾

Și iarăș i-am dat și i-am întărit pi giunătatii de un loc di prisacă și cu giunătati dintr'un câmpu din pădure, de cătră dialul cel mari, undi să chiamă Ia Fântăna Răce, dintr'acel țân<u>t al Cărligăturii, ci este răscumpăratură părintelui lor, Roșcăi vor<ni>c, dela Grigorii pah<arnic> de Hoisăști, ce i-au fost lui răscumpăratură dela Berescul vătav, din ispisocul cumpărăturii dela Irimie vodă.

Și iarăși i-am dat și i-am întărit slugii noastre, lui Ghiorghii spat<a>r, ficior Roșcăi, pre a lor dreptă danii și dăruiri din ispisoc de danii dela Rad<u>vodă, ci i-au fost dăruit frati-său Costandin Roșca părcălabul de Hotin, din giunătati di sat di Hoisăști a patra parte și cu vad di moară în Bahlui, ce-au fost această parte di moșii răscumpăratură lui Costandin Roșcăi părcălabul dela Irimie comisul și dela fimee lui, Parasca și dela Frăsăna Drăgă-nias<a> drépt 45 taleri din ispisoc de cumpăratură de la Ștefan vodă, ce au fost răscumpăratură dela Irimie și fimee sa Iliana, fata Ilincăi, nepoata Tăbăicăi.

Și iarăși i-am dat și i-am întărit slugii noastre ce scrie mai sus, lui Ghiorghii spat<a>r, pre a lui dreptă ocină și răscumpăratură, din ispisoc de cumpăratură dela Radul vodă, din a patra parte di Hoisăști giunătate și cu loc de moară în Bahlui ci el ș'au cumpărat dela Sălion aprodul și Șăvirdian vătav, drept 77 taleri de argint, care ace parte di moșie au fost răscumpăratură lui Silion aprodul dila Rusul și dela Costachii, ficiorii lui Toader Paravii, dar lui Șifirdian vătav i-au fost cumpăratură dela Iftemii, ficior Puravii, din uric ce-au avut cumpăratură Porava dela acest Petru vodă.

Și iarăș i-am dat și i-am întărit slugii mării sale lui Ghiorghii spatar pre a lui dreptă moșii și răscumpăratură din ispisoc de cumpăratură dela Radul vodă, din a patra parte din Hoisăști a patra parte și cu vad di moară în Bahlui carili ș'au cumpărat el dela Marcul, ficiorul Cernii, nepot lui Zabulincu și strănepotul Ilienii și a lui Mănăilă.

Și iar dăm și întărim slugii noastre pre altă parte de Hoisăști, ce-au fost cumpăratură lui Marcul, ficior Cernii Zabuli<n>cul, dela Anton ce-au fost lui Anton, ce-au fost ace parte de ocină dela noi la unchiul său Bazga, ce-au fost cumpăratură lui Marco dela Anton, drept 35 taleri.

Și iarăș pre altă parte de ocină din Hoisăști, iar dintr'acel ispisoc dela Rad<u>vodă, toati părțili de moșii ficior<u>lui Marcu a Ciornii, ci i s'ar alegi de cătră unchiul lor Bazga și cu loc de moarăi cari aceli părți de ocină

¹⁾ Pus semnul crucii (†) pentru intercalarea unui pasagiu pe care copistul a uitat să-l mai adauge.

ce scriu mai sus, cari au cumpărat Ghiorghii ce-au fost spat<a>r, dela Marcul, ficiorul Ciornii, nepot Zabuli<n>chii, drept 120 taleri, ca să-i fi lui osăbită de cătră alți frați ai lui di'npărțală ce-au avut ei dela bătrân Ștefan vodă.

Și iarăși i-am dat și i-am întărit slugii noștri ce scriu mai sus, Costandin Roșca și fraților săi Gheorghii spat<a>r și lui Vasăli și lui Dămiiian și soru-sa Mirisi pre a lor drepte ocini și răscumpărătură, din ispisoc di întărituri dela Radul vodă, pe trii părți de sat de Popești, pe apa Bârladului și cu vad di moară în Bârlad, carili acei trii părți di ocină au fost răscumpărătură părintelui lor, lui Ion Roșcăi vor<ni>c, dela acele trii părți di satu au fost cumpărătură unchiului său, Bănțule armaș, carile vii, dar Bănțul au plătit pentru acei trii părți de Popești o moarte di om, pentru că cică să lepădasă tot pentru acel hotar a Popeștilor și au, dat 50 ugh<i> de aur întru mânăli Bănțului.

Și așa am dat și am întărit slugii noastre ce scrii mai sus, lui Ion Roșcăi vornicului pre a lor dreptă ocini și răscumpărături, iarăș prea lor ispisoc pri o parte de ocină iar din Popești și cu vad di moară în Bârlad, toati părțili Anii și a Ghirghinii, surorili Popăscului post<elnic> cât să vor alegi părțili lor, cu tot vinitul ce-au fost răscumpărătură părintelui lui, Roșcăi vornicul, dintr'acei ce scriu mai sus, a Anii și Ghirghina, surorii Popăscului post<elnic>, drept 50 ugh<i> di aur.

Și așa dăm și întărim slugii noastre ce scriu mai sus, Roșcăi vor<ni>c, pre a lor dreaptă ocină și răscumpărătură din ispisoc di întărituri dela Costand<i>n vodă, pi o parte di ocină din sat din Volcăești pre Ișnovăș, în săliști ce mare, undi i-au fost stăna lui Lasco, parte Antemii, fata Lolii, ncpoata Anușii, strănepoata Nastii, toati părțile a mătușii ei anumi a Nasta, câtă parte să va alegi dintr'acel sat Vălcăeștii, ce-au fost lor răscumpărătură părintelui lor, Ion Roșca vor<ni>c, drept 50 taleri, dela cari mai sus scrii, dela Antimie, fata Lolăi, nepoata și strănepoata Nastii, toati părțilii a mătușii sali Nastei, cât să va alegi dintr'acel sat Volcăștii, ce sănt în țăn<u>t Lăpușnii, din uricul de cumpărătură ce-au avut moașa lor Nasta dela tănărul Ștefan vodă.

Și așa am dat și am întărit slugilor noastre ce scriu mai sus, Roșca vor<ni>c, pre altă parte de ocină, iar dintr'acel sat Volcăeștii pre Vișlovăs, iar dintr'acel ispisoc di întăritură ce-au fost răscumpărătură părintelui lor Ion Roșca vor<ni>c, dela Irimie Marco ușăr, drept 90 talcri și un cal, dar lui Irimie i-au fost cumpărătură dela Lohan și frate-său Ostahi și Iacob și Roșca, ficiori lui Ion Voinii, nepoții pope<i> lui Voinii și strenepoții Vascăi, cari ei au vândut acei părți pentru acei ce scriu mai sus, pentrucă căzusa într'o greșală și li-au scos lor capeteli Irimie ușăr.

Și încă au dat ei pentru acei bani și părțili a niamurilor săi, a lui Ursul și a lui Ciodin și a surorii Marfa și Măronca și Mierla și Tofana și Antimiia și

Vasălca, ficii lui Toader, nepot Sorcăi, strănepoți Vascăi și părți a surorilor săi, a Costandii și a Candachii și a Mariei, ficiorii lui Ion Voinis<ă>, dar acelor niamuri al săi, ficii lui Toader, nepoții Sorcăi și surorilor săi, ce scriu mai sus, Candachie și Costandin și Marii, li-au dat lor cu aceia frati ai săi, vericii pentru părți lor de Volcăești, toati părți lor din săliști ce-au avut dela părintii lor Voinis<ă>.

Pentru aceia dar aceli sate, ce scriu mai sus, am dat și am întărit credinciosului boeriului nostru Costand<in> Roșca, ce-au fost hat<ma>n și părcălab de Hotin și fratelui lui, Gheorghii spat<a>r și Vasăli și Dămiiian și surorii lui, Mărie, tot ficiorii lui Ion Roșca vor<ni>c, pre acele sate ce scriu mai sus, i-am dat și i-am întărit și dela noi cu acest uric, ca să fii stăpănitor în veci. Dar hotărâli acestor săliști ce scriu mai sus să fii pre s'au hotărât de veci.

Fiind întocma cu tălmăcire adivăratului hrisov, ci este la mini, am încredințat.

lordachi Rămădan spat<ar>.

1807 Oct<om>v<rie> 8.

Asămine cu copie tălmăcirii.

1809 Apr<ilie> 9.

Costandin Leondari sulger.

Acad. R.P.R., CXXXIX/41.

Trad. rom. din 1807 Octomvrie 8.

Mai există o copie cu acelaș număr, pe care nu e trecută adevărea copie din 1809 Aprilie 9; unele corectări s'au făcut după această copie.

580

1620 (7128) Aprilie 13, Iași.

Din mila lui dumnezeu, noi Io Gașpar voevod și domn al țării Moldovei. Facem cunoscut cu această carte a noastră tuturor celor ce o vor vedea sau o vor auzi citindu-se că pe aceste adevărate slugi ale noastre, Lupul logofăt și cneaghina lui, Marica și frații ei, Gheorghie și Ion, fiii lui Ștefan Prăjescul vornic, le-am miluit cu deosebita noastră milă și le-am dat și le-am întărit dela noi în țara noastră, Moldova, dreapta lor ocină și cumpărătură din ispicocul de întărire dela Eremia voevod, satul Hăbășești și cu cătunul lui, Sârbii și siliștea Jurgeștii care sunt în ținutul Romanului și jumătate din satul Iacobesți pe apa Sucevei, care sunt în ținutul Sucevei și satul Selomonești pe pârâul Vindău și cu loc de moară, care sunt în ținutul Neamțului.

Și iarăși o parte de ocină din satul Țibucani din acelaș ținut al Neamțului, cât se va alege partea lui Ion, fiul lui Toader Holteiu și cu a patra parte din moară, partea de sus, care a fost cumpărătura tatălui lor, Ștefan Prăjescul

vornic pentru cincizeci de taleri numărați, dela mai sus scrisul Ion, fiul lui Toader Holteiu, din privilegiul pe care l-a avut dela Alexandru¹⁾ voevod.

Și iarăși pentru altă parte de ocină din același sat Țibucani, a șasea parte din a patra parte, din partea de jos, dinspre partea lui Tâmpea care a fost cumpărătura tatălui lor mai sus scris pentru patruzeci și cinci de taleri numărați dela Lupa, fiica lui Toader Iapă.

Și iarăși altă parte de ocină din același sat, a șaptea parte din jumătate din a patra parte, care îi este cumpărătura pentru cincizeci de galbeni ungurești dela Nemțeanul, fiul Anușcăi, nepotul Frăsinei și strănepotul lui Iurie Davi-descul.

Și iarăși altă parte de ocină din același sat, a șasea parte din a patra parte, care îi este cumpărătura pentru douăzeci și doi de taleri dela Giurgea, iar lui Giurgea i-a fost cumpărătura dela Ilisaftea.

Și iarăși altă parte de ocină din același sat, a treia parte dintr'a patra parte și cu parte din moară și cu loc de două case și douăzeci ogoare în țarină și curături și cu șapte delnițe de fân, care îi este cumpărătura pentru o sută de galbeni ungurești, dela Iachim și fratele lui, Ghiorghie, iar acestora le-au fost cumpărătura dela Ilisaftea Clanța.

Și iarăși altă parte de ocină din același sat, din direse ce au avut dela Eremia voevod, a patra parte din partea lui Jurgea, care îi este cumpărătura dela Lupul, fiul lui Giurgea, pentru douăzeci și cinci de taleri numărați.

Și iarăși o poiană, care este dela Ghițcoia, aproape de părțile lui Holteiu, care îi este cumpărătura pentru treizeci și cinci de taleri dela Gavril.

Și iarăși altă parte de ocină din același sat, a cincea parte, care îi este cumpărătura pentru treizeci de taleri dela Mihăilă, iar lui Mihăilă i-a fost cumpărătura dela Chilisia, fiica Urâtei, nepoata Maricăi.

Și iarăși altă parte de ocină din același sat, partea Siminei, cât se va alege partea ei din vatra satului și din tot venitul care îi este cumpărătura pentru douăzeci de ughi dela mai sus scrisa Simina.

Și iarăși dăm și întărim mai sus scrișilor fii ai lui Ștefan Prăjescul vornic, dreapta lor ocină și cumpărătura, din direse de cumpărătura pe care le-au avut dela Eremia voevod și dela Costantin voevod, trei părți, partea de jos, dinspre Coșești, din jumătatea satului Blojați care se numește acum Popișcani din ținutul Cârliștii. Care această parte de ocină a fost cumpărătura tatălui lor Ștefan Prăjescul vornic pentru trei sute și cinzeci de zloți tătărești dela Ștefan, fiul lui Vicul, nepotul lui Bârzul și dela Lupul, fiul Stancăi, tot nepotul lui Bârzul și dela Toader, fiul Bratei, fiica Stancăi, tot nepotul lui Bârzul și Opuhoia, fiica Andreișoaei, nepoata lui Bârzul, toți strănepoții lui Ion eromonah.

¹⁾ «Alexandru», scris cu altă cerneală pe locul ce fusese lăsat alb.

Și iarăși altă parte de ocină din același sat a patra parte din a treia parte, din partea de sus, din partea Drumeșeștilor, care îi este cumpăratură pentru o sută patru zloți tătarăști dela Ileana și sora ei Anghelina, fiucele Nastasiei, nepoatele lui Calotă.

Și iarăși altă parte de ocină din același sat, cât se va alege de moștenire și de cumpăratură și partea Drumeșeștilor și partea Căloțeștilor care îi <este> ¹⁾ cumpăratură pentru păruzeci și cinci de taleri dela Avrămia și surorile ei, Acsinia și Sofronia, fiucele lui Grozav, nepoții Liței și strănepoții lui Drumea.

Și iarăși altă parte de ocină, din alt sat, partea lui Buculei, fiul lui Ștefan Vlașin, nepotul lui Dan, cât se va alege partea lui din tot venitul, care îi este cumpăratură pentru treizeci de taleri, dela mai sus scrisul Buculei, fiul lui Ștefan Vlașin.

Și iarăși altă parte de ocină din același sat, partea lui Nicoară din Gănești <și> ¹⁾ a lui Efrem din Popicicani, care le era și lor cumpăratură dela Pălaga, fiica lui Ion, nepoata Neagăi și dela bărbatul ei, Gavril, cât se va alege partea lor, care se numește partea lui Ciulucanul, care i-a fost lui cumpăratură pentru o sută de zloți tătarăști dela mai sus scrișii Nicoară și Efrem.

Și iarăși altă parte de ocină din același sat, partea lui Tiron și partea lui Drăgan care le-a fost lor cumpăratură dela Ion și dela fiul lui, Drăghici și dela verii lor, care îi este cumpăratură pentru doisprezece taleri dela mai sus scrișii Tiron și Drăgan.

Și iarăși altă parte de ocină din același sat, partea lui <Anton> ²⁾, gine-rele lui Calotă, pe care el a răscumpărat-o dela Vasilie și dela Coste și surorile lui, Marica și Nastasia, fiii lui Sava din Berbești, care le-a fost și lor cum-păratură dela Calotă, care îi este cumpăratură pentru șazeci de zloți tătarăști dela mai sus scrisul Anton, ginerele lui Calotă, toate părțile lui Calotă.

Deci toate aceste părți de ocină mai sus scrise din satul Popicicani care sunt în ținutul Cârliăturii să fie mai sus scrișilor <fii> ¹⁾ ai lui Ștefan Pră-jescul vornic și cu tot venitul.

Și iarăși dăm și întărim fiilor vornicului Ștefan Prăjescul dreapta lor ocină și cumpăratură din ispisocul de cumpăratură pe care l-a avut el dela Costantin voevod, o parte de ocină din satul Stănțești pe Siret, care este în ținutul Neamțului, a treia parte din a șaptea parte, din tot satul, care a fost cumpăratura tatălui lor, Ștefan Prăjescul vornic, pentru douăzeci și doi de taleri, dela Ion și surorile lui, Marica și Ștefănița, fiucele lui Gliga Pelituci, din privilegiul, pe care l-a avut dela acest Petru voevod.

¹⁾ omis.

²⁾ șters, ilizibil.

Și iarăși altă parte de ocină din același sat, a șaptea parte din tot <satul>¹⁾, care îi este cumpărătură pentru treizeci și cinci de taleri, dela Vasilie Mârzea, fiul lui Grozav, nepotul lui Samoil. Pentru aceia, toate aceste părți de ocină mai sus scrise din satul Stănțești să le fie lor și dela noi cu tot venitul.

Și iarăși le dăm și le întărim altă parte de ocină din satul Pelituci pe Siret, din același ținut al Neamțului, din direse de cumpărătură pe care le-a avut dela Costantin voevod, a treia parte din tot satul, cea din mijloc, partea Lăpușneanului și cu vad de moară la Siret, care a fost cumpărătură lui Ștefan Prăjescu vornic pentru o sută de galbeni ungurești, dela Luca fiul Tetei, nepotul lui Precop, din privilegiul pe care l-a avut dela . . . ²⁾ voevod.

Și iarăși altă parte de ocină din același sat, a treia parte din tot satul, partea de sus, și cu vad de moară la Siret, care îi este cumpărătură dela Nicoară, fiul lui Gavril Grecul, pentru o sută de galbeni ungurești. .

Și iarăși altă parte de ocină din acel sat, a șaptea parte din a șasea parte care îi este cumpărătură pentru treizeci de taleri³⁾ dela Ionașco Bălan, fiul Stancăi, nepotul Neagăi.

Pentru aceea, toate aceste părți de ocină mai sus scrise din satul Pelituci pe Siret și cu vad de moară la Siret, să le fie lor și dela noi și cu tot venitul.

Și iarăși le dăm și le întărim o parte de ocină din satul Itești, care este în același ținut, dreapta lor ocină și cumpărătură din ispisocul de cumpărare pe care l-au avut dela Costantin voevod, a patra parte din jumătatea satului, care îi este cumpărătură pentru șaizeci de taleri de argint dela Sofiica, nepoata lui Borcea ceașnic, nepoata Vochiei și dela Leahul și Iurașco, fiii Sofiicăi din privilegiul pe care l-au avut dela . . . ²⁾ voevod.

Și iarăși dăm și le întărim o parte de ocină din satul Călugări pe Siret, care este în același ținut, din ispisocul de cumpărătură pe care l-au avut dela Costantin voevod, a treia parte a satului care îi este cumpărătură pentru cincizeci de galbeni ungurești, dela Ion, fiul lui Mihăilaș, nepotul Cristinei și dela Dumitru, fiul lui Gârva, nepotul lui Ion și dela Ionașco, fiul lui Tudoran, nepotul lui Ion, parte de ocină care le-a fost și lor cumpărătură dela Șerbăscul.

Și iarăși o parte de ocină din satul Botășești pe Siret, din același ținut, a treia parte din tot satul, dar partea din sus și cu vad de moară la Siret și cu tot venitul, care îi era cumpărătură pentru șaizeci de taleri dela Zaharia, fiul lui Tecuci și dela Armanca, nepotul Mircesii și dela Gaurea în ținutul Trotușului.

¹⁾ loc șters, ilizibil.

²⁾ loc alb în orig.

³⁾ « treizeci de taleri », scris ulterior pe loc alb.

Și iarăși o parte de ocină din satul Poiana pe Tazlău, care este în ținutul Trotușului și din ispisocul de cumpărătură dela Costantin voevod, partea lui Gheorghie, fiul Neagăi, nepotul lui Gavril Poiană, cât i se va alege partea lui și cu tot venitul și cu case și cu mori la Valea Albă și cu loc pentru o altă moară la apa Tazlăului care îi este lui cumpărătură pentru două sute de taleri de argint și doisprezece boi.

Și iarăși o siliște cu numele de Ciorbenii pe Siret, care este în ținutul Putnei și cu vad de moară la Siret, din privilegiul de danie dela Eremia voevod.

Pentru aceea, toate aceste mai sus scrise sate și părți de ocine să le < fie lor și >¹⁾ dela noi mai sus scrișilor fii ai lui Ștefan Prăjescul vornic, uric și ocine și întărire cu tot venitul, lor și copiilor lor și nepoților și strănepoților și răstrănepoților lor și întregului neam al lor care li se va alege cel mai de aproape, neclintit nicodată în veci.

Iar hotarul acestor mai sus scrise sate și părți de ocine < să fie pe părți, cât se va alege >¹⁾ iar dinspre celelalte părți să fie din toate părțile pe vechile lor hotare, pe unde au folosit din veac.

Iar la aceasta este credința domniei noastre, a mai sus scrisului, noi Io Gașpar voevod și credința boierilor noștri: credința pañului Costea Bucioc mare vornic de țara de jos, credința panului Nicoară mare vornic de țara de sus, credința panului Costantin Roșca și Amandi secretarul părcălabi de Hoțin, credința panului²⁾ părcălab de Neamț, credința panului Gheorghie și Gavril părcălabi de Roman, credința panului Vasile Șaptelici hatman și părcălab de Suceava, credința panului Dumitru Goia postelnic, < credința >³⁾ panului Lupul vistier, credința panului Nicolachi stolnic, credința panului Simeon Gheuca comis și credința tuturor boierilor noștri moldoveni, mari și mici.

Iar după viața și domnia noastră, cine va fi domn, din copiii noștri sau din neamul nostru sau iarăși pe oricine va alege dumnezeu să fie domn al țării noastre, Moldova, acela să nu clintească întărirea noastră, ci să dea și să întărească, pentru că sunt dreptele lor ocine și cumpărături pentru banii lor drepti și proprii.

Iar pentru mai mare putere și întărire a tuturor celor mai sus scrise, am poruncit credinciosului și cinstitului nostru boier, pan Ionașco Ghianghea mare logofăt, să scrie și să atârne și pecetea noastră de această carte adevărată a noastră.

A scris Gligorcea la Iași, în anul 7128 <1620> luna Aprilie 13 zile.

Io Gașpar voevod <m.p.>

<Pe îndoitură:> Ghianghea logofăt, am iscălit <m.p.>

¹⁾ loc rupt în orig.

²⁾ loc alb în orig.

³⁾ loc șters în orig.

<Pe verso contemporan:> Uricul lui Lupul logofăt și al Marichii, cneaghina lui, pentru toate satele care sunt dela socrul lui, Ștefan Prăjescul.

Acad. R.P.R., Peceți nr. 176.

Orig. slav, perg., deteriorat, pecetea atârnată.

Cu o trad. rom., ibid. CCCXLI/16 de Pavel Debrîț polcovnic din 1805 și o altă trad. rom., ibid. CCCXLIX/11.

581

1620 (7128) Aprilie 13, Iași.

Din mila lui dumnezeu, noi Io Gașpar voevod, domn al țării Moldovei. Facem cunoscut cu această carte a noastră tuturor, celor ce o vor vedea sau o vor auzi că pe această adevărată slugă a noastră Onciul Iurașcovici mare vătaf și pe cneaghina lui, Anghelina, fiica lui Orăș mare vornic, i-am miluit cu deosebita noastră milă, le-am dat și le-am întărit în țara noastră, în Moldova, dreapta lor ocină și danie și miluire din dreptele lor direse de danie și de miluire, pe care le-a avut tatăl lor, Orăș vornic, dela Costantin Moghilă voevod și din ispisocul de întărire dela Radul voevod și din ispisocul de întărire dela domnia mea, satul anume Șendricenii sub făget care este în ținutul Hârlău cu loc de moară la pârăul satului, care acest sat a fost drept domnesc, ascultător de ocolul târgului Dorohoi și a fost danie și miluire lui Orăș vornic dela Costantin Moghilă voevod.

Pentru aceasta, să fie și dela noi mai sus scrisei slugii noastre, Onciul Iurașcovici mare vătaf și cneaghinei lui, Anghelina, fiica lui Orăș vornic, acest sat mai sus spus, Șendricenii sub făget, cu loc de moară la pârăul satului și uric și ocină și întărire, cu tot venitul, lui și copiilor lui și nepoților și strănepoților și răstrănepoților și întregului lui neam care i se va alege cel mai apropiat, neclintit niciodată în veci.

Iar hotarul acestui sat mai sus scris să-i fie lui din toate laturile pe hotarul său vechi pe unde au folosit din veac.

Iar la aceasta este credința domniei noastre, a mai sus scrisului, noi Io Gașpar voevod și credința boierilor noștri: credința panului Costea Băcioc vornic de țara de jos, credința panului Nicoară mare vornic de țara de sus, credința panului Amadi și Costantin Roșca pârăcălabi de Hotin, credința panului . . . ¹⁾ pârăcălabi de Neamț, credința panului Gavril, a panului Gheorghie pârăcălabi de Roman, credința panului Vasilie Șeptelici hatman și pârăcălab de Suceava, credința panului Gligorie Ciolpan mare spătar, credința panului Pătru mare ceașnic, credința panului Lupul mare vistier, credința

¹⁾ loc alb în orig.

panului Neculachi mare stolnic, credința lui pan Simion Gheuca mare comis și credința tuturor boierilor noștri moldoveni, mari și mici.

Iar după viața și domnia noastră, cine va fi domn, din copiii noștri sau din neamul nostru sau iarăși pe cine va alege dumnezeu să fie domn în țara noastră, Moldova, acela să nu-i clintească dania și întărirea noastră, ci să-i dea și să-i întărească, pentrucă îi este danie și miluire și dela alți domni dinainte și deasemenea și dela domnia mea.

Iar pentru mai mare putere și întărire a tuturor celor mai sus scrise, am poruncit cinstitului și credinciosului nostru boier, pan Ionașco Ghianghea mare logofăt, să scrie și să atârne și pecetea noastră de această carte adevărată a noastră.

A scris Stratulat Borleanul la Iași, în anul 7128 <1620> luna Aprilie 13 zile.

Io Gașpar voevod <m.p.>

<Pe îndoitură:> Ghianghea mare logofăt <m.p.>

<Pe verso, contemporan:> Acest uric al lui Onciul staroste, pentru Șindrișeni.

Acad. R.P.R., Peceți nr. 16.

Orig. slav, perg., pecete atârnată.

582

1620 (7128) Aprilie 13, Iași.

Din mila lui dumnezeu, Io Gașpar voevod, domn al țării Moldovei. Facem cunoscut cu această carte a noastră tuturor celor ce o vor vedea sau o vor auzi citindu-se, că domnia mea am dat și am miluit și am întărit rugii noastre, sfintei mânăstiri, numită Dragomirna, unde este hramul coborârea sfântului duh, un sat anume Mătianii pe Jijia cu vad de moară pe Jijia, care este în ținutul Hârlău.

Care acest sat este dela început danie și miluire a sfintei mânăstiri dela Alexandru voevod, fiul lui Eremia voevod, pentru pomenirea vărului său Isac Balica hatman, căci i-a fost acest sat dreaptă cumpărătură pe banii lui drepti și proprii. După aceea, le-a făcut întărire și Radul voevod.

Și acum, când am venit domnia mea în țară, la domnie, am avut multă cheltuială cu acel agă care a venit cu schiptrul domniei mele și pentru haraci, căci l-a cerut domniei mele tot dintr'o dată. Și am găsit domnia mea această țară foarte săracă și strâmtorată, una pentru multe oști care au călcat-o în fiecare an, alta iarăși pentru dabile. Atunci am luat domnia mea șase sute ughi dela părintele și rugătorul nostru, chir Anastasie Crimcovici mitropolit de Suceava și i-am dat pentru trebuințele țării, pe unde a fost nevoie de bani.

Și iarăși am dat și am miluit și am întărit sfintei mânăstiri mai sus zise, Dragomirna, acest sat, anume Mătiani, și cu vad de moară pe Jijia, pentrucă, a dat părintele nostru Anastasie mitropolit acei șase sute ughi, când a fost nevoie de bani. De aceia, să fie sfintei mânăstiri și dela domnia mea dreaptă, ocină și danie și cumpărătură cu tot venitul.

După aceea, pentru acest sat s'au ridicat slugile noastre, fiii lui Gliga, Roschip și cu alți oameni ai lui și ni s'au jeluït că au avut o mare nevoie și asupra de Isac Balica hatman, în zilele lui Costantin voevod și spuneau că a arătat alți bani pentru acest sat, fără voia lor și au pus înaintea ncastră și uric dela Iancul voevod.

Iar boerii noștri Șeptilici hatman, Grigorie Ciolpan fost hatman și Țăria fost postelnic și Căzan fost postelnic și Necoară Manea diac, așa au mărturisit înaintea noastră că a dat Isac Balica hatman opt sute <galbeni> ungurești și li-au numărat ei înșiși acești bani. Astfel, a rămas Roschip cu oamenii lui de toată legea noastră. Și acest uric dela Iancul voevod, pe care l-au arătat, încă l-am luat dela ei.

De aceea, dacă vor ieși vrăodată la iveală niște direse pe acest sat, să nu fie de credință.

Și la aceea, deasemeni dăm și întărim sfintei mânăstiri mai sus spuse, Dragomirna, o seliște anume Borzeștii, pe râul Jijia și cu loc de iaz și de moară pe Jijia și la Iubăneasa, care este în ținutul Dorohoiu, din ispisocul de danie și miluire, pe care l-a avut dela Alexandru voevod, fiul lui Eremia voevod. Care această seliște, Borzeștii, a fost dreaptă cumpărătură a vărului lui, Isac Balica hatman cu banii săi drepți și proprii, pentru o mie taleri, dela Borodco diac și dela Terpici și a dat pentru pomană să aibă pomenire dela sfânta mânăstire în fiecare an. Care aceste două sate <au fost> ale părintelui nostru rugător Anastasie mitropolit de Suceava <și ale> mânăstirii sale, Dragomirna.

De aceea, să le fie și dela noi această seliște mai sus scrisă, Borzeștii, cu loc de iaz și de moară pe Jijia la Iubăneasa cu tot venitul.

Și deasemeni dăm și întărim sfintei mânăstiri mai sus spuse, Dragomirna, un loc de prisacă pe pârâul, ce se chiamă Mărturia, la braniște, din ispisocul de danie și miluire, pe care l-a avut sfânta mânăstire dela Simion voevod.

Și de asemeni dăm și întărim rugii noastre, s'ă ita mânăstire Dragomirna, cu un vad de moară pe râul Sucevii, ca să-și facă moară mai jos de satul Buninți, care acest sat este al sfintei mânăstiri.

Insă dela această moară să aibă grijă și să dea la bolniță, la săracii din târgul Suceava, cât va fi voia egumenului, căci acea bolniță a fost făcută în numele lui dumnezeu de ctitorul sfintei mânăstiri, părintele și rugătorul nostru, chir Anastasie Crimcovici mitropolit de Suceava.

De aceea, acest mai sus scris sat, Mătiani și seliștea Borzeștii și acest loc de prisacă din braniște și acest vad de moară, care este pe râul Suceava, să fie

dela noi danie și miluire și întărire și uric și ocină sfintei mânăstiri mai sus scrise, Dragomirna, cu tot venitul, neclintit în veci.

Iar hotarul acestui mai sus scris sat, Mătiani și a seliștei Borzești, să fie din toate părțile, pe vechile lor hotare, pe unde din veac au folosit.

Iar la aceasta este credința domniei noastre, noi Io Gașpar voevod și credința boierilor noștri, credința panului Coste Băcioc mare vornic de țara de jos, credința panului Necoară mare vornic de țara de sus, credința panului Costantin Roșca și Anibală pârcălabi de Hotin, credința panului N¹⁾ Țărcălab de Neamț, credința panului Gavril și Ghiorghe pârcălabi de Roman, credința panului Vasilie Șiptilici hatman și pârcălab de Suceava, credința panului Dumitru Goia postelnic, credința panului Ciolpan spătar, credința panului Petru ceașnic, credința panului Lupul vistier, credința panului Neculachi stolnic, credința panului Simion Gheuca comis și credința tuturor boierilor noștri moldoveni, mari și mici.

Iar după viața și domnia noastră, cine va fi domn dintre copiii noștri sau din neamul nostru sau iarăși pe cine îl va alege domnul dumnezeu să fie domn al țării noastre, Moldova, acela să nu le clinească dania și miluirea și întărirea noastră.

.. Iar pentru mai mare putere și întărire a tuturor acestor mai sus scrise, am poruncit credinciosului și cinstitului nostru boier, pan Ionașco Ghenghia mare logofăt, să scrie și să atârne pecetea noastră de această adevărată carte a noastră.

La Iași, a scris Dumitru, în anul 7128²⁾ <1620> luna Aprilie 13 zile.

Io Gașpar voevod <m.p.>

Arh. St. Buc., Achiziții Noi, CL/5.

Copie slavă din 1803 și o trad. rom. la Arh. St. Iași, CCCXII/1.

583

1620 (7128) Aprilie 14, Iași.

† Iată eu cneaghina Maria a bunului între răposați Dimitrache Paleolog fost mare postelnic în zilele binecinstitorului Io Coștantin Moghila voevod, mărturisim și încredințăm că am avut un sat anume Vânătorii în ținutul Neamț, în ocolul târgului Piatra, cumpărat dela Costantin Moghila voevod, pentru 1000 ughi roșii, pe care i-a dat pentru nevoia țării, cum scrie și uricul și ne-a fost și miluire dela Costantin voevod, cum spune în urice și ispisoace.

¹⁾ N, așa în copie.

²⁾ așa în text, cu cifre arabe.

Pentru aceia și noi am cugetat din adâncul inimii noastre și din tot sufletul nostru pentru nădejdea că vom primi bunătățile veșnice și am dat și am miluit sfânta mare chinovie Biserici, unde este hramul buna vestire a preasfintei născătoare de dumnezeu cu acest sat Vânătorii și cu vad de moară la râul Bistrița. Și am dat și două urice, dela Costantin Moghila voevod și dela Gașpar voevod, în mâinile rugătorilor noștri călugări, cum am scris mai sus. Și să aibă a ne face pomenire la înălțarea domnului din an în an, până când va sta sfânta mânăstire. Și să nu aibă voie nimeni să ia dela sfânta mânăstire.

Iar cel care s'ar ispiti să-l ia dela sfânta mânăstire, să fie blestemat și anatema de domnul dumnezeu și de preacurata maică a domnului și de 4 evangheliști și de 318 sfinți părinți cei dela Niceea și să aibă parte cu Iuda și cu nelegiuții Iudei care au strigat, sângele lui asupra noastră și asupra copiilor noștri în veacurile cele fără sfârșit, amin.

Și din alte sate care sunt scrise în acel uric să nu aibă Bisericiile <treabă>¹⁾, fiindcă sunt date altor mânăstiri, cu alte urice. Astfel mărturisim și dăm știre.

Scris la Iași, în anul 7128 <1620> Aprilie 14 zile.

<Pe verso contemporan:> Ispisoc dela pana Maria cneaghina răposatului Dumitrachi mare postelnic.

Arh. St. Buc., M-rea Biserici, I/4.

Orig. slav, hârtie, deteriorat, pecete aplicată.

Cu o trad. rom. din 1850.

O copie de pe trad. rom. la Arh. St. Buc., ms. 548, f. 24v—25.

584

1620 (7128) Aprilie 18, Iași.

† Io Gașpar voevod, din mila lui dumnezeu, domn al țării Moldovei. Am dat această carte a domniei mele rugătorilor noștri, egumenului și întregului sobor dela sfânta mânăstire Galata și satului sfinților lor, anume pentru aceia ca să aibă slobozenie dela domnia mea, să nu ne lucreze la nici o muncă a noastră, nici iliș să nu plătească, nici cincizeci aspri, nici sulgiu, ci să dea și să plătească sfintei mânăstiri.

Pentru aceea, nimeni dintre slugile noastre ilișari și rabotnici și cei pentru cincizeci aspri și globnici și deșugubinari și olăcari și podvodari să nu îndrăznească să-i turbure sau bucatele lor, înaintea acestei cărți a domniei mele.

La Iași, în anul 7128 <1620> Aprilie 18.

¹⁾ loc rupt în orig.

Insuși domnul a poruncit.
Io Gașpar voievod <m.p.>
Sava <a scris>.

Arh. St. Buc., M-rea Galata, IV/2.
Orig. slav, hârtie, pecete aplicată.
Cu o trad. rom. din 1795.

585

1620 (7128) Aprilie 21, Iași.

† Io Gașpar voievod, din mila lui dumnezeu, domn al țării Moldovei. Iată domnia mea m'am milostivit și am miluit sfânta mânăstire numită Pantocrator, unde este hramul sfânta înălțare, cu o siliște anume Merenii, în ținutul Suceava, pe apa Sucevei, ca să fie dela domnia mea sfintei mânăstiri danie și miluire și dreaptă ocină și dedină, cu tot venitul

Și altul să nu se amestece.

La Iași, anul 7128 <1620> Aprilie 21.

† Insuși domnul a poruncit.

Io Gașpar voievod <m. p.>

† Lupul <a scris>.

Acad. R.P.R., DLXXXIX/18.
Orig. slav, hârtie, pecete aplicată.

586

1620 (7128) Aprilie 21, Iași.

† Io Gașpar voievod, din mila lui dumnezeu, domn al țării Moldovei. Iată au venit înaintea noastră și înaintea boierilor noștri moldoveni rugătorul nostru egumenul și tot soborul dela sfânta mânăstire Aron voievod cu un zapis de mărturie dela Dragomir¹⁾ Mustață postelnic și dela cneaghina lui și dela cumnatul lui, Ionașco Coșarco și așa scria în el că nesiliți de nimeni, nici asupriți, ci de a lor bună voie, pentru sufletul lor, au dat ei sfintei mânăstiri o prisacă cu grădini la Micula.

De aceea noi, văzând dania lor de bună voie pentru pomenirea lor și dela noi am dat și am întărit sfintei mânăstiri ca să-i fie dreaptă ocină și danie această prisacă cu tot venitul. Altul să nu se amestece înaintea acestei cărți a noastre.

¹⁾ cuvânt retușat în orig.

La Iași, anul 7128 <1620> Aprilie 21.

† Insuși domnul a spus.

† Lucoci <a scris>.

Acad. R.P.R., LXXXVII/26.

Orig. slav, hârtie, pecete aplicată, căzută.

587

1620 (7128) Aprilie 24, Iași,

† Eu M<a>riia postelniceas<a> a răpăusatului Chiriței postelnicului Paleolog, mărturisesc eu cu ceastă scrisore a me, cum mi s'au tă<m>plat a vini din Țara Leșască a optul<ea>an după morte dum<i>salé a giupănu-meu, a postelnicului. Deci, dec'am vinit, eu am socotit dintru ce mi-au fost prilejul, di-am miluit ș'am întărit *sfânta* mănăstiré anume Pobrata cu un sat anume Ciocăneștii, ce's în ținutul Lăpușnei, pentru sufletul dum<i>salé a giupănu-meu, a postelnicului și pentru sufletul meu.

Pentru'acea, nime să n'aibă a să mesteca, nime dintru frații dum<i>salé a giupănu-meu, de nepoții dum<i>salé, nici de strein<i>, nici de ruda me, nime dintru ruda noastră să n'aibă a să mesteca.

Și ci<ne v>¹⁾a vre să să amestece la acela sat, ce mai sus scriu și <s>¹⁾ă strice dare ce-am dat la sv<ăn>ta mănăs<ti>¹⁾ré, să hie neertat de domnul dumnădzău și de sv<ăn>ta pricesta maica prea curată și să hie procler și tricler și anatema de toț<i> *părinții* și de toț<i> ap<o>st<o>li și de toț<i> svinții a svinții salé. Pentru mai mar<e> credinț<a>-m pui peceate, ca să să știe.

In Iași, la anul 7128 <1620> luna Ap<rilie> 24 zile.

Mardarie <a scris>.

Acad. R.P.R., CLXXXVIII, 287.

Orig. rom., hârtie, pecete inelară, aplicată.

588

1620 (7128) Aprilie 28, Iași.

† Eu giupăniasa M<a>riia po<ste>lnicias<a> a răpăusatului Chiriței Dumitrachi post<e>lnicului Paleolog. Mărturisesc eu cu ciastă scriso<a>ré a me cum mi s'au tă<m>plat a vini din Țara Leșască după mo<a>rtea dumisalé a giupănu-meu, a optul<ea>an, dec'am vinit în țar<a>, eu dintru ce mi-au fost prilejul din ocinelé melé ci-au fost cu<m>părate depreaună cu

¹⁾ rupt în parte.

giupănu miau, am socotit ș'am miluit di-am întărit svânta mănăstirē Erusalimul cu un sat anume Buecanii, ce-i la țănutul Lăpușnei, pentru sufletul giupănu-meu, al postelnicului, și pentru sufletul meu.

Pentr'aceia nime să n'aibă a să mesteca dintru frații dumisalē a post<e>lnicului, nici de nepoții dumisalē, nici de rudele mele, nici de străin<i>, nime să n'aibă a să mesteca. E<ar> cine va vre să strice dare și 'ntăritura no<a>stră ce-am întărit svânta mănăstirē, acela om să hie neertat de domnul dumnăzău și de svânta prēcistă, maica preacurat<ă> și procliat și triflet¹⁾ și anatema de toț<i> părinții și de 12 apostoli și de toț<i> prorocii și de toț<i> svinții sărafimii. Să hie nerușit în veci.

Pentru mai mar<e> crcdinț<ă> am pus peceat<e> ca să să știe.

Scris la Iași, v<ă>leato 7128 <1620> luna Ap<rilie> 28 zile.

Mardarie <a scris>.

Acad. R.P.R., Fotografii, XXXV/28.

Fotocopie după un orig. rom.

589

<1620 Aprilie 28>.

Eu Mariia postelniciasa, giupâneasa răposatului Dumitrachii Chiriței, ce au fost postelnic mare, însă-mi mărturisescu cu cest zapis al meu, cum mi s'au tāmplat¹⁾ de am venitu în Moldova după moartea giupănu miu în optu a<n>i din Ț<a>ra Leșască. Deci am socotit, dintru putērea mea, de am dat și am întărit s<fân>taa mănăstire Agapiia cu un sat anume Childeștii ce iaste de țănutul Romanului, pentru sufletul giupănu miu și pentru sufletul miu.

Dirept acēia nime din frații dumisale giupănu-miu sau dintru nepoții dumisale sau fie din ce rudă a noastră, nimeca să n'aibă a să amesteca și a străca aciastă dătătură ce am datu și am întăritu aciastă svântă mănăstire ce mai sus scrie.

Iar cine va vreaa să amesteca în ciastă dătătură a noastră, să fie neertatu de milostivul dumnăzău, ce să fie treclētu și proclētu și anatema, nice oasele lui să n'aibă loc în pământu nice sufletul lui să fie cu pravednicii, ce să fie cu diavolii.

De aciasta scriem și mărturisim. Și pentru mai mare credință-mi puii peciatea <ca> să să știe.

Arh. St. Buc., M-rea Agapia, XIV/13.

Orig. rom., hârtic, pecete aplicată.

Datat după doc. din 1620 Aprilie 24 și 28.

¹⁾ în loc de tricleat.

²⁾ « tāmpratu » în orig.

1620 (7128) Aprilie 29, Iași.

† Io Gașpar voevod, din mila lui Dumnezeu, domn al țării Moldovei. Scriem domnia mea slugii noastre Căzan fost postelnic. Dămu-ți știr<e> că dumnea-mia te-am ales de om bun și înțelept și te-am dat să hii hotarnic Lupului Prăjescului și lui Ionașco vătah de comiș<i> din Uscății și răzeșilor săi, priîntr'o[o] bucată de pământu de ocină ce au ei price împreună unde li să împreunează hotarele, a Uscăților și a Războianilor.

Direptu acea deaca vei vedea cartia domnii mel<e>, iar tu să strângi oameni buni și bătrâni din sus și din gios, dinpregiur megüaș<i>, ca să socotști cu acei oameni buni și să alegi dintr'acei oameni, care oameni vor hi bătrâni și pre carii să vor lăsa și Lupul Prăjescul și Ionașco.

Deci pre unde vor alége și pre unde vor giura cu sufletel<e> lor acei oameni buni, de vor giura că să vine acel loc Lupului, să hie a Lupului, Ionașco să reade. Iar de vor afla că iaste a lui Ionașco, iar Lupul să-i reade.

Pre unde vor afla și vor giura acei oameni buni, pré acolea să le hotărăști și să l<e> pui stâlpi.

Și dzua le iaste din luna lui Maiu, din dzua dintăiu în trei săptămăni.

De aceasta-ți dăm știre. *Altfel să nu faci.*

La Iași, v<ă>l<eat> 7128 <1620> Ap<rilie> 29.

† Insuși domnul a poruncit.

† Nebojatco logofet a învățat.

Acad. R.P.R., Filiala Iași, Fond Spiridonie, X.IV/1.

Orig. rom., hârtie, pecete aplicată.

Cu o copie rom. cu caractere latine.

1620 (7128) Aprilie 30, Iași.

† Io Gașpar voevod, din mila lui Dumnezeu, domn al țării Moldovei Iată a venit înaintea noastră și înaintea tuturor boierilor noștri moldoveni, mari și mici, cneaghina Măriica, fiica lui Gheorghie pârcălab de Hotin și a arătat înaintea întregului sfat al domniei mele diresa și privilegiu ce a avut panul ei, Chiriță mare postelnic, dela sfântrăposații domni de mai înainte, pe dreapta lor ocină și dedină, anume un sat Horilcanii, pe Nistru, care este în ținutul Orhei, acest sat care a fost luat domnesc de Ștefan Tomșa voevod.

Deci întru aceasta, domnia mea, dacă am văzut dreptele ei diresa și întăriri pe acel mai sus scris sat, Horilcanii pe Nistru, și cu mori la apa Nistrului,

domnia mea m'am milostivit și am miluit pe mai sus zisa cneaghină Măriica, cu acest sat, pe care l-am zis mai sus Horilcanii.

De aceea, să-i fie și dela noi, mai sus zisei cneaghine, Măriica, dreaptă ocină și dedină și danie și miluire, uric și ocină și întărire, cu tot venitul și copiilor ei și nepoților și strănepoților, neclintit niciodată în vecii vecilor.

Și altul nimeni să nu se amestece niciodată înaintea acestei cărți și spuse a domniei mele.

Scris în Iași, în anul 7128 <1620> Aprilie 30 zile.

† Insuși domnul a poruncit.

Io Gașpar voevod <m.p.>

† Mitrofan <a scris>.

Acad. R.P.R., DXCI/18.

Orig. slav, hârtie, pecete timbrată, căzută.

592

1620 (7128) Mai 2, Iași.

† Chir Anastasie <Crimcovici> arhiepiscop și mitropolit <de Suceava și >¹⁾ chir Athanasie episcop de Roman și . . .¹⁾ episcop de Rădăuți și chir Pavel episcop de Huși și Coste Băcioc mare vornic de țara de jos și Necoară mare vornic de țara de sus și Goia mare postelnic și Lupul mare vistier și Nebojato al doilea logofăt.

Iată a venit înaintea noastră Mănilă cel bătrân fost pârălab, nesilit de nimeni, nici asuprit, ci de bunăvoia lui și așa a spus el înaintea noastră, că are un sat al său, anume Pecic pe Prut, în ținutul Hotin, însă acest sat nu este al lui de moștenire ci îi este dreaptă cumpărătură pe banii lui drepti, în afară de toate rudele sale, pe care el i-a agonisit din tinerețea lui până la bătrânețe.

Și copiii n'a avut împreună cu cneaghina lui, Erina, fiica lui Bărlădeanul ci singur de bunăvoia lui a dat înaintea noastră acest < sat >¹⁾ mai sus scris Pecic, și averile și tot ce <a avut>¹⁾ el a dat și a miluit pe cneaghina lui, Erina, să aibă ea până la bătrânețea lui < să-l cinstească >¹⁾ cum se cuvine, iar după moartea lui să-l pomenească ea și să-l grijească.

Și nimeni din neamul lui sau nepoți și stră< nepoți >¹⁾ să nu se amestece în < acest sat mai sus >¹⁾ scris, Pecic, ci să-i fie ei dreaptă < ocină >¹⁾ și danie și miluire a ei și. . .¹⁾ verilor ei și întregului neam al < ei >¹⁾ cine. . . va încerca . . .¹⁾ sau nepoții lui. . .¹⁾ întocmirea, dania. . .¹⁾ pe care el însuși a dat-o cu voia lui . . .¹⁾ unul ca acela să nu fie iertat de domnul Dumnezeu și de prea

¹⁾ loc rupt în orig.

curata maica lui dumnezeu, ci încă să fie de trei ori blestemat și afurisit de 318 părinți, care sunt în cetatea Nișcheea și de 12 sfinți apostoli de frunte și de toți sfinții, amin,

Și să aibă ea să-și facă întărire dela milostivirea sa domnul. Și pentru mai mare credință, < am pus >¹⁾ pecețile noastre pe acest adevărat zapis al nostru.

Scris în Iași, în anul 7128 <1620> Mai 2.

Anastasia Crimcovici mitropolit. <m. p.>

Nicoară vornic <m. p.>

Nebojatco al doilea logofăt <m. p.>

Arh. St. Buc., Achiziții Noi, MMDXLVIII/3.

Orig. slav, hârtie, cinci peceți aplicate.

593

1620 (7128) Mai 4, Iași.

† Io Gașpar voevod, din mila lui dumnezeu, domn al țării Moldovei. Iată a venit înaintea noastră și înaintea boierilor noștri Marica, cneaghina răposatului Chiriță postelnic, nesilită de nimeni, nici asuprită și a dat și miluit sfânta mânăstire a Erusalimului, unde este hramul învierea lui Iisus Hristos, dreapta ei ocină și dedină, un sat anume Buecanii, pe Bâc, ce este în ținutul Lăpușna, care le-a fost cumpăratură, împreună cu panul ei Chiriță postelnic din privilegiul de cumpăratură ce-au avut dela Costantin voevod, pentru sufletul panului ei, Chiriță postelnic și pentru sufletul ei.

Pentru aceea, nimeni dintre oamenii lor să nu aibă treabă cu acest sat. Iar cine se va ispiti să strice dania și întărirea noastră, acela să nu fie iertat de domnul dumnezeu și de preacurata lui maică și de toți sfinții și de 318 părinți dela Nișcheia și să aibă parte cu Iuda și cu de trei ori blestematul Arie și cu alți necredincioși Jidovi care au strigat asupra domnului și a lui Hristos, sângele lui asupra lor și asupra copiilor lor.

Și altul să nu se amestece înaintea acestei cărți a noastre.

Scris la Iași, în anul 7128 <1620> Mai 4.

Insuși domnul a poruncit.

Dumitru <a scris>.

<Pe verso:> In lipsa milostivirii lui pan Gheanghea mare logofăt, de la curte, eu Nebojatco logofăt <m.p.>

Acad. R.P.R. Fotografii, XXXV/29.

Fotocopie slavă.

Cu o fotocopie după trad. rom. din 1795, ibidem.

¹⁾ loc rupt în orig.

1620 (7128) Mai 6, Iași.

† Io Gașpar voevod, din mila lui dumnezeu, domn al țării Moldovei. Scriem această carte a domniei mele pârcașilor de ținutul Neamț.

Vă dăm știre că s'a jeluie sluga noastră, Ionașco Jorea și a spus astfel că au fugit de cislă, din satul Vercești, anume Mironas și Iachimoae și are și hârtie ¹⁾ dela perepisnici pentru ei.

Pentru aceea, dacă vei vedea această carte a domniei mele, să mergi și să iei din care sat, unde îi vei găsi, pe acei oameni, oriunde îi vei afla ²⁾ sau în sat boieresc sau călugăresc sau în târg sau fie în al cui sat ar fi, să aibă a-i aduce iarăși înapoi în satul Vercești, să-și plătească cislă, cât vine asupra lor, după dreptate.

Iar dacă li se va părea vreo strămbătate, iar tu să dai zi să stea de față, înaintea domniei mele.

Așa să știi, altfel să nu faci.

Scriș la Iași, în anul 7128 <1620> Mai 6.

Domnul a spus.

Nebojatco logofăt a învățat.

Ionașco <a scris>.

Acad. R.P.R., XLI/87.

Orig. slav, hârtie, pecete aplicată.

1620 Mai 10.

Gașpar voevod judecă pricina <lui> Ionașco Paicul fost pârcaș cu jupăneasa lui Todosia și Radul cu femeia lui Anghelina și Mateiaș cu femeia lui Todosia, ficiorii lui Iurașco și a Maricăi, nepoți lui Patrașco, toți strănepoți Cozmei ușer, cari s'au pârât cu călugării dela monăstire lui Toader Movila, pentru satul Cobălia. Răzășii arată urice dela Stefan voevod și dela Ion voevod, dela Petru voevod, dela Aaron voevod și dela Radul voevod. Jură pentru răzăși 24 boieri de curte. Vodă dă pe calugări rămași și întărește satul Cobălia, răzășilor.

10 Mai 1620.

Muzeul Lupta revoluționară a poporului, XXXI/6.

Rezumat modern dela începutul sec. XX.

¹⁾ « hârtie », așa în orig.

²⁾ Deși scrisoarea se adresează pârcașilor de Neamț, această frază și cele următoare sunt la singular.

1620 (7128) Mai 11, Hotin.

† Eu M<a>riia postelniceas<a> a răpăusatului Chiriței Dumitrachii postelnicului Paléolog, mărturisescu cu ceastă scrisoré a noastră cum mi s'au tă<m>plat a vini din Țara Leșască, după morte dum<i>salé a giupănu-meu, a optul<e> an. Dec' am vinit in țară, eu am socotit ș'am miluit *sfânta* mănăstiré la *sfântul* Sava din târgu den Iaș<i> cu un sat anume Horilcanii, ce-s în ținutul Orheiului. Deci am dat pentru sufletul dum<i>salé, a giupănu-meu, a postelnicului și pentru sufletul meu.

Pentr'acea nime să n'aibă a să mesteca din frații dum<i>sale a giupănu-meu, nici de népoții dum<i>sale, nici de ruda noastră, nici de strein<i>, nime să n'aibă a să mesteca. E<ar> cine va vria să strice darea noastră, ce-am dat la svânta mănăstiré, acela om să hie neiertat de domnul și de *sfânta* précistă maica preacurat<ă> și să hie proklet și triclet și anatema de toț<i> *părinții* și de 12 ap<o>st<o>lé și de toț<i> prorocii și de toț<i> svinții.

Și să să creadză ceastă scrisoré a noastră. Pentru mai mar<e> credinț<ă> am pus peceate, ca să să știu.

In Hotin, luna Mai zile 11, în anul 7128 <1620>.

Mardarie a scris.

Acad. R.P.R., Fotografii, XXXII/31.

Fotocopie după orig. rom..

1620 (7128) Mai 12, Iași.

† Io Gașpar voevod, din mila lui dumnezeu, domn al țării Moldovei. Iată au venit înaintea noastră și înaintea boierilor noștri mari și mici slugile noastre, Băiseanul fost vornic și cu nepoții săi, Vasilie și Stratul, fiii lui Ionașco Huhulea pârcălab, cu rugămintea să ne roage și să-și ceară ispisoc de întărire pe dreptii lor robi ¹⁾ Țigani, din ispisoacele de cumpărătură pe care le-au avut dela Iliăș și dela Petru voevod și din ispisoacele de întărire pe care le-au avut dela Aron voevod și dela Eremia Movilă voevod și dela Simeon Moghilă voevod și dela Costantin Moghilă voevod și dela Ștefan voevod și dela Radul voevod, pe dreptii lor robi ¹⁾ Țigani, cu femeile și cu copiii, anume: Tincul și Buzat, cu femeia și cu copiii și Cârstinea și Bâșcu, cu femeia și cu copiii și Vișan cu femeia și copiii și Toader Cozinic cu femeia și cu copiii <și> ²⁾ Epure cu femeia și copiii și Șteful, fiul Todosiei și Solomia, fiica lui Văscan <și> ²⁾ Nastasia,

¹⁾ «holopi» în orig.

²⁾ loc rupt în orig.

fiica lui Toader și Picul cu femeia și cu copiii și Negrea cu femeia și cu copiii și Păcurar cu femeia și cu copiii și Guica țaganca ¹⁾, fiii lui Toderașco și Boul și fratele lui Crăciun, fiii lui Ivan alăutar ²⁾).

Pentru aceea, să le fie și dela noi, dreپți robi Țigani neclintiți niciodată, înaintea acestei cărți a noastre.

La Iași, 7128 <1620> Mai 12.

Insuși domnul a poruncit.

† Toma <a scris>.

<Pe verso:> In lipsa milostivirii sale, panul Gheanghea mare logofăt dela curte, eu Nebojatco al doilea logofăt.

<Pe verso rom. și slav sec. XVIII:> *Pe Țigani* Băiseanului, Ticul cu alții.

Acad. R.P.R., CIV/14.

Orig. slav, hârtie, pecete aplicată.

Un izvod cu aceiași Țigani la Acad. R.P.R., CCXLVII/26.

598

1620 (7128) Mai 12.

† Io Gașpar voevod, din mila lui dumnezeu, domn al țării Moldovei. Scriem domnia mea slugii noastre, ureadnicul de Piatra.

Îți dăm știre că ni s'a jeliut satul Girovul asupra lui Drăgușoie de acolo și a lui Sava tot de acolo și a spus astfel înaintea noastră, că i-a apucat întocmirea ³⁾ <birnicilor> în satul Girov și ei nu vor să plătească cisla și au fugit în alte sate.

De aceea, dacă vei vedea această carte a domniei mele, iar tu să-i tragi pe ei iarăși înapoi la satul Girovul cu toate averile, să plătească unde i-au apucat perepisnicii. ⁴⁾

Așa să știți, altfel să nu faceți.

In Iași, în anul 7128 <1620> Mai 12 zile

Domnul a spus.

Nebojatco logofăt a învățat.

† Iane <a scris>.

Acad. R.P.R., LXXVII/43.

Orig. slav, hârtie, pecete aplicată.

¹⁾ « țaganca » așa în orig.

²⁾ « alăutar » așa în orig.

³⁾ « upravlenie » în orig.

⁴⁾ « perepisnicii », cei ce înscriu la dare.

1620 (7128) Mai 15, Iași.

† *Io Gașpar voevod, din mila lui dumnezeu, domn al țării Moldovei. Scriem domnia mea slugii noastre, Căzan fost postelnic.*

Deacă vei vedea cartia domnii mel<e>, iar tu să aibi a scoate din sat din Nisporești pre Ionașco și pre frate-său Căzanul, feciorii lui Gherman, ca să iasă de acoloa din sat, ca să să ducă un<de> vor avea altă ocină, prîintru căci i-au rămas din toată légea și cu ce le-a fost, le-au plătit deplin. Și au avut și dzi datâ ca să iasă de-acolea din sat, la *sfântul* Ghiorghie. Și dzua le-au trecut și până acum n-au mai eșit.

Deci ca să aibi a-i scoate.

Aceasta scriem, altfel să nu faceți.

In Iași, v<ă>l<ea>t 7128 <1620> Mai 15.

† *Domnul a spus.*

Io Gașpar voevod <m.p.>

Arh. St. Buc., Achiziții Noi, XXV/6.

Orig. rom., hârtie, pecete aplicată.

1620 (7128) Mai 16, Iași.

† Adecâ noi Pătrașco Ciolpan și Pătraș<co> Bașotă și Ionașco Piaicu /ost starost<e> și Pătrașco Ciolan medar scris-am în cest zăpis al nostru cum au venit înaintia noastră Vasilie și surorii lui, Annușca și Tofana, feciori Măriicăei și așijder<ea> Titiiiana și Anna, fétele Nastasie, nepoții Anneei, toți nepoții lui Ion Gănescul și unchiul lor Dumitru, feciorul Petreei Ungurul și iarăș<i> Dumitru Buhuș, feciorul C<ă>rstei Buhuș, nepotul lui Ion Gănescul, de bună voia lor, de nime nevoiți, nici asupriți, de s'au tocmitu și ș'au schinbat ale sale diriapte ocine și moșii și cumpărături, ce au avut părinții lor, în satu Criveșt<i> și Răvăcani și Găurēni și satu în Găneșt<i>.

Deci Dumitru Buhuș au datu ocină printru ocină lui Vasilie și semențiee lui, ce mai sus scriem, din giuământate de satu din Găneșt<i> dooă părți, una moșie, alta cumpărătură, ce iaste lui cumpărătură dela Lucoci și dela frații lui.

Iară Vasilie și soru-sa Anu<șc>a . . . ¹⁾ și iarăș<i> Titiiiana și soru-sa Anna, fétele Nastasie<i> și u<n>chiu-lor Dumitru ficiorul . . . ¹⁾ au dat lui Dumitru Buhuș, din giuământate de satu de Crivești²⁾ și de Răvăcan<i> și de Găurēni

¹⁾ loc rupt.

²⁾ « Scrive<ști> » în orig.

a patra[a] parte și din căia giumătate de satu a treia parte, și iarăș<i> așjder<ea> printru ce au fost ocină mai bună și mai lată în Criveșt<i> și Răvăcani și Găurēni, iară Dumitru Buhuș au datu șaptezeci taleri lui Vasilie, surorile sale și semenție sale, ce mai sus scriu.

Deci noi într'acia am vădzut de bună voia loru tocmală, noi încă le-am făcut cestu zapis și pre mai mari mărturie ne-am pus pecețile, ca să hie de credință.

Și iarăș<i> s'au prinsu dinnaintea noastră, carele va vrea să răsipască aceasta schinbare, să hie de mare glo<a>bă. De aceasta scrie[e]m, să aibă a-ș<i> face și ispisoc domnescu. *Să se știe.*

Scris în Iași, v<ă>l<ea>t 7128 <1620> Mai 16.

Eu Ionașco Peaic <m.p.>

Eu Pătrașco Ciolpan <m.p.>

† Pătrașco B<a>ș<otă> <m.p.>

Acad. R.P.R., CCCCXXV/5.

Orig. rom., hârtie, două peceți inelare, aplicate.

601

1620 (7128) Mai 25, Iași.

† *Io Gașpar voevod, din mila lui dumnezeu, domn al țării Moldovei.* Dat-am ciastă carte a domnii mele rugătorilor noștri, egumenului și a tot săborul dela sfânta mănăstire dela *sfântul Sava*, spre acēe ei să hie tari și putérnici, cu cartea domnii mele, a ține satul Horilcanii în ținut Orheiu, printru căci i-au dat giupăneasa Chirițio[o]ae postelniceasa, dreptu s<u>fletul giupănu-său, a răpoosatului Chiriței ce-au fost postelnic.

De aceea nimeni să nu îndrăznească a ține sau opri înaintea acestei cărți a domniei mele.

† *In Iași, în anul 7128 <1620> Mai 25.*

† *Insuși domnul a poruncit.*

Io Gașpar voevod <m.p.>

† *Batic <a scris>.*

Acad. R.P.R., DLXXXIX/40.

Orig. rom. hârtie, pecete inelară, timbrată.

602

1620 (7128) Mai 28, Iași.

† *Io Gașpar voevod, din mila lui dumnezeu, domn al țării Moldovei.* Iată am dat și am întărit slugilor noastre, Vasilie Lupan vistiernicel, fiul lui Lupan vătaf și Crăciun și Mihăilă și Cercel și verilor lor, toți nepoții și străne-

poții lui Ivașco și ai fratelui lui, Ilie o parte de bucată de pământ care se cheamă Dealul Țiganilor, care e din hotarul satului Scobențeni, în ținutul Cărligătura, din ispisocul de pâră și de ferăie pe care l-au avut Lupan vătaf și Crăciun și Mihăilă și Cercel, dela Iancul voevod.

Pentru aceasta, să fie mai sus scrișilor, Vasilie Lupan vistiernicel și Crăciun și Mihăilă și Cercel și verilor lor, dreaptă ocină, această bucată de pământ, anume Dealul Țiganilor, care este din hotarul satului Scobențeni și uric și întărire cu tot venitul.

Și altul să nu se amestece.

Scris la Iași, în anul 7128 <1620> Mai 28.

Domnul a zis.

Gheanghia mare logofăt a învățat și a iscălit <m.p.>

Borleanu <a scris>.

<Pe verso:> In lipsa milostivirii sale, pan Gheanghea mare logofăt, dela curte, eu Nebojatco al doilea logofăt <m.p.>

Acad. R.P.R., XXXVII/50.

Orig. slav, hârtie, pecete aplicată.

Cu o trad. rom. din 1811, ibid. CLXXXIX/69, în care locul este numit Gorciganii.

603

1620 (7128) Mai 30, Iași.

† Eu Nicoar<ă> și cu făméia mă cu Nastasiia și cu coconol nostru cu Toader din Valea Icozmo, iat<ă> scriem și mărturisim noi cu cestu zapis al nostru cum am vândut o vie ci am avut pri valea Icozmoe, o am vândut lo Ion Pușcaruloi din Iași, pre bani gata, nenevoiți și nesiliți de nemé, de bună voia nostre, că am rămas la mar<e> sărăcie.

Ci o am vândutu că nemé de ruda nostre n'au vrut să u cumpere, întrebat-am și pre vicinii noastră, cari i-avim pre lângă noi, să o cumpere, ei s'au lăpădat toț<i> și n'au vrut să o cumpere. Dici eu o am vândut lo Ion; dici de acmu să-i hie loi moșii ¹⁾ dereaptă, loi și ficiorilor loi și str<ănep>²⁾oșilor săi. Și la tocmala nostre fost-au Stoian lăcătușol și Harita săbiiarul și Ștefan Sirbul din Iaș<i> și mulți oameni buni; Deci de acmu să-ș<i> fac<ă> dirési cumu va vré el pre acea moșii și di nimi de oamini noastră, sau de cari vicini au vii pri lângă Ion, să n'aib<ă> treabă a mai pără, sau a dobândi pre Ion de aceasta păr<ă> și de aceasta vii niciudănăoar<ă> în véci.

Mai pre mar<e> cridintă pusu-ne-am și picțiți, să să știi. Și i-am dat și fântăna.

¹⁾ « noșii », în orig. în loc de moșii.

²⁾ loc rupt în orig.

Şasezeci taleri a dat bani gata, fără cheltuială.

Scris în Iaşi, luna Mai 30 zile.

Eu Nicoară me-am pus degetol pecet.

Tudor.

Gorghii.

Harita.

† Stoian.

† *In Iaşi, anul 7128 <1620> Mai 30 zile.*

C<ost>antin a iscălit.

Măteiu călăraş de Țaligradu.

† Ştefan Sirbul.

† Albul bărbiiar.

† Eu Toader Avrămilă diiac, *din Suvolin* încă am scris că am fost de faţă şi am iscălit.

<Pe verso:> Vie din Valea Cozmoei.

Acad. R.P.R., CLV/178.

Orig. rom., hârtie, trei peceti inelare.

604

1620 (7128) Iunie, Vărăşti.

Copia de pe o scrisoare veche, zapis de mărturie pe limba moldovenică, dn leat 7128 <1620> dn luna lui Iunie, iar câte zile, nu arată; şi că s'au scris în Vărăşti.

Adică eu, Mărie, fata lui Arame, mărturisesc cu această zapis al meu, cum-am dat partea mea de ocină din sat din Urlaţi, pentru sufletul părinţilor miei şi a fraţilor miei şi a ficicrilor miei şi pentru ale noastre sufleté, lui Toader Modruz hotnogul, din partea lui Arame, giumătatea de loc, de unde să va alege partea lui Arame de tutinderile, ca să-i fie lui ocină şi moşie cu tot venitul, denainte a mulţi oameni buni şi bătrâni, denaintea lui Trifan Colăcel din Măldăreşti şi Gligorie de acolo şi popa Gligorie din Căpoteşti şi Prébiciu vătavul de acolo şi Tocilă deasemeni de acolo.

Iar cine să va scula din oamenii miei şi din răzeşii miei să strice a me datătură şi pomană, să fie treclet şi proklet şi să nu-i agiute trei sute şi 18 părinţi ce sânt în Nichea.

De aciasta mărturisesc ca să să ştiia.

Arh. St. Buc., Ep. Huşi, XLII/4.

Copie din sec. XIX.

1620 (7128) Iunie 13, Iași,

† *Io Gașpar voevod, din mila lui Dumnezeu, domn al țării Moldovei.* Dat-am această cartă a dumnii mele rugătoriului nostru egumenului dila sv<ă>nta mănăstire *sfântul Șava și deregătoriului și vătămanului den satu de Horilcani,* spre aceia ca să hie tare și puternici, cu această cartă a dumnii mele, a-și trage a lor vecini derepți, carii vor hi fugiți dentr'acel satu den Horilcani veri unde-i va afla în țara dumnii mele, veri în satele dumnii mele, veri în satu boerescu, sau călugărescu, verii în slobodzie, sau în târgu, ca să aibă a-i lua cu toate bucatele lor, să-i ducă în satu în Horilcani, carii vor hi apucat scrisoare acolo, ca să plătească, la cislă, acolo.

Drept aceia, nime să nu cutêdze a ține sau a opri preste cartea dumnii mele. *Altfel să nu fie.*

Scris la Iași, în anul 7128 <1620> Iun<ie> 13.

† *Insuși domnul a spus.*

Io Gașpar voevod <m.p.>

† *Dumitrașco <a scris>.*

Acad. R.P.R., DXCI/20.

Orig. rom., hârtie, pecete inelară, timbrată.

O fotocopie ibid. Fotografii XXXII/34.

<1620> Iunie 13, Iași.

† Eu Ionașco Stroici scriu și mărturisesc însumi pre <mi>¹⁾ne cu cestu zăpis al meu, cum eu de bună voe mă, de nime nevoit nice asuprit, ce eu am vă<n>dut dereaptă ocină și cu<m>părătură a mă ce me-au fost cu<m>părat de părintele meu, satul Ter<nauca>¹⁾ de eu l-am vă<n>dut dumisale Ghianghei logofătului, drept o sută de galbeni.

Prent'acee nime de ruda mă, nice de sâme<n>țiē mă, nici giupăneasa mă, cade să n'aibă nici o treabă cu această ocină, ce am vă<n>dut eu și <în>tra această tocmeală au fost...²⁾ și...²⁾.

Și...²⁾ și...²⁾ și...²⁾

¹⁾ rupt, vezi doc. Acad. R.P.R., CXX/46 <1620> septembrie 1, 1621 august 31, în care satul Tarnauca ținutul Cernăuți apare ca vândut de Ionașco Stroici lui Ghianghia logofăt.

²⁾ loc alb în text.

De aeasta scriu și mărturisescu.
Scris în Iași, 71<28>¹⁾ Iun<ie>13.
Eu Ionașco Stroici *am iscălit.*

Acad. R.P.R., CXXXIX/44.
Orig. rom., hârtie deteriorat.

607

1620 (7128) Iunie 14, Iași.

† Io Gașpar voevod, din mila lui dumnezeu, domn al țării Moldovei. Iată au venit, înaintea noastră și înaintea boierilor noștri moldoveni, egumenul și tot soborul dela sfânta mânăstire numită a sfântului Sava, din mijlocul târgului Iași, cu un zăpis de mărturie dela Măria, fiica lui Gheorghie pârcălab, cneaghina lui Dumitrache Chiriță postelnic, scriind în acel zăpis că a dat ea sfintei mânăstiri, de bună voia ei, nesilită de nimeni, nici asuprită, un sat anume Horilcanii, care este în ținutul Orheiu, pe Nistru și cu mori pe apa Nistrului, pentru pomenirea panului ei, Chiriță postelnic și pentru sufletul ei.

Deci noi văzând acel zăpis de mărturie, noi l-am crezut și deasemenea am dat și am întărit și dela noi sfintei mânăstiri acest sat, că să le fie dreaptă ocină și danie cu tot venitul, neclintit, niciodată. Și altul să nu se amestece.

La Iași, 7128 <1620> Iunie 14.

† Insuși domnul a poruncit.

Io Gașpar voevod <m.p.>

† Toma <a scris>.

Acad. R.P.R., DXCI/19.
Orig. slav., hârtie, pecete aplicată.
O fotografie ibid. Fotografii, XXXII/32.

608

1620 (7128) Iunie 14, Iași.

† Vasilie Șeptelici hatman și pârcălab de Suceava. <Iată> ²⁾ a venit înaintea noastră Băseanul fost vornic și a adus înaintea noastră mulți martori <oameni> ²⁾ buni și megieși de prin prejur, pentru fapta unui Țigan anume Gligorie Răul, că el s'a sculat cu alți Țigani domnești ce veniseră în satul lui, Băloșești, și s'a sculat ca un tâlhar, cu ceilalți Țigani și au ținut drumul mare în timpul nopții și au lovit pe o slugă a lui Toma din Oșești și ce au găsit la el, toate i le-au luat. Și descoperindu-se lucrul pe față, domnia sa domnul a luat lui Băseanul

¹⁾ din primele cifre se disting numai urme, iar cele două din urmă sunt rupte cu totul.

²⁾ loc rupt în orig.

50 boi pentru acest Țigan, pentrucă nu a putut să-l aducă la domnia sa, domnul nostru.

Însă i s'au înapoiat ceilalți boi, iar patru boi i-au luat pentru ciubote și cu multe nevoi i-a răscumpărat și a dat 20 de taleri, bani gata acelor armași. Și altceva mai mult n'au avut ce să ia dela el.

Deci, noi văzând marea lui pagubă și l-am dat să-i fie rob ¹⁾ Țigan cu femeia și cu copiii săi până când va putea el să se răscumpere și să-i dea aceste mai sus zise averi. Pentru aceasta, nimeni să nu îndrăznească să-l oprească înaintea acestei cărți a noastre.

Scriș în Iași în anul 7128 <1620> Iunie 14.

Șeptilici hatman... ²⁾ <m.p.>

Acad. R.P.R., CV/75.

Orig. slav, hârtie, pecete timbrată.

609

1620 (7128) Iunie 15, Pleșești.

Zapis de mărturie cum au venit anaintea ³⁾ a omeni buni, Vărvara și au vândut direaptă ocină și moșie, toată parte mănese Mărineei, dintru a patra parte de sat de Podobiț*<i>* a cinea parte. Acéia o au vândut rudeei sale lui Simion și frăține-său, lui Vasilie și lui Toader, 9 taleri. Deci s'au sculat Simion și frații lui, Vasilie și Toader și au dat deplin acei 9 taler*<i>* în mâna Vărvareei, fateei Mărineei.

Și au fost oameni bon*<i>*, Andronic stolnicel din Ștornești, Lazor din Pleșești, Gliorie de acolo, Coste deasemeni, Adreian, Gligorie diac ⁴⁾.

In anul 7128 ⁵⁾ <1620> luna Iunie 15 zile.

Scriș în casa lui Gligorie, la Pleșești.

Arh. St. Buc., Mitrop. Moldovei, CXLVI/3.

Orig. rom., hârtie, pecete aplicată, căzută.

Cu o copie rom. din sec. XIX-lea, Arh. St. Iași, CCCXXXIX/425.

610

1620 (7128) Iunie 17, Iași.

† Io Gașpar voevod, din mila lui dumnezeu, domn al țării Moldovei. Adecă au venit, înaintea domniei melle și înaintea boiarilor noștri, sluga noastră Lupul și frate-său Ionașco, feciorii lui Nicoară Prăjescul, ci-au fost visternic

¹⁾ « holop » în orig.

²⁾ loc rupt în orig.

³⁾ « tea » adăugat cu altă cerneală.

⁴⁾ urmează « ot tam », tăiat cu aceeași cerneală.

⁵⁾ cifra 8 e adăugată cu altă cerneală.

mar<e> ș'au avut păr[r]ă cu Ionașco comis de în Uscăți și cu alți oameni și răzēși<i> ai săi, pântru o bucat<ă> de locu, ci-au dzis Ionașco cu oamenii săi, că i-au fost luat Nicoar<ă> vistērnicul, cătră hotarul satului său, Războianilor. Iar de mainte vrēme ei au dzis că au fost acel locu în hotarul și din ocina lor.

Dreptu acea, d<o>mnii mea și cu svatul nostru, într'altu chipu nu i-am putut tocmi de aciasta păr[r]ă, ce le-am dat hotarnic carel<e> ș'au fost iubit ei, pre sluga noastră, pre Căzan, ci-au fost postēlnicu, ca să aibă a mērgē acol<o>, cu oameni buni și<i> cu megiiăș<i>, să socotească acel locu, cum vor afla cu suflete<e> lor mai cu dreptu.

Dēci au mārșu sluga noastră Căzanu post<elnic> și cu alți megiiăși, cu oameni buni, de-au căutatu ș'au [au] aflat cūn acel locu nu l-au Nicoar<ă> vistērnicul, cum au dzis ei, înnaintea d<o>mnie<i> mēle, ce s'au aflat luat cel locu încă den dzile<e> lui Ștefan vod<ă> cel Bătrānu, când au fost făcut acea besēric<ă> la Războiani.

Dēci într'acea dac'au vādzut și ei într'acesta chipu, ci încă s'au lāsatu și nici au eutedzatu a giura Lupul cu frate-său Ionașco nici Ionașco cu alți răzēși ai săi, ce s'au tocmitu de bună voe și ș'au ales după cum li s'au hotăr[r]ātu cu oameni buni și s'au împăcat ș'au rădicat și stālpi pre acel hotar, pre acel<e> sēmne, unde iaste dela moară Războianilor mai gios o proșcă, în dreptul locului, preste țarin<ă>, unde intră drumul în pădure pre Țibucani.

Dreptu acea și dumniia mea, deac'am vādzut a lor de bună voe tocmal<ă>, dat-am și le-am întăritu și d<o>mnie mea slugii nostre Lupului Prăjescului și fratelui său Ionașco, feciorii lui Nicoar<ă> Prăjescul vis<tiar>, ca să le fie și dela dumniia mea ocin<ă> și moșie neclintită.

Și altul să nu se amestece înnaintea acestei cărți a noastre.

La Iași, în anul 7128 <1620> luna Iun<ie> 17.

† *Domnul a spus.*

† *Ion <a scris>.*

<Pe verso> † *In lipsa milostivirii sale dumnealui Gheanghea mare logofăt, eu Nebojatco <m.p.>*

Acad. R.P.R., Filiala Iași, Fond Spiridonie, XIV/4.

Orig. rom., hârtie, pecete aplicată, stricată.

Cu o copie rom. modernă.

611

1620 (7128) Iunie 23, Iași.

Suret de pe o cartē veche, pe sārbie, domniasc<ă> dela Gașpar v<oe>vod, domn țării Mold<o>vi, poruncitoare, scrisă în Iași<i>, de Ionașcu diiac, din leat 7128 <1620> Iuli<e> 1) 23.

1) In text « Iulie ». Vezi și doc. din 6 Iulie 1620.

Scriem domniia mea slugii noastre, lui Nicoară diac din Dănești, dămu-ț<i> știrea că de față, înaintea noastră, Gligorie Văsiu și Lupul aprodu și Bățe și Vasilie au tras la giudecată pe Modruz din Urlaț<i>, pentru o ocină din Urlaț<i>; care ș'au cumpărat-o dela Busca, drept 18 taleri bani gata, cum și o casă, ce ș'au cumpărat-o drept 4 taleri și au făcut și ogradă împregiurul casăi, iar acmu Gligorie Văsiu și Lupul și Bățe și Vasilie vor să întoarcă lui Modruz banii înapoi acei ce i-au dat pe acea ocină, zicând, precum că acea ocină lor [lor] li să vine.

Drept aciasta, dacă vei vede aciastă carte a domniia<i> méle, să aibi a stränge oameni buni, anume pe Tăbuciu și pe popa din Plotunești, pe Diiniș, pe Filip, pe Gligorie, pe Dan și pe mulți oameni buni, pentru ca să aibă ei a întoarce înapoi aceia ce va arăta Busca cu sufletul ei, că i-au dat pe acea ocină și ceia ce va zice Ionașcu Burghel cu sufletul lui că au dat pe acea casă și ce vor zice oamenii cei buni, că să întoarcă banii pe ograda ce o au făcut pinpregiurul casii sale.

Și să aibă a întoarce banii dela luna aciasta, dela 23 zili a lunii aceștie a lui Iulie, păn la doao săptămăni. Și în ce chip veț<i> afla, cu sufletele voastré să aveți a face și carté din partea voastră.

Așa să știi și într'alt chip să nu faci.

Domnul au zis.

Ghianghea mare log<o>f<ă>t au învățat și au iscălit.

De pe sârbie pe limba moldoveniasc<ă> am tălmăcit la anul 1815 Ghen<a>r 31.

Cliucer Pav<e>l Debriț.

Arh. St. Buc., Ep. Huși, XLII/5.

Trad. rom.

612

1620 (7128) Iunie 28, Iași.

† Io Gașpar voevod, din mila lui dumnezeu, domn al țării Moldovei. Iată a venit, înaintea noastră și înaintea tuturor boierilor noștri, Dumitra cneaghina lui Gheorghie comis și fiii ei, Căzacul și Pătrașco, de bunăvoia lor, nesiliți de nimeni, nici asupriți și au vândut pe dreptii lor robi¹⁾ Țigani, un sălaș²⁾ anume Ursu Foltișor, cu femeia lui Urâta și cu copiii lor, Ionașco și Sofronia, care a fost după Ihnat, țiganul lui Toader Căpotici și Agafia, care este după Buțurco dela Hotin și Nastasia, care este la Botoșani și cu patru copii ai lui, care sunt făcuți cu Boca țiganca și cu toți copiii ce se vor afla că sunt făcuți cu fiicele lui, ce sunt mai sus scrise, din uricul de daniș și miluire pe care l-au avut dela Eremia voevod și din ispisocul de întărire dela Simion voevod și din ispisocul dela Costantin voevod și dela Ștefan voevod și dela Radu voevod.

¹⁾ « holopi » în orig.

²⁾ « salaș » așa în orig.

Acești robi ¹⁾ Țigani i-au vândut slugii noastre, Isac Stârce ureadnic de Dorohoi, pentru șaptezeci de taleri de argint.

Deci noi, văzând tocmeală de bună voie între ei și plata deplină, iar domniă mea deasemenea am dat și am întărit slugii noastre mai sus scrise Isac Stârce, pe acești mai sus ziși Țigani, ca să-î fie și dela noi drepti robi ¹⁾ Țigani și uric și întărire și cumpărătură, cu tot venitul.

Și altul să nu se amestece.

Scris la Iași, în anul 7128 <1620> Iunie 28.

Domnul a spus

<Pe verso:> In lipsa milostivirii sale, Gheanghea mare logofăt, eu Nebojato al doilea logofăt <m.p.>

Acad. R.P.R., XLIX/7.

Orig. slav, hârtie, pecete aplicată.

Partea de jos a documentului unde era numele diacului, e tăiată.

613

1620 (7128) Iunie 30, Iași.

† *Io Gașpar voevod, din mila lui Dumnezeu, domn al țării Moldovei.* Dat-am cartea domniei mele egumănului și a tot săborul dela sv<â>nta[a] mănăstire Secul, spre aciasta ei ca să fie tari și puternici, cu carte dumniei mele, a ținea și apăra hotarul satului Petricanilor, pre unde au hotărât părintele Anastasie mitropolit și cu S[s]eachil, despre toate părțile.

Iar cine va hi arat, sau va hi cosit fân într'acela hotar, iar ei ca să aibă a-i luoa desétin<ă> den tot, cum iaste obiciariul.

Așijdere, cari vecin<i> a lor vor hi fugiți dentr'acela sat și dentr'alte sate, după scrisoeri, ei ca să aibă a-i tragi la urmă; cu toate bucatele lor, să plătească dabil<a> unde i-au apucat scrisoari. Și nime să nu cutédzi a-i ținea sau a opri, innaintea cărței dumniei mele.

† *In Iași, v<ă>l<ea>t 7128 <1620> Iun<ie> 30.*

† *Insuși domnul a spus.*

Io Gașpar voevod <m.p.>

† Buzinco <a scris>.

Arh. St. Buc., M-rea Neamț, XCV/4.

Orig. rom., hârtie, pecete aplicată.

¹⁾ «holopi» în orig.

1620 (7128) Iulie 4.

† Io Gașpar voevod, din mila lui dumnezeu, domn al țării Moldovei. Iată au venit înaintea noastră și înaintea boierilor noștri rugătorii noștri călugării dela sfânta mânăstire Sinaia și ni s'au jeluït cu mare plângere spunând că Maria, cneaghina răposatului Chiriță fost postelnic, a dat acestei sfinte mânăstiri un sat anume Sărătenii care este pe Sărata, în ținutul Lăpușnei pentru pomenirea panului ei și pentru pomenirea ei. Și un ispisoc de cumpărătură pe care l-a avut Chiriță postelnic dela Costantin voevod și <un> ¹⁾ zăpis de mărturie făcut de <ei> ¹⁾ înșiși le-a dat cneaghina Maria în mâinile călugărilor.

Astfel, când a fost acum, în zilele domniei mele, monahii din această sfântă mânăstire, ei au pierdut acele ispisoaace.

Deci noi văzând atâta plângere a lor, pentru acele ispisoaace noi i-am crezută și dela domnia mea încă am dat <și> ¹⁾ am întărit, ca să-i fie dreaptă ocină și danie acest sat sfinte mânăstiri mai sus scrise, cu tot venitul și cu tot hotarul neclintit niciodată în veci.

Și altul să <nu> ¹⁾ se amestece.

Anul 7128 <1620> Iulie 4.

Arh. St. Buc., Condica Asachi, ms. nr. 629, f. 220.

Copie slavă.

<1620> Iulie 6.

Suret de pe o scrisoarea veche pe sârbie, însă fără leat, ci numai din Iunie²⁾ în 6 și cu patru peceți în loc de iscălituri.

Precum au venit Toader Modruz hotnogul și cu Gligorie Văsiu, și cu toți răzeșii lor, anume Lupul și Bâte med<elnicer> și Vasilie aprod, având cartea domniasc<ă> scrisă cătră Nicoară Sprânciană diiac, pentru ca să aibă a strânge oameni buni de pinpregiur, pe Diiniș vătavul și pe Gligorie sul<ge>r din Plotu-nești și pe Tăbuciu și pe Dan și popa Gligorie și pe alți mulți oameni buni, pentru ca să cerceteze, să știe și să afle și să îndrepteze cu acei oameni buni, pentru câtă împresurarea au făcut Modruz hotnogul cu acea o partea de ocină ce au cumpărat dela Busca, fata Teclii, nepoata lui Drăghici, din Urlați, din a treia partea de sat, din giu<a>tatea, a treia partea.

¹⁾ lipsă în textul slav.

²⁾ în text « Iunie »; vezi și doc. din 23 Iunie 1620.

Deci noi, am <s>trâns mulți oameni buni, pe aceștie, pe Rogoianul diiac, pe Dăvideanul diiac, pe Ion Buga și pe Negriciu, cum și pe acei oameni, carii au vândut acea partea de ocină și casăle și am aflat cu toții, cu sufletele noastre, că atâta au fost cât au fost scrise în cartea cea domniasc<ă>, adică<ă> treizeci taleri.

Deci răzeșii, carii au ră-ât pe Modruz hotnogul, n-au avut cu ce să agiungă și să-i întoarcă atâta cheltuială, ci s'au lăsat și i-au dat pace, ca să-ș<i> stăpâ-niasc<ă> aceia ce au cumpărat.

Și s'au împăcat și încă s'au și giurat pe sfânta evanghelie, precum că nu vor mai face dezbaterea nici supărarea de acum înaintea nici odinioară în veaci.

De pe sârbie pe limba moldoveniasc<ă> am tălmăcit la anul 1815 Ghen<a>r 31 Cliucer Pav<e>l Debrîț.

Arh. St. Buc., Ep. Huși, XLII/47.

Trad. rom.

Cartea domnească menționată în doc., conservată iarăși în traducere, are data 1620 Iulie 23, ceea ce nu este posibil. Trebuie să admitem că actul datat 6 Iunie este în realitate emis la 6 Iulie, iar porunca domnească s'a dat la 23 Iunie, nu Iulie. Copiștii făceau deseori confuzie la lectura lunilor Iunie—Iulie, înlocuind în transcriere pe una cu cealaltă.

616

<1620, după Iulie 6>.

Copiia de pe scrisoarea veche moldoveniască fără leat și fără lună, ci numai cu trei peceti gios, în loc de iscălituri.

Eu Struțu și Iuriescul vătăjii cei mari de Fălciu. Adică<ă> au venit înaintea noastră Gligorie Văsiu cu cartea dumisale lui vodă, scrisă la noi, să socotim cu oameni buni ce va fi dat Toader Modruz pe o partea de ocină din sat din Urlați, Buscăi, fetei Teclii.

Deci noi am socotit cu preoți și cu oameni buni; deci au mărturisit popa Gligorie din Plotunești și Tăbuciu de acolo... ¹⁾ că au dat Toader Modruz 15 taleri zloți în mâinile Buscăi, fetei denaintea a mulți oameni buni.

Deci noi am dat zi lui Gligorie Văsiu într-o săptămână să de acei bani lui Modruz, de pe ocină, iar de garduri, pe pomete și de casă cu pivniță cu grajduri biciuluit-am cu oameni buni, 15 taleri.

Deci locul și cu casa și cu pometele casii fac 30 de taleri. Și am biciuit cu oameni buni și am dat zi lui Gligorie Văsiu, să de acești 30 de taleri într-o săptămână.

Să s<e> știe.

¹⁾ loc alb în text.

De pe cea veche am scos la anul 1815 Ghen[n]<a>r 31.
Gliucer Pav<e>l Debrîț.

Arh. St. Buc., Ep. Huși, XLII/49.

Copie.

Datat după documentul din 17 Decembrie 1619.

617

1620 (7128) Iulie 7.

Ispisocū scrisū pe sirbiia dela Gașparū v<oe>vod, în carē scriia :

Precumu mărie sa au datu și au întăritu sf<i>nței m<ă>n<ă>stiri Homorului, undē iastē hramulū adormirea pre sf<i>nței stăpăniei noastre născătoarei de d<u>mn<e>dzău, niște părți de moșia dinū satulū Derzsca, în ținutulū Sucevii, din ispisocolū de daniia și de miluire ce arē de la Rădulū v<oe>vod, carē ¹⁾ au datū și au miluitū sf<ă>nta m<ă>n<ă>stirē cu acelē părți de moșii Ionașco Stroici, feciorulū lui Stroici logofetulū, pre carē moșii li-au fost<t> cumpărat răpăosatulū Stroici logofătulū.

Iar călugării dela sf<ă>nta m<ă>n<ă>stirē să aibă a-i facē pamiati ²⁾ dinū <anū> în anū.

Pentru acēia și dela mărie sa acelē părți de moșii să fiia a sf<i>nței m<ă>n<ă>stiri Homorulū, driaptă moșia, daniia și miluire, cu totū venitulū, în veci.

Din anii 7128 <1620> Iul<ie> 7.

Acad. R.P.R., Condica m-rii Humor, ms. 111, f. 22v—23

Rezumat rom, din 1779

618

1620 (7128) Iulie 12, Iași.

Adică noi Coste Băcioc mare vornic al țării de jos și Nicoară mare vornic al țării de sus și Dumitru Goian mare postelnic și Nebojatco logofăt și Dumitru Lupe vornic de gloată și Baico șetrar și alți boieri dela curtea milostivirii sale domnului.

Scriem și mărturisim cu ceastă scrisoare a noastră, cum au venit înaintea noastră călugării dela svânta mănăstire dela Humor cu un zapis de mărturie, făcut de Trifan postelnicul, și s'au părât de față înaintea noastră cu Rusca Căldărușoae sora lui Trifan post<elnic> prentu sat[t]ul Vlăiceanii cu loc de moar<ă> în Jijiia ce iaste în ținutul Dorohoiului și prentu doou falci de vii la Cotnar în Dealul P<i>sc<o>pului, dzicându călugării că le-au dat și i-au miluit

¹⁾ pe margine adăuga t cuvântul : « moșii ».

²⁾ « pomenire ».

Trifan post<elnic> cu acel sat și cu aceale doo falci de vii prentu sufletul lui și a giupăneasii sale și să le fac<ă> *pomenire* den an într-'a[a]n.

Și acel zapis era făcut de Trifan post<elnic>, iară Rusca Căldărușoae au dzăs că acel sat iaste direaptă moșie ei și s'au venit în partea ei, deci n'au vrut să-l dea călugărilor.

Deci noi am întrebat pre călugări, mai ținut-au până acum acel sat, au ba; iară ei au dzăs că nu l-au mai ținut.

Deci noi am socotit cu dreptul și am dzăs Ruscăi Căldărușoae să <e> tocască cu călugării, să nu strice darea frăține-său.

Deci Rusca s'au tocmit de bună voia ei cu călugării și le-au dat altu sat anume Hrițcanii pre Jijiia cu loc de mori în Jijiia în ținutul Iașilor și le-au lăsat și acele doo falci de vii la Cotnar, ce acest sat iaste direaptă cumpărătură lui Trifan post<elnic>, dreptu 300 de talcr<i>.

Deci călugării s'au tocmit și au luat acest sat și Vlăiceanii i-au lăsat ei; căci au fost și vânduți și acel zapis ce-au avut făcut de Trifan post<elnic> încă l-au dat călugării de l-am ruptu și un ispiscoc dcla Radul vodă, așișdere.

Și s'au tocmit în de sine ca să n'aibă mai multu a pără călugării pre Rusca Căldărușoae, nici ia pre călugări, ce să-ș<i> ție acel sat călugării anume Hrițcanii, cu loc de moar<ă> în Jijiia, și aceale doo falci de vii în Cotnar în Piscop și să facă *pomenire* lui Trifan post<elnic>, dumnedzău iarte.

Iară cine va mai scorni pără, să hie neertat de domnul dumnedzău și de preac<i>sta maică și de toți svenții, ce să hie trecleat și procleat *de domnul dumnezeu*, amin.

De această mărturisim cu această scrisoare a noastră.

Scris în Iași, v<ă>l<ea>t 7128 <1620> Iul<ie> 12 zile

Eu Ghianghea logof<ă>t <m.p.>

Nicoară *mare vornic*

Nebojatco logof<ă>t <m.p.>

.....¹⁾ mare vornic <m.p.>

.....¹⁾ hetman <m.p.>

Acad. R.P.R., XLI/89.

Orig. rom., hârtie, șase pecceți aplicate.

619

1620 (7128) Iulie 15, Iași.

† Io Gașpar voevod, din mila lui dumnezeu, domn al țării Moldovei. Am dat această carte a domniei mele slugii noastre Popuța diac din Bârjoveni, din <ținutul> ¹⁾ Neamțului, ca să fie tare și puternic cu această carte a domniei

¹⁾ loc rupt în orig.

mele să stăpânească dreapta sa ocină și cumpărătură, pe care tatăl lui Popuța o are de cumpărătură dela fratele lui, Stănilă șoimar ¹⁾, pentru 70 zloți, taleri, partea lui Dumitru comis, a fratelui lui, Ghiorghie diac, din Ciuciuleni, din ținutul Lăpușna, și deasemenea partea lor a cumpărat-o, pentru... ²⁾ zloți tătarești.

Și <partea> ²⁾ lui Mogâldea din Bodești a cumpărat-o, pentru 100 de zloți tătarești.

Și deasemenea a treia parte din satul Bădești a cumpărat-o Popoța din Bârjoveni, pentru 600 de zloți tătarești, dela Nastea, fiica lui Stanciul, din ispi-socul de cumpărătură, pe care l-a avut dela Petru voevod cel Bătrân.

<Și> ²⁾ deasemenea, a patra parte din satul Bârjoveni a cumpărat-o Popoțe dela M<aria și I>²⁾lca, fiucele Donii... ²⁾ a dat Popoțe 29 de boi, pentru moartea unui om, ce a făcut-o în zilele lui Alexandru voevod.

Și deasemenea, dreptii <săi> ²⁾ robi ³⁾ Țigani, anume: Cărbune și fratele lui, Tudosie, fiii lui Ca... ²⁾ nepoții lui Stoica Țiganul.

Și deasemenea o grădină, pe Pârâul Rotarului... ²⁾

Și să aibă a stăpâni dreptele sale dedine și ocine și cumpărătură, cu tot venitul, câte sunt mai sus scrise. Și nimeni să nu aibă a se gândi la aceste ocine, înaintea acestei cărți a domniei mele.

La Iași, în anul 7128 <1620> Iulie 15 zile.

Domnul a poruncit.

Nebojateo mare logofăt a învățat.

Arh. St. Iași, CCCL/156.

Copie slavă, ruptă, din sec. XX

620

1620 (7128) Iulie 16, Iași.

† *Io Gașpar voevod, din mila lui dumnezeu, domn al țării Moldovei.* Dat-am cartea domnii mele Petrei di<a>c spre acea să hie tar<e> și putérnic, cu cartea domnii mele, a ținea și apăra a sa direaptă ocină, giunătată de sat de Dărmănești, ce iaste partea tătăine-său, lui Chicérea, ca să n'aibă Necoar<ă> uricar nici o treabă cu dănsa, nici alți răzăși.

Așea s'au tocmit denaintea noastră, să hie Mălăeștii dreptu Bubuiugi vândzar<e> dreptu vânzar<e>.

Așijde[r]re și un vecin ce iaste pre partea lui, anume Gârlea, ca să n'aibă nime nici o treabă cu dănsul, nici cu bucatel<e> lui, nici a lucra nime cu dănsul.

¹⁾ «șoimar» așa în text.

²⁾ loc rupt în text.

³⁾ «holop» așa în text.

Iar din mori să socotească cu oameni buni, ce să va veni cu dreptul să întoarcă și să ție cu dănsul împreună, într'o moară, în car<e>-i va plăcea lui.

Și nime să nu cutédz<e> a mai ținea sau a opri înaintea cărții domnii méle, sau a să mai pără această pără înaintea cărții noastre.

In Iași în anul 7128 <1620> Iul<ie> 16.

Domnul a spus.

Io Gașpar voevod <m. p.>

† Săcuian <a scris>.

Acad. R.P.R., XLI/90.

Orig. rom., hârtie, pecete inelară, timbrată.

621

1620 (7128) Iulie 18, Iași.

Io Gașpar voevod, din mila lui dumnezeu, domn al țării Moldovei. Scriem domnia mea slugilor noastre, părcălabilor din târgul Roman și șoltuzilor și pârgarilor de acolo.

Deaca veți vedea cartea domnii méle, iar voi ca să aveți a lăsa foarte în pace satul Sadna, ce iaste a sventei mănăstiri a Gălatei, de podvoade și de cai de olac și de toate angheriile și gloabe ce să vor face, ca să aibă a giudeca rugătorii noștrii călugărie dela acea sfântă mănăstir<e>, să le hie de bogănci și de înbrăcăminte.

Iar cu târgul sau cu țănutul, întru nemică să nu-i trageți, numai să-ș<i> plătească ei cislă lor cât vor hi scriș<i>. Și dobitocul lor să nu le trageți drept alți oameni sau drept alte sate.

Și nimeni să nu cuteze a-i învălui înaintea acestei cărți a domniei mele.

Insuși domnul a poruncit.

In Iași, 7128 <1620> Iuli<e> 18.

Io Gașpar voevod <m.p.>

Duma <a scris>.

Arh. St. Buc., M-rea Galata II/2.

Orig. rom., hârtie, pecete aplicată.

622

1620 (7128) Iulie 18, Iași.

Io Gașpar voevod, din mila lui dumnezeu, domn al țării Moldovei. Scriem domnia slugilor noastre părcălabilor din târgul Roman și șoltuzilor și pârgarilor de acolo.

Deacă veți vedea cartea domnii mele, iar voi ca s'aveți<i> a lăsa foarte în paci satul Tămășenii, ce iaste a sfintei mănăstiri a Gălatei, di podvoadi și di cai di olac și toat<e> angheriile și gloabe ce să vor faci, ca să aibă a giudeca rugătorii noștri călugării dela sfânta m<ă>năstiri, să le lue de băcănci și de înbrăcăminte.

Iar cu târgul sau cu țanutul, întru nâmic să nu trageți<i>, numai să-ș<i> plătească cisia lor, cât vor hi scriși<i>. Și dobitocol lor să nu le trageți<i> drept alți oameni, sau dreptu alte sate.

Și nimeni să nu îndrăznească a învălui înaintea acestei cărți a domniei mele.

In Iași, 7128 <1620> Iuli<e> 18.

Insuși domnul a poruncit.

Io Gașpar voevod <m. p.>

Dumitrașco <a scris>.

Arh. St. Buc., M-rea Galata, II/1.

Orig. rom., hârtie, pecete aplicată.

623

1620 (7128) Iulie 22, Iași.

† *Io Gașpar voevod, din mila lui dumnezeu, donin al țării Moldovei.* Dată cartea dumnii mele slugii noastre lui Costin de Iurghiceni pre aceasta ca el să fie tare și puternic cu cartea dumnii mele a ținea și a opri a sa direaptă ocin<ă>, tot venitul ei, cu pământuri cu fânațe, cu hălăștée, cu tot cu ce iaste venitul ca s<ă> n'aib<ă> de Iurghiceni sau de aiurea a intra în ocină a cosi sau ara sau intra în hălăștée fără<ă> voia lui.

Și cine va intra. . . ¹⁾ fără<ă> voia lui a cosi sau ara sau în hălăștée sau la fântăna lui sau cine-i va lua buhaiul vacilor fără<ă> voia, iar acela om ca s<ă> dea 12 boi porții dumnii mele.

Iar cui să va părea cu strănbul să stea de faț<ă> înaintea noastră.

Astfel să știți, altfel nu faceți.

La Iași, în anul 7128 <1620> Iulie 22.

† *Domnul a spus.*

† *Farmachi vornic a învățat.*

† *Căzacul <a scris>.*

Muzeul Lupta revoluționară a poporului, I/23

Orig. rom., hârtie, pecete aplicată.

¹⁾ rupt în original.

1620 (7128) Iulie 25, Iași.

† *Io Gașpar voevod, din mila lui dumnezeu, domn al țării Moldovei. Scriem dumii mea slugii noastre vornicului de Piiatră și comișilor și tuturor slugilor dumii mele, carii vor înbla cu slujbă la ocol la Piiatră.*

Dămu-vă știre, dacă veți vedea cartea dumi-mele, iar voi ca să aveți a lăsa foarte în pace satul Negritești, căce că acela sat îi eșit de demult dela ocol și iaste cumpărătură boiarinului nostru, lui Vorun<tar> comisul.

Deci ca să aveți a-l lăsa acel sat în pace, la nemică să nu-l trageți cu satele cele de ocol.

Și nimeni să nu îndrăznească să-i învăluiască înaintea acestei cărți a domniei mele.

In Iași, v<ă>l<ea>t 7128 <1620> Iul<ie> 25.

Insuși domnul a poruncit.

Io Gașpar voevod <m. p.>.

† *Ion <a scris>.*

Arh. St. Iași, D/11.

Copie rom.

1620 (7128) Iulie 31, Iași.

† *Io Gașpar voevod, din mila lui dumnezeu, domn al țării Moldovei. Scriem slugilor noastre, marilor vătavi de ținutul Iași și gobnicilor și podvodarilor și deșugubinarilor și tuturor celorlalte slugi ale noastre, dăbilarilor, câți veți umbla cu slujbele domniei mele.*

De aceea, dacă veți vedea această carte a domniei mele, voi să nu intrați să turburați satul Folfăeștii de pe Jijia, care este al părintelui și rugătorului nostru arhimandrit, și nici vitele lor să nu se ia pentru vreo gloabă sau pentru vreo angherie, nici pentru alte lucruri, pentru unt domnesc întru nimic să nu-i turburați, ci să aibă ei a-și plăti numai dabilele, cât le va fi cisla lor pentru capetele lor.

Iar pentru alte sate, ori pentru alți oameni, să nu-i turburați, înaintea acestei cărți a noastre.

Așa să știți, altfel să nu faceți.

Scris în Iași, anul 7128 <1620> Iulie 31.

Insuși domnul a poruncit.

Io Gașpar voevod <m.p.>

Ion <a scris>.

Arh. St. Buc., M-rea Galata, VI/11.

Orig. slav, hârtie, pecete aplicată.

Cu o trad. rom.

626

1620 (7128) August 5, Dorohoi.

† Tatălui și părintelui nostru, bunului și iubitului și dulcelui și nouă întru dumnezeu de multă nădejde, milostivirii sale, panului Gheanghea mare logofăt, multă sănătate și fericire să ai domnia ta dela domnul dumnezeu făcătorul cerului și al pământului.

După <acestea>¹⁾ îți dăm de știre domniei tale ca unui bun părinte a nostru pentru treaba lui Onciul Iurașcovici, că a venit la noi cu cinstita carte a milostivirii sale domnul nostru, ca să strângem oameni buni și bătrâni, megi-iași și să socotim, cu dreptate și cu sufletele noastre hotarul satului lui, Șendriceni, care este în ținutul Hârlău și care a fost ascultător de ocolul Dorohoi, care a fost hotărnicit împrejur din toate părțile.

Astfel, noi și cu oameni buni am umblat și am socotit după vechiul <hotar și>²⁾ după stâlpii vechi și încă și noi am pus stâlpi, unde a fost nevoe, din toate părțile împrejur.

Astfel este hotarul satului Șendriceni: dinspre Dorohoi dela poarta Șendricenilor, dela piatră spre răsăritul soarelui până la altă piatră, mai sus de iazul lui Cârstea și de acolo la movila Braicovița și de acolo la zăgazul lui Toma Porcarul și de acolo la stâlpul de piatră pe groapa din mijloc.

Dinspre hotarul Pescarilor, tot dela acel stâlp de piatră, în sus la movilă, prin groapa de mijloc și dela movilă până la drum care merge dela Dragule până la iazul lui Bodeiu și dela iaz pe matcă la vale la¹⁾ până la drum, la hotarul¹⁾, iar de acolo tot pe drum pe lângă movilă până la poarta Șendricenilor și la stâlpul de piatră dinspre Dorohoi, așa cum este hotarul împrejur după hotarul cel vechiu dincolo de iezer.

Și iarăși hotarul despre Buhaicea: dela iezer este din Valea Golboca dela Lozii pe drumul cel vechiu până la stâlpul de piatră, iar de acolo la alt stâlp de piatră și dela piatră drept peste pârâul Buhaicea, pe Soloneț și dela Soloneț la dumbravă, la bour și de acolo la Marcovița și dela Marcovița la bourul Loze-

¹⁾ rupt în orig.

²⁾ omis.

nilor sub Lăbușca, iar de acolo pe pârâu la vale, până la hotarul Cobâlelor la poiene, iar de acolo peste pădurice drept până la fântâna Strahova iarăși dinspre hotarul Cobâlelor.

Și iarăși dela fântâna Strahova peste pârâul Cobâla pe deal, drept la stâlpul de piatră, dinspre hotarul târgului Dorohoi și de acolo la alt stâlp pe piatră, iar dela piatră în sus peste pârâul Buhai, până la Fântâna Doiavei dela iezer dinspre hotarul Pescarilor. Peste tot este hotarul împrejur după vechiul hotar al satului Șendriceni.

Pentru acestea, dăm de știre domniei tale, cu sufletele noastre și mărturisim¹⁾ cum am aflat și am întocmit cu oameni buni și bătrâni și megieși-

Iar domnia ta vei face direse lui Onciul dela millostivirea sa domnul cum te-a învăța domnul dumnezeu.

Și domnul dumnezeu să dăruiască domniei tale zile bune și ani liniștiți întru Hristos. Amin.

Scris la Dorohoi 7128 <1620> August 5.

Noi mai²⁾ micii fii ai domniei tale: Botici urednic de Dorohoi și Lazor fost pitar și Gligorie Mitrofanici șoltuz și cu 12 pângari și Cârstea cel bătrân și Costin șepcar și alt Grigorie negustor de bureți³⁾ și Cozma cel bătrân și Dumbravă și Pavel și Malic și Stratul și Maxim și alți mulți oameni au fost din târgul Dorohoi și Andreica vătăman din Cobile și Onciul vătăman din⁴⁾ gura și Buțurco vătăman din Pascari și Vasile vătăman din Buhaicea și....⁴⁾ de acolo și Cozma Ilea de acolo și Simion Horbul din Cocoreni și Ionașco cel bătrân din Șendriceni și Miț și Gherasim și Pavel Mișco și Lazor și Brai și Dima și Tijmar de acolo și alți mulți oameni buni au fost la această hotarnică.

Așa mărturisim, cu toții, cu sufletele noastre, precum mai sus scriem.

Arh. St. Iași, CDXXIII/9.

Orig. slav, hârtie, deteriorat, șapte peceti aplicate și mai multe semnături indecifrabile.

627

<1620 Septembrie 1 – 1621 August 31> 7129.

Din mila lui dumnezeu, noi Io Alexandru Iliăș voevod, domn al țării Moldovei. Facem cunoscut cu această carte a noastră <celor ce o vor vedea>⁵⁾

¹⁾ «martorisim» în orig.

²⁾ «mai», așa în orig.

³⁾ în text «hubar» dela huba, 'guba, burete.'

⁴⁾ rupt în orig.

⁵⁾ omis în orig.

sau o vor auzi citindu-se că au venit înaintea noastră și a tuturor boierilor noștri moldoveni mari și mici, slugile noastre Eremiia pârcălab și Dumitru Lupe vornic, nepoții lui Măteiaș logofăt și au adus înaintea noastră și înaintea sfatului nostru un ispisoc de pâră de la răposatul Eremiia Moșhila voevod, că ei au pârît pe Gorcea Udrea și pe cneaghina lui, Todosiia și pe Tofana, cneaghina lui Dumitrașco căpitan, fiii lui Toader clucer, pentru satul Sloboziani pe Jijia, care este în ținutul Hârlău, și cu moară pe Jijia.

Și au înfățișat ei atunci privilegiul dela Petru voevod cel Bătrân, pe care l-au avut pentru acest sat mai sus spus, Slobozianii, că le este dreapta lor ocină și dedină.

Iar mai sus spușii, Gorcea Udrea și cneaghina lui, Todosiia și Tofana, cneaghina lui Dumitrașco căpitan, ei au spus că tatăl lor, Toader clucer, a dat unchiului lor, Eremiia hatman, pentru acest sat un țimir ¹⁾ și o pereche de brățări ²⁾ de aur și un cal cu rafturi ³⁾, în preț de 380 ughi galbeni. Și după aceia încă au mai dat 12 cai lui Petru voevod, pentru că luase acest sat. domnesc.

Deci noi i-am judecat și am cercetat privilegiile și am aflat că este ocina și dedina dreaptă a lui Eremia pârcălab și a lui Dumitru Lupe vornic, fii¹ Nastasiei, nepoții panului Mătiiaș logofăt și li se cuvine lor să le întoarcă toată cheltuiala pentru casele și pentru mori și acei bani pentru țimir ¹⁾ și pentru brățări ²⁾ și pentru acel cal cu rafturi și acei 12 cai ce s'au dat lui Petru voevod. Și s'au sculat și le-au înapoiat peste tot atunci o mie și patru sute de taleri de argint, bani gata, înaintea întregului sfat al lui Petru voevod ⁴⁾. Și s'au îndreptat și și-au pus ferăie 12 zloți. Iar mai sus spușii fii ai lui Toader clucer ei atunci au rămas de toată legea. Și de acum înainte să nu mai aibă mai mult a pârî și nici a dobândi, niciodată în veci.

Și întru accia, deasemenea au venit înaintea noastră și înaintea boierilor noștri, Gherghentie eromonah și fratele lui, Vasilie, fiii Maricăi, nepoții lui, Mateiaș logofăt, de bună voia lor, nesiliți de nimeni și nici prigonți și au vândut dreapta lor ocină și dedină din privilegiul de cumpărătură pe care l-a avut bunicul lor Mătiiaș logofăt dela Petru voevod cel Bătrân, a patra parte din satul Iacobenii, care acum se numește Sloboziia ⁵⁾ pe Jijia și cu loc de moară la Jijia. Aceasta au vândut slugii noastre credincioase, Dumitru Lupe vornic de gloate, pentru trei sute de taleri de argint. Deci noi văzând bună voia lor și tocmeală cu înțelegere și plată deplină între dânșii, de aceia <i-am dat> ¹⁾ să-i fie ocină și cumpărătură cu tot venitul.

¹⁾ « țimir », înseamnă surguciu, egretă.

²⁾ « brățări », așa în orig.

³⁾ « rafturi » înseamnă podoabele și cele necesare calului.

⁴⁾ Petru voevod, așa în orig., greșit în loc de Ieremia voevod.

⁵⁾ « Sloboziia », așa în orig., mai sus și mai jos: Slobozieni.

Și întru aceasta deasemenea a venit înaintea noastră și înaintea boierilor noștri cneaghina Mărica, fiica lui Mătiiș logofăt, de bună voia ei, nesilită de nimeni și nici prigonită și a vândut ocina ei și cumpărătura tatălui ei, Mătiiș logofăt, dela Petru voevod cel Bătrân, din același uric mai sus scris, a patra parte din acest sat mai sus spus, Iacobenii, care acum se numește Sloboziia, care este pe Jijia, și cu loc de moară pe Jijia. Aceasta a vândut deasemenea slugii noastre mai sus spuse, Dumitru Lupe vornic de gloate, pentru o sută de ughi galbeni și pentru o sută de taleri de argint, care acești ughi galbeni i-a fost dator Eremiia Brăescul cneaghinei Maricăi, fiica lui Mătiiș logofăt și deasemenea iarăși ce a fost dator Eremiia Brăescul copiilor lui Dumitrașco căpitan, o sută de taleri de argint, deci aceste datorii și acești o sută de ughi galbeni și acei o sută de taleri de argint, toate aceste datorii le-a plătit sluga noastră mai sus zisă, Dumitru Lupe vornic de gloate, înaintea noastră.

Deci noi, văzând tocmeala lor de bună voie și plata deplină, aceste toate mai sus spuse să-i fie lui și dela noi uric și ocină și cu tot venitul și copiilor lui și nepoților lui și strănepoților lui și răstrănepoților și întregului lui neam, care i se va alege cel mai de aproape, neclintit lui niciodată în veci.

Iar hotarul acestui sat mai sus scris, Iacobenii, care acum se numește Slobozianii, să-i fie hotarul dinspre toate părțile după vechile sale hotare, pe unde au folosit din veac.

Iar la aceasta este credința domniei noastre, a mai sus scrisului, noi Io Alexandru Iliiaș voevod și a preaiubitului fiu al domniei mele, Io Radul voevod și credința boierilor noștri: credința panului Ionașco vornic de țara de jos, credința panului Gorgan vornic de țara de sus, credința panului Barnovschi și Luchiian pârcălabi de Hotin, credința panului Neculachi pârcălab de Neamț, credința panului Dediul pârcălab de Roman, credința panului Dumitru Duca hatman și pârcălab de Suceava, credința panului Mihalachi postelnic, credința panului Lupul Dragotă spătar, credința panului Antoni ceașnic, credința panului Alexa stolnic, credința panului Alexandri vistier, credința panului Lupul comis și credința tuturor boierilor noștri moldoveni mari și mici.

Iar după viața noastră, cine va fi domn dintre copiii noștri sau din neamul nostru sau pe oricine îl va alege Dumnezeu să fie domn al țării noastre, Moldova, acela să nu-i clinească dania și întocmirea noastră, pentrucă i-am dat, deoarece îi este dreaptă ocină și cumpărătură pe banii proprii.

Iar pentru mai mare putere și întărire a acestor toate mai sus scrise, am poruncit credinciosului și cinstitului nostru boier, pan Ionașco Ghianghea

¹⁾ omis.

mare logofăt, să scrie și să atârne pecetea noastră de această carte adevărată a noastră.

La Iași, a scris Dumitru, în anul 7129 <1620—1621> luna...¹⁾.

Io Alexandru voevod <m.p.>

Eu Ghianghea logofăt am iscălit <m.p.>

<Jos, pe marginea pergamentului, românește>: Nerămâindu sămăntă de trupul meu, parte me, cât s'a a<f>la de sat di Iacobeni, am dat danie mânăstirii Coșulei, să-m<i> pominas<că> pe pomelnic moșe meu Alesandru Scleșu, iar din Coștani, am lăsat fraților. Părinți egumeni, tot să nu fiu <ui>tați pentru această puțină danie și <în> Hristos să nevoiți.

În Iași, leat 7235 <1745> Ghenarie 9.

Arh. St. Buc., Peceti nr. 197 (M-rea Coșula, II/1).

Orig. slav, perg., pecete atârnată.

O trad. rom. din sec. XIX la Acad. R.P.R., VII/31.

628

<1620 Septembrie 1 — 1621 August 31> 7129.

Copie de pe un uric de moșii dela Adam sulgeriul, cari-i scris dela Alixandru vod<ă> Ilieș, din v<ă>let 7129 <1620—1621>.

Uric dela Alixandru Ilieș vodă, din v<ă>let 7129 <1620—1621> pe toat<e> moșiile lui Ionașco Ghenghe log<o>f<ă>t și frăține-său Grigorii Ghenghe, anume pe cum scriu mai gios a lor drepte ocine și moșii dela părinți și de cumpăratură anume satul Joldeștii pe Siret cu mori în Siret și giumătat<e> de sat de Vorona, cu loc de iaz și de mori pe părăul satului, care ș'au cumpărat ei dela Vasilii Grumedzea și dela fimeia lui, Stanca, fata lui Pătrașco Arbure și dela ficiorii lor²⁾ și dela Bociul și dela fimeia lui, fata lui Pătrașco Arbure și dela ficiorii lor, nepoții bătrânului Arbure, drept 55 ugh<i>, dintr'a lor drepte drese ce au fost având moșul lor, bătrânul Arbure.

Așjidere și părțili din Vlădești di pe Șoumuz, cu loc de iaz și cu mori pe Șoumuz, care ș-au cumpărat ei dela Marușca, fata...³⁾, nepoata lui Isac și a mătușilor ei, Nastasie și Chirana.

Așjidere satul Șerbăuții, *deasemenea dela* Suceav<a> pe Horaiț<a>, ce ș'au cumpărat ei dela Ionașco Stroici.

¹⁾ loc alb.

²⁾ urmează, șters: « nepoții bătrânului Arbure ».

Așijdere satul Ternavca *dela* Cernăuți, cu loc de iaz și de...¹⁾, ce ș'au cumpărat *deasemeni* dela Ionașco Stroici; și satul Zadobrevca, ce este pe hotarul satului Budilcii, cu iaz și cu mori pe pârăul satului și a trie parte din sat din Rohozna, care au cumpărat *deasemeni* dela Ionașco Stroici și pe trii părți din sat din Dobrenăuți, supt făget și satul Stroicenui, ce să număscu Grămeștii, cumpărat *deasemeni dela* Stroici și giunătat<e> de sat din Onutul de Sus, cumpărat *deasemeni dela* Ionașco Stroici și trii părți din tot satul din Lenț<e>ș[ș]ti cu iaz și cu mori pe pârăul satului și cu loc de mori pe pârăul Prutului, cumpărat *deasemeni dela* Stroici și pe 2 părți din sat din Boian, părțili din mijloc, *cumpărate deasemeni dela* Stroici și a patra parte din gios *deasemeni din* Boian, cu iaz și cu mori pe pârăul satului și cu loc de mori în Prut. Și aciastă a patra parte iaste driaptă ocină și moșie giupănesii Anghelinii, fetii Nastasiicăi, sor<ă> lui Stroici log<o>f<ă>t.

Și satul Chelmeștii cu iaz și cu mori *dela* Hotin, *dela* Măcești și satul Socii, *ținutul* Iașii, driaptă moșie giupănesii Anghelinii, fata lui Ion comis.

Și satul Parcovă cu iaz și cu mori pe Ciuhur și a patra parte din sat din Strășineni, cu iaz *dela* Dorohoiu și satul Bocanii și satul Pietroasa supt Măgură *dela* ținutul Iașilor, driaptă moșie a lor.

Și satul Surdeștii pe Hobalna, cu mori în apa Bârladului și alt sat Popeștii pe Bărsăta, cu mori pe acel pârău, ce sânt drepte moșii a lor. Și satul Mărgiurcanii pe Tutuva, cu loc de iaz și de mori pe acel pârău, ce au fost acel sat drept *domnesc* de ocolul târgului Bârladului, care iaste driaptă dare și miluire, acel sat, dela însuși domniia me, pentru a lui driaptă și încredințată slujbă și pentru 6 cai buni, ce-au dat în triaba țărăi, când ave ț<a>ra greutate și nevoie.

Și satul Stărcenii pe Siret, cu mori în pârăul Topliții, *ținutul* Sucevei, ce-au schimbat cu Oideștii, cu Antonii mitropolit.

Andrei logofăt.

Acad. R.P.R., CXX/46.

Trad. rom. din sec. XVIII.

629

<1620 Septembrie 1—1621 August 31> 7129, Iași.

† Pan Dumitru Duca hatman și pârcălab de Suceava. Iată a venit înaintea noastră Băseanu fost vornic și a adus înaintea noastră un ispisoc dela Gașpar voevod și altă carte dela Șeptelici, care a fost hatman, că au venit niște Țigani

¹⁾ loc alb.

domnești în satul lui, anume: Gligorie Răul și cu Țigani și au ucis pe un fiu al lui Toma din Oș<ești> ¹⁾ și ce au găsit la el tot au luat.

Intru aceea, i-au luat lui Băseanul 50 boi în zilele lui Gașpar voevod pentru acei Țigani.

Deci pe alți Țigani i-a adus înaintea lui Gașpar voevod și li s'a făcut după lege. Iar mai sus zisul Gligorie Răul a fugit și nu a putut să-l aducă și a dat pentru el 20 taleri.

Deci, atunci Gașpar voevod și Șeptelici, care a fost hatman, i l-au dat să-i fie lui Țigan cu femeia și cu copiii până îi va da acei 20 taleri.

De aceea și noi dacă am văzut acele direse i-am dat pe acel Țigan să-i fie rob ²⁾ până când îi va da acei bani.

Și nimeni să nu-l oprească înaintea acestei cărți a noastre.

Scris la Iași, anul 7129 <1620—1621>.

Dumitrios Duca hatman <m.p.> ³⁾

<Pe verso românește sec. XVII> Zapis pe Reul Țiganul și alți 2 Țigani *dela* Boianu.

Acad. R.P.R., CV/76.

Orig. slav, hârtie, pecete aplicată, căzută.

Datat după moartea lui Gașpar Grațiani și după Duca hatman.

630

<1620 Septembrie 1—1621 August 31> 7129.

† Eu Tudosca, fata C<ă>rstei Diiceanului, din sat de Miclești; adecă eu înșămi pre mene mărturisăscu în cest zapis, cum am dat a mea parte de ocină den Berindiești, ce să va alége din[n] a treia parte a opta parte, partea Tudoscâi, de nimene nevoită, ce printru ce au pierât niști vită a lui Tiron, ce-au perit diriptu mine de dabile; dici cu alta n'am avut cu ce-i plăti, ce i-am dat acel loc.

Diripta acéia ca să hie el volnic a ținea acel loc cu tot venitul. Nime dintru oamenii să n'aibă treabă cu acea parte, ce să o ție cum mai sus iaste scris, din partea lui Berindeiu, ce-au fost cumpărată de înă-mea.

Cum au fost în tocmala noastră C<ă>rstea și Dumitrașco și Oanaca și Silion și Gligorie Vălean și Șușul și Vasilie Petran și mulți oameni buni și bătrâni.

De-aceasta scriem și mărturisim, ca să știe.

† V<ă><ea>t 7129 <1620—1621>.

Acad. R.P.R., CLXXXV/181.

Orig. rom., hârtie, pecete inelară, aplicată.

¹⁾ loc rupt în orig.

²⁾ în orig.: holop.

³⁾ semnătură grecească.

1620 (7129) Octombrie 18, Iași.

† Io Alexandru voevod, din mila lui dumnezeu, domn al țării <Moldovei> ¹⁾. Am dat această carte a domniei mele cneaghinei Gaftoaia Nebujat-coae. . . ¹⁾ ei din satul Vlădeni și de aiurea, pe unde au ocine, pentru aceia ca ei să fie tari și puternici cu această carte a noastră să stăpânească și să apere toate averile lor drepte. . . ¹⁾ și vaci și cai și toate averile pe care le au în casa lor, nimănui nimic în <veci> ¹⁾. Și de asemeni să apere și toate averile vecinilor²⁾ și pe acestea să nu aibă a le turbura și să nu tragă averile lor.

De aceia, nici voi, dăbilari, să nu luați averile lor pentru alți oameni sau pentru alte sate, nici globnicii sau podvodarii să nu luați boii lor pentru gloabe și pentru podvoade, nici olăcarii să nu luați caii lor de olac, nimeni dintre slugile noastre mai sus scrise să nu turburați averile ei, nici vecinii ²⁾ ei, ci să fie foarte în pace.

Iar dacă cineva va vroi s'o turbure sau să-i ia averile ei, un om ca acela va fi de mare pedeapsă.

Altfel să nu fie. Altfel să nu faceți.

<La> ¹⁾ Iași, în anul 7129 <1620> Octombrie 18.

† Insuși domnul a poruncit.

† Io Alexandru voevod <m.p.>

† Borleanul <a scris>.

Arh. St. Buc., Achiziții Noi, XXXIII/16.

Orig. slav, hârtie, pecete aplicată, stricată.

1620 (7129) Octombrie 18, Iași.

† Io Alexandru voevod, din mila lui dumnezeu, domn al țării Moldovei. Am dat această carte a domniei mele cneaghinei răposatului Eremia pârcălab din Brăești, ca să fie ea tare și puternică cu această carte a noastră să stăpânească și să apere dreapta sa ocină, pe care a avut-o panul ei, Eremia pârcălab și curțile ce are din satul Brăești, ca să nu aibă Vasile Grumaz nicio treabă cu această ocină și cu aceste curți. Iar dacă i se va părea cu strâmbătate, el să stea de față înaintea noastră.

Pentru aceasta nimeni să n'o turbure și nici să se amestece acolo înaintea acestei cărți a noastre. Altfel să nu faceți.

¹⁾ rupt în orig.

²⁾ « susedi » în orig.

Scris la Iași, în anul 7129 <1620> Octombrie 18.

Domnul a spus.

Io Alexandru voevod <m.p.>

Borleanul <a scris>.

Arh. St. Iași, CCXXII/8.

Orig. slav, hârtie, pecete aplicată.

Cu o trad. rom. diu 1833.

633

1620 (7129) Octombrie 23, Iași.

Io Alexandru voevod, fiul lui Iliăș voevod, din mila lui dumnezeu, domn al țării Moldovei. Scriem domnia mea slugilor noastre pârcașilor din târgul Roman și șoltuzului și pârgarilor de acolo. Deacă veți vedea cartea domnie mele, iar voi ca să aveți a lăsa foarte în paci, satul Tămășenii, ce iaste a sfintei mănăstere ȧ Gălatei, de podvoade și de cai de olac și de toate anghiriile câte sintu pre alți mișei a domnei mele. Și gloabe ce să vor faci, ca să aibă a le giudeca rugătorii noștri, călugării dela sfânta mănăster<e>, să le fie de bocanci și de înbrăcăminte.

Iar cu târgul sau cu ținutul, întru nemică să nu-i învăluți, nici să-i trageți, numai să-și plătească dabila lor cât vor fi scriși, și dobitocul lor încă ca să nu-l trageți pentru alte sate.

Și nimeni să nu îndrăznească a ține nici a opri, înaintea acestei cărți a domniei mele.

Altfel să nu faceți.

In Iași, l<ea>t 7129 <1620> Oc<tombrie> 23.

Insuși domnul a poruncit.

Io Alexandru voevod <m.p.>

Dumitru <a scris>.

Arh. St. Buc., M-rea Galata II/3.

Orig. rom., hârtie, pecete aplicată.

634

1620 (7129) Noembrie 1, Iași.

† Io Alexandru voevod, fiul lui Iliăș voevod, din mila lui dumnezeu, domn al țării Moldovei. Iată domnia mea am dat și am întărit rugătorului nostru egumenului și la tot soborul dela sfânta mănăstire ce se chiamă Săcul, unde este hramul sfântului și slăvitului prooroc și înainte mergător botezător al lui Hristos, Ioan și cinstitei lui tăieri, dreapta lor ocină și dedină din dreptele

lor ispisoaice ¹⁾ ce a avut de miluire și de întărire dela Eremia voevod și dela Ștefan voevod, niște mori și o prisacă și o odae și niște vecini, care sunt pe hotarul domniei mele la Târgu-Frumos.

Pentru aceea, ca să-i fie și dela noi sfintei mânăstiri danie și miluire și întărire cu tot venitul.

Altul să nu se amestece înaintea acestei cărți a domniei mele.

La Iași, în anul 7129 <1620> Noembrie 1.

† Insuși domnul a poruncit.

† Ghianghea mare logofăt a învățat și a iscălit <m.p.>

† Dumitru <a scris>.

Arh. St. Buc., M-rea Neamț, II/15.

Orig. slav, hârtie, pecete aplicată.

Cu o trad. rom. din 1725 și o transcriere și trad. modernă.

635

1620 (7129) Noembrie 1, Iași.

† Io Alexandru voevod, fiul lui Eliaș voevod, din mila lui dumnezeu, domn al țării Moldovei. Iată domnia mea m'am milostivit și am dat și am înorit și am întărit sfintei mânăstiri numite Secul, unde este hramul cinstului și slăvitului prooroc și înainte mergător, botezător al lui Hristos, Ioan și cinstitei lui tăieri, satele ei drepte, Săboianii și Berendeștii, care sunt în ținutul Romanului.

Care aceste mai sus numite sate au fost ale noastre drepte domnești, ascultătoare de ocolul târgului Roman, din uricul de danie și de miluire dela Erimia Moghilă voevod și din ispisocul de întărire dela Radul voevod.

Pentru aceasta, aceste mai sus înainte zise sate ungurești Săboianii și Berendeștii, să fie și dela noi dreaptă danie și miluire și întărire și uric, cu tot venitul lor, sfintei mânăstiri, neclintit niciodată în veci.

Altul să nu se amestece înaintea acestei cărți a noastre.

La Iași, în anul 7129 <1620> Noembrie 1.

Insuși domnul a spus.

Ghianghea mare logofăt a învățat și a iscălit <m.p.>

Lucoci uricar <a scris>.

Arh. St. Buc., M-rea Neamț, VI/15.

Orig. slav, hârtie, pecete aplicată.

Cu o trad. rom. din 1804.

¹⁾ așa în orig.

1620 (7129) Noembrie 1, Iași.

† *Io Alexandru voevod, fiul lui Iliăș voevod, din mila lui Dumnezeu, domn al țării Moldovei.* Scriem domnia mea diregătoriului și șoltuzului și părgarilor și tuturor dăbilarilor de târg de Huși. Deacă veți vedea cartea dumi-mele, iar voi să aveți a lăsa foarte în pace satele sventei episcopie de Huși, de podvoade, de joldu, de cai de olacu, de alte angherii, de toate să hie în pace. Iară cesla lor, bir ce va hi, ei să plătească, anume Plopénii, Hrubénii, Cărligații, Crețeștii, Rășeștii, Coziiacii, Podénii.

Derept aceaia și voi dăbilari de ținut și voi vățași mari, dobitocul lor printr'alți oameni sau printr'alte sate să nu luați nice să trageți și ce vor hi gloabe, ferii, să aibă treabă molit[t]va sa vlădica de Huș<i>, iar de să va găsi nescari furi tâlhari, aceia, împreună cu părintele, să-i prindeți și la dumnea-mea să-i trimiteti.

Aiasta vă scriem. Mai multă jalobă să nu vie la dumnea mea. Intr'alt chip să nu faceți.

In Iași, v<ă>k<eat> 7129 <1620> No<embrie> 1.

† *Insuși domnul a spus.*

† *Io Alexandru voevod <m.p.>*

† *Lucoci <a scris>.*

Arh. St. Buc., Ep. Huși, XIII/3.

Orig. rom., hârtie, pecete aplicată.

1620 (7129) Noembrie 2, Iași.

Io Alexandru voevod, fiul lui Iliăș voevod, din mila lui Dumnezeu, domn al țării Moldovei. Dat-am cartea domnie mele, egumenului și a tot săborul dela svânta mănăsteri Secul, spre-acia ca să fie tari și puternici, cu cartia domnie mele, a ținea și apăra hotarul satului Petricanilor, pre unde au hotărât părintele Anăstasie mitropolitul și cu Seachil, despri toate părțile.

Iar cine va fi arat sau va hi cosit fân într'acela hotar, iar ei ca să aibă a loa a dzécia din tot, cum iaste obicéiul.

Așjdiri cari vecini vor fi fugit din sat după scrisoare, ei ca să aibă a-i trage la urmă, cu toate bucatele lor, să plătească dabila unde i-au apucat scrisoarea.

Și nimeni să nu îndrăznească a ține sau opri, înaintea acestei cărți a domniei mele. Altfel să nu fie.

Insuși domnul a poruncit.

In Iași, anul 7129 <1620> Noe<m>v<rie> 2.

Ghianghea mare log<o>f<ăt> a învățat și a iscălit <m.p.>

Dumitru <a scris>.

Arh. St. Buc., M-rea Neamț, XCV/5.

Orig. rom., hârtie, pecete aplicată.

638

1620 (7129) Noembrie 7, Iași.

† *Îo Alexandru voevod, din mila lui dumnezeu, domn al țării Moldovei. Scriem domnia mea ureadnicului din târgul Botășani.*

Dau-ți știri că ni s'au jaluit rugătorii noș[ș]tri, calugherii dela sfânta monastire dela Galata, dzicându naintea domnie mele, că au un sat anume Teișorii, acolo la Botășani, la ocol târg<u>lui și voi trageți pre acel sat la lucrul domnie mele cu alți țărani.

Dereptu acea, deaca veț<i> vedea cartia domnie mele, ear voi să aveți a lăsa foarte în paci, să fie de trébele sventei monastiri ce vor fi.

Așea ca să știi și mai multă jalob<ă> să nu vie înaintea domnie mele

Scris în Iași, v<ă>l<ea>t 7129 <1620> Noem<brie> 7.

† *Insuși domnul a poruncit.*

† *Io Alexandru voevod <m.p.>*

† *Serghie <a scris>.*

Arh. St. Buc., M-rea Galata, IX/3.

Orig. rom., hârtie, pecete aplicată.

639

1620 (7129) Noembrie 11, Iași.

† *Io Alexandru voevod, fiul lui Iliăș voevod, din mila lui dumnezeu, domn al țării Moldovei. Iată domnia mea am dat și am întărit rugătorilor noștri, călugărilor dela sfânta rugă nou zidită mânăstirea Sinaia, unde este hramul arhistrategilor, arhanghelilor Mihail și Gavriil, numită mânăstirea lui Balica hatman, o jumătate din satul Lucaș, partea de jos, cu loc de iaz și de mori, care este în ținutul Neamț.*

Care acest sat a fost drept domnesc, ascultător de ocolul Piatra și le este dată lor această jumătate mai sus scrisă din satul Lucaș și de alți domni de mai înainte.

Deci să fie sfintei mânăstiri și dela noi danie și întărire, cu tot venitul. Iar cine se va ispiti să strice dania și întărirea noastră sfintei mânăstiri, să fie neiertat de domnul dumnezeu și de toți sfinții.

Și altul să nu se amestece.

La Iași, în anul 7129 <1620> Noembrie 11.

† Inuși domnul a poruncit.

† Io Alexandru voevod <m.p.>

† Ionașco Haraga <a scris>.

Acad. R.P.R., XLI/91.

Orig. slav, hârtie, pecete aplicată.

640

1620 (7129) Noembrie 15, Gligorești.

Adecâ noi Solomon și Arvat, starosti de Putna și de Ajud. Scriem și mărturisim cum au venit înaintea noastră și a mulți oameni buni și boiari, Petria Cepoiu, feciorul Ileanei și cu vâru-său Turcul, feciorul lui Costantin, nepoții Simei lui Hluz de Cofești, de nimene nevoiți, nici împresurați, ce de a lor bună voe, de au vândut a lor dereaptă ocină și moșie, părțile de într'apâ, de în vadul morei de jos, de în sat de Cofești, cătu li se vine de pre doao pământuri în frunte.

Și așijder<e> au venit înaintea noastră, Giurgia Gârbovin de Feținghești, ginerele lui Bolsun de Cofești, de au vândut iarăș partia sa de într'apâ și a feciorilor săi, cătu se vine de pre u<n> pământu în frunte, iar într'acela vad ce-i mai sus scris, care parte iaste de cumpârătură ce au avut socru-său Bolsun, dela Pardos de Cofești, moșul Petrei și a Turcului.

Aceaste părți li-au vândut dreptu șapte galbeni de aur, lui Pavel ce-au fost părcălab, nepotul lui Ureache.

Și le-au dat Pavel banii deplin, în casa popei lui Crăciun de Tărgoveți, denaintea noastră și a mulți boiar<i> și megiași, anume Lupul spătar, fiul lui Marta din Tecuci și fiul lui, Dumitru fost spătar și Petria Trufaș căpitan din Orheiu și Costachi văt<af de> hăn<sari> și Văscan văt<af de> hăns<ari> și Dumbrav<ă> văt<af de> hăn<sari> și Pepelea Cireș orbul și fratele lui, Cozma păh<ărnicele> din Balomireșt<i> și Mezin din Tărgoveți, Ion Negrul și Procup ginerele lui de acolo și Precopie diiacon, Iacob fratele lui, din Cofești și Stâniga de acolo și Băloș, fiul lui Lucoci din Feținghești și Mihil, fratele lui Giurgea și Lupul, fiul lui de acolo și Căzacul hăn<sar> din Căpotești și Florea hăn<sar> și Avram, ginerele lui Broștuc de acolo, Ionașco, fiul lui Uliul și alt Avram și Barnovschi din Oleșești și Andreiu de acolo și Scăntea din Purcelești și alți mulți oameni buni megiaș<i>.

Deci noi deaca am vădzut a lor bună tocmal<ă> și deplin<ă> plată, făcut-am lui Pavel cest zăpis, împreună cu ceșt<i> oameni buni, și-i hie de mărturie, să-ș<i> facă și ispisoc domnescu.

Pri mai mare credință, pusu-ne-am și pecețile cătră această scrisoare a noastră, ca să se creadzâ.

Scris la Gligorești, la anul 7129 <1620> Noe<m>v<rie> 15.

Aldămaș încă a dat Pavel, trei ved<re> vin, în casa lui Ioan Negrul din Târgoveți ¹⁾.

Costachi

Vulpaș văt<af>.

Văscan văt<af>.

Eu Zahariia diiac, fratele lui Costachi, am scris <m.p.>

Lupul fost păh<arnic> am iscălit.

Dumitrașco fiul lui, am iscălit <m.p.>

Arh. St. Buc., M-rea Neamț, XXI/4.

Orig. rom., hârtie, patru peceți aplicate.

Cu o copie din 1815.

641

1620 (7129) Noembrie 7, Iași.

† Io Alexandru voevod, fiul lui Iliăș voevod, din mila lui dumnezeu, domn al țării Moldovei. Iată au venit, înaintea noastră și înaintea boicilor noștri moldoveni, egumenul și întreg soborul dela sfânta mânăstire numită sfântul Sava, din mijlocul târgului Iași și și-a adus înaintea noastră privilegiile dela alți domni dinainte, pe satul Horbicanii²⁾, ce este în ținutul Orhei, pe Nistru, și cu moaia la apa Nistrului, care acest sat este danie sfintei mânăstiri pe care o scriem mai sus, dela Măriia, fiica răposatului Gheorghie pârcălab de Hotin, cneaghina răposatului Dumitrache Chiriță postelnic.

Astfel domnia mea, văzând privilegiile dela domnii dinainte și dania dela acea cneaghină mai sus scrisă, pentru sufletul panului ei, Chiriță postelnic, deasemeni și domnia mea m'am milostivit și am întărit acest sat mai sus scris, ca să-i fie sfintei mânăstiri mai sus scrise și dela domnia mea, danie și miluire și întărire și uric, cu tot venitul, neclintit niciodată în veci.

Iar dacă cineva s'ar ispiți că clintească dania și miluirea dela domnii dinainte și dela noi, acela să fie blestemat și de trei ori blestemat și neiertat

¹⁾ pasagiul dela «aldămaș... Târgoveți», scris de altă mână.

²⁾ greșit, în loc de: Horilcani.

de Dumnezeu și de preacurata lui maică și să fie anatema de sfinții părinți și de toți sfinții.

Pentru aceasta, nimeni să nu îndrăznească să se amestece înaintea acestei cărți a domniei mele.

† Scris la Iași, în anul 7129 <1620> Noembrie 17 zile.

† Însuși domnul a poruncit.

† Io Alexandru voevod <m. p.>

† Nicolai <a scris>.

Acad. R.P.R., DXCI/21.

Orig. slav, hârtie, pecete aplicată.

O fotocopie ibid., XXXII/33 și 35.

642

1620 (7129) Noembrie 18, Iași.

Io Alexandru voevod, fiul lui Iliăș voevod, din mila lui Dumnezeu, domn al țării Moldovei. Dat-am cartea domniei mele sludzei noastre, lui Gheorghie diiacul de Dolhești și soacră-sa Elinei, sora lui Pavel slujnicéru, spre acéia să hie tari și puternici, cu cartea domniei mele, a să lega în sat în Giurgești pre Topoliță, ce au fost ascultător de ocolul Neamțului. Și le-au fost lor schimbătură satul Săveștii, cu Pătru voevod, cum au ei și dirése de schimbătură<ă> dela Petru voevod, care dirése le-au arătat înaintea noastră.

Iar cui va părea vreo strămbătate, să stea de față<ă> înaintea domniei mele.

Altfel să nu fie.

Scris în Iași, la anul 7129 <1620> Noembrie 18.

Ghianghea mare log<o>f<ă>t am învățat și am iscălit <m.p.>

Arh. St. Buc., M-rea Neamț, IX/12.

Orig. rom., hârtie, pecete aplicată.

643

1620 (7129) Noembrie 18.

Suret depe ispisoc sârbescu dela Alexandru Iliăș v<oe>voda, liat 7129 <1620> Noemv<rie> 18.

† Adecă au venit, dennainte noastră și dennainte boiarilor noștri, sluga noastră Onciul, feciorul lui Iurașco și giupăneasa lui, Anghelina, fata lui Vasilie Orăș ce au fost hatman, cu zăpis de mărtorie dela Botici deregători *dela* Doroheiu și dela Lazor fost pitar și dela Gligori a lui Mitrofan șoltuz și cu 12 păr-

gari din târgu din Dorohoi și dela Cârstea bătrânul și Costin Cepișca și Grigorie Hubar și Cozma bătrânul și Dumbravă și Pavăl și Malic și Stratul și Macsăm și dela alții mulți oameni buni de acolo și Andreica vătămariul de Cobăla și Onciu vătămanu de Măgură și Buțurca vătămanu de Păscari și Vasăli vătămanu de Bahaice și Dan și Cozma și Ilie de acolo și Simion Horbul *dila* Cucoriani și Ionașco bătrănu *din* Șindriceni și Mici și Gherasăm și Pavăl și Lazor și Bran și Dima și Tihmari de acolo, scriind într'acel zăpis, cu a lor suflète, cum ei au hotărât hotarul satului Șindricenilor, ce iaste în țăn<u>t Hărlăului, care au fost supt ascultare cătră ocolul Dorohoiului, despre toate părțale.

Deci hotarul iasté a satului Șindrăcénilor despre Dorohoiu din Vracnița Șindricenilor, dintr'un stălpu de piatră, spre răsărita soarelui la alt stălpu de piatră diasupra hilișteului Cărstii bătrânul, de acolo la movila Brăicoviță și de acolo la iazul Tomii Porcariul, iar de acolo un stălpu de piatră în dialul de mijloc de cătră hotarul Păscarilor.

De acole în sus la movilă pre acel dial de mijloc, iar dela movila ce mare păn<ă> la drumul ce vine dela Dragole, la hilișteu Baghiului, dela hilișteu matca în gios la iazul Pribagului păn<ă> la drum, la hotarul Păscarilor și de acolo tot drumul în gios pe lângă movile, iarăși păn<ă> la Vrăncnița Șindricenilor și la stălpu de piatră despr<e> Dorohoiu, precum prin pregiur iasté hotarul, pre hotarul bătrănu de peste iazăr.

Și iarăș hotarul de cătră Buhaicia, dela iazātu iaste din Vale Adăncă, dela Coziia pe drumul bătrân la un stălpu de piatră, de acolo la alt stălpu de piatră, de la piatră drept peste părăul Buhaiului la Sărătură, dela Sărătură în Dumbravă la un buor, de acolo la Marcoviță, de acolo la Buorul Loznii subt Lăbușca¹⁾, de acolo părăul în gios păn<ă> la hotarul Cobălii, la poiană, de acolo preste pădurice drépt la Fântăna Strahului, iarăș despre hotarul Cobălii, la poiană, de acolo preste pădurice drépt la Fântăna Strahului, iarăș despre hotarul Cobăli și iarăși dela Fântăna Strahului preste părăul Cobăli la dial drept la stălpul de piatră, despre hotarul târgului Dorohoiului, iară de acolo la alt stălpu de piatră, de acolo în sus preste părăul Buhaiului, la fântăna la răpia din iazer despre hotarul Păscarilor, preste toate înpregiur hotarul iaste satului Șindricenii și ace săliște Șindricenii au fost danie și milovanie dela Costandin Movila²⁾ v<oe>voda socrului nostrui, lui [lui] Vasăle Orăș ce au fost hatman.

Let 7124 <1615> Oc<tom>vr<ie> ³⁾ 3.

¹⁾ pus semnul crucii în acest loc, pentru intercalarea unui pasagiu omis, dar care nu există.

²⁾ cu Mo se termină prima pagină a documentului, care fiind rupt în bucăți a fost lipit pe o altă hârtie, pe care s'a continuat cu altă cerneală și de altă mână, ceea ce probabil a fost scris în dosul paginii acoperite.

³⁾ documentul are două date. Aceasta dela urmă poate fi aceea a traducerii făcută de Axentie Uricarul cu veleatul greșit 7124 în loc de 7224 <1715> Octombrie 3. Doc. nu poate fi decât diu anul 1620 Noembrie 18, an în care domnește Alexandru Iliiaș Voevod.

Acest suret s'au scos depe alt suret care acel surct este scos depe ispisocul sãrbãscu, ce s'au tãlmãcit de Acsãntie uricariul din Iaș și s'au scos la let 1780, Oc<tom>vr<ie> 6.

Cliuceriu Pavel Debriț.

Acad. R.P.R., CXVI/73.

Trad. rom.

644

1620 (7129) Noembrie 21, Iași.

† Io Alexandru voevod, fiul <lui Iliăș>¹⁾ voevod, din mila lui dumnezeu, domn al țării Moldovei. Scriem domnia mea slugilor noastre, pãrcãlabilor de Cotnari și șoltuzului și pãrgarilor de acolo și ureadnicului și șoltuzului de târgul Hãrlãu și pãrgarilor de acolo și la vierii domniei mele.

Vã dãm știre cã s'au plãns domniei mele împotriva voastrã rugãtorii noștri, egumenul și tot soborul dela sfânta mãnãstire numitã Neamț, spunând, înaintea domniei mele, cã voi turburați pe doi vieri, care sunt la via sfintei mãnãstiri care mai sus scriem, pentru podvoade și pentru alte angherii ce sunt mai mãruite acolo.

De aceea, dacã vedeți aceastã carte a domniei mele, voi sã aveți a-i lãsa foarte în pace, pentru toate, care le scriem mai sus; sã fie numai pentru treburile și pentru niuncile viilor²⁾ sfintei mãnãstiri; sã aibã a da numai darea³⁾ împãrã-tească.

De aceia sã nu-i trageți pentru nimic.

Iar cui i s'a pãrea cu strãmbãtate, acela sã stea cu ei de fațã, înaintea domniei mele. Așa sã știți și mai mare plângere sã nu vinã la domnia mea.

În Iași, în anul 7129 <1620> Noembrie 21.

Insuși domnul a poruncit.

Io Alexandru voevod <m.p.>

Leahul <a scris>.

Acad. R.P.R., LXXII/23.

Orig. slav, hãrtie, pecete aplicatã.

645

1620 (7129) Noembrie 22, Iași.

† Io Alexandru voevod, fiul lui Iliăș voevod, din mila lui dumnezeu, domn al țării Moldovei. Iatã domnia mea am binevoit cu bunãvoința noastrã și cu

¹⁾ omis.

²⁾ în orig. greșit: « vierilor ».

³⁾ « dan », în orig.

inimă curată și luminată și din tot cugetul nostru și am dat și am miluit ruga noastră, sfânta mânăstire care se cheamă Beserecanii unde este hramul sfintei bunevestiri a preacuratei născătoare de dumnezeu cu un sat anume Troița pe pâ râul Cracău în ținutul Neamț și cu loc de mori la râul Cracău și cu toate hotarele lui, câte le are, care acest sat, mai sus scris, a fost al nostru drept domnesc și ascultător de ocolul Pietrei.

Și deasemeni am dat și am întărit mai sus scrisei sfintei mânăstiri dreapta ei ocină și dedină, o moară care este pe râul Cracău lângă satul Averești, care și această moară este făcută pe locul nostru drept domnesc, care este ascultător de mai sus scrisul ocol al târgului Piatra, din ispisoaace ¹⁾ de danie și de miluire, pe care le-a avut sfânta mânăstire dela Eremia voevod și dela Simion voevod.

Pentru aceea, să fie și dela noi sfintei mânăstiri dreaptă ocină și danie și miluire și întărire, cu tot venitul. Și altul să nu se amestece, înaintea acestei cărți a noastre.

In Iași, anul 7129 <1620> Noembrie 22.

Domnul însuși a poruncit.

Ghianghea mare logofăt a învățat și a iscălit <m.p.>

Dumitrașco <a scris>.

Arh. St. Buc., M-rea Bisericiani, IV/25.

Orig. slav, hârtie, pecete aplicată.

Cu o trad. rom. din 1843.

646

1620 (7129) Noembrie 24, Iași.

† Io Alexandru voevod, fiul lui Iliăș voevod, din mila lui dumnezeu, domn al țării Moldovei. Iată domnia mea am dat și am înoit și am întărit rugii noastre, sfintei mânăstiri Beserecanii, care se numește biserica lui Iosif, unde este hramul bunavestire, cu un sat anume Popceștii, pe pâ râul Cracău, în ținutul Neamț, și cu toate hotarele lui câte le are, care acest sat, mai sus scris, a fost al nostru drept domnesc și ascultător de ocolul târgului Piatra, din ispisoaace ¹⁾ de danie și de miluire pe care le-a avut sfânta mânăstire dela Radul ²⁾ voevod. Pentru aceea ca să fie și dela noi sfintei mânăstiri dreaptă ocină și danie și miluire și întărire cu tot venitul, din pădure și din câmp, neclintit niciodată în veci. De aceea, tot acest hotar mai sus scris să fie sfintei mânăstiri, ruga noastră și dela noi neclintit.

¹⁾ « ispisoaace » așa în orig.

²⁾ Radul, scris peste loc răzuit.

Și altul să nu se amestece niciodată, înaintea acestei cărți a domniei mele.

La Iași, în anul 7129 <1620> Noembrie 24.

Insuși domnul a zis.

Ghianghea mare logofăt a învățat și a iscălit <m.p.>

Procopie <a scris>.

Arh. St. Buc., M-rea Bisericiani, XIX/6.

Orig. slav, hârtie, pecetea căzută.

Cu o trad. rom. din 1803.

647

1620 (7129) Decembrie.

† *Adică eu Grama fost stolnic și Tănăsie fost dvornic și Vicol din Drăgești și Zapalce de acolo și Mirăuți diiac din Boloșiști și Seachil fost cămăraș.*

Adecă au vinit înaintea noastră Stoica din Băloșești, de au mărturisit înaintea noastră, cum au cumpăratu ocina de la Isac di Biuciumi, di sat di Boloșiști, totă partea lui câtă se va alége de sat di Băloșești, co loc di țarană și vatră de satu și cu totu locul ce să va alége partea lui Mihăilă din Bo<lo>șiști.

Iar acmu s'au sculatu Stoica de au vundutu ace partea de oci<nă> a lui, di satu Bolășiști, de nemine névoiți, nici asupriți, a me dereaptă cumpăratură di Băloșiști, o-m vundutu dumi sale Apostolui ci-au fostu postealnic, dreptu 20 di zloți bătuți, ban<i> gata, în mănule Stoicai.

Deci deac'am vădzutu noi plată diplin și tocmală de bună voia lor, noi i-am făcutu acesta scrisore, ca <să-i> hie zapi<s> de credință, până-și va <fa>ce și direase domnești.

Pre mai <ma>re mărturie ne-am pus pecețile și iscăli<tu>rili ca s<ă> să știe.

7129 <1620> Dech<embrie>.

Grama.

Eu Mirăuți deiac.

Tănăsie și Zapalce hiiu-su.

Seachil.

Mai apoi am <a>vutu și zapis dela Isacu di Biuciumi. Acela zapis încă l-am dat cu cila zapis ce am vundutu lui Apostol, să. hie de credenți să se știe. Altu nime să nu mai aibă a să mesteca'tr'ace partea. Să se știi.

Arh. St. Buc., M-rea Neamț, XXIX/6.

Orig. rom., hârtie, cinci peceti aplicate.

1620 (7129) Decembrie 7, Iași.

† Io Alexandru Iliiaș voevod, din mila lui Dumnezeu, domn al țării Moldovei. Iată domnia mea am dat și am întărit rugătorilor noștri egumenul și întregul sobor dela sfânta mănăstire numită Agapia, unde este hramul sfinților arhangheli Mihail și Gavriil și al celorlalte puteri fără de trup, un sat anume Childești pe Moldova, care acest sat a fost drept domnesc, ascultător de ocolul târgului Roman, care sat l-a dat și l-a miluit sfintei mănăstiri însuși răposatul Petru voevod, cu mare blestem.

Deci rugătorii noștri călugări încă au avut pâra, pentru acel sat, cu Manule cel bătrân, pentru că a fost dat de Eremia voevod lui Manule pârcălab.

Deci a trecut câțeva vreme, până în zilele lui Radul voevod, când au venit toți ieromonahii dela sfânta mănăstire Agapia și au adus uricul și ispisocolul dela sfântrăposatul Petru voevod, pentru dreapta lui danie și miluire, pe care a făcut-o sfintei mănăstiri. Deci, s'au judecat ei atunci și au rămas rugătorii noștri călugări pe Manole pârcălab, ca să fie acest sat iarăși al sfintei mănăstiri, ca și mai înainte.

De aceea și domnia mea încă am dat și am întărit sfintei mănăstiri Agapia acest sat mai sus scris, Childești, pe Moldova ca să le fie și dela noi dreaptă ocină și miluire și întărire cu tot venitul, nemișcat niciodată în veci.

Și altul să nu se amestece înaintea acestei cărți a domniei mele.

Scris la Iași, în anul 7129 <1620> Decembrie 7.

Domnul a poruncit.

Ghianghea mare logofăt a învățat și am iscălit <m.p.>

<Pe verso contemporan, slav:> Carte de Childești, dela Alexandru vodă.

Arh. St. Buc., M-rea Agapia, XIV/8.

Orig. slav, hârtie, pecete aplicată.

Cu o trad. rom. din 1835.

1620 (7129) Decembrie 9, Iași.

† Io Alexandru voevod, fiul lui Iliiaș voevod, din mila lui Dumnezeu, domn al țării Moldovei. Iată domnia mea m'am milostivit și am dat și înnoit pe acești Țigani, anume: Tițul cu țiganca ¹⁾ lui și cu copiii lor și Câ<r>stea Țigani și Telincă și Sava, ginerele lui și femeia și Radul cu fiii și alt Cârstea cu copiii lui și Cioban

¹⁾ « țigancă » în orig.

Țigan și femeia lui și cu fiul lui, să fie dela domnia mea danie și robi ¹⁾ Țigani, drepti, sfintei mănăstiri, unde este hramul sfântului Sava în târgul Iași.

Pentru aceia, nimeni dintre slugile noastre sau dintre slugile hatmanului sau vătavi de Țigani sau slugi țigănești să nu aibă nici o treabă cu dânșii, să-i turbure.

De aceia să fie tari și puternici egumenul și cu tot soborul, să stăpânească și să oprească pe acești Țigani cu femeile lor și cu copiii pe care îi au. Și nimeni altul să nu se amestece înaintea acestei cărți a noastre.

Scris la Iași, în anul 7129 <1620> Decembrie 9 zile.

† Inuși domnul a poruncit.

† Io Alexandru voevod <m.p.>

† Andronic <a scris>.

Arh. St. Buc., M-rea Sfântul Sava-Iași, XXXIII/10.

Orig. slav, hârtie, pecete aplicată, căzută.

650

1620 (7129) Decembrie 20, Iași.

† Io Alexandru voevod, din mila lui dumnezeu, domn al țării Moldovei. Iată domnia mea am dat și am întărit rugătorului nostru popa Deadiul, dreapta lui ocină și cumpărătură, toată partea Sorei, fiica Annei, nepoata Dumșei, cât se va alege din satul Dumșani, din jumătate de sat, din vatra satului și din câmp și din pădure și din tot venitul, pentrucă îi este dreaptă cumpărătură dela mai sus scrisa Sora, fiica Anei, nepoata Domșii, din satul Dumșani, care este în ținutul Dorohoi, pe banii săi drepti și proprii pe patruzeci și cinci taleri de argint.

Pentru aceasta, să-i fie lui și fiilor lui, și dela noi, cu tot venitul, uric și întărire cu toate, neclintit în veci. Și altul să nu se amestece.

În Iași, în anul 7129 <1620> Decembrie 20.

Inuși domnul a poruncit.

Ghianghea mare logofăt a învățat și am iscălit <m.p.>

Focea <a scris>.

Acad. R.P.R., VIII/19.

Orig. slav, hârtie, pecete aplicată.

Cu o trad. rom. din 1763 la Acad. R.P.R., Filiala Iași, Fond. Spiridonie, XLVII/2.

¹⁾ ♦ holopi ♦ în orig.

1620 (7129) Decembrie 28, Târgul Baia.

Adecă eu Lupul șoltuzul și cu doisprezece pãrgari den târg den Baie și popa Ionașco și popa Vasilie de acolé și Petre Grosul și Ștefan ce au fost șoltuz și Pãtrașco de lângă'nsu și alți orășeni de acolé și Dêleu aprodul den Spătãrești și Moisei hãnsarul de acolé și Onichie vist<iernnicel> den Antãlești și Toma șetrãrel de acolé și Onichie vist<iernnicel> den Antãlești și Toma șetrãrel de acolé și popa Ionașco și Glegorie, *fratele său* de acolé și alți sãtëni toți den Antãlești, scriem și mãrturesim cu ale noastre suflete, cum au venit ñnaintë noastrã Dumitru, nepotul Țintei de Antãlești, generele lui Pãtrașco Budãi și au vãndut o parte de ocinã lui Anton, feciorul Mãgdãlenei, den bunãvoia sa, de neme nenevoit, neci ñnpesurat dennaintea noastrã, anume o jrëbie ce au fost partea Țintei cu toate pomëtele ce au avut și cu tot venitul ce va avea ñntr'acela hotar și ñn sat și ñn cãmpu și ñntr'apã.

Și au dat Anton lui Dumitru șeptesprãzëci talere bani gata și doao vaci cu viței alaturea de s'au biciuluit drept patrusprezece talere, fac treizãci și unul de talere.

Drept acea neceodãnuoarã ñn vëci sã n'aibã a <ñn>toarce Dumitru sau feciorei lui sau nepoții sau strãnepoții lui, iar cene va vrea de sã strãce și sã ñntoarcã aceasta vãnzare ce am vãndut eu de bunã voia mea, sã hie proclët și trãclët și blãstãmat de dumnezeu și de precista și de trei sute și optsprãzëci *pãrinți*. Ce sã hie lui moșie dereaptã și feciorilor lui ñn vëci.

De aciasta scriem și mãrturesim. Și <spre> mai mare mãrturie ne-am <pus> și pecețile.

În târgul Baie, vãleat 7129 <1620> Dechemvrie 28.

Arh. St. Buc., Achiziții Noi, MMCDXXXIV/11.

Orig. rom., hãrtie, pecete cãzutã.

DOCUMENTE ÎNDOELNICE

DOCUMENTE ÎNDOELNICE

1

1616 (7124) Aprilie 2.

† Adec<ă> eu, Vasilica și cu ficiorul miu Vas<i>lie de Meleşcan<i>, fata Măricăi, nepota lui Crăciun Meleşco, scrie<m> și mărturisim cu cest zapis al meu cum am vândut de bun<ă> voe mea, de ¹⁾ nime nevoiț<i> nici siliț<i> ce dc a noastră bun<ă> voe, am vândut a noastră drept<ă> ocin<ă> și moșie ce avăm, dinn a treia parte de sat din Meleşcan<i>, din parte Hamdzii, ce să va alegi parte moșu-miu, lui Crăciun Meleşco, ce mai sus scriem, drept dzéci lei bătuți și trei stup<i> și doi gonitor<i> și o vac<ă> cu vițel, dumisali Dimei de Marcovicen<i> și femêi sali Aftiniei și ficiorilor lor, din vatra satului și din țarină și din fânaț și cu lor de prisac<ă> în poian<a> mănăstir<ii>, din d<e>al de merii lui Palcău, ca s<ă> le fie lor drept<ă> ocin<ă> și moșie, lor și ficiorilo<r> lui.

Și acest cari mai sus scrie, mi-<a>u dat dumnêlui deplin și aciasta tocma<ă> s'au făcut denainte lui Lupan de Toderești și Nașcul de acole și Toader Ile dc Mirești și Stratul de Gloden<i> și Lupul, ficiorul lui și Mihalcea de acole și Pântetei, fratele Mihalcei *de acolo*. Pentru credința ne-<a>m pus degetele, ca s<ă> știe.

L<ea>t 7124 <1616> Apr<ilie> 2.

Vasilca Păntelei
Vas<i>lie Stratul
Toader Ile Lupul
Mihalcea

Acad. R.P.R., Filiala Iași, Fond Spiridonie, VI 115.

Orig. rom., hârtie.

Data este prefăcută la clasa zecilor; pare să fi fost « 80 ». Scrisul e dela sfârșitul sec. XVII.

¹⁾ în text: « ne ».

1616 (7125) Septembrie 16.

† Facim șterei pren aciasta mărturie de hotarnecă, adeca precum au venit prenepoți boiarului Eonașcol Banaura *fost mare* pustelnicel de tofpecei *din Iași* și Fedon și Gavreil, prenepoți<i> lui Iachem *mare* capetan dela stiagul hatmanului *din Suceava* și denpreună cu niamul lor Andronecū Bduce prenepot boiarului Banaura Ionașco dela soru-sa Măreuța *din sat* Băcheani, ținutul Sorocei și Stepan și Zarova și Calenecu, fete Ilenei, nepota lu Ianu de feta sa Anca ce au fost soț lui Necolai Mustia *din Iaș*, cu censtita carte al mării sale domn Radului Mihne voevod, del<a> let 7125 <1617> Martii 19 zile, screindu-ne noau se mergem la otcena lor de sat, anumii Ciuciulenii ce iaste la ținut Lapușnei, ce dupa ale lor jalobe ce au dat pre lumenat merei sale, poruncendu-ne ca se le socotim și se le hotărăm pre undi le va scrie uricul. Iară pe unde n'a scrie, se le socotem pren oamen<i>.

Mers-am la fața locului și am adunat acole oamen<i> bătrân<i> și tener<i> și șteutori de namure de aciasta otcină și moșie anumii Ciuciulenei, unde fața fi<i>nd și toți jăluetori, am întrebat cum știu ei pentru jălu<i>tori: ei toț pren giurământ au arăta<t> cum că aciast<ă> otcenă moșie este driaptă al lor și ei sent toț<i> drepti niamuri, iar pe părinți lor, i-au luat robi tătarei, cu multe al lor avere și dresure den mult a moșei, carei acești de acum jăluetori cu o mătușă al lor, Anna, au scăpat p. . . ¹⁾ rul la oraș Cecelnecul, și rămăend la ei și uricul al aceștei otcinei moșii Ciuciulenii, carei s'au văzut acum la aciasta lucrare de hotărere ei, dat dela domnul Eremiia Mohg<i>la voevod, întăritor boiarulul Banaura și lu Iachem den miluiria bătrânului domn Ștefan voevod, care-i acele tote s'au perdut de Tătari, când au prădat Soroca și Napadova, Cazacei Jeporajeni.

Și i-am întrebat, care-i parte vor pute giura, se-și ei brazde în cap, se mergă pe unde vor ște ei.

Iar ei cu toți s'au pre[imeii] mit de au giurat, și brazde în capetele lor au luat, anumei Gheorghii cel bătrân, Haria *din satul Lazova*, de noăzeci și opt anii și Glegoraș Răzănul *de acolo*, de șaptezeci și noua anii și Alecsa Rotar, bătrân *de acolo*, optzece și cince ani și Chereiac Gărlianul tot de acolo, de șasezeci șapte ane, și Gavril Grosul de la mănăstera Secului, de o sută și trei anie și Temoftei Serăbul *de acolo*, de nouzeci anei și Vaselei Potărcă *de acolo*, de șaptezeci trei anie și Elii *de acolo* și Băuzar cel bătrân den satul Drăgușeni, op<t>zeci și șase ani și Miron Gherman *de acolo* șasăzeci ani și Dumitru Vărzare *de acolo*, nouzeci și cinci ani și Eoniț<ă> Tușcanianul de acole, nouzeci și

¹⁾ rupt și șters.

patru ani și Ghervase Ciorne și Necolai Ciornei, de optzeci trei ane și Mihael Dogă cel bătrân, den târgul Lăpușnei, nouăzeci șassă ani și Toader Hrânco Vaonul *de acolo*, de optză<ci> și doi ani și Gheorghie Barbă Lață *de acolo*, șassăzeci nou ani și Vaseli Popa *de acolo*, optzece ani, și Chereca...¹⁾ și Efteme Frunză cel bătrân *de acolo*, de nouzeci și opt anii, și A<n>drei cel bătrân den Vorniceni, a lu Gherasem, de nouzeci și cinci ani și Dom...¹⁾ și Fedo Bărăiaca, bătrân o sută șă cinci ani și Sava Căușniancul *de acolo*, optzeci trei ani și Martin a lui Pascal, de șas[s]ă<ă>zăci noau ani și Filip Drancinul *de acolo*, șapt<e>zeci ani și Vaselie Panoș bătrân *din Pânășești*, de o sută șapte ani și Necolai Hrencia den satul Ulmul, optzeci și doi ani și<i> Costantin Lepușnianul *de acolo*, de șaptezeci ani și<i> Darie Turcan unul *de acolo*, de cinzeci opt ani, tot *de acolo* și Meftodie Vozeianu *dela*¹⁾ schetul mănăstirei Căpreeni, de optzeci și nou ane și D...¹⁾ cel bătrân, de o sută trei ane, de acole carei giurând aceștie toș bătrenii cu brazdele în capetele lor, am purces de am cercat tot locul și toate sămne de hotară, pe unde au știut ei și noi am mers cu uricul, care-i bene ne-au arătat toate semnele potrivite.

Mers-am la cel întâi semn de hotar al aceștiei otcene Ciuciulenilor, ce se începe de șliahul Cogălnicului, est<e>.acole am găsit piatră hotar, despre răsăret de șliah, se hotărăște cu Lozova, despre mezul noșii capatu ei și de acole amu mers în poiana Lozovei și acole am găset petre hotară veche, lungul despărțire tot cu Lozova. Iară de aecia am mers pen codrul și pe diasupra mănăstirei Hăncului și tot pen codrul păn<ă> am agiuns la a...¹⁾ spre amiazăzi și înnaente am găset petre și cheotore colșii despărțere cu Perienei, diasupra unui lacū, iară de acole am mers tot pe culmia dialului și pe la Valia Perelor am trecut curmeziș și am me<rsu>...¹⁾ mare denspre Lăpușna. Acole am găset petre veche hotar cheotori cu...¹⁾

De aicia am mers spre reseret drept la curmăturile dialului Drăgușanelor, fundul spre răsăretul de iarnă și acole iarăș am găset petre hotar în fund despărțit cu Drăgușeni, de acole am mers la Cogălnic și am trecut în curmezăș Cogălnicul și aleturia am mers tot fundul cu Drăgușenii și am mers păn<ă> în dial pe d'asupra...¹⁾ Frunză în coșteșă am găset iareș petre cheotore la colșii aceștiei otcene Ciuciulenii; de aecia ni-am înturnat pe despre Horohei, și am mers pe vale înnaente și pen Cărlanei am mers spre miazănopte lungul, și alăturia cu ulmul și cu mân<as>tiria Căpreianeii, rămăind mănăsterea denspre răsărit și înnaente pen codrul păn<ă> diasupra dialului, am găsit pietre hotară cheotore colșu cu Vovulcenei și cu Lozova în codrul, den aece am înce<r>cat tote semnele de hotară pren cât s'a putut afla den veche, s'au găsit toate bune și adevărate după mărtureserele oame-

¹⁾ șters și indescifrabil.

n<i> bătren<i> potrevit dupa uricul ce-l au, carei noi cei rânduiți pren al doelia șe al treiale poroncă *domnească* pren carte legate, ce lumenat s'au dovădit că aceasta otcenă moșiei Ciuciulenii este driapte al jăluitorilor den veche, pre care li-am făcut această mărturie de hotarnăcu, se le fii lor în vec aceste semne de hotară precum am aflat den veche dăn știre mării sale, spre ade<verire>¹⁾ am iscălit la let 7122²⁾ <1616> Septembrie 16 zile. Am scris Gavreil Padencul *mare* logofet *din* Iași.

Acad. R.P.R., CXIV/156

Fals. rom, hârtie.

Judecând după hârtie, cerneală și scris, după semnăturile ciudat calchiate făcute parcă într'adins astfel, ca să nu fie descifrabile, hotarnica de mai sus nu poate fi originală. Judecând după conținut (hotarnicile apar, în general, mult mai târziu, în a doua jumătate a sec. XVII-lea) actul este un fals.

3

1617 (7125) Ianuarie 28, Iași.

Noi Radul v<oe>vod, domn țarei Moldaviei. Iată au vinit, înnainte noastră și înnainte a lor noștrii boeri, Nechifor și frati-său Badul și Flore și au adus înnainte noastră mulți marturi, megieș<i>, oameni buni și s'au jăluit nou cu mari jalbă și au mărturisit acei marturii, arătând ispisoc de cumpărătură ci el au avut dela Bogdan vodă, ficior lui Alicesandru vodă, pentru o parte di ocină din giumătate di sat Păuleștii, din a triia parti, a triia parti, din giumătați ce din sus, la Vrancia în țăn<u>t Putnii, ci el sângur au cumpărat-o dila rudeniile lui Căndia, *fiul lui* Bobian, nepotul lui Trifan, drept 150 di zloți tătărești și 50 de oi, din uric ci ari el Trifan, de danii și miluiri, dela bătrănul Bogdan v<oe>vod.

Și acest ispisoc de cumpărătură ce mai sus s'au zis, l-au prăpădit el când au întrat în Vrancia Hridoți Raci Giurge, și au robit și au ars. Atunce au trii-mis cătră domnul jalobă și mărturii încredințată.

Pentru aciasta dar i-am dat și i-am întărit acestor mai sus arătaț<i>, lui Nechifor și fratelui său Badiuș și Florii, pi ocina din giumătați de sat Păuleștii, din a triia parti, a triia parti, cari i-am dat dela noi uric, de cumpărătură, cu tot venitul, nerășuit niciodată în veci. Și nimi să nu aibă amestic înpotriva aceștii cărți a noastri.

¹⁾ șters și indescifrabil.

²⁾ Documentul nu poate fi din această dată, deoarece la începutul textului se menționează o carte a lui Radu voevod din 7125 <1617> Martie 19.

S'au scris în Eș<i>, la let 7125 <1617> Ghenari<e> 28.

Domnul au poroncit.

Precăt s'au putut s'au tălmăcit di mini Ioan pal<a>r<ni>c.

Arh. St. Iași, Transport 1765, opis 2014, dosar 11, f. 288 (46).

Trad. rom. din sec. XIX.

4

1617 (7125) August 3, Suceava.

† Din mila lui dumnezeu, noi Radul Mihnea voevod <și> ¹⁾ doinn al țării Moldovei. Facem cunoscut cu <această > ²⁾ carte a noastră tuturor celor ce o vor vedea sau o vor auzi citindu-se, că au venit înaintea mea și înaintea tuturor boierilor noștri, slugile noastre Ionașco, fiul lui Isac Bilava, din satul Crugleanca și cu ruda sa, anume Pentelei Lupul și cu mare plângere a lor și cu mărturie dela boierii: Efrem Hejdău și dela Andreiaș Talpă și dela Lupul Stoica, spunând că Ionașco, fiul lui Isac Bilava, a vândut de veci, partea sa a treia parte din a patra parte, din jumătatea satului Crugleanca, care este în ținutul Hotin. Care parte este dinspre apusul soarelui și cu vad de moară, câmp, grădină și pădure.

Și a vândut rudei sale, Pentelei Lupul, pentru patruzeci taleri bătuți. Care această parte a fost cumpărată de Isac Bilava dela Nastasia, soția lui Cozma Danovici și dela fiii ei, Savăr și dela Vasilie și dela Zbera. Și a vândut Ionașco de veci rudei sale, Pentelei Lupul, pentru acești patruzeci taleri bătuți înaintea noastră și un dires ²⁾ de cumpărătură pentru această parte de ocină l-a avut Isac Bilava dela Nastasia, soția lui Cozma Danovici și dela fiii ei, dela cei mai sus scriși, a fost zălogită la David din Hotare pentru șapte zloți și când i-a plătit lui acești șapte zloți. . . ³⁾ David. . . ³⁾uri din alt dires ²⁾ al ginerelui <său>. Dacă se va ivi cineva cu acest dires să fie știut, fiilor lui altora, fiindcă n'au avut niciun drept niciodată, când se va ivi.

Deci domnia mea, văzând dreapta cumpărătură a lui Pentelei Lupul dela ruda sa, Ionașco, fiul lui Isac Bilava din Crugleanca îi dăm și întărim lui dela noi ispisoc pe toată această a treia parte de ocină din a patra parte și jumătate <din> Crugleanca cu iaz al ocinei în Crugleanca și să fie cu tot venitul în veac și copiilor lui și nepoților lui <și> strănepoților <și> răstrănepoților lui și între-

¹⁾ omis.

²⁾ în text: reapsam.

³⁾ neciteț în fotografie.

gului său neam, cine va fi cel mai de aproape din neamul lui. Și din neamul altora să nu se amestece în folosința <lor>.

La aceasta este credința domniei mele mai sus scrisului domn, Radul Mihnea voevod și a preaiubiților lui fii, Merona și Alexandru voevozi și credința boierilor noștri: credința panului Nicoară vornic de Suceava, credința panului Iliăș vornic de Iași, credința panului Negrilă Talaban pârcălabi de Neamț, credința panului...¹⁾ ceico Meahail pârcălabi de Hotin, credința panului Manole și Ioan pârcălabi de Roman, credința panului Albul pârcălăb de Cetatea Albă, credința panului Iarcia Gheremac, credința panului Onel pârcălabi de Cetatea Albă, credința panului Iachim și Gura de Orhei, credința panului Felea Văscan de Soroca, credința panului Semion Veverița spătar de Suceava, credința panului Mihail Erdechie vistier, credința panului Iliș Cioplan postelnic, credința panului Vasilie paharnic, credința panului Grigorie Meahul hatman de Iași, credința panului Ion Ganea stolnic, credința panului Deardea ceașnic, credința panului Trifan Hamza comis și credința tuturor boierilor noștri moldoveni, mari și mici.

Iar după viața noastră, cine va fi domn pentru țara noastră Moldova, dintre copiii noștri și pe oricine îl va alege domnul dumnezeu, acela să nu-i clinească nimic în veci. Și încă să-i dea și să-i întărească diresese²⁾ lor unde se vor înfățișa după cum și noi am dat și le-am întărit după dreptatea lor.

Iar pentru mai mare tărie a celor mai sus scrise, am poruncit credinciosului și marelui nostru pan Grigore Ponovețchi mare logofăt să scrie și să atârne pece-tea noastră la această carte a noastră.

A scris...¹⁾ la Suceava, în anul 7125 <1617> luna August 3 zile.

Acad. R.P.R., Fotografii XXIX/22.

Falsificat, scrisul, limba, formularul diplomatic nu corespund cu ale actelor moldovenești din sec. XVII. Nici numele boierilor nu corespund cu cei din anul 1617. Apar și doi pârcălabi de Cetatea Albă.

5

1617 (7125) August 10.

Ținut Neamțul ocolul mijlocului silește Tămpeștii. Precum s'au împărțit Gheorghie Ghețău jonirul și cu Budurlan Tămpe, și au luat Gheorghie Ghețău 2 poeni din Tămpești, cu dumbravă, cu codru și poiana Bozului, cu codru pără în Vale Albă, și s-au întâlnit cu Gugeștii în Vale Albă. Și un mal au luat Gheor-

¹⁾ neciteț în fotografie.

²⁾ «reapsam» în text.

ghi Ghețău, la Tămpești și au luat Gugeștii un mal domnescu, poenile la Războeni, care au pus Gheorghie Ghețău puiatră, în cornul codrului, în capul Feșilor. Apoi de acolo, au apucat în Dealul Arsurilor, și au scoborât în păraul Chita, și au trecut în ceaia parte la drumul Uscaților, dela vale, și au pus puiatră la un copaciu strămbu și au apucat de acolo la deal și au mersu pin codru, până la poiana Bozului, drept poiana Bozului groapă, dela groapă în sus 4 stânjeni domnești, s'au pus puiatră și de acolo au purces în sus, până au scoborât în Valea Albă.

Și acole dacă au pogorît în Vale Albă, au luat un mal Gheorghie Ghețău și un mal loc domnesc, și au luat de acolo în sus Păraul Alb, până în drumul Boiței, în săcătura lui Dragomir Uscațul și au apucat de acolo drept în drumul Boiții, în deal, și de acolo au scoborât în boore, ca cum s'au hotărât Gheorghie Ghețiu, despre Tâmpa Budurlan și au apucat din boore și s-au dus prin Răce și prin sfârșitul dealului Răcii și acolo au pus puiatră în gura scursurii și scoborât în Pita, în Iazul vechiu și l-au luat cam pre lungu și au apucat drept la deal în Lacul Negru, dela vale un stângen de lac, puiatră.

Și au apucat dela lac la deal, prin ponoară și s'au suit în margine codrețului, puiatră și din puiatra din margine codrețului, s'au închiat în puiatra din cornul codrului, care s'au întâlnit cu Petrileștii cu Topleți, cu Gheorghie Ghețăul și cu Tâmpa Budurlan, să se încredințeaze cum că s'au întâlnit în cornul codrului Tămpeștii în puiatră și cu Florea din Ivan Uscațul s'au întâlnit tot acolo și cu Tomșa din Ivan Uscațul s'au întâlnit tot acolo precum încredințază că sint din Tămpești, nu din Uscați acele poeni. Uscații acole s'au întâlnit cu Tămpeștii.

Și aceste împărțiri s'au făcut în voia lor, de s'au împărțit și au luat poenile Gheorghie Ghețăul și el s'au hotărât și despre Uscați și despre frații lui, despre Tămpești și după ce s'au hotărât el aceale poeni, le-au dat lui Gheorghie Jolnir, *fiul Florii din Uscați*, finu său.

Precum la acea împărțeală au fost Dabija Vodă, din Vale Albă, bătrânul. Și au fost Bogdan bătrânul.

La leat 1617 Avgust 10, în domnie domnului Radul vodă.

Dabij<a> vodă. Bogdan.

Iară Velișcu s'au sculat după aceaia ca să-ș<i> ia parte lui dela Tămpești, care s'au înțeles că este de Tămpești, s'au sculat să o ia, iar State Căneța, s'au sculat cu zapisul acesta. Iar Velișcu dacă au văzut că iaste danie, s'au lăsat. Numai s'au înștiințat că iasti din Tămpești. Apoi Velișcu văzind așa, s'au lăsat fiind dată danii din hotarul lui.

Și la aciașă cercetare s'au tămplat în zilele mării sale Vasile vodă.

La leat 1634 Avgust 20.

Gavril com<i>s

Jordache sulgeariu.

Aciașă mărturie hotarnică fiind prescrișă întocma din cuvânt în cuvânt de pe cea adevărată matcă, am încredințat-o și eu cu a mea iscălitură.

Sofronie arhim<andrit> și stareți <fintei> m<ână>st<iri> Neamțului cu tot sobor.

Arh. St. Buc., M-rea Neamț, XXIII 8.

Copie.

Fals prin conținut.

6

<1618> Noembrie 22.

7137 <1628> Noembrie 22 ¹⁾. Un înscris dela părcălabul de Niamț și un vor-n<i>c de poartă cu arătare, că li-au venit cartia domnului Radu v<oe>v<o>d, de au socotit și au luat Bistrița în gios, au socotit cini cu ce hrană să hrănești și cini unde șadi.

Deci, au socotit braniștia Slatinii și a Rășcăi și a Niamțului și le-au aprins casăle, cini au fost om fără ispravă, într'acel munti și fără dajdie, nu mai puțin și braniștia Săcului și a Agapieci. De aice, au dat în hotarul Hangului. Deci, au socotit cini și cum esti.

Și au dat, la hotarul Ghindăoanilor și au văzut un hotar împresurat și au văzut două bisărici răsăpitate, de domnii cei bătrâni și au fost cu oameni buni, din toate satile, și au văzut acel hotar împresurat de doi călugări, ce au fost frați Radului v<oe>v<o>d. Și au vroit a le faci lege și n-au putut. Și au vrut a le aprindi casăle. Și au văzut stră<m>bătate multă, făcând acelor săraci oameni și n'au avut, ce le faci.

Arh. St. Iași, Anaforale, nr. 148, f. 33v.

Rezumat rom. din 1855.

7

1619 (7127) Martie 12.

Copie.

Ținutul Neamțului, ocolul Mijlocului, Valea Albă, moșiia Uscații.

Adecă noi răzășii de moșiia Uscații, eu Tomșa și eu Florea, din Ivan Uscatul, am făcut hotarnica noastră pe moșiia părintască, pe care moșie fiind noi trei frați cu o sor<ă> a noastră, anume Grozava, iar sora noastră vânzându-ș<i> partea eii noao în 30 de florinți, adecă treizăci de florinți și

¹⁾ Data greșită. În 1628 nu era domn Radu Mihnea.

patru talanți, au eșit din stăpânire. Și rămâind moșiia a noastră, ne-am învoit noi amândoi frații, și ne-am hotărît moșiia Uscatii, de a noastră bună voe, fiind la hotarneca noastră și alți răzăși streini vechi, de aproape împregiurași, anume Dabija Vodă, răzăș din Leotești și dumniului Bogdan bătânul, sulger, care ne-au hotărît moșiia noastră, stălpându-o împrejur prin sămnele arătate, care moșie porceade din Malul Alb și merge în sus pârăul, până în dreptul izvorului lui Ștefan vodă și apoi trece pârăul și ia amândoaă malurile și tae în piatră, în lozii șiși dă coaste cu Gugeștii, prin izvorul lui Ștefan vodă și tae pi din sus de mănăstire și merge prin fundul Struginosului și sue în zarea dealului și acolo iaste boor și piatră.

Și din piatră apucă în jos, prin lac, în dreptul Fundăturii, și de un stânjin dela lac în sus iaste piatră și supt piatră iaste zgură și hârburi și steele, și din piatră apucă în jos alătura cu Țibucanii, spre amiază-zi, până în boor și groapă și din groapă merge dânduși cu Topliță din Valea Albă, Silește și Petriștii, apucă pe Cămin și scoboară pi Arini în pârăul Văii Albe și iaste piatră și să sue în Dealul Uscatilor și lovește prin fețe în cornul codrului și să tâlnește cu Tămpeștii, unde iaste și piatră și merge la vale, dânduși capăt cu Tămpea și cu Gheorghi Ghețau joimir.

Și acest Gheorghi Ghețau luânduși [luânduși] partea lui, poenile cu codru, cu poenii, cu dumberăvi, care sânt hotărîte cu pietre despre Uscati, care merge din Dealul Arsurilor și scoboară devale și trece pârăul Chita, la drumul Uscatilor, ce iasti piatră la un copaci strămb și până în marginea Poenii Bozului, și din sus groapă și de patru stânjani din groapă, în sus, piatră și deacelea să scoboară drept în Pârăul Alba și apucă malul Pârăului Alb, luând un mal Gugeștii și un mal Gheorghi [Gheorghi] Ghețau joimir și merge în sus până în malul Alb în drumul Bonții.

Și de acolo merge în fundul Răcii, în boori, care să hotăraște cu Dragomir joimir Uscatul și apucă prin în sfârșitul Dealului Răcii, și acolo iaste groapă și piatră, și trece peste capul Dealului Răcii în Chita, în capul iazului vechiu, apucându-l cam prin lung și cată drept în Lacul Negru, și de alt stânjin, dela vale de lac, iaste piatră și să sue la deal prin ponoară în vârful dealului, în marginea Codrețului și să tâlnește iarăș cu Topliță, cu Petriștii, unde iasti și piatră. Și aicea să încheaia moșiia lui Gheorghi Ghețau joimir și despre Tămpești și despre Dragomir.

Și aiciastă hotarnică cu bună învoire între noi, fiind răzășii de mai sus arătați, în zilele prea înălțatului domn Gașpar vodă Italianu, la leat 1619.

Și dintr'aciastă moșie a noastră am dat beserecii Războenilor 40 de pământuri împrejur câmpul, care iaste stălpită cu pietri, care merge în sus în capul Sălcelor.

Iar de ar încăpea în mâineli altora, la stăpânirea vreunui boeriu, sau la altul cineva, iar noi răzășii să o luom. Altul să nu fie volnic a o stăpâni.

Și aciastă moșie, am împărțit-o noi acești doi frați, partea din sus a Florii> din Ivan Uscatul și partea din jos a Tomșii, din Ivan Uscatul.

[16] 1619 Martie 12. Bogdan Bătrânul sulger.

Dabija post<elnic>.

Aciastă copie fiind prescrisă întocma, numai hotarnica înprejurul moșiei, fără de spița neamului, am încredințat-o și eu cu a mea iscălitură.

Sofronie arhim<andrit> și stareț s<fintei> m<ânăs>t<iri> Neamțului, cu tot sobor.

Arh. St. Buc., M-rea Neamț, XXIII/9.

Copie din sec. XIX.

8

1619 (7127) Iunie 25, Iași.

† Eu Gligorcea B<aen>schie, însumi pre men<e> mărturisăscu cu cestu zapis al mieu, cum am luat dela dumnealui Necoară Prăjescul log<o>fătul, treidz<e>ci de galben<i> și am dat dumisal<e> toată partea mea din sat din sat din Hăsnășean<i>, cât să va aleage a noastră parte[e] însă nu de tot, până vom socoti cu omen<i> bun<i>, cât iaste partea să i-o vândzu dumisal<e> deplin, cum ne vom tocmi cu d<u>m<n>ealui. De aiasta mărturisiscu eu cu cestu zapisu al mie<u>.

Și într-aiasta tocmală a noastră au fostu Nebojatco log<o>fătul și Ciogolea staroste și Vasilie Plop.

Însă ne-am luat dzi până la simtă Măriia mare, de să va găsi mai multu loc, să-m<i> aibă a-m<i> da dumnealui pre cât va faci ocina mea, de nu va faci mai mult să aibu ¹⁾ eu a-i întorce.

De aiasta scr<iem>... ¹⁾ zapis al mieu.

<Scris în I>a<și> Iun<ie> 25 zile.

Eu Nebojatco <m.p.>

Vasilie Plop *a iscălit* <m.p.>

In anul 7127 <1619>.

Și'nt'r'a [a]ciasta tocmal<ă>, fost-am și eu Ignat Ciogolea ci-am fost staroste. Ignat Ciogolea <m.p.>

Arh. St. Iași, CDXXVII/24.

Orig. rom., hârtie, trei peceți aplicate.

Suspect după dregătorii amintiți.

¹⁾ loc rupt în orig.

<1619 Septembrie 1 — 1620 August 31> 7128.

† Adec<ă> eu Simion Curea scriu și mărtuiescu cu cest zăpis al mieu cum au luat 11 zloți bătuți la Tudosie de Fărlăești și am pus zălog parte mea de ocin<ă> ce am in Fărlăești cu tot vinitul ce va fi. Și într'această tocmală s'au tãmplat vornicul Lupul Dragotă și Ghiorghii Motoca de Fărlăești și Albul bărbierul den Iași.

Și pentru mai mar<e> credință ne-am pus pecețili ¹⁾.

La Iași, l<ea>t 7128 <1619—1620>

Eu Ion diiac.

<Pe verso:> Acest zăpis nu să găsaște nici bătrân să între, nici au stăpănit.

Muzeul Lupta revoluționară a poporului, XI/11.

Fals rom. din a doua jumătate a sec. XVII, hârtie.

¹⁾ în text: țipeceli.

FOTOCOPII
DUPĂ DOCUMENTELE ÎN LIMBA SLAVĂ

1711-1712
P.XCIV Nr. 72

Handwritten text in a cursive script, likely a Latin document. The text is arranged in several lines, with some words appearing to be in a different script or dialect. The document is heavily crossed out with large, sweeping diagonal strokes, suggesting it is a cancelled or voided document. There are several smaller signatures or initials scattered throughout, including one in the lower right corner.

A.S.B. - S.B.P.
M-roa Noami
PACTIV Nr. 7795

Handwritten text in a cursive script, likely Romanian. The text is arranged in several lines, with some words appearing to be "Hăruț", "Măruț", "Căruț", "Dăruț", "Găruț", "Iăruț", "Jăruț", "Kăruț", "Lăruț", "Măruț", "Năruț", "Oăruț", "Păruț", "Răruț", "Săruț", "Tăruț", "Uăruț", "Văruț", "Zăruț".

Large handwritten signature or stamp, possibly "Măruț".

Handwritten text below the signature, possibly "Măruț".

Vertical dotted line.

Small handwritten mark or signature at the bottom right.

Manuscript text in Cyrillic script, likely a historical document or letter. The text is written in a cursive hand and is partially obscured by a large, dark ink scribble in the lower middle section.

The text includes several lines of writing, with some words appearing to be "Слава", "Слава", and "Слава". There are also some numbers and dates visible, such as "173" and "1733".

A rectangular stamp is located at the bottom center of the page, containing the following text:

A.S.B. - S.B.P.
 M. rca. N. rca. m.
 P. X. V. Nr. 4794

A signature or name is written in the bottom right corner of the page, appearing to be "Слава".

[Illegible handwritten text in a cursive script, likely a historical document or contract. The text is densely packed and spans most of the page. There are several large, stylized initials or signatures interspersed throughout the text, particularly towards the bottom. A dark circular ink blot is visible near the center of the page.]

[Handwritten text in Cyrillic script, likely a historical document or letter. The text is dense and difficult to decipher due to the cursive style and some ink bleed-through.]

[A large, stylized signature or stamp is visible in the lower-left quadrant of the page.]

[A circular stamp is located in the lower-left area, containing the text: ARHIVELE STATULUI ROMANIEI BUCURESTI.]

[A small handwritten mark or signature is present in the bottom right corner.]

Manuscript text in a cursive script, likely a historical document. The text is written in several lines across the top half of the page. A large, stylized signature or initial is visible at the bottom left of the main text block.

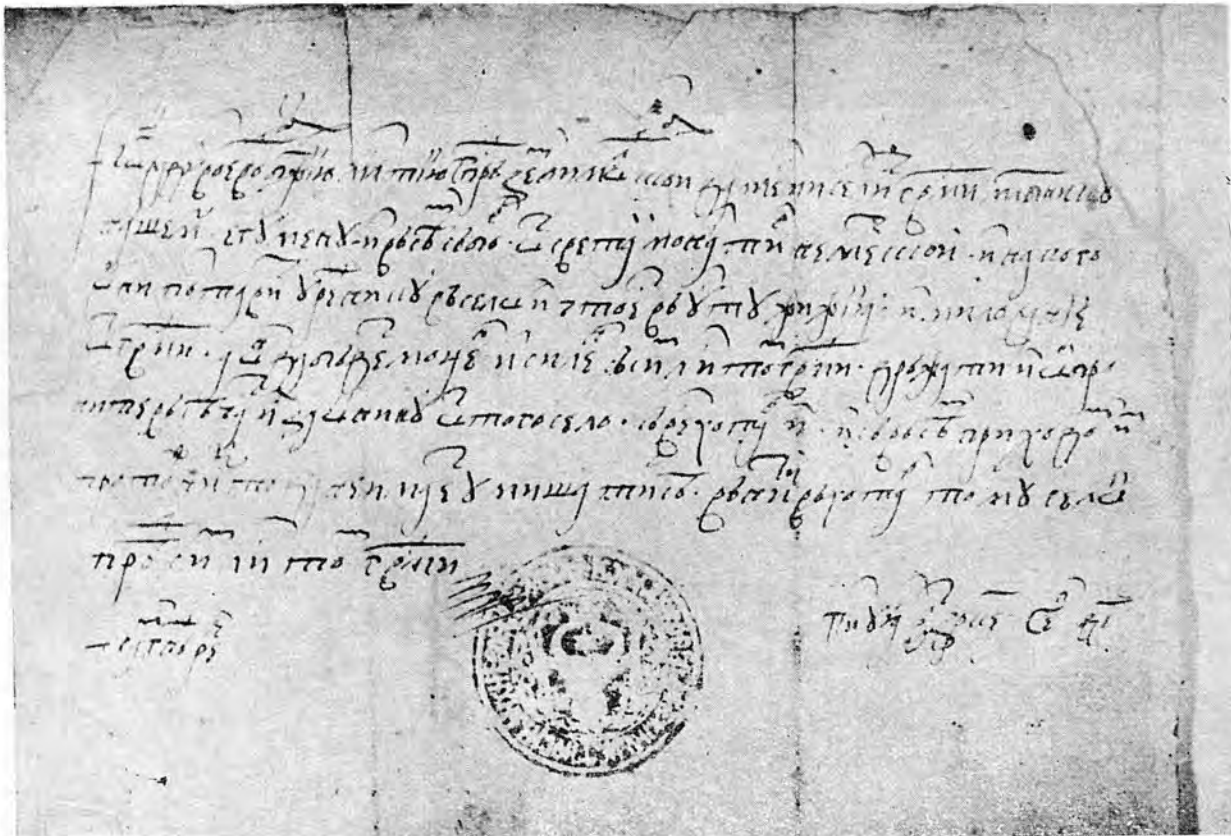
A small, handwritten signature or mark is located in the bottom right corner of the page.

A.S.B. - S.B.P.
M. Naamf
P.L.V. Nr. 3195

Handwritten text in a cursive script, likely a historical document or letter. The text is dense and covers most of the page area.

Handwritten signature or name, possibly starting with 'Carnalesit' and 'W. A. Borsos'.

Small handwritten mark or signature at the bottom right corner.

Doc. Nr. 58 (pag. 40)

[Illegible handwritten text in Cyrillic script, likely a historical document or contract.]

[Circular stamp on the left side of the page, partially obscured by the text.]

[Large, dark circular stamp or seal at the bottom center of the page.]

[Handwritten signature and text at the bottom right of the page.]

Handwritten text in a cursive script, likely a historical document or letter. The text is densely packed and spans most of the page. There are several circular seals or stamps visible, including one on the left side and two larger ones at the bottom. The document appears to be a page from a larger volume, as indicated by the page number 541 at the bottom.

Handwritten text in Cyrillic script, likely a historical document or contract. The text is densely packed and includes several lines of script. At the bottom of the page, there are several large, stylized signatures and seals, including a prominent signature on the left and several circular seals on the right.

 ...
 ...
 ...
 ...
 ...
 ...
 ...
 ...
 ...
 ...

 ...
 ...
 ...

[Faint, mostly illegible handwritten text in a historical script, possibly Latin or Romanian, covering the upper and middle portions of the page. The text is written in a cursive style with some decorative flourishes.]

[A circular seal or stamp is visible on the left side of the page, partially obscured by the text.]

[A circular seal or stamp is visible in the center of the page, also partially obscured by the text.]

[A large, stylized signature or flourish is located in the bottom right corner of the page.]

Handwritten text in a medieval script, possibly Latin or a Romance language, arranged in several lines. The text is partially obscured by a large circular seal in the lower center. The seal features a central figure or emblem surrounded by a Latin inscription. To the left of the seal, there is a signature or date: "cal 1170". To the right, another signature or date is visible: "1170". Below the seal, there are several lines of text, including what appears to be a signature: "Ego..." followed by a name and a date: "1170".

1. *[Handwritten text in a cursive script, likely a historical document or legal record. The text is dense and difficult to decipher due to the cursive style and some fading. It appears to be organized into several lines or paragraphs, with some words written in larger, bolder letters. There are some markings that look like initials or numbers, such as '108' and '76-77'. The text is written on aged, slightly stained paper.*
 2. *[A large, stylized signature or seal at the bottom of the page, possibly indicating the author or the official nature of the document. It features intricate flourishes and a central emblem or monogram.*
 3. *[A smaller signature or mark at the bottom right, possibly a date or a reference to another document.*

Handwritten text in Cyrillic script, likely a church document or confession. The text is written in several lines, with some parts appearing to be a liturgical formula such as "Въсхоу на крестъ иже на немъ..." (I ascend to the cross on which...). The document is heavily marked with ink: a large, dark, circular smudge is prominent in the center, and there are several smaller dark spots and stains, particularly on the right side. On the left side, there is a circular stamp or seal, partially obscured, with the word "ПРАВОСЛАВН" (Orthodox) visible. At the bottom right, there is a large, stylized signature or name, possibly "Иларион" (Hilarion), and a smaller signature below it. The paper appears aged and slightly discolored.

156
CXL

Handwritten text in Cyrillic script, likely a church document or record. The text is dense and spans most of the page. It appears to be a list or a series of entries, possibly related to church property or administrative matters. The script is cursive and characteristic of the 17th or 18th century.

— спадку

Handwritten Latin text in a cursive script, likely a legal or administrative document. The text is densely packed and spans most of the page. A circular stamp is visible on the left side, containing the text "S. NIBILE STATUIMUS" and "1785". There are two large, dark circular marks or seals near the bottom center of the page. The document shows signs of age, including some staining and wear at the bottom edge.

Fecit... 7125 folo 17

f " ~~.....~~ .. ~~.....~~ ..
 H... ..
 in... ..

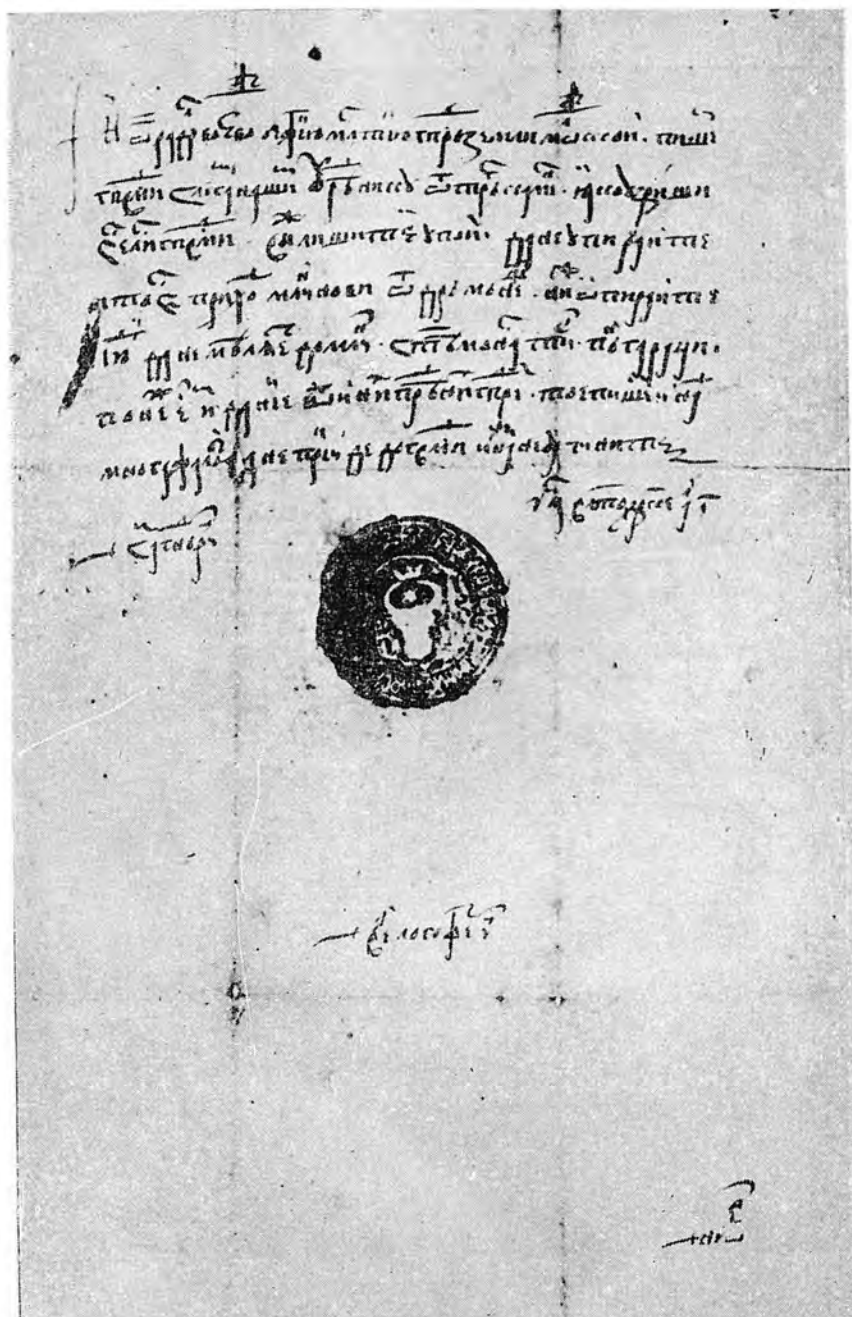
~~.....~~
~~.....~~
~~.....~~
~~.....~~
~~.....~~

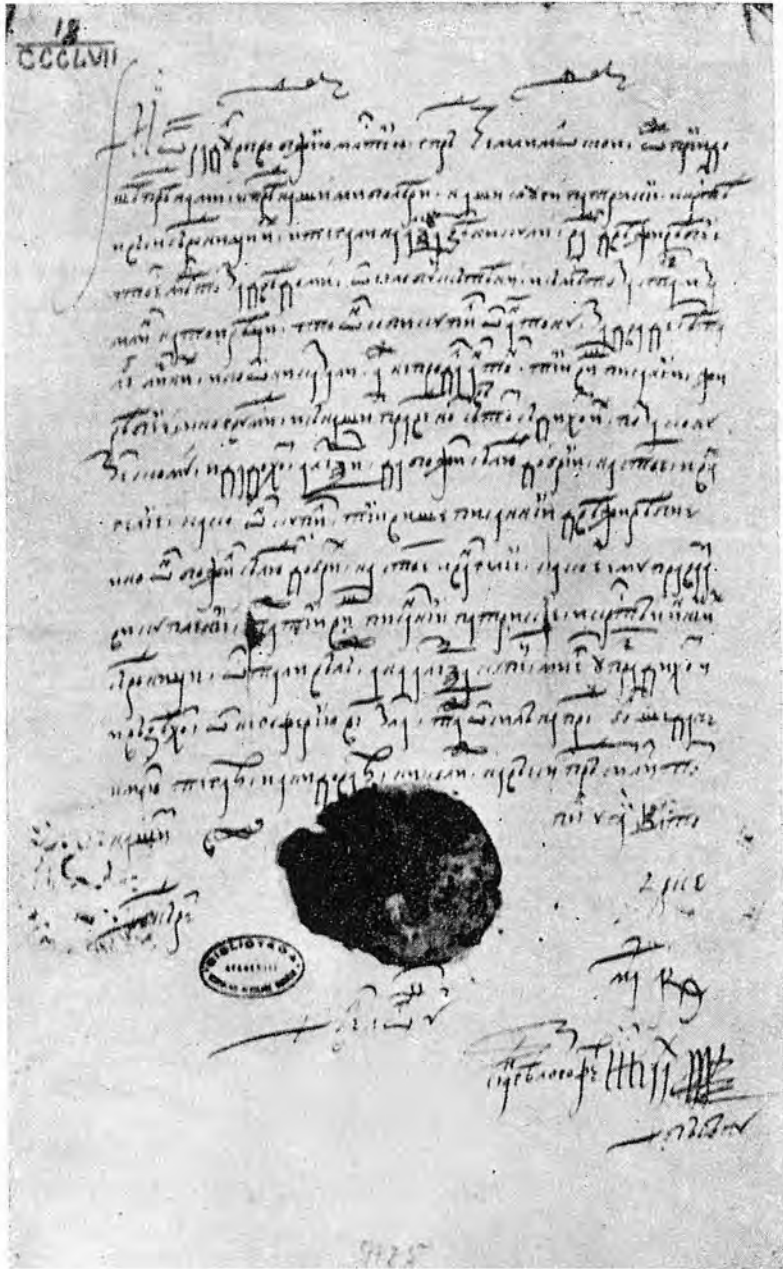
7125
 5509
 1616

1. *[Handwritten text in Cyrillic script, likely a church document or record]*
 2. *[Handwritten text]*
 3. *[Handwritten text]*
 4. *[Handwritten text]*
 5. *[Handwritten text]*
 6. *[Handwritten text]*
 7. *[Handwritten text]*
 8. *[Handwritten text]*
 9. *[Handwritten text]*
 10. *[Handwritten text]*
 11. *[Handwritten text]*
 12. *[Handwritten text]*
 13. *[Handwritten text]*
 14. *[Handwritten text]*
 15. *[Handwritten text]*
 16. *[Handwritten text]*
 17. *[Handwritten text]*
 18. *[Handwritten text]*
 19. *[Handwritten text]*
 20. *[Handwritten text]*
 21. *[Handwritten text]*
 22. *[Handwritten text]*
 23. *[Handwritten text]*
 24. *[Handwritten text]*
 25. *[Handwritten text]*
 26. *[Handwritten text]*
 27. *[Handwritten text]*
 28. *[Handwritten text]*
 29. *[Handwritten text]*
 30. *[Handwritten text]*
 31. *[Handwritten text]*
 32. *[Handwritten text]*
 33. *[Handwritten text]*
 34. *[Handwritten text]*
 35. *[Handwritten text]*
 36. *[Handwritten text]*
 37. *[Handwritten text]*
 38. *[Handwritten text]*
 39. *[Handwritten text]*
 40. *[Handwritten text]*
 41. *[Handwritten text]*
 42. *[Handwritten text]*
 43. *[Handwritten text]*
 44. *[Handwritten text]*
 45. *[Handwritten text]*
 46. *[Handwritten text]*
 47. *[Handwritten text]*
 48. *[Handwritten text]*
 49. *[Handwritten text]*
 50. *[Handwritten text]*
 51. *[Handwritten text]*
 52. *[Handwritten text]*
 53. *[Handwritten text]*
 54. *[Handwritten text]*
 55. *[Handwritten text]*
 56. *[Handwritten text]*
 57. *[Handwritten text]*
 58. *[Handwritten text]*
 59. *[Handwritten text]*
 60. *[Handwritten text]*
 61. *[Handwritten text]*
 62. *[Handwritten text]*
 63. *[Handwritten text]*
 64. *[Handwritten text]*
 65. *[Handwritten text]*
 66. *[Handwritten text]*
 67. *[Handwritten text]*
 68. *[Handwritten text]*
 69. *[Handwritten text]*
 70. *[Handwritten text]*
 71. *[Handwritten text]*
 72. *[Handwritten text]*
 73. *[Handwritten text]*
 74. *[Handwritten text]*
 75. *[Handwritten text]*
 76. *[Handwritten text]*
 77. *[Handwritten text]*
 78. *[Handwritten text]*
 79. *[Handwritten text]*
 80. *[Handwritten text]*
 81. *[Handwritten text]*
 82. *[Handwritten text]*
 83. *[Handwritten text]*
 84. *[Handwritten text]*
 85. *[Handwritten text]*
 86. *[Handwritten text]*
 87. *[Handwritten text]*
 88. *[Handwritten text]*
 89. *[Handwritten text]*
 90. *[Handwritten text]*
 91. *[Handwritten text]*
 92. *[Handwritten text]*
 93. *[Handwritten text]*
 94. *[Handwritten text]*
 95. *[Handwritten text]*
 96. *[Handwritten text]*
 97. *[Handwritten text]*
 98. *[Handwritten text]*
 99. *[Handwritten text]*
 100. *[Handwritten text]*

Doc. Nr. 142 (pag. 102)

Handwritten text in Cyrillic script, likely a legal or administrative document. The text is arranged in several lines, with some words written in larger, more decorative letters. There are two circular stamps: one in the upper left corner and another in the lower right corner. The lower right stamp contains the text "IMPERIAL STATION" and "BUCHAREST". A large, dark, circular mark is present in the center of the page, partially obscuring the text. At the bottom right, there is a signature and the name "Alexandru".

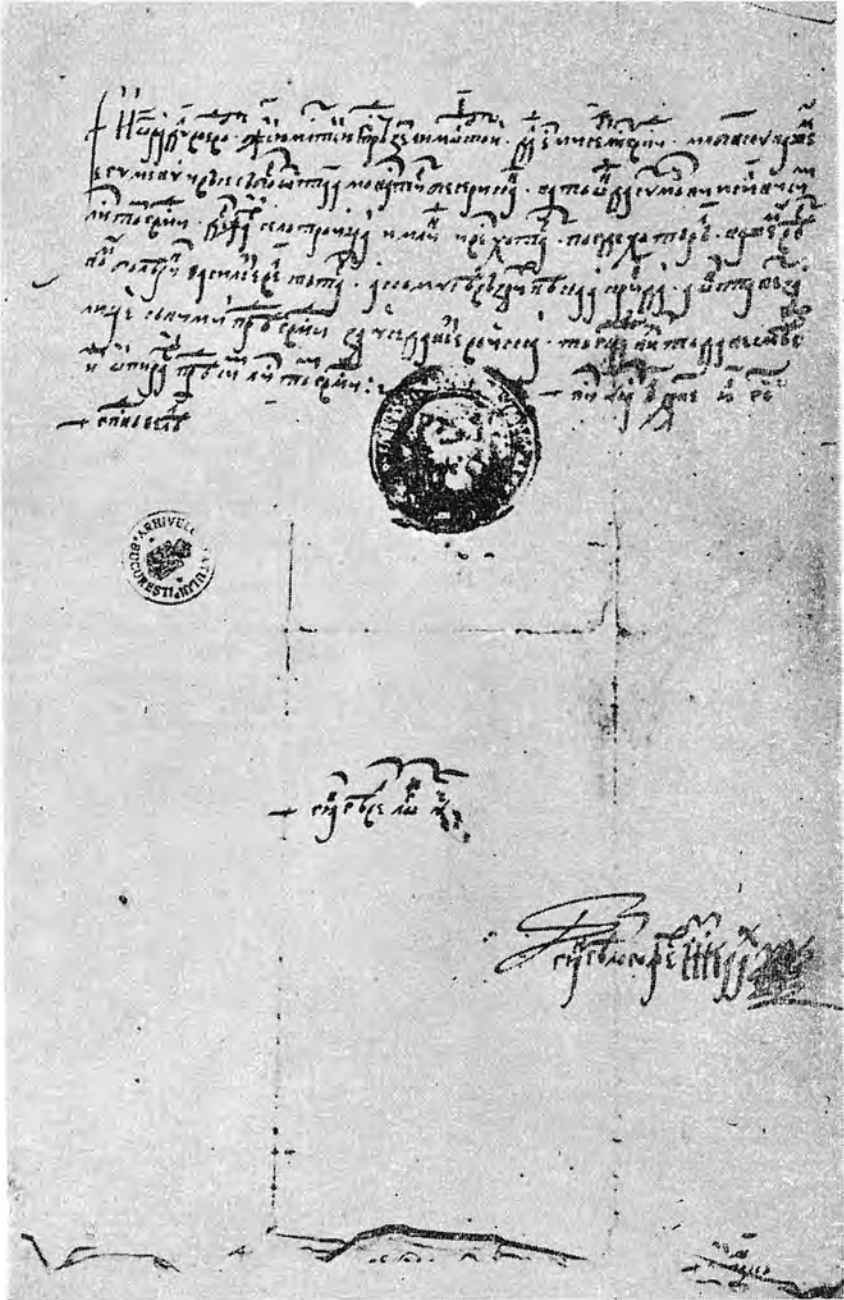
A.S.P. - S.B.P.
ACTE FAMILII
Nr.

AN. CL
7

Handwritten text in a cursive script, likely a family act or legal document. The text is dense and covers most of the page's width. It appears to be a formal record, possibly a marriage or inheritance document, given the header information.

Large, stylized handwritten signature or seal at the bottom of the page, possibly indicating the official or the parties involved in the document.

Handwritten text in Cyrillic script, likely a legal or administrative document. The text is dense and covers most of the page. There are several circular stamps or seals, some of which are partially legible. At the bottom, there is a large, stylized signature or flourish, and a small mark that appears to be a date or reference number.

1904. 20.

1904

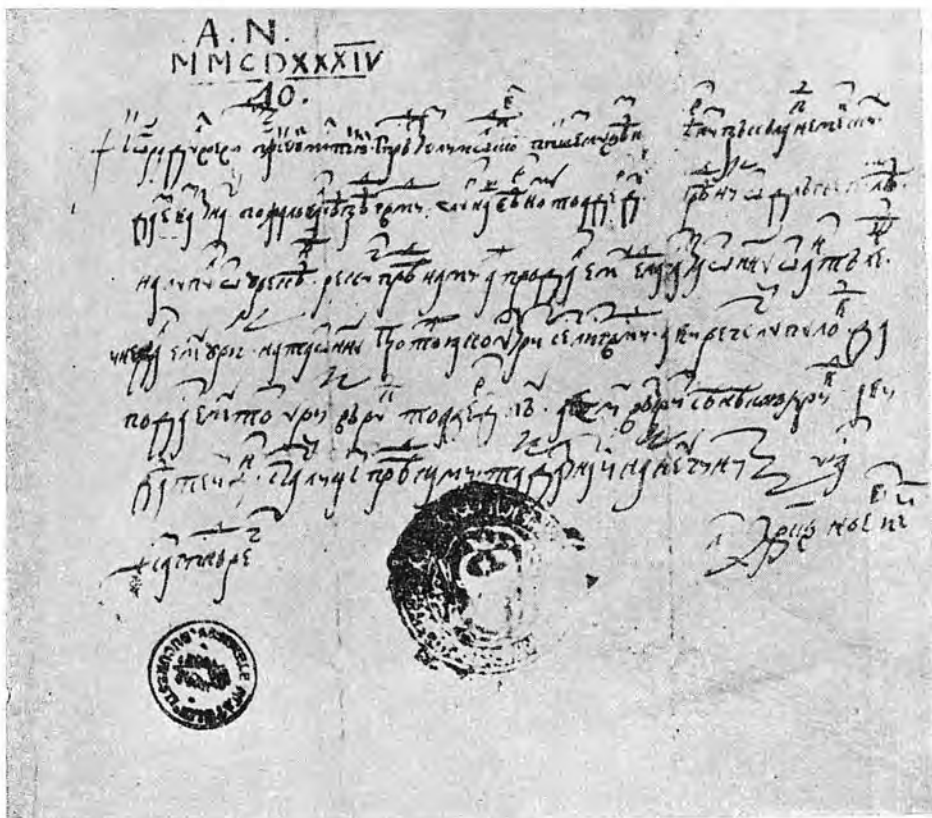
[Faded handwritten text in a cursive script, likely Latin or Romanian, covering the upper and middle portions of the page. The text is difficult to decipher due to fading and bleed-through.]

[A circular stamp or seal impression is visible in the lower-middle section of the page.]

[Handwritten signatures and initials are present at the bottom of the page, including a large signature on the right and smaller ones on the left.]

Handwritten text in Cyrillic script, likely a historical document or manuscript. The text is arranged in several lines, with some words underlined. A circular seal or stamp is visible in the lower center of the page, featuring a profile portrait of a man, possibly a ruler or official. The document shows signs of age and wear, including creases and some fading of the ink.

159
CLXXV

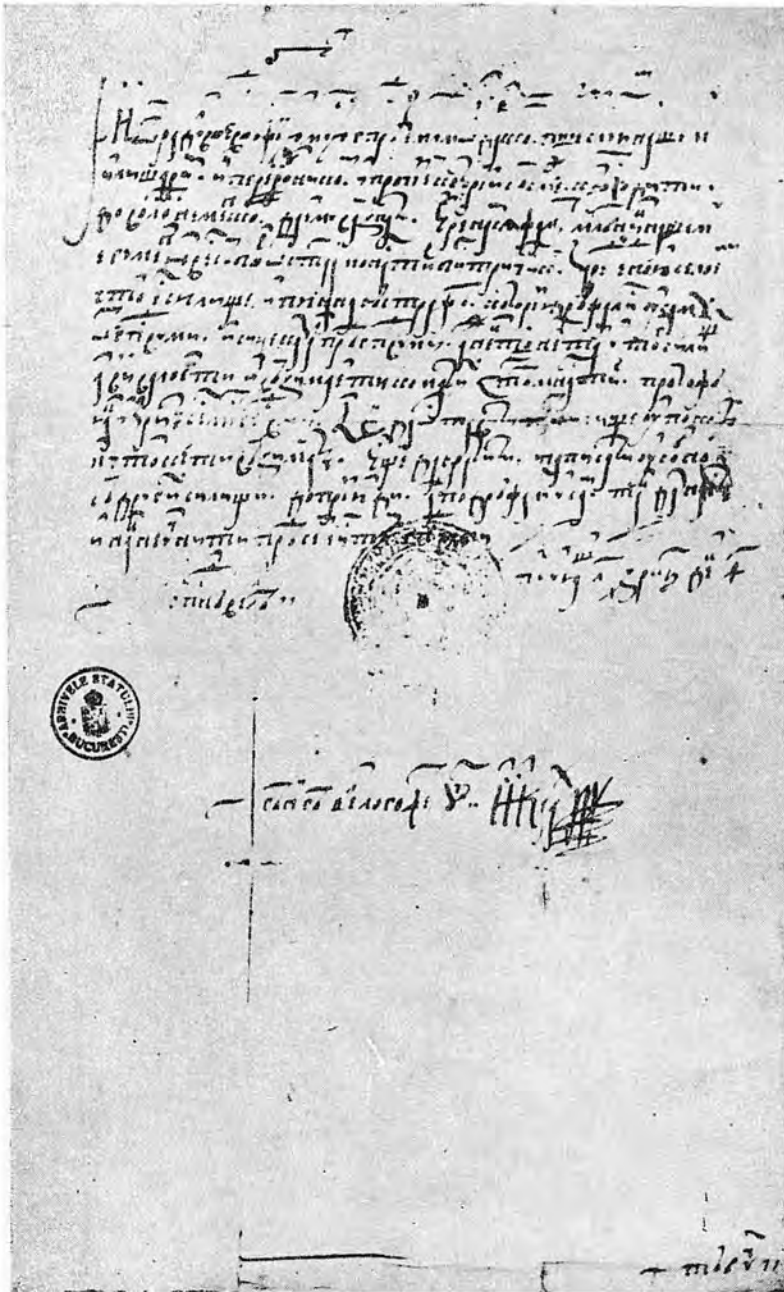
Handwritten text in a cursive script, likely a legal or administrative document. The text is dense and covers most of the page. It includes various words and phrases, some of which are difficult to decipher due to the cursive style. There are several lines of text, with some words appearing to be in a different script or dialect. The text is written in dark ink on aged, slightly yellowed paper.

+ ca. 17.

+ ca. 17.

+ ca. 17.

[A page of handwritten text in a historical script, possibly Cyrillic, with several circular seals or stamps. The text is densely packed and includes some large, stylized initial letters. There is a large dark circular ink blot or seal in the lower center, and several smaller circular marks around it.]

[The text is written in a dense, historical script. It appears to be a legal or official document. The script is somewhat cursive and difficult to read without specialized knowledge. There are several circular stamps or seals interspersed throughout the text. One large, dark circular seal is prominent in the lower center, and several smaller, lighter circular marks are visible around it. The document is numbered 'Doc. Nr. 276 (pag. 217-218)' at the top.]

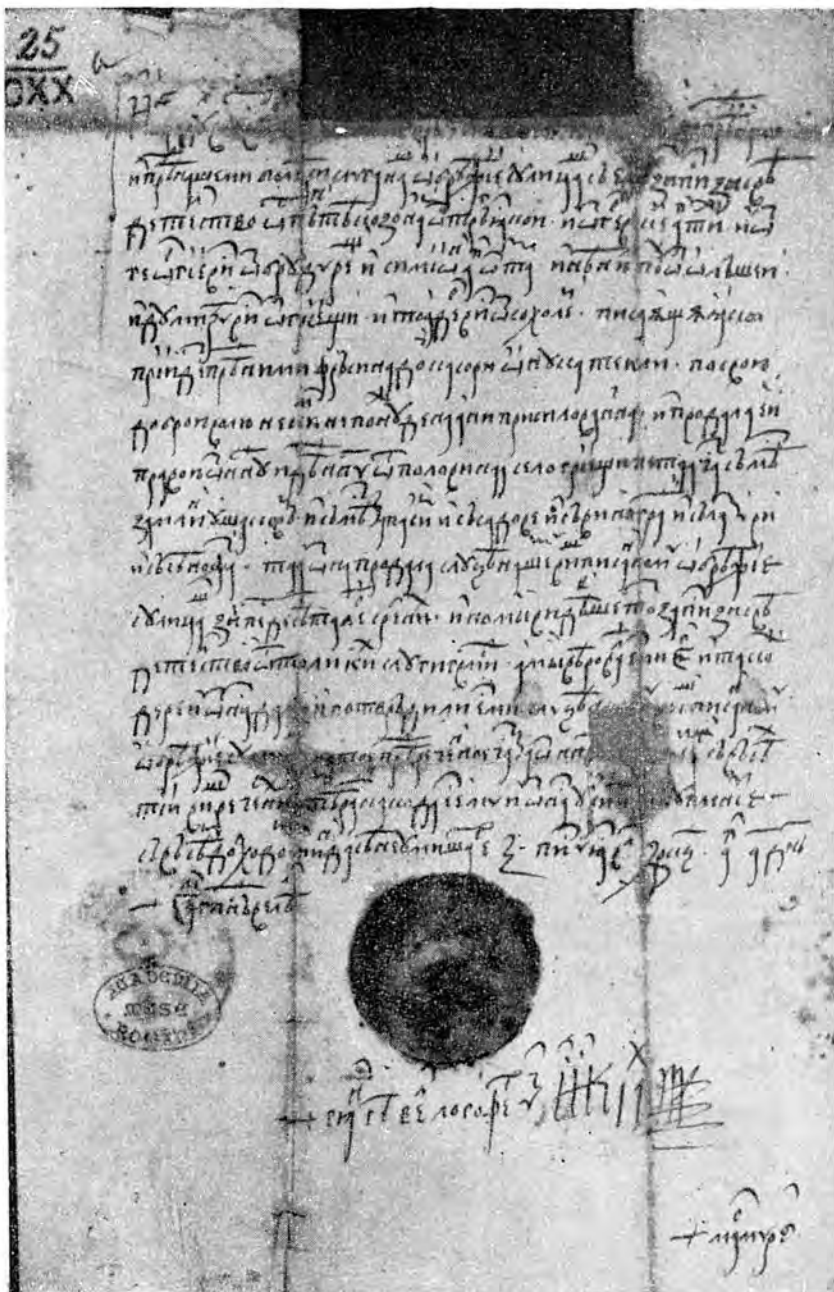
[Handwritten text in a cursive script, likely Latin or Romanian, covering the majority of the page. The text is dense and difficult to decipher due to the cursive style.]

[A large, stylized signature or seal is located at the bottom of the page, featuring elaborate flourishes.]

 This document is a handwritten manuscript in a highly stylized, cursive script, likely from the 16th or 17th century. The text is densely packed and covers most of the page. At the top, there are several lines of text, followed by a large, ornate initial 'H' or 'H' with elaborate flourishes. The script is characteristic of the 'Cămin' or 'Cămin' style, which is a form of the Cyrillic alphabet used in the Balkans and Eastern Europe. The text is written in black ink on aged, slightly yellowed paper. There are some dark spots and a circular hole in the lower middle section of the page. At the bottom, there is a large, decorative flourish or signature that spans across the width of the page. In the bottom right corner, there is a small, handwritten mark that appears to be '120' or similar.

Handwritten text in a medieval script, likely a Latin document. The text is written in a dense, cursive hand with many abbreviations and ligatures. The document is on a single page, numbered 235-236. The text is written in a dark ink on a light-colored parchment or paper. There are some large initials at the beginning of lines, such as 'E' and 'S'. The text is arranged in approximately 20 lines. At the bottom of the page, there is a circular seal or stamp, and some faint markings that appear to be a signature or date.

39
LXXVII

Handwritten text in a medieval script, likely Church Slavonic. The text is densely packed and includes several lines of script. There are some decorative initials and a large black circular mark near the bottom center of the page.

Handwritten signatures and scribbles at the bottom left of the page.

[Handwritten text in a cursive script, likely a medieval manuscript. The text is dense and difficult to decipher due to the cursive style and some fading. It appears to be a list or a series of entries, possibly related to a legal or administrative document. There are several lines of text, some with decorative flourishes. A large black circular mark is present in the lower center of the page, and a signature or mark is visible in the bottom right corner.]

Handwritten text in a cursive script, likely a medieval document or manuscript. The text is arranged in several lines, with some words appearing to be in a different script or dialect. The document is heavily obscured by two large black circular marks, possibly ink blots or damage to the original manuscript. The text is written in dark ink on a light-colored background.

Handwritten text in a cursive script, likely a medieval document or manuscript. The text is arranged in several lines, with some words appearing to be in a different script or dialect. The document is heavily obscured by two large black circular marks, possibly ink blots or damage to the original manuscript. The text is written in dark ink on a light-colored background.

H[ic] est [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible]
 [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible]
 [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible]
 [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible]
 [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible]
 [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible]
 [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible]
 [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible]
 [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible]
 [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible]
 [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible]

12
 [illegible]

[illegible]

[Handwritten Latin text in a cursive script, likely a legal or administrative document. The text is dense and difficult to decipher due to the cursive style and some fading. It appears to be a list or a set of instructions.]

[Handwritten signature or name, possibly 'G. ...']

[Handwritten signature or name, possibly 'V. ...']

[Small handwritten mark or signature at the bottom right of the page.]

A.S.R. S.B.L.
N.º 117
P.L.V. Nr. 31/5

Handwritten text in a cursive script, likely a historical document or letter. The text is dense and covers most of the page.

At the bottom of the page, there is a large, stylized signature or stamp:

+ *Робертосафс* *ИИКИ*

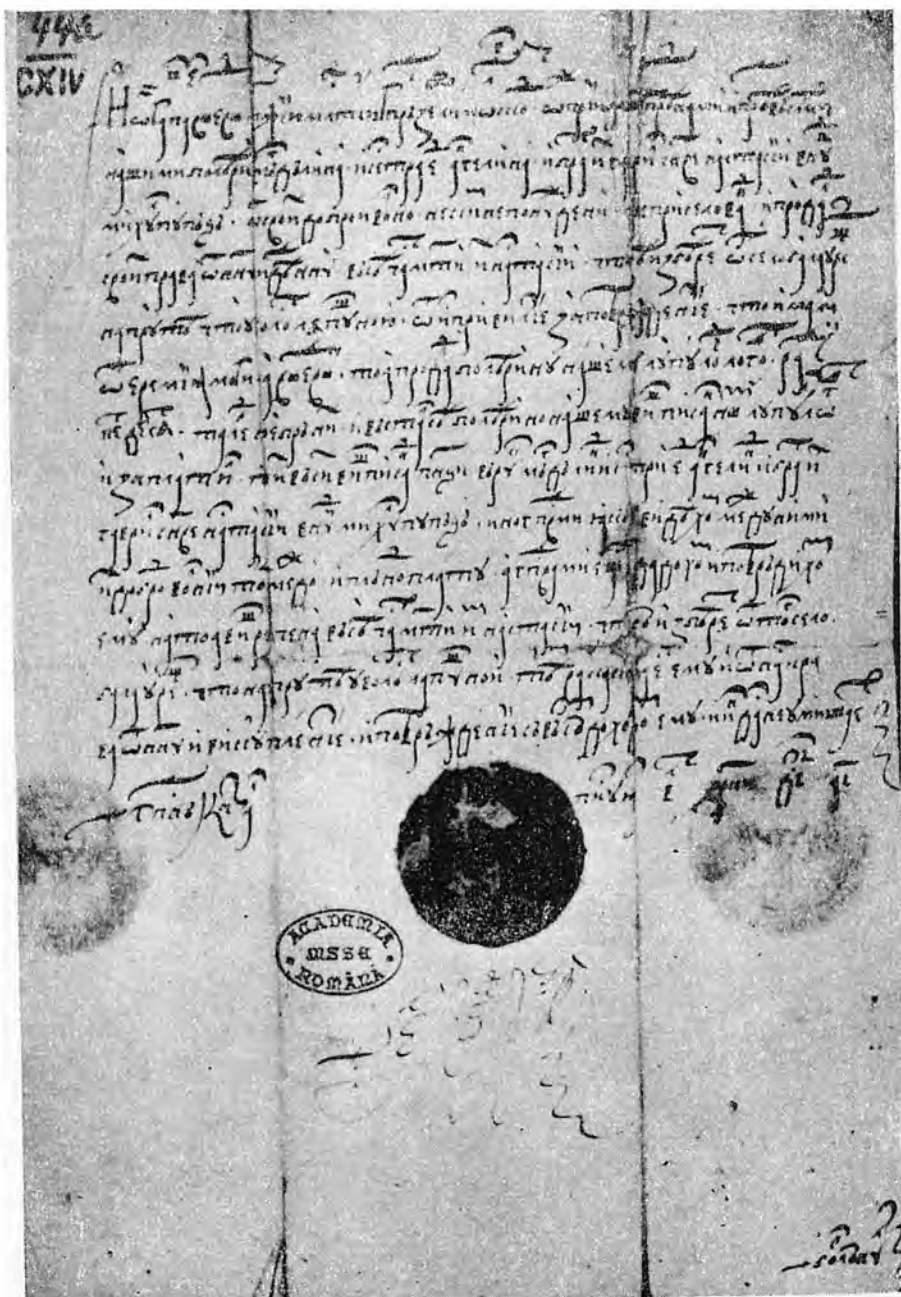
ХИТИ

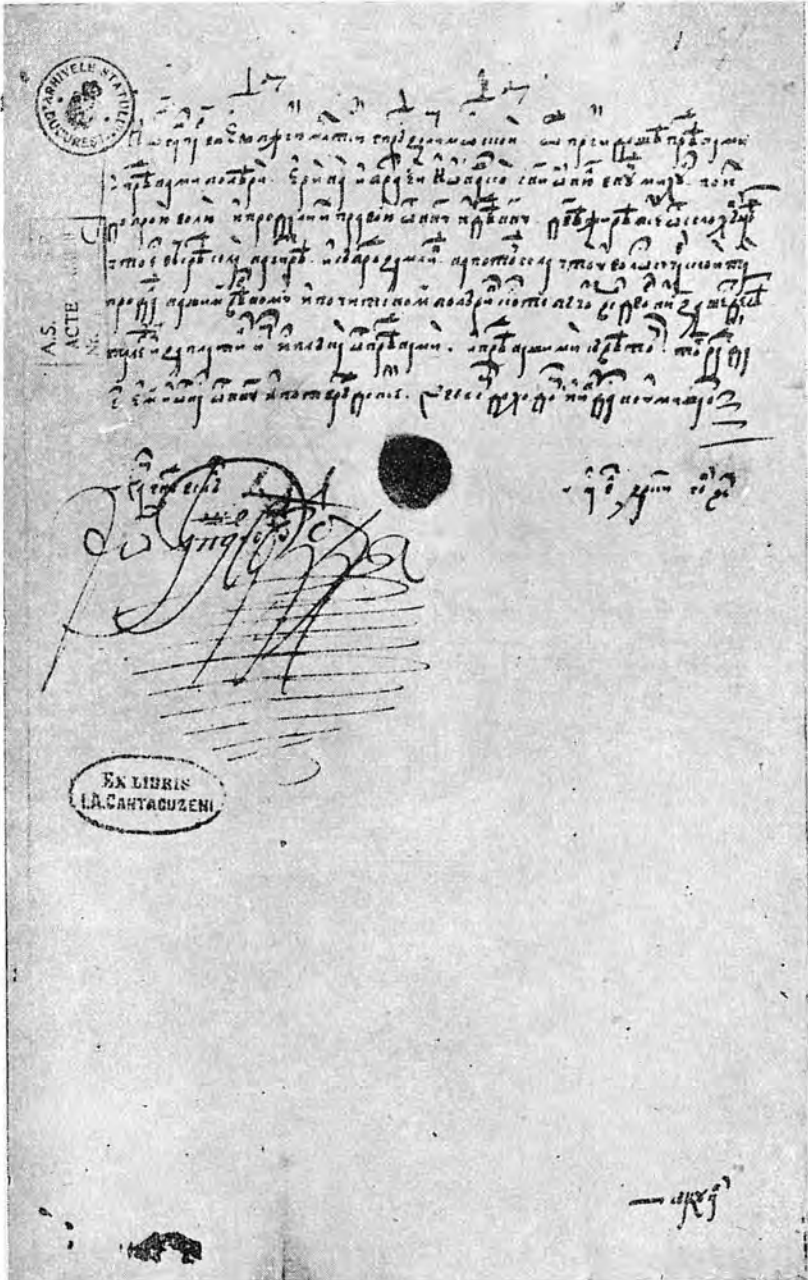
[Handwritten text in Cyrillic script, likely a historical document or manuscript page. The text is dense and difficult to decipher due to the cursive style and some fading. A circular stamp is visible on the left side of the page.]

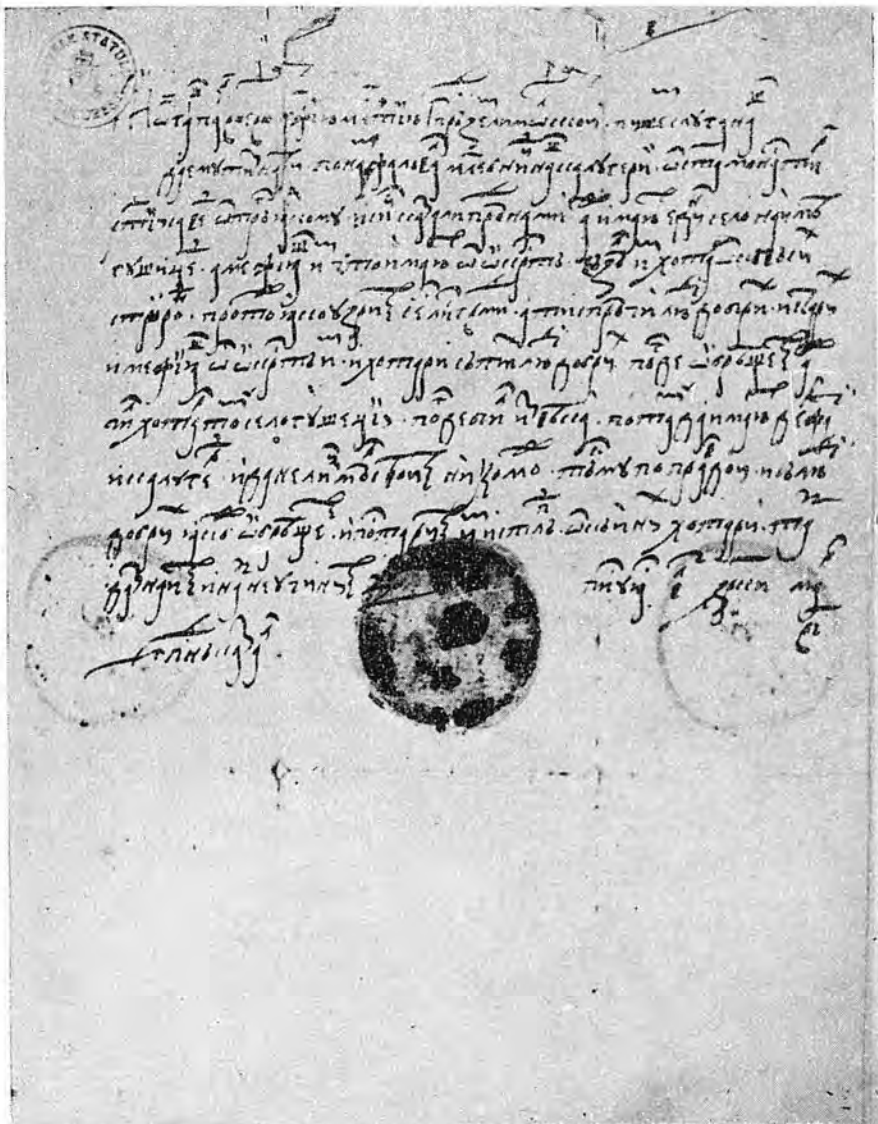
+ [Handwritten signature or seal at the bottom of the page, possibly indicating the author or a specific official.]

Handwritten text in a cursive script, likely a historical document or letter. The text is dense and spans most of the page. There are several circular stamps or seals visible, including one in the upper left and another in the middle right. A large, dark, irregular mark is present near the bottom center of the page. The handwriting is highly stylized and difficult to decipher.

Handwritten text in Cyrillic script, likely a historical document or manuscript. The text is dense and appears to be a formal record or decree. The script is written in dark ink on aged, slightly textured paper. There are several lines of text, with some larger, bolded characters or initials interspersed. A large, dark, circular smudge or stamp is visible in the lower-middle section of the page, partially obscuring some of the text. The overall appearance is that of an old, well-preserved document.

Handwritten text in Cyrillic script, likely a historical document or manuscript. The text is dense and written in a cursive hand. There are several circular stamps or seals on the page, including one in the top left corner and a large, dark, circular seal in the center. The paper appears aged and slightly stained.

14
CIV.

Handwritten text in a cursive script, likely Latin or Romanian, covering the majority of the page. The text is dense and difficult to decipher due to the cursive style and some fading. There are several large, dark ink blotches or smudges, most notably a large circular one near the bottom center and another near the top right. The text appears to be organized into several lines or paragraphs, with some larger initials or words standing out.

[Faint, mostly illegible handwritten text in a historical script, likely Latin or a related language. The text is arranged in several lines across the upper and middle portions of the page.]

[A circular seal or stamp is visible in the lower-middle section of the page, partially overlapping the handwritten text. The details of the seal are difficult to discern due to fading and the quality of the image.]

[Additional handwritten text and signatures are present in the lower portion of the page, including what appears to be a signature on the right side.]

FOTOCOPII
DUPĂ DOCUMENTELE ÎN LIMBA ROMÂNĂ

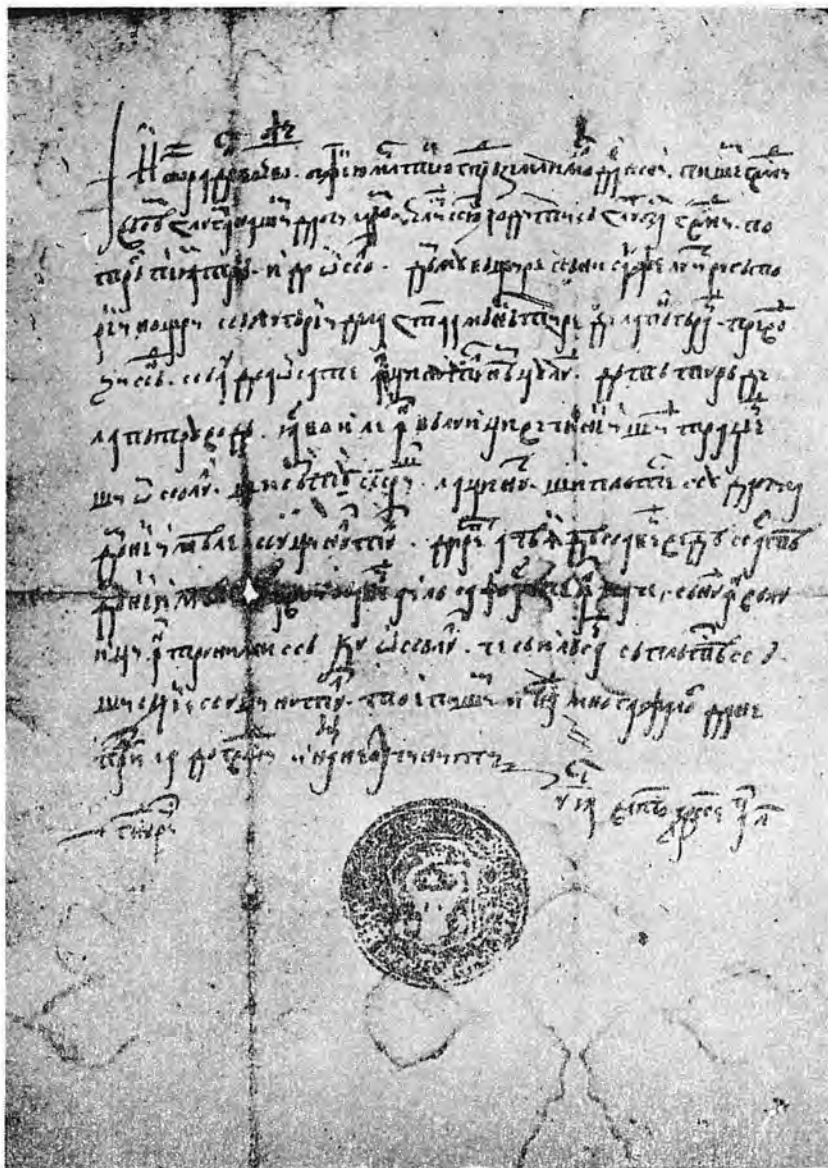
A.H. 1078

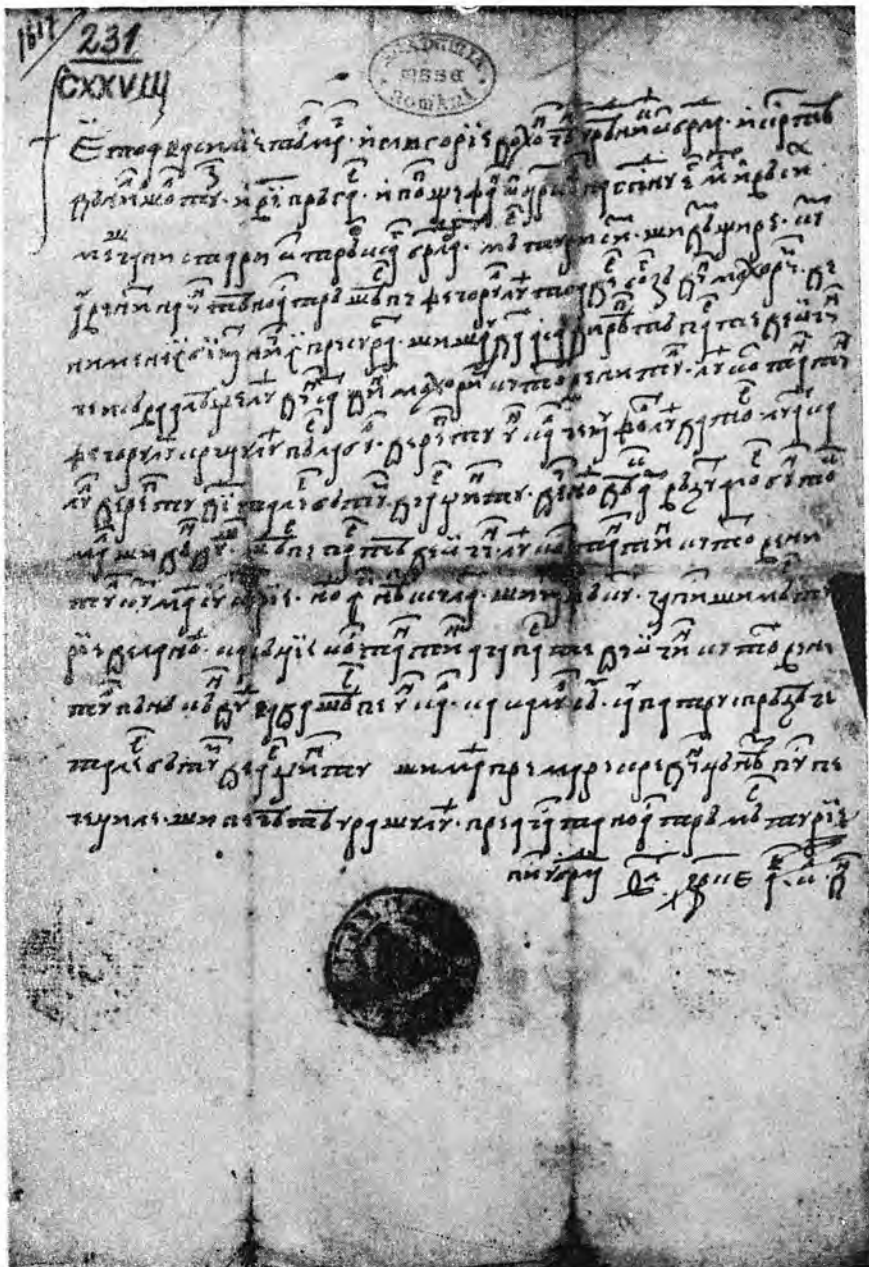
Handwritten text in a cursive script, likely a legal document or contract. The text is dense and covers most of the page. There are several circular stamps or seals, some of which are partially legible. One stamp on the left side contains the word "POLITIA".

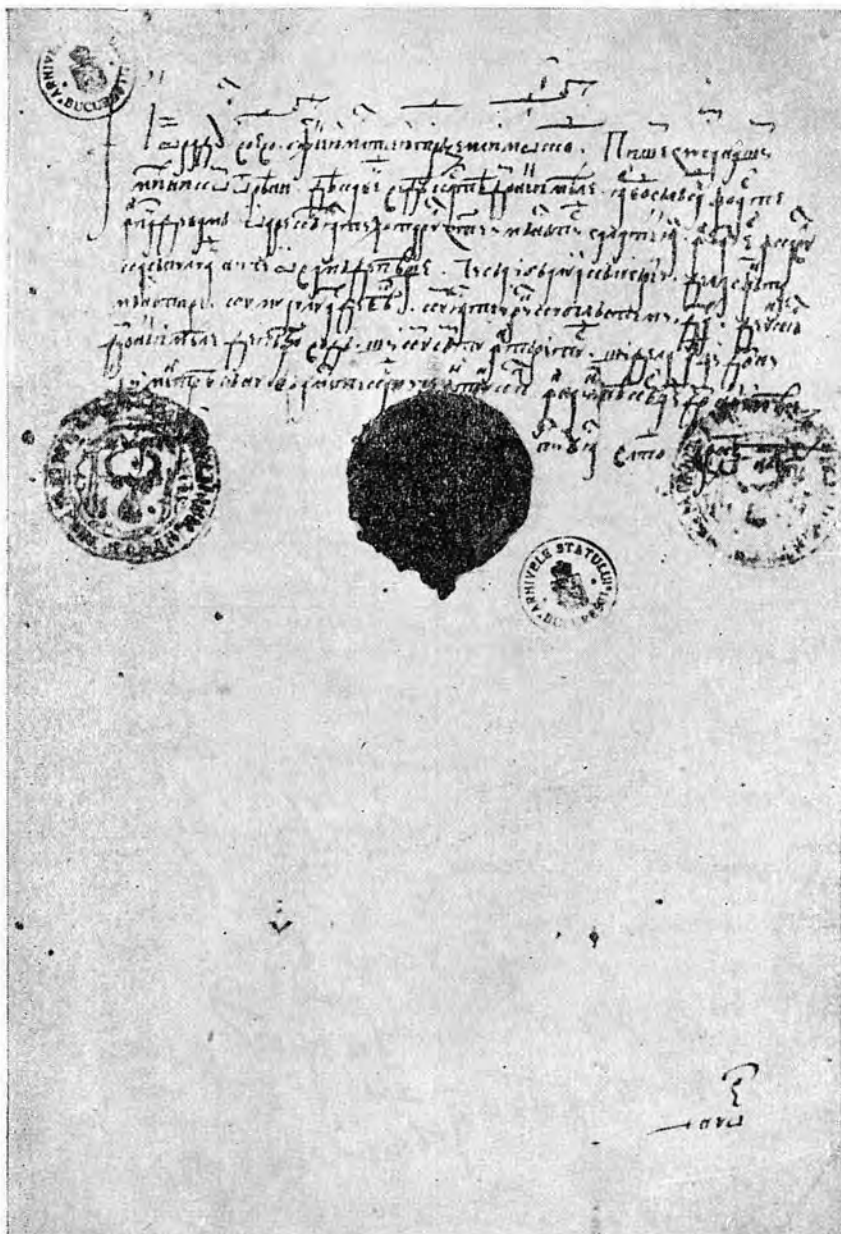
At the bottom right, there is a rectangular stamp with the following text:

ASP. S.B.P.
ACTE FAMILIAR
Nr. 157.

Handwritten text in a cursive script, likely a historical document or contract. The text is dense and spans most of the page. At the bottom, there are several large, stylized signatures or seals, including one that appears to be a coat of arms or a specific emblem. The document is aged and shows signs of wear, with some ink bleed-through from the reverse side.

AN cexii

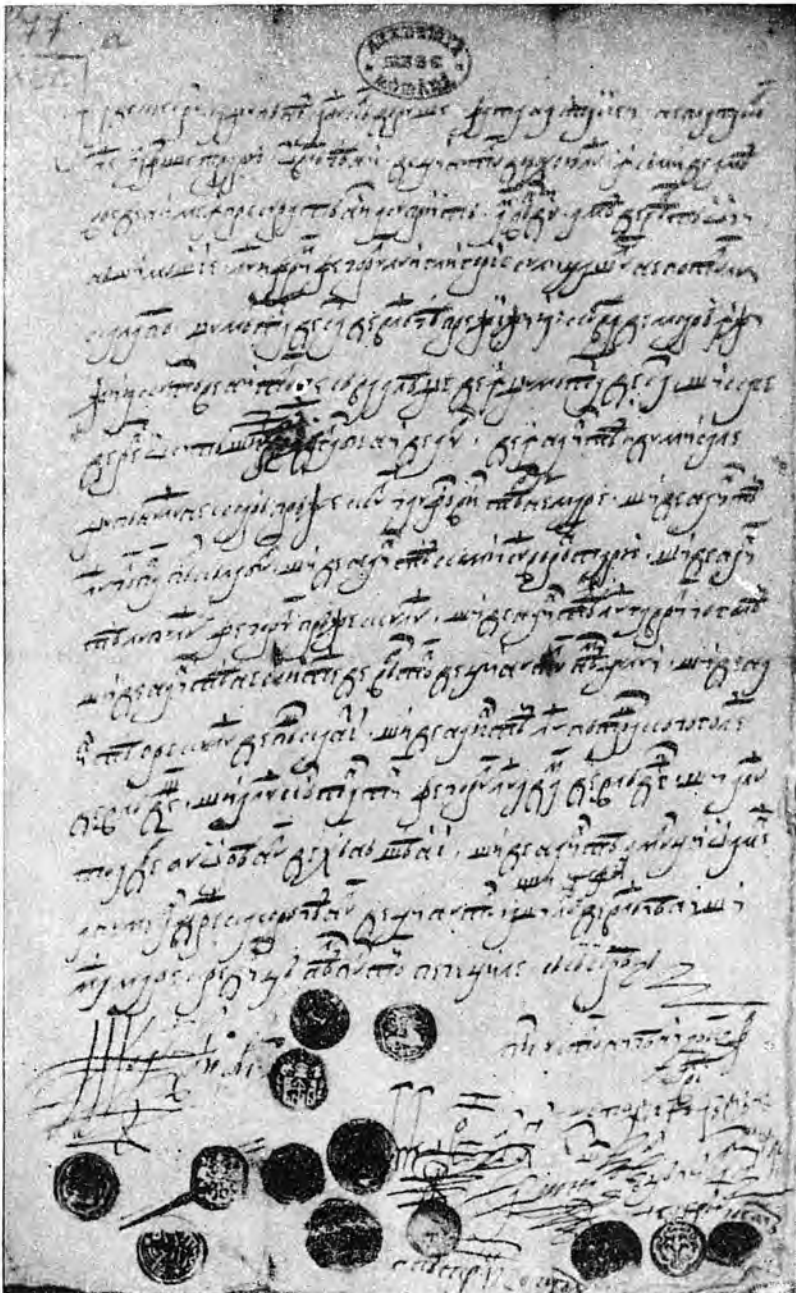
Handwritten text in a cursive script, likely a list or account. The text is arranged in several columns and rows, with some entries starting with a plus sign (+). The script is dense and difficult to decipher, but appears to be a form of Latin or a related language.

Below the main text, there is a circular stamp with the text "BIBLIOTHECA MUSEI HISTORICO-ETHNOGRAPHICI BUCURESTI" around a central emblem.

+
+
+
+
+

At the bottom of the page, there is more handwritten text, including the word "MASE" and some numbers.

Handwritten text in a medieval script, likely Latin or a Romance language, with a circular seal or stamp in the center. The text is arranged in several lines, with some words written in larger, more decorative letters. The seal is circular and contains a central figure or emblem, possibly a coat of arms or a religious symbol. The handwriting is dense and characteristic of the late Middle Ages.

Handwritten text in Cyrillic script, likely a historical document or letter. The text is dense and spans several lines. A circular stamp is visible on the left side of the page, partially overlapping the text. The document appears to be a page from a book or manuscript, showing signs of age and wear.

Handwritten text in a cursive script, likely a historical document or letter. The text is arranged in several lines, with some words appearing to be in a different script or dialect. There are several circular stamps or seals visible on the page, including one in the upper left corner and another in the lower right corner. The document shows signs of age and wear, with some ink bleed-through and discoloration.

Handwritten text in a cursive script, likely a historical document or letter. The text is arranged in two columns. A large, dark circular stamp is visible in the lower center of the page. Below the stamp, there is a circular seal with the text "MAGISTRULI STATI LIBERESTI" around the perimeter. The document shows signs of age and damage, including a large tear at the top left.

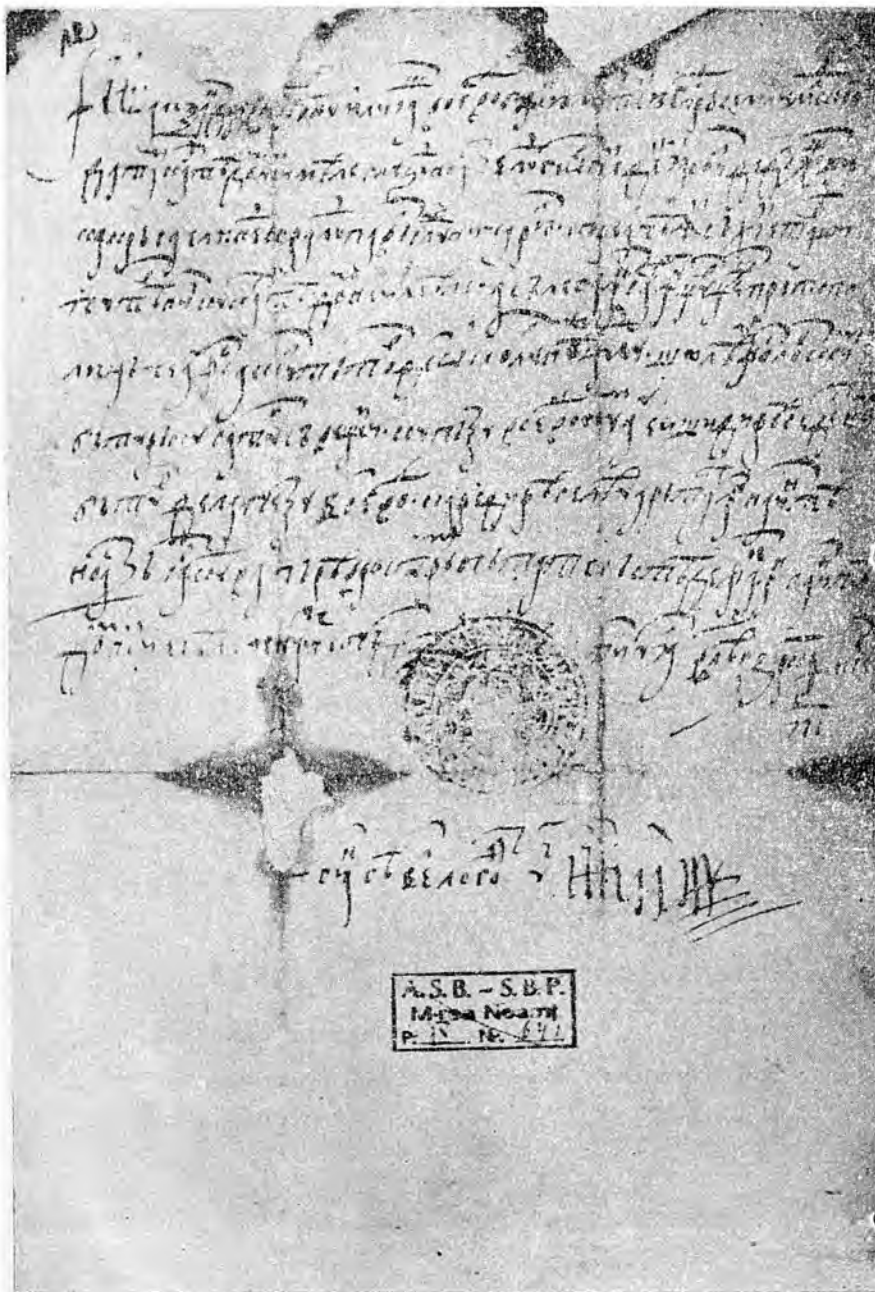
Handwritten text in a cursive script, likely a historical document or letter. The text is written in a dark ink on aged, slightly stained paper. The script is dense and fills most of the page. There are some large, dark ink blotches or smudges, particularly one near the center-right. At the bottom left, there is a circular stamp or seal with some illegible text around the perimeter. Below the main body of text, there are three small, separate handwritten entries, each preceded by a plus sign (+).

Handwritten text in a cursive script, likely a historical document or letter. The text is dense and difficult to decipher due to the cursive style and some fading. It appears to be a formal document, possibly a contract or a legal record, given the presence of a large signature and a date.

105/10

Handwritten signature and date.

A N
MDCXXXIV
11

Handwritten text in a cursive script, likely a Latin document. The text is densely packed and spans most of the page. It appears to be a formal document or a list of entries. The script is highly stylized and difficult to decipher without specialized knowledge of the language and dialect.

T 283

*Dat la cules: 3.03.1955. Bun de tipar: 27.02.1956. Tiraaj: 1700.
Hîrtie velină sat. 65 gr./m. p. Fl. 16/70×100. Coli editoriale:
42,4. Coli tipar: 44¹/₄. A. 05866.*

Pentru bibliotecile mari indicele de clasificare: 9 (R).

Pentru bibliotecile mici indicele de clasificare: 9 (498) (001—12).

Tiparul executat sub com. nr. 293 la Intrepr. Poligrafică nr. 4
Calea Șerban Vodă nr. 133—135 — București, R.P.R.

ÎN COLECȚIA «DOCUMENTE PRIVIND ISTORIA ROMÂNIEI»

AU APĂRUT:

ISTORIA MODERNĂ A R.P.R.

- Războiul pentru Independență vol. I 1870—1871 Par. I-a și Partea II-a)
Războiul pentru Independență 1877, vol. II (1.I.1877—9.V.1877)
Războiul pentru Independență 1877, vol. III (9.V.1877—14.VI.1877)
Războiul pentru Independență 1877, vol. IV (15.VI.1877—15.VII.1877)
Războiul pentru Independență 1877, vol. V (16.VII.1877—31.VIII.1877)
Războiul pentru Independență 1877, vol. VI (1.IX.1877—15.X.1877)
Războiul pentru Independență 1877, vol. VII (16.X.1877—30.XI.1877)
Războiul pentru Independență 1877, vol. VIII (1.XII.1877—15.I.1878)
Războiul pentru Independență 1877, vol. IX (16.I.1878—3.III.1878)

ISTORIA MEDIE A R.P.R.

A. MOLDOVA

- Veacul XIV, XV vol. I (1384—1475)
vol. II (1476—1500)
Veacul XVI vol. I (1501—1550)
vol. II (1551—1570)
vol. III (1571—1590)
vol. IV (1591—1600)
Veacul XVII vol. I (1601—1605)
vol. II (1606—1610)
vol. III (1611—1615)
vol. IV (1616—1620)

B. ȚARA ROMÎNEASCĂ

- Veacul XIII, XV și XV (1147—1500)
Veacul XVI vol. I (1501—1525)
vol. II (1526—1550)
vol. III (1551—1570)
vol. IV (1571—1580)
vol. V (1581—1590)
vol. VI (1591—1600)
Veacul XVII vol. I (1601—1610)
vol. II (1611—1615)
vol. III (1616—1620)
vol. IV (1621—1625)

C. TRANSILVANIA

- Veacul XI, XII, XIII vol. I (1075—1250)
Veacul XIII vol. II (1251—1300)
Veacul XIV vol. I (1301—1320)
vol. II (1321—1330)
vol. III (1331—1340)
vol. IV (1341—1350)

Lei 22,25